ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

திரிசிரபுரம்
ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ரிடயர்ட் ஸம்ஸ்கிருத
தலைமைப் பண்டிதர்,
மஹாவித்வான், ஸாரஸ்வதஸாரஜ்ஞா, கவிசிகாமணி,
மஹாமஹோபாத்யாய
ஸ்ரீ உ வே T V ஸ்ரீநிவாஸாசார்யா
அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்த் தலைமைப் பண்டிதர்
மணலூர் - வீரவல்லி,
இராமாநுஜாசாரியரால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு

சென்னை
கேசரி அச்சுக்கூடம்

விலை ரூபா 3 தபால் சார்ஜ் வேறு
1933

ஸ்ரீ:

முதற்பதிப்பின்

முகவுரை.

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில், யுத்தபர்வங்களுள் மிகச்சிறந்ததான கர்ணபர்வம் இப்போது பூர்த்தியானதைப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் அன்பர்களுக்குத் தெரிவிக்கலானேன். சில மாதங்களுக்கு முன்னமேயே வெளிவந்திருக்கவேண்டிய இந்தப்பர்வம், போதுமான ஸௌகர்யங்களில்லாமையால் வெளிவராமல், இப்போதாவது வெளிவந்தது ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய பூர்ணகிருபையினாலேயே.

கர்ணனுக்கு முன்னும் பின்னும் படைத்தலைமை வஹித்தவர்கள், க்ஷத்ரியதர்மத்தில் சிறிதுந்தவறாமல் போர்செய்திருந்தாலும், பாண்டவர்கள்பக்கம் நியாயமிருந்ததால் அவர்களிடத்து அன்புடையவர்களாகி, அவர்களோடு நட்புக்கொள்ளும்படி துர்யோதனனுக்குப் பலமுறை நற்புத்தி கூறினவர்கள். கர்ணனோ, பாண்டவர்களிடத்து ஆழ்ந்த பகைமைகொண்டவனும் அவர்களிடத்துத் துர்யோதனனுக்குப் பகைமை மேன்மேலும் வளர்ச்சி அடைவதற்கு முக்யகாரணமாயிருந்தவனுமாவான். ஆதலின், அவன் படைத்தலைமை வகித்து நடத்திய யுத்தம் எவ்வளவு கடுமையாக இருந்திருக்குமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

[1] அநுக்ரமணிகாத்தியாயத்தில், ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை ஒரு விருக்ஷமாக உருவகப்படுத்தியவிடத்து இந்தக் கர்ணபர்வம் அதன் புஷ்பமாகக் கூறப்பட்டிருத்தலே, இதன் பெருமையை நன்குவிளக்கும்.

பர்வஸங்கிரகாத்யாயத்தில், [2] 'இதில், புத்திசாலியான சல்லியனை ஸாரதியாக நியமித்ததும், புராதனசரித்திரமாயுள்ள திரிபுரஸம்ஹாரமும், யுத்தப்பிரயாணத்தில் கர்ணனுக்கும் சல்லியனுக்கும் நடந்த குரூரமான ஸம்வாதமும், தூஷணமடங்கிய ஹம்ஸகாகீயமென்னும் கதையும், பாண்டியன் மஹாதமாவான அச்வத்தாமாவினால் கொல்லப்பட்டதும், [3] தண்டஸேனன் தண

[1] ஆதிபர்வம் 11-ம் பக்கம். [2] ஆதிபர்வம் 49-ம் பக்கம்.

[3] இவனுடையபெயர் தண்டதாரனென்றே மற்ற இடங்களில் காணப்படுகிறது.

டன் இவர்களுடைய வதமும், தர்மராஜாவாகிய யுதிஷ்டிரரும் கர்ணனும் இரண்டு தேராளிகளாகச் சண்டைசெய்தபோது வில்லாளிகள் யாவரும் பார்த்திருக்கையில் கர்ணனால் யுதிஷ்டிரருக்கு ப்ராணஸந்தேகம் உண்டாக்கப்பட்டதும், யுதிஷ்டிரருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் பரஸ்பரம் கோபமுண்டானதும், அந்தச் சமயத்தில் க்ருஷ்ணன் அர்ஜுனனைச் சமாதானப்படுத்தியதும், பீமஸேனன் பிரதிஜ்ஞைசெய்து யுத்தத்தில் துச்சாஸனன் மார்பைப் பிளந்து ரக்தத்தைக் குடித்ததும், கர்ணனும் அர்ஜுனனும் இரண்டு தேராளிகளாகச் செய்த சண்டையில் மகாரதனாகிய கர்ணனை அர்ஜுனன் கொன்றதும் சொல்லப்பட்டன' என்று இதன் கதைச்சுருக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது நன்னடையின் லக்ஷணங்களையும் பலவகையான தர்மங்களையும் நீதிகளையும் இந்தப்பர்வத்தில் நன்றாக அறிந்துகொள்ளலாம்

இந்தப் பர்வத்தை நான் பரிசோதித்து வருகையில், அச்வது அத்யாயத்தின் இறுதியில் [1] அர்ஜுனன் திருதராஷ்டிர குமாரர்களில் பதின்மரைக் கொன்றதாக இருந்தது அங்ஙனம் பொருள்கொள்வது, திருதராஷ்டிரகுமாரர்கள் நூற்றுவரையும் தானே கொல்லுவதாகப் பீமஸேனன்செய்த ப்ரதிஜ்ஞைக்கு விரோதமாவதுபற்றி, என்மனத்தில் பெருங்கவலையை உண்டாக்கிற்று இந்தச் சந்தேகத்தைக் குறித்துப் பலபண்டிதர்களிடம் விசாரித்து வருகையில், சென்னை ப்ரெஸிடென்ஸி காலேஜ் ஸம்ஸ்க்ருத போதகாசிரியராகிய Mahamahopadyaya, Vidyavacaspathi, ப்ரமஸ்ரீ Prof S குப்புஸ்வாமி சாஸ்திரிகள், M A I E S, அவர்களிடம் தெரிவித்தபோது, அவர்கள், 'புனாவில் 'Bhandarkar Oriental Research Institute' என்று டாக்டர் பந்தார்க்கர்பெயரால் அமைக்கப்பட்டுள்ள கீழ்நாட்டுப் பாஷா ஆராய்ச்சிக் கழகத்தார் ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை ஆராய்ச்சி செய்துவருகிறார்கள் இதுவிஷயமாக அவர்கள் ஒரு நிச்சயம் செய்திருப்பார்கள் அவர்களுக்கு எழுதினால் உண்மை விளங்கும்' என்று சொன்னார்கள் அங்ஙனமே அவர்களுக்கு எழுதலாமென்றெண்ணி, என்னிடமுள்ள வடமொழி மஹாபாரதப் பிரதிகளையெல்லாம் வைத்து ஒப்புநோக்கினேன் என் மொழிபெயர்ப்பிற்கு மூலமாயுள்ள கும்பகோணம் பதிப்பில் 'அந்யே மூடா:' (௯௫ ௨-ஶ்லோ:) என்ற பாடம் காணப்பட்டது அப்போது, 'இதற்கு வேறுபொருள் செய்யலாமே' என்ற ஆலோசனை,

1 இதன் விவரத்தைக் கர்ணபர்வம் 377-ம் பக்கத்தில் காண்க.

றசெயலாக, என மனததில தோனறிறறு பிறகு, முனபின
லோகஙகளைப பலமுறை படிததுபபாாததில எனககுததோற
திய அாததமே சரியானதெனறு எனககு ஓா உறுதியுணடா
றறு இதனை, ஸ்ரீமான, Prof குபபுஸவாமிசாஸதிரிகளவாகளி
டம திருமபவும தெரிவிததபோது, அவாகள, இநதப பொருளே
ரியானதெனறும பொருததமானதெனறும சநதோஷிததாக
றி, அபபடியே பதிபபிததுவிடலாமெனறு மிகவும வறபுறுததிச
சானனாாகள அவவிதமே பதிபபிததிருககிறேன புனாவிலுளள
ழக கழகததாருககு இதைபபறறி எழுதியதில, அவாகள, 'இநத
டம இனனும ஆராயசசி செயயபபடவிலலை' எனறும 'இப
பாழுது அவகாசமிலலாமையால இதைபபறறிப பினபு தெரிவிப
பாம' எனறும பதிலெழுதிவிடடாாகள நீலகணடீயவயாகயான
ாடடததிறகும பரதாபசநதிரராய, C I E, மனமதநாதததா
வாகளுடைய ஆஙகில மொழிபெயாபபுககும, நானகொணட
பாருள மாறுயிருததலால, உணமை எதுவாயிருககுமோ
வனறு மனம அஞசுகிறது

யுததபாவஙகள ஐநதினையும மொழிபெயாததுககொடுதது
னககுப பேருதவிசெயத திரிசிரபுரம, ஸெனட ஜோஸப
ாலேஜ, ஸமஸகிருத தலைமைபபணடிதா, மஹாவிதவான, மஹா
ஹோபாதயாய, கவிசிகாமணி, ஸாரஸவத ஸாரஜஞா, ஸ்ரீ உ
வ T V ஸ்ரீநிவாஸாசார்யாஸவாமிகளவாகள இவவிஷயமாக
டுததுககொணட பரிஶ்ரமத்திறகு நான எனறும நனறிபாராட
க கடமையுறறிருககிறேன

ஸ்ரீ மஹாபாரதமொழிபெயாபபை மிகவும ஆதரிதது
னககு ஊககமளிததுவநத திருபபனநதாள ஆதீனகாததரவாக
ாகிய மகாகனமபொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சோமசுநதரத
மபிரானவாகள காலஞசெனற பிறகு, அநத ஸதானததிறகு
நத மஹாகனம பொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சொககலிங
ததமபிரானவாகளோடு ஒருஸமயம நான ஸலலாபமசெயது
காணடிருநதபோது, அவாகள, 'காணபாவததிறகு வேணடிய
சலவை நாமே பொறுததுககொளவோம' எனறு பரமதிருபதி
பாடு கூறி, வேணடிய பொருளுதவியும உடனே செயதாாகள
லலாமலும, எனககு முடடுபபாடு உணடாகுஙகாலததிலெல
ரம குறிபபறிநது வேணடிய உதவிகளைசசெயது அவாகள
னனை ஆதரிததுவநதாாகள அஙஙனம உதவிபுரிநத அநதப

'பெருநதகையாளாகளை நான காணபெனனறே நினைததேன அவ
களுககுபபின, இபபோது அநதஸதானததில வீறறிருககும மக
கனமபொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சொககலிஙகத தமபிர
னவாகளும, அவாகளுடைய இளவரசான மகாகனமபொருநதி
ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சாமிநாததமபிரானவாகளும இநத மஹா
பாரதபபதிபபுவிஷயததில எனககு வேணடிய உதவிகளைப புரிந
ஆதரிததுவருகிறாாகள இவாகளுடைய பெருமைகளை முன
துரோணபாவமுகவுரையில தெரிவிததிருககிறேன இநத ஆ
னததிலிருநது நான அடைகிற உதவிகள மிகபபல இநத ஆ
னம நீடூழி தழைததோஙகவேணடுமெனறு நெஞசார நினைத
லும வாயார வாழததலுமனறி யான செயயககூடிய கைமமா
யாதுளது !

இநதபபாவததையும முனஸஞசிகைகள பலவறறின இரண
டாம பதிபபையும மிகக ஊககததோடு நடததிககொடுத
சென்னை 'கமாஷியல' அசசுககூடததாருடைய உதவி மிகவு
பாராடடறபாலது

இநத மஹாபாரதபபதிபபுவிஷயததில நான அடைநதுள
பலவகையான சிரமஙகளைச சுருககமாகவாவது இஙகே கூற
விருகக முடியவிலலை நான மஹாபாரத கைஙகாயததை
தொடஙகியபோது பதிபபுவேலை நடநதமாதிரி நடநதுவநதா
பலவருஷஙகளுககு முனனமே இநத மஹாபாரதம பூாததியா
யிருககும இநதப பதிபபுவேலையை நான தொடஙகியபொழுது
இதறகுவேணடிய ஸகாயஙகளெலலாம செயவதாக வாககளித
எனககு ஊககமுணடாககிப பிறகு ஏனெனறு கேளாமையோ
தாம மறறசசநதாதாாகளபோல ஸஞசிகைகள வாஙகிவநதை
யும நிறுததிவிடட கனவானகள சிலா சொலலளவில மிக
தாராளமாககூறி எனககு நமபிககையை உணடாககிப ப
முறை எனனை அலையசசெயது எனகாலததை வீணாககி எனமன
தைப புணணாககியவா சிலா இநதவேலையை நிறுததிவிடலா
எனறு நறபுததிகூறின பெருஞசெலவா சிலா பலவருஷஙக
புததகததை விருமபிவாஙகிவநது பணமகேடடபொழுது ராம
யணபாரதஙகளை இழிததுககூறி எனமனததிறகு மிககவருதத
தை உணடுபணணின கனவானகள சிலா இவாகளுடைய பழகக
களால எனமனததிலுணடானபுண ஆறுவதறகு, இளமைதொ
டஙகி எனனிடததில மிகக அனபுடையவாகளும இநதமஹாபா

தப பதிபபுவிஷயமாக அடிககடி எனனைத தூணடியும பலமுறை விகிதஙகள எழுதியும பொருள உதவிசெயதும எனமனததிறகு மிகக ஊககததைத அளிததுவருபவாகளும ஸதாசாரஸமபனனா களும ஸததாமபரிபாலகாகளுமான குமபகோணம பரமஸ்ரீ Prof K சுநதரராமையா, M A, அவாகளும, விதவஜஜனபோஷ காகளும பரோபகார சீலாகளுமாகிய சென்னை ஹைகோாடடு வககீல, ஸ்ரீமான, V V ஸ்ரீநிவாஸஐயஙகாா, B A, B L, அவா களும போனற சில உததம புருஷாகளுடைய இனசொலலும நனமுறறலும ஸலலாபமுமே நனமருநதாக உளளன

'கைமமா றுகவாமற கறறறிநதோா மெயவருநதித—தமமா லியலுதவி தாமசெயவா' எனறபடி, சில நணபாகள புதியசநதா தாாகளைச சோததுககொடுததல முதலிய பல உதவிகளை இநத மஹாபாரதப பதிபபு விஷயமாகச செயதுவருகினறனா. ஸ்ரீ கணணபிரான திருவருளால அவாகளுககு எலலா நனமைகளும உணடாகுக

இநத நறகாாயம, தகக உதவியிலலாமையால, நான எண ணியபடி விரைவில நடைபெறுமலிருபபதைப பறறிப பலமுறை தெரிவிததுககொணடிருககிறேன ஆதிதொடஙகி இநத மஹா பாரததைச சிரததையுடன வாஙகிப படிததுவரும சநதாதாராக ளான ஆபதாகள ஒவவொருவரும ஒவவொரு கையொபபமாவது சோததுககொடுதது இநத மஹாபாரத கைஙகாயததைப பூாததி செயவிதது அதனால வரும புகழபுணணியஙகளைக கைககொள ளுமபடி அவாகளை மீணடும பிராாததிககிறேன

இனி வெளிவரவேணடிய பாவஙகளை விரைவில வெளிவரச செயயவும, ஸ்ரீ மஹாபாரத சமபநதமாக நானவெளியிட எணணி யிருககிற ஆராயசசிககுறிபபு அபிதான விளககம முதலியவறறை இனிது நிறைவேறறவும வேணடிய எலலாவித ஆறறலகளையும எனககு அளிததருளுமபடி பாணடவ ஸஹாயனான ஸ்ரீ பாாதத ஸாரதிப பெருமானுடைய திருவடித தாமரைகளை எபபொழுதும வணஙகுகிறேன

மயிலாபபூா,
5—1—1923

இஙஙனம,
ம. வீ இராமானுஜாசாாயன.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம

க ர் ண ப ர் வ ம்.

⁎ விஷய ஸூசிகை.

* அதிகபாடஙகளுககு விஷய ஸூசிகை எழுதபபடவிலலை,

விஷய ஸூசிகை முற்றிற்று

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயனாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்

1 நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரம் சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(ஸஞ்சயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரம் சென்று திருதராஷ்டிர னுக்குக் கர்ணன் முதலானவர்களுடைய வதத்தைக் கூறியதும், அதனைக்கேட்டு மூர்ச்சையடைந்த திருதராஷ்டிரனை ஸஞ்ச யன் முதலானவர்கள் தேற்றியதும்)

வைசம்பாயனர் சொல்லுகிறார்: "பாரதரே! மிக்க புஜபல முள்ளவனான ஸஞ்சயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரத்தை அடைந்து திருதராஷ்டிரனுடைய அரண்மனையில் பிரவேசித்தான். ஸூதபுத்ரனான அவன் பாண்டவர்களாலே செய்யப்பட்ட கோர

முதலாவது அத்தியாயம் முதல் 20-சுலோகங்களின் ஸ்தானத்தில் மூன்று அத்யாயங்கள் அதிக பாடம் நீலகண்ட வியாக்யானத்துடன் கூடிய் பொம்பாய்ப் பதிப்பிலும் கல்கத்தாப் பதிப்பிலுமுள்ள பாடம் இதுவே

அதிகபாடத்தின் முதலாவது அத்யாயம்

(துரியோதனாதிகள் கர்ணனுக்குச் சேனாதிபதி ஸ்தானத்தில் அபிஷே கம் செய்வித்து அவனுடனே யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டதும், ஜனமேஜயர் கர்ணனுடைய மரணத்தைக் கேட்ட திருதராஷ்டி ரன் என்னசெய்தானென்று வைசம்பாயனரைக் கேட்டதும்.)

வைசம்பாயனர், "அரசரே! துரோணர் கொல்லப்பட்டபிறகு, துரி யோதனனைத் தலைமையாகக்கொண்ட அரசர்கள் மிக்க மனவருத்தமுற்

1 இதன் உரை விசேஷங்களை ஆதிபர்வம் முதற்பக்கத்திற் காண்க.

மான் காணனுடைய வததகை நினைததுச சோகததால பீடிககப படடு மிகக துயரமுறறு அழுதுகொணடு அநதபபுரததில பிர வேசிததவுடன, கணகளில நீா ததும்பியவனுகி அரசாகளுள சிறந தவனுன அரசனை அணுகினுன அரசரே! அவன அரசனருகில சென்று பெருமூசசு விடடுககொணடு அதிக ஸநதோஷமிலலாத மனததையுடையவனுகிப பினவருமாறு வசனிககலானுன —

"மஹாராஜரே! நான ஸஞசயன பரதஸரேஷடரே! உமககு வநதனம சூரியகுமாரனுன காணன (ஒருவராலும) செயய முடி யாத காரியததைச செயதும கொலலபபடடான அநதக காணன ஸோமகாகளுககும சேதிதேசவீராகளுககும காசிதேசவீராகளுக
௯ கும கருசதேசவீராகளுககும மசசநாடடுவீராகளுககும துனபத தைசசெயது காறறினுல தளளபபடட மரமபோலப படுததிருக கிறுன பசுககொடடிலின நடுவில பசுககூடடஙகளால நாறபுற மும சூழபபடட ஒரு விருஷபமானது கொடிய மிருகததால கொலலபபடுவதுபோல இநதககாணன பகைவாகளால கொலலப படடான அரசரே! சூரியகுமாரனுன காணன, ஸாதயகியுடன கூடினவாகளான பாணடவாகளை (ஜபததில) நமபிககையறறவாக ளாககசசெயதும; பாஞசாலாகளுடைய ஆயிரககணககான தோ களை நாசமசெயதும, மஹாவிலலாளிகளான சூராகளை ஜயிததுப பததுததிககுககளிலும ஒடுமபடி செயதும, (முடிவில) பாணடுபுத திரனுன கிரீடியினுல கொலலபபடடான மஹாராஜரே! பாணடு புதரனுன அாஜுனன காணனைககொன்று, தூாதமாககளாலே அடைய முடியாததான பகை முடிததலெனனும கடனிலிருநது விடுபடடு, மனககவலை நீஙகினவனுனுன காணன மரிதத தானது, கடலகள வறறியதுபோலவும சூரியன பூமியில விழுந ததுபோலவும மேரு சிதறியதுபோலவுமிருககிறது மனனரே! அநத யுததததில ஜயததை விருமபிய யுததவீராகளும சூராகளும பரிகாயுதம போனற கைகளையுடையவாகளுமான அரசாகளும

றவாகளாகி அஸவததாமாவை அடைநதாாகள அவவரசாகள துரோண ரைக குறிததுத துககிபபவாகளும மனககலககததினுல வலலமையழிநத வாகளும துககததால பீடிககபபடடவாகளுமாகி அஸவததாமாவைச சூழநதாாகள அவவரசாகள சாஸதிரஙகளில கூறபபடடுளள காரணங களால ஒரு முகூாததகாலம (அஸவததாமாவைத) தேறறி இரவு வநத வுடனே, தஙகள வாஸஸதானஙகளை அடைநதாாகள கௌரவரே! அநத அரசாகள துககததோடும சோகததோடும கூடியவாகளாகக கோரமான அழிவை நினைததுத தஙகள வீடடிலும ஸுகததை அடைய விலலை விசேஷிதது ஸூதபுததிரனும, ராஜாவான துரியோதனனும,

ராஜபுத்திரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் வேந்தரே! அந்தமஹா யுத்தத்தில் ரதிகர்களுடைய கூட்டங்களும் காலாட்படைகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கொல்லப்பட்டன அந்த மஹாயுத்தத்தில் யானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன மஹாராஜரே! இருதிறத்துச் சேனைகளிலும் ஒருவருக்கொருவர் தீங்கிழைத்தவர்களான க்ஷத்திரியர்களும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொல்லப்பட்டார்கள் மேன்மை தங்கியவனும் ஸூரியனுடைய குமாரனுமான கர்ணன் பகைவர்களைப் பெரும்பாலும் அழித்து, பாண்டவ சேனையாகிய நதியைக் கடந்து பார்த்தனுகிற கரையை அணுகி (சத்துருவினால்) கொல்லப்பட்டான் அரசரே! உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஜயத்திலுள்ள ஆசையும் வைரத்துக்கு முகமுமாயிருந்தவன (கர்ண ஸகாயமாகிற) அது தாண்டப்பட்டது. மஹாராஜரே! நன்மையில் நோக்கமுள்ள பந்துக்களால் முன்பு உரைக்கப்பட்டதும் நீர் தெரிந்துகொள்ளாததுமான அப்படிப்பட்ட மஹாபயங்கரமான இந்தத் துன்பம் உம்மை அடைந்திருக்கிறது புத்திரர்களுக்காக ராஜ்யத்தை விரும்புகிறவரும் நன்மையை விரும்புகிறவருமான உம்மால் தீமையான காரியங்களே செய்யப்பட்டன அவற்றின் பயன் உமக்கு வந்துவிட்டது அரசரே! பாண்டவனாகிய பீமஸேனனால், அவன் சொற்படியே, துச்சாஸனனும் கொல்லப்பட்டமையால், அவனது பிரதிஜ்ஞையும் படைமுகத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டது மஹாராஜரே! ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச்செய்து பாண்டவனாகிய

துச்சாஸனனும், ஸுபலனுடைய குமாரனும் மகாபலசாலியுமான சகுனியும் மகாதமர்க்களான பாண்டவர்களுக்கு (தங்களாலுண்டான) கிலேசங்களை நினைத்துக்கொண்டே துரியோதனனுடைய பாசறையில் அன்றிரவு வாஸஞ்செய்தார்கள் பாண்டவர்கள் சூதாட்டத்தில் தங்களால் வருத்தப்பட்டதையும் த்ரௌபதி ஸபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதையும் நினைத்துத் துக்கித்தவர்களும் மிக்க மனநோக்கம் அடைந்தவர்களுமானார்கள் மன்னரே! அவ்வாறு சூதாட்டத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்ட (பாண்டவர்களுடைய) அவ்விதமான கிலேசங்களை எண்ணுகிறவர்களான அவர்களுக்குத் துக்கத்தினால் அந்த இரவானது நூறுவருஷங்களுக்குச் சமமாகச் சென்றது பிறகு, வெள்ளென விடிந்தவுடன், அவர்களனைவரும் தெய்வத்தினுடைய ஆஜ்ஞையினால் நிலைபெற்றவர்களாகிச் சாஸ்திரத்தினால் காணப்பட்ட முறைப்படி அவசியமான நித்திய கருமத்தைச் செய்தனர் பாரதரே! அவர்கள் அவசியம் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச்செய்து மனத்தில் ஆறுதலை அடைந்து (சேனைகளுக்கு) யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகும்படி உத்தரவிட்டு (தாங்களும்) புறப்பட்டார்கள் அவர்கள் கர்ணனை ஸேனாபதியாகச் செய்து ஊக்கத்தை அளிக்கத்தக்க

பீமனால் உமது குமாரனாகிய துச்சாஸனனுடைய இரத்தமானது
ரணகளத்தில் பானம் செய்யப்பட்டது" என்றான்.

மஹாராஜரே! அம்பிகாபுத்திரனான திருதராஷ்டிரன் இந்த
வார்த்தையைக் கேட்டுச் சோகத்தின் முடிவைக்காணாமல் துர்
யோதனனையும் மாண்டவனாக எண்ணி மனத்தளர்ச்சியடைந்து
புத்தியை இழந்த யானைபோலப் பூமியில் விழுந்தான். பாரதர்க
ளுட் சிறந்தவரே! அந்த ராஜஶ்ரேஷ்டனான திருதராஷ்டிரன்
மனத்தளர்ச்சியடைந்து பூமியில் விழுந்தவுடனே, (காந்தாரி முத
லிய) ஸ்திரீகளுடைய அழுகுரல் மிகுதியாகத் தோன்றியது. அந்
தச்சப்தமானது நான்குபக்கங்களிலும் பூமியை முழுதும் நிரப்
பியது. மஹாகோரமான துயரக்கடலில் முழுகியவர்களான பரத
குல ஸ்திரீகள் துக்கத்தாலும் சோகத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டு, மனம்
மிகநொந்து அழுதார்கள். பாரதரிற் சிறந்தவரே! காந்தாரியான
வள் அரசனிடம் வந்து அறிவிழந்து பூமியில் விழுந்தாள். அந்தப்
புரஸ்திரீகள் அனைவரும் விழுந்தார்கள். வேந்தரே! பிறகு, ஸஞ்
சயன், முனவருத்தமுற்று மோகமடைந்து கண்ணீரை மிகுதியா
கச் சொரிகின்ற அந்த ஸ்திரீகளை மனத்தில் தேறுதலடை
யும்படி செய்தான். காற்றினால் நாற்புறங்களிலும் அசைக்
கப்படுகின்ற வாழைமரங்கள்போல அடிக்கடி நடுங்குகின்ற
வர்களான அந்தப்பெண்டிர்களோ, மனத்தேறுதலை அடைந்தார்
கள். அப்பொழுது விதுரரும், அறிவே கண்ணாகவுள்ளவனும் அர
சனும் தலைவனும் குருகுலத்திற் பிறந்தவனுமான திருதராஷ்டி
ரனை முகத்திலும் அங்கத்திலும் தண்ணீரைத்தெளித்து மூர்ச்சை
யைத் தெளிவித்தார். ராஜேந்திரரே! அந்தத்திருதராஷ்டிரராஜன்
மெதுவாகப் பிரஜ்ஞையை அடைந்து அந்த ஸ்திரீகளையும் கண்டு

மங்கள காரியங்களைச் செய்துகொண்டு பிராம்மண ஶ்ரேஷ்டர்க
ளைத் தயிர் பாத்திரங்களாலும் நெய்களாலும் அக்ஷதங்களாலும்
பசுக்களாலும் குதிரைகளாலும் பொன்னாபரணங்களாலும் விலையுயர்ந்த
வஸ்திரங்களாலும் பூஜித்து, [1] ஸூதர்களாலும் மாகதர்களாலும் வந்தி
களாலும் 'ஜய விஜயீபவ' என்ற ஆசீர்வாதங்களால் துதிக்கப்பெற்று
யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே, பாண்டவர்க
ளும் காலையில் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்து யுத்தஞ்
செய்ய நிச்சயித்துக்கொண்டு (தங்கள்) பாசறையினின்றும் விரைவா
கப் புறப்பட்டார்கள். பிறகு, பரஸ்பரம் ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவர்க
ளான கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் திகைக்கக் கூடியதும்
மயிர்பொடிக்கச் செய்வதுமான யுத்தம் ஆரம்பித்தது. அரசரே! கர்ண

---

1 ஆதிபர்வம், 354-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

பைத்தியம் பிடித்தவன்போலப் பேசாமலிருந்தான் பிறகு, நெடு நேரம் சிந்தையுற்று அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு தன் புத்திரர்களை நிந்தித்தான், பாண்டவர்களை நன்குமதித்தலையும் செய்தான் ராஜாவான திருதராஷ்டிரன் தன்னுடைய புத்தியையும் ஸுபலபுத்திரனான சகுனியின் புத்தியையும் நிந்தித்துக் கொண்டு நெடுநேரம் ஆலோசித்து அடிக்கடி நடுக்கமுற்று மீண்டும் தைரியத்துடன் மனத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு கவல்கணகுமாரனும் ஸூதனுமான ஸஞ்சயனைப் பார்த்து மறுபடியும் வினவலானான்

திருதராஷ்டிரன், “ ஸஞ்சய ! உன்னால் சொல்லப்பட்ட அந்த வாக்கியத்தை நான் கேட்கவில்லை ஸூத ! எப்பொழுதும்ஜயத்தில் ஆசையுடையவனும் என்னுடைய புத்திரனுமான துரியோதனன் ஜயத்தில் ஆசையை இழந்து யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடையாமலிருக்கிறனே-ஸஞ்சய ! உன்னால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையை மறுபடியும் எனக்கு உள்ளபடி சொல்வாயாக ” என்றான் ஜனமேஜயரே ! இவ்வாறு வினவியதைக் கேட்ட ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரராஜனைப் பார்த்துக் கூறலானான்

ஸேனாபதியானபின், இந்தக் கௌரவ பாண்டவ சேனைகளிரண்டிற்கும் ஆச்சரியகரமான காட்சியுள்ள யுத்தமானது இரண்டுநாட்கள் நடந்தது பிறகு, கர்ணன் யுத்தத்தில் மிக்க பெரிதான சத்துருநாசத்தைச்செய்து கௌரவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அர்ஜுனனால் தள்ளப்பட்டான் பிறகு, ஸஞ்சயன் விரைவாக ஹஸ்தினபுரத்திற்குச்சென்று குருக்ஷேத்திரத்தில் நடந்த எல்லாவற்றையும் திருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தான் ” என்றார் ஜனமேஜயர், “ பிராமணோத்தமரே ! பிராயமுதிர்ந்தவனும் அம்பிகாபுத்திரனுமான திருதராஷ்டிரராஜன், மஹாரதர்களான கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரும் துரோணரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டு அதிக துன்பத்தை அடைந்திருந்தான் துக்கம் அடைந்துள்ள அவன், துரியோதனனுக்கு நன்மைசெய்வதிலேயே விருப்பமுள்ள கர்ணன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேட்டு எவ்வாறு உயிர்தரித்திருந்தான் ? குருவம்சத்திலுதித்த திருதராஷ்டிரராஜன், எந்தக் கர்ணனிடத்தில் தன் புத்திரர்களுக்கு ஜயம் உண்டாகுமென்று ஆசை வைத்திருந்தானோ அவன் கொல்லப்பட்டவுடன், எவ்வாறு உயிரை வைத்திருந்தான் ? கர்ணன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேட்டும் அரசன் உயிரை விடாமலிருக்கிற காரணத்தினால், கஷ்டமான நிலைமையிலிருந்தாலும் மனிதர்களால் மரிக்க முடியாதென்றே எண்ணுகிறேன் பிராமணோத்தமரே ! அவ்வாறு பிராயமுதிர்ந்தவரான பீஷ்மரும் பாஹ்லீகனும் துரோணரும் ஸோம

" அரசரே! மஹாரதனான கா்ணன புததிராகளோடும மஹா விலலாளிகளும சரீரததை இழககததுணிநதவாகளும ஸூதபுத் திராகளுமான பிராதாககளோடும கொலலபபடடான புகழ் பெறறவனான பாணடவனால துசசாஸனனும கொலலபபடடான யுததததில பீமஸேனனால கோபததால (துசசாஸனனுடைய) இரததமும குடிககபபடடது" எனறு கூறினன மஹாராஜரே! அமபிகாபுததிரனான திருதராஷடிரன, இவவாாததையைக கேட்டு எரிககபபடுகினறவனாகி ஸூதனைபபாாததது, "ஸஞசய! ஒரு முகூாததகாலம இரு அபபா! என மனம கலககமடைநதிருக் கினறது ஒனறையும உரைககவேணடாம" எனறான அரசனும் யாதொனறும சொலலவிலலை அவவாறே, ஸஞசயனும விதுரரும் ஒனறும சொலலவிலலை பிறகு, பூபதியான அநததிருதராஷடிர னும அபபொழுது பேசாமலிருநது விடடான" எனறு கூறினா

இரணடாவது அதயாயம

(திருதராஷ்டிரன் தன் சேனையில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய பெயர்களைக் கேட்க விரும்பியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்)

ஜனமேஜயா,"பிராமமணோததமரே! காணன இறநததையும தனபுதராகள ஒழிநததையும கேடடுத திருதராஷடிரராஜன எனன சொனனான? புததிராகளுடைய துயரததினாலுணடானதும பெரிய தும கோரமுமான துயரததை அடைநத திருதராஷடிரன அசசம யததில எனனசொனனான? அதனை உணமையாக எனககுக கூற

தததனும பூரிஸ்ரவஸ்ஸூம மறற நணபாகளும புததிராகளும பௌத் திராகளும வீழததபபடடாாகளெனறு கேடடும அரசன உயிரை விடாமையால,உயிரைவிடுவது முடியாததெனறே நான எணணுகிறேன மஹரிஷியே! இவையெலலாவறறையும ஸவிஸதாரமாக எனககுச் சொலவீராக பூாவபுருஷாகளுடைய பெரிய சரிததிரததைக கேடடும நான திருபதியை அடையவிலலை" எனறு கூறினா

அதிகபாடததின இரணடாவது அதயாயம

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைப்பற்றித் துக்கித்துத் துரியோதனுதியருடைய வரலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசமபாயனா சொலலததொடஙகினா 'மஹாராஜரே! காணன் கொலலபபட்டவுடனே, அபபொழுது கவலகணகுமாரனான ஸஞசயன

வணடும" என றுவினவ, வைசமபாயனா சொலலததொடஙகி ஜா

"மஹாராஜரே! அமபிகாபுததிரனுன திருதராஷடிரன, இவ ாாததையைககேடடுத துககததால வருநதிய மனததுடன, ௵தனுன ஸஞசயனே நோககி, "அபபா! அறப ஆயுளையுடை வனுன எனபுததிரனுடைய அநீதியினுலே காணன கொலலப டடானெனபதைககேடடுத துககமானது எனமாமஸதானங ளை அறுககிறது துககததினுடைய கரையைககடகக எணணங காணட என னுடைய ஸமசயததைத தீாககககடவாய கௌர ர்களுளளும ஸருஞசயாகளுளளும எவாகள மரணமடைநதாா ள? எவாகள உயிரோடிருககிறுாகள ?" என று வினவ, ஸஞ யன சொலலலானுன "அரசரே! ஜயிககமுடியாதவரும பிர ாபமுளளவருமான பீஷமா, பததுத தினஙகளிலே [1] ஓா அாப தமெனனும எணணுளள பாணடவாபடையிலுளள வீராகளைக கானறு தாமும கொலலபபடடாா அவவாறே, மஹாவிலலாளி ம அவமதிககமுடியாதவரும ஸவாணத தேராளியுமான துரோ ாா யுததததில பாஞசாலாகளுடைய தோககூடடஙகளை அழித் ப பினபு கொலலபபடடாா பீஷமராலும மஹாபலசாலியான ரோணராலும கொலலபபடடதுபோக மிகுநதுளள சேனையில ாதியைககொனறு விகாததனகுமாரனுனகாணன மாணடான ஹாராஜரே! ராஜகுமாரனும அதிகபலசாலியுமான விவிமசதி ுனாததவீராகளை நூறுநூருககொனறு யுததததில மாண ான அவவாறே, உமமுடையபுததிரனும சூரனுமான விகா ான (தூணியில) பாணஙகள குறைநதுபோயும க்ஷததிரியவிர ததை நினைததுககொணடு எதிாததுநினறு பகைவாகளால காலலபபடடான அவன, மிககொடியவையும துரியோதன றல செயயபபடடவையுமான பலகிலேசஙகளையும தன பிரதிஜஞை

ளாசியுறறு வேகததில காறறிறகு ஒபபான குதிரைகளால இரவி லயே ஹஸதிநபடடணம சென௱ன அவன ஹஸதிநபடடணததை டைநது மிகக மனவருததததுடன பாதுககள பெருமபானமையாக ழிநதுபோன திருதராஷடிரனுடைய வாஸஸதானததை அடைநதான வன, மோகததினுல ஒளியிழநதவனும அரசனுமான அநதத திருத ஷடிரனைககணடு இரணடு கைகளையும குவிததுககொணடு முடியி லே அவனுடைய இரணடுகாலகளிலும வணஙகினுன அவன, ராஜா ான திருதராஷடிரனை நியாயபபடி பூஜிதது, 'ஆ! கஷடம!' என றுஞ சாலலிப பிறகு வசனிககலானுன "அரசரே! யான ஸஞசயன நீா

[1] பததுககோடி

யையும நினைக்கினற அப்படிப்பட்ட பீமஸேனனால கொலலப்பட்டான ராஜபுத்திரர்களும மஹாரதர்களும அவநதிதேசாதிபர்களுமான விநதானுவிநதர்கள ஒருவராலும செய்யமுடியாத காரியததைச்செயது யமனுடையவீட்டை அடைநதார்கள; மனனரே! விநதுதேசம முதலான பததுததேசஙகளைத தனனுடைய ஆஞ்ஞையிலுடையவனும, உமமுடைய ஆஜ்ஞையில கட்டுப்பட்டவனும, மஹாவீரயமுடையவனுமான அநத ஜயதரதனைக கூர்மையான அமபுகளால பதினோர அக்ஷௌஹிணிகளை ஜயிதத அர்ஜுனன கொனறான அவவாறே, வேகமுளளவனும யுத்ததில அடஙகாத மதஙகொணடவனும பிதாவின கட்டளையில நிற்பவனும துரியோதனனுடைய புததிரனுமான லக்ஷ்மணனை ஸுபதராபுதரனான அபிமனயுவினால வீழததபபட்டான. அவவாறே, சூரனும பாகுபலமுளளவனும யுத்ததில அடஙகாத மதஙகொணடவனுமான துசசாஸனனுடைய புததிரன திரௌபதீபுததிரனோடு போர்புரிநது, யமலோகததை அடைவிக்கப்பட்டான ஸமுததிரததின அருகிலுளள பிரதேசஙகளில வாசஞ்செயகினற கிராதர்களுக்கு அதிபதியும தாமாதமாவும தேவராஜனுக்கு நனகுமதிக்கப்பட்ட அனபுளள நணபனும எப்பொழுதும க்ஷததிரியதாமததில பறறுளளவனும ராஜாவுமான பகததததன தனஞ்சயனால பராக்கிரமிதது யமலோகததை அடைவிக்கப்பட்டான வேநதரே! அவவாறே, கௌரவர்களுக்குத தாயாதனும அஸதிரஙகளை எறிநதுவிட்டவனும மஹாகீரததிபொருநதியவனும சூரனுமான பூரிஶ்ரவஸ ஸாதயகியினால யுத்ததில கொலலப்பட்டான க்ஷததிரியர்களுள காயசிரவாகியும அமபஷ்டதேசாதிபதியுமான ஶ்ருதாயுவும யுத்ததில பயமறறு ஸஞ்சரிததுக்கொணடு ஸவயஸாசியினால கொலலப்பட்டான மஹாராஜரே! எப்பொழுதும கோபஙகொணடவனும அஸதிரததில தோசசிபெறறவனும யுத்ததில கெட்ட மதஙகொணடவனும உமமுடைய குமாரனுமான துசசாஸனன பீமஸேனனால வீழததபபட்டான

ஸுகமாக இருக்கிறீரா? உமமுடைய தோஷஙகளாலே ஆபததை அடைநது இபபொழுது புததிமயக்கம அடையாமலிருக்கிறீரா? விதுரராலும துரோணராலும பீஷ்மராலும கேசவராலும சொலலப்பட்டவையும உமமால ஏறறுககொளளப்படாமலிருநதவையுமான நலல உபதேசஙகளை நினைதது மனவருததமடையாமலிருக்கிறீரா? பரசுராமர், நாரதர், கணவர் முதலானவர்களாலே சபையினகண சொலலப்பட்டதும உமமால ஏறறுககொளளப்படாததுமான நலவார்ததையை நினைதது மனவருததமடையாமலிருக்கிறீரா? உமமுடைய நனமையில முயறசியுடையவ

அரசரே! அனேக ஆயிரம அறபுதமான யானைபபண்டயுளள ஸுதக்ஷிணன ஸவயஸாசியினுல யுததததில கொலலபபடடான. கோஸலதேசாதிபதியானவன சௌாயததினுல மதிககபபெறற் பாகளான பகைவாகளைககொனறு பராககிரமததை வெளியிட்டு ஸுபததிராபுததிரனுல யமலோகததை அடைவிககபபடடான டமது குமாரனுன சிததிரஸேனன மஹாரதனுன பீமஸேனனை எதிாததுப பலவாறு போாபுரிநதும பீமஸேனனுல வீழததபபட டான சூரனும பகைவாகளுககுப பயததை விருததிபணணுகிற வனும ஸௌநதாயமுடையவனும கததியையும கேடகததையும தாஙகியவனுமான மதராராஜனுடைய குமாரன, ஸுபதராபுததிர னுல கொலலபபடடான யுததததில காணனை ஒததவனும மிகக தேஜஸுளளவனும விரைவாக அஸதிரஙகளைப பிரயோகிககினற வனும திடமான விகரமமுளளவனுமான அநத விருஷஸேனன, தனஞசயனுலே, அபிமனயுவினுடைய வததைதயும தனனுடைய பிரதிஜ்ஞையையும நினைததுக காணன பாாததுககொணடிருக கும்பொழுதே, பராககிரமததினுல யமனுடைய வாஸஸதானத தை அடைவிககபபடடான எபபொழுதுமே பாணடவாகளோடு வைரமபூணடிருபபவனுன ஸருதாயு எனனும அரசன பாாதத னுல வைரததைககேடகசசெயது வீழததபபடடான பெரிய வரே! அரசரே! பராககிரமசாலியும மைததுனனும அமமான சேயும சலயபுததிரனுமான ருககமரதனெனபவன [1] ஸஹதேவனுல யுததததில கொலலபபடடான பராககிரமசாலிகளும பகைவாக ளைத தாககுகினறவாகளும மிகுநதவீாயமுடையவாகளுமான பாகி ததராஜனும பிராயம முதிாநதவனும கேகயதேசததரசனுமான பிருஹதக்ஷததிரனும கொலலபபடடாாகள அரசரே! கறறறிநத வனும மகாபலசாலியுமான பகததததகுமாரனும , யுததததில

ளும ஸுஹருதது்ககளுமான பீஷமா துரோணா முதலானவாகள யுத ததில பகைவாகளால கொலலபபடடாாகளெனபதை நினைதது மன வருததம அடையாமலிருககிறீா?” எனறுன இவவாறு, அஞசலி செயதுகொணடு வினவுகினற ஸஞசயனைக குறிதது ராஜாவான திருத ராஷடிரன அதிதீாககமாகப பெருமூசசுவிடடுககொணடு துயரததால பீடிககபபடடு இதனைக கூறலானுன

“ஸஞசய! சூரரும திவயாஸதிரஙகளையுடையவருமான கஙகாபுததி ருரும மகாவிலலாளியான துரோணரும கொலலபபடடவுடனே என

1 அபிமனயுவினுல கொலலபபடடதாகத துரோணபாவம 45-வது அததியாயததில கூறபபடடிருககிறது துரோணபாவம, 164-ம பககம பாாகக

பருநதுபோல ஸஞசரிககினறவனான நகுலனாலே வீழததபபட்டான அவவாறே, உமககுப பாட்டனும மிககபலமும பராககிரமமுமுடையவனுமான பாஹலீகன பாஹலீகாகளுடன பீமஸேனனால கொலலபபட்டான அரசரே! அவவாறே, மகாபலசாலியும மகதநாட்டிறைவனும ஜராஸநதனுடைய குமாரனுமான ஜயதஸேனன, யுததததில மகாபலசாலியான அபிமனயுவினால கொலலப்பட்டான மனனரே! மகாரதாகளும சூராகளெனறு கர்வஙகொண்டவாகளும உமமுடைய புததிராகளுமான துாமுகனும துஸஸஹனும பீமஸேனனால கதையினால கொலலபபட்டாாகள துாமாஷணனும துாவிஷஹனும மகாரதனான துாஜயனும எளிதிற செயயமுடியாத செயகையைசசெயதும யமனுடைய வாஸஸதானததை அடைநதாாகள பிராதாககளும யுதததில கெட்ட மதஙகொணடவாகளுமான களிஙகன விருஷகன இருவரும செயறகரிய செயகையைசசெயது சூரியனமகனான யமனது வீட்டை அடைநதனா சூரனும அஸாதயமான வீாயமுடையவனும உமககு மநதிரியுமான விருஷபாவா பீமஸேனனால பராககிரமததை வெளியிட்டு யமனுடைய வாஸஸதானததை அடைவிககபபட்டான அவவாறே, பதினாயிரம யானையின பலமுடையவனும மகானுமான பௌரவனெனனும அரசன பாணடுபுததிரனான ஸவயஸாசியினால யுதததில கொலலபபட்டான மகாராஜரே! அடிககுந திறமையுடையவாகளான இரணடாயிரம வஸாதிகளும விககிரமமுளளவாகளான எலலாச சூரஸேனாகளும யுதததில வீழததபபட்டாாகள கவசமணிநதவாகளும அடிககினறவாகளும யுதததில மிகக ஸாமாததியமுடையவாகளுமான அபீஷாகாகளும ரதிகஶ்ரேஷடாகளான சிபிகளும காளிஙகாகளும கொலலபபட்டாாகள கோகுலததில

மனம மிகக வருதததை அடைநதுவிட்டது வஸுவினிடம தோனறியவரும தேஜஸவியுமான எநதபபீஷமா நாளதோறும கவசம அணிநதவாகளான பதினாயிரம ரதிகாகளைக கொனறாரோ அவா, பாணடுபுததிரனான அாஜுனனால நனறாககாககபபட்ட யாகஸேனனுடைய குமாரனான சிகணடியினால கொலலபபட்டாரெனபதைக கேட்டு இபபொழுது எனமனம வருததமுறறிருககிறது எவருககு மஹாயுததததில உததமமான அஸதிரததைப பரசுராமா அளிததாரோ, எவா பாலயததில ஸாக்ஷாத பரசுராமராலே தனுாவேதததில சிஷயராக ஏறறுககொளளபபட்டாரோ, எவருடைய அனுகரகததினாலே மஹாரதாகளும ராஜகுமாராகளுமான பாணடவாகளும அவவாறே மறற அரசாகளும மஹாரதாகளாயிருககும நிலைமையைப பெறறாாகளோ ஸததிய

ாப்பொழுதும் வளர்ந்தவர்களும் யுத்தத்தில் மிக்ககோபங்கொண் டவர்களும் மிக்க வீர்யமுடையவர்களுமான அநந்தகோபாலர்கள் ஸவ்யஸாசியினால் கொல்லப்பட்டார்கள் அனேக ஆயிரக்கணக் கான ஶ்ரேணிகளும் ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களும் முழுமை யும் பார்த்தனை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தனர். மகாராஜரே! உமக்கு மைத்துனர்களும் அரசர்களுமான விருஷக னும் அசலனும் உமது நிமித்தமாக அதிக பராக்ரமத்தை வெளி யிட்டு ஸவ்யஸாசியினால் கொல்லப்பட்டார்கள் அவ்வாறே, பெய ரினாலும் செய்கையினாலும் உக்ரகர்மாவென்றும் மகாவில்லாளி யென்றும் பிரஸித்திபெற்றவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனு மான ஸால்வராஜன் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான் மகா ராஜரே! யுத்தத்தில் சோர்ந்து மித்ரனிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டவர்களான ஓகவானும் பிருகந்தனும் வைவஸ்வத னுடைய வீட்டை அடைந்தார்கள் வேந்தரே! அவ்வாறே, ரதி கர்களுள் சிறந்தவனான க்ஷேமதூர்த்தி யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் கதையினால் கொல்லப்பட்டான் அரசரே! அவ்வாறே, மகாவில் லாளியும் மகாபலசாலியுமான ஜலஸந்தன் யுத்தத்தில் மிகப்பெரிய ஜனபதத்தைச் செய்து ஸாத்யகியினால் கொல்லப்பட்டான் கோவேறுகழுதைகள் பூட்டிய ரதத்தோடு கூடியவனும் ராக்ஷஸ ஶ்ரேஷ்டனுமான அலம்புஸன் கடோத்கசனால் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டு யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் ஸூத புத்திரனான ராதேயனும், மகாரதர்களும் ஸஹோதரர்களுமான கேகயர்களனைவரும் ஸவ்யஸாசியினால் கொல்லப்பட்டார்கள். ஐயா! மாலவர்களும் மத்ரகர்களும் உக்கிரமான செய்கையுள்ள

ஸந்தரும் மஹாவில்லாளியுமான அந்தத் துரோணர் யுத்தத்தில் திருஷ்டத் யும்னனால் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு என்மனம் மிக்கவருத்த மடைந்திருக்கிறது எந்த இருவருக்கும் உலகத்தில் 1 நான்குவிதமான அஸ்திரவித்தைகளில் ஸமனான மனிதன் இல்லையோ அந்தத் துரோணரும் பீஷ்மரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டு என்மனம் வருத்த மடைகிறது மூவுலகங்களிலும் எவருக்கு அஸ்திரங்களில் சமமான மனி தன் இல்லையோ அந்தத்துரோணர் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு என் னைச் சேர்ந்தவர்கள் யாது செய்தனர்?' மஹாபலசாலியும் பாண்டுபுத் திரனுமான தனஞ்சயனால் ஸம்சப்தகர்களுடைய படையானது பராக்கிர மத்தினால் யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்படவும் புத்திமானான துரோணபுத்திரருடைய நாராயணாஸ்திரமும் வீணாக்கப்படவும் ஸைனி யங்களும் ஓடியபொழுது, என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் யாது செய்தனர்?

1 ஆதிபர்வம், 520-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

திராவிடாகளும யௌதேயாகளும லலிததாகளும க்ஷுதரகாக ளும உசீனராகளும மாவேலலகாகளும துணடிகேராகளும ஸாவி தரி புததிராகளும கீழநாடடுவீராகளும வடநாடடுவீராகளும மேனாடடு வீராகளும தெனனாடடு வீராகளும அனேக ஆயிரக கணககான காலாடகளின கூடடஙகளும லக்ஷககணககான குதி ரைகளும தோககூடடஙகளும உததமமான யானைகளும கொல லபபடடனா அரசரே! எவாகள, தவஜஙகளையும ஆயுதஙகளை யுமுடையவாகளும சூராகளும கவசஙகளையும வஸதிரஙகளையும பூஷணஙகளையும அணிநதவாகளும வெகுகாலமாக யுததததில பழகினவாகளும ஸமாததாகளால வளாககபபடடவாகளுமா யிருநதாாகளோ அவாகள யுததததில தளாசசி அடையாத செய கையையுடைய பாாததனால கொலலபபடடாாகள அவவாறே, அளவுகடநத பலததையுடையவாகளும பரஸபரம வதததில விருபபமுளளவாகளுமான மறறவாகளும கொலலபபடடாாகள மனனரே! நீா எனனைக கேடகிறதனால யான சொலலுகிறேன யுததததில இவவரசாகளும பரிவாரஙகளுடனகூடின மறற அனேக அரசாகளும ஆயிரககணககாகக கொலலபபடடாாகள காணனும அாஜுனனும எதிாததுப போாபுரியுஙகால, இவ வாறுக வீராகளுககு நாசம உணடாகியது எவவாறு மகேநதிர னால விருததிரன கொலலபபடடானோ, எவவாறு இராமபிரானால ராவணன கொலலபபடடானோ, எவவாறு கணணபிரானால நரகா ஸுரனும முருவெனகிற அஸுரனும யுததததில கொலலப படடாாகளோ, எவவாறு யுததததில கெடட மதஙகொணட வனும சூரனுமான காாததவீாயாாஜுனன பிருகு குலததில பிறநத பரசுராமரோடு மூவுலகஙகளுககும மயககததை உணடு

துரோணா கொலலபபடடவுடனே ஓடுகினறவாகளை, கபபலுடைநது கடலில மிதககினற ஜனஙகளைபபோல, துககசமுததிரததில ஆழநதவாக ளெனறே நான நினைககிறேன ஸஞசய! சேனைகள ஓடுஙகால துரியோ தனன, காணன, போஜனுன கிருதவாமா, மதராராஜனுன சலயன, துரோணபுததிரரான அஸவததாமா, கிருபா, மிகுநதுளள எனபுததிரா கள, மறறவாகள ஆகிய இவாகளுககு முகததினநிறம எவவிதமாயிருந தது? கவலகணகுமார! இவை எலலாவறறையும பாணடவாகளும நம மைசசோநதவாகளும காடடிய வீரசசெயகையையும உளளபடி எனக குச சொலவாயாக” எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலலானான

“ஐயா! உமமுடைய குறறததினாலே கௌரவவீராகளுககு நோநத தைககேடடு நீா மனவருததமடைதல கூடாது தெயவசசெயலால நேரும காரியததில கறறறிநதவன மனவருததமடையான எனெனனில, மனி

ணணககூடிய-கோரமான பெரிய யுததததைச செயது ஞாதிகளு
னும உறவினாகளுடனும கொலலபபடடானே, எவவாறு
பரமமணயரால மகிஷாஸுரனும ருதரரால அநதகாஸுர
மும கொலலபபடடாாகளோ, அவவாறே அாஜுனனுல, திருத
ஷடிர குமாராகளுககு வெறறியில ஆசைவைபபதறகுக காரண
ாயிருநதவனும பகைககு முகமாயிருநதவனும அடிககிறவா
ளுள சிறநதவனும யுததததில கெடடமதஙகொணடவனும அர
னுமான காணன மநதிரிகளோடும பநதுககளோடும துவநதவு
தததில கொலலபபடடான ராஜரே! ஹிததஙை விருமபுகினற
ாகளான பநதுககளாலே முனபு சொலலபபடடதை நீா அறிநது
காளளவிலலை பாணடவாகளாலே அவவிதக கஷடம தாணடப
டடது இது உமமால செயயபபடடதனறு, முனபே தெயவ
லததால ஏறபடடது ஆதலால, மிகபபெரிய கெடுதியைச செய
ற இநத வயஸனம நோநதது ராஜரே! ராஜயததில விருபப
ளள (உமமுடைய) புததிராகளுடைய நனமையில விருபப
ளள உமமாலே தீஙகுகளே செயயபபடடன அவைகளுடைய
லன உமககு வநதது ” எனறு கூறினன

முனறுவது அதயாயம

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு யுத்தத்கில் கொல்லப்பட்ட பகைவர்களுடைய பெயர்களைக் கூறியது)

திருதராஷடிரன, “ஐயா! யுததததில பாணடவாகளாலே காலலபபடட எனனைச சோநதவாகளைச சொனனய ஸஞசய! னனைச சோநதவாகளாலே கொலலப்பட்ட பாணடவ சேனு ீராகளை எனககுச சொல” எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலத தாடஙகினன

“யுததததில ஸமாததாகளும பராகரமமுடையவாகளும 9கக தைாயமுளளவாகளும மகாபலசாலிகளுமான (பாணடவ ஸனுவீராகள) கஙகா புததிரரான பீஷமரால பநதுககளோடும

ன விருமபிய பலன கிடைததாலும கிடைககலாம கிடைககாமலும பாகலாம ஆதலால, விவேகியானவன தான விருமபிய பொருள கிடைததாலும கிடைககாவிடடாலும வருததம அடையான” எனறு றினன திருதராஷடிரன, “ஸஞசய! எனககு அதிகமான ஒருவித னவருததமும இலலை இது முனனமே தெயவததினுல ஏறபடுததப டடுவிடடதெனறு நினைககிறேன் இஷ்டப்படி உரைககலாம” எனறு றினன

மநதிரிகளோடும வீழததபபடடாாகள (யுததததில) பிரி
யுளளவாகளான [1] நாராயணாகளும [2] ராமாகளும வலலவா
ளும நூறறுக கணககான மறறவாகளும வீரரான பீஷமரா
யுதததகில கொலலபபடடாாகள வீரயததாலும பலததாலு
யுதததகில கிரீடிககுச சமானனுன ஸதயஜித எனபவன ஸத
ஸநதரான துரோணரால யுதததகில கொலலபபடடான
சிறநத விலலாளிகளும யுதததகில ஸமாததாகளுமான எலலா
பாஞசாலாகளும துரோணரோடு எதிாததுப போாபுரிந
வைவஸவதனுடைய வீடடை அடைநதாாகள அவவாறே, மி
திரன நிமிததமாகப பராகரமததை வெளியிடடவாகளும வய
சென றவாகளும மனனாகளுமான விராடனும துருபதனு
புததிராகளோடு கூடவே துரோணரால யுதததகில கொ
லபபடடாாகள எவன பாலனுக இருககும்பொழுதே யுததகி
ஸவயஸாசியோடும கேசவரோடும பலராமரோடும ஒபபிடபபட
வனுகவும ஜயிககமுடியாதவனுகவும (பகைவாகளை) அவமதிககி
றவனுகவும யுதததகில ஸமாததனுகவும இருநதானே அநத அ
மனயு பகைவாகளுககு மிகக நாசததைசசெயது, பீயதஸ
வை எதிாககச சகதியறறவாகளும பிரதானாகளுமான (ஆ
மகாரதாகளால) சூழபபடடு வீழததபபடடான மகாராஜரே
இரததததை இழநதவனுகச செயயபபடடும க்ஷததிரிய தாம
தில நிலைபெறறவனும வீரனுமான அபிமனயுவைத துசசாஸ
னுடைய புததிரன யுதததகில கொனறுன செலவ மிகக
னும மிததிரன நிமிததமாகப பராககிரமததை வெளியிடுகின
வனும படசசராகளைக கொலலுகிறவனுமான அமபஷடனுடை

அதிகபாடததின் மூனருவது அதயாயம

(துரியோதனன துரோணருடைய மரணத்தைக் கேட்டு யுத்தத்தில் ஒழிவடைந்த போர்வீரர்களுக்குக் கர்ணனுடைய குணங்களைக்கூறி ஊக்கமுண்டாக்கியதும், ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தையும் மரணத்தையும் கூறியதும்.)

ஸஞசயன, "மகாவிலலாளியான துரோணா கொலலபபடடவு
னே, மகாரதாகளான உமமுடைய புததிராகள வியஸனமுறறவாகளு
பிரஜஞையை இழநதவாகளும முகமவாடினவாகளுமானாகள அரசே
சஸதிரஙகளைததரிததவாகளனைவரும தலைகுனிநதவாகளுமசோகததா
பீடிககபபடடவாகளுமபாாககினறவாகளுமாகிஒருவரோடொருவாபே

1 கிருஷணனகுமாராகள - 2 பலராமனகுமாராகள

மாரன பெருமபடையினுல சூழபபடடவனுகத தாயோதனனு
டைய புததிரனும சூரனுமான லக்ஷமணனை எதிரதது யுததததில
கக அதிகமான துனபததைச செயது யமனுடைய வீடடை
ரடினுன அழகிய பெரிய விலலையுடையவனும அஸதிரததில
யிறசியுளளவனும யுததததில கெடட மதம்கொணடவனுமான
ருஹநதன துசசாஸனனுல பராககிரமததைவெளியிடடு யமனு
டையவீடடை அடைவிககபபடடான அரசாகளும, யுததததில
படஙகாத மதஙகொணடவாகளுமான மணிமான, தணடதாரன
இவவிருவாகளும) மிததிரனநிமிததமாகப பராககிரமததை
வெளியிடடுத துரோணரால யுததததில கொலலபபடடாாகள
பாஜதேசததரசனும மகாரதனுமான அமசுமான பாரதவாஜ
ால விககிரமததை வெளியிடடுச சேனைகளோடுகூட யமனுடைய
டை அடைவிககபபடடான பாரதரே! புததிரனேடுகூடின
னும கடறகரைநாடடுககுத தலைவனுமான சிதரஸேனன
முததிரஸேனனுலே பலததால யமனுடைய வீடடை அடை
ககபபடடான அநூபதேசவாஸியான நீலனும வீாயசாலி
ான வியாகரததததனும அஶவததாமாவினுலும விகாணனுலும
மனுடைய வீடடை அடைவிககபபடடாாகள விசிததிரமாக
ததமசெயகிற சிததிராயுதன கடுமபோாபுரிநது விசிதரமான
தியோடு வலலமையை வெளியிடடு யுததததில விகாணனுல
கொலலபபடடான யுததததில விருகோதரனுககுச சமானனுக
ணணபபடடவனும பிராதாவுமான கேகயராஜகுமாரன பிராதா
ான கேகயனுல விககிரமததை வெளிபபடுததி யுததததில கொல
பபடடான மகாராஜரே! கதாயுததம செயபவனும மலைநாட
கருத தலைவனும பிரதாபசாலியுமான [1] ஜனமேஜயன உமது
ததிரனுன துாமுகனுல கொலலபபடடான அரசரே! நர

விலலை பாரதரே! துனபமுறறதோறறமுளள அவாகளைககணடு உமமு
டைய படைகள அனைததும துயரததால நடுககமுறறு [2] ஆகாயததையே
நோககின ராஜேநதிரரே! யுததரஙகததில துரோணா கொலலபபடட
தைககணட இவாகளின கைநுனிகளினினறு நானகுபககததிலும ரக
ததால நனைககபபடட சஸதிரஙகள நழுவிக கீழேவிழுநதன பார
தரே! பிடிககபபடடவைகளும நழுவுகினறவைகளுமான அநத ஆயுதங
ள, ஆகாயததிலிருநது விழுகினறவையும அமஙகளததைத தெரிவிக
னறவையுமான நக்ஷததிரஙகளபோலக காணபபடடன

1 இவன் வேறு   2 'மேலுலகம் செலவதையே கருதின, பூமி
யில இருககவிருமபவிலலை' எனபது பழைய உரை

ஶ்ரேஷ்டர்களும இரண்டு சிங்கங்களபோல ஜ்வலிக்கின்றவ
களுமான ரோசமானாகளிருவாகளும துரோணரால அமபுகளா
ஒரேஸமயத்தில ஸ்வாக்கத்தை அடையுமபடி செய்யப்பட்டா
கள பராக்ரமசாலிகளான அரசாகள எதிர்த்துப போர்புரிந்
செய்யமுடியாத காரியத்தைச செய்து யமனுடைய வீட்டை
அடைந்தாாகள ஸ்வயஸாசிக்கு அம்மானகளான புருஜித்து
குந்திபோஜனும போரில ஜயிக்கப்பட்ட உலகங்களைத துரோண
ருடைய அமபுகளால அடையுமபடி செய்யப்பட்டாாகள கா
தேசத்துவீராகள பலரால சூழப்பட்டவனும காசிராஜனுமா
அபிபூவானவன யுத்தத்தில வஸுதானனுடைய புத்திரனு
தேகத்தை இழக்குமபடி செய்யப்பட்டான அமிதெளஜஸ
யுதாமன்யுவும வீர்யமுடையவனான உத்தமெளஜஸும நூ
றுக்கணக்காகச சூராகளைக கொன்று நமமைச சோந்தவா
ளால வீழ்த்தப்பட்டாாகள பாரதரே! மகாவில்லாளிகளு
பாஞ்சாலராஜ குமாராகளுமான மித்திரவாமாவும க்ஷத்ரத
மாவும துரோணரால யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்ப
ட்டாாகள பாரதரே! யுத்தம செய்கின்றவாகளுக்குத் தலைவனு
சிகண்டியின புத்திரனுமான க்ஷத்திரதேவன யுத்தத்தில உம
டைய பேரனான லக்ஷ்மணனால கொல்லப்பட்டான மகாரத
களும மகாவீராகளும நன்றாக ஸஞ்சரிக்கின்றவாகளும தக
பன பிள்ளைகளுமான ஸுசித்ரனும சித்ரவாமாவும துரோண
ரால யுத்தத்தில கொல்லப்பட்டாாகள மகாராஜரே! பாவகால

மஹாராஜரே! அவவாறு பலத்தையிழந்து அசைவற்று நிற்கின
உமமுடையசேனையைக கண்டு ராஜாவான துரியோதனன, 'ஸைனிக
களே! உங்களுடைய பாகுபலத்தை ஆதாரமாககொண்டே என்னு
யுத்தத்திற்காகப பாண்டவாகள அழைக்கப்பட்டாாகள இந்தயுத்
மும தொடங்கப்பட்டுவிட்டது இவவாறிருக்க, இந்தச சேனையானத
துரோணா கொல்லப்பட்டவுடனே, வியஸனமுற்றதுபோல காண
படுகிறது போர்புரிகின்ற யுத்தவீராகளும யுத்தத்தில நானகுபக்க
களிலும கொல்லப்படுகிறாாகள யுத்தகளத்தில போர்புரிகின்றவனுக
ஜயமோ அல்லது வதமோ நேரக்கூடும இதில என்ன ஆச்சரியம
நாற்புறமும நின்றுகொண்டு யுத்தம செய்யுங்கள மஹாபலசா
யும சிறந்த வில்லாளியும திவ்யாஸ்திரங்களுடன ஸஞ்சரிக்கின்றவனு
மிக்கதேஜஸ்ஸுடையவனும சூரியகுமாரனுமான கர்ணனை யுத்தத்தி
பாருங்கள யுத்தத்தில எவனிடத்திலுண்டான பயத்தினால புத்திஹீன
னும குந்திபுத்திரனுமான தனஞ்சயன சிங்கத்தினிடத்தினின்று அல
மிருகம திருமபுவதுபோல எபபொழுதும திருமபுகிறானோ, பதி

லை கொந்தளிக்கின்ற கடல்போன்றவனான வார்த்தக்ஷேமி ஆயுதங்
ள் அற்றவனாகி மரணமடைந்தான் மஹாராஜரே! ஶ்ரேஷ்டனும்
கைவர்களை யுத்தத்தில் அடிக்கின்றவனுமான ஸேனாபிந்துவினு
டைய புத்திரன் கௌரவஶ்ரேஷ்டனான பாஹ்லீகனால் கொல்லப்
பட்டான் மகாராஜரே! கேதிதேசத்து வீரர்களுள் உத்தமரதிக
னை திருஷ்டகேது (ஒருவராலும்) செய்ய முடியாத காரியத்தைச்
செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தான் பாண்டவனிமித்த
மாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிடுகின்ற வீரனான ஸத்யத்ருதி யுத்த
த்தில் பகைவர்களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்து யமனுடைய
வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் சிசுபாலனுடைய புத்திரனும்
அரசனுமான ஸுகேது பகைவர்களைக்கொன்று துரோணரால்
யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் அவ்வாறே, வீரனான ஸத்யத்ருதி
யும் வீர்யவானான மதிராஶ்வனும் விக்ரமசாலியான ஸூர்யதத்த
னும் துரோணருடைய அம்புகளால் கொல்லப்பட்டார்கள்.
மத்ஸ்யராஜனுடைய இளைய ஸஹோதரனும் ஐஶ்வர்யமுள்ளவனு
மான சதானீகனும் வீழ்த்தப்பட்டான் மகாராஜரே! போர்புரி
கின்றவனும் பராக்ரமசாலியுமான ஶ்ரேணிமானும் (ஒருவராலும்)
செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்தும் வைவஸ்வதனுடைய
வீட்டை அடைந்தான் அரசரே! சத்ருவீரர்களைக் கொல்லுகின்ற
வனும் யுத்தத்தில் விக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்துகின்றவனும் உத்
தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவனுமான மாகதன் அவ்வாறே

ரம் யானைபலமுள்ளவனும் மகாபலசாலியுமான பீமஸேனன் எவனாலே
ணித யுத்தத்தினாலேயே அவ்விதமான நிலைமையை அடைவிக்கப்பட்
டானோ திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் சூரனும் மாயாவியும் பயங்கர
ாக்க காஜிக்கின்றவனுமான கடோத்கசன் எவனாலே அழிவற்றதான
சக்தியாயுத்தத்தினால் கொல்லப்பட்டானோ அப்படிப்பட்ட மகிமைபொருந்
தியவனும் தடுக்கமுடியாத வீர்யமுடையவனும் ஸத்திய ஸந்தனும் புத்
தியையுடையவனுமான அந்தக் கர்ணனுடைய குறைவற்ற இருகைகளின்
லத்தையும் இப்பொழுது யுத்தத்தில் பார்க்கப்போகிறீர்கள் விஷ்ணு
ும் இந்திரனும்போன்ற துரோணபுத்திரர் ராதாபுத்திரனான கர்ணன்
இவ்விருவருடைய வல்லமையையும், அந்தப் பாண்டுபுத்திரர்கள் பார்க்க
டும் நீங்களனைவரும் தனித்தனியாகவே ஸைன்யங்களுடன்கூடின
ாண்டுபுத்திரர்களை யுத்தத்தில் கொல்வதற்குத் திறமையுடையவர்கள்,
ன்றுசேர்ந்தால் கேட்க வேண்டுமா? வீர்யமுடையவர்களும் அஸ்திரத்
தில் விசேஷமான பயிற்சியுடையவர்களுமான நீங்கள் இப்பொழுது
பரஸ்பரம் பார்க்கப்போகிறீர்கள்" என்று கூறினான் மாசற்றவரே! அப்
பொழுது மகாவீர்யமுள்ள உம்முடையகுமாரனான துரியோதனன், இவ

பீஷமரால அடிககபபடடு இபபொழுது படுததிருககிருன விராட
புததிராகளும மசாரதாகளுமான சஙகனும உததரனும மிகபபெ
தான காரியததைதசசெயதும யமனுடைய வீடடை அடைநதா
கள யுததததில அதிகமான ஹிமஸையைச செயகினற வஸ
தானன விககிரமததை வெளியிடடுத துரோணரால யமனுடை
வீடடையடையுமபடி செயயபபடடான பாணடவாகளுககு
மகாரதாகளான இவாகளும இனனும மறற அநேக வீராகளு
பராககரமததை வெளியிடடுத துரோணரால கொலலபபடடா
கள நீா எனனைக கேடடதை உரைககலானேன" என
கூறினன

நானகாவது அதயாயம

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு மாண்டவர்கள்போக மிதுந்தவர்க ளுடைய பெயர்களைக் கூறுதல்)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! பிரதான புருஷாகளுடை
கூடடமானது நாசம செயயபபடடபிறகு, காவததை இழந
எனனுடைய இநதபபடையில ஏதேனும மிகுநதிருககுமென
நான நினைககவிலலை வீராகளும மகா விலலாளிகளும குருபேர
டாகளுமான அநதப பீஷமரும துரோணரும எனனிமிததமாக
கொலலபபடடாாகள எனபதைக கேடடபிறகும நான ஜீவி
திருபபதினல யாதுபயன? எவனுடைய கைகளினுடைய ப
மானது பதினயிரம யானைகளுடைய பலததிறகுச சமானமே
யுததததில பிரகாசிககினற அநத ராதேயன கொலல
படடானெனபதை நான பொறுககவிலலை ஸஞசய! ஸைன
யததில உததமவீராகள கொலலபபடடாாகள எனபதை
சொலலியதுபோலக கொலலபபடாமல இநதச சேனையி

வாறு கூறி, பிறகு பிராதாககளுடன சோநது காணனை ஸேனபதியாக
செயதான அரசரே! மகாரதனும மிகக யுததமதமுளளவனுமா
காணன சேனைததலைமையைபபெறறு உரகக ஸிமமநாதம செயது கடு
போா புரிநதான ஐயா! காணன எலலா ஸருஞசயாகளுககும பாஞச
லாகளுககும கேகயாகளுககும விதேஹாகளுககும பெரிய துனபததை
செயதான அவனுடைய விலலினினறு பாணககூடடஙகள முந
(விடபபடட பாணஙகளின) புஙகஙகளைத தொடாநது வணடினஙக
போல நூறறுககணககாகத தோனறின அவன பலசாலிகளான பா
சாலாகளையும பாணடவாகளையும பீடிதது ஆயிரககணககான யுததவீர
களையுங கொனறு அாஜுனனல தளளபபடடான" எனறு கூறினன

உயிரோடிருப்பவர்களையும் எனக்குச் சொல் எவர்கள் உன்னால் இப்பொழுது சொல்லப்பட்டார்களோ அவர்கள் மாண்ட பிறகு, எவர்கள் ஜீவித்திருக்கிறார்களோ அவர்களனைவரும் மாண்டதற்குச் சமானரென்பதே என்னுடைய எண்ணம்” என்றான்

ஸஞ்சயன் சொல்லலானான் “வேந்தரே! எந்த வீரருக்குப் பிராம்மணோத்தமரான துரோணராலே ஆசாரியகரமானவையும் ஒளியுள்ளவையும் [1] நான்குவிதமானவையும் திவ்யமானவையும் (தனுர்வேதத்தில்) சொல்லப்பட்டவையுமான மகாஸ்திரங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ மஹாரதரும் பயன்தரும் முயற்சியுள்ளவரும் சுறுசுறுப்புள்ள கைகளையுடையவரும் உறுதியான ஆயுதங்களையுடையவரும் திடமான முஷ்டியையுடையவரும் திடமான அம்புகளையுடையவரும் வீர்யமுடையவரும் வேகமுடையவருமான அந்தத் துரோணபுத்திரர் உமது நிமித்தமாக யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன் ஸன்னத்தராயிருக்கிறார் ஆநர்த்த தேசத்தில் வஸிக்கின்றவனும் ஹ்ருதிகனுடைய புத்திரனும் மகாரதனும் ஸாத்வதர்களுள் ச்ரேஷ்டனும் அஸ்திரவித்தையில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவனும் போஜனுமான கிருதவர்மா உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்வதற்கு விருப்பத்துடன் ஸன்னத்தனாக இருக்கிறான் யுத்தத்தில் அசைக்கமுடியாதவனும், உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுள் சிறந்த படைத்தலைவனும் பலசாலியும் தன் வார்த்தையை ஸத்யமாகச் செய்ய எண்ணங்கொண்டு தங்கையின் பிள்ளைகளான பாண்டவர்களை விட்டுவிட்டு, யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனுடைய தேஜோவத்தத்தை அஜாதசத்துருவின் முன்னிலையில் பிரதிஜ்ஞை செய்தவனும், எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடியாதவனும், இந்திரனுக்குச் சமமான வீர்யமுடையவனுமான சல்யன் உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்வதில் விருப்பமுற்றவனாக இருக்கிறான் அரசரே! மகா பாகுபலமுள்ளவரும் பலவிதமான விசித்திர அஸ்திரயுத்தம் செய்கின்றவரும் சரத்வானுடைய புத்திரருமான கௌதமரும், மிகப்பெரிதும் ஆச்சரியமானதும் பாரத்தை ஸகிக்கக்கூடியதுமான தனுஸைக் கையில்தாங்கி யுத்தம்செய்ய விருப்பமுள்ளவராக ஸன்னத்தராயிருக்கின்றார் அரசரே! கெட்ட சூதாட்டத்தைச் செய்பவனும் கலகத்தில் பிரியமுள்ளவனுமான காந்தார ராஜன் தன் புத்திரர்களுடன் காந்தார முக்கியர்களோடும் யவனர்

1 த்ருஷ்டம்=உறுதியாக அடிப்பது, தூரம்=தூரத்திலுள்ளதை அடிப்பது, ஸூக்ஷ்மம்=நுட்பமானதை அடிப்பது, சப்தவேதி=சப்தத்தின் வழியே சென்று அடிப்பது ‘சித்ரம், சுப்ரம், திவ்யம், விசித்ரம்’ என்றும் கொள்ளலாம் ஆதிபர்வம் 520-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

களோடும, உமது நிமித்தமாக யுத்தம்செய்யும் விருப்பத்துடன
ஸன்னத்தனாக இருக்கின்றான் குருஸ்ரேஷ்டரே! மகாரதனான
கேகய ராஜபுத்திரன் நல்ல குதிரைகளோடும் கொடியோடும்
கூடிய ரதத்தின்மீதேறி உமது நிமித்தமாக யுத்தம் செய்யும்
விருப்பத்துடன் இருக்கின்றான் அரசரே! அவ்வாறே, கௌரவ
ஸ்ரேஷ்டனும் உம்முடைய குமாரனுமான புருமித்திரன் அக்னி
போலவும் சூரியன்போலவும் நிறமுள்ள ரதத்தின்மீதேறி மேக
மில்லாத ஆகாயத்தில் சூரியன் பிரகாசிப்பதுபோலப் பிரகாசித்
துக்கொண்டு ஸன்னத்தனாக இருக்கின்றான் துரியோதனனும்
ஸ்வர்ணாலங்காரத்துடன்கூடின ரதத்தோடு யுத்தத்தில் போபுரிய
யப்போகின்றவனாக யானைக்கூட்டத்தின் நடுவில் நிற்கும் ஸிம்மம்
போல விளங்குகிறான் புருஷஸ்ரேஷ்டனும் ஸ்வர்ணத்தினால்விசித்
திரமான கவசம்பூண்டவனும் தாமரைமலர்போன்ற காந்தியுடைய
வனுமான அந்தத் துரியோதனன், மன்னர்களின் நடுவில்
சிறிது புகையையுடைய நெருப்புப்போலவும் மேகங்களினிடையி
லுள்ள சூரியன்போலவும் பிரகாசித்துக்கொண்டு விளங்குகிறான்
அவ்வாறே, கத்தியையும் கேடகத்தையும் கையில் கொண்டவர்
களும் வீரர்களும் உம்முடைய புதல்வர்களுமான ஸுஷேணனும்
ஸத்யஸேனனும் சித்ரஸேனனோடு மனக்களிப்புடன் போபுரிய
விருப்பங்கொண்டு யுத்தத்தில் நிற்கின்றார்கள் பரதகுலத்திற்
பிறந்தவரே! நரஸ்ரேஷ்டர்களான [1] ஹ்ரீநிஷேவன், உக்ராயுதன்
ஸ்ருதவர்மா, ஜயன், சலன், ஸத்யவ்ரதன், துச்சலன் ஆகிய இவர்
கள் சேனையுடன் நிற்கின்றார்கள் தன்னைச் சூரனென்று நினைப்பவ
னும், ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்றவ
னும் சிறந்த தேராளியும் குதிரையுள்ளவனும் யானைகளோடும்
காலாட்களோடும் (பகைவர்களை எதிர்த்துச்) செல்லுகின்றவனு
மான கைதவ்யராஜகுமாரன் உமது நிமித்தமாக யுத்தம் செய்யும்
விருப்பத்துடன் நிற்கிறான் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் அடிக்கின்ற
வர்களும் மானிகளும் ஸத்யஸந்தர்களுமான ஸ்ருதாயுவும் திருதா
யுதனும் சித்ராங்கதனும் வீரனான சித்ரஸேனனும் யுத்தம் செய்
யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்றார்கள் ஸத்யஸந்தனும் மகாத்மாவு
மான கர்ண புத்திரனும் யுத்தம் செய்யும் விருப்பமுள்ளவனாக
யுத்தத்தில் ஸன்னத்தனாக நிற்கிறான் அரசரே! உத்தமமான அஸ்
திரங்களையுடையவர்களும் கைச்சுறுசுறுப்புள்ளவர்களும் பெரும்
படையில் அதிகமான மனோதைரியத்தையும் வீர்யத்தையும்

1 இதனை விசேஷணமாக்க் கொள்ளலாம் 'லஜ்ஜையுள்ளவன்'
என்பது பொருள்

டையவாகளுமான மறறக காணபுததிராகளிருவரும உமது
மிததமாக யுததம செயயும விருபபததுடன ிறகினறாகள
காராஜரே! குருராஜனான துரியோதனன, முககியாகளும யுதத
ராகளுள தலைவாகளும அளவறற பிரபாவமுளளவாகளுமான
வாகளோடும மறறவாகளோடும சோநது யானைககூடடததி
ரிடையில மஹேநதிரனபோல ஜயததினபொருடடு ஸனனதத
றக இருககிறான" எனறு சொனனான

திருதராஷடிரன, "(இரணடு கடசியிலும) எநத ஸைனிகா
ள பிழைததிருககினறாகளோ அவாகள உளளபடி உரைககப
படடாாகள இதுவரையில அடைநதிருககிற நனமைகளால இனி
ரும ஜயாபஜயஙகளை நனறாக அறிகிறேன" எனறு சொனனான
அபபொழுது அமபிகா புதரனான திருதராஷடிரன, இவவிதம
சாலலிககொணடே, தன சேனையைப பெருமபானமையாகச
றநத வீராகள கொலலபபடடதும சிறிதே மிகுநதிருபபதுமாகக
கடடுச சோகததினாலே பொறி கலஙகி மூாசசையடைநதான
மூாசசையடைநது திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! ஒரு முகூாதத
நரம பேசாமலிரு ஐயா! மிகபபெரிதான அபபிரியததைக
கடடு எனமனம வியாகுலமுறறிருககிறது மனம மயஙகுகிறது
அவயவஙகளும சோாவடைகினறன நடபபதறகும சகதியறறவ
றக இருககிறேன" எனறு கூறினான அமபிகாபுததிரனும அர
னுமான அநதத திருதராஷடிரன, இவவிதமான வாாததை
யச சொலலிவிடடுப பினபு மனமயககமடைநதான" எனறு
டறினா

ஐநதாவது அதயாயம

(திருதராஷ்டிரன் கர்ணனுடைய குணங்களை வர்ணித்துத்
துன்பமுற்றது)

ஜனமேஜயா, "பிராமமணோததமரே! யுததததில காணன
காலலபபடடதையும தன புதராகள ஓடியதையும கேடடு (வருநதி
பபிறகு) சிறிது மனம ஆறுதலுறற அரசன எனன சொன
றன? புதராகளுடைய வியஸனததினால உணடாயிருககிறதும
மிகப பெரிதுமான துயரததை அடைநதிருககிற அரசன அககா
ததில சொலலியதை, கேடகினற எனககு உரைககவேணடும"
னறு வினவ, வைசமபாயனா சொலலத தொடஙகினா

"மஹாராஜரே! அமபிகாபுததிரனும ஜனஙகளுககு ஈசவ
ரனுமான திருதராஷடிரன, நமபததகாததும ஆசசரியகரமான

தும, பிராணிகளுககு மோகததை உணடுபணணுகிறதும, மே
நகாநததுபோனறதும பயஙகரமானதும, மகாபுததிமானன 1 சு
கிரனுககு (நோநத) தகாததான புததிமயககம போனறதும
பயஙகரமான செயகையுள்ள இநதிரனுககுச சததுருககளிட
களினின்று உணடான தோலவி போனறதும, மகா காநதிை
யுடைய ஸூரியன ஆகாயததினினறு பூமியிலவிழுவது போன
தும, நீா நிரமபிய கடலினுடைய மனததினுலும நினைககததகா
வறடசி போனறதும, பூமி, ஆகாயம, திககுககள, ஜலஙகள (இவை
களுடைய) ஆசசரியகரமான ஸாவநாசம போனறதும, புணண
யம பாபம எனகிற இருவினைகளுடைய பயனினமை போனற
மான காணனுடைய விநாசததைக கேடடு புததியினுல நனறு
ஆலோசிதது, காணனுககு யுததததில வதம நோநதிராது என
எணணி, 'பிராணிகளுககு இவவாறு நேருதல ஸஹஜமாதலா
ஸமபவிததுமிருககலாம' எனறு கருதிச சோகாகனியினுல எரி
கபபடுகினறவனும ஹருதயததில அகனியைச சோதது ஊத
படுகினறவன போனறவனும மிகக தளாசசியடைநத அஙகங
ளோடு கூடியவனும பெருமூசசுவிடுகினறவனும தைனயமுறற
னும 'ஹா ஹா' எனறு சொலலி மிகுநத துயரததை அடைந
வனுமாகிப புலமபலானன "ஸஞசய! காளையானது (வேறு
காளையோடு சணடை செயவதில பினவாஙகாததுபோலச ச
துருவான மஹேநதிரனேடும போாபுரிவதில பினவாஙகாதவனு
வஜரமபோனற சரீரமுடையவனும, யெளவனமுளளவனும, த
னுடைய நாணெலியினுலும தலதவனியினுலும சரமாரியின்
சபதததாலும ரதஙகளும குதிரைகளும மனிதாகளும யானை
களும யுததததில நிலைபெறுமற செயபவனும, மகா பா
பலமுளளவனும, சததுருக கூடடஙகளை அழிபபவனும, (சதது
ஸமஹார விரதததினினறு) தவறுதவனும, தனனை அடுதது
துரியோதனன மகாரதாகளான பாணடுபுததிராகளோடு வைர
ததைச செயதறகுக காரணமானவனும, தோபபாகனுடைய புதகி
னும, வீரனும, விமமததையும யானையையும போனற பராகரம
தையுடையவனும எருதினுடைய திமிலபோனற தோளையுடை
வனும, விருஷபததினுடைய கண, நடை, ஸவரமபோனற கண
களையும நடையையும ஸவரததையுமுடையவனும, ரதிகாகளு
ஶ்ரேஷடனும, புருஷாகளுள உததமனும, ஸஹிககமுடியாத வ

1 'பாாககவஸய' எனபது மூலம, 'பாசுராமருககு' எனறு
கொளளலாம

மையுடையவனுமான காணன பாாததனுல எவவாறு யுததத கொலலபபடடான? தன பாகுபலததால கொழுபபுளளவ ன எவன எபபொழுதும அசசுதனேயும தனஞசயனேயும றுகூடின மறற விருஷணிகளேயும லக்ஷியம செயயவிலலேயோ ன 'யான ஒருவனுகவே இருநதுகொணடு சாாஙகததையும ணடீவததையும விலலாகவுடையவாகளும பகைவாகளால ககமுடியாதவாகளும ஒனறுசோநதிருபபவாகளுமான கிருஷ ாஜுனாகளே யுததததில திவய ரததலினனறு தளளுவேன' னறு, எபபொழுதுமே மநதனும பேராசையினுல புததிமயகக ளளவனும சிநதையினுல தலேகுனிநதிருபபவனும ராஜயததில வனுளளவனும மனககவலேயுறறவனுமான தூயோதனனேப ா ததுச சொலலிககொணடிருநதானே, திவயாஸதிரஙகளே றிநதவனும மகாதேஜஸை உடையவனும கவசததையும குண லஙகளேயும அறுததுக கொடுததவனும ஸூாயனுடைய மாரனும ரதிகாகளுள சிறபபுறறவனும புருஷஶரேஷடனு ன எநதராதேயன கழுகுஇறகுகள பூணடவையும ஜவலிக றவையுமான அமபுகளாலே எலலாக காமபோஜாகளேயும கயாகளேயும அவநதிதேசதது வீராகளேயும காநதாராகளேயும தரகாகளேயும மாஸதயாகளேயும திரிகாததாகளேயும தஙகணா ளேயும சகாகளேயும பாஞசாலாசளேயும விதேஹாகளேயும குளிந ாகளேயும காசிதேசதது வீராகளேயும கோஸலாகளேயும ஸுமம ாகளேயும அஙகாகளேயும வஙகாகளேயும நிஷாதாகளேயும புணட கஙகளேயும கீகடாகளேயும வதஸாகளேயும களிஙகாகளேயும தரதா ளேயும அஶமகாகளேயும ரிஷிகாகளேயும சபராகளேயும ஹாரா ளேயும ஹூணாகளேயும பரஹூணாகளேயும ஸரளாகளேயும லேசசதேசததுத தலேவாகளேயும தூாககவாஸிகளேயும ஆட காகளேயும அவவாறே எலலாச சததுருககளேயும யுத ததில ஜயிததுத தூயோதனனுடைய அபிவிருததியின பாருடடுக கபபஙகொடுககுமபடி செயவிததானே, உத மமான அஸதிரஙகளே அறிநதவனும ஸேனுரக்ஷகனுமான நதக காணன யுததததில வீாயசாலிகளும ஶூராகளும பகை ாகளுமான பாணடவாகளால எவவாறு கொலலபபடடான? தவாகளில மகேநதிரன [1] சிறநதவன, மனிதாகளில கா ன சிறநதவன உலகஙகளில சிறநதவனுன மூனறுமவனே

[1] 'வருஷ' எனபது மூலம, 'இநதிரன மழையைப பொழிபவன, ணன தனததைப பொழிபவன' எனறும கொளளலாம.

நாம கேட்டதேயிலலை குதிரைகளுள உசசைசரவம சிறநத அரசாகளுள குபேரன சிறநதவன தேவாகளுள மகேநதிர சிறநதவன (சததுருககளை) அடிககும வீராசளுள காண சிறநதவன சூராகளும ஸமாததாகளும வீரயசாலிகளுமான அ சாகளால ஜயிககபபடாதவனும துரியோதனனுடைய அபிவிரு திககாகப பூமியனைததையும ஜயிததவனும மகததேசாதிபதியா ஜராஸநதன தனனையடுதது ஸமாதான வசனததைச சொலல கொணடு சினேகிதாகளோடு யாதவாகளையும கௌரவாகளைய தவிரப பூமியிலுளள எலலா க்ஷததிரியாகளையும ஜயிககக் கா ணமாயிருநதவனுமான அபபடிபபடட காணன தவநதுவ யுதத தில ஸவயஸாசியினால கொலலபபடடானெனபதைக கேட ஸமுததிரததில உடைநதமரககலமபோல நான துககஸமுததிர தில மூழகிவிட்டேன ரதிகசரேஷடனை அநதககாணன, தவ துவ யுததததில கொலலபபடடதைக கேட்டு ஸமுததிரததி தெபபமிலலாதவனபோல நான துகக ஸமுததிரததில மூழகிவி டேன ஸஞசய! இவவிதத துககஙகளாலும யான அழியாமலிரு கிற காரணததினால எனமனம வஜரததைககாட்டிலும மிக திடமானதெனறும உடைகக முடியாததெனறும எணணுகிறே ஸூத! ஞாதிகளுககும ஸமபநதிகளுககும மிததிராகளுககு நோநத இவவிதமான அபஜயததைககேட்டு எனனைததவிர வே எநத மனிதன உலகததில உயிரை இழவாமலிருபபான? ஸஞச விஷததையுணடாவது தீயிலவிழுநதாவது மலைமீதிருநது கீ குதிததாவது [1] மகாபரஸதானம செயதாவது ஜலததில விழுந வது [2] பராயோபவேசஞசெயதாவது உயிரை விடவிருமபுகிறே பொறுககமுடியாத துயரஙகளைப பொறுபபதறகுசசகதியறறவ யிருககிறேன" எனறு கூறினன

ஆறுவது அதயாயம

(கர்ணனுடைய வதத்தைக்கேட்டுத் திருதராஷ்டிரன் காவா துரியோ தனருடைய ஸ்துதி நிந்தைகளைக் கூறிக் கர்ணார்ஜுனர்களுடைய யுத்தத்தைச் சொல்லும்படி ஏவியது)

ஸஞ்சயன், " அரசரே! ஐசுவாயததினாலும குலததினாலும கீ ததியினாலும தவததினாலும வேதாதயயனததினாலும உமமை இ

---

1 வடதிசை நோககித திருமபாமல செலவது 2 ஆகாரமினறி படுதது உயிா துறபபது

பாழ்து நலலோாகள நகுஷகுமாரனுன யயாதியைபபோல எண
ுகினறாாகள நீா வேதாதயயனததில மகரிஷிககு ஒபபான்வா
ணணிய காரியததைதச செயதுமுடிததவா மனததை நிலைநிறுத
கக்கொளளுமம, துககததில மனததைதச செலுததாதீா'' எனறு
றினுன திருதராஷடிரன, '' ஸஞசய! யுததததில ஸாலவிருகூத
ககு ஒபபான காணன கொலலபபடடமையால, ஆணமை பய
றறது, அதனை நிநதிககவேணடும தெயவமே சிறநததென
ன எணணுகிறேன யுதிஷடிரனுடைய சேனையையும பாஞசா
ாகளுடைய தோககூட்டஙகளையும நாசஞசெயது சரமாரியினுலே
லலாத திககுககளையுந தவிககசசெயதுவிடடு வஜரபாணியான
நதிரன அஸுராாகளை மோகிககச செயவதுபோல யுததததில
ாததாகளை மோகிககசசெயத மகாரதனுன அநதக காணன
றறினுல முறிககபபடட மரமபோல எவவாறு கொலலபபடடுப
டுததான? கடலுககு அககரையைக காணமுடியாததுபோலத
ககததின முடிவை யான காணவிலலை காணனுடைய நாசததை
ம பலகுனனுடைய ஜயததையுஙகேடடு எனககுக கவலை மிக
ருததியடைகிறது மரிககவேணடுமெனகிற விருபபமுணடா
றது ஸஞசய! காணனுடைய வததை நமபததகாததெனறு
ன எணணுகிறேன 'புருஷபபுலியான காணன கொலலபபட
ான' எனபதைக கேடடும வெடிககாமலிருபபதால என மனம
ஜரமபோல உறுதியானது 'காணன மாணடான' எனபதைக
கடடும மிகுநத துனபததையடைநது இவவுலகில ஜீவிததிருக
றதினுல என ஆயுள முனபே தேவதைகளாலே மிக நீணடதாக
றபடுததபபடடதெனபது நிசசயம ஸஞசய! நணபனையிழநதவ
ன எனனுடைய இநதஉயிாவாழககையானது நிநதிககததககது
ஞசய! இபபொழுது நான நிநதிககபபடட இவவித நிலைமையை
டைநதுவிடடேன மநதபுததியுடையவனுன நான எலலோரா
ம துககிககபபடததககவனுக எளிமையுறறிருககபபோகிறேன
த! நானே முறகாலததில எலலா ஜனஙகளாலும மரியாதை
சயயபபடடிருநது இபபொழுது பகைவாகளால அவமதிககப
டு உயிருடனிருகக எவவாறு சகதியுளளவனுவேன? ஸஞசய!
ஷம துரோணாகளுடைய வதததினுலும மகாதமாவான காண
டைய நாசததினுலும மிகக பெருநதுயரததை அடைநதுவிட
னெனறு எணணுகிறேன ஸஞசய! யுததததில ஸூதபுததிர
ன காணன கொலலபபடடபிறகு நமது சேனை மிகுநதிருபப
த யான காணகினறேனிலலை மகாஞன அநதக காணனே என
மாராகளுககு ஒரு கரையாயிருநதான சூரனுன அவன அநேக

அமபுகளைபபிரயோகிததும யுதததில கொலலபபடடானல
லோ? புருஷ ஶரேஷடனை அவனை விடடு நான பிழைததிருத
லில யாது பயன? வஜராயுதததினுடைய விழுதலால பிளககப
பபட மலையின சிகரமபோலக காணன நிசசயமாகப பாணங
ளால பீடிககபபடடுத தேரினினறும கீழே விழுநதான மத
கொணட யானையினால தளளபபடட மதஙகொணட யானைபோ
அநதககாணன தளளபபடடும ரகததால நனைககபபடடும நி
சயமாக யுததபூமியை விளஙகுமபடி செயதுகொணடு படுததிரு
கிறான எவன எனகுமாரரகளுககுப பலமோ எவனிடததினின
பாணடவாகளுககுப பயமோ எலலா விலலாளிகளுககும பிர
நிதியான அநதககாணன அாஜுனனால கொலலபபடடான வீ
னும சிறநத விலலாளியும மிததிராகளுசகு அபயததைதக கொடு
கினறவனுமான அநதககாணன முறகாலததில இநதிரனால வீ
னன பலாஸுரன அடிககபபடடதுபோல அடிககபபடடுப படு
திருககிறான ஸஞசய! மூடவனுடைய வழிநடையும தரிததிர
டைய விருபபமும் துரியோதனனுடைய பேராசையும ஸமமா
வைகள ஒருவிதமாக நினைககபபடட காரியம வேறுவிதமாகிறது
ஆசசரியம! தெயவம பலமுளளது காலமும தாணடததகாதத
ஸூத! ஓடுகினறவனும கிருபணனும எளிமையுளளவனுமபராக
மததை இழநதவனும என புததிரனுமான துசசாஸனன கொ
லபபடாமலிருநதானா? ஐயனே! யுதததில துசசாஸனன அ
பாகள செயயததககக காரியஙகளைச செயயாமலிருநதானா? சூர
களும சிறபபுறறவாகளுமான மறற க்ஷததிரியாகளபோலக கொ
லபபடவிலலையா? எபபொழுதும 'யுததம வேணடாம' எனகி
யுதிஷடிரனுடைய வசனததை, மூடன பதயமான ஔஷததை
ஏறறுககொளளாததுபோல, துரியோதனன ஏறறுககொள
விலலை சரதலபததில படுததிருககினற மகாதமாவான பீஷம
லே தணணீரை வேணடபபடட அாஜுனன பூமியைபபிளநதான
அவனால உணடுபணணபபடட நீரததாரையைககணடு மிககபுஜப
முளள பீஷமா, 'ஐயா! பாணடவாகளோடு ஸமாதானம செய
கொள நீ தணிநதுகொளவதினால பகைமைதணியும உஙகளுடை
யுததம எனனையே முடிவாககொணடு நிறகடடும பாணடுபு
திராகளுடன சோநது ஸகோதரபாவததோடு பூமியை அனுபவி
எனறா அவருடைய வாாததையைக கேளாமல நிசசயமாக எ
புததிரன சோகததை அடைகிறான தீாககதாசியான அவ
டைய அநதவாாததை இபபொழுது பலிததுவிடடது ஸஞசய
மநதிரிகளை இழநதும புததிராகளை இழநதும, சிறகு முறிநத பக

பாலச சூதாடடததிஞலே கஷடததை அடைநதுவிடடேன
ஞசய! பறவையைபபிடிதது இரணடு சிறகுகளேயும முறிதது
ளேயாடுகினற குழநதைகள களிபபுடன பறககவிடுகிருாகள
றகு முறிநதமையால அநதப பக்ஷிககுப பறநதுசெலவது எவ
ாறு இயலாதோ அவவாறே நானும சிறகு முறிநத பக்ஷிபோ
ாகி க்ஷயததை அடைநதவனும எலலாபபுருஷாாததஙகளேயும
ழநதவனும ஞாதிகளறறவனும பநதுககளால விடுபடடவனுமா
ருககிறேன எளியவனும பகைவாகளுடைய வசததை அடைந
வனுமாயிருககினற யான எநதத திககை அடைவேன?" என று
றிஞன

இவவாறு, திருதராஷடிரன அதிக மனவருத்ததைதை
டைநது புலமபி மறுபடியும சோகததால மனககலககமுறறு
ஞசயனேபபாாததுப பின வருமாறு கூறலாஞன "பிரபுவும யுத
ததில [1] ஒரு காாயததினபொருடடு எலலாக காமபோஜாகளே
ம அமபஷடாகளேயும கேகயாகளேயும காநதாராகளேயும விதே
ாகளேயும ஜயிததவனும துரியோதனனுடைய பெருககததின
பாருடடுப பூமியை ஜயிததவனுமான அநதக காணன, பாகுபல
ளளவாகளும சூராகளுமான பாணடவாகளால யுததததில
யிககபபடடான மகாவிலலாளியான அவன கிரீடியிஞலே
ததததில கொலலபபடட பிறகு, எநத வீராகள நினருாகள?
ஞசய! அதனே எனககு நீ சொலலவேணடும யுததததில பாண
வாகளால கொலலபபடாமல ஒருவஞவது விடபபடவிலலையா?
யனே! எவவாறு வீரன தளளபபடடானெனபது முனபே உன
ல சொலலபபடடது சிகணடி சஸதிரதாரிகளான எலலா
ராகளுளளும உததமரும தனனேடு எதிாததுப போாபுரி
தை அஙகீகரியாதவருமான பீஷமரைச சிறநத பாணஙகளால
ததததில தளளிஞன ஸஞசய! அவவாறே, 'அஸவததாமா
காலலபபடடான' எனகிற தாமராஜனுடைய வாாததையைக
கடடு யுததததில எலலா ஆயுதஙகளேயும கீழே வைததவரும
யாகநிஷடையிலிருநதவரும சிறநத விலலாளியும அனேக அமபு
ளால ஈானகுபககஙகளிலும நிறைககபபடடவருமான துரோ
ா துருபதபுததிரஞன திருஷடதயுமனஞலே வாளினயெடுத
க கொலலபபடடாா பீஷமரும துரோணரும விசேஷிததுத
னபம விளேவிககககூடிய ஸமயததில கபடததிஞலே கொலலப
டடாாகளெனபதைக கேடடேன யுதத முறைபபடி யுததஞ
சயகினற வஜரபாணியான இநதிரனும யுததததில பீஷமா

1 வனபாவம 254-255-ம அததியாயஙகளிற காணக

துரோணா இருவரையும கொலவதறகுத திறமையுளளவனுகான
அது ஸததியமெனறே நான உனககுச சொலலுகிறேன உததப
மான அனேக அஸதிரஙகளைப பிரயோகிககினறவனும இநதி
னுககோபபானவனும வீரனுமான காணனை யுததததில மிருதப
எவவாறு தொடடான? இந்திரன எவனுடைய குணடலஙகளைப
பெறறுககொணடு மினனலைப போலப பிரகாசிககினறதும தெய
வததனமையுளளதும ஸவாணததால அலஙகரிககபபடடதும
பகைவாகளைக கொலலுகினறதுமான சகதியாயுததததைக கொடு
தானே, ஸவாணமயமான பூஷணததுடன கூடியதும ஸாபபத
னுடைய முகமபோனற முகமுளளதும தேவஸமபநதம பெற
தும யுததஙகளில பகைவாகளை அழிககினறதும இறகுகள பூண
டதும கூருளளதுமான அமபானது எவனுடைய தூணியில படு
துககொணடிருநததோ, பீஷமா துரோணா முதலான மகாரதா
ளான வீராகளை எவன அலகூஷியமசெயது ஜமதகனி குமாரராகிய
பரசுராமரிடததினினறு மகா கோரமான பிரமமாஸதிரததைக
கறறுககொணடானே, மகா பாகுபலமுளளவனுன எவன துரோ
ணா முதலானவாகள பாணஙகளால பீடிககபபடடுப புறஙகாட
ஓடுவதைககணடு ஸுபததிராபுததிரனை அபிமனயுவினுடைய
விலலைக கூாமையான அமபுகளால அறுததானே, எவன பதின
யிரம யானைபலமுளளவனும வஜராயுததின வேகமபோன
வேகததையுடையவனும (ஸமஹார விரததிலினினறு) தவறு
வனுமான பீமஸேனனை விரைவாக ரததததையிழநதவனுகசசெயது
பரிஹஸிததானே, எவன வணஙகின கணுககளுளள அமபு
ளாலே ஸஹதேவனை ஜயிதது அவனை ரததததை இழநதவனுக
செயது கருணையினுலும தாமசிநதையினுலும அவனைக கொலலா
மல விடடானே, எவன ஆயிரககணககான மாயைகளை வெளியி
கினறவனு.. ஜயததில விருபபமுறறவனும ராகூஸ ஶரேஷடனு
மான கடோதககசனை இநதிரனுல கொடுககபபடட சகதியினுல
கொனறுனே, எவனுடைய யுததததில இததனைநாள வரையில
வீரனுன தனஞசயன பயநதவனுக தவநதுவயுததம செயய அஞ
காமலிருநதானே, அவன எவவாறு யுததததிலகொலலபபடடான
எபபொழுதும ‘வேறு பககததில யுததததிறகு அழைககிற ஸப
சபதகாகளைக கொன்றுவிடடுப பிறகு யுததததில விகாததனகும
ரனுன காணனை யான கொல்வேன’ எனறு சொலலிசகொண
பாாததன யுததததில எநதஸுதபுததிரனைவிடடுவிலகினுனே அப
படிபபடட பகைவீராகளைக கொலலுகினற வீரனுனகாணனபாா
தனுல எவவாறுகொலலபபடடான? ரதமானது ஒடியாமலும வி

தருமனும் அஸ்திரங்கள் நாசமடையாமலும் இருந்தால், அந்தக
ர்ணன் எவ்வாறு பகைவர்களால் கொல்லப்படுவான்? யுத்தத
ில் பெரிதான வில்லைச் சுழற்றிக்கொண்டு கோரமான அம்புகளை
ம் திவ்யாஸ்திரங்களையும் பிரயோகிக்கின்றவனும் புருஷஸ்ரேஷ்ட
னும் புலிபோல் வேகமுள்ளவனுமான கர்ணனை யுத்தத்தில் ஜயிப
்பதற்கு எவன் வல்லமையுள்ளவன்? 'கர்ணன் கொல்லப்பட
்டான்' என்று என்னிடம் சொல்லுவதால் நிச்சயமாகவே அவன்
வில்லாவது ஒடிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும், அல்லது ரதமாவது
பூமியில் அழுந்தியிருத்தல்வேண்டும், அல்லது அஸ்திரங்களா
வது நாசமடைந்திருக்கவேண்டும். அந்தக் கர்ணனுடைய நாசத
்தில் வேறு காரணத்தை யான் காணவில்லை. 'யான் எவ்வளவு
காலம் பல்குனனைக் கொல்லவில்லையோ அவ்வளவு காலம்வரையில்
என் கால்களை அலம்புகிறதில்லை' என்கிற மகாகோரமான வ்ரத
மானது மகாத்மாவான எந்தக் கர்ணனுக்கு இருந்ததோ, புருஷ
ஸ்ரேஷ்டனும் தர்மராஜனுமான யுதிஷ்டிரன் யுத்தத்தில் எவ
னிடத்தினின்று பயந்து பதின்மூன்று வருஷகாலம் எப
்பொழுதுமே தூக்கமற்றிருந்தானோ, மகாத்மாவும் வீர்யமுடைய
வனுமான எவனுடையபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு என் புத
்திரன் பாண்டவர்களுடைய மனைவியான த்ரௌபதியைப் பலாத
்காரமாகச் சபையின்கண் இழுத்துவந்தானோ, (அதிலும்) அந்தச்
சபையின் மத்தியில் கௌரவர்களுடைய எதிரில் பாண்டவர்கள்
பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பாஞ்சால ராஜகுமாரியான
த்ரௌபதியை, 'தாஸபாரியை' என்று சொன்னானோ, (மேலும்)
ஸூதபுத்திரனான எவன் பாஞ்சாலியை நோக்கி, 'க்ருஷ்ணையே!
உனக்குப் பர்த்தாக்களில்லை. எல்லோரும் எள்ளுப்பதருக்குச்
சமானர்கள். உத்தமமான தேககாந்தியுடையவளே! வேறுகண
வனை அடைவாயாக' என்று இவ்வாறு முற்காலத்தில் குரூரமான
வார்த்தைகளைச் சபையில் ரோஷத்தினால் (த்ரௌபதியைக்) கேட
்கும்படி செய்வித்தானோ அப்படிப்பட்ட கர்ணன் பகைவர்களால்
எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? 'துரியோதன! யுத்தத்தைப்
புகழுகின்ற பீஷ்மராவது அல்லது யுத்தத்தில் கெட்டமதமு
கொண்ட துரோணராவது பக்ஷபாதத்தால் குந்திபுத்திரர்களைக்
கொல்லாமற்போவார்களானால் பார்த்தர்களனைவரையும் யான்
கொல்வேன். உனக்கு மனக்கவலை வேண்டாம். அழகிய சந்த
னத்தால் பூசப்பட்டதும் எதிர்த்துச் செல்லுகின்றதுமான என்னு
டைய பாணத்திற்குக் காண்டீவமாவது அழிவற்ற பெரிய தூணி
களாவது என்ன செய்யும்?' (என்று எவன் வீரவாதம் செய்து

கொண்டிருந்தானோ) நிச்சயமாக விருஷபத்தினுடைய திமி
போன்ற தோள்களையுடைய அந்தக்கர்ணன் அர்ஜுனனால் எ
வ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஸஞ்சய! எவன் கர்ணவதத்தினின்
விடப்பட்ட அம்புகளுடைய கொடிய ஸ்பர்சத்தை ஆலோசியாம
'தரௌபதீ! நீ பர்த்தாக்களை இழந்துவிட்டாய்' என்று சொ
லிக்கொண்டு பார்த்தர்களைப் பார்த்தானோ, எவனுக்குத் த
பாகுபலத்தைப்பற்றிப் புத்திரர்களுடனும் ஜனார்த்தனனுடனு
கூடின பார்த்தனிடத்தினின்று க்ஷணகாலங்கூடப் பயமுண்டா
வில்லையோ அந்தக் கர்ணனை, யுத்தத்தில் விரைவாக எதிர்த்துவ
கின்ற இந்திரனுடன்கூடின தேவர்களாலும் கொல்லமுடிய
தென்று எண்ணுகிறேன். அவ்வாறிருக்க, பாண்டவர்களா
கொல்லமுடியாதென்பதில் யாது ஸந்தேகமிருக்கின்றது? நாண
கயிற்றை உருவுகின்றவனும் இரண்டு கையுறைகளையுந் தரிக்கி
றவனும் அதிரத புத்திரனுமான கர்ணனுக்கெதிரில் ஒருவ
னும் நிற்க இயலாது. பூமியானது சூரிய சந்திர அக்னிகளுடை
ஒளிகளால் விடப்பட்டதானாலும் ஆகும், புருஷஸ்ரேஷ்டனும் யு
த்தங்களில் புறங்கொடாதவனுமான கர்ணனுடைய வதம் நேராத
கெட்டபுத்தியுடையவனும் மந்தனுமான துரியோதனன், துணை
யான கர்ணனும் பிராதாவான துச்சாஸனனும் வாஸுதே
வனை அவமதிப்பதை உசிதமென்று எண்ணினான். எருதின்
திமில்போன்ற தோள்களையுடையவனான கர்ணன் கொல்லப்பட்
டதையும் துச்சாஸனன் கொல்லப்பட்டதையும் பார்த்து நி
சயமாக அந்த என்புத்திரன் மனவருத்தமடைந்திருப்பானென்
எண்ணுகிறேன். த்வந்த்வ யுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியினால் கொ
லப்பட்ட சூரியகுமாரனான கர்ணனையும் வெற்றி பெற்றிரு
கின்றவர்களான பாண்டவர்களையுங் கண்டு துரியோதனன் யா
மொழிந்தனன்? மகாரதர்களால் யுத்தரங்கத்தில் கொல்ல
பட்ட துர்மர்ஷணனையும் விருஷஸேனனையும் மகாரதர்களா
துகைக்கப்பட்டு வதம்செய்யப்படுகின்ற சேனையையும் புற
காட்டி ஓடுவதில் நோக்கமுள்ளவர்களான மன்னர்களையும் ஓ
கின்ற ரதிகர்களையுங் கண்டு என்புத்திரன் துன்பமடைந்திருப்ப
னென்று எண்ணுகிறேன். சிக்ஷிக்கத்தகாதவனும் அகங்கா
முள்ளவனும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனும் இந்திரியங்களை அட
காதவனுமான துரியோதனன் ஊக்கமிழந்திருக்கின்ற சேனையை
கண்டு என்னசொன்னான்? தானாகவே பெரும்பகையை உண்
பண்ணிக்கொண்டு யுத்தத்தில் பெரும்பான்மையாக அழிந்த
போயிருக்கின்ற சேனைகளையுடைய மித்திரவர்க்கங்களாலே ப

ாறுதடுககபபடடும கேளாத துரியோதனன அபபொழுது யாது
றினை ? யுததததில பீமஸேனனுல பிராதாவான துசசாஸனன
காலலபபடடு அவனது இரததமானது குடிககபபடடதைப
ாதத துரியோதனன எனனசொனனுன ? காநதாரராஜனுை
குனியுடன சோநது துரியோதனன, 'யுததததில காணன
ாஜுனனைக கொலவான' எனறு சபையினகண கூறினனல
ேனு ? அததகைய காணன கொலலபபடடபிறகு தூயோதனன
ாதுகூறினுன ? ஐயா! ஸுபலனுடைய குமாரனுன சகுனி முற
லததில சூதாடிப பாணடவாகளை வஞசிதது ஸநதோஷமடைந
னலலனே, அநதசசகுனி காணன மாணடபிறகு யாதுமொழிந
ான ? பெரியவிலலைக கையிலதாஙகியவனும ஸாதவதாகளுள
காரதனும ஹருதிகனுடையகுமாரனுமான கிருதவாமா காணன
காலலபபடடதைககணடு யாது கூறினுன ? ஸஞசய! தனுாவே
ததைதக கறகவிருமபுகினற பரபம க்ஷததரிய வைஸயாகள எவரு
டைய சிக்ஷையை விருமபுகிறாகளோ, புததிமானுமயெளவனமுள
வரும நலலவடிவததையுடையவருமபாாபபதறகுஇனியதோறற
ளளவரும மிகக கீாததிபொருநதியவருமான அநத அஸவத
ாமா காணன கொலலபபடடபிறகு யாது மொழிநதாா ? ஐயா!
னுாவேததததில ஆசாரியரும ரதிகஸரேஷடரும கெளதமகுலதத
ரும சரதவானுடைய குமாரருமான அநதக கிருபாசாரியாா
ாணன மாணடபிறகு யாது மொழிநதனா ? மதரதேசததுககு
ரசனும சிறநத விலலாளியும யுததததில ஸமாததனும ஸாரத
ம செயவதில ரதிகாகளுள சிறநதவனும பலசாலியும 1 ஸெள
ரதேசாதிபதியுமான சலயன காணன கொலலபபடடதைக
ணடு எனனசொனனுன ? யானைகளைபபோனற ஜயிககமுடியாத
ாகளான எலலா யுததவீராகளும காணை கொலலபபடடதைக
ணடு யாது சொனனுாகள ? ஸஞசய! பூமணடலததிலுளள எநத
ரசாகள யுததஞசெயவதறகாக வநதுசோநதாாகளோ அவாகள
வகாததனன கொலலபபடடதைக கணடு யாது உரைததனா ?
ஞசய! வீரரும ரதிகாகளுளசிறநதவ நும புருஷஸரேஷடருமான
ரோணா கொலலபபட டபிறகு, பிரிககபபடடிருககிற ஸைனியங
ளுககு எவாகள தலைவாகளானுாகள ? ஸஞசய! ரதிகாகளுள
ரேஷடனும மதரதேசததரசனுமான சலயன காணனுககு
ாரததியம செயயுமவிஷயததில எவவாறுஏறபடுததபபடடான ?
ததை எனககுசசொலவாயாக யுததஞசெயகினறவீரனுன ஸூத

1. 'சிறநதவீரனும' எனறும கொளளலாம

புத்திரனுடைய வலப்பக்கத்திலுள்ள படையை எவர்கள் கா பாற்றினார்கள்? கர்ணனுடைய இடப்பக்கத்திலும் பின்புறத்தி முள்ள படையை எவர்கள் பாதுகாத்தார்கள்? எந்தச்சூரர்க கர்ணனைவிட்டுவிலகாமல் இருந்தார்கள்? எந்த அற்பர்கள் அவ விட்டு ஓடினார்கள்? நீங்கள் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கும்பொழுது மக ரதனான கர்ணன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? மகாரதர்களு வீரர்களுமான பாண்டவர்கள் தாங்களாகவே மேகங்கள் மழை யைப் பொழிவதுபோலச் சரமாரிகளைப் பொழிந்துகொண்டு எ வாறு பகைவர்களை எதிர்த்தார்கள்? ஸஞ்சய! ஸர்ப்பமுகமுள்ள தும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றதும் மகிமைதங்கியபாணங்களுள் சிற ந்ததுமான அந்தக்கர்ணனுடைய நாகாஸ்திரமானது அப்பொழு எவ்வாறு பயனற்றதாயிற்று? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக ஸஞ்சய! உத்தமனான கர்ணன் கொல்லப்பட்டபிறகு, மேன்மை யை யிழந்த என்னுடைய சேனையானது மிச்சமிருக்குமென்று நான எண்ணவில்லை. வீரர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளும் என்னிமித்தம் உயிரைவிடத் துணிந்தவர்களுமான அந்தப் பீஷ்மரும் துரோண ரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டு யான் ஜீவித்திருப்ப தினால் யாதுபயன்? எவனுடைய இருகைகளுடைய பலமும் பதினாயிரம் யானைகளுடைய பலத்திற்குச் சமமானதோ அப்படிப் பட்ட கர்ணன் பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டானென்பதை நினைத்து நினைத்து நான் ஸஹிக்கவில்லை. ஸஞ்சய! துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே, புருஷசிரேஷ்டர்களான கௌரவர்களு க்குப் பகைவர்களோடு யுத்தத்தில் என்ன நடந்ததோ அதனை என க்குச் சொல்லவேண்டும். எவ்வாறு கர்ணன் குந்திபுத்திரர்களுடன் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தான்? எவ்வாறு பகைவர்களைக் கொன்று தானும் உயிரை இழந்தான்? அந்த விஷயத்தை எனக்குக் கூறக் கடவாய்" என்று சொன்னான்.

ஏழாவது அத்யாயம்.

(அச்வத்தாமாவினுடைய சொற்படி துரியோதனன் கர்ணனை ஸேனா பதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்ததும், கர்ணன் யுத்தத்தின் பொருட்டுச் சேனையை ஏவியதும்.)

ஸஞ்சயன், "பாரதரே! மஹாராஜரே! அந்த தினத்தில் சிறந்த வில்லாளியான துரோணர் கொல்லப்படவும், மகாரதரான துரோணபுத்திரருடைய ஸங்கல்பம் பயனற்றதாகச் செய்யப்படவும்

கௌரவாகளுடைய ஸேனுஸமுததிரமும ஓடவும, பாாததன தன னுடைய சேனையை அணிவகுதது ஸகோதராகளால சூழபபெறறு னினறுன பாரதரிற சிறநதவரே! உமது புததிரனுன துரியோத னன, அாஜுனன அவவாறு யுததததிறகு ஸனனததனுக னிற பதை அறிநதும, ஓடுகினற தன படையையுஙகணடும, பௌரு ஷததினுலே தன சேனைகளைத தடுததான பாரதரே! அப பொழுது, துரியோதனன, தன புஜபலததை ஆதாரமாககொணடு தன னுடைய சேனையை னிலைனிறுததி ஜயததை அடைநதவாகளும முயறசியுடையவாகளும ஸநதோஷமுடையவாகளும பகைவாகளு மான பாணடவாகளுடன னெடுஙகாலம போாபுரிநது ஸநதியா காலம வநதவுடனே யுதததததை னிறுததினுன சிறநத பலமுளள தும கோரரூபமுளளதும அதிகமான பசிதாகஙகளுளளதும துரோணருடைய வதததினுல அதிக ஶரமததையடைநததுமான அநதககௌரவசேனையை (யுதததினினறு விலககி)ப பாசறையை அடையச செயதான யுதததில கோரமான காாயததைசசெயது தீனஸவரூபததையடைநத அநதசசேனை இருபபிடததை அடை நது அனறிரவுமுழுவதும இளைபபாறி ஸநதோஷமடைநததாகி யது கௌரவாகள ஒனறுகூடிச சேனைகளை (யுதததைவிடடு ஒழியுமபடிசெயது) தமது பாசறையை அடைநது ஒருவரோ டொருவா மநதிராலோசனை செயதாாகள அவாகள ஸுகமான சயனஙகளில தேவாகள வீறறிருபபதுபோல உததமமான விரிப புககளுளள சிறநத கடடிலகளிலும உததமமான ஆஸனஙகளி லும வீறறிருநதாாகள

பிறகு, தாயோதனராஜன, அநத மகா விலலாளிகளை அழைதது மிகக இனபமான நலவாாததையினுலே அசசம பததிறகேறபச சொலலலானுன 'புததிமானகளுள சிறநத வாகளே! இவவாறு இககாரியம நடநதுபோனபிறகு எது முக கியமாக இனிசசெயயததககதோ அதனை நீஙகளனைவரும விளமப பினறிச சொலலுஙகள' எனறு சொனனுன ராஜாவான துரி யோதனனுல இவவாறு சொலலபபடடவுடனே, அபபொழுது ஸிமமாஸனததை அடைநதிருககினற புருஷஶரேஷடாகள யுத தம செயவதில நோககமுளளவாகளாகப பறபலவிதமான சேஷ டைகளைச செயதாாகள மேதாவியும வாகயஙகளை அறிநதவரும ஆசாரியபுததிரருமான அஶவததாமா, யுததததில பிராணனகளை ஹோமமசெயய எணணஙகொணடவாகளான அநத அரசாக ளுடைய இஙகிதஙகளைக கணடு, பாலஸூாயனுககு ஸமமான காநதியுளள துரியோதனராஜனுடைய முகததை நனருக ஏறிட டுபபாாததுப பினவரும வாககியததை உரைககலானுா

'ஸவாமிபகதி, தேசகால முதலானவைகளுடைய ஆனுகூல யம, அவவாறே பலம, நீதி ஆகிய (இவைகள) அாததஸாதகஙகளான உபாயஙகளென று பணடிதாகளால சொலலபபடடிருககினறன அவைகளோ தெயவபலததைச சாாநதிருககினறன நமமுடைய (கக்ஷியில) உலகததில ஒபபறற வீராகளும தேவாகளுககு ஒபபானவாகளும மகாரதாகளும நீதியுளளவாகளும முயறசியுளளவாகளும ஸமாததாகளும பிரீதியுளளவாகளுமாயிருநதவாகளனைவரும கொலலபபடடாாகள வெறறியைபபறறி நாம ஒருபோதும வெறுபபடையததகாது எலலாக காரியஙகளும நனறுகப பிரயோகிககபபடடால தெயவமும அனுகூலமாககபபடுகிறது பாரத! அபபடிபபடட நாம மனிதாகளுள உததமனும யுததவீராகளுககுரிய எலலாககுணஙகளுமுளளவனுமான காணனையே ஸேனுதிபதியினுடைய ஸதானததில அபிஷேகஞ செயவிபபோம அவனைச சேனுதிபதியாககிககொணடு பகைவாகளைக கொலலுவோம இநதக காணனே அதிகபலசாலி, சூரன, அஸதரததில தோசசியுளளவன, யுததததில கொடிய மதஙகொணடவன, யமனைபபோலத தாஙகமுடியாதவன, யுதததில பகைவாகளை வெலலவதறகுச சகதியுளளவன' எனறூா. மகாராஜரே! ஆசாரய புததிராிடததினினறு இநத வாாததையைககேடடு, உமது குமாரனன துரியோதனன அபபொழுது மனததில மிகக பிரீதியை அடைநதான அபபொழுது அவன பீஷமரும துரோணரும கொலலபபடடபிறகு, காணன பாணடவாகளை ஜயிககபபோகிறுனெனறு காணனிடததில அதிக ஆசைவைததான பாரதரே! பிறகு, அவன அநத ஆசையை மனததில வைததுககொணடு சமாதானமடைநது, இனிமையோடும மரியாதையோடும கூடியதும யதாாததமானதும தனககு நனமையானதும மஙகளகரமானதும பிரியமானதுமான அஸவததாமாவினுடைய அநத வாாததையைககேடடு, மனமகிழசசி அடைநதான மஹாராஜரே! துரியோதனன, பிரியமானதும மரியாதையோடு கூடியதும உணமையானதும தனககு நனமை பயககக கூடியதுமான அஸவததாமாவினுடைய வாாததையைக கேடடுத தன மனததை நிலைநிறுததிககொணடும புஜபலததை ஆதாரமாககககொணடும ராதேயனை நோககி, 'காண உனனுடைய வீாயததையும எனனிடததிலுளள உததமமான நேசததையும அறிவேன மிகக தோளவலியமைநதவனே, அவவாறிருநதும, உனனை நோககி ஹிதமான வாாததையைச சொலலபபோகிறேன வீரனே! கேடடுவிடடு உனமனததுககு

னது ருசிககிறதோ அதனை இஷடபபடிசெய நீயோ மிகவுங கறறறிநதவன, எனககு எபபொழுதும உததமமான கதி என னுடைய ஸேனைபதிகளும அதிரதாகளுமாயிருநத பீஷமரும துரோ ணருமு மாணடனா அவவிருவரைககாடடிலும அதிக பலமுளள வனான நீ ஸேனைபதியாகவேணடும சிறநத விலலாளிகளான அவவிருவரும முதியவாகள, தனஞசயனிடத்தில பறறுதலுளள வாகள ராதேய! உன வாாததையினால வீராகளான அவவிரு வாகளும எனனால நனகுமதிககபபடடாாகள பீஷமா பாடடனரா யிருநதமைபறறி அவரால பாணடவாகள மகாயுததததில பதது நாளமுழுமையும ரகூஷிககபபடடாாகள ஆயுதஙகளைக கீழே வைததுவிடடபோது, பிதாமகரானபீஷமா மகாயுததததில சிகண டியை முனனிடடுககொணடு பலகுனனால கொலலபபடடாா. ஆணமையிற சிறநதவனே! மகாவிலலாளியான அநதப பீஷமா கொலலபபடடு அவவிதமான [1] சரதலபததிற படுததிருககையில, எனனுடையசொறபடி துரோணா தலைவரானா அநதத துரோண ராலும பாாததாகள சிஷயாகளாயிருககினற காரணததால ரகூஷிககபபடடாாகளெனபது எனனுடைய எணணம பிராயம முதிாநதவரான அநதத துரோணரும திருஷடதயுமனனால சீக கிரமாகக கொலலபபடடாா ஒபபறறவலிமையுளளவனே! பிரதா னாகளான அவவிருவரும கொலலபபடடபிறகு, நான எனன ஆலோசிததபோதிலும யுதததததில உனககுச சமமாக வேறொரு வீராவீரனைக காணவிலலை நீ ஒருவனே நமககு வெறறியைக கொடுபபதில திறமையுளளவன ஸநதேகமிலலை முநதியும இடையிலும பிநதியும உனனால நனமையே செயயபபடடிருககி றது அபபடிபபடட நீ பாரததைத தாஙகும காளைபோல யுதத ததில பாரததைத தாஙகுவதறகுத தகுநதவனாயிருககிறாய நீ உனனை நீயாகவே ஸேனைபதி ஸதானததில படடாபிஷேகஞ செய விததுககொள அழிவறறவரும பிரபுவுமான ஸகநதபரமமணயா தேவஸேனைகளுககு ஸேனைபதியாயிருபபதுபோல இநதக கௌரவ ஸேனைககு நீ பதியாயிருநது வகிககவேணடும மஹேநதிரன அஸுர ரகளைக கொலலுவதுபோலப பகைவாகளுடைய கூடடஙகளை யெலலாம நாசஞசெய யுதததததில முயறசியுடன நிறகினற உன னைககணடு மகாரதாகளான பாணடவாகளும பாஞசாலாகளும திருமாலைக கணட அஸுரரபோல ஓடபபோகிறாாகள ஆணமை யிற சிறநதவனே! ஆதலால, இநதப பெருஞசேனையை நடததும முயறசியுடையவனாக நிலைபெறறிருககையில, மநதபுததியுளள

[1] பாணததாலாகிய படுககை

பாணடவாகளும பாஞசாலாகளும ஸ்ருஞசயாகளும மநதிரிகளு டன ஓடபபோகிறாாகள. உதிககினற சூரியன தன தேஜஸவி ஞலே நனறுகத தபிககச செயதுகொணடு மிகக இருளை நீககுவது போலப பகைவாகளை நீ தபிககச செய' எனறு கூறினுன

அரசனுன துரியோதனன அரசாகளுடைய மததியில இவ வாறு சொலல, மிகக புஜபலமுளளவனும மனததில அனபுளள வனும மிகக வலிமையுளளவனும ராதாபுததிரனுமான காணன துாயோதனனை ஸநதோஷமடையுமபடி செயதுகொணடு பின வரும வாாததையைச சொலலலானுன 'காநதாரியின புததி ஞகிய துாயோதனு! மைநதாகளோடும ஜனுாததனனுேடும கூடின எலலாப பாணடவாகளையும உன முனனிலையில யான ஜயிபபேன உனககு யான ஸேனுபதியாக ஆகபபோகிறேன இவ விஷயததில ஐயமிலலை மஹாராஜனே! 'உறுதியுடனே இரு பாணடவாகளை ஜயிககபபடடவாகளாகவே எணணு' எனகிற இநத விஷயம உன னுடைய ஸனனிதானததில முனனமே எனனல சொலலபபடடி ருககிறது' எனறுன மஹாராஜரே! பிறகு, இவவாறு சொலலி தைககேடட துரியோதனராஜன, தேவாசள ஸகநதரைஸேனுபதி யாகச செயததுபோலக காணனை ஸேனுபதிஸதானததில வைதது வெகுமானிபபதறகாகத தேவாகளோடு சோநது இநதிரன எழு திருபபதுபோல அரசாகளுடன எழுநதிருநதான அரசரே பிறகு, ஜயததில விருபபமுளளவாகளான துாயோதனன முத லான மனனாகள சாஸதிரததில சொலலிய முறைபபடி காண னுககு அபிஷேகம செயவிததாாகள வெணபடடினுல மூடபபடட தும அததிபபலகையினுற செயயபபடடதுமான பீடததில இனிது வீறறிருககிற காணனை, சாஸதிரததில சொலலிய முறைபபடி அபிஷேகததிறகு வேணடியவைகளால நனறுக நிரபபபபடட ஸவாணமயமான தீாதத கடஙகளாலும மநதிரஙகளால அபிமநதி ரணம செயயபபடட மணமயமான தீாததகடஙகளாலும ஜலத தால நிரபபபபடட யானைகளுடைய தநதஙகளால செயயபபடட பாததிரஙகளாலும (தீாததததால நிறைககபபடட) கடக மிருகங களினுடைய கொமபுகளாலும மகாவிருஷபஙகளுடைய கொமபுக ளாலும அவவாறே இரததினஙகளோடும முததுககளோடும கூடி யவைகளும பரிசுததமானகநதததுடன கூடியவைகளுமான மறறு ஔஷதஙகளாலும, சாஸதிரததில காணபபடடிருககிற முறைப படி, அபிஷேகஞசெயதாாகள சிறநத பீடததிலவைதது அபிஷே கம செயவிககபபடட அநத மகாதமாவான காணனைப பிராம

ணாகளும,- க்ஷத்திரியாகளும, வைஸ்யாகளும, 1 ஒப்புக்கொள்
பபட்ட சூத்திராகளும ஸ்தோத்திரம செய்தாாகள ராஜேந
ரே! அபிஷேகம செய்விக்கப்பட்டவுடன, பகைவாகளைக
காலலுகின்றவனான ராதேயன ஸுவாணங்களாலும பசுக்களா
ம தனத்தினாலும உத்தம பிராமமணாகளை (தருப்தி செய
தது) அவாகளால தனககு (ஸவஸ்தியயனஙகளை)ச சொலலும
டி செயவித்தான ராதாபுத்திரனான அவன உதயகாலததில
ரியன பிரமமவாதிகளால ஸ்தோத்திரம பண்ணப்படுவது
பால 2 ஸூதாகளாலும 3 மாகதாகளாலும 4 வநதிகளாலும
தோத்திரம செய்யப்பெறறு மிகவும பிரகாசிததான பிறகு,
ணியாஹ மநதிர கோஷஙகளும வாதய கோஷமும சூராக
டைய ஜயசபதமும நிரமபின அவவிடததில ஒன்றுசோந
ருககிற அரசாகளனைவரும ராதேயனைப பாாதது 'ஜயிப்பா
க' என்று கூறினாகள வநதிகளும பிராமணாகளும, புருஷ
ரேஷ்டனான அவனைப்பாாதது 'கோவிநதனோடும துணைவீராக
ளாடுஙகூடின அநதப பாாததாகளை மகாயுதததததில ஜயிப்பா
க ராதேய! உதிக்கின்ற சூாயன உக்கிரமான கிரணஙகளாலே
ருளை எப்பொழுதும நாசமசெயவதுபோல நமககு ஜயமுண
குமபொருட்டுப பாஞசாலாகளுடனகூடின பாாததாகளைக
காலவாயாக ஜவலிக்கின்ற ஸூாயகிரணஙகளைக கோட்டான
ள பாாககமுடியாததுபோல, உன்னால விடப்பட்ட பாணஙகளைக
கசவனுடனகூடின பாணடவாகள பாாககவும சகதாகளலலா
ததததில வஜராயுததததைக கையிலகொணட மஹேநதிரனுடைய
னனிலையில அஸுராகள நிறபதறகுச சகதியுள்ளவாகளாகா
துபோல உனககு முனனிலையில பாஞசாலாகளுடன கூடின
ாததாகள நிறபதறகுச சகதியுள்ளவாகளாகாாகள' என்று
றினாாகள உபசரிக்கப்பட்டவனும ஸ்தோத்திரம பண்ணப
டுகின்றவனும நணபாகளுடைய ஸமூகஙகளாலே சூழபபட்ட
னுமான அநதக காணன, ரோஷததினால சிரிததுக்கொணடு,
ரியோதனனைப்பாாததுப பிரியமான வாக்கியததை உரைகக
ானன 'ஓ! துரியோதன! இபபொழுது சேனையுடனும பாண
வ வீராகளுள சிறநதவாகளுடனும பநதுக்களுடனும கூடிய பல
னனை உனது பிரியததிறகாக நாசமசெய்யப்போகிறேன மலை

1 'ஸமமதா' என்பது மூலம 'நனகுமதிக்கப்பட்ட' என்றும
காளளலாம 2 பௌராணிகாகள 3 வமசாவளியை வாணிக்கிறவா
ள 4 ஸதோத்திரம செயபவாகள ஆதிபாவம 354-ம பக்கம
திப்பிலும காணபாவம 4-ம பக்கததிலும காணக

களையும கடலகளையும தீவுகளையுமுடையதும பாணடவாகளை இழ
ததுமான பூமியை நீ ஆளுவாயாக பிளளைகளிடததிலும பேரன
ளிடததிலும பேரனகளின பிளளைகளிடததிலும, (அரசச செ
வததை) நிலைநாடடபபோகிறாய பகைவாகளை அழிபபவனே
உனககுப பிரியததைசசெயகிறவிஷயததில எனககு ஸஹிகக
கூடாதது ஒன்றுமிலலை ஆதமஞானமுளளவனுககு ஸிததியுண
டாவதுபோல ஸதயததிலும தாமததிலும பறறுதலுளள என
குக காாயஸிததி உணடாகும' என்றான அபிஷேகம செயவி
சசபபடட அநத ராதேயன அளவுகடநத ஒளியுளளவனா
வேறொரு ஸூாயனபோல ரூபததினாலும ஒளியினாலும மி
விளஙகினான உமமுடைய குமாரன, காலததினால தூணடபபட
ஸேனாபதி ஸதானததில ராதேயனை அபிஷேகம செயவிததத
அபபொழுது தனனைக கிருதாாததனாக எணணிககொணடான
பகைவாகளை அழிபபவனான காணனும, அரசனிடததினின
படைததலைமையைபபெறறு, ஸூரியன உதயமானவுடன, யுத
ஸனனாகததுககுக கடடளையிடடான பாரதரே! காணன அந
இடததில உமமுடைய புததிராகளால சூழபபெறறுத தாரக
ஸூர யுதததில தேவாகளால சூழபபடட சுபபிரமமணய
விளஙகியதுபோல விளஙகினான" என்று கூறினான

எட்டாவது அத்யாயம்

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் வ்யூகங்கள் வகுத்து யுத்தத்திற்காகப் புறப்பட்டது)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! அபபொழுது சூரியகுமா
ரன காணன, ஸேனாபதி ஸதானததைபபெறறு, ராஜாவான
துரியோதனன பிராதாவைபபோல நேசததுடனகூடிய வ
னததை உரைககக கேடடானே, என புததிரனுககு எபபொ
தும இனியவனும பிரியததைச செயவதில விருபபமுளளவனு
பேரறிவாளனுமான காணன என்ன செயதான? அதை
எனககுச சொலலு" என்று வினவ, ஸஞசயன சொலலலானான

"பாரதரிற சிறநதவரே! உமமுடைய புததிராகள காணனு
டைய அபிபபிராயததையறிநது ஆனநதவாததியகோஷததை
முனனிடடு யுதததிறகு ஆயததமாகுமபடி கடடளையிடடா
கள பெரிதான பினனிரவில, உமமுடைய படையில, 'யுத
ஸனனாகம, யுதத ஸனனாகம' எனகிற பேரொலி விரைவாக
தோனறியது அரசரே! பிறகு, ஸாமாததியமுளள சிறந

னகளுடைய முழக்கமும் முகக்கணைகளோடு கூடிய தோகளி
ஒலியும் ஸன்னத்தத்துடன்கூடிய மனிதர்களின் ஆரவாரமும்
திரைகளின் கனைப்பும் பரஸ்பரம் சண்டைக்காக விரைந்து
ழைக்கின்ற யுத்தவீரர்களின் விளித்தலும் ஆகிய இவற்று
ண்டாகிய நெருங்கிய சப்தமானது மிகப் பெருகி ஆகாயத்தை
ளாவியதாகத் தோன்றியது. பிறகு, வெண்ணிறமுள்ள
காடித்துணியுள்ளதும், கொக்கின் நிறம்போன்ற நிறமுடைய
திரைகளையுடையதும், ஸ்வர்ணமயமான பின்புறமுள்ள வில
லாடுகூடியதும், யானைச்சங்கிலியாகிற கொடியோடு கூடியதும்,
று அம்புக்கூடுகளால் நிறைக்கப்பட்டதும், கதாயுதங்களையும்
கருபதிகளையுமுடையதும், சதக்னிகளையும் கிங்கிணிகளையும்சக்தி
ளயும் சூலங்களையும் தோமரங்களையும் தரித்ததும், விற்களோடு
டியதும், நிர்மலமான சூரியன்போன்ற காந்தியுள்ளதும், (காற்
ற) எதிர்த்த பதாகையுடன்கூடினதுமான ரதத்தோடு கர்ணன்
ணப்பட்டான். அரசரே! ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
பரிய வில்லை அசையும்படி செய்துகொண்டு, ஸ்வர்ண ஸமூகங்
ராலே அலங்கரிக்கப்பட்டசங்கத்தை ஊதினன் புருஷஸ்ரேஷ்ட
! பெரிதானவில்லைக் கையில்கொண்டவனும், ரதத்திலவீற்றிருக்
ன்றவனும், ரதிகர்களுள் உத்தமனும், இருளை நாசம்செய்து
காண்டு உதிக்கின்ற சூரியன்போல நெருங்கமுடியாதவனுமான
ர்ணனைக்கண்டு, அங்குள்ள சில கௌரவர்கள், பீஷ்மரும்
ரோணரும் மற்றவர்களுமாகிய வீரர்களின் (நாசத்தினுலுண்
ான) வருத்தத்தை நினைக்கவில்லை. ஐயா! பிறகு, கர்ணன் யுத்
ராகளைச் சங்கத்தின் ஒலியினலே விரைவுபடுத்திக்கொண்டு
கௌரவர்களுடைய பெரும்படையை யுத்தத்திற்கு இழுத்தான்.
கைவர்களை வாட்டுகின்றவனும் பெரிய வில்லைக்கையில்கொண்ட
னுமான கர்ணன், மகரவ்யூகம் வகுத்துக்கொண்டு, வெற்றிபெற
ண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே, பாண்டவர்களை அவ்வாறு
திர்த்துச் சென்றுன். வேந்தரே! மகரத்தினுடைய வாயில் கர்
ன் நின்றுன்; சூரனன சகுனியும் மகாரதனன உலூகனும் அந்த
யூகமகரத்தினுடைய இரண்டு கண்களிலும் நின்றார்கள். துரோ
புத்திரரோ (அந்த மகரத்தின்) தலையில் நின்றார். ஸகோதரர்க
னைவரும் கழுத்தில் நின்றார்கள். ராஜாவான துரியோதனன்
பருத்த சேனையினால் சூழப்பட்டு மத்தியில் நின்றுன். ராஜேந்
ரரே! நாராயணனுடைய சேனைகளாகிய யுத்தகத்தில் கெட்ட மத
ள்ள கோபாலர்களோடு கிருதவர்மா- இடக்காலில் நின்றுன்.
வந்தரே! சிறந்தவில்லாளிகளான திரிகர்த்தவீரர்களானும்தென்

ளோடு வீரர்களாலும் சூழப்பட்டு உண்மையான பராக்ரமமுள்
கிருபர் வலக்காலில் நின்றார் மத்ரதேசத்தினின்று வந்திருக்
பெரிய சேனையுடன் சல்யன் இடக்காலிற்குப் பின்புறத்தில் நி
ன்றன் மஹாராஜரே! ஸத்தியப்ரதிஜ்ஞையுள்ள ஸுஷேணன் ஆ
ரம் ரதிகர்களாலும் முந்நூறுயானைகளாலும் சூழப்பட்டு வ
காலின் பின்புறத்தில் நின்றான், மகாவீர்யமுள்ளவர்களும் ஸ
த்ரர்களும் அரசர்களுமான சித்திரனும், சித்திரஸேனனும் அ
பொழுது பெரும்படையினால் சூழப்பட்டு வாலில் நின்றார்க
ராஜேந்திரரே! புருஷஶ்ரேஷ்டர்களுள் உத்தமனான கா
அவ்வித ஸன்னாகத்தோடு யுத்தத்திற்குப் புறப்படுகையில், த
ராஜா தனஞ்சயனை (மலர்ந்த கண்ணால்) பார்த்து, 'பார்த
வீரனே! மகாரதர்களான வீரர்களாலே காக்கப்பட்டதும் கா
ளால அணிவகுக்கப்பட்டதுமான கௌரவ சேனையானது இ
யுத்தரங்கத்தில் எவ்விதமிருக்கிறதென்பதைப் பார் மிக்க புஜ
முள்ளவனே! உத்தம வீரர்கள் கொல்லப்பட்டும் மிச்சமுள்ள
கள் வலிமை குன்றியுமிருக்கிற இந்தக் கௌரவசேனையை நா
துரும்புக்குச் சமமாக நினைக்கிறேன் ஸூதபுத்ரனான கா
ஒருவனே இந்தச் சேனையில் மகாவில்லாளியாக விளங்குகிறா
மஹாபாகுபலமுள்ள பல்குன! மகாரதனும் தேவர்களும் அஸு
களும் கந்தர்வர்களும் கின்னரர்களும் சிறந்த உரகர்களும் சோ
சராசர வடிவமான மூவுலகங்களாலும் ஜயிக்கத் தகாதவனுமா
அவனை இப்பொழுது கொன்று நீ வெற்றிபெறுவாயாக (அப்ப
செய்தால்,) பன்னிரண்டு வருஷமாக என் மனத்தில் தைத்தி
கிற முள்ளானது எடுக்கப்பட்டதாகும் மிக்க புஜபலமுள்ள
னே! இவ்வாறு அறிந்து விருப்பப்படி அணிவகு' என்று கூறின
வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடைய அர்ஜுனன், பிராதாவி
டைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, அந்தச்சேனையை அர்
சந்திர வ்யூகத்தால் எதிர் அணிவகுத்தான் அந்த வ்யூகத்தி
இடப்புறத்தில் பீமஸேனன் நின்றான் வலப்புறத்தில் சிற
வில்லாளியான திருஷ்டத்யும்னன் நின்றான் ராஜாவான த
புத்திரரும் பாண்டவனான தனஞ்சயனும் நடுவில் நின்றார்க
நகுலனும் ஸஹதேவனும் தர்மராஜருக்குப் பின்புறத்தில் நின்
கள் பாஞ்சால ராஜகுமாரர்களான யுதாமன்யுவும் உத்தமௌ
ஸும் சக்ரரக்ஷகர்களாயிருந்து கிரீடியினால் காக்கப்பட்டு யு
த்தத்தில் அவனை விட்டு விலகாமலிருந்தார்கள் பாரதரே
வீரர்களான மற்ற அரசர்கள் கவசம்பூண்டு உத்ஸாகத்துடன்

றசியுடனும வயூகததில இடம தவறுமல நின்றாகள பாணட
களும மகாவில்லாளிகளாகிய உமமைச சோநதவாகளும இவ
ம இநதப பெரிய அணியை வகுதது யுததததில மனததைச
லுததினாகள யுததததில ஸஞ்தபுததிரனுலே அணிவகுககப
ட உமமுடைய சேனையைககணடு பநதுககளுடன கூடின துரி
ாதனன பாணடவாகளைக கொல்லபபடடவாகளாகவே எணணி
ன அவவாறே, ராஜாவான யுதிஷடிரரும, அணிவகுககப்படட
ணடவ சேனையைககணடு, காணனுடன கூடின கௌரவாகளைக
ால்லபபடடவாகளாகவே எணணினா அரசரே! பிறகு,
ணடு சேனைகளிலும பெருதத சபததத்தையுடைய சஙகஙகள
தபபடடன பேரிகைகளும பணவஙகளும ஆனகஙகளும கோ
ஙகளும டிணடிமவாதயஙகளும ஜாஜரஙகளும எல்லாப பககங
லும அடிககபபடடன ஜயததில விருப்பமுள்ளவாகளான
ாகளுடைய ஸிமமநாதமும வெளிபபடடது வேநதரே! குதி
களுடைய கனைததலாலுணடானசபதஙகளும, யானைகளுடைய
ஜனைகளும, ரதசககரஙகளின ஓரததினுலுணடுபணணபபடட
ாடிய முழககஙகளும தோனறின பாரதரே! அநத மகரவயூ
தின முகததில கவசமணிநது பெரிய வில்லைக கையில பிடிதது
கினற காணனைககணடு ஒருவனுவது அநதசசேனையிலதுரோண
டைய நாசததினுல உணடான துயரததைப பாராட்டவில்லை
நதரே! மனஙகளிதத மனிதாகளால (நிறைநத) இருதிறததுச
னைகளும பராககிரமததினுல ஒனறையொனறு வதம செயவ
காக யுததமசெயவதில நோககமுறறிருநதன ராஜேநதிரரே!
ஸபரம வெறறியடைவதில அதிகப பரபரபபுடன திறகினற
ணடு சேனைகளையுஙகணடு காணனும அாஜுனனும சேனையின
தியில ஸஞசாரம செயதாகள அநத இருதிறததுச சேனை
ம நாததனம செயகினறவைபோல ஒனறையொனறு எதிாத
அநத இரணடு கக்ஷி பரதிகக்ஷிகளினிடஙகளினினறும யுத
செயய விருபபமுள்ளவாகள வெளிபபடடாாகள மஹாராஜ
! பிறகு, அனயோனயம எதிாதது அடிககின்ற மனிதாகளுக
யானைகளுககும குதிரைகளுககும தோகளுககும யுததம
கக ஆரமபிததது

ஒனபதாவது அதயாயம

(ஸங்குல யுத்தமும், பீமனல் க்ஷேமதூர்த்தியின் வதமும்)

உளளததில களிபபுமிகக குதிரைகளும மனிதாகளும யா
களும நிரமபியவைகளும தேவாஸுர சேனைகளுககு ஒபபான
களுமான பெரிய அவவிரு சேனைகளும ஒனறையொனறு நெரு
மோதிககொணடன பிறகு, பறபல ரதிகாகளும குதிரைவீ
களும யானைவீராகளும உககிரமான பராககிரமமுளள கால
களும தேகததையும பாவஙகளையும நாசமசெயயும தனமையுள
யுதகஙகளை அதிகமாகச செயதனா புருஷஶ்ரேஷடாகள, க
தியினுலும தேஜஸஸினுலும வாசனையினுலும (முறையே) பூா
சநதிரனுககும ஸூரியனுககும தாமரைப புஷபததிறகும ஸமா
மான புருஷஶ்ரேஷடாகளுடைய (தலைகளால) பூமியை மூடி
கள யுததஞசெயகினற வீராகளுடைய தலைகள ஆதத சந
பாணஙகளாலும பலலஙகளாலும க்ஷுரபரஙகளாலும கததிக
லும படடஸஙகளாலும கோடாலிகளாலும அறுககபபட
புஷடியுளளவைகளும நீணடவைகளுமான வீராகளுடைய கைக
ஆயுதஙகளையும தோளவளைகளையுமுடையவாகளும புஷடியுள
வைகளும நீணடவைகளுமான கைகளையுடையவாகளுமான வீ
களாலே (அறுததுப) பூமியில தளளபபடடு விளஙகின துடிககி
றவைகளும விரலகளோடும உளளஙகையோடும கூடியவைக
மானகைகளாலே அநத யுததபூமி, கருடனுல சினனபினனம செ
யபபடடவைகளும கொடியவைகளும ஐநதுதலைகளுடன கூடி
வைகளுமான ஸாபபஙகளால சூழபபடடதுபோல விளஙகிய
பகைவாகளால கொலலபபடட வீராகள, புணணியமான
அனுபவிதது முடிநதவுடன ஸவாககவாஸிகள விமானங
னினறு விழுவதுபோல யானைகளினினறும தோகளினின
குதிரைகளினினறும கீழே விழுநதாாகள யுததததில அதிகவீ
முடைய ஶூராகளாலே மறற வீராகள பெரிய கதாயுதஙகளா
பரிகஙகளாலும உலககைகளாலும அடிககபபடடு நூறறுகக
காக விழுநதாாகள மிகக நெருககமான அநத யுததததில ர
கள ரதஙகளால நாசம செயயபபடடன மதஙகொணட யா
கள மதஙகொணட யானைகளால நாசம செயயபபடடன குதி
வீராகள குதிரைவீராகளால நாசம செயயபபடடாாகள ர
களாலே மனிதாகளும, யானைகளாலே ரதஙகளும, காலாடகள
குதிரைமீதுளளவாகளும, குதிரைககாராகளாலே காலாடகளு
யுததததில கொலலபபடடுப படுததாாகள யானைகளாலே ர

ளும குதிரைகளும காலாடகளும, காலாடகளாலே ரதஙகளும
திரைகளும யானைகளும, குதிரைகளாலே ரதஙகளும காலாடக
ம யானைகளும, ரதஙகளாலே மனிதாகளும யானைகளும நாசஞ
யயபபடடன தோகளுககும குதிரைகளுககும யானைகளுககும
னிதாகளுககும, மனிதாகளாலும யானைகளாலும குதிரைகளா
மதோகளாலும, கைகளையும காலகளையும சஸதிரஙகளையும ரதங
ளையுமகொணடு, மிகக துனபம செயயபபடடது அவவாறு, அந
படையானது சூராகளாலே வதமபணணபபடடு நாசம அடை
போது, பீமஸேனனை முதனமையாககொணட பாணடவாகள
மை எதிாததுவநதனா திருஷடதயுமனனும சிகணடியும
ரௌபதீபுததிராகளும பரபதரகாகளும ஸாதயகியும சேகிதான
ம திராவிட தேசததிலுணடான ஸைனிகாகளோடு எதிாததா
ர அகனறமாாபையுடையவாகளும நீணட கைகளையுடையவா
ளும உயாநதவாசளும அகனற கணகளையுடையவாகளுமான
ணடியாகளும சோழாகளும கேரளாகளும பெரிய வயூகததால
ழபபடடாாகள பூஷணஙகளை அணிநதவாகளும சிவநத பறகளை
டையவாகளும மதஙகொணட யானைபோல வலலமை பொருநதி
வாகளும பறபலவிதமான சாயவஸதிரஙகளைத தரிததவாகளும
சனைபபொடிகளால பூசபபடடவாகளும கததிகளைக கடடிக
கொணடவாகளும பாசததைக கையில கொணடவாகளும
னைகளை எதிாககினறவாகளுமான வீராகளனைவரும[1] சமான
ன மருததுவையுடையவாகளாயிருநதுகொணடு ஒருவரைவிடடு
நுவா விலகினாகளிலலை பூஷணததைத அணிநதவாகளும, விற
ளைக கையில பிடிததவாகளும, நீணட மயிாகளையுடையவாகளும,
ரியமான வாாததையைச சொலலுகினறவாகளும, கோர
ன ரூபததையும பராககிரமததையுமுடையவாகளுமான காலாட
ர பாணஙகளால அடிககபபடடாாகள பிறகு, சேதிதேசதத
களும, பாஞசாலாகளும, கேகயாகளும, காரூசாகளும, கோஸ
களும, காஞசிதேசதது வீராகளும, மாகதாகளுமான மறறச
ராகள ஓடினாகள அவாகளுடைய ரதஙகளும, குதிரைகளும,
னைகளும, உததமாகளும பயஙகராகளுமான காலாடகளும,
விதமான பாணஙகளின ஒலிகளால களிபபடைநது நாததனம
யதாாகள, சிரிககவும சிரிததாாகள விருகோதரன யானை
ன கழுததினமீதேறி உததமாகளான[2] மகாமாததிராகளால

[1] ‘ வெறறியையே கருதினவாகளாகையால மரணததையும உயிா
ழவையும ஸமமாக நினைததவாகள ’ எனறுவது ‘ மாணடால எலலா
ம மாளுவோமெனறு ஒரே தீாமானமுளளவாகள’ எனறுவது கருதது
[2] யானைவீராகள

சூழபபடடுப பெரிதான அநதச சேனையின நடுவில உமை
சோநதவாகளை எதிாககதுவநதான மிகக உககிரமானதும முன
படி பழககபபடடதுமான அநத உததமமான யானையான
உதிககினற சூரியனுடன கூடின உதயபாவததகின நுனியிலுள
ஒரு வீடுபோல விளஙகியது இருமபு மயமானதும உததம
இரததினஙகளாலே அலஙகரிககபபடடதுமான அநதப
ஸேனனுடைய சிறநத கவசமானது காநதியினால நக்ஷததிர
ளால வியாபிககபபடட சரதகாலததிலுள்ள ஆகாயததைபபோ
விளஙகியது தோமராயுததைதப பிரயோகிபபதில விரைவு
கையையுடையவனும அழகிய கிரீடததையுடையவனும நன
அலஙகரிககபபடடவனும சரதகாலததில பகல நடுவிலுள
சூரியனுடைய காநதிபோனற காநதியையுடையவனுமான
தப பீமன தேஜஸினால சததுருககளை அதிகமாகக கொளு
னுன அநத யானையை யானைமீதுளள க்ஷேமதூாததி தூரத
கணடு அடடஹாஸம செயது ஸேனுமுகததில யுததததி
அழைததுககொணடே எதிாததோடினுன பயஙகரமான தோ
முள்ளவாகளும பகைவாகளுமான அவவிருவருககும தம
டபபடி ஓடிவருகினற இரணடு பெரிய பாவதஙகளுககுச சண
நேரிடுவதுபோலச சணடை நேரிடடது ஒனறோடொன
நெருஙகின யானைகளையுடையவாகளும வீராகளுமான அவவி
ரும சூரியகிரணஙகளபோலப பிரகாசிககினற தோமர
ளாலே ஒருவரையொருவா பலமாகப பிளநது ஸிமமநாதஞ
தாாகள அவவிருவரும விலகி யானையிலிருநது மணடலா
மாக ஸஞசரிததாாகள இருவரும விறகளைக கையிலகொண
பரஸபரம அடிததாாகள இருவரும ஸிமமநாதஙகளாலு
தோளைததடடும ஒலிகளாலும பாணசபதஙகளாலும நாறபு
களிலும ஜனஙகளைச சநதோஷிககுமபடி செயதுகொணடு ஸி
நாதம செயதாாகள மகாபலசாலிகளும ஸமாததாகளுமான
விருவரும உயரததூககிய கைகளையுடையவைகளும காறறி
அசைககபபடட கொடிததுணிகளையுடையவைகளுமான இரண
யானைகளிலிருநது போாபுரிநதாாகள மாரிககாலததில இரண
மேகஙகள நீரைபபொழிவதுபோல அவவிருவரும சகதிகளை
தோமரஙகளையும பொழிநதும ஒருவாவிலலை மறறொருவா துண
தும ஸிமமநாதஞ செயதாாகள அபபொழுது, க்ஷேமதூா
பீமனைத தோமரததினால நடுமாாபிலடிததுக காஜிததுககொண
அதிவேகததுடன வேறு ஆறு தோமரஙகளாலும பிளநதா
கோபததாலே ஜவலிககினற சரீரததையுடைய அநதபபீமஸேன

த்தத்திலபட்ட தோமரஙகளாலே மேகஙகளோடுகூடின கிர ணஙகளுள்ள சூரியனபோல விளஙகினுன பிறகு, முயறசியுள்ளவ னுன அவன சூரியனபோன்றவாணமுள்ளதும நேராகச செலலு கின்றதும இருமபுமயமுமான ஒரு தோமராயுதத்தைச சத்துரு வினமீது பிரயோகித்தான பிறகு, கருசதேசாதிபதியானவன விலலைவளைத்துப பதுதபபாணஙகளாலே தோமரத்தை அறுதது அறுபதுபாணஙகளாலே பாண்டவனை அடித்தான பிறகு, பாண்டுபுத்திரனுன பீமன, மேகத்தின இடிமுழககமபோன்ற சப தததுடனகூடின விலலை எடுதது உரககச சபதிததுககொணடு அமபுகளாலே பகைவனுடைய யானையை அடித்தான பீமஸேன னல யுததததில பாணஸமூகஙகளால அடிககபபட்ட அநத யானை இழுததுபபிடிககபபடடும காறறினுல அலைககபபட்ட மேகம போல நிலைபெறவிலலை பெருஙகாறறினுல அலைககபபட்ட மேக மானது பெருஙகாறறினுல தளளபபட்ட மேகத்தை எதிர்த்தது போலப பீமஸேனனுடைய பயஙகரமான சிறநதயானையானது அநதயானையை எதிர்த்தது பிரதாபசாலியான க்ஷேமதூர்த்தி தனனுடைய யானையை அடககிககொணடு தனனை நோககிவநத பீமஸேனனுடைய யானையை அடித்தான பிறகு, நனகு பிரயோ கிககபபட்டதும வணஙகின கணுககளுள்ளதுமான [1] பாணத்தி னல பீமன பகைவனுடையவிலலையும வெட்டி யானையையும அடித் தான பிறகு, யுததததில கோபஙகொணட க்ஷேமதூர்த்தி பீமனை மனஙகலஙகசசெயது அவனுடைய யானையையும நாராச பாணஙகளாலே எலலா மாமஸதானஙகளிலும அடித்தான பார தரே! பீமஸேனனுடைய அநத மஹாகஜம கீழே விழுநதுவிட் டது பீமஸேனன யானைவிழுவதறகுமுனபே துளளிககுதிததுப பூமியிலநினறு கதையினலே அநத க்ஷேமதூர்த்தியினுடைய யானையை நனருக நொறுககினுன க்ஷேமதூர்த்தி, தவமஸமசெய் யபபட்ட அநதயானையினிடத்தினினறு துளளிககுதிததுக கூர்மை யுள்ள கத்தியை எடுததுப பாண்டவனை எதிர்ததோடினுன ஆயு ததகதை எடுதது எதிர்ததுவருகினற க்ஷேமதூர்த்தியை விருகோ தரன கதையினலே கொனருன அவவாறு அடிககபபட்ட க்ஷேம தூர்த்தி வஜரத்தினுல அடிககபபட்ட ஒருவிமமமானது வஜ ரததினுல மிக அடிககபபட்ட மலையினினறு கீழேவிழுவதுபோல, உயிர்துறநது கையிலபிடிததகத்தியுடன யானையின அருகில விழுந தான பரதரிறசிறநதவரே! கருசாகளுககுக கீர்த்தியை உணடு

1 'க்ஷுரேண' எனபது மூலம, வாளபோன்ற முனையுள்ள ஒரு வகை அமபு

பணணுகினற அரசனுன அநத க்ஷேமதூாததி கொலலபபட
தைதககணடு உமமுடையசேனே மனவருததமுறறு நானகுபகக
களிலும ஓடியது

பததாவது அதயாயம

(த்வந்துவ யுத்தமும், ஸாத்யகியினல் விந்தானுவிந்தர்கள்
கொல்லப்பட்டதும்)

சிறநத விலலாளியும சூரனுமான காணன யுததததில பாண
டவாகளுடைய சேனேயை வணஙகின கணுககளுளள அமபுகள
லே அடிததான அரசரே! அவவாறே, மகாரதாகளான அநத
பாணடவாகளும கோபஙகொணடு உமமுடைய புததிரனது சேனே
யைக காணனுககெதிரில அடிததாாகள காணனும யுததததில
சூரியனுடைய கிரணஙகளபோல விளஙகுகினறவைகளும கருமா
ஞல நனருகச சாணேபிடிககபபடடவைகளுமான நாராசஙகளாலே
பாணடவ சேனேயைக கொனருன பாரதரே! அநத யுததததில
காணனலே நாராசஙகளால அடிககபபடட யானைகள வீரிடடு
சோாநதுவாடின, பததுததிககுககளிலும சுறறின ஸூதபுததி
ஞலே அநதபபாணடவசேனே கொலலபபடுமபோது, நகுலன மக
யுதததகில ஸூதபுததிரனே நோககி விரைவாக எதிாததுவநதான
அவவாறே, பீமஸேனன, செயறகரிய காரியததைசசெயகின
துரோணபுததிரரை எதிாததான ஸாதயகி கேகயராஜகுமார
களான விநதானுவிநதாகளே எதிாததான எதிாததுவருகின
ஹருதகாமாவை அரசனுனசிதரஸேனன எதிாததான அவவாறே
பிரதிவிநதியன விசிததிரமான கொடியையும விலலேயுமுடைய சித
ரனே எதிாததான துரியோதனனே தாமநநதனரான யுதிஷடிரா
ஜரை எதிாததான ஸமசபதகாகளுடைய கூடடஙகள உதஸாகத
தோடு தனஞசயனே எதிாததன உததமாகளானவீராகளுக
நாசததையுணடுபணணுகிற அநத யுததததில, திருஷடதயுமனன
கிருபரையும, சிகணடி தவருதவனுன கிருதவாமாவையும, ஹருத
கீாததி சலயனேயும, மாதரீபுததிரனும பிரதாபசாலியுமான ஸஹ
தேவன உமது புததிரனுன துசசாஸனனேயும எதிாததனா பா
தரே! விநதானுவிநதாகளிருவரும யுததததில பிரகாசிககினற ச
மாரியினுல ஸாதயகியை எதிாததனா ஸாதயகியும கேகயதேச
தது வேநதாகளான விநதானுவிநதாகளேச சரமாரியினுல மூடி
ஞன பெரிய காடடில இரணடு யானேகள எதிாககினற ஒரு
யானேயை இரணடு கொமபுகளால அடிபபதுபோல வீராகளு

பிராதாக்களுமான அவவிருவரும அநத ஸாதயகியை ஹிருதயத்
தில மிகவும அடிததாாகள அரசரே! யுததததில அமபுகளாலே
வெசமுடைககபபடடவாகளும பிராதாககளுமான அவவிருவரும
ழுததறறசெயகையையுடைய ஸாதயகியை அமபுகளாலே அடித
தாாகள பாரதரே! ஸாதயகி அடடகாசமசெயதுகொணடு அநத
விநதானுவிநதாகளை எலலாததிசைகளிலும சரமாரியினல
மறைததுத தடுததான பிறகு, ஸாதயகியினுடைய சரமாரிக
ளாலே தடுககபபடட அவவிருவரும ஸாதயகியினுடைய ரதத
தை விரைவாக அமபுகளால மூடினாகள பிறகு, மிகக புகழுள்ள
வனும சூரகுலததில பிறநதவனுமான ஸாதயகி ஆசசரியகரமான
அவவிருவருடைய விறகளையும அறுததுக கூாமையான அமபுக
ளால அவாகளையும தடுததான பிறகு, அவவிருவரும விசித
திரமான வேறு இரணடு விறகளையும பெரிய பாணஙகளையும
எடுதது ஸாதயகியை மூடிககொணடு விரைவாகவும அழகாகவும
ஸஞசரிததாாகள அவவிருவராலும விடபபடடவைகளும கழு
சிறகுகளும மயிலிறகுகளும பூணடவைகளும பொனனல அலங
கரிககபபடடவைகளுமான பெரிய பாணஙகள, எலலாததிககுக
களையும பிரகாசிககசசெயதுகொணடு, (ஸாதயகியினமீது) விழுந
தன மகாயுததததில அவவிருவருடைய பாணஙகளாலும இருள
உணடாயிறறு அநத மகாரதாகள பரஸபரம விலலைத துணித
தாாகள மஹாராஜரே! பிறகு, யுததததில கெடடமதஙகொணட
வனன ஸாதயகி கோபஙகொணடு வேறுவிலலை எடுதது யுததத
தில நாணேறறி மிகக கூாமையுள்ள க்ஷுரபரமெனனும பாணத
தினலே அனுவிநதனுடைய தலையை அறுததான அரசரே! குண
டலஙகளாலே அலஙகரிககபபடட அநத அனுவிநதனுடைய
பெரிய தலை கீழேவிழுநதது மகாயுததததில கொலலபபடட சம
பரனுடைய தலைபோல அது கேகயாகளெலலோரையும துககம
அடையுமபடி செயதுகொணடு விரைவாகப பூமியை அடைநதது
சூரனன அனுவிநதன கொலலபபடடதைககணடு அவனுககுப
பிராதாவும மகாரதனுமான விநதன வேறுவிலலை நாணேறறிச
சைனேயனை எதிாததான அநதவிநதன பொனனலாகிய பிடிகளை
யுடையவைகளும சாணையில தீடடபபடடவைகளுமான அறுபது
பாணஙகளாலே ஸாதயகியை அடிதது உரகக விமமநாதஞசெய
தான, 'நில, நில' எனறும சொனனன பிறகு, கேகயாகளுள
மகாரதனன விநதன விரைவாக அனேக ஆயிரம அமபுகளாலே
ஸாதயகியை இரணடுகைகளிலும மாாபிலும அடிததான
எலலா அஙகஙகளும அமபுகளாலே காயபபடுததபபடடவனும,

உண்மையானபராக்ரமமுடையவனுமான ஸாத்யகி யுத்தரங்கத்தில் பூத்துள்ள பலாசமரம்போல் விளங்கினன் மகாத்மாவான் கேகயவீரனாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட ஸாத்யகி அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு இருபத்தைந்து பாணங்களாலே கேகயவீரனை அடித்தான் தேராளிகளுள் சிறந்தவர்களான அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் அன்யோன்யம் அழகியவிறகளையறுத்து ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும் விரைவாகக்கொன்று தேரையிழந்து கத்திச்சண்டையின்பொருட்டு யுத்தத்தில் ஒன்றுகூடினார்கள் (வாட்போரில்) நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவர்களான அவ்விருவரும் சிறந்தவாள்களையும் நூறுசந்த்ரப்பிரதிமைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேடகங்களையும் பிடித்துத் தேவாஸுரயுத்தத்தில் மகாபலசாலிகளான ஜம்பனும் இந்திரனும்போல மகாயுத்தத்தில் விளங்கினார்கள் பிறகு, பெரும்போரில் வட்டமாக ஸஞ்சரிக்கின்ற அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் எல்லாப்பக்கங்களிலும் விரைவாகத்தாக்கினார்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்லும்விஷயத்தில் இருவரும் அதிகமான முயற்சியைச் செய்தார்கள் பிறகு, ஸாத்வதன் கேகயவீரனுடையகேடகத்தை இரண்டாக வெட்டிஎறிந்தான், அவ்வாறே, ராஜாவானவிந்தனும் ஸாத்யகியினுடையகேடகத்தை வெட்டி எறிந்தான் விந்தனோ அநேக நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களால் நிறைக்கப்பட்ட ஸாத்யகினுடைய கேடகத்தை அறுத்து மண்டலாகாரமான கதிகளையும் போக்குவரவுகளையும் செய்துகொண்டு ஸஞ்சரித்தான் சிறந்தகத்தியைத்தாங்கி மகாயுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்த விந்தனைச் சைனேயன் விரைந்து குறுக்காக நீட்டப்பட்ட கையிலுள்ள கத்தியினால் வெட்டினன் அரசரே! சிறந்த வில்லாளியான கேகயராஜன் மகாயுத்தத்தில் ஸாத்யகியினால் கவசத்துடன் இரண்டாகத்துண்டாக்கப்பட்டு, வஜ்ரத்தினால் அடிக்கப்பட்டமலைபோல விழுந்தான் சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவனும் ரதிகர்களுள் உத்தமனும் சூரனுமான சைனேயன் யுத்தத்தில் அந்தவிந்தனைக் கொன்று யுதாமன்யுவினுடைய தேரில் விரைவாக ஏறினன் பிறகு, ஸாத்யகி மறுபடியும் முறைப்படி விதத்துச்செய்யப்பட்ட வேறு ரதத்தின்மீதேறிக் கேகயர்களுடைய பெரியதானசேனையை அம்புகளால் அடித்தான் யுத்தத்தில் ஸாத்யகியினால் கொல்லப்பட்ட கேகயர்களுடைய அந்தப் பெருஞ்சேனை சத்துருவான ஸாத்யகியைவிட்டுப் பத்து திக்குகளிலும் ஓடிற்று

பதிஞேராவது அத்யாயம்

(பிரதிவிந்தியனுலும் ஶ்ருதகர்மாவினுலும் முறையே சித்ரனும் சித்ர ஸேனனும் கொல்லப்பட்டது)

அரசரே! பிறகு, ஶ்ருதகாமா யுததததில கோபஙகொணடு
ஜாவான சிதரஸேனனை ஐமபது பாணஙகளால அடிததான
ந்தரே! சிதரஸேனனே அநத ஶ்ருதகாமாவை வணஙகின
ணுககளுளள ஒனபது பாணஙகளால அடிதது ஸாரதியைபபும
த்து பாணஙகளால அடிததான பிறகு, ஶ்ருதகாமா கோபங
காணடு படைமுனையில சிதரஸேனனை மிகககூாமையுளள நாரா
தினுலே மாமஸதானததில அடிததான மஹாராஜரே! வீரனுன
தரஸேனன மகாபலசாலியான ஶ்ருதகாமாவினுல அமபினுல
க அடிககபபடடு மூாசசையை அடைநதான, புததியையும இழந
ன இநதசசமயததில, மிகக கீாததியுடையவனுன ஶ்ருதகீாததி
ஜாவான இநதஶ்ருதகாமாவைத தொணணூறுபாணஙகளால
டினுன பிறகு, மகாரதனுன சிதரஸேனன பிரஜஞைபபடைநது
ந பலலததினுலே ஶ்ருதகாமாவினவிலலைத துணடாடி அவனை
ம ஏழுபாணஙகளால அடிததான அநத ஶ்ருதகாமா (சததுரு
ன) வேகததை நாசமசெயயககூடியதும பொனனுல அலஙகரிக
பபடடதுமான வேறுவிலலை எடுததுச சிதரஸேனனைச சரமாரிக
ரலே விசிததிரமான ரூபததைத தரிததவனுககச செயதான
மபுகளால சிததிரவாணமுளளவனுககச செயயபபடடவனும
சிததிரமானமாலைகளை அணிநதவனும அரசனும யௌவனமுள
வனுமான அநதசசிதரஸேனன பெரிய யுததரஙகததில முடக
ால நிறைநத முளளமபனறிபோல விளஙகினுன பிறகு, சூர
ன சிதரஸேனன ஶ்ருதகாமாவை நாராசததினுல நடுமாாபில
பகமாகப பிளநது வேகமாக 'நில, நில' எனறும சொனனுன
ருதகாமாவும, அநத யுததததில நாராசததால அடிககபபடடு,
ந மலையானது தாதுககளோடு கலநத அருவியைப பெருககு
துபோல இரததததைப பெருககினுன பிறகு, இரதததால
னககபபடட அஙகஙகளுளளவனும, இரதததால உணடுபண
பபடட காநதியுளளவனும, வீரனுமான அநத ஶ்ருதகாமா
ந்ததில பூததிருககினற பலாசவிருக்ஷமபோல விளஙகினுன.
ந்தரே! பிறகு, சததுருவினுலே நனறுக எதிரககபபடட ஶ்ருத
மா, கோபஙகொணடு, பகைவாகளைத தடுககுந திறமையுளள
தரஸேனனுடைய விலலை இரணடாகத துணடாககினுன பிறகு,
ல அறுககபபடடவனுன சிததிரஸேனனை மூநநூறுநாராசஙக

ளாலே மூடி யுததததில சிறநத பாணஙகளாலே அடிததா
பிறகு, திடடபபடடதும கூாமையுளளதுமான வேறொருபலலத
ஞலே மகாபலசாலியான அாதசசிதரஸேனனுடைய தலைபபான
யையணிநத தலையை அறுததான சிததிரஸேனனுடைய காந
யுளள அநததலையானது, ஆகாயததினின று தறசெயலாக நழு
விழுகினற சநதிரனபோலப பூமியில விழுநதது ஐயா! அபிஸ
ராதிபதியான சிததிரஸேனராஜன கொலலபபடடதைக கண
அவனுடைய ஸேனுவீராகள விரைவாக ஓடினாகள பிற
கோபஙகொணடவனும பெரியவிலலாளியுமான ஶ்ருததகாமா, மு
வுககாலததில கோபஙகொணட யமன எலலாபபிராணிகளையு
நாசஞசெயவதுபோல, ஓடுகினற அசசைனியததை அமபுகளா
அடிதது நாசஞசெயதான யுததததில உமது பௌததிரனு
விலலாளியுமான ஶ்ருதகாமாவினலே வதமபணணபபடுகின
அநத வீராகள காடடுததீயினுல தகிககபபடட யானைகளபோ
விரைவாகத திககுககளில ஓடினாகள சததுருககளை ஜயிபபதி
லூககததையிழநது ஓடுகினற அவாகளைககணடு ஶ்ருதகாமா கூ
மையான அமபுகளால துரததிககொணடு பிரகாசிததான பிற
பிரதிவிநதியன ஐநதுபாணஙகளாலே சிததிரனைப பிளநது மூன
பாணஙகளால அவனது ஸாரதியை அடிதது ஒரு பாணததா
அவன தவஜததையும அடிததான சிததிரனும அநதபபிரதிவிந
யனைப பொறகடடுககளையுடையவைகளும பளபளபபான நுன
ளுளளவைகளும கழுகிறகுகளால வேகமுளளவைகளாகச செ
யபபடடவைகளுமான ஒனபதுபலலஙகளாலே இரணடு கைக
ளும மாாபிலும அடிததான பாரதரே! பிரதிவிநதியன பாண
ளாலே அநதச சிததிரனுடைய விலலையறுததுக கூாமையுள
ஐநது பாணஙகளாலே அவனையும அடிததான மஹாராஜ
பிறகு, சிததிரன ஸவாணககணடைகளுடனகூடியதும நெரு
முடியாததும உயிாகளைத தேடுகிறதுபோலிருபபதுமான ஒ
சகதியைப பிரதிவிநதியனமீது பிரயோகிததான வேகமாக வ
கினறதும ஆகாயததிலுளள எரிநக்ஷததிரம போனறதுமா
அநதச சகதியைப பிரதிவிநதியன யுததததில சிரிதது
கொணடே இரணடாக வெடடினன பிரதிவிநதியனுடைய க
மையுளள அமபுகளாலே இரணடாக அறுககபபடட அந
சகதியாயுதம, யுகாநதகாலததில எலலாப பிராணிகளையும ப
மடையச செயகினற இடிபோல விழுநதது சிததிரன அந
சகதியானது வீணுகச செயயபபடடதைக கணடு பொனனி
தொகுதியால அலஙகரிககபபடட பெரிய கதையை எடுத

ரதிவிந்தியனமீது பிரயோகித்தான் மகாயுத்தத்தில அந்தக
ாயுதம பிரதிவிந்தியனுடைய குதிரைகளையும ஸாரதியையும
த்தையும பொடிசெய்து விரைவாகப பூமியை நாடியது பார
ரே! பிரதிவிந்தியன இதேஸமயத்தில ரதத்தினின்று துள்ளிக
ித்து ஸ்வாணமயமான தண்டத்தையுடையதும அலஙகரிக்கப
டதுமான சக்தியைச சித்திரனமீது பிரயோகித்தான ராஜரே!
க்க மனோதைரியமுள்ள ராஜாவான சித்திரன வருகின்ற கதா
த்தைக் கையினால பிடித்து அதனையே பிரதிவிந்தியனமீது
ருப்பினறிந்தான மிக்க ஒளிபொருந்திய அந்தக்கதாயுதம யுத
த்தில சூரனான பிரதிவிந்தியனை அடைந்து வலக்கையைப்பிளந்து
மியில விழுந்தது விழுகின்ற அந்தக்கதாயுதமானது அந்த
தத்தை மின்னலபோலப பிரகாசிக்கச்செய்தது அரசரே! பிறகு,
ிரதிவிந்தியன மிகுந்த கோபங்கொண்டு சித்திரனைக கொலல
ணடுமெனகிற எண்ணத்தினால பொன்னால அலஙகரிக்கப்பட்ட
ரு தோமரத்தைப பிரயோகித்தான அந்தத்தோமரம அவனது
க்கத்தில அணிந்திருக்கின்றகவசத்தையும அவன மார்பையும
ளந்து பெரிய ஸர்ப்பம புற்றில புகுவதுபோலப பூமியில விரை
ாகப புகுந்தது. அரசனான அந்தச சித்திரன, அப்பொழுது
தாமரத்தினால அடிக்கப்பட்டு, பருத்ததும நீணடும பரிகாயுதத
க்கு ஒப்பாயுள்ள இரணடு கைகளையும விரித்துக்கொணடு கீழே
ழுந்தான சித்திரன கொல்லப்பட்டதைக்கணடு யுத்தத்தில
ரகாசிக்கின்றவர்களான உமமைசசேர்ந்த வீரர்கள பிரதிவிந்தி
னை நோக்கி நான்குபக்கங்களினின்றும விரைவாக எதிர்த்தோடி.
ந்தார்கள பற்பலவிதமான பாணங்களையும கிஙகிணிகளுடன
டிய சதக்னிகளையும அவர்கள பிரயோகித்துக்கொணடு சூரி
னை மேகக்கூட்டங்கள மூடுவதுபோல அந்தப பிரதிவிந்தியனை
டினார்கள தோளவலிமை மிகுந்த பிரதிவிந்தியன, யுத்தத
ல பாணஸமூகத்தினாலே அவர்களை நாசம செய்து, வஜ்ரபாணி
ான இந்திரன அஸுரசேனையைத துரத்துவதுபோல, உம
டைய சேனையைத துரத்தினான வேந்தரே! யுத்தத்தில பாண
வர்களாலே வதமசெய்யப்படுகின்ற உமமைச சேர்ந்தவர்
் காற்றினால அலைக்கப்பட்ட மேகஙகளபோல விரைவாகச
தறினார்கள நானகு பக்கஙகளிலும அடிக்கப்படுகின்ற அந்தச
சனியம ஓடவே, துரோணபுத்திரர் ஒருவரே மஹாபலசாலியான
மஸேனனை விரைவாக எதிர்த்தார முறகாலத்தில தேவாஸுர
த்தத்தில விருத்திரனுக்கும இந்திரனுக்கும சணடை நேர்ந்தது

போல யுததததினபொருடடுக கோரமான சோகதையானது அ
விருவருககுப விரைவாக உணடாகியது

பன்னிரண்டாவது அதயாயம

(பீமஸேனனுக்கும் அஶ்வத்தாமாவுக்கும் யுத்தம்)

அரசரே! பிறகு, துரோணபுததிரா, மிகக விரைவுட
அஸதரலாகவததை வெளியிடடுககொணடு பாணததினுலே ப
ஸேனனை அடிததாா பிறகு, எதிரியினமாமஸதானஙகளை அறி
அஶவததாமா ஹஸதலாகவததுடன எலலா மாமஸதானஙக
யும பாாததுக கூாமையுள்ள தொணணூறு பாணஙகளாலே ப
படியும அநதப பீமனை அடிததாா அரசரே! துரோணபுத
ரால கூாமையுள்ள அமபுகளால இறைககபபடட பீமஸேனன,
தரஙகததில, கிரணஙகளுடன கூடின சூரியனபோல விளஙகினு
பிறகு, பாணடுபுததிரனுன பீமஸேனன நனருகப பிரயோகிக
படட ஆயிரம அமபுகளால துரோணபுததிரரைமூடி ஸிமமநாத
செயதான அரசரே! பிறகு, துரோணபுததிரா மநதஹாஸ
துடன பாணஙகளால பாணஙகளைத தடுதது யுததததில பாண
வனை ஒரு நாராசததினுல நெறறியில அடிததாா வேநதே
பிறகு, பாணடவன, வனததில கொழுததிருககிற கடகமிருக
னது கொமபைத தாஙகுவதுபோல நெறறியில தைததபாண
ததைத தாஙகினுன பிறகு, பராககிரமசாலியான அவன, ஆச
யஙகொணடு, யுததததில முயறசியுள்ள துரோணபுததிரரைமூன
நாராசஙகளால நெறறியில அடிததான பிறகு, அநதப பிராம
ரான துரோணபுததிரா நெறறியில தைததிருககினற பாண
ளாலே வாஷாகாலததிலநனைககபபடட மூனறுகொடுமுடிகளு
பாவதராஜனபோலவிளஙகினுா பிறகு, துரோணபுததிரா பாண
வனை அனேக அமபுகளால அடிததாா காறறு மலையை அசை
முடியாததுபோலத துரோணபுததிரா பீமஸேனனை அசைபப
குச சகதியறறவரானுா அவவாறே, மிககஊககமுளளவனுன பா
டவன ஜலபபிரவாகம மலையை அசைககமுடியாததுபோல யுத
தில அஶவததாமாவைக கூாமையான அனேக அமபுகளா
அசைககமுடியவிலலை கோரமான அமபுகளாலே ஒருவரை ஒரு
மூடுகினறவாகளும மகாரதாகளும வலிமைமிககவாகளும தீரா
மான அவவிருவரும சிறநத தேரகளிலிருநது விளஙகினாகள
தமமான பாணஙகளாலே ஒருவரையொருவா தகிககுமபடி
கினற அவவிருவருமதமகிரணஙகளாலே உலகஙகளுககு நாசத

ணடுபண ணுகினறவாகளுமமிகஜவலிககினறவாகளுமான இரணடு
ரியாகளபோல விளஙகிஞாகள பிறகு, மகாயுததததில எதிாதது
ததஞசெயவதில முயறசியைசசெயகினறவாகளும புருஷஸரேஷ
ாகளுமான அவவிருவரும, செயததறகுப பிரிதிசெயவதில முய
சியுளளவாகளாகவும பயமறறவாகளாகவும, அமபுகளாகிற கோ
பபறகளையுடையவைகளும ஜயிககமுடியாதவைகளும விறகளா
ற வாயையுடையவைகளும பயஙகரமானவைகளுமான இரணடு
லிகளபோலப போாககளததில ஸஞசரிததாாகள ஆகாயததில
மகமணடலஙகளால மறைககபபட்ட சநதிரசூரியாகளபோலப
ாணஜாலஙகளால அவவிருவரும நாறபுறஙகளிலும மறைககப
டுக காணககூடாதவாகளாஞாகள பகைவாகளை அடககுகிற
ாகளான அவவிருவரும மேகககூட்டததிஞல விடுபட்ட அஙகார
னும புதனுமபோலப பிரகாசிததாாகள பிறகு, துரோணபுத
ிரா, மிககபயஙகரமான அவவித யுததம நடககையில, மேசம
ழைததாரைகளைப பாவததின மீது பொழிவதுபோல உககிர
ான அனேக அமபுகளை இறைததுககொணடு அநத யுததகளத
தில விருகோதரனை அபரதகஷிணமாகச சுறறிவநதாா பீமன சத
ருவினுடைய வெறறிககுறிபபான அசசெயகையைப பொறுகக
ிலலை வேநதரே! பிறகு, பாணடவனும அபஸவயமாகச்சுறறிப
ிரதிசெயதான புருஷஸரேஷடாகளான அவவிருவருககும பற
லவிதமான மணடலகதிகளாலும போககுவரவிஞலும பிரமாத
மான யுததம நடநதது அவவிருவரும, மணடல ஸதானததிலே
ிய பலவிதமான மாாககஙகளில ஸஞசரிததுக காதுவரையில
இழுததுவிடபபட்ட அமபுகளால ஒருவரையொருவா அடிததாா
கள, ஒருவரை ஒருவா கொலவதிலும மிகுநதமுயறசியைச செய
தாாகள, அனயோனயய யுததததில தேரை இழககுமபடி செயவ
திலும முயறசிசெயதாாகள பிறகு, மகாரதரான அஸவததாமா
மகாஸதிரஙகளை வெளியிட்டாா பிறகு, பாணடவன யுததததில
அநத அஸதிரஙகளை அஸதிரஙகளாலேயே திருபபியடிததான.
மஹாராஜரே! பிறகு, பிராணிகளை நாசமசெயயும காலததில அங
காரகனமுதலான கிரகஙகளுககு எவவாறு கோரமான யுததம
நேருமோ அவவாறே கோரமான அஸதிரயுததம நடநதது பாரத
ரே! அவவிருவராலுமவிடபபட்ட அநதபபாணஙகள எலலாததிக
குககளையும பிரகாசிபபிததுககொணடு நானகுபககஙகளிலும உம
முடைய சேனையில வநதுபாயநதன ஆகாயமானது பாணஸமூகங
களால சூழபபட்டுப பயஙகரமாகியது வேநதரே! பிரஜைகளுககு,

முழுதும நாசமுணடாகிற காலத்திறபோல, யுததபூமியானது, வி
கினற எரிநக்ஷததிரஙகளால எலலாபபககஙகளிலுமசூழபபட்ட
அநதயுததததில பொறிகளுடனும பிரகாசிககினற ஜவாலைகளு
னுஙகூடியதும அநத இரணடு சேனையையுங கொளுததுவதுமா
நெருபபானது, பாணஙகள ஒனறோடொனறு மோதுவதின
உணடாயிறறு மஹாராஜரே! பிரபுவே! யுததகளததில ஆகாய
தில ஸஞசரிககினற விததாகள, 'இநத யுததம எலலா யுதத
ஙகளைககாட்டிலும மேலானது எலலாயுததஙகளும இநத யுததத
னுடைய பதினறில ஒரு பாகததிறகும நிகராகாது, இவவித யு
தம எஙகும ஒருபொழுதும உணடாகபபோகிறதிலலை, ஆசச
யம! பிராமமணனும க்ஷததிரியனுமாகிய இவவிருவரும ஞா
முளளவாகள, ஆசசரியமான செளரியமுளளவாகள, இருவரு
உககிரமான பராககிரமமுளளவாகள, ஆசசரியம! பீமனோ பய
கரமான பலமுளளவன, இநத அஸவததாமாவோ அஸதிர
ஙகளில நலல பாணடிததயமுளளவா, வீரததினுடைய ஸாராமச
னது ஆசசரியகரமானது இவவிருவரும அஸதரஙகளைப பிரயோ
கிககும அழகானது ஆசசரியகரமானது இவவிருவரும யு
ததில காலனுககும அநதகனுககும யமனுககும ஒபபான
வாகள யுததததில கோரரூபிகளும ஆணமையில சிறநதவ
களுமான இவவிருவரும இரணடு ருததிராகள தோனறியிரு
பதுபோலவும இரணடு சூரியாகள தோனறியிருபபதுபோலவு
இரணடு யமனகள தோனறியிருபபதுபோலவும இருககிறா
கள' எனறு சொனனாகள, இவவிதமான விததாகளுடை
வாாததைகள அடிககடி கேட்கபபட்டன ஒனறுகூடியிருககி
தேவாகளுடைய விமமநாதமும தோனறியது ஆசசரியக
மும யுததததில நினைககவும அரிதுமான அவவிருவருடைய செ
கையையும கணடு விததசாரணாகளுடைய கூட்டஙகளுககு ஆ
சரியம உணடாயிறறு அபபொழுது தேவாகளும விததாகளு
பரமரிஷிகளும புகழநதாகள, 'மிகக புஜபலமுளளவரே
துரோணபுததிரரே! நலலது பீமா! நலலது' எனறும சொன
னாகள

அரசரே! பரஸபரம அபராதிகளாயிருககிற அநதசசூராகள
ருவரும யுததததில சினததினால கணகளை நெறிதது விழிதது ஒரு
வரையொருவா பாாததாாகள கோபததினால சிவநத கணகளை
யுடையவாகளும கோபததினாலமிகததுடிககினற உதடுகளுளளவ
களும கோபததினால பறகளையும உதடுகளையும நனறாககடிதது

ாண்டவாகளும மகாரதாகளுமான அவவிருவரும அமபுகளா
ற ஜலததையும சஸதிரஙகளாகிற மினனலொளியையுமுடைய
ிரணடு மேகஙகளபோல) யுததததில ஒருவரையொருவா அமபு
மழையினுல மூடினூாகள மகாயுததததில அனயோனயம ஒருவா
றறொருவருடைய கொடியையும ஸாரதியையும அடிதது, ஒருவா
றறொருவருடைய குதிரைகளையும கொனறு, ஒருவா மறறொருவ
ரப பிளநதாாகள மஹாராஜரே! பிறகு, இருவரும மகாயுததத
ல கோபஙகொணடு இரணடு பாணஙகளை எடுதது ஒருவரை
பாருவா கொலலவிருமபி விரைவாகபபிரயோகிததாாகள மஹா
ஜரே ! வஜரததினுடையவேகமபோனற வேகமுடையவைகளும
ருவராலும) தெருஙக முடியாதவைகளுமான அவவிரணடு
ணஙகளும ஸேனுமுகததில பிரகாசிததுககொணடு நன்ருகத
ாககி அடிததன அபபொழுது, பரஸபரமுளள வேகததாலும
மபுகளாலும அதிகமாகத துனபஞசெயயபபடட மகாவீரிய
லிகளான அவ்விருவரும தததம தோததடடில விழுநதாாகள
ரசரே! பிறகு, ஸாரதியோ துரோணபுததிரா பிரஜஞையிழநத
ருபபதை அறிநது எலலாச சேனைகளும பாாததுககொணடிருக்க
மபொழுதே யுததரஙகததைவிடடு விலககிக கொணடுபோனுன
ரதரே! அவவாறே, விசோகன, யுததததில பகைவரை வாடடு
றவனும அடிககடி மூாசசையடைகினறவனுமான பீமனைத
தருடன வேறிடததுககுக கொணடுபோனுன

பதினமூனருவது அதயாயம்

(சல்யனுல் ஶ்ருதகீர்த்தி தோல்வியடைந்தது)

மஹாராஜரே! பிறகு, கூாமையான பாணஙகளை இறைததுக
காணடு வருகினற ஶ்ருதகீாததியைச சலயன மனககளிபபுடன
டுததான மகாரதனுன ஶ்ருதகீாததி மதரராஜனை அடைநது
பானனுல அலஙகரிககபபடட இருபது பலலஙகளால அடித
ான பாரதரே! ஶ்ருதகீாததி அநதச சலயனை நேராகச செலலு
னற மூனறமபுகளாலே விரைவாகததிருபபியடிதது அவனுடைய
ாரதியையும ஒருபலலததினுல நனகு அடிததான அநதஶ்ருத
ாததி சரமாரியினுல யுததததில சலயனை மூடி அவனுடைய
தரைககுறிததுக கூாமையான அமபுகளைப பிரயோகிததான
ஹாராஜரே! பிறகு, சலயன யுததததில ஶ்ருதகீாததியினுடைய
ககளால விடபபடட பாணஙகளை வணஙகின கணுககளுளள

பாணங்களால் துண்டாடினன் பிறகு, ஹ்ருதகீர்த்தி சல்யனை உருக்குமயமான ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் மூன்று பாணங்களாலடித்தது; சல்யனை மறுபடியும் ஐந்து பாணங்களாலடித்தான். சல்யன் அந்த ஹ்ருதகீர்த்தியினுடைய வில்லையுங் கையுறையையும் அறுத்தது; சிறந்த ஏழுபாணங்களாலே யுத்தத்தில் அவனையும் விரைவாக அடித்தான். பிறகு, மகாரதனான ஹ்ருதகீர்த்தி வேறு தனுஸை எடுத்து மத்ரராஜனை அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலே கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். வேந்தரே! பிறகு, அந்தஹ்ருதகீர்த்தியினாலே பாணங்களால் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட சல்யன் கூர்மையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களாலே அந்த ஹ்ருதகீர்த்தியைத் திருப்பியடித்தான். மத்ரராஜன் மறுபடியும் ஹ்ருதகீர்த்தியினுடைய வில்லைத் துண்டாக்கினன். அறுக்கப்பட்ட வில்லுள்ளவனான அந்தஹ்ருதகீர்த்தி விரைவுடன் யுத்தத்தில் ஒரு கதையைப் பிரயோகித்தான். பாரதரே! பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் பட்டங்கள் கட்டப்பட்டுச் சிறந்தவஸ்திரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்திரீபோல் விளங்குகின்றதும் விரைவாக வருகின்றதும் பிரகாசிக்கின்றவஜ்ரத்தினுடைய காந்திபோன்ற காந்தியுள்ளதுமான அந்தக்கதையை மத்ரராஜன் அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே தடுத்தான். வேந்தரே! பிறகு, மிகுந்தமுயற்சியையுடைய வீரனான சல்யன் கதையைத் தடுத்துப் பூமியில் தள்ளி ஹ்ருதகீர்த்தியையும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். திரும்பவும் ஹ்ருதகீர்த்தி யுத்தத்தில் சல்யன்மீது ஸர்ப்பத்திற்கு ஒப்பான ஒரு சக்தியைப் பிரயோகித்தான். சல்யன் அந்தச் சக்தியை இரண்டாகத் துண்டாக்கினன். அது பூமியிற் சிதறியது. ஆண்மையிற் சிறந்தவரே! குழந்தையினுடைய கையினின்று தின்பண்டங்களைப் பருந்து கவருவதுபோலச் சல்யன் க்ஷுரப்ரத்தினால் அந்த ஹ்ருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதியின் உடலிலிருந்து தலையை அறுத்தான். பாரதரே! அந்தஹ்ருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதி தேர்த்தட்டினின்று விழுந்தான். பிறகு மகாபலசாலியான ஹ்ருதகீர்த்தியினுடைய குதிரைகள் யுத்தத்தில் (எல்லாப்பக்கங்களிலும்) ஓடின. மஹாராஜரே! எல்லா யுத்த வீரர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஹ்ருதகீர்த்தி ஓடுகின்ற அந்தக் குதிரைகளாலே யுத்தரங்கத்தினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டான். பிறகு, மத்ரதேசாதிபதியான சல்யன், ஸந்தோஷத்துடன், தாமரை ஓடையில் யானை புகுவதுபோலப் பாண்டவ சேனையில் புகுந்தான். ஸிம்மமான

க்க கூட்டங்களை அலைப்பதுபோலச் சல்யன் அந்த மகாயுத்தத்தில் மகாபலசாலிகளான பாண்டவர்களுடைய சேனையைக் கலக்கினான். அவன் பாண்டவ வீரர்களையும் பாஞ்சாலவீரர்களை நாசஞ்செய்து பகைவர்படைகளில் நிலைபெற்றவனாக இருந்துகொண்டு புகையில்லாமல் ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்புப்போல் யுத்தரங்கத்தில் விளங்கினான். ஜ்வலிக்கின்ற அக்னி உலர்ந்த காட்டைக் கொளுத்துவதுபோலச் சல்யன் பெரிய சேனையாகிற காட்டைக் கொளுத்தித் திரிபுரத்தை எரித்துச் சங்கரர் விளங்கியதுபோல் யுத்தரங்கத்தில் நிலைபெற்று விளங்கினான்.

பதினெட்டாவது அத்யாயம்

(ஸஹதேவனால் துச்சாஸனன் தோல்வியடைந்தது)

மஹாராஜரே! அவ்வாறுக்க கோபங்கொண்டவனும் உமது படையை அழிக்கின்றவனும் பிராதாவுமான ஸஹதேவனைப் பிராதாவான துச்சாஸனன் எதிர்த்தான். மகாராஜரே! அவ்விடத்தில் எதிர்த்திருக்கிற அவ்விருவரையுங் கண்டு மகாரதர்கள் ஸிம்மநாதங்களைச் செய்தார்கள், ஆடையையும் வீசினார்கள். பாரதரே! பிறகு, ரோஷமுள்ளவனும் வில்லாளியுமான உம்முடைய புத்திரன் பலசாலியான பாண்டுபுத்திரனை மூன்று பாணங்களாலே மார்பில் அடித்தான். வேந்தரே! பிறகு, ஸஹதேவன் உமது புத்திரனை ஒரு நாராசபாணத்தால் அடித்து எழுபதுபாணங்களால் அவனையும் மூன்றுபாணங்களால் ஸாரதியையும் அடித்தான். பிறகு, துச்சாஸனன் மகாயுத்தத்தில் வில்லைத்துணித்து எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலே ஸஹதேவனைக் கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். ஸஹதேவனோ, மிகுந்த கோபங்கொண்டு, மகாயுத்தத்தில் வாளை எடுத்து விரைவாகச் சுழற்றி உமது குமாரனுடைய ரதத்தின்மீது எறிந்தான். பெரிதான வாள் துச்சாஸனனுடைய வில்லைப் பாணத்தோடும் நாணகயிற்றோடும் துண்டாக்கி ஆகாயத்தினின்று நழுவின ஒரு ஸர்ப்பம்போலப் பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன் வேறுவில்லை எடுத்து நாசத்தைப் பண்ணுகிற ஓரம்பைத் துச்சாஸனன்மீது பிரயோகித்தான். துச்சாஸனன் (தன்னை நோக்கி) வருகின்றதும், யமதண்டத்திற்கு ஒப்பான காந்தியுள்ளதுமான அந்தப் பாணத்தைக் கூர்மையான நுனியுள்ள ஒரு கத்தியினாலே இரண்டாகத் துணிக்கினான். பிறகு, வீரியமுடையவனான அவன் யுத்தத்தில்

கூாமையுளள அநதககததியைச சுழறறி எறிநதுவிடடு விரைவுட
வேறுவிலலையும எடுதது ஓா அமபையும எடுததான ஸஹதேவ
யுததததில வேகமாக வருகினற அநதககததியைப புனனகை
யுடன கூாமையான அமபுகளாலே (அறுததுத) தளளினு
பாரதரே! பிறகு, உமமுடைய குமாரனுன துசசாஸனன ம
யுததததில ஸஹதேவனுடைய தேரினமீது அறுபததுநான
பாணஙகளை விரைவாக எயதான ராஜரே! யுததததில வேக
ததோடு வருகினற அனேகமான அநதபபாணஙகளுள ஒவவொ
றையும ஸஹதேவன ஐநதைநது பாணஙகளால அறுததா
பிரதாபசாலியான அவன சிறநத பாணஙகளைத தடுததுப பிற
யுததததில துசசாஸனனமீது அனேக பாணஙகளைப பிரயோகி
தான உமமுடைய புததிரனும அநதப பாணஙகளை ஒவவொ
றையும மும்மூனறு பாணஙகளால துணிததுப பூமியை எதிரொ
யிடுமபடி செயதுகொணடு பெருததவிமமநாதம செயதான ம
னவரே! பிறகு, துசசாஸனன யுததததில பாணடுபுததிர
இரணடு பாணஙகளாலும அவனுடைய ஸாரதியை ஒனப
பாணஙகளாலும நிரபபினுன மகாராஜரே! பிறகு, பிரதா
சாலியான ஸஹதேவன கோபம மிகககு மிருதயுவுககும காலனு
கும அநதகனுககும ஒபபான கோரமான அமபைத தொடு
தான அநத ஸஹதேவன விலலைத திடமாக இழுதது உம
புததிரனமீது அதனைப பிரயோகிததான அரசரே! அந
பாணமானது பெரிதான அவனுடைய கவசததை உடைத
வேகததுடன அவனையும பிளநது ஸாபபம புறறில நுழைவ
போலப பூமியில பிரவேசிததது அரசரே! பிறகு, மகாரதனு
உமமுடைய குமாரன மதிமயககமடைநதான மூாசசையடை
வனும கூாமையான பாணஙகளால அடிககபபடுகினறவனுமா
அவனைப பாாதது ஸாரதியானவன மிகபபயநது ரததததை வி
வுடன வேறு இடம செலுததினுன பாணடுபுததிரன யுததததி
அநதககௌரவனைத தோலவியடையச செயது துரியோத
னுடைய சேனையைப் பாாதது நானகுபுறஙகளிலும அடிததா
பாரதரே! ஒரு மனிதன ரோஷததினுலே எறுமபுககூட்டை
தேயபபதுபோல அநதக கௌரவசேனையை ஸஹதேவன தேய
தான

பதினைந்தாவது அத்யாயம்

(கர்ணனுக்கும் நகுலனுக்கும் யுத்தமும், கர்ணன் நகுலனை வென்று பரிஹாஸஞ் செய்ததும்)

வேந்தரே! யுத்தத்தில வேகத்தோடு சேனையை ஓடும்படி யகின்ற நகுலனைச் சூரியகுமாரனான கர்ணன் ரோஷத்தினால் த்தான பிறகு, நகுலனே, கர்ணனைப்பார்த்து அட்டஹாஸம் யதுகொண்டு, 'அடா! பாவீ! யுத்தத்தில் என்னுடைய கண் றகு நீ புலப்பட்டமையால், நான் தேவர்களாலே குளிர்ந்த னாலே வெகுகாலத்திற்குப் பிறகு (இப்பொழுதுதான்) பார்க் பட்டேன் அனர்த்தங்களுக்கும் வைரத்திற்கும் கலகத்திற் நீயல்லவோ மூலம்? உனது குற்றத்தினாலே குருகுலத்தவர் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்து நாசம் அடைந்துவிட்டார்கள் னை இப்பொழுது யுத்தத்தில் கொன்று மனக்கவலை நீங்கிக் ரியத்தைச் செய்துமுடித்தவன் ஆகப்போகிறேன்' என்று றினான் இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட ஸூதபுத்திரன் நகு னப்பார்த்து, 'ஓ! வீரனே! ராஜகுமாரனும் சிறந்த வில்லாளியு ன உனக்குத் தக்கபடி என்மீது பாணங்களைப் பிரயோகம் ய உன் வல்லமையைப் பார்ப்போம் சூர! யுத்தத்தில் காரி த்தைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள் அப் னே! சூரர்கள் யுத்தத்தில் வாயினால் சொல்லாமல் சக்தியினால் ர்புரிவார்கள் என்னோடு வல்லமையுடன் யுத்தம் செய் னது கொழுப்பையே நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்று மறு மாழி கூறினான் ஸூதபுத்திரன் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுப் ண்டுபுத்திரனை விரைவாக அடித்தான். கர்ணன் நகுலனை யுத் த்தில் எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் அடித்தான் பாரதரே! றகு, நகுலனே கர்ணனாலடிக்கப்பட்டு ஸர்ப்பம்போன்ற எண்பது ணங்களாலே அவனை அடித்தான் சிறந்த வில்லாளியான கர் ன் தங்கக்கட்டுக்களையுடையவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப் ட்டவைகளுமான முப்பது பாணங்களாலே நகுலனுடைய வில்லை று த்து அவனையும் அடித்தான் அந்தப் பாணங்கள் அவனுடைய வசத்தை உடைத்துப் பறகளில் விஷத்தையுடைய ஸர்ப்பங்கள் மியைப் பிளந்து ஜலத்தைப் பருகுவதுபோல யுத்தத்தில் அவ டைய இரத்தத்தைக் குடித்தன பிறகு, நகுலன் ஸ்வர்ணமய ன பின்புறத்தையுடையதும் நாடமுடியாததுமான வேறுவில்லை டுத்து எழுபது பாணங்களால் கர்ணனையும் மூன்று பாணங் ளால் அவனுடைய ஸாரதியையும் அடித்தான் மஹாராஜரே!

பிறகு, பகைவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனான நகுலன் கோ
கொண்டு மிக்க கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினாலே கர்ணனுடை
வில்லை வெட்டினான். பிறகு, வீரனான நகுலன் வில் அறுக்கப்பெ
வனும் ஸர்வலோகமகாரதனுமான அந்தக் கர்ணனை (ப பார்
அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு முந்நூறு பாணங்களால் அ
தான். ஐயா! பாண்டுபுத்திரனாலே பீடிக்கப்பட்ட கர்ண
கண்டு ரிஷிகளும் தேவர்களும் அதிகமான ஆச்சரியத்தை அ
தார்கள். பிறகு, விகர்த்தனகுமாரனான கர்ணன் அப்பொழு
வேறு வில்லை எடுத்து நகுலனை ஐந்து பாணங்களால் மார்பி
மேற்பக்கத்தில் அடித்தான். மார்பில் தைத்திருக்கின்ற அந்
பாணங்களால் மாத்திரீபுத்திரன் உலகத்தில் தன் கிரணங்களா
ஒளியைப் பரவச்செய்கின்ற ஸூர்யன்போலப் பிரகாசித்தா
ஐயா! பிறகு, நகுலனே ஏழு பாணங்களால் கர்ணனை அடி
அவனுடைய வில்லின் நுனியை மறுபடியும் அறுத்தான். பிற
அந்தக் கர்ணன் யுத்தத்தில் அதிகவேகத்துடன் வேறு வி
எடுத்துப் பாணங்களால் நகுலனுக்கு நான்குபக்கங்களிலும் தி
களை மூடினான். மகாரதனான நகுலன் கர்ணனுடைய வில்லினி
விடப்பட்ட அம்புகளாலே விரைவாக மூடப்பட்டுக் கர்ணனுடை
பாணங்களைத் தன் பாணங்களாலேயே விரைவாக வெட்டின
பிறகு, ஆகாயத்தில் விரிக்கப்பட்ட அம்புமயமான வலையான
எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறக்கின்ற மின்மினிப் பூச்சிகளுடை
கூட்டம்போலக் காணப்பட்டது. அரசரே! கர்ணனால் விடுக
பட்ட அனேக அம்புகளாலே மூடப்பட்ட ஆகாயம் அப்பொழு
விட்டில்களுடைய கூட்டங்களாலே மூடப்பட்டதுபோல ஆகிய
ஸுவர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அடிக்கடி வரி
யாக வருகின்றவைகளுமான அந்த அம்புகள் வரிசையாக
கின்ற க்ரௌஞ்ச பக்ஷிகள்போல விளங்கின. ஆகாயம் பாண
கங்களால் மூடப்பட்டு ஸூர்யனும் மறைக்கப்படவே, ஆகா
தில் ஸஞ்சரிக்கக்கூடிய ஒரு பிராணியும் ஸஞ்சரிக்கவில்லை. பா
ஸமூகங்களாலே நாற்புறங்களிலும் வழி தடுக்கப்பட்டிருக்கை
மகாபலசாலிகளான அவ்விருவரும், யுகாந்தகாலத்தில் உதி
ருக்கின்ற இரண்டு சூரியர்கள்போலவிளங்கினார்கள். ராஜேந்திர
கர்ணனுடைய வில்லினின்று விடப்பட்ட அம்புகளாலே கொல்லப
கின்ற ஸோமகர்கள் வேதனையினால் பீடிக்கப்பட்டும் மிக்க துன
த்துக்குள்ளாக்கப்பட்டும் பதுங்கினார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே
லனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்ற உம்முடைய சே
யானது காற்றினாலே தள்ளப்பட்ட மேகங்கள்போலத் திசைக

தறியது அவவிருவராலும திவயமான சிறநத பாணஙகளாலே காலலபபடுகினற அவவிரணடு சேனைகளும அபபொழுது பூரணம ழும இடததைத தாணடிப பாரததுககொணடு நினறன கர்ண ாணடவாகளுடைய அமபுகளாலே அநத யுததபூமியில ஜனஙகள ாரவிலககபபடடிருசசகையில, மகாபலசாலிகளான அவவிருவரும ததமுனையில திவயமான சஸதிரஙகளை வெளியிடுகினறவாகளும ருவரை ஒருவா கொலவதில விருபபமுளளவாகளும விரைவாச டுகினறவாகளுமாகச சரமாரிகளால அனயோனயம அடிததுக காணடாாகள நகுலனால விடபபடடவைகளும கழுகிறகுகள ணடவைகளுமான அமபுகள சூதபுததிரனை மூடிககொணடு ஆகா ததில எவவாறு நினறனவோ அவவாறே ஸூதபுததிரனாலே கா யுததததில பிரயோகிககபபடட அமபுகள பாணடுபுததிரனை டிககொணடு ஆகாயததில நினறன அரசரே! மேகஙகளால டபபடுகினற சூரிய சநதிராகளைபபோலச சரமயமான வீடடில ரவேசிததவாகளான அவவிருவரும எவாகளாலும காணபபட லலை பிறகு, யுததததில கர்ணன கோபஙகொணடு சரீரததைத் திக கோரமாககசசெயது எலலாப பககஙகளிலும சரமாரிகளா ல பாணடவனை மூடினன மகாராஜரே! ஸூதபுததிரனால நனருக டபபடட அநதப பாணடவன மேகஙகளால மூடபபடட சூரி னபோலத துனபததையடையவிலலை ஐயா! பிறகு, அதிரத மாரனன கர்ணன சிரிததுககொணடு நூறு நூறாகவும ஆயிரம யிரமாகவும யுததததில பாணஸமூகஙகளைத தொடுததான காபலசாலியான அவனுடைய பாணஙகளாலே எலலாம ஒரே நிழ ளளனவாக இருநதன விழுகினற உததமமானபாணஙகளால மகததின நிழல உணடானதுபோலாயிறறு மகாராஜரே! பிறகு, ர்ணன மகாததமாவான நகுலனுடைய விலலைத துணடாடிச சிரித துககொணடு அவனது ஸாரதியைத தேரததடடினினறு கீழே ளளினன பாரதரே! பிறகு, கூர்மையுளள நானகு பாணஙகளா ல அவனுடைய நானகு குதிரைகளையும, விரைவாக யமனுடைய டடிறகு அனுபபினன ஐயா! பிறகு, யுததததில அவனுடைய திவயமான தேரையும கொடிததுணியையும சகரரகூஷகாகளையும தாயுததததையும கததியையும நூறு சநதிரப பிரதிமைகளுளள அவனுடைய கேடகததையும எலலா உபகரணஙகளையும அமபு களையும பொனனால செயயபபடட அநத விலலையும அமபுகளால ளளளவு எளளளவாகத தூளாககினன ராஜரே! குதிரைகள கொலலபபடடவனும ஸாரதியை இழநதவனும கவசமிழநதவனு மான (நகுலன,) ரததடதினினறு விரைவாகக கீழே இறஙகிப் பரி

காயுதத்தைக் கையில் எடுத்தானென்று வேந்தரே! ஸூதபுத்
ரன் அந்த நகுலனால் எடுக்கப்பட்ட மிகவும் கோரமான பரிகத்
தைத் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் பெரிய காரியங்களை நிறை
வேற்றுதற்குஸாதனமுமான அம்புகளாலே அடித்தான். கர்ணன்
ஆயுதமிழந்தவனான அந்த நகுலனைக் குறிவைத்து வணங்கின
கணுக்களுள்ள அனேக அம்புகளாலே அடித்தான். ஆனால்
அவனைத் துன்பமடையும்படி செய்யவில்லை. அரசரே! யுத்தத்தில்
அஸ்திரப்பயிற்சியுள்ளவனும் பலசாலியுமான கர்ணனால் அடிக்கப்
படுகின்ற அந்த நகுலன் பொறிகலங்கி வேகமாக ஓடினான். பார
தரே! ராதேயன் அந்த நகுலனைப் பின்தொடர்ந்தோடி அடிக்கடி
சிரித்துக்கொண்டு நாணேற்றிய வில்லை அந்த நகுலனுடைய கழுத்
தில் மாட்டினான், வேந்தரே! பிறகு, கழுத்தில் மாட்டப்பட்ட
பெரிய வில்லுடன் நகுலன் ஆகாயத்தில் வட்டமான ரேகையின்
நடுவிலிருக்கின்ற சந்திரன் விளங்குவதுபோல விளங்கினான். மகா
ராஜரே! கறுத்தமேகம் இந்திரவில்லினால் விளங்குவதுபோல்
பாண்டுபுத்திரன் யுத்தத்தில் விளங்கினான். பிறகு, கர்ணன், நகு
லனைப்பார்த்து, 'வீணாகப் பேசினாய். அடிக்கடி என்னால் பீடிக்கப்
படுகின்ற நீ ஸந்தோஷத்துடன் மறுபடியும் இப்பொழுது பேசு.
பாண்டவ! அப்பனே! உனக்குத் தகுந்தவர்களோடு யுத்தஞ்
செய். பலவான்களான கௌரவர்களோடு நீ போர்புரியாதே.
பாண்டவ! நீ வெட்கமடையவேண்டாம். மாத்திரிபுத்திர! வீட்டுக்
கேனும் செல், அல்லது எங்கே கிருஷ்ணனும் பல்குனனும் இருக்
கின்றனரோ அங்கேனும் செல்' என்று சொன்னான். மகாராஜரே!
கர்ணன் இவ்வாறு சொல்லி நகுலனை அப்பொழுது விட்டுவிட்
டான், வேந்தரே! தர்மமுணர்ந்தவனும் காமங்களை அறிந்தவனுமான கர்ணன்
குந்தியினது வார்த்தையை நினைத்து, கொல்லும்படியான நிலை
மையை அடைந்த நகுலனை அப்பொழுது கொல்லாமல் விட்டுவிட்
டான், வேந்தரே! வில்லாளியான ஸூதபுத்திரனாலே விடப்பட்ட
பாண்டவன் வெட்கி யுதிஷ்டிரனுடைய ரதத்தை நாடிச்சென்றான்.
கர்ணனால் வாட்டப்பட்ட நகுலன் துக்கத்தினால் மிகத் தவித்துக்
குடத்தில் அடைக்கப்பட்ட பாம்புபோலப் பெருமூச்சு விட்டுக்
கொண்டு யுதிஷ்டிரருடைய ரதத்திலேறினான்.

பிறகு, கர்ணனும் நகுலனை வென்று உயர்ந்தகொடியுள்ள
தும் சந்திரன்போன்ற வர்ணமுள்ள குதிரைகளையுடையதுமான
ரதத்தோடு பாஞ்சாலர்களை விரைந்து எதிர்த்தான். மன்ன
வரே! பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட்டங்களை நோக்கிச்செல்லு
கின்ற ஸேனாபதியான கர்ணனைக்கண்டு அவ்விடத்தில் பாண்டவ

நள்கூகுரல உணடாயிறறு மகாராஜரே! அவவிடததில ஸூ௫த
நதிரன (பலவிரத) துனபஞசெயதான. சூரியன ஆகாயததின
விடததை அடைநதிருககையில, பிரபுவானகாணன அநத இடத
ல சக்கரமபோலச சுழனறுன ஐயா! சககரஙகளுடைநதவை
நம கொடிகளும கொடிததுணிகளும அறுககபபடடவைகளும
திரைகள கொலலபபடடவைகளும ஸாரதியை இழநதவைகளும
சசுழறிநதவைகளுமான சில ரதஙகளாலே இழுததுககொணடு
பாகபபடட பாஞசாலாகளுடைய தோககூடடஙகளைக கண
டாம பிறகு, யானைகள, பெரிய காடடில காடடுததீயினலே
னகுபுறஙகளிலும சூழபபடட அஙகஙகளுடையவைபோலப
பரபபுடனே ஆஙகாஙகு ஸஞசரிததன மகாபலசாலியான
ணனலே அடிககபபடட சிலயானைகள கும்பஸதலஙகள பிளக
பபடடவையும இரததததைப பெருககுபவையும துதிககைகள
றுககபபடடவையும கவசஙகளுடைககபபட்டவையும வால
ள் அறுககபபடடவையுமாகி, (காறறினல) சிதற அடிககப
பட மேகஙகளபோலக கீழே விழுநதன் மறற யானைகள நாரா
ஙகளாலும அமபுகளாலும தோமரஙகளாலும பயபபடுததப
டடு விடடிலகள நெருபபை எதிரததுச செலவதுபோல அநதக
ணனையே எதிரததுச சென றன சில பெரியயானைகள வீரிட
க்கொணடும அருவிபபெருககுககளுடன கூடிய மலைகள போலச
ரஙகளிலிருநது இரததததைப பெருககிககொணடும காணப
டடன கவசஙகளையும வாலறகடடும வாரகளையும இழநதவை
ளும வெளளியாலும வெணகலததாலும பொனனுலுமாகிய
பரணஙகளையும இழநதவைகளும மறற ஆபரணங்களையும் கடி
ளஙகளையும் இழநதவைகளும சாமரஙகளும விரிபபுகளும
மபுப பெட்டிகளும நழுவினவைகளும சூராகளும யுததததில
ளஙகுகினறவாகளுமான குதிரைவீராகள கொலலபபடடவை
ளும சுழலுகினறவைகளுமான உததமமான குதிரைகளையும
நத யுததததில கணடோம பாரதரே! ஈடடிகளையும கததிகளை
ம ரிஷடிகளையும விடடவாகளும கவசததையும தலைபபாகையை
ம அணிநதவாகளும கொலலபபடடவாகளும கொலலபபடு
னறவாகளும நடுககமுறறவாகளும பறபல அஙகஙகளையும அவ
வஙகளையும இழநதவாகளுமானகுதிரைவீராகளையும ஆஙகாஙகுக
ணடோம ரதிகாகள கொலலபபடடபோது, பொனனுல அலங
ரிககபபடடவைகளும வேகமுளள குதிரைகளோடுகூடியவைக
நம விரைவாகச சுழலுமபடி செயயபபடுகினறவைகளுமான தோ
களையும கணடோம பாரதரே! அசசுககடடைகளும ஏககால

களும முறிககபபடடவைகளும சககரஙகளுடைககபபடடவைக
மான சில தோகளேயும, கொடிததுணிகளேயும கொடி மரஙக
யும இழநதவைகளும அழகிய ஏாககாலகள வெடடியெறியபபட
வைகளுமான சில தோகளேயும கணடோம மஹாராஜரே! அந
யுததகளததில ரதஙகளேயிழநது ஆஙகாஙகு ஓடுகினறவாகளு
காணனுடைய கூரிய அமபுகளாலே கொலலபபடுகினறவாக
மான ரதிகாகளேயும, சஸதிரஙகளே இழநதவாகளும அவவா
சஸதிரஙகளேயுடையவாகளுமகொலலபபடடவாகளுமான அனே
வீராகளேயும, நக்ஷததிரஙகளபோனற ஆபரணஸமூகஙகளா
நனருக மூடபபடடவைகளும சிறநதகணுககால அதிகமாக
பிரகாசிககினறவைகளும பறபலவாணஙகளுளள விசிததிரமா
கொடிததுணிகளால அலஙகரிககபபடடவைகளும நானகுபகக
களிலும ஓடுகினறவைகளுமான யானேகளேயும கணடோம கா
னுடைய விலலினினறு விடுபடட அமபுகளாலே அறுககபபட
தலேகளேயும கைகளேயும தொடைகளேயும அவவாறே மறற அவ
வஙகளேயும எஙகும கணடோம காணனுடைய அமபுகளால அடி
கபபடடவாகளுய கூாமையுளளபாணஙகளால போாபுரிகினறவ
களுமான யுததவீராகளுககுப பயஙகரமும பெரிதுமான யுதத
நடநதது யுதததில, ஸூதபுதரனுல கொலலபபடட அந
ஸருஞசயாகள விடடிலகள நெருபபை எதிாபபதுபோல அ
னேயே எதிாததாகள ஆஙகாஙகுச சேனேகளேக கொளுததுகின
வனும மகாரதனும பிரளயகாலநெருபபுபோல விருததியடை
திருப்பவனுமான அநதககாணனேவிடடு க்ஷததரியாகள விலகின
கள தேஜஸவியும வீரனுமானகாணன, இறநதவாகளபோக மிகு
யுளளவாகளும மகாரதாகளும கவசமும தவஜமும நொறுங
அபஜயமடைநது ஓடுகினறவாகளுமான பாஞசாலவீராகளேப பி
ல பாணஙகளேயிறைததுககொணடு தொடாநதோடினன மிக
பலசாலியான காணன, நடுபபகலேயடைநத சூரியன பிராணிகளே
தபிககசசெயவதுபோல, அநதப பாஞசாலாகளேப பாணஙகளா
தபிககசசெயதான

—————

பதினாறாவது அத்யாயம்.

(யுயுத்ஸுவுக்கும் உலூகனுக்கும் யுத்தமும், ஸுதஸோம னுக்கும் சகுனிக்கும் யுத்தமும்.)

அரசரே! உம்முடைய குமாரனுடைய பெரியசேனையை ...ம்படிசெய்கின்ற யுயுத்ஸுவை உலூகன் வேகத்துடன் எதிர்த் ...சென்று, 'நில், நில்' என்று கூறினான் பிறகு, யுயுத்ஸுவும் ...ஜ்ரத்தினால் (இந்திரன் மலையை அடிப்பது)போலக் கூரியநுனி ...ன்கூடின அம்பினால் மிக்கவலிமையமைந்த உலூகனை அடித் ...ான். உலூகனோ, கோபமூண்டு உம்முடைய புத்திரனுடையவில்லை யுத் ...த்தில் ஒருக்ஷுரப்ரத்தினாலே அறுத்துக் காணிஎன்கிற பாணத் ...னால் அடித்தான் சிவந்தகண்களையுடைய யுயுத்ஸு அறுக்கப் ...பட்ட அந்தவில்லை எறிந்துவிட்டு மிக்கவேகமுள்ளதும் மிகப் ...பெரிதுமான வேறொரு வில்லை எடுத்தான் பரதஸ்ரேஷ்டரே! ...பிறகு, அவன் சகுனிகுமாரனான உலூகனை அறுபதுபாணங்க ...ளால் அடித்து (அவனுடைய) ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்க ...ளால் அடித்து மறுபடியும் அந்த உலூகனை அடித்தான் உலூகனோ ...பாணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இருபதுபாணங்களாலே ...அவனை அடித்து, பிறகு, கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் யுயுத்ஸு ...வினுடைய பொன்மயமான கொடியையும் துண்டாக்கினான் அர ...சரே! அறுக்கப்பட்ட தண்டத்துடன் கூடியதும் மிக்கபெரிதும் ...பொன்மயமானதும் சிறந்ததுமான அந்த த்வஜமானது யுயுத் ...ஸுவின் முன்னிலையில் சிதறிவிழுந்தது த்வஜம் நாசஞ்செய்யப் ...பட்டதைக்கண்டு யுயுத்ஸு கோபமூண்டு உலூகனை ஐந்துபாணங் ...களால் நடுமார்பில்அடித்தான் பரதஸ்ரேஷ்டரே! உலூகன் எண் ...ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்ட பல்லத்தினாலே யுத்தத்தில் அவனது ...ஸாரதியினுடைய தலையை அறுத்தான் அந்த யுயுத்ஸுவின் ...ஸாரதியினுடைய அறுக்கப்பட்ட தலையானது அப்பொழுது ...ஆச்சரியகரமான நக்ஷத்திரம்போலப் பூமியில் விழுந்தது பிறகு, ...நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றான் அவனையும் ஐந்துபாணங்க ...ளால் அடித்தான் பலசாலியான உலூகனால் அடிக்கப்பட்ட ...அந்த யுயுத்ஸு வேறுரதத்தைக்குறித்து விரைவாகச்சென்றான் ...மந்தரே! உலூகன் யுத்தரங்கத்தில் அந்த யுயுத்ஸுவைத் ...தோல்வியடையச்செய்து பாஞ்சாலர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் ...கூர்மையுள்ள அம்புகளால் நன்றாக அடித்துக்கொண்டு விரைவா ...கச்சென்றான் மஹாராஜரே! உம்முடையபுத்திரனான ஸ்ருதகர்மா ...வென்பவன் பயமற்றவனாய் அரை நிமிஷத்திற்குள் சதானீகனைக் குறி

ரைகளையும் ஸாரதியையும் ரததனதயுமஇழககசசெயதான ஐய குதிரைகள் கொலலபபட்ட தேரிலிருக்கின்ற மஹாரதனுன ச னீகன் அதிக் கோபத்துடன் உம்முடையபுததிரனமீது ஒரு க யுததனதை எறிநதான் பார்தரே! அநதக் கதாயுதம (அவனுடை தேரையும ஸாரதியையும குதிரைகளையும சாமபலாககசசெய விட்டுப பூமியைபபிளபபதுபோல வேகமாகக கீழே விழுநத கௌரவாகளுககுப புகழை விருததிசெயகினறவாகளும வீரா மான அவ்விருவாகளும, தோகளை இழநது ஒருவரையொரு பாாததுககொணடு யுததததைவிட்டு விலகிசசெனறுாகள உம குமாரனுன ஸுநதகாமாவோ, பரபரபபுடன விவிமசனுனை ரததில ஏறினுன சதானீகனும பரபரபபுடன பிரதிவிந்தி னுடைய ரததினமீது ஏறினுன மிககசோபஙகொணட சகுன கூாமையுள்ள அமபுகளால ஸுதஸோமனை அடிததும ஜலபப வாகமானது மலையை அசைவுறசசெயயாததுபோல அவனை அ வுறசசெயயவிலலை பாரதரே! ஸுதஸோமனே அநதசசகு யைத தனதநதைககுப பரமசததுருவாக உணர்நது அனேக ரமபாணஙகளால மூடினுன யுததததில, அஸதிரபரயோகஙகள் தோநதவனும விசிதரமாக யுததஞசெயயும தனமையுள்ளவ வெறறியோடு விளஙகுபவனுமான சகுனி, அநத அம்புகளை வே அமபுகளாலே விரைவாகத துணடாககினுன (ஸுதஸோ னுடைய) அநத அமபுகளைக கூாமையான அமபுகளாலே யுதத் தில தடுததது அதிககோபஙகொணடு மூனறு பாணஙகளால் அவ யும அடிததான மிககசோபஙகொணடவனுன சகுனி ஜலபப வாகமானது மலையை அசைககாததுபோல (ஸுதஸோம அசைவுறசசெயயவிலலை மகாராஜரே! பிறகு, உமமுடைய மை துனனுன சகுனி அமபுகளாலே அநத ஸுதஸோமனுடைய கு ரைகளையும கொடிமரததையும ஸாரதியையும எளளளவெள வாகப பொடியாககினுன பிறகு, ஜனஙகள மிககூசசலிட்ட கள ஐயா! குதிரைகள் கொலலபபட்டவனும ரததனதை இழ வனும கொடிமரம அறுககபபட்டவனும விலலாளியுமான ஸு ஸோமன உததமமான விலலை எடுததுககொணடு ரததிலினி கீழேகுதிததுப பூமியில நினறுன அவன தஙகமயமா பிடிகளுள்ளவைகளும சாணைககலலில தீட்டபபட்டவைகளுமா அமபுகளைச சகுனியின மீது பிரயோகிததான பிறகு, அ அமபுககூட்டஙகள விட்டிறபூசசிகளுடைய கூட்டஙகளபோ உமது மைததுனனுடைய அவ்விதமான பெரியரதத மூடிவிட்டன ஸுபலபுததிரனுன சகுனி நனறுக மூடபப

னும் சிறிதேனும் மனவருத்தமடையவில்லை மஹாரதி
லியான சகுனி அந்த ஸுதஸோமனுடைய அம்புகளெ
ணசமூகங்களால நாசஞ்செய்தான அந்தயுத்தகளத்தில்
த்தின்மீதிருக்கின்ற சகுனியைக காலாளாயிருக்கின்ற ஸுத
மன எதிர்த்துப போர்புரிந்தது (கேட்டவர்களுக்கு) நம்பத
தகாததும ஆச்சரியகரமுமாயிருந்தது அந்த ஸுதஸோமனு
டயசெய்கையை அங்குள்ள யுத்தவீரர்களும ஆகாயத்திலுள்ள
த்தர்களும பார்த்து மனக்களிப்புற்றார்கள அரசரே! சகுனி
ர்மையுள்ளவைகளும மிக்க வேகமுள்ளவைகளும வணங்கின
னுக்களுள்ளவைகளுமான பல்லங்களாலே அந்த ஸுதஸோம
டையவில்லையும எல்லா அம்புத்தூணிகளையும நாசஞ்செய்தான
ரத்தை இழந்தவனும அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடையவனுமான
ந்த ஸுதஸோமன வைடூரியம கருநெய்தல இவைகளுடைய
மபோன்ற நிறமுள்ளதும யானைத்தந்தத்தாலாகிய பிடியுள்
துமான ஒருகத்தியைக கையிலெடுத்துக்கொண்டு விம்மநாதஞ்
யதான பிறகு, சுழற்றப்படுகின்றதும நிர்மலமான ஆகாயம
ான்ற காந்தியுள்ளதுமான புத்திசாலியான ஸுதஸோமனு
டய கத்தியைச சகுனி காலதண்டத்துக்குச சமமாக நினைத
ன மஹாராஜரே! நல்ல தோசசியடைந்திருக்கின்ற அந்த
ஸுதஸோமன கத்தியுடன விரைவாகப பதினான்குவிதமான
ண்டலகதிகளைப பலவிதமாக வெளியிட்டுக்கொண்டு ஸஞ்சரித
ன அவன யுத்தத்தில [1] பிராந்தம, உத்பிராந்தம, ஆவித்தம,
ப்லுதம, விப்லுதம, ஸ்ருதம, ஸம்பாதம, ஸமுதீர்ணம் என்னும
திசுழற்றும வகைகளைக காண்பித்தான திறமையமைந்த சகுனி
ா, பிறகு, அந்த ஸுதஸோமன்மீது அம்புகளை எய்தான அந்த
மபுகளை வரும்பொழுதே ஸுதஸோமன உத்தமமான கத்தி
னால விரைவாகத துண்டாடினான மஹாராஜரே! பிறகு, பகை
ர்களைக்கொல்லுகின்றவனான சகுனி கோபங்கொண்டு ஸர்ப்பங்
ளுக்கு ஒப்பான அம்புகளை ஸுதஸோமனமீது பிரயோகித்தான்.
ருடனுக்கு ஒப்பான வன்மையுள்ள ஸுதஸோமன, பயிற்சியினு
ம பலத்தினாலும யுத்தத்தில சுறுசுறுப்பைக காண்பித்துக்
காண்டு அந்தப்பாணங்களைக கத்தியினால துண்டாடினான அர
ரே! அப்பொழுது மண்டலகதியோடுஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தஸுத
ஸோமனுடைய மிக்க ஒளிபொருந்திய கத்தியைச சகுனி மிக்க
ர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினால் வெட்டினான பாரதரே! அறுக
ப்பட்ட அந்தப் பெரிய கத்தியானது பூமியில விரைவாக விழுந்

[1] பீஷ்மபர்வம 207-ம பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

த்தால் நல்லபிடியையுடைய அந்தக் கத்தியினுடைய பர்தியானது அவனுடைய கையிலிருந்தது மஹாரதனான ஸுதஸோமன் தன் கத்தியானது துண்டாடப்பட்டதையறிந்து ஆறடிபாய்ந்து, பிற மிருந்திருக்கின்ற அரைக்கத்தியைச் சகுனியைநோக்கிச் சுழற்றி எறிந்தான் அந்தக் கத்தியானது தீரனான அந்தச் சகுனியினு டையஸ்வர்ணத்தினாலும் வஜ்ரத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவில் நாணகயிற்றோடு யுத்தத்தில் அறுத்துவிட்டு விரைவாகப் பூமியி விழுந்தது பிறகு, ஸுதஸோமன் ஶ்ருதகீர்த்தியினுடைய பெரி ரதத்தையடைந்தான் சகுனியும், கோரமானதும் எவ்விதத்த லும் ஜயிக்கமுடியாததுமான வேறொரு வில்லை எடுத்து அநேகச துருக்களுடைய கூட்டங்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு பாண்ட சேனையை எதிர்த்துச்சென்றான் வேந்தரே! பயமற்றவனாக அந் யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற சகுனியைக்கண்டு பாண்டவவீரர்க பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் - கொழுப்புள்ளவைகளும், ஆயுதமுள்ள வைகளும், பெரியவைகளுமான அந்தப்பாண்டவசேனைகள் மஹா பலசாலியான ஸௌபலனாலே துரத்தப்படுகின்றவைகளாக காணப்பட்டன. அரசரே! தேவராஜன் அஸுரர்சேனையை எ வாறு நாசஞ்செய்தானோ அவ்வாறே பாண்டவசேனையைச் சகு நாசஞ்செய்தான்

பதினேழாவது அத்யாயம்

(கிருபரால் த்ருஷ்டத்யும்னனும், கிருதவர்மாவால் சிகண்டியும் தோல்வி அடைந்தது)

அரசரே! காட்டில் ஒரு சரபமானது ஒரு ஸிம்மத்தை கண்டு எவ்வாறு சண்டையில் தடுக்குமோ அவ்வாறே யுத்தரங்க தில் கிருபர் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்தார், பாரதரே! பலசா யான அந்தக் கிருபாசார்யராலே தடுக்கப்பட்ட த்ருஷ்டத்யு னன் அந்த யுத்தத்தில் ஓரடியினின்று மற்றோரடி நகருவதற்கு சக்தியற்றவனானான். அவனுடைய ரதத்தை நோக்கிவருகின் கிருபருடைய ரதத்தைப் பார்த்து எல்லாப்பிராணிகளும் பய தன, அழிவுவந்துவிட்டதென்றும் எண்ணின அப்பொழு பாண்டவர்களுடைய தேர்வீரர்களும் குதிரைவீரர்களும், 'மன் தர்களுள் உத்தமரும் சரத்வானுடைய புத்திரரும் மிக்கதேஜஸை யுடையவரும் திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவரும் மேலான புத்தியை யுடையவருமான கிருபாசாரியர் த்ரோணருடைய வதத்தி னால் நிச்சயமாகக் கோபங்கொண்டிருக்கிறார். த்ருஷ்டத்யும்

கருக் கிருபரிடத்தினின்று இப்பொழுது க்ஷேமம் உண்டாகு
?. இந்தச்சேனைமுழுதும் பெரிதான பயத்தினின்றும் விடு
மா? இந்தப்பிராமணர் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற நம்மனைவரை
க்கொல்லாமலிருப்பாரா? யுத்தத்தில் கிருபாசாரியர் ரூபத்தால்
னுக்கு ஒப்பாகக் காணப்படுதலால், துரோணருடைய ஸ்தானத்
த அடையப்போகிறார் ஆசாரியரான இந்தக்கிருபரோ ஹஸ்த
க்ஷமுள்ளவர், யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் வெற்றி பெறுபவர்,
ஸ்திரங்களை உடையவர், வீரியமுள்ளவர், கோபத்தோடுங்கூடி
ருக்கிறார் பார்ஷதனும் மஹாயுத்தத்தில் இப்பொழுது புறங்காட்
ன்வனுக்கக் காணப்படுகிறான்' என்று பேசிக்கொண்டார்கள்
ஹாராஜரே! அவ்விருவர்களுக்கும் அந்த யுத்தம் நேர்ந்திருக்கும்
ல, சத்துருக்களோடு கூடின உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்களுடைய
வ்விதமான பலவாறான பேச்சுக்கள் கேட்கப்பட்டன ராஜரே!
றகு, சாரத்வதரான கிருபர் கோபத்தால் பெருமூச்சு விட்டுக்
காண்டு, பார்ஷதனை எல்லா மர்மஸ்தானங்களிலும் அடித்து
சைவற்றிருக்கும்படி செய்தார் யுத்தத்தில் மகாபலசாலியான
ளத்தமரால் துன்பஞ்செய்யப்பட்ட அந்தப் பார்ஷதன் அதிக
மகத்தினால் மூடப்பட்டவனாகிச் செய்யவேண்டியதை அறிய
ல்லை பிறகு, பார்ஷதனை நோக்கி, ஸாரதியானவன், 'பார்ஷ
ரே! க்ஷேமமா? உமக்கு யுத்தத்தில் இவ்விதமான துன்பமுண
ன்னதை நான் ஒருபொழுதும் பார்த்ததில்லை பிராமணோத்த
ரான கிருபராலே நான்கு பக்கத்திலும் மர்மஸ்தானங்களை லக்ஷி
ம் வைத்து விடப்பட்டவைகளும் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்
ன்றவைகளுமான பாணங்கள் தெய்வச் செயலால் விழவில்லை
முத்திரம் நதியின் வேகத்தைத் திருப்புவதுபோல் விரைவாக
த்தை நான் திருப்புகிறேன் உம்முடைய வல்லமையை அழித்த
ரான் அந்தப் பிராமணர், உம்மால் கொல்லப்படத்தகாதவ
ன்று எண்ணுகிறேன்' என்றான் அரசரே! பிறகு, திருஷ்டத்
ம்னன் (ஸாரதியைநோக்கி), 'அப்பா! என் மனமானது மோகம
டைகிறது தேகத்தில் வேர்வையுண்டாகிறது ஸாரதியே! என்
டைய சரீரத்தில் நடுக்கமும் மயிர்க்கூச்சமும் உண்டாகின்றன
ந்தப் பிராமணரை விட்டு யுத்தகளத்தில் அர்ஜுனன் இருக்கிற
டத்திற்கு மெதுவாகச் செல் ஸாரதியே! யுத்தகளத்தில் அர்
ஜுனனையாவது பீமஸேனனையாவது அடைந்தால் எனக்கு இப்
பொழுது க்ஷேமமுண்டாகலாமென்பது என்னுடைய நிச்சயமான
ண்ணம்' என்ற மெதுவான வார்த்தையைச் சொன்னான் மஹா
ராஜரே! பிறகு, ஸாரதியானவன் குதிரைகளை விரைவாக நடத்திக

கொண்டு மஹா வில்லாளியான பீமன் எந்த இடத்தில் உ
முனுடைய ஸைனிகர்களோடு போர்புரிந்துகொண்டிருந்தானோ அ
விடம்சென்றுன். ஐயா! ஓடுகின்ற திருஷ்டத்யும்னனுடை
தேரைக்கண்டு அப்பொழுது கிருபர் நூற்றுக்கணக்காகப் பாண
களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டே பின்தொடர்ந்தார். பகை
களை அடக்குகிற அவர் அடிக்கடி சங்கத்தை ஊதி, மஹேந்திர
நமுசியென்னும் அஸுரனைப் பயமுறுத்தியதுபோலப் பார
தனைப் பயமுறுத்தினர்.

யுத்தத்தில் நாடமுடியாதவனும் பீஷ்மருக்கு மிருத்யுவுமா
சிகண்டியை ஹார்திக்யனுடைய குமாரனான கிருதவர்மா அடிக்க
புன்னகையோடு தடுத்தான். சிகண்டியோ ஹார்திக்யர்களுள் மஹ
ரதனான கிருதவர்மாவைக் கூர்மையுள்ள ஐந்து பல்லங்களா
தோள் பக்கத்தில் அடித்தான். அரசரே! மஹாரதனான கிருதவ
மாவோ மிகுந்த கோபமுண்டவனாகச் சிகண்டியை அறுப
பாணங்களால் பிளந்து நகைத்துக்கொண்டு ஒரு பாணத்தா
அவனது வில்லையும் வெட்டினான். பிறகு, பலசாலியான துருப
குமாரன் வேறு வில்லை எடுத்து மிக்க கோபங்கொண்டு கிருதவர
வைப் பார்த்து, 'நில், நில்' என்று சொன்னான். ராஜேந்திரே
பிறகு, பொன்னாலாகிய பிடிகளையுடையவைகளும் நன்றாகத் தீ
டப்பட்டவைகளுமான தொண்ணூறு பாணங்களைக் கிருதவர்மா
வின்மீது பிரயோகித்தான். அவைகள் கிருதவர்மாவினுடைய க
சத்தினின்று கீழே விழுந்தன. அவை பயனற்றவையாகப் பூமியி
விழுகின்றதைக் கண்டு (சிகண்டி) மிக்ககூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ர
தினாலே அவனுடைய வில்லை நன்றாக வெட்டினான். பிறகு, கோப
கொண்ட சிகண்டி வில் அறுக்கப்பட்டுக் கொம்பு ஒடிந்த கா
போலிருக்கின்ற கிருதவர்மாவை எண்பது பாணங்களா
இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். மிக்க கோப
கொண்ட கிருதவர்மாவோ மிக்க காயப்படுத்தப்பட்டுக் குடத்தி
வாயிலிருந்து ஜலம் வருவதுபோல அவயவங்களாலே இரத்த
தைக் கக்கினான். அரசரே! இரத்தத்தினால் நாலு பக்கத்திலு
நனைக்கப்பட்ட கிருதவர்மா மழையினால் நனைக்கப்பட்ட தாது
களையுடைய மலைபோல விளங்கினான். பிறகு, பிரபுவான கிரு
வர்மா பாணங்களையும் நாணையுமுடைய வேறு வில்லை எடுத்து
சிகண்டியைப் பாணஸமூகங்களாலே தோள்பக்கத்தில் அடி
தான். சிகண்டியோ தோளில் பர்யந்திருக்கின்ற பாணங்களா
பெருங்கிளைகளோடும் சிறு கிளைகளோடும் கூடி மிகப்பெரித
யிருக்கின்ற மரம்போல விளங்கினான். ஒருவரோடொருவ

டித்துக்கொண்டு உதிரத்தினால் எல்லாப் பக்கங்களிலும் னைக்கப்பட்ட மகான்களான அவ்வீரர்களிருவர்களும் இரத் மடுவில் நீந்துகின்றவர்கள்போல விளங்கினார்கள் இரத்த னால் நனைக்கப்பட்ட அவ்விருவர்களும் வஸந்தகாலத்தில் த்திருக்கின்ற இரண்டு பலாசவிருக்ஷங்களைபோல விளங்கி ர்கள் இரத்தத்தினால் எல்லா அங்கங்களும் நனைக்கப் ட்டவர்களும் ரக்தமயமான சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவர்களும் ஶ்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவர்களும் கோபங்கொண் ரண்டு ஸர்ப்பங்களைபோல விளங்கினார்கள் பாணங்களால் வருந் ப் அங்கங்களையுடையவர்களும், ஒருவர் மற்றொருவரால் பாணங் ரால் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களுமான அவ்விருவர்களும், ஒன் றொடொன்று கொம்புகளால் முட்டிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டு -ளைகளைபோல விளங்கினார்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்லுவ ல் முயற்சியைச் செய்கின்ற மஹாரதர்களான அவ்விருவர்களும் ந்த ரணகளத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மண்டலகதிகளில் இரண்டு தர்களோடும் ஸஞ்சரித்தார்கள் மஹாராஜரே! கிருதவர்மா, கம்யமான கட்டுக்களுள்ளவையும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவை ம் கூர்மையுள்ளவையுமான எழுபது பாணங்களாலே பார்ஷ னை யுத்தத்தில் அடித்தான் பிறகு, அடிப்பவர்களுள் உத்தம ன் கிருதவர்மா யுத்தத்தில் சிகண்டியை நோக்கி உயிரை வாங் கூடியதும் கோரமுமான ஓர் அம்பை விரைவுடன் பிரயோகித் ன் சிகண்டி அதனால் அடிக்கப்பட்டு உடனே மூர்ச்சையை டைந்தான் மூர்ச்சையை அடைந்தவனான அவன் விரைவாகக் காடிமரத்தில் சாய்ந்தான் கிருதவர்மாவினுடைய அம்பினாலே க வாட்டப்பட்டவனும், அடிக்கடி பெருமூச்சு விடுபவனும், ரதி ர்களுள் உத்தமனுமான சிகண்டியை ஸாரதியானவன் யுத்தரங் த்தினின்று விரைவாக வேறு இடத்திற்கு நடத்திச் சென்றான் ரபுவே! பிறகு, சூரனான துருபதகுமாரன் கிருதவர்மாவினால் தோல்வியடையவே, பாண்டவ சேனையானது துன்பமடைந்து லலாப் பக்கத்திலும் ஓடியது

பதினேட்டாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனனால் ஸம்சப்தகர்கள் தோல்வியடைந்தது)

மஹாராஜரே! அர்ஜுனனும், காற்றானது பஞ்சுக்குவியலைப் றக்கச்செய்வதுபோல உம்முடைய சேனையை எல்லாப்பக்கங்களி லும் பறக்கச் செய்தான் அந்த அர்ஜுனனைத் திரிகர்த்தர்களும

சிபிகளும், கௌரவர்களும் வஸாதிகளும் ஸால்வர்களும் கோத்
தூஷிகளான கோபாலர்களும் எதிர்த்தார்கள். பாரதரே! ஸத்
தேவன், ஸத்யகீர்த்தி, மித்ரதேவன், மருத்ஞ்சயன், ஸௌமருதி
சந்திரதேவன், மித்ரவர்மா, யுத்தத்தில் பராதர்ககளால் சூழ
பட்ட திரிகர்த்தராஜன் ஆகிய இவர்களும் சிறந்த விலலாளிகளு
பறபல சஸ்தரங்களில் ஸமர்த்தர்களுமான உம்முடைய புத்திரர
ளுடன் சேர்ந்து யுத்தத்தில் அர்ஜுனன்மீது பாணஸமூகங்கள்
இறைத்தார்கள். ஜலப்பிரவாகங்கள் ஸமுத்திரத்தை எதிர்ப்ப
போல அவர்கள் விரைவாக அவனை எதிர்த்தார்கள். லக்ஷ
கணக்கான அந்த வீரர்களெல்லாரும் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை
நாடிக் கருடனைக்கண்ட ஸர்ப்பங்களைப்போல நாசமடைந்தார்கள்.
மஹாராஜரே! அவர்கள் போரில் அர்ஜுனனால் அடிக்கப்பட்டு
பீடிக்கப்படும் விட்டில்கள் அக்னியை விடாததுபோலப் போர்
களத்தில் அர்ஜுனனை விடவில்லை. யுத்தத்தில், பாண்டுபுத்திரனை
ஸத்யதேவன் மூன்று பாணங்களாலும், மித்ரதேவன் அறுபத்
மூன்று பாணங்களாலும், சந்திரதேவன் ஏழுபாணங்களாலும்
மித்ரவர்மா எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், ஸௌமருதி எ
பாணங்களாலும், மருத்ஞ்சயன் இருபது பாணங்களாலும்
ஸுசர்மா ஒன்பது பாணங்களாலும் அடித்தார்கள். யுத்தத்தி
அநேகர்களாலே அடிக்கப்பட்ட அந்த அர்ஜுனன், அவர்களை
திருப்பி அடித்தான். அவன் ஸௌமருதியை ஏழு பாணங்
ளாலும், [1] ஸத்யதேவனை மூன்று பாணங்களாலும், மருத்ஞ்சயனை
இருபது பாணங்களாலும், சந்திரதேவனை எட்டுப்பாணங்கள
லும், மித்ரதேவனை நூறு பாணங்களாலும், ஸத்யதேவனை மூன்
பாணங்களாலும், மித்ரவர்மாவை ஒன்பது பாணங்களாலும்
ஸுசர்மாவை எட்டுப்பாணங்களாலும் அடித்தான். அந்த யு
த்தத்தில் சாணையில் தீட்டப்பட்ட பாணங்களாலே ராஜாவான
மருத்ஞ்சயனைக்கொன்று ஸௌமருதியினுடைய தலைப்பாகை
அணிந்த தலையைச் சரீரத்தினின்று அறுத்தான். விரைவுள்ள
ளுகி அம்புகளால் சந்தரதேவனையும் யமலோகத்தை அடைவி
தான். மஹாராஜரே! அவ்வாறே முயற்சிசெய்கின்ற மற்ற மஹா
ரதர்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஐந்து ஐந்து பாணங்களால் தடு
தான். ஸத்யதேவனோ மிக்க கோபங்கொண்டு யுத்தத்தி
கிருஷ்ணனைக் குறித்துப் பெரிய தோமரத்தைப் பிரயோ
கித்து ஸிம்மநாதஞ் செய்தான். இரும்புமயமானதும் பொ
காம்புள்ளதுமான அந்தத் தோமரமானது மஹாத்மாவான

---

[1] வேறுபாடம்

ாதவருடைய இடககையைப பிளநதுகொணடு அபபொழுது பூமி
ல பிரவேசிததது அரசரே! மஹாயுததததில தோமரததினுல
டிககபபடட மாதவருடைய கொறடாவும கடிவாளஙகளும
கயினினறு விழுநதன குநதீபுததிரனுன தனஞசயன வாஸு
தவருடைய அஙகஙகள மிகப பிளககபபடடிருபபதைக கணடு
கக கடுஙகோபததை அடைநதான, அவரைப பாாதது, 'மிகக
ஜபலமுளளவரே! பிரபுவே! ஸதயதேவனைநோககிக குதிரை
ள நடததும கூாமையான அமபுகளால அவனை யமலோகததை
டையுமபடி செயயபபோகிறேன' எனறுகூறினுன ' ஸ்ரீ வாஸு
தவரும வேறு கொறடாவை எடுததுக கடிவாளஙகளையும விரை
ாகக கைபிறபிடிதது அககுதிரைகளை ஸதயதேவனுடைய ரதத
தககுறிதது ஓடடினா பிருதாபுதரனும மஹாரதனுமான
னஞசயன வாஸுதேவா மிகஅடிககபபடடதைககணடு ஸததிய
தவனைக கூாமையுளள அமபுகளால தடுதது, பிறகு, மிக்க கூாமை
ளள பலலஙகளாலே ராஜாவான அநத ஸததியதேவனுடைய
ணடலஙகளையணிநத பெரிய தலையைச சேனையின நடுவில உடலி
ருநது அறுததான ஐயா! ஸதயதேவனுடைய முடியை அறுத
க கூாமையுளள பாணஙகளால மிதரவாமாவையும கூாமையான
தஸநதததினுலே அவனுடைய ஸாரதியையும கொனறுன
லசாலியான அாஜுனன பிறகு அதிக கோபஙகொணடு அனேக
மபுகளாலே நூறு நூறுகவும ஆயிரம ஆயிரமாகவும ஸமசபதகா
ளுடைய கூடடஙகளை மறுபடியும கீழே தளளினுன வேநதரே!
றகு, மஹாரதனுன அாஜுனன, வெளளிமயமானகடடுககளுளள
க்ஷுரபரததினுலே வலிமை மிகக மிதரதேவனுடைய தலையை
றுததான, மிகுநத கோபஙகொணடு ஸுசாமாவைத தோளில
டிததான பிறகு, ஸமசபதகாகளனைவாகளும கோபஙகொணடு
ததுத திககுககளையும எதிரொலியிடுமபடிசெயதுகொணடு தனஞ
யனைச சூழநதுகினறு சஸதிரஸமூஹஙகளாலே அடிததாாகள
கத துனபம செயயபபடடவனும இநதிரனுககு ஒபபான பராக
ரமம அமைநதவனும அளவிடமுடியாத மனேதைாயமுளளவ
மம மஹாரதனுமான அாஜுனன ஐநதிராஸதிரததை வெளிபபடு
தினுன அரசரே! பிறகு, பாணடுபுததிரனும அளவறறதேஜஸு
ளவனுமான பாாததனுடைய விலலினினறு ஆயிரககணககாக
மபுகள வெளியில புறபபடடன பாரதரே! பிறகு, யுததபூமி
ல அறுககபபடுகினற கொடிமரஙகள, விறகள, கொடிததுணிக
டனகூடின தோகள, அமபுபபெடடிகள, நுகததடிகள, அசசுக

கடைகள்," சக்கரங்கள், பூட்டாமவார்கள், கடிவாளங்கள், கூபரங்கள், ரதகுபதிகள், அம்புகள், கீழேவிழுகின்ற குதிரைகள், ரிஷ்டிகள், ஈட்டிகள், கதாயுதங்கள், பரிகங்கள், சக்திகள், தோமரங்கள், சதக்னிகள், சக்ராயுதங்களுடன்கூடின கைகள், தொடைகள், கண்டஸூத்ரங்கள், தோள்வளைகள், கேயூரங்கள், ஹாரங்கள், ஸுவர்ணாபரணங்கள், கவசங்கள், குடைகள், விசிறிகள், கிரீடங்களுடன் பூதலத்தில் விழுந்திருக்கின்றதலைகள் இவைகளுடைய குவியல்கள் காணப்பட்டன குண்டலங்களோடுகூடியவையும் நல்ல்கண்களையுடையவையும் பூர்ணசந்திரனுக்குஒப்பானவைமான தலைகள், ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரக்கூட்டங்கள்போலப் பூமியில் காணப்பட்டன நல்லமாலைகளை அணிந்தவைகளும், நல்ல வஸ்திரங்களை உடுத்தவைகளும், சந்தனத்தினால் நனைக்கப்பட்டவைகளுமான கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய சரீரங்கள் பூமியில் காணப்பட்டன மஹாராஜரே! அர்ஜுனனால் பெரிய யுத்தத்தில் ஆங்காங்குக் கொல்லப்பட்ட ராஜபுத்திரர்களாலும் மஹா பலசாலிகளான க்ஷத்ரியர்களாலும், அப்பொழுது கோரமான அந்த யுத்தபூமியானது ருத்ருருடைய உத்யானத்துக்கு ஸமமாக விளங்கியது சிதறிவிழுந்திருக்கின்ற மலைகள்போல யுத்தத்தில் விழுந்திருக்கின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் யுத்தபூமியானது பிரவேசிக்கமுடியாத தோற்றமுள்ளதாயிற்று பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றவனும் பல்லங்களாலே பெரிய யானைகளையும் குதிரைகளையும் அடித்துத் தள்ளுகின்றவனும் மஹாபலசாலியுமான அந்தப் பாண்டவனுக்குத் தேர்செல்ல வழியில்லை ஐயா! அந்த யுத்தத்தில் இரத்தச்சேற்றில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய தேருருளைகள் புதைந்து, அவனுடைய பரிவாரங்கள்போல, செல்லுவதற்குக் கிலேசமடைந்தன மனத்துக்கும் காற்றுக்கும் ஒப்பான வேகமுள்ள குதிரைகள் அதிகமாக அமிழ்ந்துபோகின்ற சக்கரங்களை அதிகப்பிரயாசத்துடன் இழுத்தன பாரதரே! வில்லாளியான பாண்டு புத்திரனாலே கொல்லப்படுகின்ற அச்சேனையெல்லாம் பெரும்பாலும் அங்கு நில்லாமல் ஓடிற்று குந்திபுத்திரனான ஜிஷ்ணுவானவன் யுத்தத்தில் அந்த அனேகம் ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களை வென்று அப்பொழுது புகை இழந்த நெருப்புப்போல ஜ்வலித்துக்கொண்டு விளங்கினான்

பததோனபதாவது அதயாயம

(ஸங்குல யுத்தவர்ணனை)

மஹாராஜரே! அநேக பாணஙகளைப பிரயோகிககின்றவ
ன யுதிஷடிரரை ராஜாவான தாயோதனன பயமறறவனுகத
னே எதிரததான் விரைவாக வருகினற மஹாரதனுன உம
டைய குமாரனைத தாமராஜரும விரைவாக அடிதது, 'நில, நில'
று சொனனா அநதத தாயோதனனே மிகக கோபங
ாணடு கூாமையுளள ஒனபதுபாணஙகளாலே அவரைத திருபபி
டிதது, அவருடைய ஸாரதியையும், ஒரு பலலததினுல நனறுக
டிததான வேநதரே! பிறகு, யுதிஷடிரா தஙகககடடுககளுளள
வகளும சாணைககலலில தீடடபபடடவைகளுமான பதின
று பாணஙகளைத தாயோதனனமீது பிரயோகிததா மஹா
ரான அவா, அநதத தாயோதனனுடைய நானகு குதிரைகளை
நானகு பாணஙகளால கொனறு, ஐநதாவது பாணததினுலே
ரதியினுடைய தலையைச சரீரததினினறு தளளி ஆறுவது
ணததினுலே அரசனுடைய கொடியையும ஏழாவது பாணததி
லே விலலையும எடடாவதுபாணததினுலே கததியையும பூமியில
ளளினா அவா ஐநதுபாணஙகளாலே அரசனையும நனறுக
டிததா மிகுநத வருததததை அடைநதவனுன உமமுடைய
மாரன, குதிரைகள கொலலபபடட அநத ரதததினினறு குதித
ப பூமியில நினறுன அவன கஷட நிலைமையை அடைநதிருப
தைக கணட காணன அசுவததாமா கிருபா முதலானவாகள,
ரசனைப பாதுகாககவேணடுமெனற எணணஙகொணடு வேகத
டன எதிரததுவநதாாகள அரசரே! பிறகு, பாணடு புததிரா
ளனைவரும யுதிஷடிரரைச சூழநதுகொணடு யுததததில பின
தாடாநதாாகள பிறகு, யுததம நடநதது மஹாயுதததததில
யிரககணககான தூரியவாததியஙகள முழஙகின யுததததில
வவிடததில பாஞசாலாகள கௌரவாகளோடு சோநது எதிரத
ச சணடை செயதாாகளோ அவவிடததில ஸிமமநாதஙகளும
லகல எனனும பேரொலியும தோனறின காலாடகள
லாடகளோடும யானைகள உததமமான யானைகளோடும ரதி
கள ரதிகாகளோடும குதிரைவீராகள குதிரைவீராகளோடும
திரததாாகள மஹாராஜரே! யுதததததில ஒனறோடொனறு
திரததவை பாாககததககவையும பறபல விதமானவையும்
னைகக முடியாதவையும சஸதிரஙகளோடு கூடியவையும சிறநத

வையுமாயிருநதன அநதச சூராகளனைவாகளும மிகக வி
வுடன ஒருவரையொருவா யுததததில கொலலுவதில விருப
முறறு ஆசசரியகரமாகவும சுறுசுறுபபாகவும நனகு போாபுரி
தனா அநத வீராகள யுததவீராகளுககுரிய விரதததை அனு
டிதது யுததததில ஒருவரையொருவா கொனறாாகள அவாக
ளவவிதததிலும புறததில நினறு போாபுரியவிலலை அநத யுத
மானது ஒரு முகூாததகாலம பாாபபதறகு இனிமையாயிருநதது
ராஜரே! பிறகு, பைததியங கொணடதுபோல வரமபுகடநதிரு
நதது ரதிகன யானையை எதிாததுக கூாமையுளள அமபுகளாலே
பிளநது வணஙகினகணுககளுடன கூடின அமபுகளாலே அ
யமனிடம அனுபபினன யானைகள அனேக குதிரைகளை நா
யுததரஙகததில நானகுபககததிலும எறிநது ஆஙகாஙகு அ
போதைககபபோது மிகக உககிரமாகப பிளநதன ஆஙகாங
வநதுசேருகினற அனேக குதிரைவீராகள உததமமான குதி
களைச சூழநதுகொணடு தலதவனிகளையும ஸிமமநாதஙகளையு
செயதாாகள பிறகு, குதிரைவீராகள விரைவாக ஓடுகின
பெரிய யானைகளை விலாபபுறஙகளிலும பினபுறததிலும அடி
தாாகள வேநதரே! மதம பெருகுகினற யானைகள அனே
குதிரைகளை ஓடுமபடி செயதன சில யானைகள கொமபுகளா
கொனறன சில யானைகள அதிகமாக மாததிததன வலிமை
மிககவைகளான வேறு சில யானைகள அபபொழுது குதிரைவீர
களோடுகூடின குதிரைகளைக கோபததினால கொமபுகளா
பிடிததன மறறவைகள அபபொழுது முடடி வேகததா
தூர எறிநதன நாறபுறஙகளிலும சநதுகளிலிருககினற யானை
களா காலாடபடைகளாலே அடிககபபடடுக கோரமான தீன
வரததை வெளியிடடுப பததுத திசைகளிலும ஓடின மகாயு
ததததில ஆபரணததை இழநது விரைநது ஓடுகினற காலாட
களுடைய ஆபரணததை யுததபூமியில (கஜவீராகள) அறிநது
எடுகக விருபபமுறறாாகள மகாகஜஙகளினமீது ஏறியிருககின
வீராகளஜயததுககுக காரணததைச சிநதிததுககொணடு யானைகளை
மணடியிடசசெயது (அவைகளால) விசிதரமான ஆபரணஙகளை
எடுததுத தருமபடி செயவிததாாகள, காலாடபடைகளையுமபிள
தாாகள அசசெயகையில பறறுதலுளளவர்களான அநத யானை
வீராகளை அதிக வேகமுளளவாகளும வலிமைமிகுநதவாகளுமான
காலாடகள சூழநதுகொணடு துனபஞசெயதாாகள நனறாகபபழ
ககபபடட யானைகளாலே துதிககைகளால தூககி ஆகாயததில எ

பட்ட சிலர்கள் பெரும்போரில் கீழேவிழுந்து கொம்பு நுனிக
லே குத்தப்பட்டார்கள் இன்னும் சிலர்கள், அந்த யுத்தத்தில்
ங்களாலே சேனையின் நடுவிடத்தை அடைந்து விரைவாகப
்த்துக் கொம்புகளாலேயே நாசம் செய்யப்பட்டார்கள் மஹா
ஜரே! வேறுசிலர்கள் அடிக்கடி விலக்கித் தள்ளப்பட்டுப் பொடி
ணப்பட்ட சரீரத்தையுடையவர்களானார்கள் மற்றவர்கள் யுத
்தில் விசிறிகள்போலச் சுழலும்படி செய்து அடிக்கப்பட்டார்
ர் ராஜரே! யானைகளுக்கு முந்திச் செல்லுகின்றவர்களான மற
ர்களுடைய சரீரங்களும் ஆங்காங்கு யுத்தபூமியில் மிக அடிக
பட்டன சில யானைகள், பிராஸங்களாலும் தோமரங்களாலும்
திகளாலும் மஸ்தகத்தின் கீழ்ப்பக்கங்களிலும் மஸ்தகங்களி
ம் தந்தக் கட்டுகளிலும் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டன - சில
னைகள் பக்கத்திலிருக்கின்றவர்களும் மிகப்பயங்கரர்களுமான
ர்களாலும் குதிரைவீரர்களாலும் எதிர்த்துப் பிளக்கப்பட்டு
ந்த யுத்தத்தில் பூமியில் விழுந்தன அரசரே! அந்த மஹாயுத
்தில் குதிரைகளின்மீதுள்ள குதிரைவீரர்கள் தோமரத்தினாலே
டகத்தையுடைய காலாட்களையும் அவ்வாறே கவசங்களை
ணிந்த வேறு சிலர்களையும் ஆங்காங்கு வேகத்தினால் பூமியில்
ாறுக்கினார்கள் ஐயா! கோரமும் பயங்கரமுமாயிருக்கிற அந்த
த்தத்தில் யானைகள் ரதங்களை அருகில் நெருங்கிப் பிடித்து
ரைவாக எறிந்தன நாராசங்களாலே அடிக்கப்பட்ட அதிக
முள்ள யானைகள் வஜ்ராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைசி
ம்போலப் பூமியில் விழுந்தன யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்கள் யுத்த
ர்களை நாடி முஷ்டிகளால் குத்தினார்கள் ஒருவரையொருவர்
ர்களைப் பிடித்து இழுத்து விலக்கித் தள்ளினார்கள், பிளக்கவும்
ந்தார்கள் சிலர்கள் கைகளை உயரத்தூக்கிப் பூமியில் தள்ளிக
லால் மார்பில் மிதித்துக்கொண்டு துடிக்கத் துடிக்கத் தலையை
றுத்தார்கள் வேந்தரே! ஒருவன், கீழேவிழுகின்ற மற்றொரு
னுடைய தலையை வாளினால் அறுத்தான் மஹாராஜரே! அப்
பொழுது மற்றொருவன் உயிரிழந்தவனைக் காலால் உதைத்தான்
வ்வாறே, வேறொருவன் உயிரோடிருக்கின்றவனுடைய சரீரத
்தில் சஸ்திரத்தை அழுந்தும்படி செய்தான் பாரதரே! அந்த
த்தத்தில் யுத்தவீரர்களுக்குள் பெரிதான முஷ்டியுத்தம் நேர்ந
்து அவ்வாறே, உக்கிரமான மயிர்பிடிச் சண்டையும் பயங்கர
ன பாகுயுத்தமும் நடந்தன ஒருவன், அறியப்படாமலே
ருந்துகொண்டு, வேறொருவனோடு சண்டைசெய்துகொண்டிருக

கினற மறறொருவனுடைய உயிரைப பலவாறாக அநேக சஸதிர களாலே அபகரிததான போர்வீராகள எதிாத்துகினறு ஸஙகு யுததமானது நடககவே, உடனே நூறறுககணககாகவும ஆயி கணககாகவும தலையிலலாமுணடஙகள எழுநது துளளின இ ததாலே நனைககபபடுகினற சஸதிரஙகளும கவசஙகளும ந சாயததினுல நிறமேறறபபடட வஸதிரஙகளபோல விளஙகி இவவாறு பயஙகரமானதும, சஸதிரஙகளால நெருஙகியது கரைபுரணட கஙகைககு ஒபபானதுமான அநதப பெருமபோ னது சபதததால உலகததை நிரபபியது ராஜரே! பாணஙகளா பீடிககபபடடு, தமமைசசோநதவாகளாவது பிறாகளாவது அ யபபடடாாகளிலலை ஜயததில விருபபமுளளவாகளான வேந கள அவசியம யுததம செயயததசகதெனறு யுததம செயதாாக மஹாராஜரே! தமமைசசோநதவாகளைத தமமைசசோநதவா ளே கொனறுகொணடாாகள, எதிாததுவநத பிறாகளையும கொ றாாகள சேனைகளின இருதிறததிலும வீராகளாலே ஸஙகுலமா யுததம நடநதது மஹாராஜரே! யுததபூமியானது, அஙகு உடை கபபடட தோகளாலும வீழததபபடட யானைகளாலும சாயந கிடககினற குதிரைகளாலும தளளபபடடமனிதாகளாலு க்ஷணததிறகுள நாடமுடியாத ரூபததுடன கூடியதாகியது, பூப ரே! ஒருக்ஷணததினுள, இரததபபெருககுளளதாகியது, காண பாஞசாலாகளைககொனறுன தனஞசயன திரிகாததாகளை கொனறுன ராஜரே! பீமஸேனன கௌரவாகளையும நானகுப கஙகளிலுமுளள யானைபபடையையும கொனறுன சூரியன பி பகலை அடைநதுவிடகவே, கௌரவபாணடவசேனைகளுககு அதி மான கீாததியைவிருமபுகினறவாகளான வீராகளுககு இவவி மான நாசம நோநதது” எனறுகூறினன

இருபதாவது அதயாயம

(யுதிஷ்டிரரால் துர்யோதனன் தோல்வியடைந்தது)

திருதராஷடிரன, “ஸஞசய! மிகக கொடுமையுளளவையு மிகவும ஸகிககமுடியாதவையுமான அனேகதுககஙகளையும புத ராகளுடையநாசததையும உனனிடததிலிருநது நான கேடடே ஸூத! நீ சொலவதிலிருநதும யுததம நடநதிருககிற விதததிலிரு தும கௌரவாகள இலலையெனபது எனனுடைய நிசசயமான எ ணம மகாரதனுன தாயோதனனும அநத யுததததில ரததன இழநதவனுககச செயயபபடடான தாமபுததிரன எனனசெ

ன? ராஜாவான துரியோதனனுவது அந்தத் தாமபுததிரனுககு
ரனசெயதானு? ஸஞசய' பிறபகலில மயிரசிலிாததலே உணடு
ாணுகிறதான யுததம எவவாறு நடநதது? அதனை எனககு
ளபடி சொல (நீ சொலவதில) திறமையுளளவன'' என று
, ஸஞசயன சொலலத தொடஙகினுன
"அரசரே! பாரதரே! ஒனறேடொனறு சோகதைபெற
நககினற இரணடு சேனைகளும துணடு துணடாகக கொலலபபடு
வில, உமமுடைய குமாரனுன துரியோதனன வேறு ரதத
ரமீதேறி அதிக கோபததோடு விஷததுடனகூடிய ஸாபபம
ாலச சீறிககொணடு தாமராஜரான யுதிஷடிரரைக கணடு தன
ரதியை நோககி, 'ஸாரதியே! எவவிடததில ராஜாவான பாண
ன கவசமபூணடு தூககிபபிடிககபபடட வெணகொறறககுடை
ாடு விளஙகுகிருனே அவவிடததை எனனை விரைவாக அடை
படி செய, விரைவுடன செல செல' என று சொனனுன
சனுல தூணடபபடட அநதஸாரதி ராஜாவினுடைய உததம
னரததை யுததகளததில யுதிஷடிரருககு எதிராக நடததி
ன பிறகு, மதபபெருககுளள யானைபோலக கோபஙகொணட
ஷடிரா தம ஸாரதியைநோககி, 'ஸூத! எநதஇடததில தூா
ாதனனிருககிருனே அவவிடம செல' என று தூணடினுா.
ாகளும ரதிகாகளுள சிறநதவாகளும பிராதாககளுமான அவ
நவாகளும எதிாததாகள மஹாவீராகளும மிகக கோபங
ாணடவாகளும யுததததில கெடட மதஙகொணடவாகளும
ரியவிலலைக கையிலபிடிததவாகளுமான அவவிருவரும ஒரு
ாடொருவா யுததததிறகாக எதிாதது யுததததில ஒருவாமீ
ாருவா (பாணவாஷஙகளைப) பொழிநதாாகள ஐயா! பிறகு,
யோதனராஜன, யுததததில சாணைககலலில தீடடபபடட ஒரு
லததினுலே தாமசீலரான யுதிஷடிரருடைய விலலைத துணித
ன தாமநநதனரான யுதிஷடிரா மிகக கோபஙகொணடு அநத
வமானததை ஸகிககவிலலை யுதிஷடிரா படைமுகததில கோபத
லை கணகள மிகச சிவநது, துணிககபபடட விலலை எறிநது
டு வேறுவிலலை எடுததுத துரியோதனனுடைய கொடிமரத
யும விலலையும வெடடினுா பரதஶ்ரேஷடரே! உமமுடைய
திரனுனவன, பிறகு, வேறுவிலலை எடுததுப பொனனுபரணங
அணிநதவைகளும தஙகமயமான கடடுககளுளளவைகளும
பளபபுளள நுனிகளுளளவைகளும விஷததுடனகூடின ஸாப
கள போனறவைகளுமான அமபுகளை யுதிஷடிராமீது தொடுத
ன மிகுநத கோபமுடையவாகளான அவவிருவாகளும வீம

மங்களபோல மிகுந்த பரபரப்புடன பரஸபரம வெற்றிெ
வேண்டுமென்று எண்ணி ஒருவாமீதொருவா அமபுமழைக
பொழிந்தாாகள மஹாரதாகளான அவவிருவாகளும காளை
போலக காஜிததுககொணடு யுததததில ஒருவரையொருவா அ
தாாகள அவவிருவாகளும ஸமயததைதத தேடுகினறவாகள
ஸஞசரிததாாசள மஹாராஜரே! பினபு, காதுவரையிலும
ருக இழுததுவிடபபடட அமபுகளாலே உணடுபணணபப
காயஙகளையுடையவாசளான அவவிருவாகளும பூததிருககி
பலாசவிருககஙகளபோல விளஙகினாகள வேநதரே! பிற
மஹாயுததததில அடிககடி ஸிமமநாதஙகளை வெளியிடடாாக
அவவாறே, கையைககொடடுதலால உணடாகிற சபதததை
விலலினுடைய நாணொலிகளையும சஙகவாததியஙகளுடைய சப
களையும வெளியிடடாாகள மஹாராஜரே! வேநதாகளான
விருவாகளும ஒருவரையொருவா மிகவும துனபஞசெயதாாக
பிறகு, அரசரான யுதிஷடிரா கோபஙகொணடு வஜராயுத
னுடைய வேகமபோனற வேகததையுடையவைகளும நெரு
முடியாதவைகளுமான மூனறுபாணஙகளாலே உமமுடைய
திரனை மாாபிலே அடிததாா அரசனான உமமுடைய குமாரனு
அநத யுதிஷடிரரைக கூாமையுளளவைகளும தஙகககடடுககளுள
வைகளும சாணைககலலில தீடடபபடடவைகளுமான ஐநதுபாண
களாலே விரைவாகத திருபபியடிததான பாரதரே! பிற
ராஜாவான அவன், எலலாவறறையும அழிககும தனமைபொரு
தியதும கூாமையுளளதும பெரிதான எரிநகூததிரததிறகு
பானதுமாகிய ஒரு சகதியை அபபொழுது பிரயோகிததா
விரைவாக வருகினற அநதச சகதியைத தாமராஜா கூா
யுளள மூனறு பாணஙகளால துணடாடி விரைவாக ஐ
பாணஙகளால அநதத துரியோதனனையும அடிததாா பிற
ஸ்வாணமயமான காமபுளளதான அநதச சகதி பெரிய
ததத்டன விழுநதது விழுகினற அநதச சகதியானது பெ
எரிநகூததிரமபோல நெருபபுககு ஒபபாக விளஙகியது அரச
உமமுடையபுததிரன, சகதியாயுதம நாசஞ செயயபபடட
கணடு, கூாமையான ஒனபது பலலஙகளாலே யுதிஷடிரரை அ
தான பகைவாகளை வாடடுபவரான யுதிஷடிரா பலசாலி
பகைவனுமான துரியோதனனால நனறுக அடிககபபடடு
னைக குறிதது ஒரு பாணததை எடுததாா மஹாராஜரே! பிற
மஹாபலசாலியும பராககிரமசாலியுமான அவா கோபஙகொ
விலலினுடைய நடுவில அநத அமபைப பூடடிப பிரயோ

ரா. அநதப பாணமோ, மஹாரதனும உமமுடைய புததிரனும ரசனுமான தாயோதனனை அடைநது மதிமயஙகசசெயது பூமி பபிளநதது பிறகு, தாயோதனன கோபமூணடு கதாயுதத தத தூககிககொணடு வேகததுடன கலகததுககு முடிவைச சயயவேணடுமெனறு எணணஙகொணடவனுகத தாமராஜருடைய மீபததில ஓடிவநதான தாமராஜா கதாயுதகதைத தூககினவ ம தணடததைக கையிலகொணட அநதகனைப போனறவனும மது குமாரனுமான தாயோதனனைக கணடு ஜவலிககினறதும கக வேகமுளளதும பரகாசிககினற பெரிய எரிநக்ஷததிரம பானறதும யமதணடததுககு ஒபபானதும கோரமானதும வருன காலராததிரி போனறதுமான பெரிய சகதியாயுததைதப ரயோகிததார ரதததிலிருநத அநத்த தாயோதனன, அநதச ந்தியினுல கவசததைப பிளநது நடுமாபில அடிககபபடடு ஙததில மிகக துனபமுறறு விழுநது மூாசசையடைநதான றகு, அநதத தாமராஜரைநோககி ஆகாசவாணியானது, ாஜனே! இவன உனனுல கொலலததககவனலலன பீமஸேன டைய பிரதிஜஞையைப பரிபாலனம செய' எனறு சொல றது இவவாறு சொலலபபடடதைககேடட தாமராஜா திருமபி டடார பிறகு, கிருதவாமா விரைவாக வநது துககககடலில ழகியிருககினற உமமுடைய குமாரனுன அரசனைப பாதுகாத ன பீமனும தஙகபபடடைகளால அலஙகரிககபபடடகதையை டுததுககொணடு யுதததததில கிருதவாமாவைநோககி வேகமாக திாதது ஓடிவநதான மஹாராஜரே! பிறபகலில, யுதததததில வறறியை விருமபுகினறவாகளான உமமைச சோநத வீராகளுக ப பகைவாகளோடு இவவாறு யுததம நடநதது

இருபததோராவது அதயாயம

(ஸங்குல யுத்தமும், பதினேழாவதுநாள் யுத்தமுடிவும்)

வேநதரே! பிறகு, யுததததில அடஙகாமதஙகொணட களான உமமுடைய வீராகள, காணனை முனனிடடுககொணடு ணடும யுததததிறகாகத திருமபிவநது தேவாஸுரயுதததததுக்கு பபான யுததததைச செயதாாகள யானைகளும மனிதாகளும தாகளும குதிரைகளும சஙகஙகளுமாகிய இவைகளுடைய ஒலி ாலே அதிக உதஸாஹததை அடைநதவைகளும அதிக ாபததோடு கூடிபவைகளும எதிாதது நிறகினறவைகளு

மான அநத யானைகள, தேராளிகள, காலாடகள, குதிரைக
ராகள இவாகளுடைய கூடடஙகளைததும பறபலவிதமா
சஸதிரஙகளுடைய வீழசசிகளால நாசமசெயயபபடடன மஹ
யததததில, யானைகளும ரதஙகளும குதிரைகளும, கூா
யுள்ள கோடாலிகளாலும கததிகளாலும படடஸஙகளாலும ப
பலவிதமான பாணஙகளாலும சிறநத வீராகளால, நாசஞசெ
யயபபடடன வாகனஙகளால வீராகளும கொலலபபடடாாக
பூமியானது, தாமரைப புஷபததுககும சூரியனுககும சநதிரனு
கும ஒபபானவைகளும, வெணணிறமுள்ள பறகளையுடையவை
ளும, அழகிய வாயையும கணணையும மூககையுமுடையவைகளு
அழகிய கிரீடஙகளோடும குணடலஙகளோடும கூடியவைகளுமா
மனிதாகளுடைய தலைகளாலே பரபபபபடடதாக விளஙகிய
அனேகம பரிகஙகளாலும உலககைகளாலும சகதிகளாலு
தோமரஙகளாலும நகரஙகளாலும புசுணடிகளாலும கதாயுதங
ளாலும, யானைகளும மனிதாகளும குதிரைகளும ஆயிரககணக
கக கொலலபபடடனா அபபொழுது, இரததநதிபபிரவாகஙக
தோனறின நனறாக நாசமசெயயபபடட ரதஙகள, மனிதாக
குதிரைகள, யானைகள இவைகளையுடையதும பயஙகரமான கா
சியையுடையதும அதிக காயமுள்ளதும சததுருககளால நாச
செயயபபடடதுமான அநதச சேனையானது, பிரஜைகள அ
யும காலமான பிரளயகாலததில யமனுடைய ராஜயம விளங
வதுபோல விளஙகியது அரசரே! பிறகு, உமமுடைய சே
வீராகளும தேவகுமாராகளுககு ஒபபான உமமுடைய புததிர
ளும கணககிலடஙகாத படைகளை முனனிடடவாகளான சு
ஶரேஷடாகளும யுததததில சினியினுடைய குமாரனை எதிாதத
கள அதிக இரததததால பயஙகரமானதும, புருஷஶரேஷட
ளாலும குதிரைகளாலும தோகளாலும யானைகளாலும நெருங
யதும, உபபுநீா நிறைநத கடலின ஒலிபோனற பேரொலியுட
கூடியதுமான அநதச சேனையானது, தேவாஸுரசேனையஙக
குச சமமான ஒளியுள்ளதாக விளஙகியது பிறகு, தேவராஜனு
குச் சமமான பராககரமமுள்ளவனும ஸூாயகுமாரனுமான
ணன யுததததில தேவராஜனுடைய இளையஸகோதரனான உபே
திரனுககுச சமமான ஸாதயகியை ஸூாயனுடைய கிரணஙக
போலப பிரகாசிககினற அமபுகளால அடிததான சினிகளுள சி
தவனான ஸாதயகியும, யுததததில விரைவுடனரததகோடுமகுதி
களோடும ஸாரதிகளோடுமகூடின புருஷஶரேஷடனான அநதக

ஜீன ஸாபபஙகளுடைய விஷததுககுச சமமான ஒளியையுடைய
பலவிதமான அமபுகளாலே அபபொழுது நனறாக மூடினன
ரிகுலவீரனன ஸாதயகியினுடைய பாணஙகளால மிகக துனப
டைநதவனும ரதிகாகளுள சிறநதவனுமான 1 வஸுஷே
ஜீன அதிரதாகளான உமமுடைய நணபாகள யானைகளோடும
ஙகளோடும குதிரைகளோடும காலாடகளோடும விரைவாக
ிாததாாகள அதிவேகமுடையவாகளும துருபதபுததிரனை
தனமையாககொணடவாகளுமான பகைவாகளாலே, எதிாத
த தாரததபபடடதும கடலுககொபபானதுமான கௌரவ
ீனையானது அபபொழுது எலலாபபககததிலும ஓடத தலைப
டடது அசசமயததில மனிதாகளுககும ரதஙகளுககும குதிரை
ருககும யானைகளுககும பெரிதான நாசம நோநதது பிறகு,
ணமையிற சிறநதவாகளான அாஜுனனும கேசவரும, பகலில
யயவேணடிய வைதிக காமானுஷடானஙகளை முடிததுக
ாணடு, முறைபபடி பிரபுவான ருததிரரைபபூஜிதது, பகைவாக
க கொலவதில நிசசயததுடன உமமுடைய சேனையைநோககி
ரைவாக வநதாாகள அபபொழுது, பகைவாகள, மேகததி
டைய இடிமுழககமபோனற முழககமுடையதும, காறறினல
லைககபபடட துணியுடன சோநத கொடிமரததையுடையதும,
ணணிறமான குதிரைகள பூடடியதும; சமீபததிலவருகினறது
ன அாஜுனனுடைய ரததைதத தைரியமுளள மனததுடன
டாாகள பிறகு, அாஜுனன, ரததில நாததனம செயகிற
னபோல இருநதுகொணடு, காணடீவததைத நாணொலி இடுமபடி
யது ஆகாயததையும திககுககளையும திககுககோணஙகளையும
ணஙகளால நெருஙகியவையாகசசெயதான அவன அபபொ
து விமானஙகளபோனறவைகளும, ஆயுதஙகளையும தவஜஙக
யுமுடையவைகளும, ஸாரதிகளையுடையவைகளுமான ரதஙகளைக
றறு மேகஙகளை நாசமசெயவதுபோலப பாணஙகளால நாசஞ
யதான அவன, யானைகளையும யானைவீராகளையும கொடித
ணிகளையும ஆயுதஙகளையும கொடிமரஙகளையும குதிரைவீராகளை
ம குதிரைகளையும காலாடகளையும அமபுகளால யமலோகததை
டையுமபடி செயதான யமனபோலக கோபஙகொணடவனும
டிககமுடியாதவனும மஹாரதனுமான அநத அாஜுனனைத
ரயோதனன ஒருவனே நோாகசசெலலுகினற பாணஙகளால
டிததுககொணடு எதிாததான அாஜுனன, துாயோதனனு

1 காணன

டைய விலலையும ஸாரதியையும குதிரைகளையும கொடிமரதன
யும ஏழுபாணஙகளால நாசஞசெயது, ஒரு பாணததினலே குன
யையும வெட்டினன உயிரைவாஙககககூடிய சிறநததான ஒன
தாவது பாணததையும விலலிலபூட்டித துரியோதனனமீது பி
யோகிததான அநத அமபை அஸவததாமா ஏழாகத துணடா
ஞா பிறகு, பாணடவன அமபுகளால துரோணபுததிருடை
விலலை வெட்டி ரததததிலபூட்டபபட்ட குதிரைகளையும கொன
கிருபருடைய மிககரூரமான அநதவிலலையுந துணடாசகினு
கிருதவாமாவினுடைய விலலையும கொடிமரததையுமவெட்டி, கு
ரைகளையும அபபொழுதுகொனறு, துசசாஸனனுடைய வில
யும வெட்டி, ராதாபுததிரனை காணனை எதிரததான பிற
காணன, ஸாதயகியை விட்டுவிட்டு அாஜுனனை மூனறுபாண
களால விரைவுடன அடிதது, இருபது பாணஙகளாலே கிருஷ
னையும பாாததனையும மறுபடியும மறுபடியும அடிததா
யுததததில, அனேக அமபுகளை எயது பகைவாகளை நாசமசெ
கினற காணனுககுக கோபஙகொணடிருககிற இநதிரனுககு வாட
முணடாகாததுபோல வாட்டமுணடாகவிலலை பிறகு, ஸாதய
எதிாபபட்டுக காணனைக கூாமையுளளவைகளும கொடுமையுள
வைகளுமான தொணணூறறொனபது பாணஙகளால அடித
மறுபடியும நூறுபாணஙகளாலும அடிததான பிறகு, பாாத
களைசசோநத எலலாச சிறநதவீராகளும காணனைபபிடிததாக
யுதாமனயு, சிகணடி, திரௌபதீபுததிராகள, பிரபதரகாகள, உத
மௌஜஸ, யுயுதஸு, நகுலஸஹதேவாகள, திருஷடதயுமன
சேதிதேசததுவீராகள, காருசாகள, மசசதேசதது வீராக
கேகயாகள ஆகிய இவாகளுடைய சேனையும பலசாலியா
சேகிதானனும நலல விரததையுடைய தாமராஜருமாகி
இவாகளனைவாகளும, தோகளாலும குதிரைகளாலும யானைகள
லும உககிரமான பராககிரமமுளள காலாட்களாலும, காண
யுததததில சூழநதுகொணடு அவனைக கொலவதில நிசசய
கொணடவாகளும கடுஞசொறகளைப பேசுகினறவாகளுமாகி
பறபலவிதமான சஸதிரஙகளை இறைததாாகள காணனவ
அநதச சஸதிரவாஷததைக கூாமையான அமபுகளால பலவா
கத துணடாடி அஸதிர வீாயததினல காறறு மரததையொடித
அடிததுககொணடு போவதுபோலத தூரததில விலககித தள
ஞன அவன அதிக கோபஙகொணடு தோாளிகளையும யானை
காராகளுடனகூடின யானைகளையும குதிரைககாராகளுட

டன குதிரைகளையும காலாட கூட்டஙகளையும வருததுபவனு காணபபட்டான அவனுடைய அஸதிர தேஜஸினுலே லலபபடுகினற அநதப பாணடவாகளுடைய சேனையானது, ருமபானமையாகச் சஸதிரஙகளையும வாகனஙகளையும தேகங யும பிராணனையும இழநததும யுததததினினறு திருமபி துமாகியது பிறகு, அாஜுனன நகைததுககொணடு கா டைய அஸதிரததை அஸதிரததினுல தடுதது அமபுமழைக லே திசையையும ஆகாயததையும பூமியையும மூடினன சில ணஙகள உலககைகளபோலவும பரிகாயுதஙகளபோலவும மற பாணஙகள சதககிகளபோலவும சிலபாணஙகள உககிரமான ராயுதஙகளபோலவும விழுநதன அவைகளால கொலலபபடு றதும, காலாடகளையும குதிரைகளையும ரதஙகளையும யானை யுமுடையதுமான அசசேனையானது கணகளைமூடிககொணடு சசுழனறது, அலறவும அலறியது அபபொழுது, காலாட டகளும குதிரைகளும யானைகளும நிசசயமாக மரணததை விககததகக யுததததை நாடின (அவைகள்,) பாணஙக ல அடிககபபடுகினறவைகளும துனபமுறறவைகளும பயநத களுமாக அபபொழுது ஓடின அபபொழுது, ஜயததில நபபமுளளவாகளான உமமைசசோநத வீராகள், யுததததில திகபபறறுதலுடனிருககுஙகாலததில, ஸூரியன அஸதகிரியை டைநது மறைநதான மஹாராஜரே! அதிகமாகத தோனறி நககினற இருளினுலும புழுதியினுலும நலல வஸதுவையோ லலது கெட்டவஸதுவையோ ஒனறையும கணடோமிலலை பார ரே! சிறநத விலலாளிகளான அவாகள ராததிரி யுததததில பயந ாகளாக எலலா யுததவீராகளோடும சோநது அநத யுததததி னறு விலகிசசெனறனா அரசரே! அபபொழுது, ஸூரியாஸத காலததில கௌரவாகள ஓடவே, பாாததாகள வெறறி டைநது மனககளிபபுளளவாகளாகத தஙகள பாசறையைக ிததுச சென்றாகள அநத வீராகளாலே யுததமானது நிறுத பட்டவுடனே, சேனையில ஒனறுகூடியிருககினற எலலா அரசா நம, வாதயகோஷஙகளோடும காஜனஙகளோடுகூடின பலவித ன ஸிமம நாதஙகளோடும பிறாகளைப பரிஹஸிககினறவாக ம அசசுதரையும அாஜுனனையும புகழகினறவாகளுமாகிப ணடவாகளின விஷயததில ஆசீாவாதஙகளைச செயதாாகள ிறகு, யுததம நிறுததபபடவே, அநத யுததகளததில, பாணட கள், ஸநதோஷமுடையவாகளானாகள அரசாகள இரவில

பாசறையை அடைந்து வஸித்தார்கள் பிறகு, கோரரூபமுடை
தும் ருத்திரனுடைய உத்தியானவனம் போன்றதுமான யுத்
களத்தை ரக்ஷஸ்ஸுகளும் பிசாசங்களும் துஷ்டவிலங்குகளும் கூ
ட்டங்கூட்டமாக வந்து நாடின'' என்று கூறினன்

பதினறுவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(கர்ணன் துர்யோதனனை நோக்கித் தனக்குச் சல்லியன் ஸாரதிய
இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டது)

திருதராஷ்டிரன், "ஓ! ஸஞ்சய! அர்ஜுனன் தன்னிஷ்ட
படி நம்மைச் சேர்ந்தவர்களனைவர்களையும் நிச்சயமாகக் கொன
விட்டான் [1] ஆததாயியான இந்த அர்ஜுனனுடைய யுத்தத்தி
அந்தகனும் விடுபடமாட்டான் பார்த்தன் ஒருவனுகவே ஸுப
ரையை அபகரித்துவந்தான், ஒருவனுகவே அக்னியை (காண்
டவ வனத்தில்) திருப்திசெய்தான், ஒருவனுகவே இந்தப்பூமி
ஜயித்து அரசர்களையும் கப்பங்கட்டுகிறவர்களாகச் செய்தா
திவ்யமான வில்லையேந்தியவனான அர்ஜுனன் ஒருவனுக
நிவாதகவசர்களைக் கொன்றுன், ஒருவனுகவே வேடவடி
துடன் நிற்கின்ற பரமசிவனோடு போர்புரிந்தான், ஒருவனுக
(கந்தர்வயுத்தத்தில்) பரதவம்சத்தில் பிறந்தவர்களான துர்யோ
னுதிகளை ரக்ஷித்தான், ஒருவனுகவே ஈச்வரனை ஸந்தோஷிப்பி
தான் அந்த அர்ஜுனன் ஒருவனுலேயே உக்கிரமான பராக்கி
முள்ளவர்களான என்னைச்சேர்ந்த அனைவர்களும் ஜயிக்கப்ப
டார்கள் அவர்கள் நிந்திக்கத்தக்கவர்களல்லர் அவர்கள் புக
தக்கவர்களே அவர்கள் செய்ததைச் சொல்லு ஸூத! அ
குப்பிறகு, அப்பொழுது துர்யோதனன் யாது செய்தான்?
என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானுன்

"அடிக்கப்பட்டவர்களும் வெட்டப்பட்ட அவயவங்க
யுடையவர்களும் வாகனங்களினின்று கீழே தள்ளப்பட்டவ
ளும் கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் வாகனங்களையும் இழ
வர்களும் தீனஸ்வரம் அடைந்தவர்களும் மனவருத்தமுற்ற
களும் பகைவர்களால் தோல்வி அடைவிக்கப்பட்டவர்க
மானிகளுமான கௌரவர்கள், பலதுடைந்து விஷத்தையிழ

---

[1] விராடபர்வம் 175-வது பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

ால் மிதிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பங்களைப்போல வீரியமற்றவர்க
கச் சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தை அடைந்து மறுபடியும்
திராலோசனை செய்தார்கள் பிறகு, கர்ணன் கோபமூண்டு
ப்பம்போல மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கையினாலே கையைப்
சேர்ந்து உம்முடைய குமாரனைப் பார்த்துக்கொண்டு அந்தக
ளரவர்களுக்குச் சொல்லலானான். 'ராஜனே! அர்ஜுனன்
றுதியுள்ளவன், உறுதியுடையவன், ஸமர்த்தன், எப்பொழு
தைரியமுடையவன் கிருஷ்ணனும் ஸமயத்துக்குத் தக்கபடி
த அர்ஜுனனுக்குப் போதித்துக் கொண்டிருக்கிறான் நாம்
னால் இப்பொழுது அஸ்திரப்பிரயோகத்தினால் விரைவில்
சிக்கப்பட்டோம் நான் அவனுடைய விருப்பமனைத்தையும்
னத்தினம் நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்னான்
வாறு சொல்லக் கேட்ட அந்தத் துரியோதனன், 'அவ்வாறே
ட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு, உத்தமர்களான அரசர்களுக்கு
னுமதி கொடுத்தான் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்றவர்களான
சர்களனைவர்களும் தத்தம் வாஸஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள்
வர்கள் அந்தராத்திரி இனிதுவாசஞ்செய்து மனக்களிப்புடன்
த்திற்காக வெளியே புறப்பட்டார்கள் அவர்கள், கௌரவர்
ள் சிறந்தவனாகத் தர்மராஜனால் பிருஹஸ்பதி சுக்கிராசார்யர்
ர்களுடைய கொள்கைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதும்
க்கமுடியாதததுமான வியூஹத்தைப் பார்த்தார்கள் பிறகு, சத்
நுவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான துரியோதனன் அப்
ொழுது அதிக வீர்யமுடையவனும் கரியினுடைய துதிக்கைபோ
ற தோள்களுள்ளவனும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனுமான
ணனை நினைத்தான் அரசனான துரியோதனனுடைய மனமா
து, யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கு ஒப்பானவனும் பலத்தில் தேவதை
நடைய கூட்டங்களுக்கு ஸமானனும் வீர்யத்தில் கார்த்தவீர்ய
க்கு ஒப்பானவனுமான கர்ணனை நாடியது எல்லாச்சைனியங்
நடையமனமும், பிராணஸங்கடகாலங்களில் பந்துவைநாடுவது
ால்ச் சிறந்த வில்லாளியும் ஸூதபுத்திரனுமான கர்ணனையே
டியது'' என்றுகூறினான்

திருதராஷ்டிரன், "ஸூத! அதற்குப்பிறகு உங்களுடைய
னம் விகர்த்தன குமாரனான கர்ணனை நாடியிருக்கும்பொழுது,
்தனான துரியோதனன் யாதுசெய்தான்? யுத்தமநிறுத்தப்பட்டு
றுபடியும் சேனைகளால் யுத்தமானது தொடங்கப்பட்டபொ
து, குளிரினால் துன்பத்தை அடைந்தவர்கள் சூரியனைப்பார்ப்
துபோல ராதேயனைப் பார்த்தீர்களா? ஸஞ்சய! அந்த யுத்தத

ததில பாணடவனால அதிகமாகப பீடிககபபடட துரயோதனனை
மஹாயுதததததில பராககிரமமுளளவரகளான பாணடுபுததி
களையும கணடு விகாததனகுமாரனான கரணன அவவிடத
எவவாறு போரபுரிநதான? பாணடுபுததிரரகளனைவரகளும அ
யுததகளததில ஸூதபுததிரனான கரணனோடு எவவாறு போ
புரிநதாரகள? மிககபுஜபலமுளள கரணனொருவனே ஸ
சயரகளோடுகூடின பாரததரகளைக கொலவான கரணனுடை
புஜபலமானது யுததததில இநதிரனுககும திருமாலுககும
மானது மஹாதமாவான அநதககரணனுடைய சஸதிரங
கோரமானவை அவனது வலலமையும கோரமானது அவ
ஆதாரமாககொணடு அரசனான துரயோதனன யுததததில ம
கொணடிருககிறான பிறகு, பாணடவனாலே அதிகமாகத து
மடையுமபடி செயயபபடட துரயோதனனையும பராககிரமசா
ளான பாணடு புததிரரகளையுமகணடு, மஹாரதனான கரணன உ
ஸாஹமடைகிறான அறிவறறவனான துரயோதனன யுததத
கரணனை ஆதாரமாகசகொணடு புததிரரகளோடும கேசவனோ
கூடின பாரததரகளை ஜயிபபதறகு மறுபடியும உதஸாஹமடை
றான ஐயனே! ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியை நீதி
னெனறெணணுகிறவனும, அவவாறே கரணனையும யுததததில
பறறவனும தேவரகளாலுஙகூட ஸகிககமுடியாதவனும பார
னைககாடடிலும மேறபடடவனுமெனறு எணணுகிறவனுமா
அநதத துரயோதனனுடைய உளளததில கரணன ஒருவனே யு
தததில ஸோமகரகளுடனகூடின பாரததரகளை ஜயிததுவிடு
னெனகிற இவவிதமான எணணம எபபொழுதும நிலைபெறறி
கினறது மநதனான துரயோதனன எபபொழுதுமே இவவி
யததை என முனனிலையிலும புகழநதுகொணடிருககிறான. பர
கிரமசாலியான கரணன, யுததததில பாணடுபுததிரரகளை மீறமு
யாமையால, நிசசயமாகத தெயவம பிரதானமானது அநதோ
இது பெருஙகஷடம, ஆசசரியம சூதாடடததினுடையமுடி
னது இபபொழுது கோரமாகவிருககினறது ஸஞசய! தீ
மும கோரமுமான முனைபோனறவைகளும துரயோதனனா
உணடுபணணபபடடவைகளுமான பலவாறான துககஙகளை நா
ஸகிததேன அபபா! ஸுபலபுததிரனான சகுனி நீதிமா
னறு அபபொழுது எணணபபடுகிறான கரணனும நீதி
னெனறே எணணபபடுகிறான கோபமுளளவனும அரச
மான துரயோதனனும அவனை எபபொழுதும அனுஸ
கினறான ஸஞசய! இவவாறாக மஹாயுததஙகள நடநதுவ

ில நாளதோறும எனபுததிராகளைக கொலலபபடடவாகளா
தோலவி அடைவிககபபடடவாகளாகவும கேடடேன யுத
ில பாணடவாகளுள ஒருவனுவது கொலலபபடவிலலையாம
ரடவாகள (கௌரவசேனையின மததியததில) ஸதிரீகளுடைய
ியிலபோலப பிரவேசிககினறூாகள (மனிதபலததைககாட்டி
) தெயவபலமே மேலானது" எனறு கூறினுன
ஸஞசயன சொலலலானுன "ராஜரே! இவறறிறகுககாரணம
புசெயத பெரிய தாமஙகளெனறு நினைததுககொளளும் ஒரு
சென்றதான எநதககாரியததைபபறறிப பிறகு ஆலோசிக
ின் அநதககாரயமும அவனுககு ஒருகாலும கைகூடுவதிலலை,
னும மனககவலையினுல அழிநதுபோகிருன விவேகமுடையவ
உமமால யுகதாயுகத விசாரணையானது முநதியே செயயப
த காரணததினுல அவவிதமான இநதககாரயமானது உம
ிடடு வெகுதூரமவிலகிவிடடது அரசரே! பாணடவாகளோடு
ம செயயவேணடாமெனறு பலவாறுகச சொலலப்படடீா
ரடவாகளிடததிலுளள பகைமையினுல அநதவாாததையை
றறுககொளளவிலலை உமமால பாணடுபுதராகள விஷயததில
ரமான பாவஙகள செயயபபடடன உமநிமிததமாக அரசா
ககும வீராகளுககும கோரமான க்ஷயம நோநதிருககினறது
ஶரேஷடரே! சென்றுபோன அநத விஷயததைபபறறி
இபபொழுது வியஸனமடையவேணடாம கோரமான எல
கஷடததையும நடநதபடி சொலலுகிறேன, கேளும
மான ஓராபததானது உரைககபபடப போகிறது இரவு
தவுடனே, மஹாபாகுபலமுளளவனுன கர்ணன தூயோ
ராஜனை நோககிச சென்றுன, அவனை அணுகிப பினவரு
கூறலானுன
"ராஜனே! புகழசசிபெறற பாணடவனுேடு இபபொழுது
யுததததிறகாக எதிரககபபோகிறேன அநத வீரனை நான
லலபபோகிறேன அலலது அவனுவது எனனைககொலவான
துலததில பிறநத ராஜனே! எனககும அாஜுனனுககும
மஙகள பலவாறுக இருநததினுல எஙகள இருவாகளுககும
பபு உணடாகவேயிலலை ராஜனே! எனபுததிககுத தககபடி
எனனுடைய இநதவாககியததை நீ கேள பாரத! யுததத
ான பாாததனைக கொலலாமல திருமபபபோகிறதிலலை இந
சனையில உததமாகளானவீராகள கொலலபபடவும, நானும
ததில ஸநநததனைக நிறகவும, இநதிரனுல கொடுககபபட்ட

சகதியை இழநதவஞன எனனைப பாாததன யுததததிற
எதிாககபபோகிருன ஜனேஸவர! ஆதலால, எனனுடைய
ஆாஜுனனுடையதுமான சிறநத ஆயுதஙகளுடைய வெறறிை
தருமவீாயததை நீ தெரிநதுகொள பெரிதானகாரியததை ந
செயவதிலும லாகவததிலும தூரததிலிருநது லக்ஷியததில
குமபடி செயவதிலும ஸாமாததியததிலும அஸதிரஙகளை
யோகிபபதிலும ஸவயஸாசியானவன எனககு நிகராக
பாரத! தேகவனமையிலும மனேபலததிலும அஸதிரசிக்ஷை
லும பராககிரமததிலும லக்ஷியததில பாணஙகளபோயத தாக
தை நிசசயிககும விஷயததிலும ஸவயஸாசி எனககு நிகராக
எலலா ஆயுதஙகளுககும மேலானதும, விஜயம எனறு பிரஸி
பெறறதுமான அவவிதமான விலலானது இநதிரனுககுப பி
தைச செயயவேணடுமெனகிற எணணஙகொணட விஸவகாப
ஞலே செயயபபடடது ராஜனே! இநதிரன எநத விலலினு
அஸுராகளுடைய கூடடஙகளை ஜயிததானே, எநத விலலினு
சபததிஞலே அஸுராகளுககுப பததுததிசைகளிலும ம
முணடுபணணபபடடதோ அநத ஸாவோததமமான விலலை இ
ரன பரசுராமருககுக கொடுததான விறகளுளசிறநத அந
லைப பரசுராமா எனககுககொடுததாா அநதவிலலிஞலே ஜய
களுள உததமனும மஹாபாருபலமுளளவனுமான ஆாஜுன
(எதிாததுப) போாபுரியபபோகிறேன இநதிரன எவவாறு
ததில ஒனறுசோநதிருககினற எலலா அஸுராகளையும கொ
ஞே அவவாறே யுததததில எலலாப பாணடவாகளையும
ஜயிககபபோகிறேன பூமியை இருபததொருமுறை ஜயித
பரசுராமராலே கொடுககபபடடதும கோரமுமான அநதவி
னது காணடீவததைக காடடிலும மேலானது பிருகுகுல
பிறநத பரசுராமா அநத விலலினுடைய திவயமான செயகைக
சொலலியிருககிறாா அநததநுஸைப பரசுராமா எனககுக
டுததாா அதஞல பாணடவஞேடு போாபுரியபபோகிறேன
யோதன! ஜயசீலாகளுள உததமனும வீரனுமான ஆாஜு
யுததததில பநதுககளோடு கொனறு யான உனனை இபபொ
ஆனநதபபடுததபபோகிறேன ராஜனே! மலைகளோடும க
ளோடும தீவுகளோடும கூடியதும, வீராகள கொலலபபடட
ஸமுததிரஙகளிஞல சூழபபடடதுமான பூமியானது
பொழுது உனது புததிர பௌததிராகளிடம நிலைபெறறத
போகிறது நனருகத தாமததில பறறுதலுளளவனும மன

கினவனுமான ஒருவனுககு வீததி உணடாவதுபோல
ககுக) காயவீததி நிசசயம இபபொழுது விசேஷித்து உன்
டைய பரியததினபொருட்டு நான செயயததகாத காரியம
லை மரமானது எவவாறு நெருபபை ஸஹிபபதறகுச சகதியற
ா அவவாறே என்னுடைய பராககிரமததைத தாஙகுவதறகு
த ஆரஜுனன சக்தியுளளவனுகான எதனுலே நான
தனனைவிடக குறைநதிருககிறேனெனனுமவிஷயம நான அவ
ம் சொலலததககதாயிருககிறது அநத அரஜுனவிலலின்
ய் நாணகயிறுனது தெயவததனமையுளளது, அவவாறே,
னடு பெரிய அமபுததூணிகளும குறையாதவைகள அநத அர
னனுககு ஸாரதி கோவிநதன எனககு அவவிதமான ஸாரதி
லை அநத அரஜுனனுககுத திவயமானதும யுததத்தில
ரால) ஜயிககமுடியாததுமான காணடீவம எனகிற சிறநத
விருககிறது எனககும திவயமானதும மஹிமைபொருநதின
விஜயம எனறு பெயருளளதுமான சிறந்த விலலிருககிறது
னே! அபபடிபபடட விலலினுல பாரததனைககாட்டிலும
ா மேலானவன எநதவிததததினுல வீரனுன பாணடவன
ானவனெனபதை எனனிடததினினறு தெரிநதுகொள
ஜுனனுககு) ஸாவலோகஙகளாலும நமஸகரிககபபடுகினற
ாஹன (குதிரைச) கடிவாளஙகளைப பிடிககிருன ஸவர்ணு
காரததுடனகூடினதும சிறநத்துமான ரதமானது அகனியி
கொடுககபபட்டிருககினறது வீரனே! குதிரைகளும எவவி
தாலும கொலலபபடததகாதவைகள, மனததினுடைய
மபோனற வேகமுடையவைகள அறபுதமானதும காநதி
ன்துமான வானரககொடியும பயஙகரமாயிருககினறது உல
தைபபடைததவனுன கிருஷணனன அநத ரததைதப பாதுகாக
றுன இமமூனறு விஷயஙகளாலும குறைநதவனுன நான
னடுபுததிரனேடு போரபுரிவதறகு விருமபுகிறேன இந்தச்
யனே கிருஷணனுககொபபானவன, யுததததில ஸமாத
இவன எனககு ஸாரதயம செயவானேயாகில உனககு
ம் நிசசயமாக உணடாகும பகைவாகளால எளிதில ஜயிகக
யாதவனுன சலயன அபபடிபபடட எனககு ஸாரதியாக
ணடும எனககு நாராசஙகளையும கழுகிறகுகளபூணட பாணங
யும வணடிகள சுமநதுகொணடுவரடடும ராஜேநதிர! பரத
ரஷட்டனே! உததமமான குதிரைகளபூடடிய சிறநத ரதஙகளும
புறததில எபபொழுதும எனனைத தொடாநதுகொணடே

வரட்டும். இவ்விதமான குணங்களாலே நான் பார்த்தனைக்கா
லும் மேலானவனுவேன் சல்யனும் கிருஷ்ணனைக்காட்டி
மேலானவன் அர்ஜுனனைக்காட்டிலும் நானும் மேலான
பகைவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனுன தாசார்ஹன் எவ்வாறு அ
ஹிருதயத்தை அறிகிருனே அவ்வாறே மஹாரதனுன சல்ய
அச்வஹிருதயத்தை நன்ருக அறிந்திருக்கிருன் பாகுபல
மத்திரராஜனுக்கு நிகரானவன் ஒருவனுமில்லை அவ்வாறே,
திரத்தில் எனக்கு நிகரானவன் ஒருவில்லாளியுமில்லை அவ்வா
அச்வஸ்வபாவத்தை அறியும்விஷயத்தில் சல்யனுக்கு ஈடான
ஒருவனுமில்லை எனது ரதமானது கிருஷ்ணனுடைய ரதத்
காட்டிலும் மேன்மைபெற்றதாகிவிடும் இவ்வாறு செய்யப்
டால் நான் அர்ஜுனனைக் காட்டிலும் குணங்களால் சிறப்பு
னுவேன் கௌரவரிற்சிறந்தவனே! நான் யுத்தத்தில் பல்குன
ஜயிப்பேன் இந்திரனுடன்கூடின தேவர்களும் எதிர்ப்பத
வல்லமையுள்ளவர்களாகார்கள் மஹாராஜனே! சத்ருக்க
தவிக்கச்செய்பவனே! இது உன்னுல் நிறைவேற்றப்படவே
மென்று விரும்புகிறேன் இவ்விதமான என்னுடைய விருப்
னது நிறைவேற்றப்படவேண்டும் உங்களுக்கு இச்சமயமா
தாண்டிப்போகவேண்டாம் இவ்வாறு செய்யப்படுமானுல்
னுல் எனக்கு எல்லாம் செய்யப்பட்டதாகும் பாரத! பி
யுத்தத்தில் என்னசெய்வேனென்பதைப் பார்ப்பாய் ஸர்வ
தினும் யுத்தத்தில் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற பாண்டவர்
ஜயிக்கப்போகிறேன் யுத்தத்தில் தேவாஸுரர்களுங்கூட எ
எதிர்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்கள் ராஜனே! மனுஷ்ய ஜாதி
பிறந்த பாண்டுபுத்திரர்கள் எவ்வாறு எதிர்ப்பார்கள்?' எ
கூறினுன்

யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றவனுன கர்ணன் இவ்வ
சொல்ல, உம்முடைய குமாரன் மிக்கமனக்களிப்புள்ளவ
பிறகு ராதேயனைக் கொண்டாடி உரைக்கலானுன் 'கா
நீ நினைக்கிறபடி இதனை இவ்விதமாகவே செய்வேன் யுத்
தில் அம்புப்பெட்டிகளுடன் கூடியவைகளும் குதிரைகளு
கூடியவைகளுமான ரதங்கள் நன்ருகப் பின்தொடரப்போ
றன உனக்காக வண்டிகள் நாராசங்களையும் கழுகிறகு
பூண்ட அம்புகளையும் சுமந்துகொண்டு செல்லும் கர்ண! உ
நாங்களும் எல்லா அரசர்களும் பின்தொடரப்போகிறே
என்று கூறினுன் மஹாராஜரே! பிரதாபசாலியும் ரா

ான உமமுடைய குமாரன இவவாறுசொலலிவிடடு, மததிர ாஜனை அடைநது பினவருமாறு வாாததைசொலலலானன -

இருபததுமூன்ருவது அத்யாயம்

(துர்யோதனனுடைய வேண்டுதலால் சல்யன் கர்ணனுடைய ரதத்திலிருந்து ஸாரத்தியம் செய்ய அதிகப்பிரயாஸத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டது)

மஹாராஜரே! இவவாறு உரைகககேடட பிரதாபசாலியான உமமுடையபுததிரன யுததததில தேவஸைனயஙகளுககும யததை உணடுபணணுகிறவனன மததிரராஜனைபபறறிராதேயன சாலலியவறறையெலலாம விரைவாக அபபடியே செயதான, ததததில மஹாரதனன மததிரராஜனை நமஸகாரஞசெயது வணக ததுடன அவனருகில நெருஙகி, அனபுடனே பினவரும வாக தனை உரைககலானன 'உணமையை விரதமாககொணட ரே! மஹாபாககியமுளளவரே! சததுருககளுககுத தாபததை ருததிபணணுகிறவரே! மதரதேசததுககுத தலைவரே! யுததத ல சூரரே! பகைவா படைகளுககுப பயததை உணடுபணணு றவரே! பேசுமதிறமையுடையவாகளுள் உததமரே! எனககுப ரியததைச செயவதின பொருடடும நனமையைச செயவதின பாருடடும அவவாறே பாாததனுடைய வதததினபொருடடும ாஜயாரேஷடாகளுடைய முததியில. காணன சொனனவாாத ததயை நீா கேடடிருககிறீா உமமை நான பராாததிககிறேன பபறற வீாயமுடையவரே!' சததுரு பக்ஷஙகளுககு நாசததை ணடுபணணுகிறவரே! ஆதலால, நான இபபொழுது உமமை டியினல வணஙகி வேணடுகிறேன நலல விரதமுளளவரே! ஆதலால, பாாததனுடைய நாசததினபொருடடும எனனுடைய னமையினபொருடடும, ருததிரரை பரமமா காததததுபோல ா காணனை எலலா ஆபததினினறும காபபாறறும ரதிகஶ ரஷடரே! அனபினலே ஸாரதயம செயயவேணடும நீா ஸாரதி ாக இருபபீரேயாகில ராதாபுததிரனன காணன என பகை ாகளை ஜயிபபான மஹாபாககியமுளளவரே! உமமைத தவிர ாஸுதேவனைபபோலக காணனுடைய குதிரைககடிவாளஙக ாபபிடிபபவன யுதததததில வேறெருவனுமிலலை எவவாறு பரமம தவா மஹேஶவரரைக காபபாறறினரோ அவவாறே எலலா திததாலும காணனைககாபபாறறும மதரேஶவரரே! விருஷணி

குலததில பிறநதவனை ஸ்ரீகிருஷணன எவவாறு பாணடவ
எலலாவிதமான ஆபததுககளினினறும பாதுகாககிருனே அ
வாறே இபபொழுது நீ ராதேயனைக காபபாறறும நமமுடை
பலமானது பீஷமா, துரோணா, கிருபா, காணன, நீ, வீாயமுன
யவனும போஜனுமான கிருதவாமா, ஸௌபலனுடைய புததிரன
சகுனி, துரோணபுததிரரான அஸவததாமா, நான என ஒ
பதுவிதமாக வகுக்கபபட்டிருககிறது இவற்றில மஹாதம
வான பீஷமருடைய பாகமும், த்ரோணருடைய பாகமு
இலலை அவவிருவாகளாலும அவாகளுககுரிய பாகஙகளை மீ
எனசததுருககள கொலலபபடடாாகள தோஷமறறவரே
பிராயம முதிாநதவாகளும பெரியவிலலைக கையிலேநதியவாக
மான அவவிருவாகளும யுதததததில கபடததால கொலலபப
டடாாகள அவாகள செய்யமுடியாத காாயததைச செயது இ
மணணுலகினினறு விணணுலகமேகினாாகள அவவாறு, மற்
புருஷஸரேஷடாகளும யுதததததில பகைவாகளால கொலலப்ப
டடாாகள நமமைசசோநதவாகளனேகாகள சகதியுளளவரையி
பூாணமான வலலமையைக காடடிப பிராணனை இழநது பகைவ
களால சுவாககததை அடையுமபடி செயவிக்கபபடடாாகள
ராஜரே! அலபாகளான பாாததாகளாலே அவவிதமான என
டைய இநதசசேனை முநதியே பெருமபானமையாக நாசமபணண
படடுவிட்டது இபபொழுதும பாாததாகளாலே நாசமபணண
படுமெனபதில எனன ஸநதேகம? ராஜரே! குநதீபுததிராகளே
பலசாலிகள, அதிக தைாயமுடையவாகள, உணமையான பரா
கிரமமுளளவர்கள மிகுநதிருககினற எனனுடைய சேனை கொ
லபபடாமலிருககுமபடியான உபாயததை நீ செயயும பி
புவே! இநதச சேனையானது யுதததததில பாணடவாகளா
வீராகள அழிககபபடடதாகியது புருஷஸரேஷடரே! மஹ
பாகுபலமுளள காணன ஒருவனும ஸாவலோக மகாரதரா
நீரும நமககுப பிரியததையும நனமையையும செயயும வி
யததில பறறுதலுளளவாகளாயிருககினறீாகள சலய மஹ
ராஜரே! காணன இபபொழுது யுததரஙகததில அாஜுன
னோடு போாபுரிய விருமபுகிறன மததிரராஜரே! அநதக காண
னிடததில ஜயவிஷயமான பேராவல இருககினறது அநத
காணனுககுக (குதிரைகளைக) கடிவாளம பிடிதது ஙனகுநடத
பவன புவியில வேறொருவனுமிலலை யுதததததில பாாததனு
குக கிருஷணன எவவாறு கடிவாளததைபபிடிததுக குதிரை

த்துகின்ற உத்தமஸாரதியாக இருக்கிருனே அவ்வாறே நீரும
ணனுடைய ரதத்தில் கடிவாளங்களைப் பிடித்துக் குதிரைகளை
த்துகிறவராகவேண்டும் ராஜரே! பார்த்தன் யுத்தத்தில் அந்
க் கிருஷ்ணனேடு கூடி அவனால் பாதுகாக்கப்பட்டு எந்தக்கார்
ங்களைச் செய்கிருனே அவை (உம்மால்) பிரத்யக்ஷமாகக் காணப்
டுகின்றன முந்தி நம்முடைய யுத்தத்தில் அர்ஜுனன் பகைவர்
ளை இவ்விதமாகக் கொன்றுவிட்டான் கிருஷ்ணனேடு சேர்ந்
ருக்கின்ற இந்த அர்ஜுனனுக்கு இப்பொழுது பராக்கிரமம்
சூந்திருக்கின்றது மதர்ந்ததரே! கிருஷ்ணனேடு சேர்ந்து பார்த்
ன பெரிதான தார்த்தராஷ்டிரசேனையை ஒவ்வொரு தினத்தி
ம ஓட்டுகிறவனாகவே யுத்தத்தில் காணப்படுகிருன மஹாகாந்தி
ள்ளவரே! கர்ணனுடைய பாகமும் உம்முடைய பாகமும் மிகுந்
ருக்கின்றன அந்தப் பாகத்தைக் கர்ணனேடுகூடி நீர் ஒரேஸம
த்தில் இப்பொழுது நாசம் செய்வீராக அருணனேடு சேர்ந்து
ூரியன் எவ்வாறு இருளைப் போக்குகிருனே அவ்வாறே மஹா
த்தத்தில் கர்ணனேடு சேர்ந்து பார்த்தனை ஸம்ஹாரம் பண்ணும்
ாலசூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவர்களான கர்ணசல
ர் இருவர்களையும் உதித்திருக்கின்ற இரண்டு சூரியர்கள்போலக்
ண்டு மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் ஓட்டும் சூரியனையும் அருண
னயும் கண்டு இருள் எவ்வாறு நாசம் அடைகிறதோ அவ்வாறு
ாஞ்சாலர்களோடும் ஸ்ருஞ்சயர்களோடும் கூடின குந்திபுத்திரர்
ள் நாசமடையட்டும் கர்ணன் ரதிகர்களுள் சிறந்தவன், நீர்
ாரத்யம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவர் உங்கள் இருவர்களுக்கும்
ிசாகசையானது உண்டானதில்லை, (பிறகு) உண்டாகப்போவது
ில்லை விருஷ்ணிகுலத்தில் தோன்றிய கிருஷ்ணன் எல்லா நிலைமை
ளிலும் பாண்டவனை எவ்வாறு பாதுகாக்கிருனே அவ்வாறு நீர்
ிகாத்தனகுமாரனான கர்ணனை யுத்தத்தில் பாதுகாக்கக்கடவீர்
ுத்தரங்கத்தில் போர்புரிகின்ற அந்தக்கர்ணனுக்கு நீர் ஸாரத்யம
ெசய்யவேண்டும் யுத்தத்தில் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை எவ்வாறு
ல்லாச் சத்ருக்களிடத்தினின்றும் பாதுகாக்கிருனே அவ
ாறே நீரும் மஹாயுத்தத்தில் ராதேயனைப் பாதுகாக்கவேண்டும
ாஜரே! இந்தக்கர்ணன், நீர் ஸாரதியானால், யுத்தத்தில் இந்திர
ுடன் கூடின தேவர்களாலும் அவமதிக்கமுடியாதவனாவான்,
ாண்டவர்களால் எவ்விதம் ஜயிக்கப்படுவான்? என்வார்த்தை
ில் நீர் ஸந்தேகப்படவேண்டாம்' என்று கூறினன் மஹாபாகு
லமுள்ளவனும், குலத்தினுலும் ஐசுவரியத்தினுலும் சாஸ்திர

ஞானததினுலும பலததினுலும இறுமாபபுளளவனுமான சல்யன்
துாயோதனனுடைய வாாததையைக கேட்டுக கோபமூண
இரணடு கடைவாயகளையும (நாககினுல) நககிககொணடு அவனை
நோககிப புருவததை முககோணமாகுமபடி செயதுகொணடும்
இரணடு கைகளையும அடிககடி உதறிககொணடும, கோபததினுல
சிவநதிருககினற இரணடு பெரிய கணகளையும் புரட்டிவிழிததுக
கொணடும பினவருமவாாததையைக கூறலானுன் 'ராஜேநதிர
இபபடிபபட்டசெயகையில எனனை ஏவுதல தகாது இழிநதகுல்த
தில் பிறநதிருககினறவனுககு உயாகுலததோன அடிமைசெய்த
தகுநதவனலலன தனனைவநது அடுததவனும மிகக கௌரவ
முளளவனுமான மிததிரனை அதிகபாவியான ஒருவனுடைய வசத
தில எவன இருககுமபடி செயகிறுனே அவனுடைய அநதககாரி
யம கீழோரை மேமபடுததலும மேலோரைக கீழபபடுததலுமாகிற
விபரீதச் செய்கையினுலுணடான பாவமாகும நானமுகனே
பிராமணாகள முகததினினறு உணடுபணணபபட்டாாகள க்ஷத
திரியஜாதியானது கையினினறு (உணடுபணணபபட்டது,) பிறகு
வைஶயாகள இரணடு தொடைகளினினறும, சூததிராகள இரணடு
காலகளினினறும உணடுபணணபபட்டாாகளெனறு ஶ்ருதி கூற
கிறது. பாரத! அநத நானகுவாணஙகளிடததினினறும ஒனறோ
டொனறு சோவதினுல அனுலோம பிரதிலோம ஸாஙகாயததினு
லுணடான ஜாதிவிசேஷஙகளுடைய உடபிரிவுகள உணடாகின
றன க்ஷததிரியாகள ரக்ஷகாகளும தேடுகினறவாகளும கொடுக
கினறவாகளுமாக எணணபபட்டிருககினறுாகள பிராமமணாகள
யாகம செயவிததலாலும, அதயயனம செயவிததலாலும, தோஷ
மறறபிரதிககிரஹஙகளாலும, லோகானுககிரஹததினபொருட்டுப
பூமியில ஸதாபிககபபட்டிருககினறுாகள வைசியாகளுககு
கிருஷி, பசுககாததல, தருமததை அனுஸரிததுத தனததை அளித
தல (எனற இவைகள செயகைகளெனறு) ஏறபடுததபபட்டிருக
கினறன சூததிராகள பிரமமக்ஷததிரியவைசியாகளுககு வேலைசெய
பவாகளாக ஏறபடுததபபட்டிருககிறுாகள ஸூதஜாதியில பிற
தவாகள, பிராமமணாகளுககும க்ஷததிரியாகளுககும வேலைசெய
வாகளாக ஏறபடுததபபட்டிருககிறுாகள க்ஷததிரியன எவவிதத
தினுலும ஸூதாகளுடைய ஏவலைக கேடகமாட்டான நான முடி
யிலஅபிஷேகம செயவிககபபெறறவன, ராஜரிஷிகளுடைய குலத
தில பிறநதவன, மஹாரதனெனறு பிரஸிததிபெறறவன
வநதிகளால ஸேவிககபபட்டததககவன, ஸதோததிரம் செயய

_ததகசவன பகைவாகளுடைய படைகளை நாசம செயகிறவ
ன நான இவவாறுக இருந்துகொணடு யுததததில ஸூதபுததிர
ககு ஸாரதயம செயவதில பிரியபபடவிலலை காநதாரீபுததிர !
ர்சமிலலாமல ஸாரதயம செயயுமபடி சொலலுகிறபடியால, நீ
ன்னை அவமதிககிறுய, நிசசயமாகவே அதிக ஸநதேகம கொண
நககிறுய, நமமைககாட்டிலும காணனை மேலானவனுக நினைத
கொணடு அவனைப புகழுகிறுய நான யுதததததில ராதேயனை
னககுச சமானனுக எணணவிலலை ராஜனே ! எனககு அதிக
ன வேலையைக கடடளையிடலாம (சேனையின ஒருபிரிவை) யுத
ததில நாசம செயவதாகிய அதனைச செயதுவிடடு, எவவிதமாக
தேனே அவவிதமாகவே திருமபிச செலலுவேன இலலையேல,
ன ஒருவனுகவே உனனுடைய சததுருககளோடு போாபுரி
ன யுதததததில பகைவாகளைககொலுததுகிற எனனுடையவீர
தை இபபொழுது நீ பாா குருகுலததிலுதிததவனே ! எனனைப
ானற ஒருமனிதன உளளததில மனேரதஙகளை வைததுக
ாணடு பிரவிா ததிககமாடடான எனனைபபறறி நீ அதிகஸநதே
படாதே மேலும, எனவிஷயததில அவமானம எவவிததததா
ம செயயததககதனறு பயஙகரமாயிருபபவைகளும வஜரா
ததினுடைய உருவமபோனற உருவமுளளவைகளும திடமா
நபபவைகளுமான எனனுடைய கைககளைபபாா ஆசசரியகர
ன எனனுடைய விலலையும ஸாபபஙகளுககுஒபபான அமபு
ாயும காறறைபபோனற வேகமுளள நலல குதிரைகளையுடைய
ம ஆசசரியகரமுமான எனனுடைய ரததததையும பாா காந
ரீபுததிர ! தஙககடடுககளால அலஙகரிககபபடட கதாயுதத
தயும பாா யான கோபிததுககொணடேனேயாகில, பூமியை
பிளபபேன, பாவதஙகளையும சிதற அடிபபேன, கடலகளை
வறறசசெயவேன, சூரியனையும கீழேததளளுவேன ராஜனே !
விதமிருபபவனும பகைவாகளையழிபபதில திறமையுளளவனு
ன எனனை அதிரதனுககுப புததிரனுயிருககிற ஸூதனுககு
ரதயம செயயும விஷயததில ஏன ஏவுகிறுய ? ராதேயன என
டைய பதினுறுவது அமசததிறகும ஈடாகான ராஜனே !
ணனேடும அரஜுனனேடுமே ஜனாததனனேடுமகூடி மூனறு
லகததாாகளும போரில ஸனனததாகளாக வநதாலும நான
வாகளையும எவவிதததிலும மதிககமாடடேன நான இழிகுலத
ல பிறநத ஒருமனிதனலலேன நான உனனுல அறியபபடடவ
லலவா ? இவவிதமான அவமானமானது எவவிதததினுலும

எனக்குச் செய்யத்தக்கதன்று கார்தாரீபுத்திர! இப்பொழு நான் உன்னிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன் நாடை குறித்துச் செல்லுவேன் நான் ஸூதபுத்திரனுக்கு ஸாரத செய்யும் விஷயத்தை ஒருகாலும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டே நான் இந்த அவமானத்தை அடைந்து எவ்விதத்திலும் போர யேன் கார்தாரீபுத்திர! நான் இப்பொழுதே உன்னிடத்தினின் விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன், என் வீட்டுக்குப் போகிறே என்றான்

மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் தோசசியுள்ளவனான சல்யன் இ வாறு சொல்லிவிட்டுக் கோபங்கொண்டு அரசர்களின் மத் லிருந்து விரைவாக எழுந்திருந்து சென்றான் அந்தச்சல்யனை உ முடைய குமாரன் நட்பினாலும் பகுமானத்தினாலும் தடுத் ஸாமோபாயத்தினால் ஸர்வார்த்தஸாதகமும் மதுரமுமான வ யத்தைச் சொல்லலானான் 'சல்யமகாராஜரே! நீர்சொல்லிய இ இவ்வாறுதான், ஸந்தேகமில்லை ஜனேஸ்வரரே! என்னுடை கருத்தோ ஒன்றிருக்கின்றது அதனை நீர் தெரிந்து கொ ளும் மத்ரேஸ்வரரே! உம்மைக்காட்டிலும் கர்ணனும் மேலான னல்லன், மற்ற அரசர்களும் மேலானவர்களல்லர் கிருஷ் னும் யுத்தத்தில் எதிர்ப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவனுகா புருஷ ஸ்ரேஷ்டர்களான உம்முடைய முன்னோர்கள் ஸ யத்தையே சொல்லுகிறவர்கள் அதனால், நீர் 1 ஆர்த்தாய என்று சொல்லப்படுகிறீரென்பது என்னுடைய எண்ணம் ப வர்களுடையகர்வத்தை அழிப்பவரே! நீர் யுத்தத்தில் பகை களுக்கு மனத்தில் நாட்டப்பட்ட முளைபோலிருத்தலால் உமக் சல்யன் என்கிறபெயர் இப்புவியில் சொல்லப்படுகிறது அளவ் தக்ஷிணைகளைக்கொடுப்பவரே! முன்பு உம்மால் இது கூறப்ப ருக்கிறது தாமங்களை அறிந்தவரே! எதெது உம்மால்சொல் பட்டிருக்கிறதோ அதை அதை எனக்காக நீர்செய்யும் உம்மை காட்டிலும் ராதேயனும் வீர்யமுடையவனல்லன் நானும் வீ முடையவனல்லேன் இந்த யுத்தத்தில் (கர்ணனுடைய ரதத் பூட்டியிருக்கின்ற) உத்தமமான குதிரைகளுக்கு ஸாரதி குமபடி நான் உம்மை வேண்டுகிறேன் குணங்களாலே தன சல்யனைக்காட்டிலும் கர்ணனை மேலானவனாக எண்ணுகிறே உம்மை வாஸுதேவனைக் காட்டிலும் மேலானவரென்று இ

1 ருதம் = ஸத்யம், ருதாயனர் = ஸத்யத்தை ஆதாரமாகக்கொண வர்கள், ஆர்த்தாயனி = அந்த மரபில் தோன்றியவன்

கம எண்ணுகிறது புருஷஶ்ரேஷ்டரே! கர்ணன அஸ
ஙகளாலே பார்த்தனைககாட்டிலும மேலானவன நீஙகள
ரவஹிருதயததை அறிவதிலும அவவாறே பலததிலும கிருஷ
னைககாட்டிலும மேலானவர மத்ரராஜகுமாரரே! அதிகமான
ஞைதாயததையுடைய வாஸுதேவன அஶ்வஹிருதயததை
றிகிறதைபபோல இருமடஙகு நீர அறிகிறீர்' என்றுன
யன, 'காந்தாரீபுத்திர! கௌரவனே! சேனையின நடுவில நீ
ரனைத தேவகீபுத்திரனைககாட்டிலும மேலானவனென்று
ாலலுகிற காரணத்திஞல நான உனனிடத்தில பிரீதியுள்ளவஞ
றன வீரனே! நீ எண்ணுகிறபடியே பாண்டவஶ்ரேஷ்டனை
ஜுனனேடு போர்புரிகின்ற கர்ணனுககு இதோ நான ஸாரத
செய்கிறேன வீர! விகர்த்தனகுமாரனுன கர்ணனைபபற்றி
னககு ஒருவிதமான பிரதிஜ்ஞை இருககினறது அவனுககு
திரில என்னிஷ்டபபடி வார்த்தைகளை வெளியிடுவேன்'
ன்றுன பாரதரே! உமமுடைய புத்திரன், 'அவவாறே ஆகட
' என்று சொலலி அநத மத்திரராஜனுடைய அபிபபிராயத
தக கர்ணனிடம கூறினுன

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்

துர்யோதனன் சல்யனுக்குத் திரிபுராஸுரர்கதையைச் சொல்லத்
தொடங்கியதும், திரிபுராஸுரரால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட
தேவர்களுக்கு ருத்ரர் பிரஸன்னரானதும்)

துர்யோதனன், 'மத்திரராஜரே! உஙகளுககு நான பினனும
ரைககபபோகிறதைக கேட்கவேண்டும பிரபுவே! முனபு தேவா
ஸுர யுத்தத்தில நடந்ததும மிகக தவமுடையவரான மார்ககண
டயரால என பிதாவினிடத்தில சொலலபபட்டதுமான வரலாறு
னைததையும சொலலுகினறேன எனனிடத்திலினறு நீர
னத்திஞல தெரிநதுகொளளும இவவிஷயத்தில நீர ஆலோசனை
செய்யவேண்டாம நறகுலத்திறபிறநத அரசர்களெலலாரும்
மாத்தஙகளுடைய நிசசயத்தைக கேட்டுத தெரிநதுகொளளா
ட்டால அதுவே பெருஙகலககமெனபது நிசசயம தேவர்களுக
ம அஸுரர்களுககும பெரிய மேனமைபுண்டாயிருநதது அப
பொழுது காவமுடையவர்களான விமஹிகாபுத்திரர்கள தேவர்
ள நாசமசெய்தார்கள பலத்திஞல காவஙகொண்ட அந்தத
னவர்கள தேவர்களாலே தோலவி அடைநதவர்களாகச செயு

யபபட்டாாகள ராஜரே! அநதசசமயததில முதலில (தேவாக
டைய துனபததுககுக காரணமான) தாரகாஸுரனுடைய யுத்
மானது நோநதது அநத யுததததில தேவாகளால அஸுராக
ஜயிககப்பட்டாாகளெனறு நாம கேட்டிருககினறோம தைதய
கள ஜயிககபபட்டபொழுது, தாரகாஸுரனுடைய மூனறுபுதறி
களும, காவததை இழநதவாகளும உதஸாகததை இழநதவாக
மாகி, அபபொழுது பாதாளததில பிரவேசிததாாகள பகை
களை நாசமசெயகிறவாகளான தாரகாக்ஷன கமலாக்ஷன, விதயு
மாலி எனற தாரகாஸுரனுடைய குமாராகள உககிரமா
தவததை மேறகொணடு சிரேஷ்டமான நியமததில நிலைபெறறு
தவததினால தஙகளுடைய சரீரஙகளை வாட்டினாாகள பிதாம
ரும, வரனகளைககொடுககிற ஸவபாவமுடையவருமான ஸ்ரீபிரம
தேவா, இநதிரியநிககிரகததாலும தவததாலும விரதானுஷ்ட
னததாலும ஸமாதியாலும பிரீதிஅடைநது அவாகளுககு வர
தைககொடுகக ஆரமபிததாா ஸாவலோகபிதாமஹரான நானமு
ரிடததினினறு அவாகளனைவரும ஒனறுசோநது எபபொ
தும ஸாவபபிராணிகளிடஙகளினினறும (தஙகளுககு) மரணமி
லாமையை வேணடினாாகள ஸாவலோகஙகளுககும குருவும பிர
வுமான ஸ்ரீபிரமமதேவா, அபபொழுது அவாகளைபபாாதது
'அஸுராகளே! எலலாபபிராணிகளாலும கொலலததகாமலிரு
குநதனமை உணடாகாது இவவிடததினினறு திருமபுஙக
உஙகளமனததுககு ருசிததிருககிற வேறுவரததைப் பெறறு
கொளளுஙகள' எனறு கூறினாா ராஜரே! பிறகு, அவாக
ஒனறுசோநது அடிககடி பலவாறுக ஆலோசிதது ஸாவலோகே
வரரானசதுாமுகரைவணஙகி இவவிதமான வாககியததை உரை
தாாகள 'இஷ்டபபடி செலலககூடியதும மஙகளகரமானது
விருமபபபடுகினற ஸமஸதவஸதுக்களும நிரமபியதும தேவா
ளாலுமதானவாகளாலும நாசமசெயயததகாததுமான நகரததை
வாஸஸதானமாக ஏறபடுததிககொளவதறகு விருமபுகிறோ
தேவரே! பிரபிதாமஹரே! யக்ஷாகளாலும ராக்ஷஸாகளாலு
ஸாபபககூட்டஙகளாலும நானாவித ஜாதியிலதோனறின பிரா
களாலும பிசாசஙகளாலும சஸதிரஙகளாலும பரமமவாதிக
டைய சாபஙகளாலும நாசமசெயயபபடாத மூனறுபட்டணஙக
எஙகளுககு நீா கொடுககககடவீா தேவரீருடைய அனுககிரகதை
முனனிட்டுநாஙகளஇவவுலகததிலமூனறுபட்டணஙகளையேவாஸ
தானமாககொணடு இநதப பூமியில சஞசரிககப போகினறோ

ிரக்கணக்கானவருஷங்கள் சென்றபிறகு, ஒருவரோடொருவர் ரப்போகின்றோம் தோஷமற்றவரே! இந்த மூன்று பட்டணங்க ம் ஐக்யமடையப்போகின்றன ஒன்றுசேர்ந்த இந்தமூன்று பட் ணங்களையும் அப்பொழுது பெருமைபொருந்திய தேவஸ்ரேஷ்ட ன் எவன் ஒரே பாணத்தினால் நாசம்செய்வனோ அவனே எங்க ங்கு மருத்யுவாருக' என்று வேண்டினார்கள் அந்தத்தானவர் ங்ளுடைய அந்தவார்த்தையைக் கேட்டு, பிதாமஹரான ஸ்ரீபிரம்ம வா,"இவ்வாறு ஆருக' என்று மறுமொழி சொல்லிவிட்டு ந்யலோகத்திற்கு ஏகினார் பரம்மதேவரிடத்தினின்று வரத் ப்பெற்றுப் பிரீதியடைந்தவர்களும் மஹாரதர்களுமான அந் தாரகனுடைய புத்திரர்கள் ஒருவரோடொருவர் ஆலோசித்து ன்றுபட்டணங்களையும் படைப்பதற்காக எல்லாச்சிறப்வேலைகளி ம் மிக்க தேர்ச்சியுள்ளவனும் மூப்பில்லாதவனும் தைத்யர்களா ம் தானவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகின்றவனுமான மயனை வரித் ர்கள் பிறகு, புத்திசாலியான மயன் தன்னுடைய தவத்தி லே ஸ்வர்ணமயமும் வெள்ளிமயமும் அவ்வாறே[1] இரும்பு முமான மூன்றுபட்டணங்களை உண்டுபண்ணினான் பகைவர் ர் வாட்டுகிறவரே! அவைகளுள், பொன்மயமான பட்டண் னது தேவலோகத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது வெள்ளிமயமான ட்டணம் ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது அவைகளுள், ரும்புமயமான பட்டணமோ அப்பொழுது பூமியில் நிலைபெற் ந்தது ஒவ்வொரு பட்டணமும் நூறுயோஜனை விஸ்தார டையது, அவ்வளவு நீளமுடையது உறுதியானது, கொத்த ங்களோடு கூடியது, பெரிய பிராகாரங்களையும் கோட்டை யில்களையுமுடையது, சிறந்தவீடுகளால் நெருங்கியது, விசால ன பெரிய ராஜவீதிகளோடு கூடியது, பற்பலவிதமான உப்ப ங்களாலும் வாசல்களாலும் விளங்கியது ராஜஸ்ரேஷ்டரே! ந்த மூன்று பட்டணங்களிலும் திவ்யமான மாலைகளையும் ஆடை ளயும் அணிந்த அஸுரர்கள் தனித்தனி அரசர்களாயிருந்தார் ர் திவ்யமான பொன்னகரமானது மஹாத்மாவான தார க்ஷனுடையதாக இருந்தது வெள்ளிமயமான பட்டணமானது லாக்ஷனுடையதாயிருந்தது இரும்புமயமான பட்டணமா து வித்யுன்மாலியினுடையது அந்த மூன்று தைத்ய அரசர் ளும் மூன்று உலகங்களையும் வல்லமையினால் கவர்ந்துகொண் ர்கள் 'பரம்மா என்பவன் யார்?' என்றும் சொன்னார்கள்

1 'கார்ஷ்ணுயஸம்' என்பது மூலம்

ஒபபறற வீரியமுளளவாகளும உததமாகளுமான அபபடிபப
தானவாகள, லக்ஷமும பதது லக்ஷமும கோடிகளுமாக அ
அஙகிருநது வநது கூடினாகள முனபு தேவாகளாலே
காரம செயயபபடடவாகளும மிகக கொழுபபுளளவாகளும
மாமஸ பக்ஷகாகள பெரிதான ஐஶவரியததை விருமபித திரி
மெனகிற தாககததை அடைநதாாகள இநத எலலா அஸுர
ளுககும மயன எலலாவிதமான உபாயஙகளையும சொலலுகிற
யிருநதான அவனை ஆதாரமாககொணடு அநத அஸுர
ளெலலோரும ஓரிடததினினறும பயமிலலாதவாகளாக இ
தாாகள திரிபுரததை வாஸஸதானமாககொணட எநத
ரன எநத விருபபததை மனததினால நினைததானோ அநத வி
பததை அவனுககு மயன மாயையினாலே அபபொழுது நி
வேறறினான மஹாபலசாலியான ஹரியெனறு பிரஸிததிபெ
தாரகாக்ஷ குமாரன ஒருவனிருநதான பிதாமஹரான பிர
தேவா எதனால ஸநதோஷமடைவரோ அநத உததமம
தவததை அவன செயதான ஸநதோஷமடைநதிருககினற பர
தேவரைப பாாதது, ஹரியானவன, 'சஸதிரஙகளால கெ
லபபடடு எநதக குளததில விழுபவாகள மறுபடியும அதிக
சாலிகளாகத தோனறுவாாகளோ அநதக குளமானது எ
ளுடைய படடணததில உணடாகவேணடும' எனறு வேண
னன பிரபுவே! தாரகாக்ஷனுடைய குமாரனும வீரனும
அநத ஹரியானவன வரததைபபெறறு அவவிடததில மரிதத
களைப பிழைககசசெயயும 'மருதஸஞசீவினி' எனகிற அவ
மான குளததை உணடுபணணினான ராஜரே! எநத அஸுர
எநத ரூபததோடும எநத வேஷததோடும அடிககபபடடுத த
கததில தளளபபடுகிறானோ அவன ஸமபூாணமான பலததுடன
வீாயததுடனும செளாயததுடனும அவவித ரூபததுட
வேஷததுடனுமே உணடாகிறான மஹாதமாவான அநத ஹ
னாலே உணடுபணணபபடடதும இவவிதமான வீாயததுடன
யதுமான அநதத தடாகததை அடைநது திரிபுரவாவ
ளான அஸுராகள உலகஙகளெலலாவறறுககும துனபஞ
தாாகள மிகக தவததினால ஸிததிபெறறவாகளும தேவாக
குப பயததை விருததிபணணுகிறவாகளுமான (அஸுராகள)
அஸுரன கொலலபபடடவுடனே, பதது அஸுராகளை உ
பணணினாகள அரசரே! அவாகளுககு யுதததததில எவவிதத
னும க்ஷயமுணடாகிறதிலலை பிறகு, (பரமமதேவருடைய) வ

த்தினுலே இறுமாப்பை அடைந்தவர்களான அந்த அஸுரர்கள்
ாபத்தினுலும் மோகத்தினுலும் பற்றப்பட்டவர்களும் புத்தியை
ந்தவர்களும் பயமற்றவர்களும் ஸமமானபேராவலுள்ளவர்களு
கி எல்லோரும் ஒருங்குசேர்ந்து ஆங்காங்கு அந்த அந்த ஸம
களில் பரிவாரங்களுடன்கூடின தேவர்களை ஓடும்படிசெய்து
களிஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்தார்கள் கெட்டநடையுள்ளவர்களான
னவர்கள் எல்லாத்தேவோத்யானங்களையும் தேவதைகளுடைய
ஸஸ்தானங்களையும் பரிசுத்தமான ரிஷிகளுடைய ஆஶ்ரமங்
ாயும் அவ்வாறே ரமணீயமானநாடுகளையும் வரம்புகடந்து நாசம்
யதார்கள் பிதிர்க்களுடன்கூடின தேவர்களும் ரிஷிகளும் தங்
தங்கள் ஸ்தானங்களை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள்
வவிரோதிகளான அந்த மூன்று அஸுரர்களாலே மூவுலகங்
நம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன பிறகு, உலகங்கள் பீடிக்கப்படும்
ாது வஜ்ராயுதத்தைக்கையிலேந்திய இந்திரன், தேவர்களால்
ழப்பட்டுத் திரிபுரங்களையும் எல்லாப்பக்கத்திலும் சூழ்ந்து
ாத்துப்போர்புரிந்தான் ராஜரே! பகைவர்களை அடக்குப
ர! தேவராஜனுன இந்திரன், அந்தப் பிரம்மதேவருடைய
த்தினுல் கொடுக்கப்பட்டவைகளும் பிளக்கமுடியாதவைகளு
ன முப்புரங்களையும் பிளப்பதற்குச் சக்தியற்றவனுனபொழுது
ந்து அந்தப் பட்டணங்களை விட்டுவிட்டு அந்தத்தேவர்களோடு
டவே அஸுரர்களால் செய்யப்பட்ட அபகாரத்தைச் சொல்லு
றகாக அப்பொழுது பரம்மதேவரை அடைந்தான் அவர்
, எல்லா உண்மையையும் உரைத்து முடிகளால் நன்ருக
ங்கி, 'பகவானே! அந்த அஸுரர்களைக் கொல்லும் உபாயத்
தச் சொல்லவேண்டும்' என்று விண்ணப்பம் செய்தார்கள்
ந்த வார்த்தையைக் கேட்டு மஹிமையுள்ள ஸ்ரீ பரம்மதேவர்
வர்களைப்பார்த்து, 'தேவர்களே! நீங்களனைவரும் என்னுடைய
க்கிய கௌரவத்தைக் கேளுங்கள் அஸுரர்கள் எப்பொழு
ீம் கெட்ட ஸ்வபாவமுடையவர்கள் அவர்களும் தேவர்
ாகிய நீங்களும் என்னுடையவர்களே அஸுரர்கள் சக்தி
ளவர்களல்லர், (ஆனுலும்) அவர்களனைவர்களும் உங்களை
மஹிக்கின்றுர்கள் நானே எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஸமன
துவிஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை துஷ்டர்கள் கொல்லப்படத் தக்க
களென்பதனுல் இவ்விஷயத்தை உங்களுக்கு நான் சொல்லு
றன் அந்தத் தாக்கங்கள் ஒரேபாணத்தினுல் பிளக்கத்தக்க
கள் வேறுவிதத்தாலில்லை அந்தப்பட்டணங்களை முக்கண

ணரே பாணததால நனருகப பிளபபதறகுத திறமையுளளவர் நி
களனைவாகளும, ஜகதீஶவரரும ஜயசீலரும உததமமான காரி
களைசசெயகினறவருமான ஸதாணுவை யுததமசெயயுமபடி செ
ரம வேணடுஙகள அநத ஈஶவரா அஸுராகளை ஸமஹரிபபா
எனறு கூறினா அவவிதமான வாககியததினாலே தூணடபபட
அநதத தேவாகள முடிவணஙகி நினறாகள மஙகளகரமா
மனததையுடையவாகளும மஹாதமாககளுமான தேவஶரே
டாகள தேவவருஷததில ஆயிரமவருஷம தவமபுரிநது விருஷ
தவஜரிடம செனறனா தேவாகள பரமமாவை முனனிட
கொணடு சரணயரான ருததிரரைச சரணமடைநது சாஶவதமா
வேதமநதிரததை உசசரிததுககொணடு பெருநதவம புரிநதாக
எலலோரும மனமதனைஎரிததவரும தேவாகளுககுந தேவரு
ஶரேஷடரும ஸதிரமாயிருபபவரும வரஙகளைக கொடுககின
வரும மூனறுகணகளையுடையவரும மஙகளரூபியுமான ஈஶவர
ஸாவவிததததினாலும சரணமடைநதாகள அநதத தேவாக
(எலலாபபிரஜைகளையும) ஸமஹரிபபவரும துதிககததககவரு
பிறபபிலலாதவரும சநதிரனால அடையாளமிடபபடட தலை
ரையுடையவரும பயம நோநத காலஙகளில அபயம கொடு
வரும தவறாத விரதமுளளவரும ஸாவவஸதுககளையும தம ச
மாககொணடவரும பெருமையுளளவரும உலகததையெலல
ஸவரூபததால வியாபிததிருககினறவருமான ருததிரரை, உக
மானவையும ராக்ஷஸாகளை நாசஞசெயபவையுமான மநதி
களால ஸதோததிரஞசெயதாாகள எநதப பகவான பறபல
மான தபோவிசேஷஙகளால தமமுடைய மஹிமையை அ
திருககிறாரோ, எநதபபகவான புததியினால நிசசயிககதத
ஆதமததததுவததைத தாமாகவே அறிநதிருககிறாரோ, எந
பகவானுககு எபபொழுதுமே மனமானது தமவசததில நி
பெறறிருககினறதோ அததகைய மகிமை பொருநதியவ
தேஜோராசியும உமாபதியும (பாவஙகளைப) போககுகினறவ
ஐஶவரியமுளளவரும உலகததிலமறறொருவரும நிகரிலலாதவ
அதிகமாகத தபிககசசெயபவரும பாபமறறவருமான ஈஶவர
அநததேவாகள, மிகுநத முயறசியினால ஸாக்ஷாதகரிதத
கள ஒருவராயிருககினற அநதபபகவான அபபடிபபடட
ரூபததினிடததில பலவிதரூபஙகளை உணடுபணணினா அ
மான ஆசசாயததையுடையவாகளான தேவாகளனைவாக
மஹாதமாவிடததில ஆதமாவினுடைய பிரதிபிமபஙகளாயிருக

ஸபரூபஙகளைக கணடாாகள ஸாவபூதஸவரூபியும பிறபபறற
நம உலகததிறகு நாதருமான அநத ருதரிரரைககணடு தேவா
நம பிரமமரிஷிகளும தலை பூமியிலபடுமபடி நமஸகரிததனா
ாகரா, வணஙகுகினற அநதத தேவாகளைபபாாததுு, 'மஙகள
ணடாருக' எனறு ஆசீாவதிததுு, அவாகளைப புகழநதுு (பூமியி
னறு) எழுநதிருககுமபடிசெயதுு, பகவானன அவா, புனனகை
டன, 'சொலலுஙகள, சொலலுஙகள' எனறு வினவினா பிறகு,
ககண்ணராலே அனுமதிகொடுககபபடட அநதத தேவாகள
னிலையிலிருககினற மனததுடன ஈஸவரரைபபாாததுு, 'பிர
வே! தேவரீருககு வநதனம, வநதனம, வநதனம தேவதைகளுக
லலாம அதிதேவதையானவரும பிராணவலலபையான அமபி
ககு இருபபிடமானவரும அதிககோபமுளளவரும தகூப
ஜாபதியினுடைய யாகததை அழிததவரும ஸருஷடி
ததாகளாலே ஸதோததிரம செயயபபடடவருமான உமககு
தனம ஸதோததிரம செயயபபடடவரும ஸதோததிரம செய
பபடததககவரும ஸதோததிரம செயயபபடுகினறவரும மஙக
ஙகளுககு உதபததிஸதானமாயிருபபவரும மிகச சிவநதவரும
ராணிகளை) ரோதனம செயயுமபடி செயகினறவரும கறுதத
ழததையுடையவரும சூலததைத தரிததவரும ஸபலமானவரும
ருகசரீரததைததரிததவரும சிறநத ஆயுதஙகளால போாபுரி
னறவரும ஆராதனததுககுத தகுநதவரும சுததரும கூயத
ககுக காரணமாயிருபபவரும ஹிமஸிககினறவரும ஒருவரா
ம தடுககமுடியாதவரும சுககிரஸவரூபியும பிரமமஸவரூபியும
ரமமசாரியும ஜகதீசருமா மனததினாலே அளவிடமுடியாதவரும
ஷடாகளை) ஸமஹரிககினறவரும புலிததோலை ஆடையாகஉடுத
வரும தவததில பறறுதலுளளவரும மஞசளநிறமுளளவரும
ரதஙகளை அனுஷடிபபவரும யானைததோலைபபோாததவரும
பரமமணியருககுப பிதாவும முககணணரும உததமமான
யுதஙகளைததரிததவரும சரணமடைநதவாகளுடைய துனபத
த நீககுகினறவரும பிரமமதவேஷிகளுடைய கூடடஙகளை நாசம
யகினறவரும வனஸபதிகளுககுப பதியானவரும வனஙகளுக
பபதியானவருமான தேவரீருககுவநதனம பசுககளுககெலலாம
தியும எபபொழுதும யஜஞஙகளுககுப பதியுமான தேவரீருகத

1 மருகம=மான 'மருகாகூாய' எனபதுமூலம அகூம எனபதற
சரீரம எனறும கண எனறும பொருளுணடு மானினுடைய கண
ானற அழகிய கணகளையுடையவரெனறும கொளளலாம

வந்தனம் ஸைன்யங்களையுடையவரும் மூன்றுகண்களையுடையவரும் அளவுகடந்த வல்லமை பொருந்தியவருமான தேவரீருக்கு வந்தனம் மனோவாக்குக்காயங்களால் உம்மைச் சரணமடைந்திருக்கின்ற எங்களைத் தேவரீர் பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று வேண்டினார்கள் பிறகு, பகவான், பிரஸன்னராகி, 'நல்வரவா' என்கிற வார்த்தையினால் அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச்செய்து, '(தேவர்களே!) உங்களுடைய பயம்விலகட்டும் உங்களுக்கு யான் என்ன செய்யவேண்டும்? சொல்லுங்கள்' என்று நியமித்தார் ஈசுவரருடைய வார்த்தையைக்கேட்டுத் தேவர்கள் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்

இருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(தேவர்கள், ருத்திரருடையவசனத்தினால் அவருக்குத் தத்தம் பலத்தில் சரிபாதி கொடுத்து அவருடன் திரிபுரஸம்ஹாரத்தின்பொருட்டுப் படைஎடுத்துச்சென்றது.)

மஹாத்மாவான ருத்திரராலே பிதிருக்கள், தேவர்கள், ரிஷிகள் இவர்களுடைய கூட்டங்களுக்கு அபயங் கொடுக்கப்பட்டவுடனே, உலகத்திற்குப் பிதாமஹரான பிரம்மதேவர், சங்கரரைப் பூஜித்துக் கூறலானார் 'இந்த அஸுரர்தாக்கங்கள் மூவுலகங்களையும் ஆக்கிரமிக்கின்றனவல்லவா? பிரஜைகளுக்கு யார் நாதன் கோரரூபிகளான அந்த திரிபுராஸுரர்களனைவர்களையும் காலதாமதமின்றி ஸம்ஹாரம் செய்யும் தேவநாதரே! சிறந்த இந்தப் பரமபதவியை அடைந்திருக்கின்ற என்னால் வரங்களைக் கொடுக்கக்கூடியகாலம்நேர்ந்தபடியால் தானவர்களின்பொருட்டுப் பெரிய வரம் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது யுத்தத்தில் அவர்களைக்கொல்லுகிறவர் வேறொருவருமில்லை என்று நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம் ஸர்வப்பிராணிகளுக்கும் ஈசுவரரே! உலகமரியாதையைக் கடந்தவர்களான அந்த அஸுரர்களை உம்மைத்தவிர வேறொருவன் ஸம்ஹரிப்பதற்குத் தகுந்தவனல்லன் தேவரீர் ஒருவரே இவர்களைக் கொல்வதில் தகுந்தசத்துரு தேவரே! சரணமடைந்து வேண்டுகின்ற தேவர்களுக்குத் தேவரீர் அருள்புரிவீராக வேண்டினவர்களுக்கு வேண்டினவற்றைக் கொடுப்பவரே! யுத்தத்தில் அஸுரர்களைக்கொல்லும் (பகைவர்களின்) காவலை அழிப்பவரே! தேவரீருடைய அனுக்கிரகத்தினால் உலகமுழுமையும் ஸுகமாக விருத்தியடைந்தது தேவரீர் தேவர்களுக்குச் சரண்யர் உம்மை நாங்கள் சரணமடைந்தோம்' என்று கூறினார்

ஈஶ்வரா, 'உஙகளுடைய சததுருககளனைவாகளும கொலலப படததககவாகளென்பது என்னுடைய எணணம பலசாலிசளான்தவ சததுருககளை நான ஒருவனுயிருநது ஸமஹரிபபதறகு மனம எழவிலலை நீஙகளனைவாகளும ஒருஙகுசோநதும, என்னுடைய தேஜஸ்ஸுடனகூடியும மஹாபலசாலிகளான அநத அஸுரகளனைவாகளையும கூடடமாக யுததததில வெலலுஙகள' என்று நியமிததாா தேவாகள, 'எஙகளுடைய தேஜஸ்ஸும பலமும எவவளவோ அவவளவைககாடடிலும இரணடுமடஙகான தேஜஸ்ஸும பலமும அஸுராகளுககிருககின்றன' என்று நாஙகள எணணுனேரும அவாகளுடைய தேஜஸ்ஸும பலமும காணபபடடவைலலவா?' என்று தெரிவிததாாகள ஈஶ்வரா, 'எவாகள உஙகளுககு அபராதிகளோ அநதபபாபிகள ஸாவவிதததிலும (என்னால) கொலலததககவாகள நீஙகளெலலோரும என்னுடைய தேஜஸ பலம இவைகளுடைய ஒருபாதியினலே பகைவாகளை நாசஞசெயயுஙகள' என்று நியமிததாா தேவாகள, 'ஸுரேஶ்வரரே! தேவரீருடைய தேஜஸின் பாதிபபாகததைதத தரிபபதறகு நாஙகள சகதியறறவாகளாயிருககிறேம தேவரீரே எஙகளெலலாருடைய பலததின ஆததாமசததிலும பகைவாகளை நாசஞசெய்யும தேவரே! எவவிதததிலும நாஙகள ரக்ஷிககபபடடததககவாகள மஹாதேவரே! நீரே எஙகளைக காபபாறறும நீரே பகைவாகளைக கொலலும' என்று பிராாததிததாாகள ஈஶ்வரா, 'என்னுடைய தேஜஸைத தரிபபதறகு நீஙகள சகதியறறவாகளாகஇருபபீரகளேயாகில், நானே உஙகளுடைய தேஜஸிறபாதியோடு கூடியவனுக இநதச சததுருககளைக கொலலுவேன தேவாகளே! நீஙகளனைவாகளும ஒன்றுசோநது என பலததிற பாதியை யுதததததில தாஙகுவதறகுச சகதியறறவாகளாயிருபபீரகளானல நான உஙகளுககுச சொலலுகிறேன அஸுராகளும தேவாகளுமான எலலோரும எனககுச சமம தேவாகளே! நான எலலாப பிராணிகளுககும மஙகளததைச செயபணணுகிறவனுயிருககிறேன அதனலேதான், எனககுச சமதததனமை ஆனல, அநதத தேவசததுருககள அதாமததுடன இருககின்ருாகள அதனலும, உஙகளுககு ஹிததததைச செயய வேணடுமெனகிற எணணததினலும, என்னால அவாகள கொலலபபடடததககவாகள எனனைச சரணமடைநதவாகளும தருமததினல ஜயமபெற விருபபமுளளவாகளுமான உஙகளுககு யான உதவிபுரியபபோகின்றேன், உஙகளுடைய பகைவாகளைக கொல

லபபோகிறேன எலலாததேவாகளும தனிததனியாகப ப
தில பாதிபாதி எனககுககொடுஙகள துனபததை அடைவிக
படடவாகளான எலலாபபிராணிகளும எனசகுப பசுவாயிரு
கும தனமையை ஏறபடுததிககொளளடடும தேவாகளே! ப
களுககுப பதியாயிருககும தனமையானது இபபொழுது எனக
உணடாகுக இவவாறு தேவசததுருககளான பசுககளைக கொ
றும நான பாபததையடையமாடடேன திவயமான ரதத
யும (பகைவாபடையைததாணடிச) செலலசகூடிய தோககுதி
களையும விலலையும அமபையும ஸாரதியையும ஏறபடுததுஙக
அநத ஸாதனஙகளால உஙகளுடைய சததுருககளை நான ஜ
பேன' என்றுகூறினா தேவாகளுககுத தேவரும பூமிககு நா
மான ஈஸவரருடைய இவவிதமான வாாததையைககேட
தேவாகளெலலோரும பசுததனமையைபபறறி ஸநதேகஙகொ
டவாகளாக வியஸனமடைநதாாகள. அவாகளுடைய ம
பாவததைத தேவரான ருததிரா அறிநது அவாகளைக குறி
இவவிதமான வசனததை உரைககலானா 'தேவஸரேஷ
களே! உஙகளுககு இநதப பசுததனமைவிஷயததில பயமவே
டாம பசுததனமைககு விமோசனததைககேளுஙகள அத
செயயவேணடும உஙகளுள எவன பசுபதியான எனவிஷயமா
விரததனை அனுஷடிககிறானோ அவன பசுததனமையினினறு
படுவான உஙகளுடைய கோஷடியில நான ஸததியமா
பிரதிஜஞை செயகிறேன இனனும மறற எவாகள இநத
ததை அனுஷடிபபாாகளோ அவாகளும விடுபடுவாாக
எவன கடைசிககாலம வரையிலாவது பனனிரணடு வருஷமாவ
மூனறு ருதுககளடஙகின அரைவருஷமாவது ஒரு மாதமாவ
பனனிரணடு நாளாவது (அனுஷடிபபனோ) அவன ப
தனமையினினறு விடுபடுவான ஆதலால, சிறநததும ரஹ
மானதும திவயமுமான இநத விரததனை நீஙகளனுஷடிபபீ
ளாக' என்று கூறினா தேவதேவாகளால நமஸகரிககபபட
வரும பிரபுவும தலைவருமான அநதச சஙகரரைப பாாதத
தேவாகள, 'அவவாறே ஆகடடும' என்று சொலலிவிடடு, 'எ
ளுடைய தேஜஸஸசசேரநத இநத ஆததாமசததையும தேவ
பெறறுககொளளவேணடும' என்று விணணபபம செயதாாக
ராஜஸரேஷடரே! சூலபாணியான சஙகரா, 'அவவாறே ஆகட
என்று மறுமொழிகூறினா பிறகு, தேவாகளனைவாகளும மஹ
மாவான பசுபதியினபொருடடுத தேஜஸினுடைய பாதி

கொடுத்தார்கள் எல்லாத்தேவர்களுடைய தேஜஸினுடைய பாதி யையும் பெற்றுக்கொண்டு தேஜஸினாலே அதிகரித்தவராகி மீண் டும் அதிக பலசாலியானார் அதுமுதல் அவர் தேவர்களுள் தேவ- தேவரானார், அப்பொழுது, பசுஸ்வரூபிகளான எல்லாப்பிராணி களுக்கும் பதியுமானார், பசுக்களாயிருக்கின்ற எல்லாப் பிராணிக ளுக்கும் பதியாயிருத்தலால் பசுபதியென்றும் மங்களத்தை உண்டுபண்ணும் தன்மையால் பவரென்றும் சொல்லப்படுகிறார் மிக்க காந்தியுடையவரான தேவதேவர் எல்லாத்தேவர்களுடைய தேஜஸினும் பாதியைப் பெற்றுக்கொண்டு, அந்தத் தேஜஸினால் ஒன்றுக ஜ்வலிக்கின்றவர்போலிருந்துகொண்டு அவர்களனைவர்க ளையும் பிரகாசிக்கச்செய்தார் பிறகு, தேவர்களனைவர்களும் புராரி யான ருத்திரருக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள் (அதனால்) ருத்- திரர் மஹாதேவரும் தேவதேவரும் மஹேஶ்வரருமானார்

இருபத்தாறுவது அத்யாயம்.

(விஶ்வகர்மா தேவர்களுடைய கட்டளையினால் பூமி முதலானவற்றை ஸாதனமாகக்கொண்டு யுத்தத்துக்குத் தேர் அமைத்தது)

எல்லாத் தேவர்களும், மஹாத்மாவான சங்கரரின்பொருட் டுத் தமது தேஜஸில் பாதியைக் கொடுத்தும், பசுத்தன்மையை பெற்றுக்கொண்டும், குறைவில்லாதவனான விஶ்வகர்மாவை அழைத் துத் தேர் அமைக்கும்படி சொன்னார்கள் விஶ்வகர்மாவும் ஆலோ சித்துத் திவ்யமான ஒரு ரதத்தை உண்டுபண்ணினான், ஒன்று- சேர்ந்ததும், விசாலமானதும், பட்டணங்களுடைய வரிசைக- ளுடன்கூடினதும், மலைகளோடும் காடுகளோடும் தீவுகளோடும் கூடியதும், எல்லாப்பிராணிகளையும் தரிக்கின்றதுமான பூதேவியை ரதமாகச் செய்தான், நக்ஷத்ரமண்டலத்தை மூக்கணையாகவும் மஹாமேருகிரியைக் குடையாகவும் செய்தான், அநேக விருக்ஷங்க ளால் சூழப்பட்டதும் ரத்னங்களுக்கு இருப்பிடமானதும் சிறந் ததுமான இமயமலையையும் பற்பல மரங்களாலும் கொடிகளாலும் வியாபிக்கப்பட்ட விந்தியமலையையும் திடமான [1] அவஸ்கரம் பர ஷ்டானம் முதலான தேருறுப்புக்களாக அப்பொழுது ஏற் படுத்தினான் மிக்க மஹிமையுள்ளவனான தவஷ்டாவானவன்

---

1 தேருறுப்புக்கள் பலவற்றிற்குப் பொருள் நிச்சயிக்கக் கூடாமை யால், அவைகள் மூலத்திலுள்ளபடியே பதிப்பிக்கப்பெற்றன

நானாவிதமான பக்ஷிகளையுடைய அஸதகிரியை அதிஷடானமாக
செயதான, உதயபாவததைதக கூபரமாக ஏறபடுததினான மீ
களுககும முதலைகளுககும சுறாமீனகளுககும இருபபிடமானது
தானவாகளுககு இருபபிடமானதும படடணஙகளாலும ந
தினச சுரஙகஙகளாலும விளஙகுகினறதுமான ஸமுததிரதை
இருசாகசசெயதான நக்ஷதரஙகளுடைய கூடடஙகளால அல
கரிககபபடடசநதிரனை ஒரு சககரமாகசசெயதான கிரணஸமூகங
ளுடனகூடின சூரியனை மறறொரு சககரமாகசசெயதான குன
வறறவனான விஸவகாமா கஙகையையும ஸரஸவதீ நதியைய
இரணடு அமபுததூணிகளாகச செயதான அவவிதமே, நீா
பெருககுளள நதிகள தேருககு அலஙகாரஙகளாயின மூன
அகனிகளையும மநதிரததினபடி அநத ரததின 1 திரிவேணு
மாகசசெயதான நக்ஷததிரஙகளை ரததறகு அநுகாஷஙகள
வும பிரகாசிககினற 2 வரூதஙகளாகவும ஏறபடுததினான ஒஷ
களையும கொடிகளையும ஒளிபொருநதிய மணிகளுடைய ஸமூகம
ஏறபடுததினான விபுவான விஸவகாமா மாஸஙகளாலும பக்ஷ
ளாலும ருதுககளாலும அஹோராததிரஙகளாலும 3 கலைக
லும காஷடைகளாலும அவவாறே அயனஙகளாலும ரதத
அலஙகரிததான அநதரிக்ஷததை நுகமாகவும பிரளயகா
மேகஙகளை நுகததினுடைய கணுககளாகவும 4 தருதி மே
ஸதிதி ஸனனதி இவைகளை முளையாகவும ருகவேத ஸாமவேத
களை ரததினுடைய பாரத்தைப பொறுககும இரணடு குதிரை
ளாகவும ஏறபடுததினான யஜுாவேதமும அதாவணவேத
மாகிய இவவிரணடையும பிரதின இரணடு குதிரைகள
ஏறபடுததினான வேதததிலுளள பத ஸமூகததையும 5 ஸி
வாலி, 6 அனுமதி, 7 குஹூ, நலல ஒளிபொருநதின 8 ரா

---

1 துரோணபாவம 601-ம பககம குறிபபிறகாணக

2 பீஷமபாவம, 412-ம பககம குறிபபிலும, துரோணபாவம 10
பககம குறிபபிலும காணக

3 விராடபாவம 218-ம பககம குறிபபிற காணக

4 ஆதிபாவம 240-ம பககம குறிபபிற காணக

5 சநதிரகலை தோறறுகிற அமாவாஸயைககுப பெயா

6 ஒரு கலையினால குறைவுபடட சநதிரனுடன கூடின பௌாண
ஸிககுப பெயா

7 சநதிரகலை சிறிதும இலலாமலிருககும அமாவாஸயை

8 குறைவறற சநதிரமணடலததுடன கூடின பௌாணமாஸி

வைகளையும் குதிரைகளுக்கு அலங்காரமாகச்செய்தான் 1 கூபர
ண்டங்களையும் ஸாப்பங்களையும் குதிரைகளுக்குப் பூட்டாம
ர்களாக ஏற்படுத்தினன் தாலபருஷடம், நஹுஷம், கார்க
ாடகம், தனஞ்சயம் இவைகளும் இன்னும் மற்ற ஸாப்பங்களும்
திரைகளைக் கட்டுவதற்குரியவைகளாயின ராஜரே! 2 வேதாங
கள் ஆறும் கடிவாளங்களாக, ஏற்படுத்தப்பட்டன ஓங்கார
னது விஶ்வகாமாவினால் அந்தத் தேரினுக்குக் கொறடாவாக
படுத்தப்பட்டது தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்ட எல்லா யஜ்
ஙகளும் துண்டுதுண்டாகத் தேருறுப்புக்களாயின மனமானது
றிருக்குமிடமாகியது ஸரஸ்வதீதேவி 3 பரிரத்யையானள்.
னுவித அக்ஷரங்களுடன் கூடின சஸ்திரமந்திரங்கள் காற்றினால்
லக்கப்பட்ட கொடித்துணிகளாயின மின்னலானது இந்திர
வுடன் கூடின அந்த ரத்தத்தை ஒளியினால் விளக்கியது கிர
ஙகளுடைய கூட்டங்களாலே சூழப்பட்ட ஆகாசமானது யுத்
செய்வதற்காகப் பிளக்கமுடியாததும் ஒளிபொருந்தியதும்
சித்ரமாயுள்ளதும் காலசக்கரங்களால் எந்தப்பக்கத்திலும்
ாக்கப்பட்டதுமான கவசமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது மஹா
ஜரே! ஆண்மையிற் சிறந்தவரே! இந்தமாதிரி விஶ்வகாமாவி
ல் அமைக்கப்பட்டதும் பகைவர்களுக்குப் பயத்தைப் பெருக்கு
தும் ரதங்களுள் சிறந்ததுமான அந்த ரத்தத்தில் சங்கரர் தம
டைய திவ்யாயுதங்களை வைத்தார், ஆகாயத்தைக் கொடிமர
க்கச்செய்து அதில் விருஷபத்தை ஸ்தாபனம் செய்தார் ஓங்கி
மூந்து விளங்குகின்ற பிரமதண்டமும் காலதண்டமும் ருத்
தண்டமும் ஜ்வரங்களும் ரத்தத்தினுடைய நான்கு திக்கிலும்
லங்காரங்களாயின ஆறு ருதுக்களுடன் கூடின ஸம்வத்ஸரத்
விசித்திரமான வில்லாகச்செய்து தம்முடைய சாயையைக்
றைவற்றதும் அழிவற்றதுமான நாணகயிறாக ஏற்படுத்தினர்
றிமையுள்ளவரான ருத்திரர் காலஸ்வரூபியன்றோ? அந்த வில
ம் ஸம்வத்ஸர ரூபமன்றோ? ஆதலால், ரௌத்திரமான கால
த்திரியானது வில்லுக்குத் திடமான நாணகயிறாக ஏற்படுத்தப
டது பிறகு, விரதத்தை மேற்கொண்டு நன்கு நிறைவேற்
ரிஷிகள், ரத்தத்தில் பூட்டத் தக்கவையும் களிப்பு மிக்கவையு
ன அந்தக் குதிரைகளை ஒவ்வொன்றாகக் கொண்டுவந்து பூட்டி
கள் ராஜரே! மந்திரங்களில் கரை கண்டவர்களான மஹ-

1 ஒருவகைப் பிசாசுகள் 2 ஆதிபாவம், 56-ம்பக்கம் குறிப்பிற
னக 3 தோத்தட்டின் ஓரத்திலுள்ள வழி

ரிஷிகளாலே வலப்பக்கத்து முனையில் ருக்வேதமானது பூட்ட
ப்பட்டது இடப்பக்கத்தில் ஸாமவேதம் பூட்டப்பட்டது தேவ
பிராம்மணர்களாலே யஜுர்வேதமானது பின்புறமாக வலப்ப
க்கத்தில் கட்டப்பட்டது, ராஜரே! அவ்விதமாகவே அதர்வ
வேதமானது பின்புறத்தில் இடப்பக்கத்தில் கட்டப்பட்டது இ
வாறாக அந்தக் குதிரைகள் யஜ்ஞங்களை அறிந்தவர்களான மஹ
ரிஷிகளாலே ரதத்தில் சேர்க்கப்பட்டன அவ்வாறு சேர்க்க
ப்பட்ட அந்த நான்குவேதங்களும் யாகத்தினுடைய மத்தியத்
அடைந்திருந்தால் எவ்விதமோ அவ்விதமாக விளங்கின உத
மான மனத்தையுடைய விஸ்வகர்மா திவ்யரதத்தை ஏற்படுத்தி
பிறகு பாணத்தையும் அமைக்க ஆரம்பித்தான் அழிவற்றவரு
யஜ்ஞத்தை வாகனமாகக் கொண்டவருமான ஸ்ரீ ஹரியைத் தி
ணித்துப் பாணமாச் அமைத்தான் ராஜரே! ராஜஸ்ரேஷ்ட
பரிசுத்தமான கந்தத்துடன் கூடின வாயுவை அந்தப் பாணத்து
குச் சிறகாகவும் புங்கமாகவும் ஏற்படுத்தினன் உலகமனைத்து
விஷ்ணுஸ்வரூபமென்றும் அக்னீஷோமஸ்வரூபமென்றும் சொ
லப்படுகிறதினாலே அக்னீஷோமர்களை அப்பொழுது பாணமுக
தில் ஏற்படுத்தினன் ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரும், அளவ
தேஜஸையுடையவருமான ஈஸ்வரருக்கு மஹாவிஷ்ணுவான
ஆத்மாவாதலால், அந்த ருத்திர விஷ்ணுமயமான பாணத்தை
தனுவிலுள்ள நாணகயிற்றில் சேர்ப்பதை [1] ஸஹித்தா
பருக்கு, அங்கிரஸ இவர்களுடைய கோபத்தினின்று தோன்றி
வரும் அக்னிபோன்ற குரோதத்தை உடையவரும் ஸஹி
முடியாதவரும் (கண்டத்திலும் சடையிலும் முறையே) கறுப்பா
வும் சிவப்பாகவுமிருக்கின்றவரும் புகைநிறமுடையவரும் தோ
ஆடையாக உடுத்தவரும் பயங்கரரும் லக்ஷம் சூரியர்களுக்
ஒப்பானவரும் தேஜஸ்களுடைய ஜ்வாலைகளால் சூழப்பட்
வரும் மங்களஸ்வரூபியும் கெட்ட நடையுள்ளவர்களை நமு
படி செய்பவரும் ஜயசீலரும் பிரம்மத்வேஷிகளை நாசம் செ
பவரும் உத்தமரும் பிரபுவுமான ருத்திரர் தாங்க முடியாததா
கடுங்கோபத்தை அந்தப் பாணத்தில் விட்டார் ராஜரே! அ
வில்லினுடைய அங்கங்களை அடுத்து நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஜங்க
ஜங்கமஸ்வரூபமான இவ்வுலகமனைத்தும் ஆச்சரியகரமானகாட்
யுள்ளதாக விளங்கியது அவ்விதமான திவ்ய ரதத்தைப்பார்த
அந்த ருத்திரர் கவசமணிந்தவராகவும்கையில்விற்பிடித்தவராக

[1] நீலகண்ட வ்யாக்யான பாடம் இங்கு சிறிது வேறுபடுகிறது

ந்திரன், விஷ்ணு, அக்கி, வாயு இவர்களிடத்தினின்று உண்
ான திவ்யமான அம்பைக் கையிலெடுத்தார் மஹாதேவர்
ப்பொழுது முயற்சியுடன் அந்தப் பாணத்தைக் கையிலெடுத்
்த தைத்யர்களையும் தானவர்களையும் நடுங்கச்செய்துகொண்டு,
ுகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கச்செய்கின்றவர்போல அந்தத்
தரினமீதேறினார் மஹரிஷிகளாலே ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படு
ன்றவரும் வந்திகளாலே நமஸ்கரிக்கப்படுகின்றவரும் நடனத்
ல ஸாமர்த்தியமுள்ள அப்ஸரஸ்ஸுகளுடைய கூட்டங்களால
ாய்யப்படும் நர்த்தனத்தைக்கண்டு களிப்பவரும் வாங்களைக்
காடுப்பவரும் கத்தியையுடையவரும் பாணங்களையுடையவரும்
லலையுடையவரும் ஜ்வலிக்கின்றவருமான அந்த ஈஶ்வரர் புன்
கை செய்துகொண்டு, 'எவன் ஸாரதியாயிருக்கக்கூடும்?' என்று
னவினார்

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்

(தேவர்களுடைய வேண்டுதலால் பிரம்மா ருத்திரருக்கு ஸாரத்யம்
செய்ததும், ருத்திரரால் திரிபுரங்கள் எரிக்கப்பட்டதும்,
துர்யோதனன் மறுபடியும் சல்யனைக் கர்ணனுக்கு
ஸாரத்யஞ்செய்ய வேண்டினதும்)

(தேவர்களெல்லாரும்) ஈஶ்வரரைநோக்கி, 'தேவேசரே!
தவரீர் எவனை ஏவப்போகிறீரோ அவன் உமக்கு ஸாரதியா
ன், ஸம்சயமில்லை' என்று சொன்னார்கள் மஹாதேவர்,
ந்தத் தேவர்களைப்பார்த்து, 'நீங்களே நன்றாக ஆலோசித்து
னனைக்காட்டிலும் எவன் மிகவும் சிறப்புற்றவனோ அவனை ஸாரதி
க ஏற்படுத்துங்கள் காலதாமதம் செய்யவேண்டாம்' என்று
ானனர் எல்லாத்தேவர்களும் இந்தவார்த்தையைக்கேட்டுப்
தாமஹரை அடைந்து நமஸ்காரம்செய்து மஹரிஷிகளாலே
ந்தப் பிரமதேவருக்கு அருள்வரச்செய்து ஒரேமனத்தையுடை
ர்களாக விண்ணப்பம் செய்தார்கள் 'தேவரே! தேவசத்
ருக்களான அஸுரர்களைக் கொல்லும்விஷயத்தில் தேவரீரால்
த உபாயம் சொல்லப்பட்டதோ அது அவ்வாறே எம்மால்
ய்யப்பட்டது விருஷபத்வஜரும் பிரஸன்னராக இருக்கிறார்
ித்திரமான் ஆயுதங்களாலே நாலுபக்கத்திலும் நிறைக்கப்பட
ருக்கிற ரதமும் அமைக்கப்பட்டது அந்த உத்தமமான ரதத்
ஸாரதியாயிருக்கத்தக்கவனை நாங்கள் அறியோம் தேவஶ்ரேஷ்
ர! ஆதலால், ஒரு ஸாரதியை ஏற்படுத்தவேண்டும் விபுவே!

தேவரே! எங்களுடைய அவவிதமான வாககை ஸபலமாககசெ
வதறகு நீரே தகுநதவா பகவானே! எஙகளிடததில முறகால
தில இவவிதமாக வாாததையைச சொலலியிருககிறீா எபபொ
தமே அவமதிககமுடியாததும பகைவாகளை ஓடுமபடி செயகின
தும உததமமுமான ரதமானது சோககபபடடுவிடடது இந
ரததில தானவாகளைப பயமுறுததுகினறவரும முயறசியுள்ள
ரும பிநாகததை வில்லாக உடையவருமான இவா யுததஞ செ
கிறவராக ஏறபடடுவிடடாா அவவாறே, வேதஙகளும உதத
மான ரததில குதிரைகளாக ஏறபடுததபபடடன [1] நக்ஷததிரங
களுடைய ஸமூஹஙகளால அனுஸரிககபபடடிருககினறது
வருதஙகளையுடையதுமான மஹாதமாவான அநதப பரமசிவ
டைய ரதமானது மலைகளுடன கூடின பூமிஸவரூபமாயிருககி
றது இவைகளெலலாவறறிலும விசேஷமுடையவனான ஒ
ஸாரதி அநத ரததிறகு வேணடும பிதாமஹரே! தேவாகள அ
ரததிலும ரததிலுள்ள யுதவீரனிலும கவசஙகளிலும சஸ
ரஙகளிலும விலலிலும பிரவேசிததிருககினறாாகள உமமைததவி
அநத ரததிறகு வேறுஸாரதியை நாஙகள காணவில
பிரபுவே! நீா எலலாககுணஙகளும அமைநதவரனறோ? எலலா
தேவதைகளையுஙகாடடிலும சிறபபுறறவா தேவரே! லோ
சரே! அதிவேகமாகச செலலுகினறவையும உபநிஷததுகக
டன கூடினவையுமான இநத வேதஙகளாகிற குதிரைக
அடககுவதறகுத தேவரீரே சகதியுடையவா எஙகளுககு நீ
ஸாரதியாக இருககவேணடும யுததமசெயவதறகுப பலததி
லும வீரியததினுலும ஸததவததினுலும வினயததினுலும மேம
டிருககினற ஒரு ஸாரதி ஏறபடவேணடும ருததிரரைககாடடி இ
மேறபடடவா வேறொருவருமிலலை அபபடிபபடட தேவரீா எ
ளைக் கரையேறறிவிடும அழிவறறவரே! நீா ஸாரதயம செய
உமமைவிட மேலான வேறு ஒருவன இவவுலகில இலலை, உ
டாகப போவதுமிலலை தேவேசரே! பேசுபவருள சிறநதவ
நீா எலலாவிஷயஙகளாலும மேலானவா நீா அநத ரதததி
ஏறி உததமமான குதிரைகளைக கடிவாளம பிடி
நடததும தேவரே! தேவசததுருககள உமமுடைய அருள
கொலலபபடததககவாகள மிகக தோளவலியமைநதவ
நீா அஸுராகளிடததினினறுணடான பெரியபயததிலிருநது
களைக காபபாறறுமபடி பறறறறவரே! நீரலலவோ எஙகளுககு
மஹாவிரதமுளளவரே! நீா எஙகளை ரக்ஷிககினறவா பிரபு

1 வேறு பாடம

மமுடைய அனுக்கிரஹத்தினலே தேவர்களெல்லாரும் ஸ்வர்க்கத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்' என்றனர்.

இவ்வாறு அந்தத் தேவர்கள் திரிலோகநாதரான பிதாஹரை முடியால் வணங்கி (ருத்திரருக்கு) ஸாரத்யம் செய்வதினபாருட்டு வேண்டினார்களென்று நமக்குக் கேள்வி. பிரமமா, தேவர்களே! இது இவ்விதம் உண்மையே. ருத்திரரைக்காட்டிலும் மேலானவன் வேறொருவனுமில்லை. மஹாத்மாவான சங்கரருக்கு ஸாரத்யத்தைச் செய்வேன். எவ்விதத்கினாலும் ரதிகனுக்குகவும் சிறந்த ஒரு ஸாரதி ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். ஆதலால், அந்த உண்மையை உள்ளபடி அறிந்து ஒன்றுசேர்ந்தவர்களான (உத்தேசித்து) இதோ நான் தேவரான ருத்திரருக்குக் குதிரைகளைப் பிடித்து நடத்துகிறேன்' என்றார். ஆறுகுணங்களால் நிறைந்தவரும் பிரபிதாமஹருமான ஸ்ரீபிரம்மதேவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு ஜடாபாரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கிருஷ்ணாஜினத்தைத் திடமாக உடுத்துக் கமண்டலுவைக் கீழேவைத்துவிட்டுக் கொறடாவைக் கையிற்பிடித்து அப்பொழுது (அந்த ருத்திரருடைய) ரதத்தின்மீதேறினார். தேவர்களாலே ஸாரதியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தப் பிரம்மதேவர், விசித்தம் செய்யப்பட்டதும், லோகத்திலுள்ள பொருள்களால் நிரப்பப்பட்டதும், மஹாத்மாவான ருத்திரருடையதுமான ரதத்தில் ஏறும்பொழுது, வேதங்களாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட குதிரைகள் தலைவணங்கிப் பூமியில் விழுந்தன. லோகநாதர்களான இருவர்களாலும் வீற்றிருக்கப்பட்ட உத்தமமான ரதத்தை வேதங்களான குதிரைகள் சுமக்கச் சக்தியற்றவைகளாகி முழங்கால்களால் மண்டியிட்டுப் பூமியில் விழுந்தன. மஹிமைபொருந்தியவரும் வியாபகருமான தேவர்களுக்கெல்லாம் பிரபுவும் அழிவற்றவருமான ஸ்ரீ பிரம்மதேவர், குதிரைகளைக் கடிவாளங்களாலே மேலே நிமிரும்படி செய்து 'வேதமயமான இக்குதிரைகளுக்கு வீர்யமும் சௌர்யமும் உண்டாகுக' என்று ஸங்கல்பித்து ரதத்தை நடத்தினார். வரங்களைக் கொடுக்கின்ற பிரம்மதேவர் ரதத்திலேறினவுடனே அப்பொழுது பசுபதியானவர் தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதரான அந்தப் பிரம்மதேவரைப் பார்த்து, 'நல்லது நல்லது' என்று சொல்லிப் புன்னகையுடன் கனிக்கலானார்.

'சத்துருக்களைச் சிக்ஷிப்பவரே! தேவரே! புறப்படும். எவ்விடத்தில் தைத்யர்களிருக்கின்றார்களோ அவ்விடத்திற்குக் குதிரைகளை நடத்தும். யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற என்னுடைய இருகைகளுடைய பலத்தையும் இப்பொழுது பாரும்'

எனறூா பிறகு, பிரமமதேவா, பலசாலிகளான தானவாகளுடை ஆகாயததில நிலைபெறறிருககினற படடணஙகளைககுறிதது மனோ வேகததுடனும வாயுவேகததுடனுமகூடின குதிரைகளை நடத ஞா பிறகு, ரததததில பூடடபபடட அநத வேதமயமான குதிரை களை உடனே கிளமபி, ருதரரை அநத க்ஷணததிலேயே தைதயா ளுடைய படடணததை அடையுமபடி செயதன அதாவ அஙகி லாகளும மஹாதமாவான இநத ருதகிரருடைய சகரரக்ஷகாகள யிருநதாாகள பிறகு, ருததிரா விலலில நாணேறிடடு அவவி மான பாணததைபபூடடிய பாசுபதாஸதிரததோடு சோதது திரிபுரததை அழிககவேணடுமென்று எணணினா ராஜரே! பிறகு அநத ருததிரா விலலில பாணததைபபூடடிய அநதச சமயததி மூனறு படடணஙகளும விரைவாக ஒனறுயிருககுமதனமை அடைநதன அநததிரிபுரமானது ஒனறுயிருககும நிலைமை அடைநதவுடனே, மஹாதமாககளான தேவாகளுககு அதிகமா மனககளிபபு உணடாகியது பிறகு, எலலா தேவகணஙகளு ஸிததாகளும பரமரிஷிகளும மஹேஸவரரை ஸதோததிர செயது, 'ஜயததை அடைவீராக' எனகிற வாாததையை வெ யிடடாாகள பிறகு, அஸுராகளை நாசம செயயபபோகிறவரு வாணிககமுடியாததும சிறநததுமான சரீரமுளளவரும, ஸஹிக முடியாத தேஜஸுளளவருமான மஹாதேவருககு எதிரில தி புரமானது தோனறியது பிறகு, லோகநாதரும ஷாடகுணயப பூாணருமான பிஞகியானவா, நேரில (ஆகாயததில) நிறகின மூனறுபடடணஙகளையும கணடு திவயமான அநத விலலிலுள நாணகயிறறை இழுதது மூவுலகஙகளிலும ஸாரமான அநத பாணததைத திரிபுரததைககுறிததுப பிரயோகிததாா பரமே வரரும தேவதேவருமான மஹேஸவரா, அஸுராகளுடைய கூட டததுடனகூடின அநதத திரிபுரததை ஒரே பாணததினால நாச செயதாா பாணததினுடைய தேஜஸினாலுணடான தீயினு எரிககபபடடு ஆயிரம துணடாகச சிதறிய அநதப படட மானது அதிகமாகத தீனஸவரததை வெளியிடடுககொணடு மிச மிலலாமல அழிநதுவிடடது மநதிரராஜரே! அஸுரகள களுடனகூடின அநதத திரிபுரமானது மேறகு ஸமுததிரததி விழுநதுவிடடது கோபஙகொணடவரும மூவுலகஙகளுககும ந மையை விருமபுகினறவருமான மஹேஸவரராலே இவவாறு தி புரஙகள எரிககபபடடன அஸுராகளும மிசசமிலலாமல செ யபபடடாாகள தமமுடைய குரோதததினினறு உணடா தும, 'கொளுதது' என்று சொலலபபடடதும, தடுககபபட

ன அநதநெருபபானது மறுபடியும மூவுலகஙகளேயும வேற
மையினறிக கொளுததுவதறகு ஆரமபிததது பிரளயகால
ருபபுபோலக கொளுததுவதறகு மறுபடியும மறுபடியும எழு
ற அநத நெருபபை முககணணா, 'நீ உலகஙகளேச சாமபலாககச
யயாதே' எனறு கடடளேயிடடாா பிறகு, தேவலோகவாஸிக
ன தேவாகளும அவவாறே ரிஷிகளும தமநிலேமையை அடைந
ாகள அவாகள, சிறநத வாககுககளாலே தரிபுரசதருவான
தாணுவை ஸதோததிரமசெயதாாகள பிரஸனனரான பகவா
லே அனுமதி கொடுககபபடடவாகளும மனோரதம நிறைவேறி
ாகளுமான பிரமமாவை முதனமையாககொணட அநதத
வாகளனேவாகளும வநதபடியே திருமபிசசெனறாாகள இவ
தமாகப பிதாமஹரான பிரமமதேவா ருததிரருககு ஸாரதயத
தசசெயதாா நீரும மஹாபலசாலியான இநத ராதேயனுடைய
திரைகளே நடததும நீா பலததினுலும ரூபததினுலும உயா
ததினுலும அஸதிர சமபததினுலும கிருஷணனேயும காணனே
பலகுணஙகளாலும காடடிலும குணஙகளால மேனமைபெறறவா
ஜரே ! நனறாக (மனததில) ஊனறியிருககினறதும விருமபபப
ருககினறதுமான ஹிததததை எனககுசசெயயும தோஷமறற
ரே ! இநதககாணன யுததததில கொஞசம குறைய ருததிர
ககு ஸமமானவன நீரும பிரமமதேவருககு ஒபபானவா
தலால, நீஙகளிருவாகளும எனனுடைய சததுருககளேயும
வாககததிலுளள தேவாகளேயும ஜயிபபதறகு வலலமையுடைய
கள இநதககாணன கிருஷணனே ஸாரதியாகவுடையவனும
வணணிறமுளள குதிரைகளேயுடையவனுமான குநதீபுததிரனே
டிதது உயிரை இழககுமபடி செயயககூடிய உபாயமானது உம
ல செயயபபடவேணடும ராஜரே ! எனனுடைய ராஜயமும
ககமும உயிரும ஜயமும உமமைச சாாநதிருககினறன அடைய
வணடுமெனறு விருமபபபடடிருககினற இநத ஹிததததை எனக
ச செயயும பகைவாகளேத தபிககசசெயபவரே ! ராஜரே !
னககுப பிரியததைச செயவதினபொருடடு இநதக காணனு
டய குதிரைகளே அடககி நடததும

—

இருபததேட்டாவது அதயாயம

(துர்யோதனன் சல்யனுக்குப் பாசுராமனுடைய சரித்திரத்தை
உரைத்துக் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யம் செய்வது தோஷ
மில்லை என்று காரணங்காட்டிக் கூறியது.)

சலயமகாராஜரே! மறுபடியும, எனனிடததினினறு வே
இநத இதிஹாஸததையும தெரிநதுகொளளும தாமஙக
அறிநதவரான ஒரு பிராமமணா என பிதாவினிடம இதனை
சொலலினா ஆசசரியகரமான இநத வாாததைதயைககேட்டு, க
ணஙகளையும காாயஙகளையும ஆததததுவஙகளையும அறிந
ராகிய நீா நனறுக நிசசயிததுசசெயயும இவவிஷயததில ஆசே
சனை வேணடாம பாாககவாகளுடைய வமசததில மிகக த
முடையவரான ஜமதகனி பிறநதாா அவருககுத தேஜஸோ
குணஙகளோடுஙகூடின ராமரெனற பிரவஸிததரான புததிரா
கிறாா அநத ராமா நிாமலமான மனததையுடையவரும நியம
துடன கூடியவரும ஐமபொறிகளையும நனகு அடககியவரும
அஸதிரஙகளை அடைவதறகாகக கடுநதவமபுரிநது ருததிரனை
பிரஸனனராகுமபடி செயதாா [1] தேவாகளுககெலலாம தே
ரும எலலோருககும மஙகளததை உணடுபணணுகிறவருமா
சஙகரா பகதியினாலும காநதியினாலும அநதப பரசுராமரிடத்தி
ஸநதோஷமடைநது அநத ராமருடைய மனததிலுளள விஷய
தைதத தெரிநதுகொணடு தமது ரூபததைப பிரதயகூமாகக கா
பிததாா அவா, 'ராம! ஸநதோஷமடைகிறேன உனககு ம
ளம உனனுடைய விருபபமும அறியபபடடுவிடடது ஆத
வைப பரிசுததமாககச செயதுகொள இவையெலலாவறறை
அடைவாய எபபொழுது நீ பரிசுததமாவாயோ அபபொழு
உனககு நான அஸதிரஙகளைக கொடுபபேன பாாககவ! தகு
யறறவனையும திறமையறறவனையும அஸதிரஙகள கொளுததுகி
றன' எனறாா தேவதேவரான சூலபாணி இவவாறுகசசொலல,
சுராமா மஹாதமாவான பிரபுவை முடியினாலவணஙகி மறுமொ
கூறலானாா 'தேவேசரே! எபபொழுது எனனை நீா அஸதிரஙகளை
தரிககுமவிஷயததில தகுதியுளளவனெனறு அறிகிறீரோ அபபொ
ழுது சுஸ்ரூஷைசெயகினற எனககுத தேவரீா அஸதிரஙகளைக கொ
டுககவேணடும' எனறாா பிறகு, அநதபபாசுராமா தவததினாலு
விரததஙதினாலும நியமததினாலும, ஹோமஙகள மநதிரஙகள இவை
களை முதனமையாககொணட பூஜைகளாலும, காணிககைகள

---

[1] ஒரு சொல விடபபடடது

ம, பலிசாலிகளாலும, அபபொழுது அநேக வருஷஸமூகங்களாக ஈஸ்
ரை ஆராதிததார மஹாத்மாவான பார்ககவாவிஷயததில பிர
னரான மகாதேவா அடிக்கடி அவருடைய குணஙகளைப பார
பியினுடைய ஸமீபததில, 'இந்த ராமன எபபொழுதும எனனி
ததில பகதியுளளவன, எபபொழுதும திடமான விரததை
டயவன' எனறு சொலலிவநதார பகைவாகளை அழிபபவரே!
வ்வாறுகப பிரபுவானவா ஸநதோஷததுடன இவருடைய
ணஙகளை மிகுதியாகத தேவாகளுககும பிதருககளுககும முன
லயில சொலலினா இசசமயததிலேயே தைதயாகள அதிக
சாலிகளானாாகள அபபொழுது, அவாகள காவததால உண
ன மோகததினால தேவாகளைத துனபஞ செயதாாகள பிறகு,
வாகள ஒனறுசோநது அவாகளைக கொலவதறகு நிசசயம
யது சததுருககளைக கொலலுவதில முயறசியைசசெயதாாகள
லை, தைதயாகளை ஜயிபபதறகுச சகதியறறவாகளாயிருந
ாகள பிறகு, தேவாகள உமாபதியான மஹேஸ்வரரை
டைநது, அபபொழுது பகதியோடு, 'சததுருககூடடஙகளை ஸம
ரம செயயும' எனறு பிரஸனனராகுமபடி செயதாாகள
றகு, தேவரான சஙகரா, தேவதைகளுககுச சததுருநாசததைப
திஜஞை செயது பார்ககவராமரை அழைததது, 'பார்ககவ!
லகஙகளுககு நனமையைச செயவதினபொருடடும, எனககுப
ரியததைச செயவதினபொருடடும, ஒனறுசோநதிருககினற
லலாத தேவசததுருககளையும ஸமஹாரம செய' எனறு
ானனாா பரசுராமா, 'தேவேசரே! யுததததில அஸதிரஙகளில்
கககமிலலாத எனககு அஸதிரஙகளில தோசசிபெறறவாகளும
ததததில கெடட மதஙகொணடவாகளுமான தானவாகளனை
களையும கொலலுவதறகு வலலமை ஏது?' என்று கூறினாா ஈஸ
ர, 'என அனுமதியினால நீ செல சததுருககளை ஸமஹரிபபாய
லலாச சததுருககளையும ஜயிககது அதிகமான குணஙகளை அடை
போகிறாய' எனறு சொலலினா இநத வாாததையைககேடடுப
சுராமா எலலாவறறையும அஙகீகரிததது ஆசீாவதிககபபெற
த, தானவாகளை நோககிச சென்றாா பிறகு, பார்ககவராமா,
திகமான இறுமாபபையும தேகவனமையையுமுடையவாகளான
தவசததுருககளை வஜரமும இடியுமபோலப படுகினற அடிக
ாலே ஜயிததாா ராஜஸரேஷடரே! தானவாகளாலே காயம
ணடபபடட சரீரததுடனகூடின அநதப பரசுராமா ருததிரரால
தாடபபடடவுடனே காயஙகள நீஙகினவரானாா அவவிதமான
வருடைய செயகையினாலே ஷாடகுணயபரிபூரணரான மஹா

தேவா பிரீதியுள்ளவருமானூ, மஹாதமாவான பாரககவரு
குப ப்றபலவிதமான வரனகளையும கொடுததா பிரீதியுள்ளவரு
தேவாகளுககெலலாம தேவரும சூலபாணியுமான ஈஸவர
'பிருகுநநதன! உனனுடைய சரீரததில சஸதிரஙகள விழுந
ஞூணடான துனபததுடன உனனிடததிலுள்ள மனிதச செ
கையையும போககிவிடடேன இஷடபபடி எனனிடததிலிருந
திவயாஸதிரஙகளைப பெறறுககொள' எனறு நியமிததா பிற
மிககதவமுள்ள பரசுராமா, எலலா அஸதிரஙகளையும, மனத
ஞூல விருமபிய பலவிதமான வரனகளையும பெறறுச சிவபிரா
முடியிஞூல வணஙகித தேவாகளுககெலலாம ஈசரான அவரிட
தினினறு அனுமதிபெறறுச செனருா இவவிதமான இநத பு
காலததிய சரிததிரததை அநத ரிஷியானவா அவவாறு உை
தாா புருஷஸரேஷடரான பாரககவரும, மிகக பிரீதியுள்ள மன
தோடு மஹாதமாவான காணனுககுத தனுாவேதம அனைதன
யும கொடுததா ராஜரே! இநதக காணனிடததில கொஞசமே
னும பாபம இலலை இவன ஸூதனலலே எபபொழுதும வளா
கபபடடான இவன ஸூதனலலன இவன அரசனே பிரு
குலததிறபிறநத பரசுராமரும பரிசுததமான ஜாதியை அறிந்
திவயாஸதிரஙகளைக கொடுததா காணனை நான எவவிதத
ஞூலும ஸூதகுலததில பிறநதவஞூக நினைககவிலலை க்ஷததிரி
னுடைய குலததில பிறநத தேவகுமாரனெனறே எணணுகிறேன
குலம தெரியாமல போவதினபொருடடு விடபபடடவஞுயிரு
கலாமென்பது எனனுடைய எணணம குணடலஙகளையுடை
வனும கவசமுள்ளவனும நீணட கைகளையுடையவனும பகை
வாகளை அழிபபவனும சூரியனுககு ஒபபாக விளஙகுகின
வனுமான இநதக காணன ஸாவ விததததிஞூலும ஸூதகுலததி
பிறநதவனேயலலன ஒரு ஸிமமததைதப பெணமானூனது எ
விதமாக உணடுபணணும? பருததும சிறநத யானையினுடை
துதிககையைபபோனறுமஇருககினற இவனுடைய கைகளை
பாரும யுததததில எலலாச சஸதிரஙகளையும பொறுககினறது
அகனறிருககினறதுமான மாாபையும பாரும (கவசகுணடல
களை) அறுததுக கொடுததவனும புருஷஸரேஷடனுமான க
ணன ஸாமானய புருஷனேயலலன ராஜேநதிரரே! ராமருககு
சிஷயனும பிரதாபசாலியுமான இநதககாணன மஹாபுருஷனே

இருபததோனபதாவது அதயாயம

(யோதனனுல் வேண்டப்பட்ட சல்யன் ஒருவித உடன்பாட்டுடன்
கர்ணனுக்குத் தேர்செலுத்தச் சம்மதித்தது)

மகிமைபொருநதியவரும தேவரும எலலாவுலகஙகளுககும
ாமஹருமான பிரமமதேவா அநதசசமயததில (ருததிரருககு)
ாதயம செயதாா ருததிரா ரதிகராயிருநதாா வீரரே! ரதி
ககாட்டிலும மேலாயிருபபவன ரதஸாரதியாக ஏறபடுததப
ததககவன புருஷஶரேஷடரே! ஆதலால, நீா யுததததில
ரைகளை அடககி நடததும அநத தரிபுர ஸமஹாரததில
ாமஹா தேவாகளுடைய கூட்டஙகளாலே முயறசியுடன எவ
று வரிககபபடடாரோ அவவாறே காணனைககாட்டிலும
லானவராயிருககினற நீா, எஙகளால பிரயதனததினுல வரிக
பட்டிருககிறீா மஹாராஜரே! எவவாறு ஈஶவரரைககாட்டி
மேலாயிருககினற பிரமமதேவா தேவாகளால வரிககபபட
ரோ அவவாறே நீரும வரிககபபட்டிருககிறீா மிகக தேஜஸை
டயவரே! ருததிரருடைய குதிரைகளைப பிதாமஹா நடததி
போல ராதாபுததிரனுன காணனுடைய குதிரைகளை யுததத
அடககி விரைவாக நடததும' எனறு கூறினுன

சலயன, 'ஆணமையிற சிறநதவனே! (உனனுல) சொலலப
தும திவயமானதும மனிதாகளுடைய செயகைககு மேற
துமான தேவஶரேஷடாகளுடைய இநதச சரிததிரமானது
ாருக எனனுலும முநதிக கேடகபபட்டிருககினறது பாரத!
தாமஹரான பிரமமதேவா ருததிரருககு ஸாரதயம செயத
ஒரே பாணததினுல அஸுராகள கொலலபபடடதும பகவா
பிதாமஹா அபபொழுது ஸாரதியாயிருநததுமாகிய எல
கிருஷணன அறிவன கீழசசொலலிய இவை அனைததும
காலததில நடநதவை முனசெனறதையும இனி வருவதையும
ுதேவன உளளபடி அறிகிறுன பாரத! பிரமமதேவா
விஷயததைத தெரிநதிருநதும ருததிரருககு ஸாரதியாயிருத
அடைநததுபோல வாஸுதேவன பாாததனுககு ஸாரதியா
ககும தனமையை அடைநதான ஸூதபுததிரன குநதீபுத
ுன அாஜுனனை எவவிதததிலாவது கொலலுவனேயாகில,
ததன கொலலபபடடதைப பாாததுக கேசவன தானே
ாபுரிவான சஙகம, சககரம, கதை இவைகளைக கையில

கொணடு ஸ்ரீகிருஷ்ணன உனனுடைய ஸைனயததைககொளு
வான கோபஙகொணடவனும மஹாதமாவுமான அநத ஸ்ரீகி
ணனுககு உனனுடையவான இநதப பகைபபடைகளில ஓா
னுவது எதிரில் நிறகபபோவதிலலை' எனறு கூறினன

அவவாறு பேசுகினற அநத மததிரராஜனைபபாாதது,
துருககளை அடககுகிறவனும மிகக புஜபலமுளளவனும ம
தளாசசியிலலாதவனுமான உமமுடைய குமாரன மறுமெ
கூறலானன 'மிகக தோளவலியமைநதவரே! சஸதிரஙக
பிடிததவாகளான எலலாச சூராகளுளளும சிறநதவனும,
லாச சாஸதிராாததஙகளிலும கரைகடநதவனும, (உடன பி
கவசததையும குணடலஙகளையும) அறுததுககொடுததவனும
காணனை யுததததில நீா அவமதிககககூடாது பயஙகர
பெரிதுமான அவனுடைய நாணொலியையும தலதவனியை
கேடடுப பாணடவ ஸைனயஙகள பததுததிககுககளிலும
கினறதும, ராததிரியில அநேக மாயைகளை உணடுபணணுகின
னும மாயைகளை முனனிடடுககொணடு வநதவனுமான கடோ
சகன கொலலபபடடதும, உமககு நேரில தெரியும அ
னன, அதிகபயததினல சூழபபடடு, இநத நாளகளெல
எதிாபபடையில எலலாவிதததிலும வெளிபபடடுநிறகவி
பலசாலியான பீமஸேனனும விலலின நுனியினல எதி
அடிததுத துரததபபடடான, அரசரே! வயிறறை நிர
கொளபவனன மூடனெனறும குறிபபினல சொலலபபட
ஐயா! அவவாறே, சூரர்களான மாதரீபுததிராகளை மஹாயு
தில வெனறும ஏதோ காரணததினல யுததததில கொலல
விடடவனும, விருஷணிகளுள சிரேஷடனும ஸாதவதாக
உததமனுமான ஸாதயகியை யுததததில ஜயிததுப பலாதக
தினல அவனை ரததததை இழககுமபடி செயத சூரனும, யு
தில புனனகையுடன திருஷடதயுமனனைத தலைவனககொ
ஸருஞசயாகளையும மறறவாகளையும அடிககடி யுததததில ஜ
வனும, யுததததில கோபஙகொணடால வஜராபாணியான இ
னையும வெலலககூடியவனுமான அபபடிபபடட மஹாரத
பாணடவாகள யுததததில எவவாறுஜயிககபபோகிறாாகள?
ஸகல அஸதிரஙகளையும அறிநதவா, வீரா, எலலாவிததைகள
அஸதிரஙகளிலும கரையை அடைநதவா, பூமியில புஜபல
உமககுச சமமானவன ஒருவனுமிலலை நீா பகைவாகளுககு

ரிருக்கிறீர், பராக்கிரமத்தில் ஸஹிக்கமுடியாதவர் ராஜரே! க்வார்களை அழிக்கும் வல்லமையுடையவரே! இக்காரணத்தினு ழிய நீர், 'சல்யர்' என்று சொல்லப்படுகிறீர் உம்முடைய நபலத்துக்கு எதிர்ப்பட்டு (திரும்பிப்போவதற்கு) ஸாதவதாக ர்வர்களும் சக்தியுள்ளவர்களல்லர் ராஜரே! உம்முடைய நபலத்தைக்காட்டிலும் கிருஷ்ணனுடைய பலம் மேலானதா? துன்ன் கொல்லப்பட்டபிறகு, எவ்வாறு கிருஷ்ணனால் சேனை க்கத்தக்கதோ அவ்வாறே கர்ணன் மாண்டுபோகுங்கால் உம ம பெரும்படையானது தரிக்கத்தக்கது ஐயா! யுத்தத்தில் வ-ஙதேவன் யாதுகாரணம்பற்றி நமதுசேனையைத் தடுக்கப கிறுன்? நீர் யாது காரணம்பற்றிச் சேனையை வதம்செய்யாம பீர்? யுத்தத்தில் வீரர்களான ஸகோதரர்களுக்கும் எல்லா ர்களுக்கும் கடனளியாகாமலிருத்தலை உம்மால் அடைய மபுகிறேன்' என்று கூறினுன்

சல்யன், 'காந்தாரீபுத்திர! சத்துருக்களுடைய காவத்தைப கருபவனே! படைகளுக்கெதிரில் நீ என்னைத் தேவகீபுத்திர காட்டிலும் மேலானவனென்று சொல்லுகிற காரணத்தினுல் விஷயத்தில் நான் பிரீதியுள்ளவனுகிறேன் வீர! நீ எண்ணு படியே, பாண்டவர்களுள் சிறந்தவனுன அர்ஜுனனேடுபோர் ன்றவனும் புகழ்ச்சியுடையவனுமான ராதேயனுக்கு இதோ ஸாரத்யம்செய்கிறேன் வீரனே! வைகர்த்தனனைப்பற்றி ஒரு சபதம்செய்திருக்கிறேன் அவனிடத்தில் இஷ்டப்படி வார்த்தைகளை வெளியிடுவேன்' என்று கூறினுன் வேந ! உம்முடைய குமாரன் கர்ணனேடுசேர்ந்து, 'அவ்வாறே டும்' என்று எல்லா அரசர்களுடைய முன்னிலையிலும் திரராஜனைப் பார்த்துச் சொன்னுன் அப்பொழுது சல்யன் தியாயிருப்பதை ஏற்றுக்கொண்டபடியால் மனத்தேறுதலை டந்த துரியோதனன் களிப்புற்று அந்தக் கர்ணனைக் கட்டிக ண்டான் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட உம்முடைய குமா மறுபடியும் கர்ணனைப்பார்த்து, 'கர்ண! மஹேந்திரன் அஸு னை ஸம்ஹாரம்செய்ததுபோல் யுத்தத்தில் எல்லாப் பார்த்தா யும் நீ ஸம்ஹாரம்செய்' என்று கூறினுன் சல்யன் குதிரை அடக்கிநடத்தும்வேலையை ஏற்றுக்கொண்டவுடனே, கர்ணன் த்தில் மகிழ்ச்சியடைந்து மறுபடியும்துரியோதனனைப்பார்த்து, ஜனே! இந்த மத்திரராஜன் மனத்தில் அதிக ஸந்தோஷமில

லாதவனுகப பேசுகிருன மதுரமான வாககினுலே மறுபடி
இவ்னுககுச சொலலு' எனறு சொனஞன பிறகு, மஹாபு
சாலியும எலலா அஸதிரஙகளிலும தோசசியுடையவனும பல
யும ராஜாவுமான துாயோதனன, பூபதியும மதரராஜனும
சலயனை நோககி மேகமபோலக கமபீரமான வாககினுல (யு
பூமியை) நிரபபுகிறவனபோல, 'சலய மஹாராஜரே! கா
அரஜுனனேடு போரபுரியவேணடுமெனறு இபபொழுது நினை
ருன புருஷஶரேஷடரே! நீர யுததததில அநதக காணனு
குதிரைகளை நடததும காணன மறறவாகளனைவாகளை
கொனறு பலகுனனையும கொலவதறகு விருபபமுறறிருசகி
அரசரே! அவனுடைய குதிரைக கடிவாளஙகளைப பிடிககும
யததில (கருணைபுரியவேணடுமெனறு) நான அடிககடி உ
வேணடுகிறேன எவவாறு கிருஷணன அரஜுனனுககு ஸாரதி
சிறநதமநதிரியுமாயிருககிருனே அவவாறே நீரும (ஸாரதியும
திரியுமாயிருநது) ராதேயனைத துனபஙகளிலிருநதும காப
றும' எனறு கூறினுன பிறகு, மததிரதேசாதிபதியான சல
அபபொழுது பிரீதியை அடைநது, பகைவாகளைக கொலலு
னும உமமுடையகுமாரனுமான துாயோதனனைககடடிககொ
(பினவருமாறு) உரைககலானுன 'ராஜனே! காநதாரீபுத
இனிமையான தோறறததையுடையவனே! இவவாறு நீ என
வாயானுல உனககுபபிரியமான அனைததையும நான செயயக
மைபபடடிருககிறேன பரதஶரேஷட! பகைவாகளை வ
பவனே! எநதக காரியததில நான தகுநதவனே அநதக கா
தில நான எவவிததததாலும முயறசிசெயது காரியததை நிறவ
பேன ஹிததததைச செயவதில விருபபமுளளவனுன நான
னைககுறிததுப பிரியமோ அபபிரியமோ எதைசசொலவே
'அநத வசனமனைததையும நீயும காணனும எவவிததத
பொறுததுககொளளுஙகள' எனறு சொனஞன கா
'மததிரநாத! ஈஶவரருககுப பிரமமா எபபடியோ, பாாத
குக கேசவன எபபடியோ, அபபடியே நமககு நனமைசெய
எபபொழுதுமே பறறுதலுளளவனுயிரு' எனறு வேணடி
சலயன, 'தன இகழசசி, தறபுகழசசி, பரநிநதை, பிறரைப
தல என இநநானகுவிதச செயகைகளும ஆரியாகளால அ
டிககபபடடவைகளலல கறறறிநதவனே! நீ அறிவதினபொ
நான சொலலபபோகிறதான தறபுகழசசியோடகூடின எ

டைய வார்த்தையை நீ உண்மையாக அறிந்துகொள் பிரபுவே! வேறுதலில்லாமையாலும், குதிரையை ஓட்டுகிற ஸாமர்த்தியத்தி னுலும், வருங்காலத்தில் ஸம்பவிக்கக்கூடிய தோஷங்களை முந்தியே ஊகிப்பதினாலும், அவ்விதமான தோஷங்களுக்குப் பரிகாரத்தை அறிவதினாலும், நேர்ந்திருக்கின்ற தோஷங்களை விலக்குவதில் தகுந்த ஸாமர்த்தியத்தைப் பெற்றிருத்தலாலும், இந்திரனுக்கு ஸாரத்யம் செய்வதில் மாதலிபோல் நான் ஸாரத்யம் செய்து தக்கவன் தோஷமற்றவனே! ஸூதபுத்திர! ஆதலால், யுத்தகளத்தில் பார்த்தனேடு போர்புரிகின்ற உன்னுடைய குதிரைகளை நான் நடத்துவேன் நீ கவலையற்றிருப்பாயாக' என்று கூறினன்

முப்பதாவது அத்யாயம்

(சல்லியன் ஸாரதியாக வீற்றிருந்த தேரின்மீதேறிக் கர்ணன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டது)

துர்யோதனன், 'கர்ண! கிருஷ்ணனைக்காட்டிலும் மேலான னான இந்த மத்திரராஜன் தேவேந்திரனுக்கு மாதலிபோல உனக்கு ஸாரத்யம் செய்வான் இந்திரனுடைய குதிரைகளோடு கூடின ரதத்தை மாதலி எவ்வாறு நடத்துகிருனே அவ்வாறே சல்யன் இப்பொழுது உன்னுடைய ரதத்திலுள்ள குதிரைகளைப் பிடித்து நடத்துவான் யுத்தவீரனான நீ ரதிகனாகவும் மத்திரராஜன் ஸாரதியாகவும் இருக்கையில், சிறந்த ரதமானது யுத்தத்தில் நிச்சயமாகப் பார்த்தனை அவமதிக்கவே போகின்றது' என்றான் வேந்தரே! பிறகு, துர்யோதனன், மறுபடியும் பலசாலியான மத்திரராஜனைப் பார்த்து, 'மத்திரராஜரே! காலையில் நேர்ந்திருக்கின்ற யுத்தத்தில் கர்ணனுடைய உத்தமமான குதிரைகளை கர்ணரங்கத்தில் அடக்கி நடத்தும் உம்மாலே எல்லாப் பக்கத்திலும் காக்கப்பட்டால் ராதேயன் தனஞ்சயனை ஜயிப்பான்' என்று கூறினன் பாரதரே! இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்ட சல்யன், 'நான் ரதத்தின்மீதேறி அவ்வாறே ஸாரத்யம் செய்கிறேன்' என்று சொன்னன் சல்யன் ஏற்றுக்கொண்டவுடனே, கர்ணன் மனமகிழ்ச்சியுடன் ஸாரதியை நோக்கி, 'ஸூத! நீ எனக்காக ரதத்தை ஸித்தம் செய்' என்று அடிக்கடி விரைவுடன் சொன்னன் பிறகு, ஸாரதியானவன், 'மங்களம், ஜயிப்பீராக' என்று சொல்லி, ஜயத்தைத் தருவதும் கந்தர்வநகரத்துக்கு ஒப்

பானதும முறைபபடி அமைககபபடடதும உததமமுமான ரத
மானது யுததததிறகாக ஸனனததமாயிருபபதாகத தெரிவித
தான ரதிகாகளுள சிரேஷடனுனகாணன, முனனமே பிரமமவித
தானபுரோஹிதரால அபிமநதிரணம செயயபபடட அநத ரதத
தை முறைபபடி ஆசசிததுப பிரதகூதிணம செயது பிரயததனத
துடன பாஸகரனைத துதிததுப பககததிலுளள மததிரராஜனை
நோககி, 'நீ ரததகதில ஏறு' எனறு கூறினன பிறகு, ஜயிகக
முடியாததும பெரிதுமான காணனுடைய உததமமான ரததகில
மஹாதேஜஸவியான சலயன ஹிமமமானது மலையினமீது ஏறு
வதுபோல ஏறினன பிறகு, காணன சலயனுலே ஏறபபடடதான
உததமமான தன ரததைதபபாரதது, மினனலுடன கூடின
மேகததினமீது ஸூரியன ஏறுவதுபோல ஏறினன ஒரே தேரின
மீதேறினவாகளும ஸூரியனுககும அககினிககும சமமான
காநதியுளளவாகளுமான அவவிருவாகளும, ஆகாயததில மேகத
தினமீது ஸூரியனும அகனியும சோநதிருநதாறபோல விளங்
கினாகள ஸதோததிரம செயயபபடுகினறவாகளும மிகக ஒளி
பொருநதியவாகளுமான அவவிரு வீராகளும அபபொழுது யாகத்
தில ரிதவிககுககளாலும ஸதஸயாகளாலும ஸதோததிரஞசெயயப
படுகினற இநதிரனையும அகனியையுமபோல இருநதாாகள சலய
னுலே பிடிதது நடததபபடட குதிரைகளோடுகூடின ரததகில்
வீறறிருககினற காணன, கோரமான விலலை ஒலிககுமபடி செயது
கொணடு, [1]பரிவேஷததுடனகூடின பாஸகரனபோல விளங்கி
னன உததமமான ரததகினமீது ஏறியிருககினறவனும கிரணங்
களபோனற அமபுகளையுடையவனும புருஷஸரேஷடனுமான
காணன மநதரபாவததகினமீது இருககினற ஸூரியனபோல்
மிக விளஙகினன ரததகிலிருபபவனும மிகக தோளவலியமைந்
வனுமயுததததில அளவுகடநத தேஜஸுளளவனுமான அநத்
ராதேயனை நோககித துரியோதனன பினவருமாறு வசனிகக
லானன 'அதிரதபுததிர! வீரனே! எலலா விலலாளிகளும்
பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே துரோணராலும பீஷமரா
லும செயயபபடாததும யுததததில செயய அரிதுமான காரியத்
தை நீ செய மஹாரதாகளான பீஷம துரோணாகள அாஜுன
னையும பீமஸேனனையும நிசசயமாகக கொலலுவாாகளென்று
என மனததில எணணமிருநதது வீர! ராதாபுததிர! அவவிரு
வாகளாலும செயயபபடாத வீரசசெயகையை வஜராயுததத்தை

1 பீஷமபாவம 6-ம பககம குறிபபிற காணக

கையிலகொணட வேறெரு இநதிரனபோல மஹாயுததததில நீ
செய ராதேய! தாமராஜனையாவது பிடி, தனஞசயனையாவது
கொல, பீமஸேனனையும இரடடைபபிளளைகளான மாதரீபுததிரா
களையும வதமசெய ஆணமையிற சிறநதவனே! உனககு ஜய
முணடாகுக உனககு மஙகளம நீ யுததததிறகுசசெல பாணடு
புததிரனுடைய படைகளனைததையும சாமபலாககசசெய எனறு
கூறினை பிறகு, அடிககபபடுகினற ஆயிரககணககான தூரிய
வாததியஙகளும பதினாயிரககணககான பேரிவாததியஙகளும ஆகா
யததில மேகஙகளுடைய முழககமபோல இனிதுமுழஙகின ரதிக
ரேஷடனை ராதேயன ரததததிலிருநதுகொணடே அநதச
சொலலை ஏறறுககொணடு யுததததில ஸமாததனை சலயனை
நோககி, 'மிகக பலமுளளவனே! குதிரைகளை நடதது நான
தனஞசயனையும பீமஸேனனையும இரடடைபபிளளைகளான நகுல
ஸகதேவாகளையும ராஜாவான யுதிஷடிரனையும கொலலுவேன
சலய! தனஞசயன, கழுகிறகுகளபூணட பாணஙகளை நூறு நூறு
கவும ஆயிரம ஆயிரமாகவும பிரயோகிககினற எனனுடைய புஜ
பலததை இபபொழுது பாாககடடும சலய! பாணடவாகள
அழிவதினபொருடடும தூயோதனனுடைய ஜயததினபொருட
டும மிகக கூாமையுளள பாணஙகளை இபபொழுது நான பிரயோ
கிககபபோகிறேன' எனறு கூறினை

அரசரே! இவவிதமான அநதக காணனுடைய வாாததை
யைக கேடடுச சலயன காணனைபபாாதது, '(காண!) நேரிலவநத
மகேநதிரனுககும பயததையுணடுபணணுகிறவாகளும மஹாவீாய
முளளவாகளும எலலா அஸதிரஙகளையும அறிநதவாகளும பெரிய
விலலைக கையிலபிடிததவாகளும மஹாபலசாலிகளும புறஙகொ
டாதவாகளும மஹாபாககியசாலிகளும ஜயிககமுடியாதவாகளும
உணமையான விககிரமமுளளவாகளுமான அநதப பாணடவாக
ளனைவாகளையும எவவாறு நீ அவமதிககலாம? ராதேய! இடி
முழககமபோனற பாாததனது விலலினுடைய நாணெலியைக
கேடகுமபொழுது இவவாறு பேசமாடடாய பீமனாலே யுதத
தில அடிககபபடடதும தநதம முறிநததுமான யானைபபடையை
எபபொழுது பாாபபாயோ அபபொழுது இவவாறு பேசமாட
டாய கூாமையான பாணஙகளால, ஆகாயததில, மேகஙகளின
நிழலைபபோனற (நிழலைச) செயகினற தாமபுததிரனையும நகுல
ஸகதேவாகளையும அவவாறே யுததரஙகததில பாணஙகளைப பிர
யோகிககினறவாகளும பகைவாகளைத துனபுறுததுபவாகளும

கைசசுறுசுறுபபுளளவாகளும அணுக முடியாதவாகளுமான
மறற அரசாகளையும எபபொழுது நீ பாாபபாயோ அபபொழுது
இவவாறாக நீ பேசமாட்டாய' எனறான வோநதரே! மததிராா
லை சொலலபபடட அநத வாாததையை அலக்ஷியமசெயதுவிட
காணன அவனை நோககி, 'இபபொழுது நீ பாாககபபோ
றுய' எனறு மறுமொழி கூறினன

முபபததோராவது அதயாயம

(கர்ணன் போர்நக்குப் புறப்படுகையில் துர்நிமித்தங்கள் தோன்றியதும் அவன் தன்னைப்புகழ்ந்து அர்ஜுனனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்ததும், சல்யன் அதனைப் பொறுமல் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து கர்ணனை நிந்தித்ததும்)

மஹா வீாயமுளளவனும யுததம செயய எணணஙகொண
லனனததனுயிருககினறவனுமான காணனைப பாாததுக கௌ
வாகளனைவாகளும அதிக ஸநதோஷமுளளவாகளாக எலலாபப
கததிலும கூசசலிடடாாகள பிறகு, துநதுபிவாததியஙகளுடை
சபதஙகளோடும பேரிகளுடைய சபததோடும பறபலவி
மான [1] கோணஙகளுடைய சபதஙகளோடும குதிரை முதலான
வைகளுடைய காஜனஙகளோடும உமமைச சோநதவாகளனைவ
களும மரணம நிசசயமாயிருபபதாக நினைததுப புறபபடடா
கள பிறகு, காணன புறபபடவே, ரதிகாகளும உதஸாகததுட
னிருககுமபொழுது, பூமியனைததும நடுஙகியது, மிகவும விகா
மான ஒலியுடன சபதிககவும சபதிததது சூரியனிடததினினறு
ஏழுமஹாகிரகஙகள வெளிவருகினறவைகளாகக காணபபடடன
திககுககளுடைய எரிதலகளால பயஙகரமான எரிநக்ஷததிரங
ளுடைய வீழசசிகளும உணடாயின அவவாறே, இடிகளும விழு
தன பயஙகரமான காறறுககளும வீசின மிருகபக்ஷிகளுடை
கூடடஙகள பெரிதான பயததைத தெரிவிததுககொணடு ப
வாறாக உமமுடைய சேனையை அபபொழுது இடமாகச சுறறிவ
தன புறபபடடவனான காணனுடைய குதிரைகள பூமியில
விழுநதன ஆகாயததினினறு பயஙகரமான எலுமபுமழை
பொழிநதது அரசரே! சஸதிரஙகளும ஜவலிததன கொடிகளு
நடுஙகின வாகனஙகளும கணணீரைச சொரிநதன ஐயா! இ

---

[1] ஒருவகை வாததியம, வாததியம வாசிககும கோல, பல வா
தியம சோநது ஒலிததல

டிபபட்ட தாகிமிததஙகளும மிகக பயஙகரமான மறற அநேக
தபாதஙகளும கௌரவாகளுடைய விநாசததினபொருட்டுத
தானறின எலலா அரசாகளும, தெயவததிஞலே புததிமயக
கொணடவாகளாகி, அவைகளைக கவனியாமலே புறபபட்டிருக
னற ஸூதபுததிரனைப பாாதது, 'ஜயததை அடைவாயாக'
னறு கூறினாகள அவவிடததிலுளள கௌரவாகள, யுதததில
ாஙகுகினறவனும சலயனேடு கூடியவனுமான காணனைப
ாதது, 'பாணடவாகள ஜயிககபபடடாாகள' எனறெணணி
ரகள பிறகு, பகைவீராகளைககொலலுகினறவனும ரததில
றிருபபவனும மிக ஜவலிககினறவனும சூரியனுககும அகனிக
ம ஸமமான ஒளிபொருநதியவனும பகைவாகளை மிகுதியாகத
னபம செயகிறவனும ரதிகாகளுள உததமனுமான அநதக
ணன, பீஷமரும துரோணரும விழுநததை ஆலோசிததும,
ாததனுடைய ஒபபறறதான செயகையைககணடும, மானததி
லும காவததிஞலும அதிகமாக எரிககபபடுகினறவனும,
ாபததிஞல ஜவலிககினறவனும, பெருமூசசுவிடுகினறவனுமாகி,
யனை அழைதது (பினவரும) வாககியததை உரைககலாஞன
'ரததினமீதேறி விறபிடிததிருககினறவஞன யான, கோபங
ாணடு வஜராயுதததைக கையிலகொணட இநதிரனிடததினின
கூடப பயபபடமாடடேன படுததிருககினற பீஷமாமுதலான
களைப பாாததுஙகூட எனனை அவவிதமான மனஉறுதியானது
டுவிலகவிலலை மஹேநதிரனுககும விஷணுவுககும ஒபபான
களும, புகழததககவாகளும ரதஙகளையும குதிரைகளையும
நத யானைகளையும நாசமபணணுகிறவாகளுமான பீஷமரும
ோணரும கொலலபபடததகாதவாகளாயிருநதும பகைவாக
ல கொலலபபடடாாகள அபபடியிருநதும, யுதததில இப
ழுது எனககுப பயமிலலை யுதததில சூதாகளோடும யானைக
ாடும ரதஙகளோடுஙகூடச சததுருககளால கொலலபபடடிருக
ற அதிபலசாலிகளான அரசாகளை நனருகபபாாதது, மஹாஸ
ஙகளை அறிநதவரும பிராமணசரேஷடரும ஆசாரியருமான
ராணா எலலாச சததுருககளையும யுதததில ஏன கொலலாம
நதாா? கௌரவாகளே! மஹாயுதததில அவவிதமான
 துரோணரை நினைததுககொணடு உணமையாகச சொலலுகி
ன, தெரிநதுகொளளுஙகள மிருதயுவைபபோல உககிரரூபி
எதிாததுவருகினறவனுமான அாஜுனனை யுதததில என
தவிர உஙகளில வேறொருவனும ஸஹிககமாடடான துரோ
டததில அஸதிரசிககைஷயும மனததெளிவும பலமும தைரிய

H களை

மும மஹாஸ்திரஙகளும வணககமும (குடிகொணடிருநதன) அ
படிபபட்ட மஹாதமாவான துரோணரே மிருதயுவசத
அடைநதுவிட்டாராதலால மறற அனைவாகளையும இபபொழு
நெருஙகின மிருதயுவை உடையவாகளெனறே எணணுகிறே
இவவுலகததில காமஙகளுடைய ஸமபநதமானது எபபொழுத
இருபபதால நனறுகஆலோசிககுமிடதது ஒனறுமே சாஸவதம
வெனறு சொலலுகிறேன ஆசாாயரான துரோணா இபபொழு
தொலலபபட்டமையால எநத மனிதனதான (அடுததநா
ஸூாயோதயததில தானிருபபதாக ஸமசயமினறி நினைபபா
ஆசாரியரே யுதததில பகைவாகளால கொலலபபட்டமையா
அஸதிரஙகளும பலமும பராககிரமமும காமானுஷடானஙக
நலலநீதியும உததமமான ஆயுதங்களும மனுஷயனுடைய ஸு
தினபொருட்டு இருடபதறகுத திறமையறறவையே, நிசசய
நெருபபுககும சூரியனுககும ஸமமான தேஜஸுடனகூடியத
பராககிரமத்தினுல விஷணுவுககும புரநதரனுககும ஒபபானத
நீதியில பிருஹஸபதிக்கும சுககிரனுககும ஒப்பானதும ஸஹி
முடியாததுமான இநத அஸதிரததை எபபொழுதுமே அ
உபாஸிககவிலலை கௌரவசேனையானது அழுகினற ஸதிரீக
டனும சிறுவாகளுடனும பெருஙகூசசலுளளதும தாததரா
டிரனுடைய பௌருஷமும அவமதிககபபட்டதுமாகவே, இப
பூது நான செயயவேணடிய காரியததை அறியவிலலை சல
ஆதலால, பகைவாகளுடைய படையை நோககிசசெல என
சேனையில ஸதயஸநதனும அரசனுமான பாணடுநநதனனும ப
ஸேனனும அாஜுனனும அநத வாஸுதேவனும ஸாதயகி
ஸருஞசயாகளும நகுல ஸஹதேவாகளும இருககிறாாகளோ அ
அவாகளை எனனைததவிர வேறு எவன எதிாதது நிறபான ?
திரராஜனே ! ஆதலால, நீ யுதததில பாஞசாலாகளையும பா
வாகளையும ஸருஞசயாசளையும நோககி விரைவாகச செ
யுதததில அவாகளோடு எதிாதது அவாகளையாவது கொ
வேன, அலலது, துரோணரை முனனிடடுககொணடு யமலோ
மாவது செலவேன சலய ! நான பீஷமாதிகளான அநதச
களுடைய மததியில செலலாமலிருககபபோகிறதே இலலை என
இபபொழுது நீ அறிவாயாக இநத மிததிரத துரோ
மானது எனனுல ஸகிககததககதனறு பிராணனை இழ
துரோணரைப பின தொடரப போகிறேன ஆயுளினுடை
முடிவுககாலம நோநதுவிட்டால, யமனுககு ஒப்பானவ
இருநதாலும கறறறிநதவனே அலலது மூடனே, ஒருவனை

ருதயுவானது விடுவதில்லை கற்றறிந்தவனே! ஆதலால், பார்த்த
டு போர்புரியப் போகிறேன் தெய்வத்தை மீறி நடக்க முடி
து விசித்திரவீர்யனுடைய குமாரனும் திருதராஷ்டிரனுடைய
லவனுமான துர்யோதனராஜன் எப்பொழுதும் என் விஷயத்தில்
களகரமான செய்கையை உடையவனாயிருந்தான் அவ
டைய காரியஸித்தியின்பொருட்டு நான் பிரியமான போகங்
ரயும் விடமுடியாததான உயிரையும் இழக்கிறேன் புலித்
ால் மூடப்பட்டுள்ளதும் சத்தமிடாத அச்சுள்ளதும் ஸ்வர்ண
மானதும் மூன்று [1] கோசங்களோடு கூடினதும் வெள்ளியினால்
யப்பட்ட தரிவேணுவுள்ளதும் ஜாதிக்குதிரைகளுடன்கூடின
ான இந்தச் சிறந்த ரதத்தைப் பரசுராமர் எனக்குக் கொடுத்
ர் சல்ய! அவ்வாறன்றிக்கப் பார்த்து விசித்திரமான விற்களையும்,
ரடி மரங்களையும், கதாயுதங்களையும், கொடிய அம்புகளையும்,
விக்கின்ற கத்தியையும், உத்தமமான ஆயுதத்தையும், வெண்
றமும் நல்ல நாதமுமுள்ள உக்கிரமான சங்கத்தையும் எனக்
கொடுத்தார் கொடித்துணியுடன் கூடியதும் இடிவிழும் சப்
தத்துக்கு ஒப்பான சப்தமுள்ளதும் வெண்ணிறமான குதிரைகள்
டியதும் மங்களகரமான அம்புப்பெட்டியால் விளங்குகின்றது
ன இந்த உத்தமமான ரதத்தின்மீதேறிப் பலத்தினாலே யான்
ர்ஜுனனை யுத்தத்தில் திடமாக அடித்துக் கொல்லப்போகி
ன அந்தப் பாண்டுபுத்திரனை யுத்தத்தில் எல்லாவற்றையும்
ஹரிக்கிறவனான மிருத்யுவே எப்பொழுதும் கவனத்துடன்
துகாக்கினும் யுத்தத்தில் நான் எதிர்த்து அந்த யமனையும்
ால்வேன், இல்லையாயின் துரோணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு
னையாவது அடைவேன் அதிகமாகப் பேசுவதால் யாது பயன்?
னும் வருணனும் குபேரனும் இந்திரனும், பரிவாரங்களோடு
ன்றுசேர்ந்து ஒரே சமயத்தில் பல்குனனை இந்த மஹாயுத்தத்
காப்பாற்றினாலும் அவர்களோடுங்கூடவே அந்த அர்ஜுனனை
ிப்பேன்' என்று கூறினன்

இவ்வாறாக யுத்தத்தில் அதிக விரைவுள்ளவனும் தற்
புகழ்ச்சி செய்கின்றவனுமான கர்ணனுடைய அந்த வார்த்தை
க் கேட்டு, வீரியமுடையவனான அந்த மத்திரராஜன், அவமதித்
ப் பரிகாசஞ்செய்தான், மறுத்து மறுமொழியும் கூறலானான்.
ா்ண! தற்புகழ்ச்சியை நிறுத்து, நிறுத்து நீ அதிக பலமுள்ள
னாயிருந்தாலும் அதிக வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டாய
ந்த யுத்தத்தில், புருஷஶ்ரேஷ்டனான தனஞ்சயன் எங்கே?

1 தேரின் உட்புறம்

புருஷோததமனான நீ எஙகே? ஆசசரியம! உபேநதிரனால ரக்ஷிக்
பபடடதும தேவராஜனால ரக்ஷிககபபடட தேவலோகம போ
றதுமான யாதவாகளுடைய வாஸஸதானமான தவாரகையை
பலாதகாரமாக மிகக கலஙகுமபடி செயது புருஷஸரேஷடன
கிருஷணனுககு இளையசகோதரியான ஸுபததிரா தேவி
அாஜுனனனறி வேறு எநத மனிதன கவாவான? மிருகத
வேடடையாடுவதில நோநத கலகததில, தேவராஜனுடைய வீரி
துககுச சமமான வீாயமுளள அாஜுனனைத தவிர வேறு எ
மனிதன மூவுலகஙகளையும படைததவரும ஈஸவராகளுகெ
லாம ஈஸவருமான ருததிரரை யுததததிறகாக அழைபபான
விஜயன, அகநியினிடததிலுளள கௌரவததினாலே, அஸு
களையும தேவாகளையும மகாநாகஙகளையும மனிதாகளையும கரு
களையும பிசாசஙகளையும யக்ஷாகளையும ராக்ஷஸாகளையும அ
களால ஜயிததான, ஆவனுடன விருமபபபடட ஹவிஸை
(அகநிககுக) கொடுததான அதிரதபுததிர! 'அாஜுனன, ப
வரால கவரபபடட துாயோதனன முதலான கௌரவாக
புருஷஸரேஷடாகளுடனகூடின அநதப பலசததுருககளை
கொனறுவிடுவிததனை நினைககிறாயா? நீ தொடககததில (யுத
தைவிடடு) ஓடவே, கலகபரியாகளான திருதராஷடிரருடையகு
ராகள, கநதாவாகளுடைய கூடடஙகளைததோலவியடையசசெய
பாணடவாகளால விடுவிககபபடடதை நினைககிறாயா? மாடுப
சணடையில ஒனறுசோநத படைகளோடும வாகனஙகளோடு
கூடியவாகளும ஆசாரியரான துரோணருடனும ஆசாரியபுத
ரான அஸவததாமாவுடனும பீஷமருடனும கூடியவாகளுமா
நீஙகளனைவாகளும புருஷஸரேஷடனான அாஜுனனாலே ஜயிக
படடீாகள அபபொழுது உனனாலே அபபடிபபடட அாஜுன
ஏன ஜயிககபபடவிலலை? ஸுததபுததிர! உனனுடைய அழிவி
பொருடடு இபபொழுது ஸாவோததமமான வேறு ஒரு யுத
இதோ மீணடும வநதுவிடடது யுததரஙகததை அடைநதிருக
நீ சததுருபயததால ஓடாமலிருபபாயாகில இபபொழுது மா
டாய' எனறு கூறினன உதாரமான மனமுளள சலயன அ
குரூரமாயுளள சததுரு ஸதோததிரததை இவவாறு கூறுமளவி
பகைவரை வாடடுபவனும கௌரவ ஸேனாபதியுமான காண
மிகக கோபமுறறு மததிரராஜனைப பாாதது உரைககலானான

'சலய! இருககடடும, இருககடடும ஏன பிதறறுகிறாய? எ
கும அநத அாஜுனனுககும யுததம நோநதுவிடடது அவ
என்னை இநதயுதததில ஜயிபபானேயாகில அபபொழுதலலவோ

னுடைய இநதப பிதறறலெலலாம யதாாததமாகும ?' என
ன சலயன, 'இவவாறு ஆகடடும' எனறு சொலலிவிடடு
று மறுமொழி ஒனறும சொலலவிலலை யுததமசெயயவேணடு
னற விருபபததுடன காணன, 'சலய ! போ' எனறு கூறி
ன சலயனை ஸாரதியாககொணட அநத ரதிகனான காணன,
நளைநாசமசெயகினற சூரியனபோல யுதததகதில பகைவாகளை
சஞசெயதுகொணடு பகைவாகளைக கொலலுகினற சததுருக
ா நோககி விரைவாகச சென்றுன பிறகு, காநதியுடன கூடியவ
ன காணன புலிததோலால மூடபபடடதும வெணமையான
திரைகளுடனகூடியதுமான ரததகதோடு சென்றுன அவனும
ணடவாகளுடைய சேனையைபபாாதது விரைவுடன தனஞசய
பபறறி வினவினன

முபபததிரணடாவது அதயாயம

(கர்ணன், தனக்கு அர்ஜுனனைக் காட்டுபவனுக்கு அவன்
விரும்பும் பரிசளிப்பதாக உறுதி கூறியது)

அபபொழுது, காணன உமமுடைய சேனையை மிகுநத
யறசியுடனே ஸநதோஷமடையுமபடி செயதுகொணடு யுதத
மியிலுளள ஒவவொருவரையும பாாததுப பாணடவனைபபறறி
னவினன இபபொழுது எனககு மஹாாதமாவான அாஜுன
க காணபிபபவனுககு அவன மனததினுல விருமபுகிற பொரு
க கொடுபபேன எவன எனககு அாஜுனனைக காணபிக
றுனே அவன அதில திருபதியடையாவிடின அவனுககு நான
றுபடியும ரததினஙகள நிறைநத வணடியைக கொடுபபேன
ாஜுனனை எனககுக காடடுகினற மனிதன அதில திருபதி
டையாவிடின அவனுககு எபபொழுதும [1] வெணகலபபானை
றையப பாலகறககககூடிய நூறு பசுககளை நான கொடுககிறேன
ாஜுனனைக காணபிககினறவனுககுச சிறநத நூறு கிராமஙக
க கொடுபபேன எனககு அாஜுனனைக காணபிபபவனுககுக
ரியகூநதலையுடைய வேலைககாரிகளுடன வெணமைநிறமுளள
ும பெணகோவேறுககழுதைகள கடடியதுமான தேரை நான
காடுபபேன அாஜுனனைக காடடுகினற மனிதன அதில

1 'காமஸயதோஹநம்' எனபது மூலம, 'கறகக வெணகலபபாத
ரஙகளுடன' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

திருபதியடையாவிடில அவனுககு மறுபடியும [1] ஸ்வாணமயமா
கஜராஜனை நான கொடுபபேன அவவாறே, பினனும அவனுக
நலல யெளவனப பருவததிலுளளவாகளும கழுததிற பொ
அணிகளை அணிநதவாகளும பாட்டுககளையும வாதயஙகளை
னனகு கறறிநதவாகளும அலஙகரிககபபட்டவாகளுமான அ
கம ஸதிரீகளையும நான கொடுபபேன அாஜுனனைக காட்டு
மனிதன அதில திருபதியடையாவிடின அவனுககு நூறு யா
களையும நூறுகிராமஙகளையும நூறுரதஙகளையும சிறநத ஸவாண
தையும புஷடியுளளவையும குணஙகள நிரமபியவையும சா
மானவையும பாரததைதத தாஙகுவதில திறமையுளளவையும ந
ருகப பழககபபட்டவையுமான உததம ஜாதிககுதிரைகள பதி
யிரததையும நான கொடுபபேன எனககுத தனஞசயனைக கா
பிபபவனுககுத தஙகமயமான கொமபுக குமிழகளுளளவை
கனறுககுட்டிகளை உடையவையும புதிதாக ஈனறவையுமா
நானூறு பசுககளைக கொடுபபேன அாஜுனனைக காணபிககின
மனிதன அதிலும திருபதியடையாவிடின மேலான ஐநநூ
வெளளைக குதிரைகளைக கொடுபபேன, பொனனலஙகார
ளாலே மூடபபட்டவைகளும நனருகச சாணைபிடிககபபட்ட
தினஙகளிழைதத பூஷணஙகளையுடையவைகளும நனருகப ப
கபபட்டவைகளுமான சிறநத பதினெட்டுககுதிரைகளையும நா
அவனுககுக கொடுபபேன தனஞசயனை எனககுக காணபிப
னுககு நிாமலமானதும ஸவாணமயமானதும நனருக அலஙகா
கபபட்டதும உததமமான காமபோஜதேசததில பிறநத கு
ரைகளோடு சோநதிருககினறதுமான ரததைதயும நான கொ
பேன அாஜுனனைக காணபிககினற மனிதன அதனை
மதியாவிடின அவனுககுப பறபல பொனனணிகளாலே ம
கபபட்டவைகளும பொனமாலையை அணிநதவைகளும மே
ஸமுததிரககரையில தோனறினவைகளும யானை பழககுபவ
ளாலே பழககபபட்டவைகளுமான சிறநத வேறு அறுநூ
யானைகளை நான கொடுபபேன அாஜுனனைக காணபிககின
மனிதன இதையும அலபமெனறு அவமதிபபானேயாகி
சிறநத வேறு பதினனகு வைசிய கிராமஙகளையும நான அ
னுககுக கொடுபபேன மிகக செழிபபுளளவைகளும செ
வஙகளையுடையவைகளும அருகில காடுகளும ஜலமுமுளள

---

[1] ‘ யானைபோனற வடிவமுளள ஆறு காளைகளகட்டிய பொனனு
கிய வேறொரு தேரையும ’ எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு ‘யா
களையே காளைகளபோலக கட்டிய எனினுமாம ’ எனபது பழைய உ

நும் எங்கிருந்தும் பயமில்லாதவைகளும் மிகுந்த ஸம்பத்துடைய
களுமான அரசர்களே அனுபவிக்கத்தக்க பதினைந்து கிராமங்
ளையும் (கொடுப்பேன்) எவன் தனஞ்சயனை எனக்குக் காண்பிப்
ஞே அவனுக்குக் கழுத்தில் பொற்கலன்களை அணிந்தவர்களும்
தேசத்தில் தோன்றியவர்களும் புதியயௌவனமுள்ளவர்களு
ன நூறு தாஸிகளையும் நான் கொடுப்பேன் அர்ஜுனனைக்
ண்பிக்கின்ற மனிதன் இதனையும் அல்பமென்று அலக்ஷியம்
யவனேயாகில் அவனுக்கு அவன் தானே எதை விரும்பு
ஞே அந்த வேறு வரத்தையும் நான் கொடுப்பேன் பிள்ளைகளை
பெண்டாட்டியையும் தவிர, என்னிடம் வேறு எந்தப் பொருள்
நக்கிறதோ அதையும் பின்னும் எந்த எந்த வஸ்துவை மனத்தி
ல் விரும்புகிறானோ அந்த அந்த வஸ்துவையும் நான் அவனுக்
கொடுப்பேன் எந்தமனிதன் கேசவனையும் அர்ஜுனனையும்
எனக்குக் காண்பிப்பனோ அவனுக்கு ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிற
ஷ்ணார்ஜுனர்களை நான்கொன்று அவ்விருவருடைய பொருள்
ரனைத்தையும் கொடுப்பேன்' என்று சொன்னான்

காணன், இவ்வாறான வார்த்தைகளை யுத்தகளத்தில் பலவாறு
சால்லிக்கொண்டு, கடலிலிருந்து தோன்றியதும் இனிய ஒலியுள்ள
ம் சிறந்ததுமான சங்கத்தை ஊதினான் மஹாராஜரே! தகுந்த
வைகளான ஸூதபுத்திரனுடைய அவ்விதமான வசனங்களைக்கேட்
த துர்யோதனன் ஸஹோதரர்களோடுகூட ஸந்தோஷத்தை
டைந்தான் அரசரே! புருஷஶ்ரேஷ்டரே! அப்பொழுது உம
டைய சேனையில் நான்கு பக்கங்களிலும் துந்துபிகளுடைய
காஷமும் மிருதங்கங்களுடைய கோஷமும் வாத்திய முழக்கங்க
டன் கூடின ஸிம்மநாதமும் யானைகளுடைய சப்தமும் தோன்
ன அவ்வாறே, மிகுந்த மனக்களிப்புடன்கூடின யுத்தவீரர்க
டைய சப்தமும் தோன்றிற்று அவ்வாறு மிகுந்த ஸந்தோஷத்
டன்கூடின ஸைன்யத்தில் அப்பொழுது ஸஞ்சரிக்கின்றவனும்
றபுகழ்ச்சிசெய்துகொள்பவனும் பகைவர்களைப் பீடிக்கின்றவ
ும் மஹாரதனுமான ராதேயனை நோக்கி மத்திரராஜன் உரக்கச்
ரித்து இவ்வாறான வசனத்தை மறுமொழியாக உரைக்கலானான்

முப்பத்துமூன்றுவது அத்யாயம்

(கர்ணனுடைய செருக்குமொழிகளைப் பொறுத சல்யன் கர்ணனை இகழ்ந்தது)

சல்யன், 'ஸூதபுத்திர! நீ நினையாதே பொன்னையும் சிற யானைகளையும் வீணுக்குக்கொடுக்கிறுய இப்பொழுது நீ தனஞ் னைப் பார்க்கப்போகிறுய ஸூதபுத்திர! (அர்ஜுனனைத் தெ விக்கிற) மனிதனுக்கு நீ ஸ்வர்ணத்தையாவது உத்தமமான யா யையாவது தானமாகக் கொடாதே தனஞ்சயனை நீ பார்ப்ப பலத்தினுல மதங்கொண்டவனுன நீ குபேரனபோலப் பொருளை செலவிடுகிறுய ராதேய! யத்னமின்றியே இப்பொழுது நீ தன சயனைப் பார்ப்பாய நீ மூடனைப்போல அதிகமான பொருளை செலவிட்டப்போகிறுய தகாதவர்களுக்கு அளிப்பதினுல வரு தோஷங்களை நீ அஜ்ஞானத்தினுல தெரிநதுகொள்ளவில ஸூத! எந்தத்தனத்தை நீ மிகுதியாகக்கொடுப்பதாக வெளிய கிறுயோ அந்தத்தனத்தைக்கொண்டு உன்னுல பலவித யாகங் ளாலே தேவர்களைப் பூஜிப்பதற்கு முடியும நீ அந்தத்தனங் ளாலே யாகம செய்வாயாக நீ, அறியாமையினுல், கிருஷ்ணார் னர்களைக் கொல்லுதற்கு விருமபுவது வீணே யுத்தத்தில, ஒ நரியினுலே இரண்டு ஸிம்மங்கள் கொல்லப்பட்டனவென்று நா கேட்டதேயில்லை வேண்டக்கூடாததை நீ வேண்டுகிறுய அக யில விரைவாகவிழுகின்ற உன்னைத் தடுக்கக்கூடிய ஸ்னேகிதர் உனக்கு இல்லை நீ காரியாகாரியங்களை அறியவில்லை ஸந்தேகமி லாமல காலத்தினுல பரிபாகமடைந்தவனுக இருக்கிறுய பிழை திருக்க எண்ணங்கொண்ட எவன்தான அர்த்தமில்லாதவைய தாதால கேட்கத்தகாதவையுமான பல வார்த்தைகளைச்சொல வான்? கழுத்தில கல்லைக்கட்டிக்கொண்டு இருகைகளாலும் கடலை தாண்டுவதுபோலவும மலையுச்சியினின்று கீழேவிழுவதுபோலவு உனவிருப்பம இருக்கின்றது நீ நன்மையடைவதற்கு விருப் முள்ளவனுல, அணிவகுக்கப்பட்ட எல்லாச் சேனைகளுடனு கூடின எல்லாப்போர்வீரர்களோடும சேர்ந்தவனுகவும, நன்று காக்கப்பட்டவனுகவும தனஞ்சயனேடு போர்புரிவாயாக திரு ராஷ்டிரபுத்திரனுன துரியோதனனுடைய நன்மையின்பொருட உனக்குநான்சொல்லுகிறேன தீங்குசெய்வதற்காகஅன்று உன குப் பிழைத்திருப்பதில விருப்பமிருக்குமானுல என்னுல சொ லப்பட்ட இந்த விஷயத்தில ஸாரத்தைப்பாராட்டுவாயாக' என

ினை கர்ணன், 'சல்ய! என் தோள்வலிமையை ஆதாரமாகக் ாண்டு யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை எதிர்பார்க்கிறேன் நீயோ திரனென்று பெயர்கொண்ட சத்துரு நீ என்னைப் பயப்படுத் தற்கு விரும்புகிறாய் என்னை இந்த அபிப்பிராயத்தினின்று வனும் இப்பொழுது திருப்பமுடியாது வஜ்ரபாணியான இந் னாலும் எவ்விதத்திலும் முடியாது அவ்வாறிருக்க, மனிதனால் விதம் முடியும்?' என்றான் இவ்வாறான கர்ணனுடைய வாக்கி தின் முடிவில் மத்திரராஜனான சல்யன், மீண்டும் கர்ணனை திகமாகக் கோபமூட்டவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு மறு ாழி கூறலானான்

'கர்ண! பல்குனனுடைய பாகுவேகத்தினாலே நாணகயிற்றி ன்று விடுபட்டவைகளும், வேகமுடையவைகளும், நெருப்புக்கு ுப்பானவைகளும், ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ச்சியுள்ள களும், கழுகு இறகுகளையுடையவைகளும், கூர்மையுள்ள நுனி ன்கூடியவைகளுமான அம்புகள் உன்னை அடையும்பொழுது ன்னை இந்தப் புத்தியானது விட்டுவிடும் ஸவ்யஸாசியான பார்த ா சிறந்த வில்லை எடுத்துப் படையைத் தபிக்கச்செய்து தன் ்தை விளக்கின்ற அம்புகளால் எப்பொழுது உன்னை அடிப் ு அப்பொழுது நீ பாண்டவனைப்பற்றின கேள்வியை விட்டு வாய் ஸூதபுத்திர! தாயின்மடியில் படுத்திருக்கிற ஒரு சிறு ழந்தை சந்திரனைப் பிடித்துத்தருவதற்கு எவ்வாறு விரும்புமோ வ்வாறே ரதாரூடனாகப் பிரகாசிக்கின்ற பார்த்தனை மோகத்தி ல் ஜயிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறாய். [1] நீ இப்போது அர் ுனனோடு யுத்தஞ்செய்ய விரும்புவது உனக்கு தீட்டப்பட்டதும் ர்மையான முனையுள்ளதுமான கத்தியைப் பூமியில் நாட்டி தன்முனையில் கையினால்) அடிப்பதுபோலவும் கூர்மையான ணங்களால் (தன்மேல்) குத்திக்கொள்வதுபோலவும் இருக் து கர்ண! நீ மிக்க கூர்மையுள்ள ஆயுதத்தினுடைய நுனிக்கு ுபான செய்கையுள்ள அர்ஜுனனோடு இப்பொழுது போர் ிய விரும்புகிறபடியால் மிக்க கூர்மையுள்ள நுனியுடன்கூடின ிசூலத்தைக் கட்டிக்கொண்டு எல்லா அங்கங்களையும் உரைத் க்கொள்ளுகிறாய் இளமைப்பருவத்திலுள்ளதும் விவேகமற்றது ன ஓர் அல்ப மானானது வேகத்தோடுகூடியதாகக் கோப ண்டதும் பிடரிமயிருள்ளதும் பெரிதுமான ஸிம்மத்தை ருங்கி எவ்வாறு சண்டைசெய்வதற்கு அழைக்குமோ அவ் றே நீ இப்பொழுது பார்த்தனை அழைக்கிறாய் ஸூதபுத்திர!

1 இரட்டித்து வருதலால் ஒரு சுலோகம் விடப்பட்டது

வனததில மாமஸததினுல திருபதியடைநத ஒரு நரி மஹா வீ
முளள விமமததை எவவாறு அழைககுமோ அவவாறு ராஜ
திரனை நீ சணடைககு அழைககாதே, பாாததனை எதிாத
நாசததை அடையபபோகிருய காண! ஏககாலபோனற
தஙகளையுடையதும மதமபெருகுகினற கனனஙகளுடனும மு
துடனும கூடியதுமான பெரிய யானையை ஒரு முயல அழைபப
போலப பாாததனை தனஞசயனை நீ யுததததிறகு அழைககிறு
(நீ) பாாததனை யுததம செயவதினபொருடடு விருமபுகிற க
ணததினுல, மிகக விஷமுளளதும கோபததினுல நிறைநதது
புறறிலிருபபதுமான ஒரு கருநாகததை அவிவேகததினுல
யினுலடிககிருய காண! மூடனுன நீ பிடரிமயிருளளதும கோப
கொணடதுமான ஒரு விமமததை ஒரு நரி எதிாபபதுபோ
நரவிமமனுன பாணடவனை எதிாததுக காஜிககிருய காண! அ
கிய சிறகையுடையதும பக்ஷிகளுள சிறநததும அதிவேகமுளள
மான கருடனை ஒரு பெணபக்ஷி போருககு அழைபபதுபோ
பிருதாபுததிரனுன தனஞசயனை யுததததிறகு அழைககிருய
எலலா ஜலஙகளுககும நிதியும, பயஙகரமான உருவததுட
கூடியதும, திமி திமிஙகிலஙகளாலடாநததும, சநதிரோதயகா
தில விருததியடைகினறதுமான ஸமுததிரததை ஓடமினறி
தாணட விருமபுகிருய காண! துநதுபிவாததியமபோனற முழ
முளளதும, கூாமையான கொமபுகளையுடையதும, நனருக மு
டும திறமையுளளதுமான ஒரு விருஷபததை ஒரு கனறுககுட
சணடைககு அழைபபதுபோல நீ பிருதாபுததிரனுன தனஞசய
யுததததிறகாக அழைககிருய காலததில பாணஙகளாகிற ஜ
ளைதபொழியும நரனெனகிற அாஜுனனுகிற பெரிய மேகத
தவளையானது உரககக காஜிககினற பெரியமேகததை எதிாத
காஜிபபதுபோல, எதிாததுககாஜிககிருய காண! வீடடைக
திருககினற நாயானது காடடிலிருககும புலியைககணடால எ
வாறு குரைககுமோ அவவாறே தனஞசயனுகிற மனிதபபுலி
(பபாாதத) நீ குரைககிருய காண! காடடில வஸிககினற ஒ
நரி முயலகளாலே சூழபபடடதாக எதுவரையில விமமதை
பாககவிலலையோ (அதுவரையில) தனனை விமமமாக நின
துககொளளும ராதேய! அவவிதமாக, பகைவாகளைக கொ
பவனும மனிதருள சிஙகமபோனறவனுமான அாஜுனனை
யுததததில பாராமலிருநதுகொணடு நீயும உனனை விம
மாக எணணிககொளளுகிருய ஒரு ரதததில வீறறிருககின
வாகளும ஸூாயசநதிராகளபோனறவாகளுமான கிருஷணாஜ

களை எதுவரையில நீ பாராமலிருககிறுயோ (அதுவரையில)
னனைப புலி எனறு எணணிககொளளுகிருய காண! மஹா
ததில நீ காணடீவததினுடைய ஒலியைக கேளாமலிருககிற
வளவு வரையிலதான உனனுல நினைததபடி சொலலிககொளள
யும ரதம, சஙகம, வில இவைகளுடைய சபதஙகளால பத
திககுககளையும எதிரொலியிடுமபடி செயகினறவனும காஜிக
ற புலிபோனறவனுமான தனஞசயனைககணடு நீ நரியாகப
ாகிருய மூடனே! எபபொழுதுமே நீ நரி எபபொழுதுமே
ஞசயன ஸிமமம அநத வீரனைப பகைபபதினுலே நீ நரி
லக காணபபடுகிருய பலாபலததில பூனையும எலியும எவ
மோ, புலியும நாயும எவவிதமோ, ஸிமமமும நரியும எவ
மோ, யானையும முயலும எவவிதமோ, ஸததியமும பொய
எவவிதமோ, அமிருதமும விஷமும எவவிதமோ அவவிதமே
ததனும நீயும உஙகளிடததிலுளள செயகைகளாலே பிர
ததிபெறறவாகளாக இருககிறீாகள' எனறு கூறினுன

முபபததுநானகாவது அதயாயம

(கர்ணன் மர்மங்களை வெளியிட்டுச் சல்யனை நிந்தித்தது)

அளவுகடநத வலலமையுளள சலயனுலே நிநதிககபபட்ட
தேயன, மிகக கோபஙகொணடு, சலயன கடுஞசொல சொலலுத
ல, '1 சலயன' எனறே நிசசயிததது, அவனைபபாாதது வச
ககலானுன 'சலய! குணசாலிகளுடைய குணஙகளைக குண
ளளவனே அறிவான குணமிலலாதவன அறியமாட்டான
யா எபபொழுதும குணஙகளை விடடவன குணகுணஙகளை
எபபடி அறிவாய? சலய! அாஜுனனுடைய மஹாஸதிரஙகளை,
கோபததையும வலலமையையும விலலையும பாணஙகளையும
னறிவேன அவைகளை அவவாறு நீ அறியமாட்டாய சலய!
ரசாகளுள உததமனுன கிருஷணனுடைய மகிமையை நான
பபடி அறிகிறேனே அபபடி நீ அறியமாட்டாய சலய! இவவா
, நான எனனுடைய வீரியததையும பாணடவனிடததிலுளள
யததையும அறிநதே சணடைசெயவதறகாக அவவிருவரை
அழைககிறேனே தவிர, விட்டிறபூசசி நெருபபை(எதிாபபது)
ாலனறு சலய! நலல கட்டுககளுளளதும இரததததைப
னம செயவதும ஒபபறறதும அமபுததூணியில படுத்திருக
னறதும சிறகுகளுளளதும நனருகத தீட்டபபட்டதும நனருக

---

1 அமபு, ஆயுதமுனி, முள

அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான இந்தப் பாணமிருக்கிறது அ
வருஷமாகச் சந்தனப் பொடியினால் பூஜிக்கப்பட்டதும் ஸர்ப்ப
மானதும் விஷமுள்ளதும் உக்கிரமானதும் மனிதர்கள் குதி
கள் யானைகள் இவைகளுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுவ
கோரஸ்வரூபமுள்ளதும் மஹாபயங்கரமானதும் கவசங்களை
எலும்புகளையும் பிளக்கின்றதுமான இந்த அம்பானது உறங்
கொண்டிருக்கின்றது நான் கோபங்கொள்ளுவேனாகில் எந
பாணத்தினால் மேருமஹாகிரியையும் பிளப்பேனே அந்தப்பா
த்தைப் பல்குனனையும் தேவகியின் புத்திரனான கிருஷ்ணனை
தவிர வேறுமனிதன்மேல் நான் ஒருகாலும் பிரயோகிக்கம
டேன் என்னுடைய ஸத்தியத்தையும் கேள் சல்ய! அவ
மான பாணத்தினால் மிக்க பரபரப்புள்ளவர்களான வாஸுதே
னையும் தனஞ்சயனையும் (எதிர்த்துப்) போர்புரியப்போகிறே
அச்செய்கையே எனக்குத் தகுந்தது எல்லா விருஷ்ணிவீர
ளுடைய ஐசுவரியமும் கிருஷ்ணனிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற
எல்லாப் பாண்டுபுத்திரர்களுடைய வெற்றியும் பார்த்தனை
பொறுத்திருக்கின்றது இவ்விருவர்களையும் எதிர்த்து எவ
திரும்புவதற்குத் தகுந்தவனாவான்? புருஷசிரேஷ்டர்கள
அவ்விருவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து தேரின்மீதேறி என்னொருவ
லக்ஷியமவைத்துப் போர்புரிவதற்காக வந்திருக்கின்றார்க
சல்ய! என்னுடைய நற்பிறப்பைப் பார் அத்தை அம்மான்க
த்தினின்று தோன்றினவர்களும் நூலிலகோக்கப்பட்ட இரத்
மணிகள் போலவும் ஸஹோதரர்களபோலவும் ஒற்றுமையு
வர்களுமான அவ்விருவரையும் என்னால் கொல்லப்பட்டவர்க
கப் பார்ப்பாய் சல்ய! அர்ஜுனனிடத்தில் காண்டீவம் இருக்கி
றது கிருஷ்ணனிடத்தில் சக்கரமிருக்கின்றது அவர்கள் ஹ
மானையும் கருடனையும் கொடியாகக்கொண்டவர்கள் இங்ஙனமி
ப்பது பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணும் என
ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகின்றது நீயோ கெட்டஸ்வப
முள்ளவன், அறிவீனன், மஹாயுத்தங்களில் பாண்டித்யம
வன், பயத்தினால் பிளக்கப்பட்டுப் பயத்தினாலே பொரு
மில்லாத பல வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறாய் இழிவா
தேசத்தில் தோன்றியவனே! நீ ஏதோ ஒரு காரணத்தி
அவ்விருவரையும் புகழுகிறாய் அவ்விருவரையும் யுத்தத்
கொன்று பந்துக்களுடன் உன்னையும் இப்பொழுது கொல்
போகிறேன் பாபதேசத்தில் பிறந்தவனே!- கெட்ட- புத்
யுடையவனே! அற்பனே! க்ஷத்திரியர்களுள் அதமனே!

னேகிதரூபியான சத்துரு. என என்னைக கிருஷ்ணாஜுனர்க
டமிருநது பயபபடுததுகிருய? அவாகளே என்னை இபபொழுது
காலவாாகளோ, அவாகளைததான நானகொலலுவேனே, என
யுடைய பலததை நனகு அறிநதவனுனநான கிருஷ்ணாஜுனா
ளிடததிலிருநது பயபபடமாடடேன நிநதிககபபடட தேசத
லை பிறநதவனே! நான ஒருவனுக ஆயிரம வாஸுதேவரையும
றறுககணககான பலகுனரையும கொலவேன. பேசாமலிரு.
லய! ஸதிரீகளும பாலாகளும விருததாகளுமான விளையாட
ல கூடிய ஜனஙகள வேதாததியயனம செயவதுபோலப பெரும
ானமையாகப பாடுகினறவைகளும முனபு அரசனுடைய ஸந
தியில பிராமமணாகளால உளளபடி உரைககபபடடவைகளும
ராதமாககளான மததிரகாகளைப பறறியவைகளுமான காதை
ளை எனனிடததினினறு கேள மூடா! நீ ஒரே மனததுடன
கடடாவது எனககு மறுமொழி சொல இழிநததான மததிர
தசததில பிறநதவன மிததிரததுரோகி எபபொழுதுமே
மமை எவன பகைககிருனே அவன மதரகன அலபமான வாக
பததைசசொலலுகிறவனும நராதமனுமான மதரகனிடததில
நசமெனபதிலலை மததிரகன எபபொழுதுமே கெடட மன
டையவன, எபபொழுதுமே பொய சொலபவன, கபடஸவ
ாவமுளளவன, இனனும வேறுவிதமான தௌஷடியமும மத
ரதேசதது ஜனஙகளிடததில உணடெனறு நாம கேடடிருககி
ரும தகபபன, மகன, தாய, மாமி, மாமன, அமமான,
ஸஹோதரி, மகள, ஸஹோதரன, பேரன, மறற உறவி
ாகள, தோழாகள, தோழிகள, அதிதிகள, அடிமைக
ாராகள, அடிமைககாரிகள யாவரும கூடுகிருாகள அறி
பபடடவாகளும அறியபபடாதவாகளுமான பெணடிாகள,
ஙகள இஷடபபடி புருஷாகளோடு சேருகினறுாகள ஒழுக
கெடடவாகளும எபபொழுதுமே மாககலநத சாராயததைக
குடிககினறவாகளும வீடுகளிலிருநது கோமாமஸததுடனகூடின
ாராயததை உணடுவிடடு அழுகினறவாகளும சிரிககினற
ாகளும ஒனறுககொனறு ஸமபநதமினறிப பாடுகினறவா
ளும நினைததபடி பொருளிலலாத வசனஙகளைச சொலலிக
கொணடு காமததினலே பரஸபரம பிரவிாததிககினறவாகளும
ாவமுளளவாகளும பிரவிததும அமஙகளகரமுமான செயகை
ளுளளவாகளுமான மததிரகாகளிடததில தாமமானது எவ
ாறு இருககும? மததிரதேசததில பிறநதவனேடு பகையையா
வது நேசததையாவது செயயககூடாது அறபனுன மததிரக

னிடததில நேசததனமை இலலை மததிரகன் எபபொழுதும பா
முளளவன மததிரகாகளிடமும காநதாரகாகளிடமும தூயமை
நாசமடைநதுவிடடது ‘ அரசனே யாகம செயவிபபவனுக
கொணட யஜமானனுலசெயயபபடும யாகததில ஹவிஸ எவவா
நாசததை அடையுமோ, சூததிரனுககு ஸமஸகாரததைச செ
கினற பிராமணன எவவாறு அவமானததையடைவனே, பிரம்ம
துவேஷிகள இவவுலகததில எபபொழுதுமே எவவாறு அவமதி
யையடைகினறாகளோ, எவவாறு மனிதன மததிரதேசத்தது மன
தாகளோடு சோநது பதிதனுகிறனே அவவாறாக உனவிஷம நா
மடையவேணடும தேளே ! உனககு விஷமே தனம அது எ
பொழுதும உன குடிகளுககுஙகூட வேணடாம அதாவண ம
திரததினலே என்னுல ஶாவசாநதியும செயயபபடடிருககினறது
என்று இவவாறு தேளால கொடடபபடடவனுககும விஷவேக
தினல அடிககபபடடவனுககும கறறறிநதவாகள பரிகாரம செ
கினறாகள அதுவும ஸததியமாககாணபபடுகிறது இவவாறா
நடையை அறிநதவனன நீ பேசாமலிரு அலலது, இவவிஷயததி
மறுமொழியாவது கூறு ஸதிரீகள சாராயததினல மதிமயகக
கொணடு துணிகளை அவிழததெறிநதுவிடடுக கூததாடுகிறாகள
அநதஸதிரீகள இஷடபபடட புருஷாகளுடன சோககைபெறறவ
களாகக காமஸுககததை அனுபவிபபதில பறறுதலுளளவாகள
யிருககினறாகள அவாகளுடைய புததிரனன மததிரகன எ
வாறு தாமததைச சொலலுவதறகுத தகுநதவனவான ? எந
ஸதிரீகள ஒடடகஙகளபோலவும கழுதைகளபோலவும நின
கொணடே மூததிரததை விடுகினறாகளோ, தாமததினின
தவறினவாகளும அநத அநதககாரியஙகளில லஜஜையறறவாக
மான அநத ஸதிரீகளுடைய புததிரனன நீ இபபொழுது தாம
தைச சொலலுவதறகு விருமபுகிறாய கஞசியை வேணடபபட
ளான மததிரதேசதது ஸதிரீயானவள பினதடடுககளைச சொறி
துகொளளுகிறாள கஞசி கொடுபபதறகுப பிரியமறற மததி
தேசதது ஸதிரீ, ‘ எனககுப பிரியமான கஞசியை எனனிடததி
னினறு ஒருவனும் கேடகவேணடாம பிளளையைக கொடு
பேன, புருஷனைக கொடுபபேன, கஞசியையெனின நான்
கொடேன ’ என்று குரூரமான இவவித வசனததைச சொலலு
கிறாள மததிரதேசததுப பெணகள பெருமபானமையாக ருத
வாகாதவாகளும பருதத உருவமுளளவாகளும வெடகமறறவ
களும கமபளியினல மூடபபட்டவாகளும பெருநதீனியுளளவா

ம் ஸௌசாசாரத்தை விட்டவர்களுமாயிருக்கிறார்களென்று கட்டிருக்கிறோம் ஜலமலங்களை விட்டுவிட்டுப் பிருஷ்டத்தைப் மியில் தேய்த்துவிட்டுச் ஸௌசமற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள் லங்களாலும் மண்களாலும் சுத்தியாகாத அந்த ஸ்திரீகள் நித்தி ம் உச்சிஷ்டர்களாகவே ஆகின்றார்கள் மயிராறினிதொடங்கி கநுனிவரையில் நிந்திக்கத்தக்கவைகளும் அருவருக்கத்தக்கவை ளுமான செய்கைகளுள இவ்விதமான அநேக விஷயங்கள் மத்திர திரீகளைப்பற்றி என்னாலும் மற்றவர்களாலும் சொல்லத்தக ணவரும் பாபதேசத்தில் தோன்றினவர்களும் மிலேச்சர்களும் ர்மங்களை அறிவதில் திறமையற்றவர்களுமான மத்திரகர்களும் ந்துதேசத்து ஜனங்களும் ஸௌவீரர்களும் எவ்விதமாக இவ் லகில் தர்மத்தை அறிவார்கள்? போரிலடிக்கப்பட்டுச் சாய்வ தென்பது க்ஷத்திரியனுக்கு ஸாதுக்களால் நன்றாகப் புகழப்பட்ட க முக்கியமான தர்மமென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் மரணத்தி ல வீரஸ்வர்க்கத்தை விரும்புகின்ற எனக்கு யுத்தத்தில் நான யுதங்களைப் பிரயோகிக்கவேண்டுமென்பதுதான் முக்கியமான ருப்பம் புத்திசாலியும் திருதராஷ்டிரகுமாரனுமான துர்யோதன க்கு அப்படிப்பட்ட நான் பிரியஸகாவாயிருக்கிறேன் என்னு டய உயிரும் என்னுடைய பொருளனைத்தும் அவனுக்காகவே பதேசத்தில் தோன்றியவனே! நம்விஷயத்தில் நீ எல்லாவகை லும் சத்துருவைப்போலப் பிரவிர்த்திப்பதனால் நீ பாண்டவர்க ல் வசப்படுத்தப்பட்டவனென்பது வெளிப்படை நாஸ்திகர்க ல் தர்மஜ்ஞனை வெல்லமுடியாததுபோல உன்னைப்போன்ற றுபேராலுங்கூட என்னைப்போரில் வெல்ல எவ்விதத்தி லும் முடியாது வெப்பத்தினால் துன்பமுறுத்தப்பட்ட மான ால நீ இஷ்டப்படிப் புலம்பு, வறட்சியடை, க்ஷத்திரிய தர்மத்தில் லபெற்றவனான நான் பயமுறுத்தப்பட முடியாதவன் ஆசாரிய ன பரசுராமராலே யுத்தங்களில் திரும்பாதவர்களும் சரீரத்தை டுகின்றவர்களுமான புருஷசிரேஷ்டர்களுக்கு எந்தக்கதி உண் டென்று அன்புடன் சொல்லப்பட்டதோ அந்தக்கதியை நான் னக்கிறேன் என்னை உத்தமமான புரூரவாவின் ஒழுக்கத்தில் லபெற்றவனென்றும், சோமகர்களைக் காப்பதற்கும் பகைவர்க க கொல்வதற்கும் முயல்கின்றவனென்றும், நல்ல ஒழுக்கத்தில் லபெற்றவனென்றும் நீ அறிவாயாக மத்ரநாத! என்னை இந்த பிப்பிராயத்தினின்று தடுக்கும் பிராணியை நான் மூவுலகிலும் ணவில்லை இவ்விதம் என்னுடைய எண்ணம் இவ்வாறுக்க

தெரிந்துகொண்டு நீ பேசாமலிரு பயத்தினால் ஏன் பலவார்த்தை
களைப் பேசுகிறாய்? ஸூதபுத்திரர்களுள் இழிவானவனே! உன்னை
கொன்று புலாலுண்பவருக்குக் கொடேன் சல்ய! திருதராஷ்
ரன் துரியோதனன் இருவருக்கும் நண்பனென்கிற எண்ண
ஸாரதியைக் கொன்றானென்னும் அபவாதம், பொறுமை இம்மூ
றாலும் நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் மத்திர நாத! மறுபடியும் இவ்வாறு
வாக்கியத்தை நீ உரைப்பாயாகில் உன் தலையை வஜ்ரத்துக்கு ஒ
பான கதாயுதத்தினாலே கீழே விழும்படி செய்வேன் இழிவா
தேசத்தில் பிறந்தவனே! 'கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனுமாவ
கர்ணனைக் கொன்றார்கள், அல்லது, கர்ணன்வது அவர்களை
கொன்றான்' என்கிற இந்த விஷயத்தை இப்பொழுது கேட்பவ
கள் நேரில் பார்க்கவும் போகின்றன்றார்' என்றான் அரசரே
ராதேயன், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் மத்திர ராஜனை
பார்த்துப் பரபரப்பில்லாதவனாகி, 'போ, போ' என்று சொ
னான்

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(சல்யன் அன்னத்தையும் காக்கையையும் பற்றிய
கதையைச் சொல்லியது)

பெரியவரே! சல்யன், போரில் மகிழ்கின்றவனும் அதிர
புத்திரனுமான கர்ணனுடைய வார்த்தைகளைக்கேட்டு ஒரு திரு
டாந்தத்தை எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டு மீண்டும் கர்ணனை நோக்கி
கூறலானான் 'தாமத்தை முதன்மையாகக்கொண்ட நான், விதி
படி யாகஞ்செய்கிறவர்களும் யுத்தங்களில் திரும்பாதவர்களு
முடிசூட்டப்பட்டவர்களுமான மன்னர்களுடைய வம்சத்தில் பிற
தவன் கர்ண! சாராயத்தால் மதங்கொண்டவன் எவ்வாறிரு
பானோ அவ்வாறு நீ காணப்படுகிறாய் ஆதலால், புத்திதவறுள்ள
வனான உனக்கு இப்பொழுது சினேகத்தினால் சிகிச்சை செ
யப்போகிறேன் கர்ண! என்னால் உரைக்கப்படும் உபமானமா
கிய இந்தக் காக்கைக்கதையை நீ தெரிந்துகொள் நீசனே! குல
தில் இழிந்தவனே! கேட்ட பிறகு, உன் இஷ்டப்படிசெய் கர்ண
மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! நிரபராதியான என்னை நீ கொல
விரும்புகிறதற்கேற்ற பாவமானது என்னிடத்தில் சிறிதுமில்
என்று நான் எண்ணுகிறேன் ரதத்திலிருக்கின்றவனும் விசே
மாக அரசனுக்கு நன்மையை விரும்புகின்றவனுமான நா

ிதாஹிதஙகளை அறிநது அவசியம உனக்கு உரைககவேணடும
நத ாததது்ககுத தலைவனுன எனனுல, (எதிரியின பலததோடு)
மமாகவும ஏறறததாழவாகவுமிருககினற ரதிகனுடைய பலாபல
ம எபபொழுதும தோாளி குதிரைகளுடைய சிரமமும துயரமும
யுததததினுடைய அறிவும மிருக பக்ஷிகளுடைய சபதமும பாணங
ளுடைய ஸாராஸாரமும பரிஹாரமும அஸ்திரபபிரயோகமும்
ததமும அவவாறே நிமிததஙகளும ஆகிய அனைததும அறியத
ககன காண! ஆதலால, உனககு நிதாசனமாச ஒரு விஷயததை
ன உரைககபபோகிறேன கடறகரையில அதிகமான தனதான
ஙகளையுடையவனும யாகமசெயபவனும (சிறநத) கொடையாளியும
பாறுமையுளளவனுமான ஒரு வைசியன தனககுரிய தாமஙகளில
லைபெறறுச சுததனுயிருநதான அநேக புததிராகளையுடையவு
ும குழநதைகளிடததில அனபுடையவனும எலலாப பிராணிக
டததிலும தயையுடையவனுமான அநத வைசியன,தாமததைபபிர
ரனமாககொணட அரசனுடைய நாடடில பயமறறவனுக வாஸஞ
சயதுவநதான கீாததியுடையவாகளும சிறுவாகளுமான அவ
ுடைய அனேக புததிராகளுடைய எசசிலை ஒரு காககையானது
னநதோறும) புஜிததுவநதது வைசியபுததிராகளான சிறுவா
ா அநதக் காகததுககு மாமஸததையும சோறறையும தயிரையும
ாலையும பாயசததையும தேனையும நெயயையும எபபொழுதும
காடுததுவநதாாகள வைசியனுடைய புததிராகளான சிறுவா
ளால எசசிலால வளாககபபடட அககாகமானது இறுமாபபை
டைநது (தனனை) ஒததபறவைகளையும (தனனிலும) மேலான பற
வகளையும அவமதிததது பிறகு, அதிகமாகப பறநது செலலுமதன
மயுளளவைகளும செலவதில கருடனை ஒததவைகளுமான அன
பபறவைகள மனமகிழசசியோடு கடறகரையோரததில சென்று
காணடிருநதன அபபொழுது, வைசியகுமாராகள, ஹமஸஙகளைப
ாததுப பிறகு காகததை நோககி, 'பறவையே! நீயே (மறறப)பற
வகளைககாடடிலும மேனமைபெறறிருககிருய ஆகாயததை நாடி
வகுதூரம பறநதுசெலலுகினற இநதப பக்ஷிகளைப பாா இஙகே
ா நீயும சகதியுளளவனனறோ? ஏன நீ பறககவிலலை?' எனறு
சானனாாகள அறபபுததியையுடையவாகளான அவாகளனைவாகளா
ும ஏமாறறபபடுகினற பக்ஷியானது மூாககததனததினுலும இறு
ாபபினுலும அவாகளுடைய வாாததையை உணமையெனறே
னைததது எசசிலைத தினபதனுல காவமுளளதும கெடடபுததி

யுடையதுமான அநதக் காகமானது, 'இநதபபக்ஷிகளுள எது மே
மையுடையது ?' என்று அபபக்ஷிகளை அனுஸரிததுசசென்றுஅ
எணணஙகொணடதாக, ஒனறுசேரநது வெகுதூரததில பறககின
அநத அநேக அன்னபபறவைகளுள எதைசசிறநததென்று நினை
ததோ அநதப பறவையை நோககி, 'பறநதுசெலவோம்' என
அழைததது அவ்விடததில வநதிருநத அன்னபபறவைகள அ
வாாததையைககேட்டு உரககச சிரிததன பக்ஷிகளுள சிறநதவை
ளான அநத அன்னபபறவைகள பலவாருகப பேசுகினற காகததி
டைய மூாககததனமையினுல அநதக காகததை நோககி இவவா
ததையைககூறின 'நாஙகள, மானஸ தடாகததை வாஸஸதானமா
கொணட ஹமஸஙகள, பூமியில சஞ்சரிககிருேம வெகுதூரம ப
கும தனமையினுல நாஙகள எபபொழுதும பக்ஷிகளுள பூஜிககப
டிருககிருேம கெட்டபுததியுளளவனே! நீ காகமாயிருநதும, ப
சாலியும தூரதேசததில பறககுமசகதியுளளதுமான அன்னப்
வையைப பறககும விஷயததில எவவாறு அழைககிருய ? காக
எஙகளோடுகூட நீ எபபடிப பறபபாய? அதைச சொல' என
மொழிநதன பிறகு, மூடததனமையுளள காகமானது ஹமஸ
ளுடைய வாாததையை அடிககடி நிநதிதது ஜாதிககுரிய அற
தனததினுல தறபுகழசசி செயதுகொணடு (அன்னஙகளைபபாா
மறுமொழி கூறியது 'நூறறிருரு விதமான பக்ஷிகதிகளோடு நா
ஸஞ்சரிபபேன, ஸமசயமிலலை விசிததிரமாயும அவவாறே பற
விதமாயுமிருககினற ஒவவொனறுககும நூறு நூறுயோஜனை தூ
பறபபேன நான, நீஙகள பாாததுககொணடிருககும்பொழுதே இ
பொழுது உட்டீனம, அவடீனம, பரடீனம, டீனம, நிடீனம, ஸ
னம, திாயகடீனம எனகிற கதிகளையும விடீனம, பரிடீனம, பா
னம, ஸுடீனம, அபிடீனம, மஹாடீனம, நிாடீனம, அதிடீன
அவடீனம, பரடீனம, ஸமடீனம, டீனடீனம, ஸமடீனோட்டீனடீன
மறுபடியும டீனவிடீனம, ஸமபாதம, ஸமுததீபம (எனகிறகதிக
யும) இவறறைத தவிர மறறும வேறுளள கதிகளையும கதாகத
தையும பரதிகததததையும அநேகமான நிகுடீனஙகளையும செ
வேன அபபொழுது எனபலததைப பாாபபீாகள அவைகளு
ஒருகதியினுலே யான ஆகாயததில பறபபேன அன்னஙகளே! எ
விதமான கதியோடு நான பறககவேணடும? நியாயமாககக குறிபபி
கள பக்ஷிகளே! அபபடிபபட்ட நீஙகள எவவிதபபறறுமிலலாதஆ
யததில கீழசசொன்ன கதிகளோடு பறப்பதறகுத திட்மான நிசசய

ரணடு என்னுடன பறநதுவாருஙகள ' எனறுசொலலியது. ராதா
திர! காகம இவவாறு சொலலியவுடன, ஒரு பக்ஷியானது உரக
சிரிததுக காகததைபபாாததுக கூறிய வாாததையை என
டததினினறு நீ தெரிநதுகொள அனனம, 'காகமே! நீ நிசசய
ய நூறறொருகதிசளோடு பறககிறவன எலலாபபறவைகளும
த ஒரேகதியை அறிகினறனவோ அநத ஒருகதியுடன நான பறப
ன மறறொனறையும நான அறியேன' எனறது காகம,
னனமே! எநதககதியுடன பறநது செலவதறகு நினைககிறயோ
நதககதியை அனுஸரிதது நீயும விரைவாகப பறநதுசெல' என
பிறகு, அஙகு ஒனறு சோநதிருககினற அனனஙகளெல
ம, 'காகமே! ஹமஸமானது ஒரே ஒரு கதியினால நூறுகதியுள்ள
னை எவவாறு ஜயிககும? நீ ஒரு கதியினாலேயே இநத அனனத
த ஜயிததுவிடுவாய' எனறு காகஙகளைப பரிஹாஸஞசெயதன.
மஸமும உயரபபறகக ஆரமபிததது பலசாலியும, சுறுசுறுபபும
கதிறமையுமமைநததுமான காகமும பறகக ஆரமபிததது
கு, அநத அனனமும காகமும மகரஙகளுககிருபபிடமான ஸமுத
ததுககு மேலே மேலே ஒனறை ஒனறு மிஞசும எணணததுடன
கமாகப பறநதன வேகமுளளவைகளான ஹமஸம காகம இரண
ஸபாததையுடன கூடியவைகளாக (முறையே) ஒருகதியுடனும
றுவிதமான கதிகளுடனும ஆகாயததை அடைநது விரைவாகப
நதன ஸூதபுததிர! ஹமஸமோ மெதுவான ஒரு கதியினாலே
பபதறகு ஆரமபிததது, அநதக காகமோ அநத ஹமஸததுககு
நதி வேகமாகப பறககததொடஙகியது காகமும ஒருமுகூாதத
லம வரையில ஹமஸததுககுக குறையவிலலை அது சாபலயத
னால சீககிரமாகப பறககும சகதியைக காணபிததுககொணடு
கததாலே ஹமஸததைத தாணடிசசெனறு மீணடும அடிககடி
ருமபிவநதது காகம இடமாகச் செனறுகொணடு அநத அனனப
றவையை மூககினால கொததியது, அடிககடி சததமிடடுககொணடு
நத அனனததை அழைததது காகம கதிகளாலே (பாககும பற
வகளை) ஆசசாயமடையுமபடி செயய நினைததுத தனனுடைய
சயகையைக காணபிததது பிறகு, விசிததிரமான (காகததி
டைய) அநதக கதிகளையும மறறவைகளையுஙகணடு மிகக மனக்
ரிபபடைநத காகஙகள மிகக இரைசசலோடு கததின அனனங
ளும தஙகளைசசோநத அனனபபறவைககு ஜயததை விருமபினவை
ாகப பறபல சபதஙகளை வெளியிடடுககொணடு காகததைபபரிஹா

ஸித்தன, பரியமான வாக்குக்களையும் எடுத்துக்கூறின அந்த அ
னங்கள் மேலே பறந்துபறந்து, 'ஒரு முகூர்த்தகாலம், ஒரு முகூர்
காலம்' என்றும் கூறின, மரங்களுடைய நுனிகளினின்று இறங்கி
தரைகளினின்று மேலாகவும் பறந்தன காகமானது, அந்த அ
னத்தை அவமதித்து இந்த வார்த்தையைக்கூறியது 'மேலே பற
வருகிற இந்த ஹம்ஸமே தோல்வி அடைகிறது' என்றது பிற
பக்ஷிகளுள் சிறந்ததும் பொறுமையுற்றதுமான ஹம்ஸமோ அ
வார்த்தையைக் கேட்டுச் சிறகுகளை உதறிக்கொண்டு ஆகாயத்தில்
வேசித்து மேற்குத் திக்கை நோக்கி வேகத்துடன் பறந்தது, அ
ஜந்துக்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் அலைகளால் பயங்கரமான கா
யுள்ளதும் மகரங்களுக்கு இருப்பிடமுமான ஸமுத்திரத்திற்கு மே
மேலாக வேகத்தோடு பறந்து சென்றது ராதேய! பிறகு,
மானது அதிசீக்கிரத்தில் வேகத்தினால் குறைவடைந்தது பிற
மிக்க களைப்படைந்து அதிக சிரமத்துடன் அன்னத்தைப் பி
தொடர்ந்தது

காண! பிராஜ்ஞையை இழந்த அந்தக் காகத்தைத் தீவிரமா
பயமும் வந்து அடைந்தது ஸ்ரமத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட காகமான
இளைப்பாறுவதின் பொருட்டு மரங்களுள்ள தீவுகளைப் பார்த்
கொண்டே, 'இளைப்படைந்திருக்கின்ற நான் எந்த இடத்தில் இ
குவேன்? கடலோ அனேக ஜந்து ஸமூகங்களுக்கிருப்பிடமான
பெரிது, அனேகம் பிராணிகளால் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்ற
ஆகாயத்தைக்காட்டிலும் விசேஷித்திருக்கிறது' என்று சிந்தித்
கொண்டே அந்த ஜலஸமுத்திரத்தில் விழுந்துவிட்டது இழிகுல
தில் பிறந்தவனே! காண! பண்டிதர்களும், ஆழத்தினால் சமுத்தி
திற்கு உண்டாயிருக்கிற விசேஷத்தையும் சமுத்திரஜலத்தில் வி
பித்திருக்கிற திக்குக்களுடைய பரிமாணத்தையும் முடிவில்லாமைய
அறிகிறார்களில்லை காண! காக்கை எப்படி அறியும்? பிறகு, அன
மும் காகத்தைத்தாண்டி நெடுந்தூரம் சென்று ஒரு முகூர்த்தகா
பறந்து அந்தக்காகத்தை நன்றாக உற்றுப்பார்த்தது அன்னப்பற
மெல்லமெல்லக் குறைவுபட்டதும் இளைப்படைந்ததும் பிராஜ்ஞையு
ற்றதுமான அந்தக்காகத்தைப்பார்த்துத் திரும்பிவந்து சிரித்த
கொண்டு, அப்பொழுது வேகம் குறைந்து மெதுவான கதியுட
கூடின அந்தக் காகத்தைக் கண்டு உரக்கச் சிரித்து, ஸத்புருஷர்க
ளுடைய விரதத்தை நினைத்துக்கொண்டு, நீரில் மூழ்குகின்ற கா
த்தைக் கரையேற்றிவிட எண்ணியதாய்த்தமான சில வார்த்தைகளை

ரியது 'காகமே! நீ அடிககடி பறபலகதிகளையும சொலலிக
காணடு ஸாமததைதச சொலலாமலே பறநதாய அதனுல,
னனைககுறிதது) நிநதைதசசொறகளைப பேசினுய இபபொழுது நீ
ரணடு சிறகுகளாலும மூககினுலும அடிககடி ஜலததைதத தொட
கொணடு பறபபதான இது எவவிதமான கதி? காகமே! நன
கச சொல இபபொழுது இருககும உனனுடையகதியானது எவ
தமானது? காகமே! நீ சீககிரமாக வா, வா இதோ நான உன
ப பாதுகாககிறேன' எனறது அதிகமாக இளைபபடைநததும
னபமுறறதுமான அநதககாகமானது இரணடு சிறகுகளாலும
கினுலும அபபொழுது ஜலததைதத தொடடுககொணடு சீககிர
க (ஸமுததிரததில) விழுநதுவிடடது ஸமுததிர ஜலததில
ழுநது பிராணனையறறு உயிரையிழககும நிலைமையிலிருககினற அந
க காகததைககணடு ஹமஸமானது இநதவாககியததை உரைகக
யிறறு 'காகமே! 'நூறறெருகதிகளுடன நான பறபபேன'
றுது தறபுகழசசி செயதுகொணடு பேசினுயனறே? எனனைககாட
லும மேறபடடவனுக நூறறெரு கதிகளோடு செலலுகினற நீ
ன இவவாறு களைபபடைநது பெருங்கடலில விழுநதுவிடடாய?'
றது பிறகு, காகமானது, மனவருததமுறறு அபபொழுது
மலே செலலுகினற அநத அனனபபறவையைபபாரததுக கிருபை
ருமபடி செயதுகொணடு, 'அனனமே! எசசில உணவினுலே நான
பாஷிககபபடடவன, கொழுபபினுலே அதிககாவஙகொணடவன,
தவிதமான புததியினுலும சிறுபிளளைகளுககுளள லாகவததாலும
னனைக கருடனபோல எணணிககொணடுவிடடேன நான உன
ச சரணமடைநதேன ஜலககரை ஓரததை நான அடையவேண
ம இபபொழுது, களைததிருககிற எனனை ஆபததினினறு
ககிவிடு நான மறுபடியும பிழைதது எனனுடைய இருபபிடததை
டைவேனுனுல மீணடும அலபமாயிருநதாலும ஆகாயததில ஸஞ
ரிககினற பக்ஷியை இவவாறு அலக்ஷியம செயயமாடடேன'எனறு
வவிதமான வாரததையை மறுமொழியாகக கூறியது இவவாறு
னம உருகுமபடி தீனமாகப புலமபுகினறதும, பிராணனையிழந
துமம, 'கா, கா, கா' எனறு கததுகினறதும மஹாஸமுததிரததில
ழுகுகினறதுமான அநதக காகததைககணடு கருணைமிகுநத அநத
னனமானது தூரதமாவான அதனிடததில கருணையைபபாராடடி
து பிறகு, தைனயமுறறதும ஜலததில நனைநததும பிராணனையற
தும நடுககமுறறதுமான அநதப பக்ஷியை அபபொழுது இருகால

களாலும தூககித தனமுதுகில ஏறறி வைததுககொணடது காண
அநத அனனபபறவை பெயமமறநதிருககினற காககததை முதுகி
ஏறறிவைததுககொணடு எநத இடததிலினறு ஸபாததையுடன பற
தனவோ அநத இடததுககு அபபொழுது காவமிலலாமல மீணடு
கொணடுவநது சோததது, விடடுவிடடு, 'மறுபடியும நீ இவவா
செயயலாகாது' எனறு சொலலிறறு அனனமானது, களைததிரு
கினற அநதக காககையை மறுபடியும திடடில கொணடுவநதுவிடடு
ஸமாதானம செயதும மனமபோல விரைவாகசசெனறு இஷடமா
இடததை அடைநதது காண! இவவாறு எசசிலைததினறு கொழு
திருககினற அநதககாகம ஹமஸததினால தோலவியடைவிககபபட
தாகி அதிகமான பலததினாலும வீயததினாலுமஉணடானகாவதை
விடடுப பொறுமையை அடைநதது வைசியன வீடடில முறகால
தில எசசிலைததினறுவநத காககைபோல நீ தாததராஷடிராகளா
உசசிஷடஙகளால போஷிககபபடடவன ஸமசயமிலலை காண
ஸமானாகளாகவும மேறபடடவாகளாகவும இருககினற அவைவாக
யும நீ அவமதிககிறாய துரோணா, அஸவததாமா, கிருபா, பீ
மா இவாகளாலும மறறக கெளரவாகளாலும ரகஷிககபபடட நீ அ
பொழுது விராடநகரததில ஏகாகியான அாஜுனனை ஏன கொல
விலலை? யுததததில சிஙகததினால நரிகள வெலலபபடுவதுபோல
கிரீடியினால தனிததனியாகவும ஒனறு சோநதவாகளாகவும நீஙக
வெலலபபடடபொழுது உனனுடைய வீயம எஙகேசெனறிருநதது
யுதததிலஸவயஸாசியினால உன தமபிகொலலபபடடதைபபாாதது
கெளரவாகள பாாததுககொணடிருககும பொழுதே முதலில நீ ஓடினா
காண! அவவாறே, தவைதவனததில கநதாவாகளாலே நனறாக எதி
தது தாககபபடட கெளரவாகளையும அவாகளமனைவிகளையும விட
விடடு நீயே முநதி ஓடினாய காண! பாாததன யுதததில சித
சேனன முதலான கநதாவாகளைககொனறும வெனறும துாயோத
னையும அவன தமபியாகளையும விடுவிததான காண! புராதனமா
பாாததனுடையதும கேசவனுடையதுமான பிரபாவமானது மீணடு
பரசுராமரால கெளரவாகளிருககுமஸபையில சொலலபபடடது கி
ஷணனும அாஜுனனுமகொலலததகாதவாகளெனறு அரசாகளுடை
மததியில துரோணரும பீஷமரும சொலலியவசனததை எபபொ
தும நீ கேடடிருககிறாய எலலாபபிராணிகளையுஙகாடடிலும பிரா
மண சிறநதவனாயிருபபதுபோல உனனைககாடடிலும தனஞசய
எநத எநத விஷயததினால மேறபடடவனெனனும விஷயததி

வளவை நான உரைபபேன? பிரதானமான தேரில வீறறிருக
ற வஸுதேவபுததிரனை கிருஷ்ணனையும குநதிபுத்திரனை
னஞசயனையும இபபொழுதே பாாககபபோகிருய காககையானது
வாறு நலல புததியை அடைநது அனனததை ஆஸ்ரயிததோ
வவாறே நீயும விருஷ்ணிகுலததில பிறநத கிருஷ்ணனையும பாணடு
திரனை தனஞசயனையும ஆஸ்ரயிபபாயாக காண! எபபொழுது
யுததரஙகததில ஒருரததினமீதுளள பராககிரமசாலிகளான
ஸுதேவனையும தனஞசயனையும பாாபபாயோ அபபொழுது
மாதிரி பேசமாடடாய எபபொழுது பாாததன அனேக பாணங
ால உன கொழுபபை அழிபபனே அபபொழுது உனககும அா
னனுககுமுளள தாரதமமியததை நீ கணடறிநதுகொளவாய
நஷஸ்ரேஷடாகளான எநத இருவாகளும தேவாஸுரமனுஷயா
ில பிரஸிததிபெறறிருககிறாகளோ அவாகளை மினமினிபபூசசி
னது ஸூாயசநதிராகளை அவமதிபபதுபோல மூாககததனததால
அவமதிககாதே. ஸூாயசநதிராகள எபபடியோ அபபடியே அா
னனும கேசவனும வெளிபபடையாக நானகுபககததிலும பிர
ததிபெறறவாகள நீயோ மனிதாகளுள மினமினிபபூசசி போனற
ன ஸூதபுததிர! மனிதாகளுள நாயபோலிருககினற நீ இவ
தமிருபபதை அறிநது புருஷாகளுள சிஙகஙகளான அசசுதனையும
ாஜுனனையும அவமதிககாதே பேசாமலிரு என புகழநதுகொளளு
ருய்?' என்று கூறினன

முபபததாருவது அதயாயம்

(கர்ணன் சல்யனைநோக்கித் தனக்குப் பரசுராமரிடத்தினின்றும் ஒரு பிராம்மணனிடத்தினின்றும் சாபம் நேர்ந்ததை எடுத்துக் கூறியது)

மஹாதமாவும அதிரதபுததிரனுமான காணன, சலயனுடைய
பபிரியமான வாாததையைககேடடு ஊககததை இழநது சலயனை
ாககி, 'கிருஷ்ணாாஜுனாகள எபபடிபபடடவாகளெனபது எனக
த தெரியும சலய! அாஜுனனுடைய தேரை ஓடடுகினற கிருஷ
ணுடைய பலததையும பாணடுகுமாரனை அாஜுனனுடைய
லததையும மஹாஸ்திரஙகளையும நான இபபொழுது உளளபடி
றிகிறேன அநதவிஷயம உனககு நேரில தெரியாது சஸதிரங
ளத தரிததவாகளுள சிறநதவாகளான அநதக கிருஷ்ணாாஜுனா
ள நான பயமிலலாமல எதிாதது யுததமசெயவேன பரசுராம

ரிடததினினறும ஒரு பிராமமணோததமரிடததினினறும நோ
சாபஙகள இபபொழுது எனனை அதிகமாகத தபிககசசெயகினற
சலய ! முறகாலததில ஸமுததிரததிலுளள உததமமான மஹேந
பாவததில தவஞசெயதுகொணடிருநத பாசுராமரைக கணடமா
பிராமமணவேஷததோடு அடுதது, ‘அஸதிரஙகளை யாசிககின
எனனை இபபொழுது சிஷயனுக ஏறறுககொளளும’ எனறு சொ
னேன பிராமமணனலலாதவனுன நான, பிரமமாஸதிரததைப பெ
றுககொளள வேணடுமெனகிற பேரவாவால பொயயாகப பிர
மணனெனறு சொலலிககொணடு அநத இடததில வாஸஞசெ
தேன ஜமதகனிகுமாரரான பாசுராமரால அநத மஹாஸதிர
னது மநதிரஙகளோடு எனககு உபதேசிககபபடடது எபபொழு
அநத அஸதிரம எனனுல அறியபபடடதோ அபபொழுது பிர
மணரான மஹரிஷியானவா எனனைபபாாதது, ‘யுததததில செல
கினற உனககு ஆபதது நேருமானுல அபபொழுது இநத அஸதி
பிரயோகிககததககது போ’ எனறு சொனனுா சலய! பலகு
னுககே நனமையை விருமபுகினற தேவராஜன விகாரரூபமுள
ஒரு புழுவினுடைய சரீரததில பிரவேசிதது எனனுடைய தொ
யை அடைநது குடைநதபடியால அதிலும எனககு இடையூறை
செயதான அநதத தொடையில தலையைவைதது ஆசாரயா து
கிககொணடிருககையில, புழுவானது என தொடையை அடைந
குடைநதது தொடை பிளககபபடடபடியால, என சரீரததினின
ரததவெளளமானது தாரையாகப பெருகியது நான ஆசாரயரிடத
லுளள பயததினுல அசைவறறிருநதேன பிறகு, விழிததுககொண
அநதபபிராமமணா (இரததமபெருகுவதைக) கணடாா அவா, தை
யததுடன கூடிய எனனை உறறுபபாாதது, ‘நீ பிராமமணனலலை
வேறு யாா? உணமையைசசொல’ எனறு வினவினா சலய ! அ
ரிடததில அபபொழுது நான ஸூதனெனறே உணமையை உரை
தேன பிறகு, மிககதவமுளளவரான அநதபபாசுராமா எனனை
பாாதது மனததில ரோஷமிககவராகி, ‘ஸூத! உனனுல அடைய
படட இநதப பிரமமாஸதிரம உன பிரதிஜஞையைக காபபாறறுகி
தருணததில தோனறுமல போகுக உனககு மரணகாலததை
தவிர மறறககாலததிலோ உனனிடததிலிருககும பிராமமணன
லாதவனிடததில வேதமநதிரம நிலைபெறறிராது’ எனறு சபிததா
நோநதிருககினற கைகலநத இநத யுததததில இபபொழுது எனக
அநத அஸதிரமானது உதவிசெயவதறகு மிகவும போதுமானத

ப ! உககிரமான விலலையுடையவனும மிகக பெருமையுளளவனும
சாலியும பயஙகரனும ஸஹிககததகாத வீாயமுடையவனும யுத
திில ஸததியமான பிரதிஜஞையுடையவனும பாணடு புததிரனு
ன தனஞசயனை மிருதயுவினுடைய வாயை அடையுமபடி நான
பவேன பரசுராமரால கொடுககபபடடிருககிற அஸதிரததைத
ர, யுததததில பகைவாகளை நாசமசெயயககூடிய வேறோ அஸதிர
இபபோது எனனிடமிருககிறது பிரதாபசாலியும பலசாலியும
திரததில பயிறசியுளளவனும உககிரமான விலலையுடையவனும
வறற தேஜஸையுடையவனும கரூரனும சூரனும பயஙகரனும
கவாகளை எதிாததுத தாஙகுபவனுமான தனஞசயனை யுததததில
கொலலபபோகிறேன அனேக பிராஜைகளை முழுககசசெயவதும
கமுளளதும மனததினால எணணமுடியாததும ஜலஙகளுககுப
பும பேரொலியிடுவதுமான கடலைக கரைதடுபபதுபோல நான
ணமுடியாத வீாயமுடையவனை அாஜுனனைத தடுககபபோகி
ன மனததினால எணணமுடியாதவைகளும மாமஸதானஙகளை
பபவைகளும வீராகளைக கொலலுகினறவைகளும நலல சிறகு
புடையவைகளுமான பாணஸமூகஙகளைப பிரயோகிககினறவ
மனுஷயலோகததில நாணகயிறறை இழுபபவாகளுள உதத
மான குநதீபுததிரனை யுததததில எதிாததுப போாபுரியபபோகி
ன இவவிதமான பலததையுடைய நான, அதிக பலமுளளவனும
ஸதிரஙகளையுடையவனும கடலுககொபபானவனும எவவிதத
வும ஒருவராலும அணுககமுடியாதவனும உககிரஸவரூபியும பாண
கஙகளையுடையவனும பகையரசாகளை அழிபபவனுமான பாாதத
கடலைக கரைதடுபபதுபோலப பாணஙகளால தடுககபபோகி
ஸமாததனும அஸதிரபபயிறசியுளளவனும உறுதியான
யயுடைய வீராகளோடு போாபுரிபவனும திவயாஸதிரஙகளை
நதவனும வெணமையான குதிரைகளையுடையவனும (பகைவர்
நாசஞசெயபவனுமான எவன யுததததில தேவாஸுராகளை
பாளே அவனுடன எனககு இபபொழுது நேரபபோகிற மிகக
ரமான யுததததைப பாா பயமிலலாதவனும அகஙகாரமுடைய
ம யுததததில விருபபமுளளவனுமான பாணடவன மனிதா
ல அடைதறகரிய மஹாஸதிரஙகளாலே எனனை அடிககபபோகி
அவனுடைய அஸதிரததை அஸதிரஙகளால அவமதிதது உத
ான பாணங்களால அவனை யுததததில தளளபபோகிறேன.
கினறவனும எலலாததிககுகளையும மிகததபிககசசெயகினறவ

னும உககிரஸவரூபியும இருட்டை விலககுகினறவனுமான சூரிய
மேகம மூடுவதுபோல, சூரியனுககு ஒபபான தனஞசயனை
பாணஙகளாலே அதிகமாக மூடபபோகிறேன புகையைக கொடி
ககொணடதும ஜவலிககினறதும தேஜஸையுடையதும வைஶ்வ
ரம என்று சொலலபபடுகிறதுமான அகனிபோனறவனும நரவீ
களை எரிபபவனுமான அர்ஜுனனை, நான மேகமபோனறவனாகி,
ததில பாணவர்ஷஙகளால தணிககபபோகிறேன பார்வை
லேயே கொலலுகினறதும மிககோரமானதும அதிககூர்மையு
விஷபபலமுளளதும அகனியினுடைய பரபாவமபோனற பர
வததையுடையதும கோபததினால ஜவலிககினற ரூபபுபே
எரிககினறதுமான குநதிபுததிரனாகிற ஸர்பபததைப பலலஙகள
தணிககபபோகிறேன சென்றுகொணடிருககினறதும சிறநத
முளளதும அதிகமான வீர்யமுளளதும மிகுதியாக முறித்
தளளுகினறதும மிககொடியதுமான காற்றை இமயமலை தா
வதுபோலக கடுஞசினமுளளவனும பகைவர்களைப பொறுத
மான தனஞசயனை யுததததில நான அசையாமலிருநதுகொ
எதிரததுத தாஙகபபோகிறேன ரதமார்ககஙகளில ஸாமர்த
முளளவனும சகதியுளளவனும எபபொழுதும பாரததைப பொ
பவனும யுததஙகளில சிறநத வீரனும உலகததில எலலா விலலா
களுளளும சிறநதவனுமான தனஞசயனை யுததததில நான எ
லபபோகிறேன இபபொழுது யுததததில அவனுககுச் சம
விறபிடிககினற வேறொரு மனிதனிருபபதாக நான எணணவி
இநதப்பூமிமுழுமையும எதிரததாலும தாஙகககூடியவனான
னோடு இபபொழுது நான யுதததததுககாக எதிர்ககபபோகிறே
காணடவபபிரஸததததில தேவதைகளுடனகூடின எலலாபபிர
களையும ஜயிதத ஸவயஸாசியோடு எனனைததவிர உயிரைக
பாறறுகினற வேறு எநதமனிதன அஸதிரஙகளால யுததஞசெ
விருமபுவான? அர்ஜுனன கர்வமுளளவன, அஸதிரஙகளில தே
யுளளவன, நலல கைபபழககமுளளவர்களோடு போர்புரிப
தேவஸமபநதமபெறற அஸதிரஙகளை அறிநதவன, வெண
முளள குதிரைகளையுடையவன, பகைவர்களை முறறும அ
வன அதிரதனான அநத அர்ஜுனனுடைய தலையைக கூ
யுளள பாணஙகளாலே (அவனுடைய) சரீரததினின்று இபபொ
நான கவரபபோகிறேன சலய! யுததததில மிருதயுவையோ,
லது ஜயததையோ முனனிடடுககொணடு இநதத தனஞசயனை

ப போாபுரியபபோகிறேன இநதிரனுககொபபான பாணடவனே
ரு ரததகதோடு எதிாததுப போாபுரியககூடிய அபபடிபபடட மனி
ன (எனனேததவிர) வேறெருருவனுமிலலே எனனேககேடடால,
சததகதில அநதபபாணடவனுடைய ஆணமையைககுறிதது அரசா
ருடைய ஸபையில சொலவேன மூாசகனும மூடபுததியுளள
னுமான நீ அடடஹாஸஞ செயதுகொணடு பலகுனனுடைய
பளருஷததை எனககு ஏன சொலலுகிருய? மிகக அபபிரியத
தசசெயபவனும குரூரனும அலபனும பொறுமையுடையவாகளே
வமதிபபவனும பொருமையுளளவனுமான உனனேபபோனற
னேகமனிதாகளே நான கொலவேன பொறுமையுடையவாகளுககு
துகாலம நான பொறுககிறேன பாவசசெயகையையுடையவனே!
மூடனபோல எனனே அவமதிததுககொணடு பாணடவனுக
ப பிரியமான வாாததைகளேச சொனனுய ருஜுவான புததி
டையவனுன எனனிடததில நீ எனனகாரணததினுல கொடிய
னமுளளவனும மிததிரதுரோகியுமாகிவிடடாய? [1] ஏழு வாாத
த சொலவதினுலே ஸனேகம ஏறபடுகிறதனறே? துரியோத
ன யுததததுககு வநதுவிடடமையால இநதககாலமானது கரூர
வரூபமுளளதாக நெருஙகிவருகிறது அவனுடைய காாயஸிததி
ய விருமபி எநதச சமயததில நிசசயமாக ஜயமுணடாகுமோ அநத
மயததைத தேடுகிறேன அபபடியிருநதாலும நான பாணட
னேயும வாஸுதேவனேயும யுததததில எதிாததுப போாபுரியப
பாகிறேன, (இது) எனனேபபோனறவனுடைய காாயம அலப
யிருபபவன கிருஷணுாஜுனாகளிருவரையும எதிாபபதறகு
ருநாளும ஆயுததககமாடடான நேசததாலும ஸநதோஷப
டுததுவதாலும பிரீதியினுலும ரகூணததினுலும கௌரவிபப
னுலும உடனமகிழதலாலும மிதரம எனகிற சொல ஏறபடு
றது இவையெலலாம எனககுத துரியோதனனவிஷயததில
ருககினறன எனனிடததிலுளள அவையெலலாவறறையும அர
ன அறிகிருன அழிபபதனுலும கடடளேயிடுவதனுலும இளேககச
சயவதினுலும ஹிமஸையினுலும பெருமூசசுவிடச செயவதினுலும
ாடசசெயவதாலும பாரமததை உணடுபணணுவதினுலும சோ
ததை உணடுபணணுவதாலும மிகுதியாக நாசததை உணடு
ணணுவதாலும சததுரு எனகிற சொல ஏறபடுகிறது. பெரும
ானமையாக அவையனேததும உனனிடததிலும எனனிடததிலும

[1] 'ஸாபதபதம' எனபது மூலம 'ஏழுஅடி நடபபதனுல' எனினுமாம

உள்ளன ஆதலால், நான் துரியோதனனுக்காகவும் உன்
டைய ப்ரீதிக்காகவும் புகழுக்காகவும் மனத்தின் திருப்திக்கா
வும் ஈஸ்வரனுக்காகவும் முயற்சியுடன் பாண்டவனோடும் வா
தேவனோடும் போர்புரியப்போகிறேன் என்னுடையசெய்கை
இப்பொழுது பார் சல்ய! நான் இப்பொழுது பாண்டவனை எதிர்
எவ்விதத்தாலாவது உயிரோடு விடப்படுவேனேயாகில் அந்தயுத்
தினின்று விடுபட்டவனான நான் நிச்சயமாக எப்பொழுதும்
னுக்கு அவமதிக்கத்தகாத ரூபமுள்ளவனுவேன் கோபமுள்ள ஸ
ஸாசி எப்பொழுது ப்ரம்மாஸ்திரத்தை மனத்தினால் நன்றாக ஜ
துக்கொண்டு ப்ரயோகிப்பனோ அப்பொழுதும் என்னுடைய தே
சக்கரமானது பூமியில் அழுந்தாமலிருக்குமானால் அவன் இன்று எ
னால் விடப்படமாட்டான் யுத்தத்தில் செல்லுகின்ற ப்ரம்மஸம
தம்பெற்றவையும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றவையும் மனுஷ்யஸம
தம்பெற்றவையுமான அஸ்திரங்களை அடித்து மதப்பெருக்
கொண்ட ஒருயானை மற்றொரு சிறந்தயானையை எதிர்ப்பதுபே
உக்ரமான வீர்யமுள்ள அர்ஜுனனை நான் எதிர்க்கப்போகிறே
சல்ய! காலதண்டத்தைக் கையில்கொண்ட யமனிடத்தினின்றாவ
பாசத்தையுடைய வருணனிடத்தினின்றாவது கதாயுதத்தையுடை
குபேரனிடத்தினின்றாவது வஜ்ராயுதத்தையுடைய தேவராஜனிட
தினின்றாவது இன்னும் வேறுதேவதையினிடத்தினின்றாவது ஆ
த்தைக் கையிற்கொண்டு கொல்லவருகின்ற சத்ருவினிடத்தின்
றாவது நிச்சயமாக நான் பயப்படமாட்டேனென்று நீ தெரிந்
கொள் ஆதலால், எனக்குப் பார்த்தனிடத்தினின்றாவது ஜனா
தனனிடத்தினின்றாவது பயம் இல்லை எனக்கு அவ்விருவ
ளோடும் யுத்தரங்கத்தில் கடும்போர் நடக்கப்போகின்றது 'யுத்த
கத்தில் போர்புரிகின்றவனும் ஒரு வீரனிடத்தினின்று பயத்
அடைந்திருக்கின்றவனுமான உன்னுடைய தோசக்கரமான
குழியில் அழுந்துக' என்று என்னை நோக்கி ஒரு ப்ராம்மண
சொல்லியிருக்கிறான் அப்படிப்பட்ட ப்ராம்மணனுடைய வாக்
தினின்று நான் அதிகமாகப் பயமடைகிறேன் இந்தப் ப்ராம்மண
கள் ஸுகதுக்கங்களுக்கு அதிகாரிகளல்லரோ? ராஜனே! நான் ஒ
ஸமயத்தில், சாபாநுக்ரக சக்தியுள்ள ஒரு ப்ராம்மணனுடை
ஹோமதேனுவின் கன்றின்மீது தெரியாத்தனமையால் கோரஸ்வ
முள்ளதும் பயங்கரமுமான அம்பைப் ப்ரயோகஞ்செய்துவிட்டே
பிறகு, அஜாக்கிரதையுடனிருந்த ஹோமதேனுவின் கன்று

ணத்தாலடிக்கப்பட்டுவிட்டது சல்ய! அதனால், ஜனங்களெல்லாத் டடில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தப் பிராம்மணன், (என்னை நோக்கி), ராஜனே! ராதேய! இவ்விடத்தில் உன்னால் ஹோமதேனுவின் கன்று கால்லப்பட்டமையால், நீயும் மிக்க துன்பந்தரும் கடுஞ்சொல்லைக் டடையாக மரணம் நேரக்கூடிய ஆபத்காலத்தை நீ அடைந் ருக்கும்போது, சத்துருவோடு போர்புரிகின்ற உன்னுடைய ரதத ன சக்கரமானது குழியில் விழப்போகிறது ஸூத! எவனோடு நத்தில் நீ போட்டிபோடுகிறாயோ, எவனை வெல்ல எப்பொழு ம முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறாயோ அவனிடத்திலிருந்தே நிச் மமாக யுத்தத்தில் மரணமடையப் போகிறாய்' என்று சொன்னான் பபொழுது நான் தீவரமான விரதத்தையுடைய அந்தப் பிராம ணனைப்பார்த்து அவனுக்கு ஆயிரம் பசுமாடுகளையும், பொருளையும், வர்ணங்களால் நன்றாக மூடப்பட்ட அறுநூறு காளைகளையும், ஸ்வா றுபரணங்களைக் கண்டத்திலணிந்த நூறு தாஸிகளையும், பெண் ாவேறுகழுதை பூட்டப்பட்ட நூறு ரதங்களையும், ஸ்வர்ணாப ரங்களைக் கழுத்திலணிந்தவர்களும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட ரகளுமான ஆயிரம் கன்னிகைகளையும் ஏககாலம் போன்ற தந்தங்க ள்ள அனேக யானைகளையும் அனேக தாஸிகளையும் அனேகதாஸா ளயும் கொடுக்கிறேனென்று சொல்லிக் கருணைபுரியும்படி வேண்டி ான் அந்தப் பிராம்மணோத்தமன் அவைகளாலும் என்விஷயத் ல் அனுக்கிரகம் செய்யவில்லை வெண்ணிறமுள்ள கன்றுகளை டைய ஆயிரத்துநானூறு காராம்பசுக்களைக் கொடுத்தும் அந்தப் ராம்மணோத்தமனிடத்தினின்று அனுக்கிரகத்தை நான் பெற லலை 'என்னுடையவைகளான மற்ற எந்தப்பொருளையும் மக்கு அதீனமாகச் செய்கிறேன்' என்று வேண்டியும் என்னைப் ராம்மணன் மறுத்துவிட்டான் சல்ய! குரோதத்தினால் ஜ்வலிக் ன்ற கண்களுடன்கூடிய அந்தப்பிராம்மணன் கண்ணினால் எரிக் ன்றவன்போல (என்னைப்பார்த்து), 'ஸூத! என்னால் எது சொல் பட்டதோ அது அவ்வாறே ஆகும் அது வேறாகாது பொய் ன வசனமானது ஸந்ததியை அழிக்கும் அதனால் பாவத்தையும் டைவேன் ஆதலால், தாமத்தைப் பாதுகாப்பதின் பொருட்டுப் ாய்யைச் சொல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை நீ பிராம்மணனுக் ரிய கதியைக் கெடுக்காதே உன்னால் பிராயசித்தம் செய்யப்பட்டு ட்டது ஸூதபுத்ர! ரோஷத்தையுடைய என்னால் எது சொல் பட்டதோ அந்த என் வாக்கியத்தை உலகத்தில் ஒருவனும் பொய்

யாகச செயயமுடியாது (பயனை) நீ அடைவாயாக போ! தா
தம செயயாதே' எனருன இவவிதம கோபஙகொணடவனன அ
தப பிராமமணேததமன எனனைபபாாதது அடிககடி சொனனு
இநதபபிராமமணாகள ஸ்ஷகதுககஙகளைக கொடுபபதில தலைவ
ளனரோ? சலய! நான அாஜுனனிடததினினறும மதுஸூத
னிடததினினறும பயபபடவிலலை ஸதயததினமீது ஆணையிட
யான உனககுச சொலலுகிறேன அநதப பிராமமண சாபத
தினறு நான பயபபடுகிறேன சலய! ஒனறுசோநதவாகளான அ
தக கிருஷ்ணாஜுனாகளோடு இதோ யுததம வநதுவிடடது இ
யுததததில என உயிரானது ஸமசயததையும அடைநதுவிடட
தேவராஜனன இநதிரனும அவவிருவாகளையும யுததம செயவத
காக அனுகினல அதிக ஸமசயததை அடைவான நீ எபபடி எ
ணுகிருய? அவமதிககபபடடமையால எனனல இவவிதமான விரு
தாநதம உனககு உரைககபபடடது நேசததால சொலலபப
விலலை நீ நிநதை செயகிறவனெனபதை நான அறிவேன உ
னிடததிலுளள தோஷததைககேள' எனறு கூறினன

முபபததேழாவது அதயாயம

(கர்ணன் சல்யனைப் பரிகாசத்துடன் நிந்தித்தது)

மஹாராஜரே! பிறகு, பகைவாகளை அடககுகிறவனன ரா
யன, மதராஜனைததடுதது மறுபடியும மறுமொழி கூறலானு
"சலய! எனனை வெருடடுவதறகாகப பிதறறின வாாததையின
போரில நீ எனனைப பயமுறுதத இயலாது இநதிரனுளளிடட தே
தைகளெலலாரும எனனுடன போாபுரிநதாலும எனககுப பயமு
டாகாது கேசவனுடனகூடின பாாததனிடம எஙஙனம பயப
வேன? சலய! மஹாயுததததில சுததமான செயகையுளள நான உ
னல பயபபடுததபபட முடியாதவன நீ மறறவனை யுததததில ப
படுததுவதறகுச சகதியுளளவன எனறு தெரிநதுகொள நீசனு
குளள பலம இவவளவுதான ஆகையினலதான, நீ எனனைபபறற
கடுமையாகப பேசுகிருய எனனுடைய குணஙகளைப பேசுவதற
நீ சகதியறறவனனரோ? கெடடபுததியுடையவனே! அதின
தான, அதிகமாகப பிதறறுகிருய மதரக! காணன பயபபடுதறக
இவவுலகததில பிறநதவனலலன நான பராககிரமததுக்காக

வவாறே என்னுடைய கீர்த்திக்காகவும் பிறந்தவன் சல்ய! ஸக
ம், ஸௌஹார்த்தம், மித்ரபாவம் இம்மூன்று காரணங்களாலும்
பபொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் சல்ய! திருதராஷ்டிரகுமாரனை
ாயோதனராஜனுக்கு மிகவும் பெரிதான ஒருகாரியம் நேர்ந்திருக்
றது அதுவும், என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது அதினால்
ன (முன்னிலையில்)க்ஷணநேரம் ஜீவித்திருக்கிறாய் நீ செய்யும்அரிய
ான காரியத்தை நான் பொறுத்துக்கொள்வதாக முந்தியே பிரதிஜ
ஞசெய்திருக்கிறேன் என்னுடைய பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்ற
வண்டும் ஆதலால், இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் ஆயிரம்
லயனில்லாவிட்டாலும் நான் பகைவர்களை ஜயிப்பேன் மித்ரத்
ரோகமானது மிக்க பாவமானசெயல் என்கிற காரணத்தினால் இப
பாழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய்' என்று சொன்னான் சல்யன், 'கர்ண!
எந்தச் சத்துருக்களைப்பற்றி வருத்தத்துடன் பிதற்றுகிறாயோ
ந்தச்சத்துருக்கள் ஆயிரம் கர்ணனாலும் யுத்தத்தில் ஜயிக்க ஸாத
பபடமாட்டார்கள்' என்று சொன்னான் அவ்வார்முக்க குரூரமாகப
பசுகின்றவனும் வெறுப்பான தோற்றமுள்ளவனுமான மத்ர
தனை அப்பொழுது கர்ணன் மறுபடியும் இரண்டுமடங்கு கடுமை
ாகப் பேசலானான்

'மத்ரதேசத்திலுள்ள ஜனங்களுக்குத் தலைவனே! திருதராஷ
ராருடைய ஸந்நிதானத்தில் சொல்லப்பட்டு நான் கேட்ட இந்த
ிஷயத்தை நீ ஒரே மனத்துடன் கேள் திருதராஷ்டிரருடைய
ுரணமனையில் பிராமமணர்கள் பற்பலதேசங்களையும் ஆச்சரியகர
ான ஒழுக்கமுள்ள பண்டைக்காலத்து அரசர்களையும்பற்றிச் சொன
்கள் அந்தப்பிராமமணர்களுள் பிராயம் முதிர்ந்த ஒரு பிராமம
ோத்தமர் பாஹ்லீகர்களையும் மத்ரர்களையும் இகழ்ந்துகொண்டு முன
டந்த கதை ஸம்பந்தமான வாக்கியத்தை உரைத்தார் இமயமலையி
ல் விலக்கப்பட்டதும் கங்கையினாலும் ஸரஸ்வதியினாலும் யமுனை
ினாலும் குருக்ஷேத்திரத்தினாலும் விடப்பட்டதும் ஸிந்து நதியை
ூருவதாகக்கொண்ட ஐந்து நதிகளின் நடுவிலிருப்பதும் தாமத்தை
ிட்டுவிலகினதும் அசுத்தமுமான அந்தப் பாஹ்லீகதேசத்தில் இருப
வர்களையும் "மனிதன் விலக்கவேண்டும் ராஜனே! பசுமாடுகளைக்
கொல்லுகிற இடமானதால் கோவாத்தனம் என்கிற பெயருள்ள ஆல
ாமும் ஸுபாண்டமென்கிற பட்டணமும் கலிபுருஷன் பிரவேசிப
தற்குரிய வாயில்களென்பதை நான் இளமைதொடங்கியே அறிந்
திருக்கிறேன் நான் பாஹ்லீகதேசத்தில் மிகவும் ரகஸ்யமான ஒரு

காயததால வாஸஞ்செய்தேன அஙகு வாஸஞ்செயததிஞல அவா களுடைய ஒழுககமானது என்ஞல அறியபபட்டது (அநதபபாஹ லீகதேசததில) சாகலமெனகிற நகரம இருககின்றது, நிமாலை என்கிற நதி இருககின்றது, சண்டாளாகளென்கிற பாஹலீகாகள இருககின்ருாகள அவாகளுடைய நடை மிகஇழிவானது சீலமற வாகளான அவாகள வெல்லமசோநத சாராயததைப பானஞ்செயது விட்டு வெங்காயஙகளுடன கோமாமஸததையும பக்ஷிககின்ருாகள அநதபபாஹலீகாகள பணியாரஙகளையும மாவையும தினகிருாகள களளையும குடிககிருாகள மாதாகள குடியிஞல மயககஙகொண்டு வஸதிரமிலலாமல புஷப சநதனஙகளையும அணிநது நகரததைச் சோநத கடைததெருககளிலும தாஸிததெருககளிலும வெளிப்படை யாகப்பாடுகின்ருாகள, ஆடுகின்ருாகள குடியிஞல மதஙகொண்ட அநதப பெணகள கழுதை ஒட்டகம இவற்றின குரலபோன்ற அபஸவரமுள்ள கானஙகளோடு கூடியவாகளாகவும புனாசசியில் தமபுருஷா அயலபுருஷா என்கிற விவேகமிலலாதவாகளாகவும் எலலா விததததிஞலும தம இஷ்டபபடி செயகின்ருாகள மதத் திஞலே வரமபுகடநதவாகளான அமமாதாகள ஒருவரோடொரு வா காமககுறிபபான வாாததைகளை உரககச சொலலுகின்ருாகள வராதயாகளான அநதஸதிரீகள கட்டுபபடாதவாகளாக, [1] ' ஒ! அடி பட்டவளே! ஒ! அடிபட்டவளே!' என்றும, 'எஜமானஞலடி பட்டவளே! கணவஞலடிபட்டவளே!' என்றும, உரககககூசசலிட் டுககொண்டு, உதஸவ தினஙகளில கூததாடுகின்ருாகள காவமுளள வாகளும துஷ்டைகளுமான அநதப பாஹலீகதேசதது ஸதிரீகளின நடுவிலிருநதவனும குருதேசததில (வநது) வஸிததவனுமாகிய ஒரு வன அதிக ஸநதோஷமிலலாத மனததுடன, 'பருதத தேகமுடைய வளும வெண்ணிறமுடையவளும மெலலிய கமபளததையுடுததவளு மான அநதபபாஹலீகஸதிரீயானவள குருதேசவாஸியான என்னையே நிசசயமாக நினைததுககொண்டு படுததிருபபாள நான எபபொழுது சததருவையும ரமயமான அநத இராவதியையும கடநது ஸவ தேசததை அடைநது பருததகளுககாலகளுளள மஙகளகரிகளான ஸதிரீகளைபபாாபபேன? அநதப பாஹலீகதேசதது ஸதிரீகள மனே சிலைபோல பிரகாசிககின்ற கடைககணகளுளளவாகள; வெண்ணிற முடையவாகள, இனிமையிலலாத குரலுடன விளஙகாமல பேசுப வாகள, கமபளியையும தோலையும ஆடையாகச கொண்டவாகள

1 இஙகு வியாககியானததில வேறு பொருள கூறபபட்டிருககிறது

ாதனம செயபவாகள, பிரியமான தோறறமுளளவாகள' எனறு
டிஞன பாஹலீகாகள, மதஙகொணடவாகளாக, 'மிருதஙகஙகள
னகஙகள சஙகஙகள மததளஙகள ஆகிய இவைகளுடைய சபதஙக
ாடும கழுதைகளோடும ஒடடகஙகளோடும கோவேறுகழுதைக
ாடுமகூட, வனனிமரஙகளும பீலுமரஙகளும மூஙகிலகளும
டாநத காடுகளில நலலவழிகளில ஸுகமாகச செலவோம மோரு
னகூடின பணியாரஙகளையும மாவுருணடைகளையும சாபபிடு
பாம மாாககஙகளில அதிக பலமுளளவாகளாயிருநதுகொணடு
நகினற அனேகம வழிபபோககாகளை அடிபபோம, துணிகளைப
டுஙகிககொளவோம' எனறு பேசுகிறாகள இபபடிபபடட ஸவ
வமுடையவாகளும வாாதயாகளும கெடட எணணஙகொணட
களுமான பாஹலீகாிடததில விவேகமுளள எநத மனிதன ஒரு
கூாததகாலம வாஸஞசெயவான? எவாகளுடைய புணயம பாவம
ணடிலும ஆறில ஒரு பாகததை நீ பெறறுககொளளுகிறாயோ
ததபபாஹலீகாகள இவவிதமான ஸவபாவமுடையவாகளெனறும
ஞன செயகையுடையவாகளெனறும பிராமமணா கூறினா
துவான பிராமமணா இவவாறு சொலலிவிடடுத துஷடாக
ன பாஹலீகாவிஷயததில மறுபடியும உததரம சொனனா,
தைச சொலலுகிறேன, நீ தெரிநதுகொள அநதப பாஹலீக
சததில செலவபபெருககுளள சாகல நகரததில ஒரு ராகஷஸி
வில துநதுபி வாதயததை அடிததுககொணடு கிருஷணசதுாத
யில எபபொழுதும பாடுகிறாளாம சாகல நகரததில உஙகளு
டய அவவித காதைகளை மறுபடியும எவவாறு சொலவேன?
லலஙகலநத களளையும சாராயததையும குடிததுக கோமாம
ததினால திருபதியடைநதவாகளும வெணணிறமுளள பருதத
திரீகளோடு நனறுக அலஙகரிககபபடடவாகளும வாயவிரமப உள
பபூணடை அடககிககொணடவாகளும அனேகவிதமான தூா
மஸஙகளைத தினனுகினறவாகளும சாராயததால மதஙகொணட
களும பீலுவிருகஷஙகளடாநத காடடில பாலாகளோடும வருத
களோடும கூடியவாகளும, 'பனறி மாமஸததையும கோழிமாம
தையும கோமாமசததையும கழுதைமாமசததையும ஒடடக
மசததையும அவலகளையும தினனுதவாகளின பிறபபானது பய
றறது' எனறு இவவாறு பாடுகிறவாகளும கூசசலிடுகிறவாகளுமா
ருபபவாகளுககுத கருமம எபபடி உணடாகும? [1] எனறது தேசத

[1] இது வியாகயான பாடததிலிலலை

தில உக்கிரர்களான மனிதர்களாலே லோகநாதனும் தேவதேவனு
ஜனார்த்தனனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மறக்கப்பட்டானே அந்த
தேசத்தவர்களுக்குத் தர்மம் எவ்வாறு உண்டாகும்? சல்ய[1]
ஒருவ பிராமணன் கௌரவஸபையில் நம்மைப்பார்த்துச்சொன்
யதையும் மறுபடியும் மனக்களிப்புடன் உனக்குச் சொல்லுகிறே
நீ தெரிந்துகொள் 'பீலு விருக்ஷங்களடர்ந்த காடுகளும் சதத
விபாசை, ஐராவதி, சந்திரபாகை, விதஸ்தை என்கிற இந்த ஐ
நதிகளும் ஆறாவதான ஸிந்துமகாநதியும் ஓடுவதும் ஆரட்ட
ளென்கிற பாஹ்லீகர்களிருப்பதுமான இடத்தில் மேலோர் வா
செய்யமாட்டார் வராதயர்களாகவும் தாஸீயர்களாகவும் விதே
ளாகவும் யாகஞ் செய்யாதவர்களாகவும் தர்மத்தை இழந்தவர்க
வுமிருக்கின்ற அந்தப் பாஹ்லீகர்களுடைய (ஹவிஸை) தேவர்க
பிதிர்க்களும் அவ்வாறே பிராமணர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளவிலை
என்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் கற்றறிந்த பிராமணர் ஸா
களுடைய ஸபையில் சொல்லியதையுங்கேள் 'தயையற்றவர்கள்
பாஹ்லீகர்கள் மாவினாலும் சாராயத்தினாலும் பூசப்பட்டவைக
நாயினால் நக்கப்பட்டவைகளுமான மரக்குடங்களிலும் மண்பாண்
களிலும் சாப்பிடுகின்றார்கள் பாஹ்லீகர்கள் ஆட்டுப்பாலையும் ஒட்ட
பாலையும் கழுதைப்பாலையும் குடிக்கின்றார்கள், அந்தப் பால்கள்
பக்குவம் செய்யப்பட்ட வஸ்துக்களையும் தின்கிறார்கள் ச
போஜன[1] பாத்திரங்களைக் கலந்துகொள்ளுகின்றவர்களும் அப
களும் எல்லா அன்னங்களையும் புஜிப்பவர்களும் எல்லாப்பால
குடிப்பவர்களுமான ஆரட்டரென்கிற பாஹ்லீகர்கள் கற்றறி
வனால் விலக்கத்தக்கவர்களென்று அறிந்துகொள் மேலும், மற்றொ
பிராமணன் கௌரவஸபையில் என்னை நோக்கிச் சொல்
தையும் பின்னும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் [1] யுகந்தரத்
பாலைக்குடித்து அச்சுதஸ்தலத்திற்போய் வஸித்திருந்து அவ்வா
பூதிலயத்தில் ஸ்நானம் செய்து ஒருவன் எவ்வாறு ஸ்வர்க்கத்
அடைவான்? இந்த ஐந்து நதிகள் மலையினின்று வெளிப்பட்டு

---

1 'யுகந்தர மென்னும் நகரத்திலிருப்பவர்கள் ஒட்டக முதலிய
றின் பாலையும் குடிக்கிறார்கள் அச்சுதஸ்தலமென்னும் நகரத்தில் வ
பவர்கள் சேரத்தகாதவர்களையும் சேர்கிறார்கள் பூதிலயத்தில் சண்
ளர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் பொதுவாக ஒரேகுளமிருக்கிற
ஆதலால், இவ்விடங்களில் முறையே பால்குடிப்பவனும் வஸிப்பவ
ஸ்நானம் செய்பவனும் ஸ்வர்க்கத்தை அடையார்' என்பது ப
உரையின் கருத்து வனபர்வம், 470 குறிப்பிலும் பார்க்க.

ற தும ஆரட்டாகளெனகிற பாஹலீகாகளிருககினறதுமான
சததில ஆயன இரணடு தினஙகள வாஸஞ செயயககூடாது
பாசை எனகிற நதியில பாஹலீகை ஹீகமெனனும பெணணும
ணுமான இரணடு பிசாசுகள இருககினறன பாஹலீகாகள அந
பிசாசஙகளுடைய குழநதைகள இவாகள பிரமம ஸருஷடியைச
ாநதவாகளலலா ஈனஜாதியில பிறநதவாகளான அநதப பாஹலீகா
பறபல தாமஙகளை எவவாறு அறிவாகள? தீாததமதோறும
ஞசரிககினறவளும பெரிய உரலகளை மேகலையாக அணிநதவளு
ன ஒரு ராககஷஸி, 'காரஸகரததையும மாஹிஷகததையும கரம
ததையும கடகாலிகததையும காககரததையும வீரகததையும உன
நதேசததையும வீராகள (ரோநதால) ஓரிரவு வாஸம செயது
லககவேணடும' எனறு சொனனாள ஆரடடம எனகிற அநதத
சமும பாஹலீகமெனகிற அநத வனமும வஸாதி ஸிநது ஸௌவீர
சஙகளும பெருமபானமையாக அதிகமாக நிநதிககபபடடவை

முபபததேடடாவது அதயாயம

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் கலகமும், துர்யோதனன் அவ்விருவரையும் ஸமாதானம் செய்ததும்)

சலய! இநத விருததாநததை நனகு தெரிநதுகொள
டம! உனககு மறுபடியும சொலலுகிறேன எனனால நனகு
ரககபபடுகினற இநத விஷயததை நீ ஒரே மனததுடன
ள முறகாலததில ஒரு பிராமமணன எஙகள வீடடுககு
நதினனாக வநதான அவன, அநத வீடடிலுளள ஆசாரததைப
ாததுப பிரீதியடைநது, (எனனைபபாாதது,) 'நான ஏகாகியாக
யமலையினுடைய சிகரததில நெடுஙகாலம வாஸஞ செயதேன
பல தாமஙகள பரவியுளள அனேக தேசஙகளையும பாாததேன
த ஜனஙகள ஒரு தாமததோடும மாறுபடவிலலை வேதததின
ரகடநதவாகளாலே சொலலபபடட தாமததை எலலாபபிரஜை
நும ஆசரிககினறாகள மஹாராஜனே! பறபல தாமஙகள பரவி
ள தேசஙகளில ஸஞசரிததுககொணடுவரும நான பாஹலீக
டுகளில (ஒரு விஷயம) கேடடேன அநதப பாஹலீகதேசததில
ாமமணனாயிருநது மறுபடியும கஷததிரியனாகிறான வைஸயனாக
சூததிரனாகவும இருககினற பாஹலீகன பிறகு நாவிதனாகிறான,
விதனாயிருநது மறுபடியும பிராமமணனாகிறான பிராமமணனாக

இருநது அநதத தேசததிலேயே மறுபடியும தாஸனுகிருன சிஷ
களான பிராமமணாகளும ஒரு குலததில காமசாரிகளாயிருககின
கள சாநதாராகளும மதரகாகளும பாஹலீகாகளும தேஜஸிலல
வாகள பூமிமுழுவதும ஸஞசரிததுவரும நான அநதப பாஹ
தேசததில இபபடிபபடட ஆசாரக கலபபையும மாருடடதை
கேடடேன' எனருன சலய! வேருருவன பாஹலீகாகளுடைய இ
வான செயகையைபபறறி உரைதத வாககியததையும உனககு
படியும சொலலுகிறேன இதைததெரிநதுகொள அநதபபாஹ
தேசததில திருடாகள, அனுபவிககபபடாதவளான ஒரு கன
கையை ஆரடடதேசததினினறு கொணடுவநது அதாமததினுல அ
பவிததாகள பிறகு, அநதககனனிகை, அவாகளைபபாாதது, 'இ
மைபபருவததிலிருபபவளும பநதுககளுளளவளுமான எனனை அ
மததால போகிததீாகளாதலால உஙகளுடையவமசஙகளில கு
ரிகள வியபிசாரிகளாவாாகள நராதமாகளே! கோரமான இந
சாபததினினறு நீஙகள விடுபடமாடடீாகள' எனறுசபிததாள
லால, அநதப பாஹலீகநாடடுத திருடாகளுடைய பாகததைப
றுககொளளுகினற நீ எவவாறு தாமஙகளைப பேசுவாய? பாஹலீ
தைததவிர மறறததேசஙகளில வஸிககினற அஸதறுககளும பெ
பானமையாகத தாமததை அறிகிருாகள. கௌரவாகளும பாஞசா
களும ஸாலவாகளும மாதஸயாகளும நைமிசாகளும கோஸலாக
காசாகளும பௌணடிராகளும கலிஙகாகளும அவவாறே மக
ளும மஹாபாககியசாலிகளான சைதயாகளும சாஸவதமான
மததை அறிகிருாகள மதராகளையும கபடிகளான பாஹலீகாகளை
தவிர மாதஸயாகளும கௌரவாகளும பாஞசாலாகளும ஸாலவாக
நைமிசமவரையிலுளள சிறநதஸாதுககளான சைதயாகளும புரா
தாமததைப பினபறறி ஜீவிககினருாகள சலயராஜனே! இவவாறு
ஸஙகதியை அறிநத நீ எபபொழுதும தாமகதைகளில மௌனப
இருபபாயாக நீ அநதத துஷடஜனஙகளை ரக்ஷிககிறவன, அரச
அவாகளுடைய புணயபாவஙகளில 'ஆறில ஒருபாகததை நீ பெற
கொளபவன, அலலது, காவாமலிருபபாயாகில நீ அவாகளுடை
பாவததைப பெறறுககொளபவன பிரஜைகளை ரக்ஷிககினற அரச
அவாகளுடைய புணயததைப பெறுவான நீ பிரஜைகளுடை
பாவஙகளை அடைபவனுயிருககிருய முறகாலததில எலல
தேசஙகளிலும அழிவறற தாமமானது பூஜிககபபடுமபொழுது பா
லீக தேசதது ஜனஙகளிடததிலுளள தாமததைககணடு பிர

ரவா, ' நிரதிககததககது ' எனறு கூறினா வராதயாகளும செம
வனைச சோரதவாகளும கிருதயுகததிலும கெட்டகாயததைச
யகினறவாகளுமான அவாகளுடைய பிரமமதேவரால நிரதிககப
ட்ட தாமஙகளை ஒரு விததபுருஷன உரைததான பிரமமதேவா
வவாறு பாஹலீகாகளுடைய தாமததை அவமதிததா நானகு
திககாராகளும தமதாமஙகளில நிலைபெறறிருககுஙகாலததில அந
பிரமமதேவரும இவாகளைப புகழவிலலை சலய! இதனைத
தரிநதுகொள மறுபடியும உனககுச சொலலுகிறேன கலமாஷ
தனெனகிற ராக்ஷஸன தடாகததில ஸநானம செயகையில, 'க்ஷத
ரியனுககுப பிசசையெடுபபது பாபம, பிராமமணனுககுப படிப
னமை பாபம, பூமிககுப பாஹலீகாகள பாபம, ஸதிரீகளுககுக
துாகலமானது பாபம' எனறு சொனனன ராஜனே! ஓா அரசன
லததிலமிழநதுகொணடிருககினற ராக்ஷஸனை மேலே எடுததுவிட
க கேட்டான அவனால உரைககபபட்டதைககேள ' மனுஷயாக
ள மிலேசசாகள பாபிகள, மிலேசசாகளிலும முஷடிகாகள பாபி
ா, முஷடிகாகளிலும [1] ஷணடாகள பாபிகள, ஷணடாகளிலும
ஜபுரோஹிதாகள பாபிகள ராஜபுரோகிதனைச சிஷயனககொண
வாகளுககும மதரகாகளுககும எநதப பாபமுணடோ அநதப பாப
னது, எனனை விட்டாமலிருநதால, உனககு ஸமபவிககும' எனறுன
வவாறாக, ரக்ஷஸுகளால பீடிககபபட்டவாகளவிஷயததிலும விஷத
ன வீாயததினால அடிககபபட்டவாகளவிஷயததிலும நனறாகஸிததி
டைநதிருககினற ஸாதுககளுடைய வசனததினால மேனமைபெறற
ருநதானது கறறறிநதவாகளால கணடுபிடிககபபட்டிருககினறது
ஞசாலாகள பிரமமதேஜஸைபுடையவாகள கௌரவாகள தா
ததைவிட்டு விலகாதவாகள மதஸயதேசததது ஜனஙகள ஸதயத
ல நிலைபெறறவாகள சூரசேனாகள யாகஞ்செயவிககததககவா
ா கிழநாட்டிலுளளவாகள தாஸாகள தெனனாட்டிலுளளவாகள
வருஷளாகள பாஹலீகாகள திருட்டாகள சுராஷடிராகள ஸாங
யமுளளவாகள எவாகளுககு நனறிமறததல, பிறா பொருளை
பஹரிததல, சாராயஙகுடிததல, குருபதனியைப புணாதல, கடுஞ
சால, பசுவைக கொலலுதல, திருடுதல அலலது பிறாமனையாளைப
ணாதல, பிறாகளுடைய வஸதிரஙகளை உடுதது அனுபவிததல
கிய இவைகள தாமமோ அவாகளுககு அதாமமே இலலை ஆரட்ட
தசத்தில தோனறியிருபபவாகளையும பஞசாநதம எனகிற பாஹலீக

1 அலிகள 2 சாநதிபாவம 304-ம பககம பாாகக.

தேசத்து ஜனங்களையும் நிந்திக்கவேண்டும் பாஞ்சாலர்களும் கெ ரவர்களும் நைமிசர்களும் மாத்ஸ்யர்களும் தர்மத்தையே அனுஸ துப் பிழைக்கின்றார்கள் (ஞானத்தினால்) முதிர்ந்தவர்களான வடந டார்களும் சைந்யர்களும் மாகதர்களும் சிஷ்டர்களுடைய தர்மத் அனுஸரித்துப் பிழைக்கின்றார்கள் அக்னியை முதன்மையா கொண்ட தேவர்கள் கிழத்திசையை அடைந்தார்கள் தெற்குத்தி னது பித்ருக்களாலும் நல்ல தர்மங்களுடன் கூடின யமனாலும் ரக் கப்பட்டது அனேக அஸுரர்களை ரக்ஷிக்கின்ற வருணன் மேலதி யைப் பாதுகாக்கிறான் பகவானான குபேரனும் ஈசானரும் பிர தேவரும் பிராம்மணர்களோடு வடதிசையைக் காக்கின்றார்கள் இ மலையானது ராக்ஷஸர்களையும் பிசாசங்களையும் பாதுகாக்கின்றது தமாதனபர்வதமானது குஹ்யர்களைக் காக்கின்றது தேவர்களுள் உ தமரான ஸ்ரீ விஷ்ணுவானவர் எல்லாப் பிராணிகளையும் பாதுகாக்கிறு நிச்சயம் மகதர்கள் இங்கிதத்தினால் அறிகிறவர்கள், கோஸலர் பார்வையினால் அறிகிறவர்கள், கௌரவர்களும் பாஞ்சாலர்க பாதி சொல்லுவதனால் தெரிந்துகொள்ளுகிறவர்கள், [1] தென் டார்கள் முழுதும் சொல்வதனால் தெரிந்துகொள்ளுகிறவர்கள் ம நாட்டில் வஸிப்பவர்கள் [2] மலைகளைப்போல விஷமஸ்வபாவமுடைய கள் அரசனே! யவனர்கள் எல்லாம் அறிந்தவர்கள் முக்கியமா சூரர்களும் அப்படியே மிலேச்சர்கள் (சாஸ்திரவழியில் செல்லாம தாங்கள் செய்துகொண்ட கட்டுப்பாட்டிலேயே நிற்பவர்கள் மற்ற கள் ஹிதத்தைச் சொல்லாமல் தெரிந்துகொள்ளுவதில்லை பாஹ்லீ களோ குருத்துரோகிகள் மத்ரகர்கள் ஒருவிதவகுப்பிலும் சேரா வர்கள்' என்று கூறினன் சல்ய! இப்படிப்பட்ட நீ மறுமொ சொல்லத்தகுந்தவனல்லை பாபிகளுள் சிறந்தவனே! இவ்வா தெரிந்துகொண்டு நீ பேசாமலிரு கோபித்து மறுக்காதே தொட க்கத்தில் உன்னைப் புத்திரர்களோடும் சேனைகளோடும் சோத கொன்றபிறகு வாஸுதேவனையும் அர்ஜுனனையும் கொல்லப்போ றேன்' என்று சொன்னன்

சல்யன், 'கர்ண! எந்தத்தேசத்தில் வசிக்கின்ற ஜனங்களுக்கு தலைவனாயிருக்கிறாயோ அந்த அங்கதேசத்தில் வியாதியினால்வருந் கின்ற மனிதர்களைக் காவாமல் விட்டுவிடுவதும் தன்மனைவியைய புத்திரனையும் விற்பதும் வழக்கமாயிருக்கின்றன பீஷ்மர் அப்பெ

[1] 'ஸால்வர்கள்' என்பது வியாக்கியான பாடம்

[2] 'சிபிகளை' என்பது வியாக்யான பாடம்.

ந்த ரதிகர்களையும் அதிரதர்களையும் என்னுங்காலத்தில் உன்னைப் ற்றிச் சொல்லியவையும் உன்னிடத்திலுள்ளவையுமான தோஷங் ளத் தெரிந்துகொண்டு அற்பத்தனத்தை விட்டுவிடு, கோபங் காள்ளாதே எல்லாவிடத்திலும் பிராம்மணர்கள் இருக்கின்றார்கள் ல்லா இடத்திலும் க்ஷத்திரியர்களும் இருக்கின்றார்கள் கர்ண! வ்வாறே, வைசியர்களும் சூத்திரர்களும் இருக்கின்றார்கள் நல்ல த்முள்ள பதிவிரதைகளான ஸ்திரீகளும் இருக்கின்றார்கள் தேசந் றும் மதங்கொண்டவர்களான புருஷர்கள் புருஷர்களோடு பரி ிக்கும்படியாக அன்யோன்யம் சிறந்தினத்தில் பற்றுதலுள்ள களாகி மகிழ்கின்றனர் எல்லோரும் எப்பொழுதும் பிறருடைய ாஷங்களை எடுத்துக் கூறுவதில் ஸமர்த்தர்களே தம் குற்றத்தை றிகிறவர்களில்லை அறிந்திருந்தாலும் மோகத்தை அடைகிறார்கள் தம் தர்மத்தில் நிலைபெற்ற அரசர்கள் எல்லா இடத்திலும் இருக் ன்றார்கள் எல்லா இடத்திலும் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற ஸத் ருஷர்கள் இருக்கின்றார்கள், கெட்ட மனிதர்களை நிக்ரஹிக்கின் ர்கள் கர்ண! தேசந்தோறும் எல்லாரும் பாவத்தைச் செய்ய ட்டார்கள் மனிதர்கள் தத்தம் ஸ்வபாவத்திற்கேற்றபடி அந் ந்தத்தேசங்களை அறிகிறார்கள்' என்று கூறினன் பிறகு, துர்யோ னராஜன் ஸ்நேகத்தால் ராதாபுத்திரனான கர்ணனையும் ஸௌஜன் த்தினால் சல்யனையும் தடுத்தான் பெரியவரே! ராஜேந்திரரே! றகு, திருதராஷ்டிர புத்திரனான துர்யோதனனாலே தடுக்கப்பட்ட ர்ணன் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு அச்சமயத்தில், 'சல்ய! போ' ன்று ஏவினன்

முப்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸம்வாதமும், இரண்டு ஸேனைகளும் யுத்தத்துக்கு எதிர்த்ததும்)

பிறகு, கர்ணன், பகைவர்களுடைய படையைப் பிளக்கும் திற மையுள்ளதும் நிகரற்றதாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதும் திருஷ்டத் ம்னனால் நான்குபக்கத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதுமான ர்த்தர்களுடைய படையைக் கண்டு, ரதத்தினுடைய சப்தத்தா ும் ஸிம்மநாதத்தின் ஒலியினாலும் நான்குவித வாத்தியங்களுடைய சைகளாலும் பூமியை நடுங்கச்செய்கிறவன்போலச் சென்றான் றகு, செல்லுகின்ற ராதாபுத்திரனை மத்ரராஜனானவன் அவமதித் ப் புன்னகைசெய்து கௌரவர்களுடைய முன்னிலையில் இந்தவாக

யத்தைக் கூறலானான்: 'பெரியதும் நிறைந்ததும் எண்ணமுடிய தும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும் நிரம்பியதுமான உன்னுடை இந்தச்சேனையை ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பானது உலர்ந்த காட்ட எரிப்பதுபோலத் தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் எரித்துக்கொண்டு வ போகிறான். நீ இப்பொழுது ரத்தத்திலிருப்பவர்களும் சிறந்தவ ளும் ஸிம்மத்தினுடைய தோள்போன்ற தோளையுடையவர்களு செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையவர்களுமான சிற இரண்டு வீரர்களையும் பிரயத்தனமில்லாமல் பார்க்கப்போகிறாய். படியே சகுனங்கள் எனக்கு இந்த விஷயத்தைத் தெரிவிக்கின்ற சா! எவனைப்பற்றி அடிக்கடி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மையா குதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் த்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவனுமான அந்த வீரனை இ போது நீ பார்க்கப்போகிறாய் கர்ண! புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் சிவ கண்களையுடையவர்களும் சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவ ளும் அளவுகடந்த விக்கிரமமுள்ளவர்களுமான அந்த வாஸுதேவ யும் அர்ஜுனனையும் இப்பொழுது பார்க்கப் போகிறாய் ராதேய! எ னுக்குக் கோவிந்தன் ஸாரதியோ, எவனுக்குக் காண்டீவம் வில்லே அவனை நீ கொல்வாயாகில், நீ எங்களுக்கு அரசனாவாய். இதோ பெரும் காற்றானது உன்னுடைய சேனைக்கு நாற்புறத்திலு பலமாக வீசுகிறது. இதோ, ஊனுண்பவைகளான பிராணிகள் கத் கின்றன. மிருகங்கள் பயங்கரமான சப்தத்தை உண்டுபண்ணுகி றன கர்ண! மஹாகோரமாயிருப்பதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண் பண்ணுகின்றதுமான பயத்தைப் பார். மேகம்போன்ற தலையில் முண்டமானது சூரியனைத் தடுத்துக்கொண்டு நிற்கின்றது. எல்ல திக்குகளிலும் மிருகங்களுடைய நூற்றுக்கணக்கான கூட்டங்க ஜ்வலிக்கின்ற வாலுடன் சூரியனுக்கெதிராக நின்றுகொண்டு கத் கின்றன, பார் கர்ண! ஆயிரக்கணக்காக ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற க கைகளையும் கழுகுகளையும் பார். அமங்களகரமான இந்தப் பக கள் சப்தத்துடன் சூரியனை எதிராகப் பார்க்கின்றன. கர்ண! வெ மையான குதிரைகள் கட்டின உன்னுடைய மஹாரதத்திலுள்ள இந்தக்கொடி நுனிகள் மிக விளங்குகின்றன. த்வஜங்களும் மிக நடு குகின்றன. பருத்த உடலுள்ளவைகளும் அதிக வேகமுள்ளவைகளு மஹாவீர்யமுள்ளவைகளும் ஆகாயத்தில் கருடன்களைப்போல ப கின்றவைகளும் விரைவாகச் செல்லுகின்றவைகளுமான குதிரை களைப் பார் கர்ண! இந்த நிமித்தங்களால் அரசர்கள் நூறுநூற

ம் ஆயிரமாயிரமாகவும் அடிக்கப்பட்டு நிச்சயம் பூமியை மறைத்
க்கொண்டு தூங்கப்போகிறார்கள் ராதேய! சங்கங்கள், ஆனகங்கள்,
டிக்கப்படுகின்ற மிருதங்கங்கள் இவற்றின் மயிர்பொடிக்கத்தக்கவண்டு
ாணுகின்ற நெருங்கிய சப்தம் கேட்கிறது காண! மனிதர்கள்,
திரைகள், ரதங்கள், ரதத்திலுள்ள குதிரைகள் இவைகளுடைய
பலவிதமான சப்தங்களைக்கேள் மஹாதமாக்களுடைய நாணொலி
ாயும் தலத்வனிகளையும் பாணசப்தங்களையும் கேள் காண! பொன்
ளளிகளால் இழைக்கப்பட்ட வஸ்திரங்களைக்கொண்டு சிறபிகளால்
மைக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னாலாகிய சந்திரப்பிரதிமைகளா
ம் நக்ஷத்திரப்பிரதிமைகளாலும் ஒளிபொருந்தியவைகளும் கிங்
ணிகளோடு கூடியவைகளும் பற்பலவர்ணமுள்ளவைகளுமான இந்த
ர்ஜுனனுடைய கொடித்துணிகள் காற்றினால் நன்றாக அசைக்கப
்டு மேகத்தில் கொடிமின்னல்கள்போல யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்
ா, பார் மிக்க பலசாலிகளான பாஞ்சாலர்களுடைய ரதத்தில் நாட்
ப்பட்டிருக்கின்ற துணிகளுடன்கூடின கொடிகள் காற்றினால் நன்
் அசைக்கப்பட்டவைகளாகி, 'கணகண' என்று சப்திக்கின்றன.
ண! இதோ மேலேயெழுந்த புழுதியானது ஆகாயத்தை மூடிக்
ாண்டிருக்கிறது யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாலமிதிக்
பட்ட பூமியானது நடுங்குகிறது அவ்வாறே, மேகத்தின் முழக்
துக்கு ஒப்பான ரதசக்கரங்களின் கூட்டுகளாலுண்டாகும் சப்த
னது கேட்கிறது ஜயிக்கப்படாதவனும் குந்திபுத்திரனும் வீரனும்
ிக்க எண்ணங்கொண்டு வருகின்றவனும் சிறந்த வானரத்தைக்
ாடியாகக் கொண்டவனுமான பீபத்ஸுவைப் பார் யுத்தத்தில்
்னுடைய யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் காலாட்
நடைய கூட்டங்களையும் கொல்லுகின்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய
ஜத்தினுடைய நுனி காணப்படுகிறது நாணொலியும் கேட்கிறது.
தப் பலசாலியான அர்ஜுனன் மறுபடியும் அந்த ஸம்சப்தகர்களுக்
திராகவே சென்று யுத்தத்தில் பகைவர்களுக்குத் துன்பத்தைச்
யகிறான்' என்றான் இவ்வாறு சொல்லுகின்ற மத்ரராஜனைப்
்த்துக் கோபமுற்றவனான கர்ணன், 'சல்ய! கோபங்கொண்ட
ம்சப்தகர்களாலே நான்குபக்கத்திலும் நன்றாக எதிர்க்கப்பட்டிருக்
்ற இந்தப் பார்த்தன் மேகங்களால் மூடப்பட்ட சூரியன்போலக்
ணப்படவில்லை, பார் பழக்கப்பட்டவனான இந்த அர்ஜுனன்
ாகஸாகரத்தில் மூழ்கிவிட்டான்' என்று கூறினான் சல்யன்,
ருணனை ஜலத்தால் எவன் அடிப்பான்? எவன் விறகினால் அக்

ளியை வருத்துவான? எவன் வாயுவைக கட்டிப் பிடிப்பான? எ
பெருங்கடலைக குடிப்பான? யுத்தத்தில பாரதத்னுடைய தே
வியை இத்தன்மையதாக நான எணணுகிறேன அர்ஜுனன
த்தில தேவாஸுராகளாலும ஜயிகக ஸாத்தியப்படாதவன.
படியின்றி இவவாறான வாக்குக்களாலேயே உனககு ஸந்தோஷமு
டாகுமாகில நீ இப்படிச சொலவதினலேயே மனஅமைதியுள்ள
யிரு பார்த்தன யுத்தத்தினல ஜயிகக முடியாதவன வேறு
யத்தில ஆசை வை அர்ஜுனன கோபித்துககொளவானேயா
இரண்டு கைகளாலும பூமியைத தூக்குவான, இந்தப் பிரஜை
எரித்துவிடுவான, ஸவாககத்தினின்று தேவாகளைத தளளிவிடுவ
அவனை யுத்தத்தில (ஒருவனும) ஜயிககமாட்டான வீரியமு
யவனும எளிதில (யுத்தத்தைச) செயபவனும (பகைவாகளை) அ
கிறவனும நீணட கைகளையுடையவனும மஹாமேருவைப்போ
அசைவற்றிருப்பவனும குந்திபுத்திரனுமான பீமனைப் பார பு
ஶ்ரேஷ்டனும சிறந்த வீரியமுள்ளவனுமான இந்தப் பீமன
பொழுதும வைரத்தை நினைத்துககொணடு கோபமுள்ளவனகி
த்தில ஜயத்தை அடைவதில விருப்பமுற்று நிற்கிறன தாமத்
அனுஷ்டிப்பவாகளுள சிறந்தவனும தாமராஜனென்று பிரஸி
பெற்றவனும சத்துருபட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமான இந்த யு
டிரன யுத்தத்தில பகைவாகளால ஸுலபமாக எதிர்த்துப் போ
யத் தகாதவனாக நிற்கிறன. புருஷஶ்ரேஷ்டர்களும மஹார்தாக
அஶ்வினி தேவாகளுடைய குமாராகளுமான இந்த நகுலஸஹதே
கள் யுத்தத்தில ஜயிககமுடியாதவாகளாக நிற்கின்றாகள். மஹாவ
முளளவாகளும யுத்தத்தில பீமனுககும அர்ஜுனனுககும ஒப்ப
வாகளும தரௌபதிபுத்திராகளுமான ஐவாகள யுத்தம செயப
ளாக இதோ ஐந்து மலைகளபோல நிற்கின்றாகள தருஷ்டத்யும
முதன்மையாகக கொணடவாகளும வீராகளும உத்தமமான ப
கிரமமுடையவாகளும ஸத்யஜித்தினல விடுபட்டவாகளுமான
பதனுடைய குமாராகள இதோ நிற்கின்றாகள எந்த இட
வீராகளான கிருஷ்ணார்ஜுனாகள இருககின்றாகளோ, எந்த இ
தில ராஜாவான யுதிஷ்டிரன இருககிறனே அந்தஇடத்தில தாம
ஸத்தியமும இருககின்றன எங்கே தாமமோ அங்கே ஜயம'
றன. புருஷஶ்ரேஷ்டாகளான அவவிருவாகளும இவவாறு
வாதம செயதுகொணடிருககுமபொழுதே அந்த இரணடுசேனைக
கங்கையும யமுனையும எதிர்த்ததுபோல நன்றாக எதிர்த்தன

நாற்பதாவது அத்யாயம்.

(துர்யோதனன் சேனையை உத்ஸாஹப்படுத்தியதும், பீமன் துர்யோதனனை வென்று பிறகு யானைப்படையைக் கொன்றதும்.)

பரதஶ்ரேஷ்டரே! பிறகு, துர்யோதனன் கர்ணனையும் மத்ரராஜனையும் அவ்வாறே மற்ற மஹாரதர்களையும் அடைந்து பின்வருமாறு கூறலானான் 'தற்செயலாகச் சேர்ந்திருக்கின்ற இந்த யுத்தமானது கவலையற்று அனுஷ்டிக்கத்தக்க தர்மம், உத்தமமான சேனானி! ஸுகமுடையவர்களான க்ஷத்திரியர்கள் இப்படிப்பட்ட யுத்தத்தை அடைகிறார்கள் ராதேய! யுத்தத்தில், சூரர்களான க்ஷத்திரியர்களோடு போரானாலும் சூதாடுகின்ற சூரர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட தம இஷ்டமாயிருக்குமோ அந்த யுத்தம் இதோ நேர்ந்துவிட்டது. யுத்தத்தில் பாண்டவர்களைக்கொன்று ஸ்திரமான பூமியை ஆளுங்கள். அல்லது, யுத்தத்தில் சத்ருக்களால் கொல்லப்பட்டு வீரலோகங்களை அடையுங்கள்' என்றான் துர்யோதனனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு க்ஷத்திரியஶ்ரேஷ்டர்கள் உரக்க ஸிம்ஹநாதங்களைச் செய்தார்கள், பற்பல வாத்யங்களையும் முழக்கினார்கள் பரதஶ்ரேஷ்டரே! மனக்களிப்புற்ற உம்மைச் சேர்ந்ததான அந்தப் படையில், த்ரோணகுமாரரான அஶ்வத்தாமா, உம்மைச் சேர்ந்த யுத்தவீரர்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு, 'எல்லாச் சைனிகர்களும் நீங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நேரில் சஸ்திரத்தைக் கீழே வைத்திருப்பவரான என்பிதா திருஷ்டத்யும்னனால் கொல்லப்பட்டார் பாரத! அப்படிப்பட்ட நான் அந்த ரோஷத்தால் என்பிதாவுக்காகத் திருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்லாமல் கவசத்தைக் கழற்றமாட்டேன் உங்களிடத்தில் பொய்யான ப்ரதிஜ்ஞையைச் செய்து பெரிதான பயனை அடைபவனாகமாட்டேன். அர்ஜுனனையும் பீமஸேனனையும் மற்றும் என்னை எதிர்த்துப் போர்புரிபவனை நன்றாக நாசஞ்செய்வேனென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம்' என்று கூறினார் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டபிறகு, பாரத! சேனை முழுவதும் ஸந்தோஷமுள்ளதாகக் குந்திபுத்திரர்களை எதிர்த்தது அவ்வண்ணமே அதனையும் பாண்டவர்கள் எதிர்த்தார்கள். பரதரே! ஆசைப்படத்தக்க மஹாயுத்தத்தில் ரதயூதபதிகளுக்கு விவிதமாகப் பெரிய போர் நடந்தது கௌரவர்களுக்கும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களுக்கும் முன்னிலையில் காலனால் யுகத்தின்முடிவில் உண்டுபண்ணப்படும் க்ஷயத்துக்கொப்பான ஜனக்ஷயமானது தோன்றிவிட்டது

பிறகு, யுததராஙகததில யுததம் நடககஆரமபிககவே, தேவதைகளு
ளிடட,எலலாப பிராணிகளும யுதததததில வீராகளுடைய கூட்ட
களைப பாாககினற அபஸரஸதிரீகளோடு சோநதிருநதன. யுத
களில காாயததைச செயகினறவாகளும மிகக ஊககமுடையவாக
மான புருஷஶரேஷடாகளை அதிக ஸநதோஷமுளளவாகளான அ
ஸரஸ்ஸுகள திவய கநதஙகளாலும உததமமான புஷபஙகளாலும ப
றப பறபல ரதனஙகளாலும ஆனநதமடையச செயதாாகள வ
வானது அநதக கநதஙகளைத தாஙகிககொணடுவநது அநதச சிற
யுததவீராகளை உபசாிததது காறறினால நனறாக வீசபபடுகின
யுததவீராகள யுததததினுடைய மததியில ஒருவரையொரு
அழைததாாகள சேனையின மததியிலிருககிற துாியோதனன அ
வாறு கைககலநத அநதச சணடை ஆரமபிககபபடடவே கோபதை
அடக்குவதறகுச சகதியறறவனுகிய பீமனைநோககி நூறுககுதா
களெனகிற பாணஙகளைப பிரயோகிததான அவவாறு எதிாததி
கினற பீமஸேனனைத துசசாஸனனும வீரனுன சிததரஸேனனும அ
வாறே உலூகனும சூதாடியானசகுனியும நானகுபககததிலும யானை
படைகளோடு விரைவாக எதிாததுவநதாாகள மிகக புஜபலமு
ளவனுன பீமஸேனன வருகினற அநத யானைபபடையைக கண
துாியோதனனமீது அமபுமழைகளைபபொழிநதான பிறகு, பலசா
யும பாணடுபுததிரனுமான பீமன வஜராயுததததுககொபபானபாண
களாலே துாியோதனனைப புறஙகாடடியோடும்படி செயது யானைக
எதிாததான பிறகு, பாணடவன நெருபபுபபோனறவைகளும நே
கச செலலுகினறவைகளும விடடிறபூசசிகள போனறவைகளும ப
காமுமான் அமபுகளால அநதயானைகளைப பீடிததான பிறகு, மஹ
பலசாலியான பீமஸேனன யானைககூடடஙகளைக கூாமையுள
பாணஙகளால பெருஙகாறறுனது மேகஙகளைச சிதறச் செயவதுபோ
லச்சிதறியோடும்படி அடிததான வேநதரே[1] மதஙகொணடவைகளு
மதஙகொணட வீராகளால ஏறபபெறறவைகளும இருபபுலககைகளை
யும மாவெட்டியையும கையிலகொணடு மேலேறியிருககினற மாவ
தாகளால ஸவாணமயமான விரிபபுககளாலும ரததினஙகளிழைத
விரிபபுககளாலும நனறாக மூடபபடடவைகளும பொனனுமவெள
ளியும்போலப பிரகாசிககினறவைகளும கததிகளுடைய சமூகஙகள
அலஙகாிககபபடடவைகளுமான அநத [1] யானைகள பீமஸேனனால வ
பபடட அமபுகளால நாசஞசெயயபபடடன சிலயானைகள நெரு

[1] கூறியது கூறலால இரணடு சொறகள விடபபடடன

ாககபபடடு அவவிடததிலேயே பூமியிலவிழுநதன மஹாராஜரே!
துவாககஙகளால விசிததிரமாயிருககிறமலைகளால பூமி விளஙகுவது
ால மிககவேகமுளளவைகளும பொறகலனகளால அலஙகரிககப
டடவைகளும விழுகினறவைகளுமான யானைகளால (யுதத பூமி
னது) விளஙகியது மனனரே! யானையினுடைய முதுகினினறு
ளபபடடவாகளும பிரகாசிககினற ஆபரணஙகளுடன கூடியவா
ளும புணயமகுறைநத தேவாகளபோனறவாகளுமான வீராகளா
யுததபூமியானது பிரகாசிததது விலலை இழுபபவனுனபீமஸே
னுடைய பெரிய பரிகாயுதமபோனறவைகளும சநதனததினுலும
கிறசாநதினுலும பூசபபடடவைகளுமான புஜஙகளைக கணடேன
டபபுறமாகவும வலபபுறமாகவும பாணஙகளைபபிரயோகிககினற
நதப பீமஸேனனுடைய நாணொலியையும தலதவனியையும
டடு யானைகள பீமஸேனனிடததினினறு உணடானபயததினுல
ககபபட்டவைகளாக நானகுபககததிலும ஓடின அரசரே!
ரிலலாதவனும புததிசாலியுமான அநதபபீமனுடைய அசசெய
லைக கணடோம மஹாராஜரே! அது ஆசசாயமாயிருநதது

நாறபததோராவது அதயாயம

(இரண்டு சேனைகளும் அணிவகுத்தது)

பிறகு, காணன, ஒபபறறதும பெரிதும பகைவாகளுடைய
டையைப பிளககினறதும திருஷடதயுமனனுல நாறபுறததிலும
துகாககபபடடதுமான பாாததாகளுடைய அநதப படைவகுப
ப பாாதது ரததஇன கோஷததாலும ஸிமமநாததததினுலுணடா
ம ஓசையாலும பறபல வாதயஙகளுடைய கோஷஙகளாலும பூமி
ப நடுஙகசசெயகிறவனபோல எதிாததுசசெனருன பரதஸரேஷ
ரே! யுததததில ஸாமாததியமுளளவனும பகைவாகளைததபிககச
யபவனும அதிக தேஜஸையுடையவனுமான காணன, சினத
னுல தடிததுககொணடு முறைபபடி எதிரணிவகுததது இநதிரன
ஸுர சேனையை அழிததததுபோலப பாணடவசேனையை நாசஞ
யதான, யுதிஷடிரரையும அடிததான. அவரை இடபபககத
விருபபவராகவும செயதான காணனுடைய தோிஞெலியினுலும
ணகயிறு உரைவதினுலும 'கடிவாளஙகளை நனருகபபிடிககும திற
மயினுலும ஸருஞசயாகள மிகநடுககமுறறனாகள. ராஜரே! உமமைச
ாநத அநத எலலாசசேனைகளும போாபுரியும விருபபததுடன கா

ணணைக கணடு மிகக மனககளிபபை அடைநதன ராஜரே! பிற
'இபபொழுது காணனுககும அாஜுனனுககும இதோ பெரிதான ய
தம நடககபபோகிறது இபபொழுது தாயோதனராஜன சதரு
கள கொலலபபடடவனுகபபோகிருன யுததததில இபபொழுது
ணணைககணடு பலகுனன ஓடபபோகிருன இபபொழுது நாம யுத
தில காணனையே பறறிநினறு, பயஙகாமான அவனுடைய பாண
மான யுதததைதை யுததாஙகததில பாாபபோம வெகுகாலமாக வி
பபபபட்ட இநதயுததமானது இனறு இபபொழுது உணடாகபபோ
றது . கோரமானதும தேவாஸுராகளுடைய யுததததிறகு ஒப
னதுமான யுதததைதை இபபொழுது பாாககபபோகிறோம இன
பயஙகாமான மஹாயுததமானது இபபொழுதுஉணடாகபபோகிற
இனறு யுதததததில இபபொழுது ஜயம உணடாகபபோகிறது பிர
தினமும ஒருவனுககே ஜயமுணடாகுமா? ராதேயன அர்ஜுனன
மஹாயுதததததில கொல்லபபோகிருனனறே இலலையேல், உல
தில எநதமனிதனைததான ஆசைபபறறுகிறதில்லை?" எனகிற உமை
சோநத யுததவீராகளுடைய வாககுககள கேடகபபடடன ; கு
நநதனரே ! கௌாவாகள இவவாறு பறபல சொறகளைச சொல
கொணடு ஆயிரமாயிரமாகப படகஙகளையும தூரியஙகளையும அடி
தாாகள பறபலவிதமான பேரிநாதஙகளையும உாதத ஸிமமநா
களையும முரஜஙகளுடைய மஹாநாதஙகளையும ஆனைகளுடை
பேரொலிகளையும உணடுபணணிஞாகள ஐயா ! யுததாஙகத்த
அடைநதிருககினற மனிதாகள கூததாடுகினறவாகளாகவும பலவா
வெருடடுகினறவாகளாகவும ஒருவரையொருவா யுதததததில எதி
தாாகள அநத யானைகளுடைய பாதாக்ஷகாகளான காலாடக
நாறபுறஙகளிலும படடஸஙகளையும கததிகளையும தரிததவாகளு
சௌாயமுளளவாகளும விறகளையும அமபுகளையும முஸுணடிக
யும தரிததவாகளும பிணடிபாலஙகளையும சூலஙகளையும சிறநத
காஙகளையுமுடையவாகளுமாயிருநதாாகள. கோரமான அவாகளு
டைய யுததமானது தேவாஸுராகளுடைய யுததததிறகு ஸம
யிருநதது" எனறு கூறினன

திருதாாஷ்டிரன, "ஸஞசய! தருஷ்டதயுமனனைத தலைவனு
கொணடவர்களும யுதததததில் பீமஸேனனால நாறபுறஙகளிலும பா
காககபபடடவாகளும சிறநத விலலாளிகளும தேவாகளாலும ஜயி
முடியாதவாகளுமான எலலாப்பாணடவாகளையும நோககி, ராதேய
எவவாறு எதிரணி வகுததான? ஸஞசய! முறைபபடி நனறாக அ

குத்துக்கொண்டு நல்ல கவசம் பூண்டவர்களான எந்த வீரர்கள்
னனுடைய சேனைக்குப் பக்ஷங்களாகவும் பக்ஷங்களின் நுனிகளாக
ம் நின்றார்கள்? பாண்டுபுத்திரர்களும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களை
ாக்கி எவ்வாறு எதிரணிவகுத்தார்கள்? மிக்க பயங்கரமான இந்த
ப் பெரியயுத்தம் எவ்வாறு தொடங்கியது? கர்ணன் யுதிஷ்டிரனை
திர்த்துச் சென்றபொழுது பீபத்ஸுவானவன் எவ்விடத்திலிருந்
ான்? அவனுடைய ஸமீபத்தில் யுதிஷ்டிரனை ஜயிப்பதற்கு எவன்
லைமையுடையவன்? முற்காலத்தில் எவன் ஒருவனாயிருந்து
ாண்டு காண்டவவனத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் ஜயித்தானோ
ந்த அர்ஜுனனை ராதேயனைத்தவிர உயிருடனிருக்க விரும்பு
ற வேறெவன் எதிர்த்துப் போர்புரிவான்?" என்று சொல்ல,
ஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினன்:

"அணிவகுத்ததையும், அர்ஜுனன் எல்லா அரசர்களையும் நான்கு
க்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு ஸஞ்சரித்ததையும், யுத்தம் நடந்த
த்ததையும் கேளும் அரசரே! சரத்வானுடைய குமாரரான கிருப
ம் பலசாலிகளான மாகதர்களும் ஸாத்வதனான கிருதவர்மாவும் வலப
க்கத்தை அடுத்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய பக்ஷத்தின்கோடியில்
குனியும் மஹாரதனான உலூகனும் பளபளப்பான ஈட்டிகளுடன்
டின குதிரைவீரர்களோடு அப்பொழுது பாதுகாத்தார்கள். திரும்
ாதவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களுமான, இருபத்து நாலாயிரம்
ம்சப்தகர்கள் விட்டிற்பூச்சிகளுடைய கூட்டங்கள்போன்றவர்களும்
ாசங்கள்போலப் பார்க்கப் பயங்கரமானவர்களும் கலங்காதவர்களு
ான காந்தாரர்களோடும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான மலைநாட்டு
ீரர்களோடும் (வ்யூகத்தினுடைய) இடப்பக்கத்தைப் பாதுகாத்
ார்கள். கிருஷ்ணனையும் அர்ஜுனனையும் கொல்ல எண்ணங்
ொண்டவர்களான யவனர்களுடன்கூடின காம்போஜர்களும் சகர்
ளும் உம்முடைய புத்திரர்களோடு சேர்ந்து அவர்களுக்குப் பக்ஷங்
ளின் கோடியிலிருப்பவரானார்கள். ரதங்களுடனும் குதிரைகளுட
ும் யானைகளுடனும் காலாட்களுடனும்கூடின அந்த வீரர்கள்
ூத்புத்திரனுடைய கட்டளையினால் அர்ஜுனனையும் மஹாபல
ாலியான கேசவனையும் அழைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். பிறகு,
ித்திரமான கவசத்தையும் தோள்வளைகளையும் அணிந்தவனும்
ுஷ்பமாலையைத் தரித்தவனுமான கர்ணன் சேனைமுகத்தைப் பாது
ாத்துக்கொண்டு சேனையின் முன்னணியில் நின்றான். சலதிர
ாசிகளுள் உத்தமனும் வீரனுமான கர்ணன் ரக்ஷகர்களும் மிக்கபர

பரபபுளளவாகளுமான புததிராகளோடு சேனையை நடததிககொ
படையின முனனிலையில விளஙகினன மிகக தோளவலிமையு
வனும சூரியனுககும அகனிககும சமமான காநதியையுடைய
மான அசோகனும, மஞசள நிறமுளள கணகளையுடையவனும இ
தோறறமுளளவனும சேனைகளால சூழபபடடவனுமான துசச
னனும, பெரிய யானையின கழுததினமீதேறிககொணடு வயூக
னுடைய பினபுறததில நினறாகள மிககவைவனமையுளளவனை
தத துரியோதனராஜன ஆசசாயகரமான குதிரைகளையுடைய
ளும விசிததிரமான ஸனனுககுமுளளவாகளுமான ஸகோதராகள
நாறபுறததிலும பாதுகாககப்பபடடவனுக அநதவயூகமததியில து
நினறுன மஹாராஜரே ! மஹாவீரயமுளளவாகளும ஒனறு
தவாகளுமான மதராகளாலும கேகயாகளாலும காககபபடுகி
துரியோதனன தேவாகளால காககபபடுகினற இநதிரனபோல வி
கினன அஸவததாமாவும கௌரவாகளுள மஹாரதாகளான வி
களும தேரேறி யுததநதிறகாகச செனறாகள எபபொழுதும
முளளவைகளும சூராகளான மிலேசசாகளோடுகூடியவைகளும
யானைகள மழைபொழிநதுகொணடிருககினற மேகஙகளபோல
தத தோபபடையைப பினதொடாநது செனறன. தவஜஙக
னும [1] வைஜயநதிகளுடனும ஜவலிககினற உததமமான ஆயுதங
டனும ஏறியிருககிற மாவுததாகளுடனும இருககினற அநதயானை
மரஙகளுடனகூடின மலைகளபோல விளஙகின படடஸஙகளை
கததிகளையும தரிததவாகளும திருமபாதவாகளுமான சூராகள
ரககணககாகச செலலுகினற யானைகளுககுப பாதரககூகாகளாகு
நனறாக அலஙகரிககபபடட குதிரைவீராகளாலும ரதஙகளா
யானைகளாலும அநத உததமவயூகமானது தேவாஸுராகளுடை
சேனவியூகததுககு ஒபபாக விளஙகியது கறறறிநதவனன
பதியினல நனறாக ஏறபடுததபபடட பாாஹஸபதயமெனகி
மஹாவயூகமானது பகைவாகளுககுப பயததைவிளைவிததுககொ
நாததனஞசெயகினறதுபோலிருநதது அநத மஹாவயூகததி
டைய இருபககஙகளினினறும பககஙகளின கோடிகளினின
யுததஞசெயய விருபபஙகொணட சிறநத யானைகளும குதி
களும ரதிகாகளும வருஷாகாலததில மேகஙகளபோல வெ
படடனா பிறகு, காணன சேனமுகததிலிருககினறதைப பாா
யுதிஷடிரராஜா பகைவாகளைக கொலபவனும நிகாறற வீரனுமா

[1] கொடிகள.

னஞ்சயனை நோக்கி, 'அர்ஜுன! யுத்தத்தில் கர்ணனால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற மஹாவ்யூகத்தைப் பார் பகைவர்களுடைய படையானது பக்ஷங்களோடும் பக்ஷங்களின்கோடிகளோடும் கூடியதாகப் பிரகாசிக்கின்றது பகைவர்களை எதிர்த்துப் பக்கத்தில் வந்திருக்கின்ற பெரிதான அப்படிப்பட்ட இந்தச்சேனையானது நம்மை வமதிக்காதபடியானமுறையை நீ செய்யவேண்டும்' என்றுசொன்னார் அரசரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அர்ஜுனன், அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துகொண்டு அவரைப்பார்த்து, 'நீர் எதை எப்படிச்சொல்லுகிறீரோ அது அப்படியே ஆகும், அது வேறுவிதமாகாது நல்லவ்ருத்தமுள்ளவரே! அதற்குத் தக்கதைச் செய்யப்போகிறேன் பிறகு, ரதானமான இதனுடையவிநாசத்தையும் நான்செய்வேன்' என்றான்னனை யுதிஷ்டிரர், '(அர்ஜுன!) அவ்விதமானால் நீ ராதேயனைக்கால் பீமஸேனன் துர்யோதனனைக் கொல்லுக நகுலன் வ்ருஷஸேனனையும், ஸகதேவன் சகுனியையும், சதானீகன் துச்சாசனனையும், ஸாத்யகி க்ருதவர்மாவையும், த்ருஷ்டத்யும்னன் த்ரோணபுத்ரரையும் கொல்லுக க்ருபருடன் நானே போர்புரியப்போகிறேன் த்ரௌபதிபுத்திரர்கள், சிகண்டியுடன்சேர்ந்து, மீதியிருக்கின்ற தார்த்தராஷ்டிரர்களையும் எதிர்க்கட்டும் என்னைச்சேர்ந்தவர்களான அந்தந்தவீரர்கள் நம்முடைய அந்தஅந்தப் பகைவர்களை ஸம்ஹாரஞ்செய்யட்டும்' என்று கூறினார்

தர்மராஜரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட தனஞ்சயன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டுத் தன் சேனைகளைக் கட்டளையிட்டான் தானும் ஸேனாமுகத்தை அடைந்தான் மஹாராஜரே! தனஞ்சயன் (சேனையின்) வலப்பக்கத்தை அடைந்தான் மிக்கபுஜபலமுள்ள பீமஸேனன் இடப்பக்கத்தை அடைந்தான் ஸாத்யகியும் த்ரௌபதிபுத்திரர்களும் ராஜாவான பாண்டுநந்தனரும், தம்முடைய சேனையினால் சூழப்பட்டு வ்யூகத்தினுடைய முகத்தில் நின்றார்கள் கர்ணனும் தன்னுடையசேனையினால் அந்தப்பகைப்படையை எதிர்த்துப் பிரமித்துநிற்கும்படிசெய்து த்ருஷ்டத்யும்னனையும் சிகண்டியையும் முன்னிட்டு எதிரணிவகுத்தான் குதிரைவீரர்களாலும் யானைகளாலும் காலாட்களாலும் ரதங்களாலும் நெருங்கியதும் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தலைவனாகக்கொண்டதும் கோரமானதுமான பெரும்படையானது பிரகாசித்தது" என்றுகூறினான்

நாறபததிரணடாவது அதயாயம

(ஸங்குல யுத்தம்)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! அவவாறு அணிவகுககபபட
சேனைகள போருககாககூடியபொழுது ஸமசபதகாகள எவவா
பாாததனை எதிாததாாகள? பாணடவாகளும காணனை எவவா
எதிாததாாகள? இநத யுதததததை விஸதாரமாகசசொல நீ ஸமா
தனுயிருககிருய யுதததததில வீராகளுடைய விககிரமததைக கே
டும நான திருபதி அடையவிலலை" எனறுசொலல, ஸஞசயன செ
லத தொடஙகினன

"பிறகு, காணன பகைவாகளுககு எதிராக நிறகினற அநத
பெரிய சேனையைககணடு உமமுடைய புததிரனுககு நனமையை
செயவதறகாக எதிரணிவகுததான குதிரை வீராகளாலும யானை
களாலும நிரமபியதும காலாடகளாலும தோகளாலும நெருஙகிய த
தருஷடதயுமனனை முகமாககொணடதும கோரமாயிருபபதுமா
அநதப பெருமபடையானது விளஙகியது புறுவின நிறமபோன
நிறமுளள குதிரைகளையுடையவனும சநதிரனுககும சூரியனுககு
ஒபபான ஒளிபொருநதியவனுமான அநதப பாாஷதன விலலை
கையிலகொணடு சரீரததுடனவநத காலனபோல விளஙகினை
உதவி வீராகளோடுகூடியவாகளும விளஙகுகிற சரீரததையு டை
வாகளுமான தரௌபதீ குமாராகள போாசெயயக கருதிச சந
ரனை நகூஷததிரஙகளுடைய கூடடஙகள சூழவதுபோலப பாாஷதன
நாறபுறமும சூழநதுகொணடாாகள சேனைகள அணிவகுக
படடபிறகு, அாஜுனன, ஸமசப்தகாகளை யுததரஙகததில பாாதது
கோபஙகொணடவனுகிக காணடீவமெனகிற விலலை நாணே
யிடுமபடி செயதுகொணடு விரைவாக எதிாததுச சென்றுன பிற
வெறறியில உறுதியான எணணமுளள ஸமசபதகாகள மரணம வ
யில யுததமசெயவதாக நிசசயிததுப பாாததனைச கொலலஎணண
எதிாததாாகள குதிரைககூடடஙகள மிகுநததும காலாடக
ளும யானைகளாலும தோகளாலும நெருஙகியதும பராககிரமததின
மீறினதும கோபமுளளதும தனஞசயனை எதிாததுச செலலுகின
தும முயறசியுளளதும வேகததில கடலவெளளததுககு ஒபபான
மான அநதப பெருமபடையானது பாாததனுகிற கரையை அடைந
உறுதியுடன நினறதாசகக காணபபடடது அநதப படையான
பாணஸமூகஙகளுடைய வாஷஙகளால அடிககினற அாஜுனனை

ரைவாக வருத்தியது மன்னரே! அந்த அர்ஜுனனுக்கு நிவாத
சர்களோடு (முற்காலத்தில்) யுத்தம் நேர்ந்ததுபோலவே ஸம்சப்
ர்களோடு நெருங்கிய யுத்தம் நேர்ந்தது பார்த்தன் பகைவர்களு
டைய ரதங்களையும் குதிரைகளையும் கொடிகளையும் யானைகளையும்
லாட்களையும் யானையின்மீதிருப்பவர்களையும் அம்புகளையும் விற்களை
ம் கத்திகளையும் சக்கரங்களையும் பரசுக்களையும் ஆயுதங்களோடு
மேலே தூக்கப்பட்ட கைகளையும் பற்பலவித ஆயுதங்களையும் தலை
யையும் ஆயிரமாயிரமாக வெட்டினன் பாதாளலோகத்துக்கொப்ப
ன அந்தச் சேனையாகிற பெருஞ்சுழலில் அந்த ரதம் முழுகினதைக்
ண்டு ஸம்சப்தகர்கள் ஸந்தோஷத்தோடு ஸிம்ஹநாதஞ் செய்தார்கள்
ந்த அர்ஜுனன், கோபங்கொண்டு, ருத்திரர் பசுக்களைக் கொல்வது
ோலப் பகைவர்களை முன்னிலையில் கொன்று மறுபடியும் வலப்புறத்
திலும் இடப்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் கொன்றான் ஐயா! பிறகு,
ஞ்சாலர்களுக்கும் சைத்தியர்களுக்கும் ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கும் உம
சேர்ந்தவர்களோடு அதிபயங்கரமான யுத்தம்நேர்ந்தது யுத்தத்
ில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களும் ஊக்கமுள்ள சேனையுடன் கூடி
யவர்களும் மிக்க ரோஷமுள்ளவர்களும் தோப்படையை அடிக்கின்ற
வர்களுமான கிருபரும் கிருதவர்மாவும் ஸுபலபுத்திரனன சகுனியும்
ோஸலர்களோடும் காசிதேசத்து வீரர்களோடும் மத்ஸ்யர்களோ
ம் கரூசர்களோடும் கேகயர்களோடும் சூரர்களுள் சிறந்தவர்களான
ரஸேனர்களோடும் போர்புரிந்தார்கள் நாசத்தையுண்டுபண்ணு
ன்றதும் தேகசம்பந்தமான பாபத்தை அழிக்கின்றதும் வீரர்களான
த்திரியர்களுக்கும் வைசியர்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும்[1] விதிக்கப்
பட்டதும் ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுக்கின்றதும் கீர்த்தியை உண்டுபண்
ணுகின்றதுமான அந்தத்தர்மயுத்தமானது அவர்களுக்கு உண்டா
ற்று பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, குருவீரனன துர்யோதனன்,
ஸோதரர்களோடு கூடிச் சிறந்த கௌரவவீரர்களாலும் மஹாரதர்
ான மத்ரதேசத்து வீரர்களாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டுப் பாண்டவர்க
ளோடும் பாஞ்சாலர்களோடும் சைத்யர்களோடும் ஸாத்யகியோடும்
த்தகளத்தில் போர்புரிகின்ற கர்ணனை நான்குபக்கங்களிலும் பாது
த்தான் கர்ணனும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் பெரும்படையை
டித்துச் சிறந்த ரதிகர்களையும் நொறுக்கி யுதிஷ்டிரரையும் அடித்
ன் அவன் பகைவர்களை ஆயிரக்கணக்கான வாகனங்களையும் ஆயு
ங்களையும் தேகங்களையும் உயிர்களையும் இழந்தவர்களாகச் செய்து

[1] இதனுல், போர் அந்தணருக்குச் சிறந்ததன்றென்பது விளங்கும்

ஸவாசகததோடும கீாததியோடுமசோபிததுத தனனைச சோநதவர்களுககு ஸநதோஷததைத உணடுபணணினன மஹாரதனன ஸூத புததிரன அநதபபெருமபடையில பிரவேசிதது ரகதவெளளததினல அலைமோதுகினறதும ரகதமாகிற ஜலமுளளதும துணடிககபபடட அஙகஙகளாகிற மதஸயஙகளையுடையதும யானைகளாகிற முதலைகளிருபபதால தாணடமுடியாததும மாமஸஙகளாலும மஜஜைகளாலும சேறுளளதும சககரஙகளாகிற ஆமைகளும பெரிய தெபபஙகளும உளளதுமான நதியைப பெருகியோடச செயதான அரசரே! அஙகாஙகு வஜராயுதஙகளால அடிததுததளளபபடட மேகஙகளபோல நசிதது விழுமபடி செயயபபடட பெரிய யானைகளால ரகதநதியானது விளஙகியது மஹாராஜரே! அமபுகளாகிய அலைகளோடும பெருஞசுழலகளோடுஙகூடியதும குடைகளாகிற அனனபபறவைகளால நனருககசசூழபபடடதும கவசஙகளும தலைபபாகைகளுமாகிற தெபபஙகளோடுகூடியதும எலுமபுகளாகிற கறகளால நெருஙகியதும கரையிலலாததும கரையுளளதும சஙகஙகள துநதுபிகள இவறறின கோஷமுளளதும பயஙகரமானதும நானகுபககததிலும புழுதியினல மூடபபடடதும அதிவேகமாகச செலலுகினறதும மனிதாகளால நானகுபககததிலும சூழபபடடதும யமனுடைய பககததைக குறிததுச செலலுகினறதும ஸமமாகவும விஷமமாகவும பெருகிவருகினறதும மஹாபயஙகரமாயிருககினறதுமான அநத நதியை (வீராகள உணடுபணணினாகள) வேநதரே! மனிதாகளால நாறபுறமும எறியபபடட பருதத மரஙகளபோல மனககவலையுறறமனிதாகள அநத நதியிலுளள இநத இரததசசேறறில வாடடமுறறாகள பிறகு, ஆஙகாஙகு அநத மஹாநதியில ஸஞசரிககினறவாகளான அநத யுதத வீராகள யானைகளும மஹாரதஙகளுமாகிற ஓடஙகளால நானகு பககஙகளிலும ஸஞசாரமசெயதாகள ராஜரே! ஜனாதிபரே! நதிவேகததால பூமியானது ஸமமசெயயபபடுவதுபோலப போககளமானது ரகதநதியால எஙகும ஸமம செயயபபடடது பாரதரே! மனிதாகளுககும குதிரைகளுககும யானைகளுககும கூஷயததை உணடுபணணுகிற கௌரவாகளுககும ஸருஞசயாகளுககும நடநத இவவாறன யுததமானது தேவாஸுராகளுடைய யுதததிறகு ஒபபாகியது" என்று கூறினன

நூற்றைம்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற பார்த்த
னுடைய சேனையில் நுழைந்து ஜனங்களுக்கு நாசத்தை உண்டு
பண்ணுகின்ற கர்ணன் அரசனுக்கு நன்குபக்கத்திலும் சஞ்சரித்துக்
கொண்டு என்ன செய்தானென்பதை எனக்குச் சொல்வாயாக. யுத்
தத்தில் பார்த்தர்களுள் எந்தவீரர்கள் கர்ணனைத் தடுத்தார்கள்? அதி
ரதபுத்திரனான கர்ணன் எவர்களை நாசஞ்செய்து யுதிஷ்டிரனை அடித்
தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

"சத்ருக்களை அடிக்கின்றவனான கர்ணன், ஸன்னத்தர்களாக
நிற்கின்ற த்ருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட பார்த்தர்
களைப் பார்த்துப் பாஞ்சாலர்களையும் நோக்கி விரைபவனாக எதிர்த்துச்
சென்றான். எதிர்த்து விரைவாக வருகின்ற அந்த மஹாத்மாவான
கர்ணனை வெற்றியோடு விளங்குகின்றவர்களான பாஞ்சாலர்கள்
வெயிற்காலத்தில் அன்னப்பறவைகள் தடாகத்தைநோக்கிச் செல்
வதுபோல எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பிறகு, இருதிறத்துச் சேனை
யிலும் மனத்துக்கினிய ஆயிரக்கணக்கான சங்கங்களுடைய ஒலியும்
பயங்கரமான பேரி முழக்கமும் பற்பலவித பாணங்களுடைய சப்த
மும் யானைகள் குதிரைகள் தேர்கள் இவற்றின் சப்தமும் வீரர்க
ளுடைய ஸிம்மநாதமும் அப்பொழுது பயங்கரமாகத் தோன்றின.
பிராணிகள் அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டு, மலைகளுடனும் மரங்களுட
னும் ஸமுத்திரங்களுடனும்கூடின பூமியும் காற்றுடனும் மேகங்க
ளுடனும் கூடின ஆகாயமும் ஸூரியனோடும் சந்திரனோடும் நவக்கிரகங்க
ளோடும் நக்ஷத்திரங்களோடும்கூடின மேலுலகமும் வெளிப்படை
யாக நிலைதப்பிச் சுழன்றனவென்று எண்ணின; அவைகளும் துன்ப
மடைந்தன. அல்ப பலமுள்ள பிராணிகள் பெரும்பான்மையாக
மாண்டன. பிறகு, கர்ணன் மிகுந்த கோபங்கொண்டவனாகி அஸ்
திரத்தை விரைவாகப் பிரயோகித்துக்கொண்டு இந்திரன் அஸுர
சேனையைக் கொன்றதுபோலப் பாண்டவசேனையைக் கொன்றான்.
அக்கர்ணன் பாண்டவசேனையில் புகுந்து பாணங்களைப்பிரயோகித்துப்
பிரபத்ரகர்களுள் சிறந்தவர்களான எழுபத்தேழு வீரர்களைக்
கொன்றான். பிறகு, கர்ணன் நல்ல கட்டுக்களுள்ளவைகளும் கூர்மை
யுள்ளவைகளுமான இருபத்தைந்து அம்புகளாலே இருபத்தைந்து
பாஞ்சாலவீரர்களைக் கொன்றான். வீரனான கர்ணன் ஸ்வர்ணமயமான

கடடுககளுளளவைகளும பகைவாகளுடைய சரீரஙகளைப பிளககி
றவைகளுமான நாராசஙகளால சேதிவீராகளையும நூறுநூறுக
ஆயிரமாயிரமாகவும கொனருன மஹாராஜரே! அவவாறு யுததத
மனித இயறகைககு மேறபடட காரியததைச செயகினற காணை
பாஞசாலாகளுடைய தோககூடடஙகள நாறபுறஙகளிலும சூழ
கொணடன பாரதரே! பிறகு, சூரியனுடைய புதலவனும தாம
டனுமான காணன தாஙகமுடியாதவைகளான ஐநதுபாணஙகளை
வில பூடடிப பானுதேவன, சிதரஸேனன, ஸேனுபிநது, தபனன,
ஸேனன எனனும ஐநது பாஞசாலாகளை யுதததில கொனரு
மஹாயுதததில பாணஙகளால சூராகளான பாஞசாலாகள வ
செயயபபடும காலததில பாஞசாலாகளுடைய பெரியதான ஹா
காரம தோனறியது அவாகள நனருகப போாபுரிநதுகொண
ஹாஹாகாரஞ செயதுகொணடுமிருககுமபொழுதே காணன மீண
அவாகளை விரைவாகப பாணஙகளாலடிததான பெரியவரே! ஜயி
முடியாதவாகளும சககர ரக்ஷகாகளுமான ஸுஷேணன,ஸததியஸே
னெனகிற காணனுடைய இரணடு புததிராகளும பிராணனில ஆ
யைவிடடுப போாபுரிநதாாகள காணனுடைய பினபுறததை ரக்ஷி
பவனும மஹாரதனும (காணனுடைய) மூதத குமாரனும
வருஷஸேனன பினபுறததைப பாதுகாததுககொணடு காணனை
தொடாநது செனருன தருஷடதயுமனனும ஸாதயகியும த
பதிபுததிராகளும விருகோதரனும ஜனமேஜயனும சிகணடியுமசிற
வீராகளான பிரபதரகாகளும சைததியாகளும கேகயாகளும ப
சாலாகளும நகுலஸஹதேவாகளும கவசமபூணடவாகளான மா
யாகளும அடிககினறவனை ராதேயனைக கொலலவிருமபி நன
எதிாததாாகள பகைவாகளை நனருக அடிககினற இநதக காணனமீ
அவாகள காாகாலததில மேகஙகள மலையினமீது மழையைப பெ
வதுபோலப பறபலவிதமான சஸதிரஙகளையும அமபுமழைகளை
பொழிநதாாகள அரசரே! பிதாவானகாணனை மீடக எணணியவ
ளும மிக அடிககினறவாகளுமான காணபுததிராகளும மறற உமமை
சோநதவீராகளும சததுருவீராகளைஎதிாததாாகள ஸுஷேணன
பலலததினுல பீமஸேனனுடைய வில்லை அறுதது ஏழு நாராசஙகள
அவனை மாாபிலடிதது ஸிமமநாதஞ செயதான பிறகு, பயஙகரமா
பராககிரமமுளள விருகோதரன மிககதிடமான வேறுவில்லை எடுத
நாணேறறி ஸுஷேணனுடைய வில்லை வெடடினுன பீ
கோபமூணடு நாததனம செயகினறவனபோலப பததுபபாண

ல அந்த ஸுஷேணனை அடித்துக் கூர்மையுள்ள எழுபத்து
று பாணங்களால் கர்ணனையும் விரைவாக அடித்தான் குதிரை
டனும் ஸாரதியுடனும் ஆயுதங்களுடனும் த்வஜத்துடனும்
ன கர்ணபுத்திரனான ஸத்யஸேனனையும் பத்துப்பாணங்களா
த்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற ஸுஹ்ருத்துக்களின் நடுவில்
ழுதளிஞன க்ஷுரபாத்திஞல்தள்ளப்பட்டதும் சந்திர
க்கு ஒப்பான முகமுள்ளதுமான அந்த ஸத்யஸேனனுடைய
யானது, காம்பினின்று கீழே விழுந்திருக்கின்ற தாமரைப்
பம்போல மங்களகரமான காட்சியுள்ளதாகவே இருந்தது.
ன, கர்ணபுத்திரனைக்கொன்று மறுபடியும் உம்மைச் சேர்ந்த
ளைப் பீடித்தான், கிருபர் கிருதவர்மா இவர்களுடைய விற்களை
அறுத்து அவர்களையும் அடித்தான், துச்சாஸனனை மூன்று
ணங்களாலும் சகுனியை உருக்குமயமான ஆறு பாணங்களாலும்
த்து உலூகன் பதத்திரி இருவர்களையும் ரதத்தையிழந்தவர்களா
செய்தான், 'ஸுஷேண! மாண்டாய்' என்று சொல்லிக்கொண்டு
பையெடுத்தான் கர்ணன் இவனுடைய அந்தப் பாணத்தைஅறுத்து
ன்றுபாணங்களால் இவனையும் அடித்தான் பீமன், பிறகு, நல்ல
க்களுள்ளதும் நன்ருகத்தீட்டப்பட்டதுமான வேறுபாணத்
க் கையிலெடுத்து ஸுஷேணன்மீது பிரயோகித்தான் கர்ணன்
னுடைய அந்தப்பாணத்தையும் துண்டாக்கினன் மறுபடியும்
பமுள்ள கர்ணன் புத்திரனைப்பாதுகாக்கக்கருதிப் பகைவனைக்
லும் விருப்பத்தினல் எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் பீமஸே
ன அடித்தான் ஸுஷேணனே பெரியகாரியத்தைச் செய்யத்தக்க
உத்தமமுமான ஒரு வில்லை எடுத்து நகுலனை ஐந்துபாணங்களால்
கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான் நகுலனே, பெரியகாரியங்க
ச்செய்யத்தக்கவைவும் உறுதியாயிருப்பவையுமான இருபதுபாணங்
லே ஸுஷேணனை அடித்துக் கர்ணனுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்
க்கொண்டு உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்தான் மஹாராஜரே! மஹாரத
ஸுஷேணன் அந்த நகுலனைப் பத்துஅம்புகளால் அடித்து ஒரு
ரபாத்திஞலே வில்லையும் விரைவாகவெட்டினன் பிறகு, கோபம்
ட்டவனன நகுலன் வேறுவில்லைக்கையிலெடுத்து ஒன்பதுபாணங்
ல யுத்தத்தில் ஸுஷேணனை எதிர்த்துத் தடுத்தான் அரசரே!
ருவீரர்களைத் துன்பஞ்செய்கின்றவனன அந்தநகுலனே, பாண
ல திக்குக்களை மூடி ஸுஷேணனுடைய ஸாரதியைக் கொன்
, பிறகு, ஸுஷேணனையும் மூன்று பாணங்களால் அடித்தான்

இநத ஸுஷேணனுடைய மிககதிடமானவிலலை மூனறுபலலங
லே மூனருகக துணடாககினன பிறகு, ஸுஷேணன கே
மூணடவனுகி வேறுவிலலைககையிலெடுதது நகுலனைஅறுபதுபா
களாலும ஸஹதேவனை ஏழுபாணஙகளாலும அடிததான ஒருவ
ஒருவா வதம செயயககருதி அமபுகளால விரைவாக அடிததுகெ
ளுகிறவாகளான வீராகளுடைய மிகக கோரமான அநதயுததமா
தேவாஸுராகளுடைய யுததததிறகு ஒபபானதாயிறறு ஸாத
விருஷஸேனனை உருககினலாகிய ஏழுபாணஙகளால அடிதது
படியும எழுபதுபாணஙகளாலஅடிததான, கூாமையுள்ள மூ
பாணஙகளால அவன ஸாரதியையும அடிததான மஹாராஜரே!
ஷஸேனனே, மஹாரதனனஸாதயகியைக கணுககள உட
துளள அமபினல நெறறியில அடிததான மஹாராஜரே! வி
ஸேனன பிரயோகிததபாணததால பீடிககபபடட ஸாதயகி
வன கோபஙகொணடான, கோபஙகொணடு, பயஙகரமானவே
தையும வெளிபபடுததினன வீரனன ஸாதயகி சீககிரமாகச சி
பதினைநதுபாணஙகளைக கையிலெடுதது விருஷஸேனனுடைய
தியை மூனறுபாணஙகளாலகொனறு அவனுடையவிலலை ஒருபல
தினல துணடாககிக குதிரைகளை ஏழுபாணஙகளால கொனறு
டியை ஒருபாணததால நாசஞசெயது மூனறுபாணஙகளால அ
மாாபில அடிததான பிறகு, அநதவிருஷஸேனன தனது தே
மூாசசையடைநது ஒருமுகூாததகாலததினுள மறுபடியுமஎழுநதி
தான யுததததில யுயுதானனல ஸாரதியையும குதிரைகளையும ர
தையும கொடியையும இழநதவனககசசெயயபபடட அநத விருஷ
னன யுயுதானனைக கொலலவிருமபிக கததியையும கேடகததை
கையிலகொணடு அவனை எதிாததுசசெனறுன விரைவாகவருகி
விருஷஸேனனுடைய கததியையும கேடகததையும ஸாதயகி
வன வராஹகாணஙகளெனகிற பததுபபாணஙகளால அடிததா
துசசாஸனனே, ரததைதயிழநதவனும ஆயுதஙகளையிழநத
மாகச செயயபபடட அநதவிருஷஸேனனைககணடு விரைவாக
னைத தனதுதேரினமீதேறறிவைததுககொணடு வேறொரு ரத
அடையுமபடிசெயதான பிறகு, மஹாரதனன விருஷஸேனன வே
ரததினமீதேறிககொணடு எழுபததுமூனறுபாணஙகளால தி
பதிபுததிராகளையும ஐநதுபாணஙகளால யுயுதானனையும அறுப
நானகுபாணஙகளால பீமஸேனனையும ஐநதுபாணஙகளால ஸ

நவனையும் முப்பது பாணங்களால் நகுலனையும் ஏழுபாணங்களால்
தானீகனையும் பத்துப்பாணங்களால் சிகண்டியையும் நூறுபாணங்க
ல் தாமராஜரையும் அடித்தான் ராஜேந்திரரே! ஜனாதிபரே!
ந்த வில்லாளியான கர்ணபுத்திரன் இவர்களையும் ஜயத்திலவிருப்ப
ள்ளவர்களான மற்றச்சிறந்தவீரர்களையும் அடித்தான் பிறகு, யுத
த்தில் ஜயிக்கமுடியாதவனான விருஷஸேனன் கர்ணனுடைய பின்
த்தைப் பாதுகாத்தான் ராதேயன் ஒன்பது புதியபாணங்களாலே
த்தானனை ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் தேரையும் இழந்தவ
ரச் செய்து மூன்றுபாணங்களால் அவன் நெற்றியில் அடித்தான்
ந்த ஸாத்யகி சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி அமைக்கப்பட்ட வேறு
த்தில் மறுபடியும் ஏறிக்கொண்டு பாண்டவர்களோடுகூடி யுத்தஞ்
யது கர்ணனுடையபடையைச் சிதறஅடித்தான் பிறகு, கர்ணனை
ருஷ்டத்யும்னன் பத்துப்பாணங்களாலும் த்ரௌபதீபுத்திரர்கள்
ழபத்துமூன்று பாணங்களாலும் யுயுத்ஸு ஏழுபாணங்களாலும்
டித்தார்கள் கர்ணனை, பீமஸேனன் அறுபத்துநாலுபாணங்களா
ம ஸஹதேவன் ஏழுபாணங்களாலும் நகுலன் முப்பதுபாணங்களா
ம சதானீகன் ஏழுபாணங்களாலும் சிகண்டி பத்துப்பாணங்களா
ம வீரரான தாமராஜா நூறுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள்
ஜேந்திரரே! ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான இவர்களும் மற
சிறந்தவீரர்களும் மஹாயுத்தத்தில் மஹாவில்லாளியான ஸூத
திரனை அடித்தார்கள் சத்துருக்களைச் சிக்ஷிக்கிறவனும் வீரனு
ன அந்த ஸூதபுத்திரன் ரதத்தோடு சஞ்சரித்துக்கொண்டு
வர்களை நல்ல கூர்மையான பத்துப் பத்துப்பாணங்களால் திருப்பி
டித்தான் பிறகு, ஸூதநந்தனனான கர்ணன் எல்லாப்போர்வீரா
நம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே சிறந்தரதிகர்களும் கோப
ள்ளவர்களும் முயற்சியுள்ளவர்களும் மஹாரதர்களுமான ஸாத்யகி,
ஸேனன், த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, த்ரௌபதீபுத்திரர்கள்
ய இவர்களை அரைநிமிஷத்திலுள் ரதங்களை இழந்தவர்களாகச்
த்தான் பாணங்கள் வீணாகாமலிருப்பதால் பிராணிகளுடைய
டங்கள் ஆச்சரியமடைந்தன மஹா பாக்கியமுள்ளவரே! அந்த
த்தத்தில் மஹாத்மாவான கர்ணனுடைய அஸ்திரவீர்யத்தையும்
வத்தையும் கண்டோம் அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது அந்தக்
னான பரபரப்புடன் பாணங்களை எடுப்பதையும் தொடுப்பதையும்
ப்பதையும் ஜனங்கள் காணவேயில்லை ராஜேந்திரரே! மேற்குத
கில் அவனைக்கண்டு லாகவத்தினால் கிழக்குத்திக்கிலும் கண்டோம்

எங்கு கர்ணன் இருந்தானோ நாங்கள் கண்டறியோம் மன்னரே! விட்டிற்பூச்சிகளின் கூட்டங்களைப்போலத் திக்குகளை மூடுகின்றவைகளும் நான்குபக்கத்திலும் வாரியிறைக்கப்படுகின்றவைகளுமான அந்தக் கர்ணனுடைய பாணங்களைமாத்திரம் கண்டோம் வேந்தரே! அப்பொழுது யுத்தவீரர்கள், எல்லாத்திக்குகளையும், சூரியனுடைய கிரணங்களால் சூழப்படுவதுபோலக் கூர்மையானவைகளும் நாற்புறங்களிலும் ஆயிரமாயிரமாக வந்து விழுகின்றவைகளும் உட்படிந்த கணுக்களுள்ளவைகளுமான அந்தக் கர்ணனுடைய பாணங்களால் சூழப்பட்டவைகளாகக் கண்டார்கள் அந்த யுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடப்பட்ட ஆகாயமானது மேகங்களால் மூடப்பட்டதுபோலத் தோன்றியது கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே ஸ்வர்க்கமும் ஆகாயமும் பூமியும் திக்குகளும் மூடப்பட்டன அந்த இடத்தில் ஆகாயமானது சிவந்த மேகத்தால் மூடப்பட்டதுபோல விளங்கியது பிறகு, யுத்தவீரர்களின் செய்கையைச் செய்பவனும் அளவிட முடியாத ஆண்மையுள்ளவனும் மஹாரதனும் அரசனுமான கர்ணன் யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களைக்கொன்று வில்லைக்கையிற்பிடித்து யுத்தரங்கத்தில் நர்த்தனஞ்செய்கின்றவன்போன்ற கர்ணன் எவர்களால் அடிக்கப்பட்டானோ அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் மும்மூன்றுமடங்கு அதிகமான பாணங்களால் திருப்பியடித்தான் கர்ணன் மறுபடியும் அந்தவீரர்களை ஆயிரம் பாணங்களாலடித்து ஸிம்மநாதஞ்செய்தான் பிறகு, அந்தவீரர்கள் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் த்வஜங்களோடும் குடைகளோடும் கூடியவர்களாக (கர்ணனுக்கு) 1 அவகாசத்தைக் கொடுத்தார்கள் கர்ணனால் ஹிம்ஸிக்கப்படுகின்ற அந்தயுத்தவீரர்கள் கர்ணனிடத்தினின்று பயந்து பிரஜ்ஞையையிழந்து எல்லாத்திக்குகளையும் (தங்களுடைய சப்தத்தால்) எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு பத்துத்திக்குகளிலும் ஓடினார்கள் பகைவர்களை அழிப்பவனான ராதேயன் அந்தமஹாவில்லாளிகளை அம்புமழைகளாலே நன்றாக அடித்து அரசர்களுடைய படையில் துன்பமில்லாமல் பிரவேசித்தான் அந்த ராதேயன் பின்வாங்காத தேர்வீரர்களான சேதிதேசத்து வீரர்கள் முந்நூற்றுவரைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்துப் பிறகு யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச் சென்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, தேரிழந்தவர்களான அந்தச்சூரர்கள் வேறுதேர்களில் ஏறிக்கொண்டு தர்மராஜனுடையபுத்திரரானயுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அரசரே! பிறகு, அந்தச்சத்துருவீரர்களும் ஸாத்யகியுடன்

1 பின்வாங்கினரென்பது

டினசிகண்டியும் ஸ்வர்ணக்கட்டுடன் கூடியவைகளும் சாணக்கல்லில் ட்டப்பட்டவைகளுமான பற்பல பாணங்களைப் பிரயோகித்துக் காண்டு ராதேயனிடத்தினின்று அரசரைப் பாதுகாப்பதற்காக அவரைச்) சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அவ்வாறே, முயற்சியுள்ளவா ளும் பெரியவில்லைக் கையில்பிடித்தவர்களுமான உத்தமௌஜஸ் ந்ராகளனைவர்களும் யுத்தத்தில் தடுக்கமுடியாத கர்ணனை நான்கு க்கத்திலும் பாதுகாத்தார்கள் அரசரே! நானாவிதமான வாத்ய கோஷங்களும் தோன்றின எதிரில் கர்ஜிக்கிற சூரர்களுடைய ிம்மநாதமும் தோன்றியது பிறகு, யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக் காண்ட பிருதாபுத்திரர்களான பாண்டவர்களும் கர்ணனை முதன் மையாகக் கொண்ட கௌரவர்களான நாங்களும் பயமற்றவர்களாகக் ண்டும் எதிர்த்தோம்

நாற்பத்து நான்காவது அத்யாயம்

(கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைத் தோல்வியடையச்செய்து பரிஹாஸஞ் செய்ததும், ஸங்குல யுத்தமும்)

கர்ணன், அந்தசேனையைப் பிளந்து, பிறகு, ஆயிரக்கணக் ான ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாட்களா லும் சூழப்பட்டவனாக யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்தான் அவன் சத்து ருக்களால் பிரயோகிக்கப்படுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான பற்பல ஆயுதங் ளை உக்கிரமான அனேகபாணங்களால் அறுத்துப் பரபரப்பில்லா ல் அவர்களை அடித்தான் ஸூதபுத்திரன் அவர்களுடைய தலை ளையும் கைகளையும் தொடைகளையும் அறுத்தான் அடிக்கப்பட்ட ர்களான அவர்கள் பூமியில் விழுந்தார்கள் மற்றவர்கள் தோல்வி டைந்து விரைவாக ஓடினார்கள் மீண்டும் ஸாத்யகியினால் ஏவப்பட்ட ர்களும் காலாட்களுமான திராவிடர்களும் ஆந்திரர்களும் நிஷாதர் ளும் யுத்தத்தில் கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பி எதிர்த்தோடினார்கள் ர்ணனுடைய அம்புகளால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவர்களான அவர் ள் கைகளையும் தலைப்பாகைகளையும் இழந்தவர்களாக வெட்டித்தள் ப்பட்ட ஸாலவனம்போல ஒரே ஸமயத்தில் பூமியில் விழுந்தார்கள் இவ்வாறாக யுத்தத்தில் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் யுத்தவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவர்களாகித் தேகங்களால் பூமியை அடைந்தார்கள், புகழினால் திக்குகளையும் நிரப்பினார்கள் பிறகு, யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட அந்தகன்

போனற சூரியகுமாரனை காணனைப பாணடவாகளும பாஞசா
களும, வியாதியை மநதிரஙகளும ஔஷதஙகளும தடுபபதுபோ
தடுததாாகள அநதககாணன அவாகளை நனருக அடிதது மநதிர
ளாலும ஔஷதிகளாலும செயயபபடட பரிகாரததைமீறி அடஙகா
மேலிடுகினறவியாதிபோல மறுபடியுமே யுதிஷடிரரை எதிாததா
அவன, அரசசைரக காபபதில பேராவலுடையவாகளான பாணட
களாலும பாஞசாலாகளாலும கேகயாகளாலும தடுககபபடடு, மரு
பிரமமவிததுககளை மீறிசசெலலச சகதியறறவனுவதுபோல, அ
களை மீறிசசெலவதறகுச சகதியறறவனுன பிறகு, யுதிஷடிரா ப
தானாகளான அநத யுததவீராகளால தடுககபபடடு ஸமீபததிலி
கினற வீரனை காணனைககணடு பாணஙகளால அடிததாா எட
னுல குததபபடட யானைபோலப பாாததருடைய அமபுகளால அ
கபபடட காணன ஒனறுசோநதிருககினற வீராகளை நனருக அடித
யுதிஷடிரரைப பிடிததான பிறகு, யுதிஷடிரா கோபததினுல க
கள நனருகசசிவநது சததுருவீராகளைக கொலலுகினறவனும ஜ
பவாகளுள சிறநதவனுமான காணனை அடைநது, 'காணா! கா
வீண நோககமுளளவனே! ஸூதபுததிர! எனவாாததையைக கே
யுததததில பலசாலியான பலகுனனேடு எபபொழுதும போ
போடுகிருய துாயோதனனுடைய அபிபபிராயததில நிலைபெற
னுக எஙகளை நிததியம ஹிமஸிககிருயாதலால, உனககுளள பல
வீாயம, பாணடவாகளிடததிலுளள பகைமைஆகிய எலலாவற
யும இபபொழுது மிகக ஆணமையைக கைககொணடு காடடு ம
யுததததில உனககு யுததததிலிருககினற ஶரததையை நான இ
பொழுது போககுவேன' என்று சொனனுா மஹாராஜரே! பா
புததிரா, அபபொழுது காணனைபபாாதது இவவாறு சொலலிவிட
ஸவாணமயமான புஙகஙகளுளளவைகளும உருககிஞறசெயதவை
மான பதது பாணஙகளால அவனை அடிததாா பாரதரே! பகை
களை அடககுபவனும சிறநத விலலாளியுமான ஸூதபுததிரன அட
ஹாஸஞ செயகிறவனபோலப பததுவதஸதநதஙகளால அவரை
திருபபியடிததான ஸூதபுததிரனுல நனருக அடிககபபடட அந
பாணடவரோ அலக்ஷியஞசெயது ஹவிஸினுல அகனி ஜவலிபப
போலக கோபததினுல ஜவலிததாா ஜவாலைககூடடஙகளால சூழ
படட யுதிஷடிரராஜருடைய தேகமானது யுகாநதகாலததில எரி
எணணஙகொணட பிரளயகாலருெபபினுடைய வேருெ உருவ
போலக காணபபடடது பிறகு, யுதிஷடிரா மிகபபெரிதாயிருப

பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான வில்லில் நாணேற்றி
ழுப்பிக் கூர்மையுள்ளதும் மலைகளையும் பிளக்கும் திறமையுள்ளது
ன் ஓர் அம்பை (அந்த வில்லில்) பூட்டி எய்தார் பிறகு, ராஜரான
ஷ்டிரர் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லும் விருப்பத்தினால் விரை
ன் யமதண்டத்துக்கொப்பான ஓர் அம்பை நன்றாக இழுத்துப்
யோகித்தார் வேகமுடைய யுதிஷ்டிரரால் விடப்பட்டதும் இடி
ராயுதம் இவற்றின் சப்தத்துக்கொப்பான சப்தமுள்ளதுமான
தப்பாணமானது மஹாரதனான கர்ணனுடைய இடதுவிலாப்புறத்
விரைவாக நுழைந்தது அந்த அடியினால் பீடிக்கப்பட்ட மிக்க
பலமுள்ள அந்தக் கர்ணன் தேகத்தளர்ச்சியடைந்து வில்லை
வவிட்டு நடுக்கமுற்று மூர்ச்சை அடைந்தான் கர்ணன் உயிரை
ந்தவன்போலப் பிரஜ்ஞையை இழந்தவனாகிச் சல்யனுக்கு
ராக விழுந்தான் யுதிஷ்டிரராஜரும் பார்த்தனுக்கு நன்மை
ச் செய்யும் எண்ணத்தினால் கர்ணனை மறுபடியும் அடிக்கவில்லை
கு, நிறம் மாறியிருக்கின்ற முகத்தையுடையவனும் துன்ப
்றவனும் அவ்வித நிலைமையை அடைந்திருக்கின்றவனுமான
ணனைக் கண்டு பெரிதான தார்த்தராஷ்டிரனுடைய படை முழு
ம ஹாஹாகாரஞ் செய்தது மஹாராஜரே! ராஜாவினுடைய
ாக்கிரமத்தைக்கண்டு பாண்டவர்களுள் ஸிம்மநாதங்களும் கோக
ந்தலங்களும் அவ்வாறே 'கலகல' என்னும் சப்தங்களும்
ானறின கொடிய பராக்கிரமமுள்ள ராதேயன் சற்றுநேரத்
்குள் பிரஜ்ஞையை அடைந்து அரசரை அழிப்பதன்பொருட்டு
்த்தைச் செலுத்தினன் அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ள
்தக் கர்ணன் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் வெற்றி
்க் கொடுக்கக்கூடியதும் பெரிதுமான வில்லில் நாணேற்றி எழுப
கூர்மையுள்ள பாணங்களைப் பாண்டவர்மீது இறைத்தான்
்கு, மஹாத்மாவான யுதிஷ்டிரருடைய சக்கரரக்ஷகர்களான சந்திர
வன் தண்டதாரன் என்கிற இரண்டு பாஞ்சால வீரர்களையும் யுத்
்தில் இரண்டு க்ஷுரங்களால் கொன்றான் பாரதரே! யுத்தத்தில்
்ந்த வீரர்களான அவ்விருவரும் சந்திரனுடைய ஸமீபத்தில் புனர்
ஸு நக்ஷத்திரங்களைப்போலத் தர்மராஜருடைய ரதத்திற்கு ஸமீபத்
் பிரகாசித்தார்கள் யுதிஷ்டிரர் மறுபடியும் கர்ணனை முப்பது
ணங்களால் அடித்தார் ஸுஷேணனையும் ஸத்யஸேனனையும்
மூன்று பாணங்களால் அடித்தார், யுதிஷ்டிரர் சல்யனைத் தொண்
ாறு பாணங்களாலும் ஸூதபுத்திரனை எழுபத்துமூன்று பாணங்

களாலும் அவனுக்கு ரக்ஷகர்களான அவ்வீரர்களை மும்மூன்று பா
களாலும் அடித்தார் அரசரே! பிறகு, அதிரதபுத்திரன் கா
உரக்கச் சிரித்துக் கூர்மையுள்ள அறுபது பாணங்களால் யு
ஷ்டிரரை அடித்து யுத்தத்தில் அப்பொழுது ஸிம்மநாதஞ் செய்த
பிறகு, பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த சிறந்த வீரர்கள், கோபங்கொ
யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கக்கருதிக் கர்ணனை அம்புகளால் அ
தார்கள் ஸாத்யகி, சேகிதானன், யுயுத்ஸு, பாண்டியன், த
ட்டத்யும்னன், சிகண்டி, த்ரௌபதி புத்திரர்கள், பிரபத்ரகர்கள், ந
ஸஹதேவர்கள், பீமஸேனன், சிசுபாலனுடைய குமாரன், காருசா
மிகுந்திருக்கின்ற மாத்ஸ்யர்கள், கேகயர்கள், காசிதேசத்து
கள், கோஸலர்கள் ஆகிய இந்த வீரர்கள் விரைவுடன் வஸுஷேண
அடித்தார்கள் பாஞ்சால்யனான ஜனமேஜயனும் கர்ணனைப்பாணங்
லும் வராஹகர்ணங்களாலும் நாராசங்களாலும் நாளீகங்களாலும்,
மையுள்ள அம்புகளாலும் வத்ஸதந்தங்களாலும் விபாடங்களா
க்ஷுரப்ரங்களாலும் சடகாமுகங்களாலும் அடித்தான் ஜனமேஜ
உக்கிரர்களும் நானாவிதமான ஆயுதங்களையுடையவர்களுமான ரதி
ளோடும் யானை வீரர்களோடும் குதிரை வீரர்களோடும் நா
பக்கத்திலும் கர்ணனைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொல்லவேண்டுமென்
எண்ணத்தினால் எதிர்த்துவந்தான் பாண்டவர்களுடைய சி
வீரர்களால் நன்கு எதிர்க்கப்பட்டவனும், கூர்மையுள்ளவைக
கோரமானவைகளும் அவரவர் பெயர்களால் அடையாளமிடப்ப
வைகளுமான அம்புகளாலே மூடப்படுகின்றவனுமான அந்தக
னான அஸுரர்களால் சூழப்படுகின்ற மஹேந்திரனைப்போல் யுத்
தில் சற்றேனும் அசையவில்லை பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அள
முடியாத பலமுள்ள சூரியகுமாரனான கர்ணன், மஹாவில்லாளிகள
பாஞ்சாலர் இருபத்தொருவரையும் சிறந்தவர்களான சேதி
பதினமரையும் அப்பொழுது கொன்றான் பெரியவரே! ந
பிரயோகிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான அந்தக் கர்ணனு
பாணங்கள் விட்டில்பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களைப்போல் எல்லாத
குக்களிலும் காணப்பட்டன கர்ணனுடைய பெயரினால் அ
யாளமிடப்பட்டவைகளும் ஸ்வர்ணமயமான கட்டுகளுள்ளவைக
நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பாணங்கள், மனிதர்
குதிரைகள் இவற்றின் சரீரங்களைப் பிளந்துகொண்டு நாற்புற
லும் பூமியில் விழுந்தன யுத்தகளத்தில் அப்பொழுது கர்

வனுலே சிறந்த சைத்ய வீரர்களும் எல்லா ஸ்ருஞ்சயர்களும் நூறுநூறாக கொல்லப்பட்டார்கள் கர்ணனுடைய பாணங்களால் காயம்) நன்றாக மறைக்கப்படவே, மிகுந்த இருள் தோன்றியது கு, பகைவர்களுடையதும் தன்னுடையதுமான ஒன்றுமே அறி படவில்லை க்ஷத்திரியர்களுக்குப் பயங்கரமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற த இருட்டில் மிக்க கைவல்லமையுள்ள கர்ணன் அநேக க்ஷத்திரியர் எரித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தான் பிறகு, பாணங்களாகிற ராஜ்வாலைகளுடன் கூடியதும் வீர்யமாகிற சுடுகையுள்ளதுமான னுகிற நெருப்பானது பாண்டவர்களாகிற காட்டை எரித்துக் ண்டு யுத்தத்தில் அழகாக நாற்புறத்திலும் ஸஞ்சரித்தது மஹா ரே! பிறகு, அந்தப் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த மஹாரதர்களும் லா ஸ்ருஞ்சயர்களும் நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அஸ்தி களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு மஹாவில்லாளியான கர்ணனை ாகு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் மஹாவில்லாளியான அந் கர்ணன் மஹாபலசாலிகளான வீரர்களுடைய மஹாஸ்திரங்களை ந் தது அட்டஹாஸஞ்செய்து அரசரான யுதிஷ்டிரருடைய வில்லை டினன் பிறகு, கர்ணன் ஒரு நிமிஷத்துக்குள் படிந்தகணுக்க ர்ள தொண்ணூறு பாணங்களை ஸந்தானஞ்செய்து கூர்மையுள்ள தஅம்புகளால் யுத்தத்தில் யுதிஷ்டிரராஜருடையகவசத்தைஉடைத் ன பொன்னால் வேலைசெய்யப்பட்டதும் இரத்தினங்களால் சித் க்கப்பட்டதும் விழுகின்றதுமான அந்தக் கவசமானது காற்றினு க்கப்பட்டுச் சூரியனோடுசேர்ந்திருக்கிற மின்னலுள்ள மேகம்போல ங்கியது யுதிஷ்டிர ராஜருடைய அங்கத்தினின்று நழுவினதும் த்திரமான இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந் கவசமானது இரவில் மேகமில்லாத ஆகாயம்போல விளங்கியது ஷபரேஷ்டரே! பாணங்களால் கவசம் பிளக்கப்பட்டவரும் ரக் தினால் நன்கு நனைக்கப்பட்டவருமான யுதிஷ்டிரர் உதிக்கின்ற யன்போலப் பிரகாசித்தார் பர்ணங்களில் எல்லா அங்கங்களும் றக்கப்பட்டவரும் கவசம் உடைக்கப்பட்டவருமான அந்த யுதிஷ் ர் யுத்தத்தில் க்ஷத்திரிய தாமரத்தைக் கைக்கொண்டு ஸிம்மநாதனு பதார் பாண்டவர் யுத்தத்தில் பரபரப்புள்ளவராச நெடுநேரம் கா ந்து ஜ்வலிக்கின்ற வஜ்ராயுதம் போலிருக்கின்ற சக்தியை வேகத் டன் பிரயோகித்தார் ஆகாயத்தில் ஜ்வலிக்கின்றதுபோலுள்ள அந் சக்தியை விரைவாகச் செல்லுகின்ற ஏழுபல்லங்களாலே ராதே

யன துணடாககினன அநதச சகதியானது யுததததில சிதறிவி
டது சுறுசுறுபபுடன காரியததைச செயபவரானயுதிஷடிரா நான
தோமரஙகளாலே காணனை மாரபிலும இரணடு கைகளிலும நெற்
றியிலும அடிததது ஸநதோஷததாலே ஸிமமநாதஞசெயதார வெளியி
பெருககினற இரததததுடனகூடின காணன கோபமுளள ஸாப
போலப பெருமூசசுவிடடுககொணடு ஒனபது பாணஙகளாலே யுதி
டிரருடைய ஸாரதியான [1] பாரஷடியை அடிததான, அரசரா
யுதிஷடிரருடைய தவஜததையும வெடடினன, அநத யுதிஷடிர
யும மூனறுபாணஙகளால அடிததான, அவருடைய இரணடுஅம
தூணிகளையும உடைததான, ரததததையும எளளளவெளளள
வெடடினன பாரதரே! இநத ஸமயததில பாணடவாகளைச சோ
சூராகளான மஹாரதாகள ராதேயனமீது அமபுமழைகளைப பொ
தாாகள மஹாராஜரே! ஸாதயகியும சிகணடியும, பகைவாகளை நாச
செயபவனன காணனமீது இருபததைநது பாணஙகளையும ஒன
பாணஙகளையும வாஷிததாாகள அரசரே! பிறகு, காணன கோ
கொணடு ஐநதுபாணஙகளாலும வேறு மூனறு சிலீமுகஙகளா
யுததததில ஸாதயகியை அடிததான அவன அநதச சைனே
னுடைய வலககையை மூனறு பாணஙகளாலும இடககையைப
னுறு பாணஙகளாலும அவனுடைய ஸாரதியை ஏழுபாணஙகளா
அடிததான பிறகு, கூாமையுளள நானகு அமபுகளாலே அவனுடை
நானகுகுதிரைகளையும சீககிரம யமனுடையவீடடுககு அனுபபின
பிறகு, மஹாரதனன காணன வேறொரு பலலததினலே விலலைய
தது தலைபபாகையுடன கூடின ஸாரதியினுடைய தலையைச சரீர
வினறு கவாநதான குதிரைகளும ஸாரதியும கொலலபபடட ர
தில வீறறிருககினற அநதச சைனேயன காணனமீது வைடூரிய
தினஙகளால அலஙகரிககபபடட ஒரு சகதியாயுததததைப பிரயோ
தான பாரதரே! விலலாளிகளுள சிறநதவனன காணன வருகின
அநதசசகதியை உடனே இரணடாகத துணடாககி அவாகளைவ
யும எதிாததான அளவிடறகரிய பலமுளள காணன பிறகு மஹா
ரதாகளான அநதப பாணடவவீராகளைக கூாமையுளள பாணஙகள
பயிறசியினலும பலததினலும தடுததான ராதாபுததிரனன காண
ஸிமமமானது அலபமிருகஙகளைப பீடிபபதுபோலப பாணஙகள
அவாகளைப பீடிததுப படிநத கணுககளுளள அமபுகளால த

1 'பாாஷணி' எனபது வியாககியான பாடம

ஜரைத துன்புறுமபடிசெயது கூரமையான அமபுகளைப பிரயோ
துககொணடு அவருககெதிரில வநதான பிறகு, குதிரைகளும
ரதியும கொலலபபடட தாமபுததிரா மனமநொநது காணனுககு
ரில நிறபதறகுச சகதியறறவராகி விலகிசசெனறுா அரசரே!
னன, பாணடுபுததிரரான அநத யுதிஷடிரரை எதிரததுசசென று
திககினறவனபோல உரககசசிரிததுககொணடு பாணடவரைப
ரதது, 'நறகுலததிலபிறநது க்ஷததிரிய தாமததில நிலைபெற
ன எவவாறு யுததததில பகைவாகளை விடடு விலகுவான? மஹா
ததில உயிரைக காபபாறறிககொள நீ க்ஷததிரிய தாமஙகளில
மாததியமறறவனெனபது எனனுடைய எணணம பிராமமண
ககுப பலததைக கொடுககககூடிய வேதாதயயனததிலும யஜஞ
ததிலும நீ பறறுளளவன குநதிபுததிர! நீ யுததஞசெயயாதே
ாகளை அணுகாதே இவவாறு அபபிரியததைப பேசாதே நீ யுத
தை நாடாதே ஐய! மறறவாகளைசசொலலலாம எனனைபபோன
ாகள சொலலததககவாகளலலா யுததததில எனனைபபோனறவா
பபறறிப பேசுகினற நீ இதனையும மறறதையுமஅடைவாய குநதி
திர! உனனுடைய வீடடுககுபபோ அலலது, எவவிடததில
ஷணாஜுனாகளிருககிறாகளோ அஙகே போ ராஜனே! காணன
விததிலும யுததததில உனனைக கொலலமாடடான' என்று
னனன புருஷாகளுள சிறநதவனும மஹாரதனுமான காணன
திதேவிககுக கொடுததிருககிற வரததை நினைதது, வதமடைய
ணடிய நிலைமையை அடைநதிருககினற தாமராஜரைக கொலல
லை பிறகு, மஹாபலசாலியான காணன, இவவாறுசொலலி யுதிஷ
ரை விடடுவிடடு, வஜரபாணியான இநதிரன அஸுரசேனையைக
லவதுபோலப பாணடவசேனையைககொனறுன அரசரே! பிறகு,
ஷடிரராஜா வெடகமடைநது விரைவாக யுததததைவிடடு விலகி
 பிறகு, யுதிஷடிரராஜா விலகினதாக எணணிச சைதயாகளும
டவாகளும பாஞசாலாகளும மஹாரதனன ஸாதயகியும அவ
ற சூராகளான தரெளபதிபுததிராகளும மாதரீபுததிராகளான
 ஸஹதேவாகளும நிலையிலதவறுதவரான தாமராஜரை அனு
தாாகள பிறகு, வீரனனகாணன திருமபிசசெலலுகினற யுதிஷ
டைய படையைககணடு மகிழசசியுறறுக கெளரவாகளுடன
 பினபுறததில தொடாநது சென்றுன பேரிகள, சஙகஙகள,
ஙகஙகள, விறகள இவறறின ஒலியும அவவாறே தாாததராஷ
களுடைய ஸிமமநாதமும தோனறின கெளரவரே! மஹாராஜரே!

பெரியவரே! யுதிஷ்டிரரோ, விரைவாக ஸருதகீாததியினுடை
ரதததில ஏறிககொணடு அநதக காலனுடைய விககிரமததை
அவனாலே சேனை துரததியடிககபபடுவதையும கணடு கோ
கொணடு, தமமுடைய யுததவீராகளைப பாாதது, 'வீராகளே! இ
களைககொலலுஙகள ஏன சுமமா இருககிறீாகள?' எனறுசொன
பிறகு, அரசராலே அனுமதிகொடுககபபடடவாகளும பீமஸேன
முதனமையாகக கொணடவாகளுமான பாணடவாகளுடைய எ
மஹாரததாகளும உமமுடைய புததிராகளை நோககி ஸமீபததில
தாாகள பாரதரே! அவவிடததில யுததவீராகளுடைய சபத
ஓடுகினற ரதஙகள, யானைகள, குதிரைகள, காலாடகள இன
ளுடைய பெரிய சபதமும ஆஙகாஙகு உயாததூககிப பிடிககபப
சஸதிரஙகளுடைய சபதமும மிகுதியாகத தோனறின மஹாயுத
தில போாவீராகள 'வாருஙகள, அடியுஙகள, விரைவாக நாறபு
களிலும ஓடுஙகள' எனறு சொலலிககொணடு ஒருவரையொரு
அடிததாாகள அநத ரணகளததில ஆகாயததில அமபுமழைகள
மேகததினால நிழலுணடாவதுபோல நிழலுணடாயிறறு ஐயா! கு
திருபபவாகளும ஒருவரையொருவா துனபஞசெயகினறவாகளும
புருஷஸரேஷடாகளால அரசாகள கொடிகளையும கொடிமரஙகளை
குடைகளையும குதிரைகளையும ஸாரதிகளையும ரதஙகளையும ஆயு
களையும இழநதவாகளாகவும அஙகஙகளையும அஙகஙகளினஉறுப
களையுமஇழநதவாகளாகவும க்ஷீணிதது,வஜராயுதததாலபிளககபப
மலைசசிகரஙகளபோல விழுநதாாகள பாகாகளுடனகூடின யானை
வெடடபபடடும உடைககபபடடும மாறுபாடடைநதுமிருககினற
சஙகளுடனும அலஙகாரஙகளுடனுமகூடின சரீரஙகளையுடையன
ளாகவெடடபபடடும கொலலபபடடும பூமியில விழுநதன வீரா
ஏறிச செலுததிய குதிரைகள அவவீராகளுமகொலலபபடடு ஆயிர
யிரமாக விழுநதன ஆயுதஙகளால நனகு அடிககபபடட சரீரஙக
டைய யானைகள ரதிகாகளால கொலலபபடடன யுததததில ஆ
கணககான காலாடகூடடஙகள எதிரிவீராகளால நாசமபணணப
டன அகனறும நீணடும சிவநதுமிருககினற கணகளையுடையன
ளும தாமரைமலரும சநதிரனுமபோனறவைகளுமான முகஙகளு
யுததவீராகளுடைய தலைகளால பூமியானது நானகுபககததிலும
பபடடது ஜனஙகள விமானததில அபஸரஸுககூடடஙகளின க
வாததியஙகளின சபதஙகளுடனகூடின சபதததை, பூமியிலபோல ஆ
யததிலும கேடடாாகள வீராகளாலே லக்ஷககணககாக எதிரில

படடிருககினற வீராகளை அபஸரஸுகளின கூடடஙகள விமா
ஙகளில ஏறறிஏறறி வைததுககொணடு செனறனா மிகக ஆசசாய
ன அநதசசெயகையைப பிரதயக்ஷமாககககணடு ஸவாககததிலுளள
நபபததினால சூராகள மிகக ஸநதோஷமுளள மனததையுடைய
களாக ஒருவரையொருவா விரைவாகக கொனருாகள யுததததில
காகள் ரதிகாகளோடு எதிாதது விசிததிரமாக யுததம செயதாா
காலாடகளோடு காலாடகளும யானைகளோடு யானைகளும
திரைகளோடு குதிரைகளும போாபுரிநதன யானைகளுககும குதி
களுககும மனிதாகளுககும நாசததை உணடுபணணுகினற யுதத
னது சேனையினால உணடுபணணபபடட புழுதியினால மூடபபடடு
வாறு நடநதுவருமபொழுது நமமவா நமமவரையும பகைவாகள
கவாகளையும கொனருாகள வீராகள ஒருவரையொருவா மயி
பபிடிததும பறகளால கடிததும நகஙகளால கிளளியும சணடை
பதாாகள வீராகளுடைய தேகஙகளையும பாவஙகளையும போககு
ற முஷடியுததமும வாகுயுத்தமும நடநதன யானைகளுககும
திரைகளுககும மனிதாகளுககும க்ஷயததை உணடுபணணுகினற
வாருனயுததம நடககுமபோது மனிதாகள குதிரைகள யானை
இவறறின தேகஙகளினினறு இரததநதி பெருகியது அநத ரகத
பானது மனிதாகளாலும குதிரைகளாலும யானைகளாலும நெருங
அநத யுததததில விழுநதிருககினற அநேக மனிதாகள, குதிரை
யானைகள, பாகாகள இவாகளுடைய சரீரஙகளை இழுததுக
ணடு செனறது இரதததததை ஜலமாககொணடதும மிகக
ரமாயிருபபதும மாமஸஙகளாலும ரகதஙகளாலும சேறுளளதும
ிதாகள குதிரைகள யானைகளின தேகஙகளை இழுததுககொணடு
ல்லுகினறதுமான அநத இரததநதியானது பயபபடுகிறவாகளுக
பயததைச செயவதாயிருநதது வெறறியை விருமபுகினறவா
ரன சிலா அநத ரகதநதியினுடைய அககரையை யானையினால
டநதாாகள மறறவாகள நீநதியும அமிழநதும மேலே எழுநதும
கரையை அடைநதாாகள பாதஸரேஷ்டரே! அநத வீராகள்
நததினால பூசபபடட அஙகஙகளையுடையவாகளாகவும சிவந
ககினற கவசஙகளையும ஆயுதஙகளையும வஸதிரஙகளையுமுடைய
ளாகவும அநதரகதநதியில மூழகினாகள, இரதததததையுங குடித
கள, ஸநதோஷததையும இழநதாாகள ஆயிரககணககாக விழுந
ககினற ரதஙகளையும குதிரைகளையும மனிதாகளையும யானைகளை
ஆயுதஙகளையும ஆபரணஙகளையும கவசஙகளையும கணடோம

ஆகாயததைதயும ஸவாககததைதயும பூமியையும திககுககளையும பெ
பானமையாகச சிவநதநிறமுளளவைகளாகக கணடோம பாரத
ரகததினுடைய நாறறததிலுைம ஸபாசததிலுைம ரஸத
லும மிகக சிவபபான ரூபததிலுைம பரவுகினற சபதததிலு
சேனைககுப பெருமபானமையாக மிககபெரிதான துயரம நோந
பீமஸேனன முதலான வீராகளால நனறுக அடிககபபட்ட
முடைய அநதச சேனையைககுறிதது அபபொழுது ஸாதயகி
லான வீராகள மறுபடியும நனறுக எதிாததுவநதாாகள ராஜ
வருகினற அநதவீராகளுடைய வேகம ஸஹிககமுடியாமலிருபப
கணடு உமமுடைய புததிராகளது பெருஞசேனையானது புறஙகா
ஓடியது நானகுபககததிலும அநத வீராகளாலே கலககபபட்ட
முடைய அநதச சேனையானது ரதஙகளும குதிரைகளும யானைக
சிதறினதாகவும மனிதாகளாலும குதிரைகளாலும வயாபிககபப
தாகவும கவசஙகளழிககபபட்டதாகவும நனறுக அடிககபபட்டி
கிற ஆயுதஙகளையும விறகளையுமுடையதாகவும காட்டில சிஙகத
பீடிககபபடும யானைககூட்டமபோல விரைவாக ஓடியது

நாறபததைநதாவது அதயாயம

(கர்ணனைத் தோல்வி அடையச்செய்து கொல்லக்கருதிய பீமஸே
சல்யன் காரணங்களைச்சொல்லித் தடுத்தது)

மஹாராஜரே! எதிாதது வருகினற அநதப பாணடவாக
கணடு உமமுடைய சேனையைத துரியோதனன நானகு பகக
லும தடுததான பரதரிறசிறநதவரே! அரசரே! யுததவீராகளை
தனனுடைய சேனையையும நாறபுறஙகளிலும உமமுடைய புதத
அழைததுககொணடிருககுமபொழுதே அவாகள திருமபவி
பாரதரே! பிறகு, பக்ஷஙகளிலும பக்ஷஙகளுடைய நுனிகளி
நடுவயிறறிலும நினறுகொணடிருநத கௌரவாகள அபபொ
சஸதிரஙகளுடனகூடினவாகளாக யுததததில பீமஸேனனைககுறி
எதிாததுச சென்றாாகள காணனும, புறஙகாட்டி ஓடுகினற தா
ராஷ்டிராகளைககணடு மதரராஜனைப பாாதது, 'பீமனுடைய ரதத
நோககிச செல' எனறு சொனனான காணன இவவாறு சொ
கேட்ட மதரதேசாதிபதியான சலயன அபபொழுது பீமஸேனன
குமிடததுககு ஹமஸமபோனற நிறமுளள சிறநத குதிரை

தினை மஹாராஜரே! யுததததில பிரகாசிககினற சலயனுலே
ணடபபட்ட அநதககுதிரைகள பீமஸேனனுடைய ரததகதை
ருஙகி நனருக எதிாததுநினறன பரதஸரேஷடரே! எதிாதது
நகினற காணனைககணடு பீமன கோபததுடன அவனுடைய அழி
னபொருட்டுப புததியைசசெலுததினை அநதபபீமன வீரனை
தயகியையும பாாஷதனை திருஷடதயுமனனையும பாாதது, 'நீங
தாமாதமாவான யுதிஷடிரராஜரை ரக்ஷியுஙகள, நான பாாததுக
ணடிருககும்பொழுதே பெரிதான ஸமசயததினினறு பிரயாஸத
ல விடுபடடாா துராதமாவான ராதேயனுல துாயோதனனுடைய
திககாக எனமுனனிலையில ராஜாவான தாமநநதனா எலலா உப
ஙகளும முறிககபபடடவராகச செயயபபடடாா பாாஷத! இப
ழுது அநதத துககததினுடைய முடிவை அடையபபோகிறேன
கோரமான இநத யுததததில [1] இபபொழுது காணனையாவது
ன கொலவேன அலலது காணனவது எனனைக கொலலுவான
து ஸதயமெனறு உஙகளுககுச சொலலுகிறேன. இபபொழுது அர
ர உஙகளிடததில அடைககலப பொருளாகக கொடுககிறேன
களனைவரும மனககவலையறறவாகளாக அவரை ரக்ஷிபபதில
பறசி எடுததுககொளளுஙகள' எனறு சொனனன மிகக தோள
லிமையுளள பீமஸேனன இவவாறு சொலலிவிடடு உரதத ஸிமம
ததினுலே எலலாததிககுககளையும எதிரொலியிடுமபடி செயது
ணடு காணனைநோககி எதிாததுசசெனருன போரில மகிழபவ
ம விரைவாக வருகினறவனுமான பீமனைககணடு பிரபுவான மதர
தன பிறகு ஸூதபுததிரனைபபாாததுக கூறலானன 'காண! மிகக
பலமுளளவனும கடுஙகோபமுளளவனும நெடுநாளாகச சோதது
வதத கோபததை உனனிடததிலவிடவேணடுமெனறு நிசசயமான
ணஙகொணடவனுமான பாணடுநநதனனைப பாா காண! முனபு,
பிமனயு கொலலபபடடபோதும ராக்ஷஸனை கடோதகசன கொல
படடபோதுஙகூட இநதபபீமஸேனனிடததில இவவிதரூபததை
ன ஒருபொழுதும கணடிலலை பீமன கோபிததால மூவுலஙக
னததையும எதிாபபதில ஸாமாததியமுடையவன, பிரளயகால
ருபபுககுசசமமான ஒளிபொருநதியதும தகுநததுமான ரூபத
தத தரிததுககொணடிருககிருன' எனறு சொனனன அரசரே!
ராநதன ராதேயனைநோககி இவவாறு சொலலிககொணடிருககும
ழுதே, விருகோதரன கோபததினுலே ஜவலிததுககொணடு கா

1 இரணடுசொறகள விடபபடடன

னானை எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, எதிர்த்து வருகின்றவனும் யுத
ததைக்கண்டு களிப்பவனுமான பீமனைக்கண்டு, ராதேயன், உரக்கச் சி
த்துக்கொண்டு சல்யனைப்பார்த்து, 'மத்ரராஜனே! பிரபுவே! பீமனை
னைப்பற்றி நீ என்னிடத்தில் இப்பொழுது சொல்லிய வார்த்
உண்மையே. இந்த விஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை. இந்த விருகோதர
சூரன், வீரன், கடுஞ்சினமுள்ளவன், சரீரத்தில் அபேக்ஷையில்
தவன், பலத்தினால் பலசாலிகளை மிஞ்சியவன். அப்பொழுது விரா
நகரத்தில் அஜ்ஞாதவாஸஞ் செய்கின்ற பீமஸேனன், மறைந்தி
ருந்தன்மையை அடைந்து, த்ரௌபதிக்குப் பிரியத்தைச் செ
யும் விருப்பத்தினாலே தன்கைகளின் உதவியினாலேயே அவன்
கனைப் பந்துவர்க்கங்களுடன் கொன்றான். போர்முனையில் எ
னத்தனுயிருப்பவனும் கோபமுடையவனுமான அந்தப் பீமஸேன
இப்பொழுது காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்ட மிருத்யுவோ
எதிர்த்து யுத்தத்தைச் செய்வான். 'யுத்தத்தில் அர்ஜுனனையாவ
நான் கொல்ல வேண்டும், அல்லது, அவனாவது என்னைக் கொ
வேண்டும்' என்கிற இந்த விருப்பமானது நெடுங்காலமாக என
கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட என்னுடைய ம
ரதமானது ஒருகால் இப்பொழுதே பீமனுடைய எதிர்ப்பினால் உ
டாகலாம். பீமஸேனன் கொல்லப்பட்டாலும் அல்லது ரதத்
இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டாலும் அர்ஜுனன் என்னை எதிர்த்து
வான். அது எனக்கு நல்லதாகும். இச்சமயத்தில் எதனைத் தகு
தாக எண்ணுகிறாயோ அதனைச் சீக்கிரமாக நிச்சயம்பண்ணு' என
சொன்னான்.

சல்யன், அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ள ராதேயனுடைய இ
வார்த்தையைக்கேட்டு, அவ்விதநிலைமையை அடைந்திருக்கின்ற ஸூ
புத்திரனைப்பார்த்து, 'பெருந்தோள்வலிமையமைந்தவனே! மஹாபலசா
யான பீமஸேனனை எதிர்த்துச்செல். உன்னுடைய சக்தியை ந
ன்குக் காட்டிக்கொண்டு (உயிரில்) அபேக்ஷையில்லாதவனாக யுத்த
செய். கர்ண! நெடுங்காலமாக உன்னால் விரும்பப்பட்டு மனத்
லேயேயிருக்கிற விருப்பத்தை நீ அடையப்போகிறாய். இது ஸத்
மென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான். பிற
இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட கர்ணன், மறுபடியும் சல்யனைப்பார்த்
'கோபமுள்ளவனான இந்தப் பீமஸேனனை நான் கொல்லவே
அல்லது, விருகோதரனாவது என்னைக்கொல்வான்' என்று கூறின
மஹாராஜரே! ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான ராதேயன், இவ்வ

சால்லிவிட்டு, யுத்தத்தில் மனத்தைச்செலுத்தி 'போ, போ' என்று
ணடினன் அரசரே! பிறகு, மஹாவில்லாளியான பீமன் சேனை
புத்திராத்துமிடத்திற்குச் சல்யன் விரைவாக ரதத்தோடு சென்
ன ராஜேந்திரரே! கர்ணனுக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்திருக்
காலத்தில் தூர்யங்களுடையகோஷமும் பேரிகளுடையபேரொலி
தோன்றின. பிறகு, பலசாலியான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு
னுக்முடியாத்தான் அந்தக்கர்ணனுடைய சேனையைப் பளபள
ள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான நாராசங்களாலே திக்குக்
ில் ஓடும்படி செய்தான். மன்னரே! மஹாராஜரே! யுத்தத்தில்
ர்ணனுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் கைகலந்ததும் கோரமான காட்சி
ள்ளதுமான அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது அதிபயங்கரமாக நேர்ந்
து. ராஜேந்திரரே! பிறகு, மிக்க தோள்வலியமைந்த பீமஸேனன்
த்துக்கொண்டே ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் அதிக ஸ்ரமமில்
மல் கர்ணனை அணுக எண்ணி எதிரிற்சென்றுன். சூரியனுடைய
மாரனும் தார்மிகனுமான கர்ணன் எதிர்த்துவருகின்ற பீமஸேன
க்கண்டு மிக்ககோபங்கொண்டு நாராசத்தினலே நடுமார்பில் அடித்
ன. அளவிடமுடியாதபலமுள்ளவனுன அந்தக்கர்ணன் மீண்டும்
ணமழைகளைப் பீமஸேனன்மீது பொழிந்தான். ஸூதபுத்திரனுல்
டிக்கப்பட்ட அந்தப் பீமஸேனன் பாணங்களால் அவனை மூடிக்
ூர்மையுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளவைகளுமான ஒன்
துபாணங்களால் அடித்தான். கர்ணன் பாணங்களால் அந்தப்பீம
ஸனனுடைய வில்லை நடுவில் இரண்டாகத் துண்டாக்கினன்.
றகு, வில்லறுக்கப்பட்ட அந்தப்பீமஸேனனை மிக்ககூர்மையுள்ள
ம் எல்லாக்கவசங்களையும் உடைக்குந் தன்மையுள்ளதுமான ஒரு
ாசத்தினுல் நடுமார்பில் திருப்பியடித்தான். அரசரே! மர்மஸ்தா
ங்களை அறிந்தவனுன அந்தப்பீமஸேனன் வேறுவில்லை எடுத்துக்
ூர்மையுள்ள அம்புகளால் கர்ணனை மர்மஸ்தானங்களில் அடித்து
ாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கச்செய்கிறவன்போல் உரத்தசப்தத்
ன் ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். கர்ணன்,காட்டில் மதமிகுந்த செருக்
ள்ள யானையைக் கொள்ளிக்கட்டைகளாலடிப்பதுபோல் அந்தப்பீம
ஸனனை இருபத்தைந்து நாராசபாணங்களாலடித்தான். பிறகு,
ணங்களால் பிளக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனும் கோபமுண்ட
னுமான பாண்டுநந்தனன் பரபரப்பினுலும் பொறுமையின்மையினுலும்
கள் சிவந்து ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லவிரும்பி மஹாவேகமுள்ள
ம் பெரியகார்யங்களை ஸாதிப்பதும் சிறந்ததும் மலைகளையும்பிளக்குந்

திறமையுள்ளதுமான ஓர் அமபை விலலில பூடடினன வாயுகும
ஞன ஹனுமானை மீறியிருககினறவனும மஹா விலலாளியுமா
அநதபபீமஸேனன கோபஙகொணடு திடமான விலலைக காதுவ
யிலிழுததுக கானனைக கொல்லும விருபபததினல அநதபபாண
ததைப பிரயோகிததான பலசாலியான பீமஸேனனல விடபபட
தும வஜராயுதம இடி இவறறின சபததிறகு ஒபபான சப
முள்ளதுமான அநதப பாணமானது வஜராயுதததினுடைய வே
மானது மலையைப பிளபபதுபோல யுததததில கானனைப பிளநத
குருஸரேஷடரே! பீமஸேனனல அடிககபபடடவனும பகை
களை அடககுநதிறமையுடையவனும ஸேனுதிபதியுமான அநத ஸூ
புததிரன ரகததததினல நனைககபபடட மேனியையுடையவனு
பிரஜஞையையிழநது உயிரைவிடடவனபோலத தோநடுவில உடகா
தான இநத ஸமயததில கானனைக கொலலககருதி வருகினற வி
கோதரனைக கணடு, திருமபிச செலலுமபடி செயவதறகாக, ம
ராஜன இநத வாாததையைக கூறலானன

'மிகக புஜபலமுளளவனே! பீமஸேன! நான உனனைப பா
துச சொலலுவதைக கேள காரணஙகளோடுகூடின அநத வா
ததையைககேடடு அதை அபபடியே செயவாயாக பராககிரமசா
யான கானனுடைய வதமானது அாஜுனனல பிரதிஜஞை ப
ணபபடடிருககிறது ஸவயஸாசியினுடைய அநதப பிரதிஜஞையை
அபபடியே நிறைவேறறுவாயாக உனககு மஙகளமுணடாகுக' எ
ருன பீமஸேனன, 'அரசாகளுள சிறநதவனே! பாாததனுடை
உறுதியான விரததததை நான அறிவேன பாபியான கானன எ
அருகில அரசரான தாமநநதனரைப பலாதகாரமாகப பீடிததா
அதனலுணடான கோபததால மூடபபடட நான மறறவிஷயத
ஆலோசிககவிலலை ராதேயன விழுநதாலும எனனுடைய கோப
சாநதியை அடையாது. இவனுடைய நாவை அறுபபதறகு இது
தகுநத ஸமயமெனபது எனனுடைய எணணம சலய! மாது
அரசாகள ஒனறு சோநதிருககுநதருணததில மிககககுரனன இந
கானன நாஙகள கேடடுககொணடிருககுமபொழுதே பொறுககமு
யாத இழிவான அனேக வாாததைகளைச சொனனன (அபபொ
தே) தூரததிலிருநதும இநதக கானனுடைய நாவை அறுதத
நான பிரதிஜஞை செயதேன அபபொழுதே அதனைச செய்ய
விருமபினேன, யுதிஷடிரராஜருககுப பிரியததைச செய்
விருபபததினல அநதககாலமானது பரிபாலிககபபடடது மஹ

ஜனே! காரணங்களுடனும் ஆத்தத்துடனுங்கூட நீ என்னை க்கிக்கூறியவசனத்தை உக்ரமானவீர்யமுள்ள ஔஷதம்போல ந்துக்கொண்டேன் பீபத்ஸுவானவன் பிரதிஜ்ஞையை இழந்து ங்காலும் ஜீவித்திருக்கமாட்டான் அவன் நாசமடைந்தால் கேசவ டன்கூடின நாங்களெல்லோரும் நாசமடைந்தவர்களே கொடுர ரமையுடையவனும் பாவியும் பாவிகளுள்சிறந்தவனுமான கர்ணன் பொழுது கிரீடியினால் பார்க்கப்பட்டவுடன், அவமானத்தை டைவான் கொடிய செய்கையைச் செய்தவனான்கர்ணன் யுதிஷ் ருடைய கோபத்தினால் முந்தியே எரிக்கப்பட்டிருக்கிறான் இப் ாழுது என்னுடைய ஸமீபத்தில் வந்திருக்கின்ற இந்தக்கர்ணன் னால் பாதுகாக்கப்பட்டான்' என்றான்

மதரநாதன் இவ்வாறான வார்த்தையைக்கேட்டு, பிரஜ்ஞையை ந்தவனும் யுத்தத்தில் விளங்குகின்றவனும் ஸூதபுத்திரனுமான ர்ணனை ரதத்தோடு யுத்தபூமியினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டு னான் பிறகு, கர்ணன் தோல்வியடையவே, துர்யோதனனுடைய ருமப்படையானது நான்குபக்கத்திலும் முறிபு அடிக்கப்பட்டு ஹாகாரங்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் ஓடியது'' என்று கூறினான்

நாற்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

(பீமனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தமும், பீமன் துர்யோதனன தம்பியர் சிலரைக் கொன்றதும், ஸங்குல யுத்தமும்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! மிக்க தோள்வலிமையமைந்த கா ன் விழும்படிசெய்யப்பட்ட காரணத்தினால் பீமனால்செய்யப்பட்ட தக்காரியமானது எவ்விதத்தாலும் எவராலும் செய்யமுடியாதது ர்ண ஒருவனே யுத்தத்தில் ஸருஞ்சயர்களுடன்கூடின பாண்ட சர்களைக் கொல்லத் திறமையுள்ளவனென்று துர்யோதனன் அடிக்கடி னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறான் பீமனால் யுத்தத்தில் கர்ணன் ாலவியடைவிக்கப்பட்டதைக் கண்டு என் புத்திரனான துர்யோத ன் அதற்குப்பிறகு என்ன செய்தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்ச ர் சொல்லத்தொடங்கினான்

"மஹாராஜரே! மஹாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்ரனான கர்ணன் ங்காட்டியதைப்பார்த்து, உம்முடைய குமாரன், தம்பியர்களை ாக்கி, 'சீக்கிரமாகச் செல்லுங்கள் உங்களுக்கு மங்களம் ஆழ ருக்கின்றதும் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்துடன்

கூடியதுமான துயரககடலில முழுகுகினற ராதேயனை நானகுப
களிலும காபபாறறுஙகள ' எனறு கடடளையிடடான அரசனால
டளையிடபபடட அவாகளோ பீமஸேனனைக கொலலவிருமபி
கோபததுடன விடடிறபூசசிகள நெருபபினிடமவருவதுபோல (
ஸேனனுககு) எதிரில வநதாாகள வீரயமுடையவாகளும
வனமையுடையவாகளுமான ஶருதாயு, தூததரன, கராதன, வி
ஸு, விகடன, ஸமன, நிஷஙகி, கவசி, பாசி, நநதன, உபநந
துஷபிரதாஷன, ஸுபாஹு, வாதவேகன, ஸுவாசசஸ, தனு
ஹன, தூமதன, ஜலஸநதன, சலன, ஸஹன ஆகிய இவாகள ர
களால சூழபபடடவாகளாகிப பீமஸேனனைபபடைநது நாறபுற
லும சூழநதுகொணடாாகள அவாகள பறபல அடையாளமு
பாணஸமூகஙகளை நாறபுறஙகளிலும பிரயோகிததாாகள அரச
அவாகளால அடிககபபடுகினற மஹாபலசாலியான பீமஸே
விரைவாக வருகினற அநத உமது குமாராகளுடைய ஐநநூற
பது ரதஙகளையும நாசஞசெயதான மஹாராஜரே! பிறகு, கே
மூணட பீமஸேனன, விவிதஸுவினுடைய தலையை ஒரு பலல
ஞல கவாநதான அறுககபபடட அநதத தலையானது பூமி
விழுநதது மஹாராஜரே! குணடலஙகளோடுகூடியதும தலை
கையை அணிநததும பூாணசநதிரனைபபோனறதுமான அநதத
யானது ஆகாயததில பூாணசநதிரன விளஙகுவதுபோல விளஙகி
சூரனன அநதவிவிதஸு கொலலபபடடதைககணடு அபபொழு
நாறபுறஙகளிலுமுளளபிராதாககள பயஙகரமான பராககிரமமு
பீமனை யுததததில எதிாதது வநதாாகள பிறகு, யுததததில ப
கரமான பராககிரமமுளள பீமன மஹாயுததததில வேறு இர
பலலஙகளாலே உமது இரணடு குமாராகளுடைய உயிரைவா
ஞன அரசரே! தேவகுமாராகளுககொபபான விகடன ஸஹ
எனகிற இவவிருவரும காறறினல முறிககபபடட இரணடு மரங
போலப பூமியில விழுநதாாகள பிறகு, பீமன விரைவுளளவ
மிககூாமையுளள நாராசததினல காதனை, யமலோகதது
அனுபபினன அவன கொலலபபடடுப பூமியிலவிழுநதான ஜனே
வரரே! பிறகு, வீராகளும விலலாளிகளுமான உமமுடைய புத
கள கொலலபபடுமபொழுது மிக அதிகமான கூககுரல தோ
யது அவாகளுடைய சேனையானது நனகு கலககபபடுகையில ம
பலசாலியான பீமன யுததததில நநதனையும உபநநதனையும
லோகததுககனுபபினன பிறகு, யுததததிலகாலனுககும அநதக

யமனுககும ஒபபான பீமஸேனனைககணடு மனததளாசசியடை
உமமுடைய அநதபபுததிராகள பயநது ஓடினாாகள உமமுடைய
திராகள கொலலபபடடதைககணடு மிககமனவருததமுறறவனன
ான எநத இடததில பாணடவனிருககிறுனே அநத இடததிறகு
ஸஙகளுடைய நிறமபோனற நிறமுடைய குதிரைகளை மறுபடி
ஓடடுமபடி செயதான மஹாராஜரே! மதராஜனுலே ஓடடப
ட அநதககுதிரைகள வேகததுடன பீமஸேனனுடைய தேரை
டநது ஸனனததமாக நினறன வேநதரே! யுததததில காண
ககும பாணடவனுககும கைகலநததும கோரமானதும பயஙகரமு
ன அபபடிபபடட யுததமானது ஸமபவிததது மஹாராஜரே!
ாததிருககினற மஹாரதாகளான அவவிருவரையுஙகணடு 'இநத
ததம இபபொழுது எவவாறுகுமோ?' எனறு எனககு எணண
ாடாயிறறு மஹாராஜரே! பிறகு, யுததததைப புகழகினற
ன பீமன, உமமுடைய புததிராகள பாாததுககொணடிருககும
ாழுதே யுததததில பாணஙகளால காணனை மூடினன பிறகு,
ததமமான அஸதிரஙகளை அறிநத காணன அதிககோபஙகொணடு
ஙகள படிநதுளளவைகளும உருககுமயமாயிருபபவைகளுமான
ாபது பலலஙகளாலே பீமனை அடிததான மிகக தோளவலிமை
மநதவனும பயஙகரமான பராககிரமமுளளவனுமான பீமன அந
பலலஙகளை நாசஞசெயது காதுவரையில இழுததுவிடபபடட
பாணஙகளால காணனை அடிததான மஹாராஜரே! பிறகு, கா
ன ஸாபபமபோலச சீறிககொணடு பெரிய அமபுமழையினலபாண
னை மூடினன மஹாபலசாலியான பீமனும கௌரவாகள பாாத
கொணடிருககுமபொழுதே மஹாரதனன அநதககாணனைப பாண
ஙகளால மூடி ஸிமமநாதஞ செயதான பிறகு, காணன மிகக
பமுளளவனகத திடமான ஒரு விலலைஎடுததுக கழுகிறகுகள
டவைகளும சாணைபிடிககபபடடவைகளுமான பததுபபாணஙக
ல பீமனை அடிததான, கூாமையுளள ஒரு பலலததினல அநதப
னுடைய விலலையும துணடாககினன பிறகு, மிககபுஜபலமுளள
மும அதிக பலசாலியுமான பீமன பொறபடடஙகளால அலஙகரிக
படடதும வேறு யமதணடம போனறதும கோரமுமான ஒரு
காயுததததை எடுததுக காஜிததுககொணடு காணனைக கொலல
நமபிப பிரயோகிததான வருகினறதும வஜராயுதமும இடியும
ானற ஒலியுளளதுமான பரிகாயுததததைக காணன ஸாபபம
ானற அமபுகளாலே பலவாறுகத துணடாககினன பிறகு, பீமன

மிகக உறுதியான ஒரு விலலை எடுதது அபபொழுது பகைவா
டைய படையை நாசஞசெயகினற காணனைப பாணஙகளால
ஞன பிறகு, யுததததில அடிககடி ஒருவரையொருவா கெ
எணணஙகொணடவாகளான காணன பாணடவன இருவருக
பலிககும இநதிரனுககும யுததம நோநதது போலக கோர
யுததம நோநதது மஹாராஜரே! பிறகு, காணன திட
விலலைவளைததுக காதுவரையில இழுததுவிடபபடட மூனறுபா
களால பீமஸேனனை அடிததான காணனுலே அதிகமாக அடி
படடவனும பெரிய விலலையுடையவனும பலசாலிகளுள சிறநத
மான அநதபபீமன காணனுடைய சரீரததைப பிளககககூடிய
மான ஒரு பாணததை எடுததான அரசரே! அநதப பாணமா
அவனுடைய கவசததை உடைததுச சரீரததைப பிளநது புற
பாமபு நுழைவதுபோலப பூமியில நுழைநதது அநத அதிக
அடியினுல துனபமுறற அநதக காணன, மனததளாசசி அடை
பூகமபம உணடாகுங காலததில மலை அசைவதுபோல ரத
மிகக நடுககமுறறுன மஹாராஜரே! பிறகு, காணன கோபததே
பொருமையோடும அநதப பீமனமீது இருபததைநது நாராசங
பிரயோகிதது வேறு பாணததால பாணடவனுடைய விலலை
விரைவாக வெடடினுன ராஜேநதிரரே! பிறகு, காணன
முகூாததததிறகுள அதிகஶ்ரமமிலலாமல சிரிததுககொணடே
கரமான செயகையுளள பீமனை ரததததை இழககசசெயதான
ஶ்ரேஷடரே! மிககவைவனமையுளளவனும வாயுவுககு ஒப
வனுமான அநதப பீமஸேனன ரததததை இழநது உரககச சிரித
கொணடும கதாயுதததைக கையிலெடுததுககொணடும உததம
ரததததினினறு குதிததான மஹாராஜரே! பகைவாகளை வாட
ஞன அநதப பீமஸேனன யுததததில மிகுநத கோபமுளளவ
கதாயுதததினுல காணனுடைய ரதகூபரததை நொறுககினுன
பததுககு வசபபடடவனும சிறநத பராதாபமுளளவனும வீ
மான அநதப பாணடுபுததிரன கதாயுதததினுல மஹாயுதததில
முடைய குமாராகளை ஓடுமபடி செயதான மனனரே! அதிககோ
கொணடவனும பகைவாகளை வாடடுபவனுமான பீமன அடிக
தனமையுளளவைகளும ஏககாலபோனற தநதஙகளையுடையவை
மான எழுநூறு யானைகளைப பலததால நாசஞசெயதான
சாலியும மாமஸதானஙகளை அறிநதவனுமான பீமஸேனன த
கடடுககளிலும நேததிரஙகளிலும கும்பஸதலஙகளிலும கபோ

களிலும மாமஸதானஙகளிலும அநத யானைகளை அடிததுக கொன ருன பிறகு, பீமஸேனனுல அடிககபபட்டவைகளும வீரிடுகினறவை களும மிகக துனபமுறறவைகளுமான அநத யானைகள அடிககடி அடிககபபட்டுப பயநது ஒடின யானைபபாகாகள மேகஙகள சூரியனைச சூழநதுகொளவதுபோல அநதபபீமனைச சூழநதுகொணடாாகள. பூமியிலிருககினற பீமஸேனன வீராகளால ஏறபபட்டவைகளும ஆயுதஙகளையும கொடிகளையுமுடையவைகளுமான அபபடிபபட்ட எழுநூறு யானைகளை, இநதிரன வஜராயுததினுல மலைகளை அடிபபது போலக கதாயுததினுல அடிததான பிறகு, பகைவாகளை அடககு பவனுன ஸுபலபுததிரனுன சகுனியினுடைய மிகக பலமுள்ள ஐமபததிரணடு யானைகளை மறுபடியும நாசஞ்செயதான அவவாறே பாணடவன யுததததில உமது சேனையைத தபிககச செயதுகொணடு நூறறுககு மேறபட்ட தோகளையும காலாட்களையும மறறவாகளையும நூறறுககணககாகக கொனருன் சூரியனபோன்ற காணனுலும மஹாதமாவான பீமனுலும மிகவாட்டபபடுகினற உம முடைய படையானது நெருபபில போடபபட்ட தோலபோலச்சுருங கியது பரதாகளுள சிறநதவரே ! பீமனிடததிலுணடான பயததி னுலே மிக நடுககமுறற உமமைச் சோநத அநதவீராகள யுததததில காணனைவிட்டுவிட்டுப பததுத்திசைகளிலுமஓடினாகள ஸிமமநாதம செயகினறவாகளும அமபுகளைப பொழிகினறவாகளுமான வேருன ஐநநூறு ரதிகாகள பாணஸமூகஙகளால நானகுபககததிலும அடித துககொணடு பீமனை எதிாததுவநதாகள அநதப பீமன கொடித துணிகளோடும கொடிமரஙகளோடும ஆயுதஙகளோடுமகூடின அநத ஐநநூறு வீராகளையும திருமால அஸுராகளை நொறுககியதுபோலக கதையினுல அடிதது நொறுககினுன பிறகு, சூராகளாலே ஒபபுக கொளளபபட்டவாகளான மூவாயிரம குதிரைவீராகள சகுனியினுல கட்டளையிடபபட்டுப பாணஙகளையும சகதிகளையும ரிஷ்டிகளையும கையில கொணடவாகளாக எதிாததுவநதாகள அபபொழுது, பகை வரைக கொலபவனுன அநதப பீமன குதிரைகளினமீதேறியிருககிற வீராகளோடுகூடின அநதபவனாகளை எதிாததுப பறபலவிதமான யுததமாாககஙகளில ஸஞசரிததுககொணடு கதாயுததினுல அவாகளை நொறுககினுன பாரதரே ! நானகு பககஙகளிலும அடிககபபட்ட அநத யவனாகளுடைய பேரொலியானது தீயால எரிககபபடுகினற கோரைகளுடைய ஒலிபோல உணடாயிறறு இவவாறு ஸுபலபுததிர னுன சகுனியினுடைய மூவாயிரம குதிரைவீராகளைககொனறு வேறு

தேரின்மீதேறிக்கொண்டு கோபமுள்ளவனுகி ராதேயனை எதிர்த்தா
அரசரே! அந்தக் கர்ணனும் பகைவர்களைச் சிக்ஷிப்பவரான தாம
திரரை யுத்தத்தில் பாணங்களால் மூடி ஸாரதியையும் தள்ளின
பிறகு, மஹாரதனுன அந்தக்கர்ணன் ஓடுகின்ற சேனையைக்கண
கழுகிறகுபூண்டவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளுமா
பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு பின்தொடர்ந்து சென்றுன் கோ
முள்ளவனுன பீமஸேனன், யுதிஷ்டிரராஜரை எதிர்த்து வேகமா
செல்லுகின்ற கர்ணனைப் பாணங்களால்மூடி அம்புவலையினுல் ஆகாய
த்தையும் பூமியையும் நன்கு மூடினுன். பிறகு, பகைவர்களைக் கொல்ட
னுன ராதேயன் விரைவுடன் திரும்பிக் கூர்மையுள்ள அம்புகளா
பீமனை நான்குபக்கத்திலும் மூடினுன் பாரதரே! அளவிடறகரியப
முள்ள ஸாத்யகியானவன் பீமஸேனனுடைய ரதத்தை அடை
விரும்பின கர்ணனை, தான் பீமஸேனனுடைய பின்புறத்தைஅடுத
நிறகவேண்டியதறகாக,எதிர்த்து அடித்தான் பாரதரே! கர்ணன், பீ
ஸேனனுடைய ரதத்தை அடையக்கருதிய சினிகுலத்தில் பிறந்த
னுன ஸாத்யகியை அம்புமழைகளால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்தா
எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவர்களும் பெரியமனமுள்ளவர்க
மான அவ்விருவர்களும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துத்தாக்கி ஜ்வல
கின்ற பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு விளங்கினுர்கள் ராதே
திரரே! அவ்விருவர்களாலும் ஆகாயத்தில் பரப்பப்பட்டதும் ப
கரமான காட்சியுள்ளதும் கிரௌஞ்சபக்ஷியின் பின்புறம்போல
சிவந்திருக்கின்றதுமான பாண ஸமூகமானது பயங்கரமாகக் கா
பட்டது மன்னரே! ஆயிரக்கணக்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட பா
களால் நாங்களாவது அவர்களாவது சூரியனுடைய ஒளிகளையும் அ
வாறே திக்குக்களையும் திக்கோணங்களையும் காணவில்லை அரசே
உச்சிப்பொழுதில் ஜ்வலிக்கின்ற சூரியனுடைய பெரிய ஒளிகள் மு
மும் அப்பொழுது கர்ணன் ஸாத்யகி இவர்களுடைய பாண ஸமூக
ளால் கவரப்பட்டன சகுனியும் கிருதவர்மாவும் அஸ்வத்தாமா
கர்ணனும் கிருபரும் பாண்டவர்களோடு எதிர்த்திருப்பதை
கண்டு மீண்டும் கௌரவர்கள் திரும்பினுர்கள் மன்னரே! வ
கின்ற அந்தக் கௌரவர்களுடைய மிக்க ஒலியானது மழையின
பெருகிவருகின்ற ஸமுத்திரங்களுடைய பயங்கரமான ஒலிபோ
இருந்தது அந்த இருதிறத்துச் சேனைகளும் மஹா யுத்தத்தி
ஒன்றை மற்றென்று பார்த்து அதிக ஸந்தோஷத்தோடு கூடியவ
களாக ஒன்றை மற்றென்று பற்றியிழுத்துக்கொண்டு மிக்க ஒ

கலந்த யுத்தத்தைச்செய்தது பிறகு, சூரியன்உச்சியிலிருக்கும் காலத்தில் யுத்தம் நடந்தது இவ்விதயுத்தமானது இதற்குமுன் நடந்ததாக நம்மால் கேட்கப்பட்டதுமில்லை, பார்க்கப்பட்டதுமில்லை நீர்ப்பெருக்கானது வேகத்தோடு சமுத்திரத்தை அடைவதுபோலச் சேனைக்கூட்டமானது யுத்தத்தில் விரைவாக எதிரியின் சேனைக்கூட்டத்தை எதிர்த்து அருகில் நெருங்கிறது ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொள்கின்ற பாணஸமூகங்களுடைய மிகப் பெரிய சப்தமானது முழங்குகின்ற ஸமுத்திரக்கூட்டங்களுடைய பெரிய சப்தம் போலிருந்தது அந்த இரண்டு சேனைகளும் வேகமுள்ளவைகளாக ஒன்றையொன்று தாக்கி ஸங்கமஸ்தலத்தில் இரண்டுநதிகள் கலந்தாற்போலக் கலந்தன வேந்தரே! பிறகு, மிகப் பெரிதான கீர்த்தியை அடைய விரும்புகின்றவர்களான கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் கோரரூபமான யுத்தமானது நடந்தது பாரதரே! ராஜரே! அந்த யுத்தத்தில் பெயர்களைக்குறிப்பிட்டுக் கூஜிக்கின்ற சூரர்களுடைய தொடர்ச்சியாக உண்டுபண்ணப்பட்ட பற்பலவித வாக்குகள் கேட்கப்பட்டன மாதாவினிடத்தினின்றாவது பிதாவினிடத்தினின்றாவது செய்கையினாலாவது சீலத்தினாலாவது எவனுக்கு எந்த தோஷம் ஸம்பவித்திருக்குமோ அந்தத் தோஷத்தை அவன் யுத்தத்தில் கேட்கும்படி அனைத்து பகைவன் செய்தான் அரசரே! யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் வெருட்டுகின்றவர்களான அந்தச்சூரர்களைக் கண்டு 'இவர்களுக்கு இனி உயிர் இராது' என்று எனக்கு எண்ணம் உண்டாயிற்று கோபங்கொண்டவர்களும் அதிக தேஜஸையுடையவர்களுமான அந்த வீரர்களுடைய சரீரங்களைக்கண்டு, 'இது எப்படியாகுமோ?' என்று எனக்கு மிகுதியான பயமுண்டாயிற்று அரசரே! பிறகு, மஹாரதர்களான அந்தப் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் ஒருவரையொருவர் ஜயிக்க விருப்பங்கொண்டு அம்புகளால் விரைவாக அடித்தார்கள்

நூற்றைம்பத்தேழாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

மஹாராஜரே! பகையைச் செய்துகொண்டவர்களும் அதிக பராக்கிரமசாலிகளுமான அந்த அரசர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் நோக்கமுள்ளவர்களாக யுத்தத்தில் அன்யோன்யம் அடித்துக்கொண்டார்கள் மஹாராஜரே! ரதிகர்களுடைய கூட்டங்களும்

குதிரைககூட்டஙகளும காலாட்களுடையகூட்டஙகளும யானைகக
டஙகளும நாறபுறஙகளிலும ஒனறோடொனறு எதிாததன மி
பயஙகரமான யுததததில கதைகளும பரிகஙகளும சகதிகளும ப
ஸஙகளும பிணடிபாலஙகளும முஸுணடிகளும ஒனறோடொன
மோதிககொணடு நானகுபககததினினறும விழுவதையும கணடோ
பாணவாஷஙகள நானகு பககததினினறும விட்டிறபூசசிகளபோ
வநது விழுநதன யானைகள யானைகளைத தாககி ஒனறையொன
நாசஞசெயதன ராஜரே! யுததததில குதிரைகள குதிரைகளைய
அவவாறே ரதிகாகள ரதிகாகளையும, காலாட்கள காலாடபடை
கூட்டஙகளையும, காலாட்கள குதிரைககூட்டஙகளையும ரதஙக
யும யானைகளையும, ரதஙகள யானைகளையும குதிரைகளையும, விரை
வாகசசெலலுகினற யானைகள ரதஙகளையும குதிரைகளையும கால
களையும யுததததில அழிததன அநதயுததததில கொலலபபடுகி
றவாகளும, கொலலுகிறஇடததில பசுககள கதறுவதுபோலக கத
கினறவாகளுமான சூராகளுககுப பரஸபரம கோரமானயுததம உ
டாயிறறு பாரதரே! ரகதம எலலாப பககததிலும பரவியிரு
கிற யுததபூமியானது மாரிககாலததில இநதிரகோபமெனனும பூசசி
களுடைய கூட்டஙகளால நிரமபிய பூமிபோல விளஙகியது பொ
னால அலஙகரிககபபட்ட வெணணிறமான இரணடு வஸதிரஙகளை
தரிததவளும நடுயெளவனததிலிருபபவளுமான யுவதிபோல யுத
பூமியானது பிரகாசிததது தஙகததினால கட்டபபட்ட சூடாமணி
ளைத தரிததவைகளும அழகிய குணடலஙகளையுடையவைகளும த
ளபபட்டவைகளுமான வீராகளுடைய தலைகளால யுததபூமியான
விளஙகியது பரதஸரேஷ்டரே! பூமியானது மாமிஸரததத
பூசபபட்டதுபோலவும ஸவாணததால இழைககபபட்டதுபோல
ஜவாலை அடஙகியிருககினற அகனிகளால வயாபிககபபட்டதுபோ
வும பிரகாசிததது பாரதரே! அறுககபபட்ட தலைகள, கைக
தொடைகள, அணிநதுகொளளபபட்ட குணடலஙகள, ஆபரணஙக
கணடாபரணஙகள, பொன அரைஞாணகள, விலலாளிகளுடை
சரீரஙகள, கேடகஙகள, கொடிகள இவறறின கூட்டஙகள அநதயு
பூமியில வீழநதன நானகுபககததிலும அதிகசசேறுளள யு
பூமியானது நெருஙகததகாததோறறமுளளதாயிறறு மஹாராஜரே
யானைகள யானைகளை எதிாததுக கொமபுகளால துனபமசெயத
அநத யுதத பூமியில கொமபுநுனிகளாலே அடிககபபட்ட சிற
யானைகள மலையிலுளள தாதுககளைப பெருககிவிடுவதுபோல ரகத

ல நனகுநனேககபபடட மேனியுளளவைகளாக மழைககாலததில
னனலகளுடனகூடிய மேகஙகளபோலப பிரகாசிததன அவவாறே,
ததததில இாததததினுல நனேககபபடட யானேகள தாதுககளால
லஙகரிககபபடடவைவும ஜலபபெருககுடனகூடினவைவுமான பா
தஙகளேபபோல விளஙகின யுததததில வேறுசில யானேகள
னேவீாாகளால பிரயோகிககபபடடவைகளும மததகததுககுக
ழ பாயநதிருபபவைகளுமான அனேகதோமாாயுதஙகளேத துதிக
கைளால பிடுஙகி அவைகளே முறிததன அரசரே ! நாராசஙக
ல கவசஙகள உடைககபபடடு உததமகஜஙகள பனிககாலததில
கமிலலாதவைகளான மலேகளபோல விளஙகின பாாதரே ! பொன
லாகிய புஙகமுளள அமபுகளால நிரபபபபடட சிறநதயானேகள
ளளிககடடைகளால ஜவலிககினற சிகரஙகளேயுடைய மலேகள
ால விளஙகின பெரிய மலேகளுககொபபான சிலயானேகள யானேக
ல அடிககபபடடுச சிறகுகளறுககபபடட மலேகளபோல அநதயுத
ததினினறு நகரவிலலே வேறு சிலயானேகள பாணஙகளால பீடிக
படடும காயஙகளால துனபுறுததபபடடும (யுததததைவிடடு)
ரைவாக ஓடின மறறும சிலயானேகள மஹாயுததததில மததகத
ள கீழபபுறஙகளாலும மததகஙகளாலும பூமியிலவிழுநதன மறற
னேகள ஸிமமஙகளபோலப பயஙகரமான சபதஙகளே வெளிபபடுத
கொணடு விழுநதன அரசரே ! அனேகயானேகள இரததததைக
கின சில யானேகள அலறின ஸவாணுலஙகாரஙகளால அலங
ககபபடட குதிரைகள பாணஙகளால அடிககபபடடு (அசை
று) நினறன , வாடடததையும அடைநதன , பததுததிசைகளி
ம சுறறிவநதன மறறககுதிரைகள துயாததை அடைவிககபபட
வைகளாகப பூமியில விழுநது புரணடன அமபுகளாலும தோம
களாலும அடிககபபடடவாகள பலவித எணணஙகளே வெளியிட
ாகள ஐயா ! மெதுவாக அலறுகினற மனிதாகளோ அநதயுதத
மியில கொலலபபடடாாகள பாாதரே ! சிலா பநதுககளேப
ாததும மறறவாகள தநதையாகளேயும பாடடனமாாகளேயும பாாத
ம வேறுசிலா ஓடுகினற பகைவாகளேப பாாததும பிரஸிததமான
ாததிரஙகளேயும பெயாகளேயும ஒருவரோடொருவா புகழநதுபேசி
ாகள மஹாராஜரே ! அறுககப்படடவைகளும பொனனுலாகிய
ஷணஙகளணிநதவைகளுமான அவாகளுடைய கைகள துததித தத்
ப புரணடன, தரையிலேயே புரணடன , சுழனறன , மேலே துள
ன, அவவாறே, ஆயிரககணககாக மறறககைகள விழுநதன , துடித

தன, வேறு சில கைகள ஐநதுதலை நாகஙகளபோல யுத்தத
வேகததை வெளியிடடன மனனரே! ஸாபபஙகளுடைய உ
களபோலப பிரகாசிககினறவைகளும சநதனததினல பூசபபட்ட
களும இரதததால நனைநதிருபபவைகளுமான அநதக கைகள எ
ண தவஜஙகளபோல மிகவும பிரகாசிததன எலலாததிககுககளி
கோரமான ஸஙகுலயுததமானது அவவாறு நடககுமபோது (
கள) அறியபபடாதவாகளாகி ஒருவரையொருவா பிடிததுககொ
போாபுரிநதாாகள அரசரே! பூமியிலுணடான புழுதியி
நானகுபககததிலும வயாபிககபபடடதும சஸதிரஙகளுடைய வீ
களால நெருஙகியதுமான இருளால மூடபபடடு நமமைச சோந
களும பிறாகளும அறியபபடவிலலை அநத யுததமானது அவ
கொடியகாடசியுளளதாகவும பயஙகரமாகவும இருநதது அநத
ததில அடிககடி குருதிவெளளம நிரமபிய பேராறுகள பெருகி
வீராகள அநத யுததததில தலைகளாகிற கறகளால நனருக மூ
படடவைகளும மயிாகளாகிற பாசிகொததுககளுடனும புலத
ளுடனும கூடியவைகளும எலுமபுகளாகிற மீனகளால நனருக
பிககபபடடவைகளும விறகளும அமபுகளும கதைகளுமாகிற
பஙகளுடன கூடியவைகளும மாமஸஙகளும இரததஙகளுமா
சேறுளளவைகளும கோரரூபததுடன கூடியவைகளும மிககபய
மாயிருபபவைகளும இரததவெளளததால விருததியடைநதுகொ
டிருபபவைகளுமான நதிகளை உணடுபணணினாகள பயபபடு
வாகளுககுப பயததை உணடுபணணுகினறவைகளும சூராகளு
ஸநதோஷததை விருததி பணணுகினறவைகளும கோரரூபமாயி
பவைகளும எலலாப பிராணிகளையும யமனுடையவீடடை அடை
செயகினறவைகளும வீழுநதவாகளை அமிழததுகினறவைகளும
அநதநதிகள க்ஷததிரிய ஸமூகததிறகுப பயததை உணடுபணணி
புருஷஶ்ரேஷடரே! ஆஙகாஙகு கததுகினற கொடியவிலஙகுக
சபதமும பயததைஉணடுபணணியது யுததபூமியானது யமனு
படடணததுககொபபாகக கோரமாயிறறு நானகுபககததிலும எ
ணிறநத தலையிலலா முணடஙகள எழுநதன பூதகணஙகள மாம
களாலும ரகதஙகளாலும நனருகத திருபதியடைநது கூததாடி
பாரதரே! அவவாறே, காககைகளும கழுகுகளும கொககுககளும அ
யுததரஙகததில இரதததைககுடிததும ஊனீரைபபருகியும கொ
பினும மஜஜையினும ஊனீரினும மதஙகொணடு மாமஸ
லை திருபதியடைநதவைகளாகவும ஓடுகினறவைகளாகவும கா

டன அரசரே! யுததவீரவிரததததில பிரஸிததிபெறறவாகளான ராகளோ எவவிததததாலும விடமுடியாத பயததை யுததததில டுப பயமறறவாகளபோலக காரியஙகளைசசெயதாாகள அமபுகளா ம சகதிகளாலும எலலாபபககததிலும வயாபிககபபடடதும மாம றைதபபுஜிககும ஜநதுககளுடைய கூடடஙகளால நெருஙகியதுமான ததததில சூராகள தம ஆணமையை வெளிபபடுததிககொணடு ஸஞ ததாாகள பாரதரே! பிரபுவே! வீராகள பரஸபரம போகளையும யஙகளையும பிதிாககளுடைய நாமதேயஙகளையும கோததிரபபெயா ாயும யுததததில கேடகுமபடி செயதாாகள அரசரே! அநத ததாஙகததில அனேகயுததவீராகள தததம பிரஸிததியைப பகை கேடகுமபடி சொலலிககொணடு சகதிகளாலும தோமரஙகளா பபடடஸஙகளாலும அனயோனயம அடிததுககொணடாாகள வவாறு கோரரூபமுளளதும மிகக பயஙகரமுமான யுததமானது நதுவருமபொழுது கௌரவசேனையானது கடலில உடைபபட ககலமபோலத துயரததை அடைநதது

நாறபததெடடாவது அதயாயம

(அர்ஜுனனுக்கு ஸம்சப்தகர்களோடு யுத்தம்)

ஐயா! க்ஷததிரியாகளை அமிழததுகினறதான யுததமஅவவாறு நதுவருமபொழுது, காணடீவததினுடைய பேரொலியானது யுத திலகேடகபபடடது அரசரே! அநத யுததததில பாணடவன சபதகாகளுககும கோஸலாகளுககும அவவாறே நாராயணா னககும துனபததை உணடுபணணினுன யுததததில ஜயததில பபமுளளவாகளான ஸமசபதகாகளோ அதிக கோபஙகொணட ளாகிய பாாததனுடைய முடியினமீது நானகு பககஙகளினினறும மாரியைப பொழிநதாாகள பிரபுவான பாாததன வருகினற அந சரமாரியை மாாபினால தாஙகிககொணடும ரதிகாகளுள சிறநதவா அடிததுககொணடும பகைவாகளுடைய மததியில பிரவேசித ன பாாததன சாணையில தீடடபபடடவைகளும கழுகிறகுகள டடவைகளுமான அமபுகளால தோபபடையைக கலககியபிறகு, ாரதனுன ஸுசாமாவை எதிாததான ரதிகாகளுள சிறநதவ அநதபபாாததன அநத ஸுசாமாவினமீது அமபுமழைகளைப ழிநதான அவவாறே, யுததததில நிறகினற ஸமசபதகாகளும

பாாததனமீது சரமாரிகளைப பொழிநதாாகள பிறகு, ஸுசாமா
பததுப பாணஙகளால பாாததனை அடிதது மூனறு பாணஙகளா
ஜனாாததனரை வலககையில அடிததான ஐயா! அரசரே! பிற
ஸுசாமா கோபமுணடவனாக வேறொரு பலலததினால பாா
னுடைய கொடியை யுததததில அடிததான மனனரே! விஶவ
மாவினால உணடுபணணபபடடதும பெரிதுமான அநதச சிற
வானரமானது நாததனமசெயகினறதுபோலப பயமுறுததிகொ
மிகக உரதத நாதததுடன சபிததது வானரததினுடைய சப
தைக கேடடு உமமுடைய சேனையானது நடுககமுறறது, அ
பயததை அடைநது அசைவறறதாகியது வேநதரே! பிறகு, அ
வறறுநிறகினற அநதச சேனையானது, பறபல புஷபஙகளால நன
நிரமபி விசிததிரமாகச செயயபபடடவனமபோல விளஙகியது
ஶரேஷடரே! பிறகு, அநத யுததவீராகள பிரஜைகளை அடை
மேகஙகள (ஜலததால) பாவதததை நனைபபதுபோல அமபுகளால
ஜுனனை நனைததாாகள அவாகள யுததததில பாாததனை மூ
கொணடு நானகுபககததிலும சூழநதுகொணடாாகள ஐயா! அ
கள கோபததால மூடபபடடவாகளாக நானகுபககததிலும (அாஜ
னுடைய) குதிரைகளையும தேருருளைகளையும தேரின ஏககாலை
பிடிபபதறகு ஆரமபிததாாகள ஆயிரககணககான அநத யு
வீராகள அளவுகடநத பராககிரமததையுடைய அநத அாஜ
னுடைய ரதததைததடுதது அநத ரதததை அசையாமல செய
கள ஸமசபதககாகளைச சோநத சில யுததவீராகள கிருஷணனை
பாாததனையும பிடிகக விருமபி ரதததினமீது ஏறினாாகள, ஸி
நாதஙகளையும செயதாாகள சிலா கேசவருடைய இரணடு பெ
கைகளையும பிடிததுககொணடாாகள மஹாராஜரே! சிலா ர
தினமீதுளள பாாததனை ஸநதோஷததோடு பிடிததுககொண
கள மிகக தோளவலிமையுளள அநத அசசுதா யுதத மூனை
கைகளை உதறுகினறவராகித துஷட கஜமானது மாவுததாகளை
தளளுவதுபோல அநத ஸமசபதகவீராகளனைவரையும தளளி
அரசரே! அநத ஸமசபதகவீராகளாலே பிடிககபபடட மஹாத
வான பாணடவனுடைய ரதமானது அசைவதறகுச சகதியற
கியது அது ஆசசாயமபோலிருநதது பிறகு, அநத மஹார
களால சூழபபடடவனான மிகக பாகுபலமுளள பாாததன தடுக
படடிருககிற ரதததையும எதிாதது ஓடிவருகினற அநதப பல
களையும ரதததினமீதேறியிருககினற அனேக வீராகளையும கா

ைததததுத தளளினை சதருபபடடணஙகளை ஜயிபபவனும மிகக
ாளவலியமைநதவனுமான பாாததன,மனஙகலஙகாமல, அவாகளைக
ழ தளளி ஸமீபததிலிருபபவாகளை அடிககும திறமையுளள அம
ளால அவாகளைத தவிககச செயதுவிடடுப புனனகையுடன கேச
ரைப பாாதது, 'கிருஷண ! மஹாபாஹு பலமுளளவரே ! எவ
ததினுலும செயயமுடியாத காரியததைச செயகினறவாகளும
ிககபபோகினறவாகளும காலனுல தூணடபபடடவாகளும அனே
களுமான ஸமசபதகாகளுடைய கூடடஙகளைப பாரும உலகததில
பபடிபபடட ரதபநதததை அடைநது தாஙககககூடிய க்ஷததிரிய
ரேஷடன பூமியில எனனைத தவிர வேறெருவனுமிலலை கோவிந
ரே ! போரில எனனுல பிரயோகிககபபடுகினறவைகளும ஈனறுகத
டடபபடடவைகளும ஸாபபஙகளுககொபபானவைகளுமான அமபு
ாலே யுததபூமியில விழுமபடி செயயபபடுகினற இவாகளை இப
ாழுது பாரும' எனறு சொனனுன அளவிடமுடியாத பலமுளள
ஜுனன, இவவாறு சொலலிவிடடு, மஹாயுததததில தேவதத
னகிற உததமமான சிறநத சஙகததை முழககினுன மிககபுகழுள
ரான கேசவரும தேவதததததினுடைய ஒலியைககேடடு ஆகா
ததையும பூமியையும நிரபபுகிறவாபோலப பாஞசஜனயததைமுழக
ா மஹாராஜரே ! ஸமசபதகாகளுடைய சேனையானது அவவிரு,
களுடைய சஙகதவனியையும கேடடு மிகுதியும நிலைதவறியது,
ப பயநதும ஓடியது பிறகு, மஹாஸதிரஙகளை அறிநதவனுன
ததபபாாததன சிரிததுககொணடு நாகாஸதிரததைப பிரயோகனு
யது அநத அஸதிரததினுல அவாகளுடையகாலகளைக கடடிவிட
ன பாாததன யுததததில எவாகளை உததேசிததுக காலகளைக
டினுனே அநத ஸமசபதக யுததவீராகள அபபொழுது அநதக
கடடுககளால கடடபபடடாாகள அவாகள, பாணடவனுடைய
ஸதிரதேஜஸினுல அபபொழுதுஅசைவறறவாகளானுாகள பாணடு
தனன, பிறகு, அசைவறறவாகளான யுததவீராகளை முறகாலத
ல இநதிரன தாரகாஸுரனை வதமசெயவதறகாக ஏறபடட யுததத
ல அஸுராகளைக கொனறதுபோலக கொனறுன யுததததில வதம
யயபபடுகினற அநத வீராகள அநத உததமரததை விடடுவிட
ாகள, எலலா ஆயுதஙகளையும பிரயோகிகக ஆரமபிததாாகள
ஜேநதிரரே ! பிறகு, மஹாரதனுன ஸுசாமா கடடபபடடிருககிற
னையககணடு விரைபவனுகிக காருடாஸதிரததைப பிரயோகிதத
ன அரசரே ! பிறகு, கருடனகள ஸாபபஙகளைப பக்ஷிககவநதன

ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தக் கருடன்களைக்கண்டு பிறகு ஸ
ப்பங்கள் ஓடிவிட்டன அரசரே! பாதபந்தத்தினின்று விடுபட்ட
த்ச சேனையானது மேகபந்தத்தினின்று விடுபட்டுப் பிரஜைகளை
தபிக்கச் செய்கின்ற சூரியன்போலப் பிரகாசித்தது பெரியவரே
நாகபந்தத்தினின்று விடுபட்டவர்களான நம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீ
கள் பல்குனனுடைய ரதத்தைக்குறித்துப் பாணஸமூகங்களையும்
திரஸமூகங்களையும் பிரயோகித்தார்கள் பாரதரே! பகைவீரர்க
'கொல்பவனான அந்த இந்திரகுமாரன் மஹாஸ்திரமயமான அ
மழையை அம்புகளால் அழித்துப் பிறகு யுத்தவீரர்களைக் கொன்ற
ராஜரே! பிறகு, ஸுசர்மாவோ வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்பி
அர்ஜுனனை மார்பிலடித்து வேறு இருபத்தொரு பாணங்களா
அடித்தான் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த அர்ஜுனனானவன் து
முற்றுத் தேர்நடுவில் உட்கார்ந்தான் பிறகு, எல்லோரும் பார்த்
கொல்லப்பட்டானென்று சொல்லிக்கொண்டு பெருங்கூச்சலிட்ட
சள் பிறகு, சங்கங்களுடைய முழக்கங்களும் கம்பீரமான பேரி
முழக்கங்களும் பற்பலவித வாத்யகோஷங்களும் ஸிம்மநாதங்க
தோன்றின மஹாராஜரே! பிறகு, ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான பா
களாலே நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் பெரிய வில்லைக் கையிற் பி
த்தவனும் மஹாரதனும் மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் கிருஷ்ண
ஸாரதியாகவுடையவனும் ஶ்வேதவாஹனனுமான அந்தப் பார்த்
பிரஜ்ஞையைப்படைந்து கோபத்தால் மூட்டப்பட்டவனாகி யுத்தத்
அந்த ஸுசர்மாவை ஒருக்ஷணத்துக்குள் அனேக அம்புகளால் மூ
திக்குக்களையும் பாணங்களால் மறைத்தான் அளவிடமுடிய
பராக்கிரமமுள்ள தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் ஸுசர்மாவைத் திரு
ஓட்டச்செய்து நகைத்துக்கொண்டே ஐந்திராஸ்திரத்தை வெளிப்ப
த்தினான் ஐயா! பிறகு, அவனால்விடப்பட்ட ஆயிரம்பாணங்கள்
லாத திக்குக்களிலும் காணப்பட்டன, ரதங்களையும் யானைகளை
நாசஞ்செய்தன அரசரே! இந்திரன் யுத்தத்தில் அஸுரர்க
கொல்லுவதுபோல அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் லக்ஷக்கணக்க
குதிரைகளையும் காலாட்களையும் சஸ்திரங்களால் கொன்றுகொ
விளங்கினான் பாரதரே! பிறகு, சேனையானது கொல்லப்ப
பொழுது ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களையும் கோபாலர்களை
மிகப்பெரிதான பயம் வந்து அடைந்தது அந்த யுத்தத்தில் அர்ஜு
னைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய மனிதன் ஒருவனுமில்லை அந்த
த்தத்தில் வீரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே உம்முடை

சனையானது கொலலபபடடது கொல்லபபடுகினற அநதபபடை னது பராககிரமததை வெளியிடவேணடும தருணததில (கைகால) சைவறறு நினறது மஹாராஜரே! பாணடுபுததிரன அநதயுததத ல பதினையிரம யுததவீரர்களைககொனறு புகையிலலாமலிருககிற கனிபோல ஜவலிததுககொணடு பிரகாசிததான பாரதரே! (அா ஜுனன) பதினலாயிரம வீரர்களையும பதினையிரம ரதிகரகளையும, வாயிரம யானைகளையும (கொனருன) பிறகு,ஸமசபதகாகள மரண த தயோ அலலது ஜயததையோ நிசசயமாககொணடு மறுபடியும, னஞசயனைச சூழநதுகொணடாாகள மனனவரே! அசசமயததில மைசசோநத வீரர்களுககுச சூரனும பலசாலியும பாணடுபுததிர மான கிரீடியோடு பெருமபோா நடநதது பாாததன, இநதிரன ஸுராகளை ஜயிததுபோல அநதச சததுருககளை ஜயிதது நாசஞ சயதான

நாறபததோனபதாவது அதயாயம

(ஸங்குல யுத்தம்)

ஐயா! கிருதவாமா, கிருபா, அசுவததாமா, காணன, உலு ன, சகுனி, ஸஹோதரரகளுடனகூடின துாயோதனராஜன ஆகிய வாகள,பாணடுபுததிரனிடததினினறு உணடானபயததினுல பீடிக படடுக கடலில உடைககபபடட மரககலமபோல ஆபததிலகப டு வருநதுகினற சேனையைககணடு வேகததோடு மீடபதறகு யனருரகள பாரதரே! பிறகு, பயபபடுகினறவரகளுககுப பயத த உணடுபணணுகினறதும சூரரகளுககு உதஸாஹததை விருததி ணணுகினறதுமான யுததமானது ஒரு முகூாததகாலம அமிதமாக நதது யுததததில கிருபரால பிரயோகிககபபடும அமபுமழைகள டிற பூசசிகளுடைய கூடடஙகளபோல ஸருஞசயரகளை மூடின றகு, கோபஙகொணட சிகணடியும விரைவுடன கிருபரை எதிாத சசெனறு பிராமமணோததமரான அவாமீது நானகுபககததிலும மபுமழைகளைப பொழிநதான மஹாஸதிரஙகளை அறிநதவரான ருபரோ, யுததததில கோபஙகொணடு, அநதச சரமாரியை நாசஞ சயது பததுபபாணஙகளால சிகணடியை அடிததாா பிறகு, ணடி, கோபமூணடு, கழுகிறகுகள பூணடவைகளும நோாகச லலுகினறவைகளுமான பாணஙகளால கோபஙகொணடவரான

கிருபரை யுததததில அடிததான பிறகு, கூாமையுளள அமபுகள
அதிகமாக அடிககபபடடவரும மஹாரதரும பிராமமணருமா
அநதக கிருபா, நனருகக தீடடபபடடவைகளும கூாமையுளள
களும பொனனுல அலஙகரிககபபடடவைகளுமான க்ஷுரபரஙக
லே சிகணடியைக குதிரைகளையும ஸாரதியையும தேரையும இழ
வனுகச செயதார பிறகு, மஹாரதனுன சிகணடி குதிரைகள கொ
லபபடட ரததததினினறு துளளிககுதிததுக கததியையும கேட
ததையும கையிலெடுதது விரைவுடன பிராமமணரை எதிரத
சென்றுன அநதச சிகணடியைக கிருபா படிநத கணுககளுள
பாணஙகளாலே யுததததில விரைவாகத தடுததார அது ஆசச
மாயிருநதது வேநதரே! அநத யுததததில சிகணடி அசைவற
நினறதைக கறகள மிதபபதைபபோல ஆசசரியமாகக கணடே
அரசரே! மஹாரதனுன தருஷடதயுமனன, கிருபராலே சிகண
தடுககபபடடதைககணடு கிருபரை விரைவாக எதிரததான பிற
மஹாரதனுன கிருதவாமா, கருபருடைய ரததததைககுறிததுச செ
லுகினற தருஷடதயுமனனை வேகததோடு எதிரததான பிறகு,
திராகளோடும ஸைனயஙகளோடும கிருபருடைய ரததததைககுறித
எதிரதது வருகினற யுதிஷடிரரைத துரோணபுததிரா தடுதத
விரைவுளள மஹாரதாகளான நகுலஸஹதேவாகளை உமமுடைய
திரன சரமாரியினுல தடுததுககொணடு எதிரததான பாரதே
சூரிய குமாரனுன காணன, பீமஸேனனையும கருசாகளையும ஸரு
சயாகளுடனகூடின கேகயாகளையும யுததததில தடுததான பிற
சாரதவதரான கிருபா விரைவுடன பீபதஸுவினுடைய அரு
சிகணடியினமீது யுததததில பாணஙகளைப பிரயோகிததார பா
ரே! அநதக கிருபரால பிரயோகிககபபடடவைகளும நானகு
கததிலும ஸவாணததால அலஙகரிககபபடடவைகளுமான அ
அமபுகளைச சிகணடியானவன அடிககடி நானகு பககததிலும க
யைச சுழறறி வெடடினுன பாரதரே! கௌதமா, அநதச சிக
டியினுடைய நூறு சநதிரப பிரதிமைகளுளள கேடகததை அ
களால விரைவாக நாசஞசெயதார பிறகு, ஜனஙகள பெ
கூசசலிடடனா மஹாராஜரே! கேடகததை இழநதவனுன சிக
கததியைக கையிற கொணடு பககததில விரைவாகச சென்று
கிருபா விரைவில வருகினற அநதச சிகணடியைப பாணஸமூ
களால துனபமுறுமபடி செயதார அரசரே! மஹாபலச
யும சிததிரகேதுவினுடைய குமாரனுமான ஸுகேதுவானவ

ரவுள்ளவனுகி, சாரதலதருடைய அமபுகளால மூடபபடடுத
ாபததை அடைவிககபபடட சிகண்டியை நோககிச சென்ருன
ரவுகடாந்த மனேைதாயததுடன் கூடின அந்த ஸுகேது யுததத
கூரமையுள்ள அனேகபாணஙகளைப பிராமமணாமீது இறைத
கொண்டு அவருடைய ரததததைநோககி எதிாததுவநதான ராஜ
ரேஷடரே! சிகண்டி, ஸுகேது எதிாததிருபபதையும பிராம
ாரானகிருபா தடுககபபடடதையும பாாததுப பிறகு விரைவாக
கிசசென்ருன மனனரே! பிறகு, ஸுகேதுவோ கிருபரை ஒன
பாணஙகளால அடிததது மறுபடியும அவரை ஏழுபததுமூனறு
ணஙகளால அடிததான பெரியவரே! பிறகு, ஸுகேது இநதக
பருடைய அமபுகளுடனகூடின விலலைவெட்டி மறுபடியும அவ
டைய ஸாரதியை ஓா அமபினுல மாமஸதானஙகளில அதிகமாக
டததான பிறகு, கௌதமரோ கோபஙகொண்டு புதிதும திடமு
ன விலலையெடுதது முபபதுபாணஙகளால ஸுகேதுவை எலலா
மஸதானஙகளிலும அடிததாா 'அந்த ஸுகேது, எலலா அஙகங
நம தளாநதவனுக, அசையாமலிருககிற மரமானது பூகமபததில
அசைவதுபோல உததமமான ரததகில ஆசைநதான நிலை
லநதவனுன அந்த ஸுகேதுவினுடைய சரீரததினினறு ஜவலிக
ற குண்டலஙகளுடன கூடியதும தலைபபாகையைத தரிததும
னை ரகூதிககினற ஸாதனஙகளுடன கூடியதுமான தலையை ஒரு
ரபாரததினுல தள்ளினுா அநதத தலையானது கழுகினுல கொத
கொண்டுபோகபபடட மாமஸமபோலப பூமியில விழுநதது.
ரு, அவனுடைய உடலானது, தலைவிழுநதபிறகு, பூமியில விழுந
மஹாராஜரே! அந்த ஸுகேது கொலலபபடடவுடனே, அனு
ததுவநத அவனுடைய புததிராகள யுததததில கிருபரை ;—டு
டுப பததுநதிசைகளிலும ஓடினுாகள பாாதரே! மஹாரத
ன கிருதவாமா யுததததில தருஷடதயுமனனைத தடுததுத தைாய
ளவனுக, 'நில நில' எனறுசொனனுன அரசரே! மாம
துககாகக கோபஙகொண்ட இரண்டு கழுகுகளுககு யுததம நோ
துபோலப போாககளததில தருஷடதயுமனனுககும கிருதவாமா
ககும கைகலநதயுததம நோநதது தருஷடதயுமனனே கோபங
ாண்டு ஹருதிகனுடைய குமாரனுன கிருதவாமாவை யுததததில
னபம அடையுமபடி ஒனபதுபாணஙகளால மாாபில அடிததான
நதவாமாவோ யுததததில பாாஷதனுல நனருக அடிககபபட்டு
நதையும குதிரைகளையுமுடைய பாாஷதனை அமபுகளால மூடி

ஞன. வேநதரே!- ஜலததைதத தரிததுககொணடிருககிற மேக
ளாலே நானகுபககததிலும மூடபபடட ஸூரியனபோல அமபுகள
மூடபபடட ரதததுடனகூடிய -தருஷடதயுமனன காணபபடவி
மனனரே! (ஆயுதஙகளால) உணடுபணணபபடட காயஙகளையு
தருஷடதயுமனன பொனனல அலஙகரிககபபடட அமபுகளா
அநதப பாணஸமூகததைச சிதற அடிதது யுததததில பிரகா
தான பிறகு, ஸேனுதிபதியான அவன கோபஙகொணடு கிருத
மாவை அணுகி மிகக பயஙகரமான அமபுமழையைப பிரயோ
தான ஹாரததிகயன விரைவாக வருகினற மிகக பயஙகரம
அநதச சரமாரியை அனேக ஆயிரககணககான அமபுகளால யுத
தில தடுததான பாரஷதன அணுக முடியாத சரமாரியானது
ததில (கிருதவாமாவினல) தடுககபபடடதைககணடு அவனை நெ
கிததடுததான [1] தருஷடதயுமனன கததியையும கேடகததை
கையில கொணடு அவன ரதததில துளளிக குதிததான பிறகு,
ரைகள ஒனறு சேரநது பாரஷதனும பககததில நெருஙகவே,
தப பாரஷதனுடைய முநதினசெயகையைககணடு கருதவாமா வி
வாகக கதையைக கையில எடுததான அரசரே! பிறகு, கதைய
கையிலகொணடவனை அவன ரதததினினறு விரைவாகத துள
குதிதத ரதமததியில பாரஷதனைககாணமல ஸாரதியை நன
அடிததான கூரமையான முனையுளள கததியினல வெடடபபட
அநத ஸாரதியானவன ரதததினினறு கீழேவிழுநதான பிற
கிருதவாமா ஸநதோஷமடைநது தலதவனியை உணடுபண
ஞன, பாரஷதனைபபாரதது மறுபடியும மறுபடியும, 'வா,
எனறும சொனனன ராஜரே! அநதப பாரஷதன யுததத
கிருதவாமாவினல உணடுபணணபபடட அநதத தலதவனியை
பொறுககவிலலை அவன அநதத தேரினினறு கிளமபி மறுபடி
தன ரததைதை வநதடைநதான அநத தருஷடதயுமனனே அ
கிருதவாமாவை எதிரதது, 'நில, நில' எனறும சொனனன
சரே! பிறகு, தருஷடதயுமனன கதையைக கையிலெடுதது ம
விலலாளியான கிருதவாமாவை மறுபடியும வேகததால வி
வாக அடிததான பலசாலியான தருஷடதயுமனனல அதிக
அடிககபபடட அநதககிருதவாமா மூரசசையடைநது கீழே வி
தான அநதக கிருதவாமாவை பருதாவானவன ரதத
மீது ஏறறிவைததுககொணடு யுததரஙகததை விடடுவிடடு வில

[1] அதிக பாடததில அரை ஶலோகம விடபபட்டது

னுன மஹாரதனுன தருஷடதயுமனனே யுததததில சததுரு
ககணடு கௌரவாகளை யுததததில அமபுகளால விரைவாகத தடுத
ன. பிறகு, உமமைச சோநதவாகளான அநத யுதத வீராகள
ஷடதயுமனனுடைய அருகில விரைவாகச சென்றாகள, ஸிமம
நகளையும செயதாகள பிறகு, யுததம நடநதது

ஐமபதாவது அதயாயம.

லஙதுல யுந்தமும், அமவத்தாமாவினல் யுதிஷ்டிரர் தோற்றதும்)

ஸா தயகியினுலும அவவாறே சூராகளான தரௌபதிபுததிராக
லும யுதிஷடிரா நானகு பககஙகளிலும பாதுகாககபபட்டிருபப
ககணடு, தரோணபுததிரா, உதஸாகமுளளவாபோல (அவரை)
ாததா கைதோநதவரான அமவததாமா, கோரமாயிருபபவை
நம பொனனுலமைநத புஙகமுளளவைகளும சாணையில தீடடப
டவைகளுமான பாண ஸமூகஙகளை இறைததுககொணடும
றசி வனமையினுல பறபல மாாககஙகளைக காணபிததுககொண
, கூாமையுளளவைகளும வேகமுளளவைகளுமான அமபுக
ல ஆகாயததை நானகு பககததிலும நிரபபிககொணடும, யுததத
யுதிஷடிரரைச சுறறி எலலாத திககுககளையும நனறாக
டவிடடாா அமவததாமாவினுடைய அமபுகளால மூடபபடடு
றுமே அறியபபடவிலலை பெரிதான யுததமுனையானது முழு
ம பாணமயமாகவே ஆகியது பரதாகளுள சிறநதவரே!
வாணக கடடுககளால அலஙகரிககபபடடதும ஆகாயததிலிருக
றதுமான அநதப பாண ஸமூகமானது (ஆகாயததில) நிலை
றறிருககினற விமானமபோல விளஙகியது அரசரே! பிரகாசிக
ற அநதப பாணஸமூகததினுலே போாககளம மூடபபடடிருக
பொழுது மேகஙகளில நிழல உணடானதுபோலிருநதது சூரிய
ம காநதியை இழநதவனுன பாணஸவரூபமாக இருககினற
ாயததில அநத ஆசசரியததைக கணடோம அமவததாமாவி
டைய பராககிரமததைப பாாதது ஒரு பிராணியும அவரை
ிாததுவரவிலலை முயறசியுடையவனுன ஸாதயகியும பாணடுபுத
ரான தாமராஜரும அவவாறே மறறச சேனைகளும பராககிர
தை வெளிபபடுததவிலலை மஹாராஜரே! அநத யுததததில
ஹாரதாகள தரோணபுததிருடைய தோசசியைககணடு ஆசசாயம
டைநதாாகள அநத எலலா அரசாகளும பிரகாசிககினற சூரியனை

போனற அநத அஶ்வததாமாவை எதிரில பாாபபதறகுச சகதிய
வாகளானாகள பிறகு, சேனையானது கொலலபபடுமபொழு
மஹாரதாகளான தரௌபதி குமாராகளும ஸாதயகியும தாமர
ரும பாஞசாலாகளும ஒனறுசோநது மருதயுபயததை விடடுக சே
ஸவரூபியான தரோணபுததிரருககருகில விரைவாகச சென்றாக
ஸாதயகியானவன தரோணபுததிரரை இருபததேழு பாணஙகள
அடிதது மறுபடியும ஸுவாணததால அலஙகரிககபபடட ஏழுபாண
களால அடிததான. யுதிஷ்டிரா எழுபததுமூனறு பாணஙகளா
பிரதிவிநதியன ஏழுபாணஙகளாலும ஶருதகாமா மூனறு பாண
களாலும ஶருதகீாததி ஏழுபாணஙகளாலும ஸுதஸோமன ஒனப
பாணஙகளாலும சதானீகன ஏழுபாணஙகளாலும அடிததாக
மறற அனேக சூராகளும நாறபுறஙகளிலும அநத அஶ்வததா
வை அடிததாாகள. அரசரே! பிறகு, கோபஙகொணட அ
அஶ்வததாமாவோ ஸாபபமபோலச சீறிககொணடு ஸாதயகி
இருபததைநதுபாணஙகளாலும ஶருதகீாததியை ஒனபது பாண
ளாலும ஸுதஸோமனை ஐநது பாணஙகளாலும ஶருதகாமா
எடடுப பாணஙகளாலும பிரதிவிநதியனை மூனறுபாணஙகளா
சதானீகனை ஒனபது பாணஙகளாலும தாமபுததிரரை ஐநது பாண
களாலும அவவாறே மறறச சூராகளை இரணடிரணடு பாணஙக
லும அடிததா அவவாறுகவே, கூாமையுளள அமபுகளாலே ஶரு
கீாததியினுடைய விலலையும துணடாககினா பிறகு, மஹாரதன
ஶருதகீாததியானவன வேறுவிலலை எடுதது மூனறு பாணஙகள
அஶ்வததாமாவை அடிததுக கூாமையுளள வேறு பாணஙகளா
அடிததான மஹாராஜரே! பெரியவரே! பாரதாகளுள சிற
வரே! பிறகு, தரோணபுததிரா சரமாரியினால அநதச சேனை
நானகுபககததிலும மூடினா பிறகு, அளவிட முடியாத மனவலி
யுளள தரோணபுததிரா மறுபடியும தாமராஜருடைய விலலை அ
துச சிரிததுககொணடு மூனறு பாணஙகளால அவரை அடிதத
ராஜரே! பிறகு, தாமநநதனா பெரிதான வேறொரு விலலை எடுத
அறுபததுமூனறு பாணஙகளால துரோண புததிரரை இரண
கைகளிலும மாாபிலும அடிததா ஸாதயகியோ பிறகு கோபங
ணடு யுததததில அடிககினற தரோணபுததிரருடைய விலலைக க
மையுளள ஓா அாததசநதிரபாணததாலறுதது மிகவும காஜிததா
பிறகு, விலஅறுககபபடடவரும சகதியையுடையவாகளுள சிற
வருமான தரோணபுததிரா சகதிஆயுததததினால சைனேயனுடை

ரதியை ரததகதினினறு விரைவாகத தளளினா பாரதரே! பிர பசாலியான தரோணபுததிரா பிறகு வேறுவிலலையெடுதது ஸாத யையச சரமாாியினால மூடினா பாரதரே! யுதததகில ரததகி நநத ஸாரதி கீழேவிழுநதவுடனே வேகததோடு ஓடுகினற அவ டைய குதிரைகள ஆஙகாஙகு ஓடுகினறவைகளாகக காணபபட ன யுதிஷடிரரைத தலைமையாககொணட பாணடவவீரரகளோ மையான அமபுகளைப பிரயோகிததுககொணடு ஆயுதமபிடிததவா நள சிறநதவரான அஸவததாமாவை வேகததோடு எதிாதது மபுகளை) வாஷிததாாகள பகைவாகளை வாடடுகினறவரான ரோணபுததிரா விரைவாக வருகினறவாகளும அதிககோபமுளள களுமான அநத வீராகளை உரககசசிரிததுககொணடு மஹாயுததத ல எதிாததா பிறகு, எழுநத அகனியானது உலாநதகாடடை பபதுபோல அனேகபாணஙகளாகிற ஜவாலைகளுடனகூடின அஸ ததாமா எனகிற நெருபபானது சேனையாகிற உலாநதகாடடை மஹாயுதததகில கொளுததியது பரதாகளிற சிறநதவரே! ரோணபுததிரரால நனறுகவாடடபபடட பாணடுபுததிரருடைய நதச சேனையானது அநத ஸேனமுகததிலேயே ததளிததது பர களிற சிறநதவரே! சூரியன கிரணஙகளால தவிககசசெயவது பால தரோணபுததிரா பாணஙகளுடைய ஜவாலையினாலே பாணடு ததிரருடைய அநதசசேனையைத தவிககசசெயதாா பிராமமண டைய பொறுமையினாலும பாணஙகளாலும வாடடபபடுகினற நதப பாணடவசேனையானது திமியினால நதியினமுகம கலஙகுவது பாலக கலஙகிறறு மஹாராஜரே! துரியோதனன தரோணபுத ரருடைய பராககிரமததைககணடு யுதததகில எலலாபபாாததா ளையும மாணடவாகளாகவே எணணினன யுதிஷடிரரோ, விரை வராகி, மஹாரதரான தரோணபுததிரரை அடிததுக கோபததோ ம பொறுமையோடும அவரைப பாாததுக கூறலானா.

'யுதததகில மேனமைபெறறவரே! உமமை வீரயமுளளவ ரனறும பலமுளளவரெனறும அஸதிரஙகளில நலலதோசசியுளளவ ரெனறும ஸமாததரெனறும அவவாறே வேகமுளள பராககிரமமுள வரெனறும அறிவேன நீா இநதபபலமனைததையும பாாஷத டததில காணபிபபீராகில அபபோழுது உமமைப பலசாலியென ம அஸதிரவிததையில தோசசியுளளவரெனறும நாம அறிவோம

1 இரடடிததலால ஒரு சொலவிடபபடடது.

யுத்தத்தில் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனான த்ருஷ்டத்யும்னனை
பார்த்தபின் உமக்குப் பலம் சிறிதுமுண்டாகாது உம்மைப் பிர
மணரென்று நான் சொல்லவில்லை மனிதர்களுள் சிறந்தவரே!
என்னையே இப்பொழுது கொல்லவிரும்புகிறீராதலால் உமக்கு அ
இல்லை, நன்றியறிவும் இல்லை பிராம்மணனுக்குத் தவமும் சமதம
அனும் வேண்டும் வில் க்ஷத்திரியனால் வளைக்கத்தக்கது அப்படி
பட்ட நீர் பிராம்மணருத்தமர் மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! நீர் பார்த்
கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் கௌரவர்களை ஜயிப்பே
பிராம்மணருத்தமரே! யுத்தத்தில் உமது விருப்பப்படி காரியத்தைச்செ
ய்கக்கடவீர்' என்றுசொன்னார் மஹாராஜரே! இவ்வாறு சொல்
பட்ட த்ரோணபுத்திரர் சிரித்துக்கொண்டே (யுதிஷ்டிரர்சொல்
தைத்) தகுந்ததென்றும் உண்மையென்றும் எண்ணி ஒன்றும் ம
மொழி கூறவில்லை பிறகு, த்ரோணபுத்திரர், ஒன்றும் மறுமொ
சொல்லாமல், கோபங்கொண்ட யமன் பிரஜைகளை (நாசஞ்செய்வ
போல யுத்தத்தில் சரமாரியினால் பாண்டவரை மூடினார் ஐய
த்ரோணபுத்திரரால் அப்பொழுது மூடப்படுகின்ற அந்த யுதிஷ்
ரர் பெரும்படையைக் கூட்டிக்கொண்டு விரைவாக விலகி அப்புற
சென்றார் அரசரே! பிறகு, தர்மநந்தனரான அந்தயுதிஷ்டிரர் யு
த்தத்தைவிட்டு விலகியபின், த்ரோணபுத்திரர் மஹாத்மாவான தர்ம
தனருடைய விலக்கத்தால் சும்மா நின்றார் அரசரே! பிறகு, யுதி
டிரர் மஹாயுத்தத்தில் த்ரோணபுத்திரரைவிட்டு ஜாக்ரதையுடன் கூ
யவராகக் குரூரமான செய்கையின்பொருட்டு உம்முடைய சேனையி
பிரவேசித்தார்

ஐம்பத்தோராவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பாஞ்சாலர்களோடு கூடியவனும் சைத்யர்களாலும் கேகய
ளாலும் சூழப்பட்டவனுமான பீமஸேனனை ஸேனாபதியான கர்ண
கோபங்கொண்டு தானே அம்புகளால் தடுத்தான் பிறகு, கர்ண
யுத்தத்தில் பீமஸேனன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹ
ரதர்களான சைத்யர்களையும் காருசர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையு
அடித்தான் பிறகு, பீமஸேனன் ரதிகர்களுள்சிறந்தவனான கர்ண

டுவிட்டு, ஜ்வலிக்கின்றநெருப்பானது உலர்ந்தகாட்டில் பிரவேசிப்
துபோலக் கௌரவசேனையில் பிரவேசித்தான் ஸூதபுத்திரனும்
த்தத்தில் மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலர்களையும் கேகயர்களையும்
ருஞ்சயர்களையும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்றுள் மஹாரதர்களா
ருக்கின்ற பார்த்தனும் விருகோதரனும் கர்ணனும், ஸம்சப்தகர்களுக்
ம் கௌரவர்களுக்கும் பாஞ்சாலர்களுக்கும் நாசத்தைஉண்டுபண்ணி
ர்கள் அரசரே! உம்முடைய துராலோசனையினால் ஏற்பட்ட யுத்
த்தில் அக்னிக்கு ஒப்பான அந்த மூன்று வீரர்களாலே அந்த க்ஷத்
ரியர்கள் எரிக்கப்படுகின்றவர்களாகி நாசத்தை அடைந்தார்கள்
தஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, துரியோதனன் கோபங்கொண்டு நகுலனை
ம்பதுபாணங்களால் அடித்து அவனுடைய நான்குகுதிரைகளையும்
டித்தான் ஜனதிபரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பலமுள்ள உம்
டைய புத்திரன் ஒருக்ஷுரத்தினால் ஸ்வர்ணமயமான ஸஹதேவ
டைய த்வஜத்தைத் துண்டாக்கினான் ராஜரே! பிறகு, நகுலனே
ாபங்கொண்டு உம்முடையபுத்திரனை எழுபாணங்களால் அடித்
ன் ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் ஐந்துபாணங்களால் (உம்முடைய
த்திரனை) அடித்தான் பரதஸ்ரேஷ்டர்களும் எல்லா வில்லாளிக
ளுளும் சிறந்தவர்களுமான அவ்விருவரையும் (உம்முடைய புத்தி
ன்) கோபங்கொண்டு ஐவைந்துபாணங்களால் மார்பில் அடித்தான்
றகு, வீரனான உம்முடையபுத்திரன் பலாத்காரமாக வேறு இரண்டு
ல்லுகளாலே இரட்டைப்பிள்ளைகளான அவர்களுடைய விற்களை
ட்டினான் (முமமூன்றுபாணங்களால் விரைவாக அவர்களை அடித்
ன் தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான அந்த இரண்டு சூரர்களும்
த்தத்தில் இந்திரவிற்போன்றவைகளும் மங்களகரமானவைகளும்
றந்தவைகளுமான வேறு இரண்டுவிற்களை எடுத்துக்கொண்டுவிளங்
னார்கள் பிறகு, யுத்தத்தில் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களும் ஸஹோதரர்
ளுமான அவ்விருவரும் இரண்டு மஹாமேகங்கள் மலையின்மீது நீர்த்
ாரைகளைப் பொழிவதுபோல் யுத்தத்தில் பிராதாவின்மீது கோர
ன பாணங்களை வர்ஷித்தார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, மஹா
னான உம்முடையபுத்திரன் கோபங்கொண்டு மஹாவில்லாளிக
ான பாண்டுபுத்திரர்களிருவரையும் பாணங்களால் தடுத்தான் பார
ரே! யுத்தத்தில் துரியோதனனுடைய வில்லானது வட்டமாகவே
ணப்பட்டது, அம்புகளும் நான்குபக்கத்திலும் வெளிப்படுகின்
வைகளாகக் காணப்பட்டன அந்தத் துரியோதனனுடைய அம்புக
ால் நன்றாக மூடப்பட்ட மாத்ரீபுத்திரர்கள் ஆகாயத்தில் மேகங்க

ளால மறைககபபடடு ஒளியை இழநதிருககினற சநதிரசூரியா
போலப பிரகாசிககவிலலை மஹாராஜரே! பொறகட்டுககளுளள
யும சாணையில தீடடபபடடவையுமான அநதபபாணஙகள சூ
னுடைய கிரணஙகளபோல எலலாததிககுககளையும மறைதத
பிறகு, அநத ஆகாயமானது பாணஸவரூபமாகி நனறாக மூடபப
டிருககும ஸமயததில அரசனுடைய உருவமானது காலனுககும
தகனுககும யமனுககும ஒபபாகக காணபபடடது உமது கும
னுடைய அநதப பராககிரமததைபபாாதது மஹாரதாகள மாதரீப
திராகளை மருதபுவினுடைய ஸமீபததை அடைநதவாகளென
எணணினாகள மனனரே! பிறகு, பாணடவாகளுடைய ஸேனை
யும மஹாரதனுமான பாாஷதன துாயோதனராஜன இருககிறவிட
துககுச சென்றன பிறகு, திருஷடதயுமனன மஹாரதாகளு
சூராகளுமான மாதரீபுததிராகளைத தாணடி உமமுடைய குமார
அமபுகளால அடிததான அளவிடமுடியாத மனோபலமுடையவ
புருஷஶரேஷடனுமான உமமுடையபுததிரன கோபஙகொணடு உ
கச சிரிததுககொணடு அநதப பாஞசாலயனை இருபததைநதுபாண
களால அடிததான பிறகு, அளவிடமுடியாத பராககிரமமுளள உ
முடைய புததிரன கோபமுளளவனாகி மறுபடியும பாஞசாலய
அறுபததைநது பாணஙகளாலடிதது ஸிமமநாதஞ செயதான
சரே! ராஜாவான துாயோதனன மிகக கூாமையுளள க்ஷுரபரத
னால அநத தருஷடதயுமனனுடைய அமபுடன கூடினவிலலை யுதத
தில கைபபிடியில வெடடினான பகைவாகளை அழிபபவனான பாஞச
யன அறுககபபடட அநதவிலலை எறிநதுவிடடுப பாரததை ஸஹி
ககககூடிய புதிதான வேறொரு விலலை வேகததோடு எடுததா
கோபததினால ரகதமபோலச சிவநத கணகளையுடையவனும கா
படுததபபடடவனும சிறநத விலலாளியுமான தருஷடதயுமன
கோபததால ஜவலிக்கினறவனபோல விளஙகினான அநத திருஷட
யுமனன பரதஶரேஷடனான துாயோதனனைக கொலலவிருமபி ஸ
பமபோலச சீறுகினற பதினைநதுபாணஙகளை அவனமீது பிரயோ
தான கழுகிறகுகள பூணடவைகளும மயிலிறகுகளுடன கூடின
களுமான அநதபபாணஙகள அரசனுடைய பொனனாலசெயயபபட
கவசததை உடைதது வேகததுடன பூமியில பிரவேசிததன ம
ராஜரே! அதிகமாக அடிககபபடட அநத உமமுடைய குமாரன வ
நதகாலததில நனறாகபபூததிருககினற மிகபபெரிதான பலாசம
போல அதிகமாக விளஙகினான கவசம உடைககபபடடவனும நா

களுடைய வீழ்சசிகளால வலிமைகுன றியிருபபவனுமான அநதத
ாயோதனன கோபமுளளவனுகி ஒரு பலலததினுல தருஷடத
மனனுடைய விலலை அறுததான ராஜரே! பிறகு, ராஜாவான
ாயோதனன விரைவுடன வில அறுககபபடடவனுன அநத தருஷ
தயுமனனை இரண்டு புருவஙகளின இடையில பததுபபாணஙக
ால அடிததான கருமானுல ஈனகு சாணைபிடிககபபடட அநத அம
கள, தேனில ஆசைகொணட வணடுகள மலாநத தாமரைபபூவை
லஙகரிபபதுபோல அநத தருஷடதயுமனனுடைய முகததைவிளங
ச் செயதன பெரியமனமுளளவனுன தருஷடதயுமனன அறுக
பபடட அநதவிலலை எறிநதுவிடடு வேகததோடு வேறுவிலலையும
இனுறுபலலஙகளையும எடுததான பிறகு, தருஷடதயுமனன ஐநது
ணஙகளாலே தூயோதனனுடைய குதிரைகளையும ஸாரதியையுங
கானறு ஒருபலலததினுலே ஸவாணததாலலஙகரிககபபடட விலலை
ம வெடடினுன பாாஷதன பததுபபலலஙகளாலே உமது புததிர
டைய உபகரணஙகளுடன கூடின ரததததையும குடையையும
கதியையும கததியையும கதையையும தவஜததையும துணடாககி
ன எலலா அரசாகளும குருராஜனுடைய பொனவளையமுளள
டையும, மணிமயமாயும மஙகளகரமாயுமுளள அரவககொடியும
றுககபபடடதைக கணடாாகள பரதாகளுள சிறநதவரே!
ஹோதராாகள பிராதாவான தூயோதனனை ரததததை இழநதவனு
ம கவசமும ஆயுதஙகளும தவஜமும அறுககபபடடவனுகவுமகண
ாகள அரசரே! குணடதாரன மனஙகலஙகாமல தருஷடதயுமனன
ாததுககொணடிருககுமபொழுதே, மஹாரதனுன அநததூயோத
னைத தனரததததினமீதேறறிவைததுககொணடு வேறு இடததிற
க கொணடுபோனுன அரசனிடததில அதிக ஆவலுளள காணனே,
காபஙகொணடு, ஸாதயகியைவிடடுவிடடு யுததரஙகததில தரோண
ரககொனறவனும உககிரமான பாணஙகளையுடையவனுமான அநத
ருஷடதயுமனனை எதிாததுசசெனறுன அமபுகளாலடிககபபடட
னுன சைனேயன ஒரு யானையைப பினபுறததில வேறெருரு யானை
னது இரணடு தநதஙகளாலும (இடிததுககொணடு) செலவதுு
பால அநதச காணனை விரைவாகப பினபுறததில அனுஸரித்துச
சனறுன பாரதரே! காணனுககும பாாஷதனுககும நோநத
ஹாயுததததில மிகுநத கோபமுளளவாகளும அதிகபலசாலிகளும
னசெலபவாகளுமான அரசாகளுளளும பாணடவாகளுளளும நம
மச சோநதவாகளுளளும ஒருவனுவது யுததததில பினனிடுபவ

னுக்க காணப்படவில்லை கா்ணன் விரைவுடன் பாஞ்சாலர்களை நோ
க்கிச் சென்றான் அரசரே! நரஸ்ரேஷ்டரே! அந்த க்ஷணத்தில் நடு
பகலில் இரண்டு பக்கத்திலும் யானைகள் குதிரைகள் தேர்களாகி
இவைகளுடையஅழிவு தோன்றியது மஹாராஜரே! பாஞ்சால
கன்ளோ, ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாக, ஒரு மரத்தைக்குறித்து
பக்ஷிகள் ஓடிவருவது போலக் கா்ணனைக் குறித்து நான்கு பக்கத்
தினின்றும் விரைவுடன் எதிர்த்து வந்தார்கள் அதிரதபுத்திரனு
கா்ணன் அவ்வீரர்களுள் எதிரிலிருக்கின்ற தலைவர்களான பலசாலி
களைப் பாணஸமூகங்களாலே தேடுகிறவன்போல அடைந்தான்
வ்யாக்ரகேது, ஸுசர்மா, சுக்ரன், சித்ராயுதன், கரது, த்வஜவ
ரோசமானன், எட்டாமவனான ஸிம்மஸேனன் இவர்கள் யுத்தத்தி
ப்ரகாசிக்கின்ற புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள் கா்ணன்மீது விரைவாகப் ப
ணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு பெரியதோக்கூட்டத்தோடு அ
னைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அரசனே! கா்ணன் யுத்தத்தில் முயற்
செய்கின்றவர்களான அந்த எட்டுப்பாஞ்சாலவீரர்களையும் கூர்மை
யுள்ள எட்டு அம்புகளால் கொன்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, பி
தாபசாலியான ஸூதபுத்திரன் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களான அனே
ஆயிரக்கணக்கான மற்றப் போர்வீரர்களையும் கொன்றான் கா்ண
மிகுந்த கோபமுள்ளவனாக யுத்தத்தில் சேதிதேசத்தார்களும் மஹா
ரதர்களுமான விஷ்ணுவையும் விஷ்ணுவர்மாவையும் தேவாபியையு
பத்ரனையும் தண்டதாரனையும் சித்ரனையும் சித்ராயுதனையும் ஹரின
யும் ஸிம்மகேதுவையும் ரோசமானனையும் சலபனையும் கொன்றா
அவர்களுடைய உயிரைக்கவர்கின்றவனும் இரத்தத்தால் அங்க
கள் நன்றாக நனைக்கப்பட்டவனுமான அந்தக் கா்ணனுடைய சரீ
மானது ருத்திரருடைய சரீரம்போல அதிபயங்கரமாயிருந்த
பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் கா்ணனால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்
யானைகள் பயந்து பெரிதான (அசசேனையை) மனங்கலங்கச்செய்
கொண்டு நாற்புறங்களிலும் ஓடின யானைகள் யுத்தத்தில் கா்
னுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகப் பற்பல சப்தங்கள்
வெளியிட்டுக்கொண்டு வஜ்ரத்தினால் தள்ளப்பட்ட மலைகளபோல
பூமியில் விழுந்தன நான்கு பக்கத்திலும் விழுகின்ற யானைக
ளும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும் உடைக்கப்பட்ட ரதங்க
ளும் கொடிகளாலும் யுத்தபூமியானது நன்கு பரப்பப்பட்டு
யுத்தத்தில் கா்ணன் செய்ததுபோன்ற காரியத்தைப் பீஷ்மராவ
த்ரோணராவது யுத்தபூமியிலிருந்த உம்மைச் சோ்ந்த மற்

ீராகளாவது செய்யவில்லை மிருகங்களுடைய மத்தியில் ஸிம்மம் யமற்று ஸஞ்சரிப்பதுபோலக் கர்ணன் பாஞ்சாலர்களுடைய மத்தி ல பயமற்று ஸஞ்சரிக்கின்றவனுக்க காணப்பட்டான் பிறகு, புருஷ ரேஷ்டனான ஸூதபுத்திரன் யானைகளிடத்திலும் குதிரைகளிடத்தி ும ரதிகர்களிடத்திலும் காலாட்களிடத்திலும் அதிக ஹிம்ஸையை ணடுபண்ணினன் பயந்துகொண்டிருக்கிற மான்கூட்டங்களை ஸிம்ம ானது திக்குக்களில் ஓடும்படி செய்வதுபோலக் கர்ணன் பாஞ்சால திகர்களுடைய கூட்டங்களை ஓடும்படிசெய்தான் ஸிம்மத்தை எதிர் து மான்கள் ஓரிடத்திலும் ஜீவிக்காததுபோல ஸருஞ்சயர்கள் கர் ணனை எதிர்த்து ஜீவிக்கவில்லை பாரதரே! அக்னிமுகத்தைஅடைந்து வவாறு விட்டிற்பூச்சிகள் எரிக்கப்படுமோ அவ்வாறே யுத்தத்தில் ருஞ்சயர்கள் கர்ணனுகிற நெருப்பை அடைந்து எரிக்கப்பட்டார் ள பாரதரே! கர்ணன் ஒருவனுலே சைந்யர்களிலும் பாஞ்சாலர்களி ும சூரர்களென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அனேகர்கள் பெயரைக் கட்டும்படி செய்து கொல்லப்பட்டார்கள் அரசரே! கர்ணனுடைய ராக்கிரமத்தைக்கண்டு 'கர்ணனிடத்தினின்று யுத்தத்தில் பாஞ் ாலர்களுள் ஒருவனாவது உயிரோடு விடுபட்டுப்போகிறதில்லை' என ற புத்தியானது எனக்கும் உண்டாயிற்று ஸூதபுத்திரன் அடிக் ு பாஞ்சாலர்களை யுத்தத்தில் அடித்து மிகுந்தகோபங்கொண்டு ந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்றுன ஐயா! பகை ர்களைக் கொல்பவரான யுதிஷ்டிரராஜரை த்ருஷ்டத்யும்னனும் ரௌபதீபுத்திரர்களும் நூற்றுநூற்றுக மற்றஜனங்களும் சூழ்ந்து ாண்டார்கள் சிகண்டியும ஸஹதேவனும் நகுலனும அவ்வாறே ுலபுத்திரனான ஜனமேஜயனும் ஸாத்யகியும் அனேகர்களான பிர த்திரகர்களும் த்ருஷ்டத்யும்னனும், யுத்தத்தில் முந்திச் செல்பவர்க ாகி, அழிக்கின்றவனும் அளவுகடந்த பராக்கிரமமுள்ளவனுமான ர்ணனைப் பாணங்களாலும் அஸ்திரங்களாலும் அடித்தார்கள் அந்த ுத்தத்தில், கருடன் ஸர்ப்பங்களை எதிர்ப்பதுபோல ஏகாகியான ர்ணன் அநேக சைந்யர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களை ம எதிர்த்தான் அரசரே! தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு முற ாலத்தில் நடந்ததுபோன்ற கோரஸ்வரூபமான யுத்தம் கர்ணனுக்கு ுவர்களோடு நடந்தது ஒன்றுசேர்ந்தவர்களும் பெரியவில்லையுடை வர்களும் சரமாரிகளைக் கூட்டங்கூட்டமாகப் பொழிகின்றவர்களு ான அந்தவீரர்களை, சூரியன் இருளை நாசஞ்செய்வதுபோல, ஏகாகி ானகர்ணன் மனக்கலக்கமற்றவனுக நாசஞ்செய்தான் பீமஸேனனே

காணன பாணடவாகளோடு எதிாததிருககும ஸமயததில கோட
கொணடவனுகி யமதணடமபோனற அமபுகளாலே நானகுபககத
லும காணனே அடிததான மஹாவிலலாளியான காணன யுததததி
ஒருவனுயிருந்துகொணடு பாஹலீகாகளேயும கேகயாகளேயும மாத
யாகளேயும வாஸாதயாகளேயும மதராகளேயும ஸைநதவாகளேயும எ
ததுப போா புரிநதுகொணடு அதிகமாக விளஙகினன அநத யு
ரஙகததில பீமனுல மாமஸதானஙகளில நாராசஙகளால அடிக
படட யானேகள யானேவீராகள கொலலபபடடவைகளாகிக கீ
விழுநது பூமியை நடுஙகசசெயதன மஹாராஜரே! குதிரைவீரா
கொலலபபடட குதிரைகளும உயிரைஇழநதவாகளான காலாடகளு
மிகுதியாக இரததததைக ககிககொணடு (பூமியில) படுததாக
பெரியவரே! பீமஸேனனுல விரைவாக அடிககபபடட மஹாமே
முளள யானேகள வஜராயுதததினுல அடிககபபடட மலேகளபோ
கீழேவிழுநதன மனனரே! வேகமுளளவைகளும கீழே விழுநதிரு
கினறவைகளுமான அநதமஹாரதஙகளால யுததபூமியானது சித
கிடககினற மலேகளால நிரபபபபடடதுபோல விளஙகியது ஆயி
கணககான ரதிகாகளும காலாடகளும ஆயுதஙகளால அடிககபப
தவாகளாகவே பீமனிடததிலிருநது பயநது ஆயுதஙகளே விட
உயிரைவிடடவாகளாகக காணபபடடாாகள யுததபூமியான
பீமஸேனனுடைய அமபுகளாலே வெடடபபடட ரதிகாகளா
குதிரைவீராகளாலும ஸாரதிகளாலும காலாடகளாலும குதி
ளாலும யானேகளாலும நானகுபககஙகளிலும மூடபபடடதாகிய
பீமஸேனனிடததிலிருநது உணடானபயததினுல பீடிககபபடட
யுதததில உதஸாகததை இழநததாககச செயயபபடடதுமான
தத துாயோதனனுடைய சேனே முழுவதும அசைவறறதுபோ
நினறது அரசரே! அநதமஹாயுதததில அசைவறறதும நெரு
கியதும எளிமையுறறதுமான அநதசசேனேயானது தெளிநத ஜ
தையுடையதானகாலததில ஸமுததிரம விளஙகுவதுபோலச ச
காமல நிலேபெறறதாக விளஙகியது கோபததோடும வீாயததோ
பலததோடுமகூடின உமதுபுததிரனுடைய அநதசசேனேயானது அ
பொழுது மதததை இழககுமபடி செயயபபடடு ஒளியைஇழநத
யிறறு பரதஸரேஷடரே! பரஸபரம பீடிககபபடுகினற அநத இ
சேனேகளும [1] ரகதவெளளததால நானகுபககஙகளிலுமநனேககபபட

1 ஒருசொல விடபபடடது

களாயின ஸூதபுததிரன கோபங்கொணடவனுகப பாண்ட
ளுடைய சேனையைக கொனருன பீமஸேனன கௌரவசேனை
யும தனஞ்சயன திரிகாததாகளுடைய படையையும நாசஞ்செய
கள அவவாறு பயஙகரமானதும ஆசசாயகரமான காடசியுளளது
ர யுததம நடநதுவருமபொழுது, ஜயசாலிகளுள சிறநதவனுன
ஜுனன சேனையினமததியில அநேகஸமசபதகாகளுடைய கூட
களைககொனறு பிறகு வாஸுதேவரைபபாாததுக கூறலானுன
'எனனேடுகூடப போாபுரியபபோகிற இநதசசேனையானது நன
முறிய அடிககபபடடுவிடடதனறே? இநத ஸமசபதகமஹாரதா
பரிவாரஙகளோடு ஓடுகிறுாகள இவாகள யுதததில இநதிர
னகூடின தேவாகளாலும ஜயிககமுடியாதவாகள ஸிமமததி
டய காஜனததை மானகள ஸஹிககாததுபோல இவாகள என
டய பாணஙகளை ஸஹிககச சகதியறறவாகளாகிவிடடாாகள
யுதததில ஸருஞசயாகளுடைய பெருமபடையானது பிளககப
கிறது கௌரவாகளும பீமஸேனனிடததிலிருநதுணடான பயத
ல பீடிககபபடடவாகளாகி ஓடுகினறுாகள வாஸுதேவரே!
ஸைனயததினுடைய மததியில அடிககடி ஸஞசரிககினற புததி
ன காணனுடைய யானைகடடும கசசைககொடியானது இதோ
பபடுகிறது இநத மஹாரதாகள காணனை யுதததில ஜயிபபதற
சகதியறறவாகள நீா காணனைப பகைவாகளை வெலவதில சிறநத
முடையவனெனறு அறிநதிருககிறீரனறே? எநதஇடததில கா
நமமுடைய சேனையைத துரததுகிறுனே அநத இடததிறகுச
லும தரிகாததாகளை விடடுவிலகி மஹாரதனுன ஸூதபுததிரனை
ககிச செலலும மாதவரே! இது எனமனததுககு விருபபம
கு எபபடித தோனறுகிறதோ?' எனறு வினவினுன

அநத அாஜுனனுடைய இநதவாாததையைககேடடு, கோவிநதா
கச சிரிததுககொணடு அவனைபபாாதது, 'பாணடவ! கௌர
ளைககுறிதது விரைவாகசசெல' எனறு கூறினுா. பிறகு, அனன
முளள குதிரைகள கோவிநதரால தூணடபபடடவைகளாகி அா
னை யுததபூமியில வஹிததுககொணடு உமது பெருமபடையில
ரவாகபபிரவேசிததன கேசவரால ஓடடபபடடவைகளும வெண
முளளவைகளும பொனனணிகளை அணிநதவைகளும (சேனை
) பிரவேசிககினறவைகளுமான குதிரைகளால உமமுடைய
னயானது நானகுதிசைகளிலும பிளககபபடடது மேகததின
போனற முழககமுளளதும வானரககொடியையுடையதும அசை

கின்ற கொடித்துணியுடன் கூடியதுமான அந்த ரதமானது
னம ஆகாயததில பிரவேசிபபதுபோல அநதசசேனையில பிரவே
தது பெருஞசேனையைப பிளநதுகொணடு நுழைநதவாகளும
முள்ளவாகளும கோபததினால சிவநத கணகளையுடையவாகளு
அநதககேசவருமம அாஜுனனும மிகக காநதியுள்ளவாகளாக வி
கினாகள யுததததில ஸமாததாகளும யுததயாகததிறகாக அ
கபபடடுவநதவாகளுமான அவவிருவாகளும யாகஞசெயபவாக
விதிபபடி அழைககபபடடு யாகததிறகு வநதிருககின்ற அஸ
தேவதைகளபோல விளஙகினாகள கோபததினால சிவநத கண
யுடையவாகளும் மஹாபலசாலிகளுமான (அநத இரணடு) சூராக
அதிக மதஙகொணடவைகளும தருஷடிஸஞசாரததுடன ஸஞ
கின்றவைகளுமான இரணடியானைகளபோல விளஙகினாகள கே
கொணடவாகளும சிறநதஉபாயமுள்ளவாகளுமான அநத இரண
ஷபரேஷடாகளும தலதவனியினால கோபமூடடபபடட இர
மஹாகஜஙகளபோல அடஙகாத பலமுடையவாகளானாகள
குனன தோபபடையிலும குதிரைககூடடஙகளிலும நுழைநது ப
தைக கையிலகொணட யமனபோலச சேனையின மததியில ஸஞ
தான பாரதரே! யுததததில உமதுசேனையில விககிரமதது
கூடின அநதஅாஜுனனைககணடு உமமுடையகுமாரன ஸமசபத
ருடைய கூடடஙகளை மறுபடியும ஏவினன பிறகு, சூராக
அஸதிரவிததையில தோசசியுள்ளவாகளும எஙகும பிரசிததிபெ
வாகளும மஹாரதாகளும விலலாளிகளுமான ஸமசபதகாகள ம
யுததததிலஆயிரமரதஙகளோடும முநநூறு யானைகளோடும பதி
யிரம குதிரைகளோடும இரணடுலக்ஷம காலாடகளோடும குநதி
திரனை பாணடுநநதனனைச சரமாரிகளால நானகுபககததிலும மூ
கொணடு எதிரததாகள மஹாராஜரே! பகைவாபடையைக
பவனன அநதபபாாததன யுததததிலஅமபுகளால மூடபபடடவ
பாசததைக கையிலகொணட யமனபோலத தன உருவத்தைபபய
மாகக காணபிததுககொணடும ஸமசபதகாகளைக கொனறுகொ
மிகவும பாாககததககவனானன பிறகு, கிரீடியினால மினனலபோ
பிரகாசிககின்றவைகளும ஸவாணததினால அலஙகரிககபபட
களுமான பாணஙகளால ஆகாயமானது மூடபபடடு இடைவெளி
றதுபோல ஆயிறறு பிரபுவே! கிரீடியினுடையவிலலினால வி
படடவைகளும ஸாபபஙகளபோல நனறாக விழுகின்றவைகளும
பெரிய அமபுகளால எலலாம மூடபபடடுப பிரகாசிததது அ

த அரிய பராககிரமமுளள பாணடவன ஸவாணககடடுளளவை
ம கோரமானவைகளும பளபளபபானவைகளும படிவானகணுக
ளளவைகளுமான பாணஙகளை எலலாததிககுககளிலும பிரயோ
தான பாாததனுடைய கையுறையிலமோதும ஒலியினுல ஜனங
பூமி, ஆகாயம், எலலாததிககுககள, கடலகள, மலைகள இவைக
லலாம வெடிககினறனவெனறு எணணிஞாகள மஹாரதனை
ஙதேயன பதிஞயிரம அரசாகளைககொனறு ஸமசபதகாக
டைய பரபக்ஷததைநோககி விரைவாகசசெனறுன பாாததன
போஜாகளால ரக்ஷிககபபடட பரபக்ஷததையடைநது இநதிரன
ராகளை அழிததது போலச சேனையைப பலலஙகளால அழித
தனனைக கொலல வருகினற பகைவாகளுடைய சவதிரஙக
ள கைகளுடனகூடின புஜஙகளையும அவவாறே தலைகளையுமவிரை
ப பலலததினுல துணடாககினன நானகுபககததிலும காறறி
பலகிளைகள முறிககபபடட மரஙகளபோல அவாகள ஆயுதங
பிழநது வெடடபபடட அஙகஙகளோடும அஙகஙகளின உறுப
ளோடும பூமியில விழுநதாாகள யானைகள, குதிரைகள, தோகள,
ாடகள இவைகளுடைய கூடடஙகளைக கொலலுகினறவனுன அா
ானை ஸுதக்ஷிணனுககு இளையஸஹோதரன எதிாததுச சா
யினுல வாஷிததான அநதப பாாததன, (பாணஙகளைப) பிர
கிககினற அநத ஸுதக்ஷிணனது இளையஸஹோதரனுடைய பரி
தமபோனற இரணடுகைகளையும இரணடு அாததசநதிரபாணஙக
ல அறுததுப பூாணசநதிரனபோல பிரகாசிககினற முகததுடன
ன தலையையும ஒருக்ஷுரததினுல அறுததான பிறகு, தனனி
தினினறு உணடான ரகததததினுல அலஙகரிககபபடடுளள அந
தலையானது வஜராயுதததினுல பிளககபபடட மனேசிலைமயமான
பினுடைய சிகரமபோல வேகததுடன கீழேவிழுநதது காம
ஜாகள, உனனதனுயிருபபவனும தாமரைபிதழபோனற கண
யுடையவனும மிக இனிய தோறறமுளளவனும பொறறுனை
னறவனும கொலலபபடடவனுமான ஸுதக்ஷிணனுடைய இளைய
ஹாதரனைப பிளககபபடட மஹாமேருவைபபோலக கணடாாகள
கு, கோரமும மிகக ஆசசாயகரமுமான யுததம மறுபடியும உண
கியது அநதயுதததில சணடைசெயகினற யுததவீராகளுககுப
பல அவஸதைகள உணடாயின அரசரே! பாாததனுடைய அம
ாலே அடிககபபட்டு இரதததததினுல நனைககபபடட காமபோஜ
சததுக குதிரைகளாலும யவனாகளாலும சகாகளாலும அபபொ

முது எலலாம ரகதமாகியது மஹாராஜரே! அர்ஜுனனும காண
பீமஸேனனும கோபததுடனகூடியவாகளாகவே,குதிரைகளுமஸ
களுமகொலலபபடட ரதஙகளாலும குதிரைவீராகள கொலலபட
குதிரைகளாலும பாகாகள அழிககபபடடயானைகளாலும யானைக
கபபெறற மஹாமாதராகளாலும அரசாகளுககு அநயோநயம பய
மான விநாசமஉணடாயிறறு அநதககௌரவசேனையின பக்ஷக
யுமபக்ஷமும வதமபணணபபடுஙகால, அதிகமதஙகொணட த
புததிரா, பொனனால அலஙகரிககபபடடபெரிதானவிலலை அசை
கொணடு சூரியன தனனுடைய கிரணஙகளை எடுபபதுபோலக
மானபாணஙகளை எடுககினறவராகவும விரைபவராகவும ஜயச
ளுள சிறநதவனான அாஜுனனை எதிாததாா உலகததை ஆசச
படுமபடிசெயகினறவாகளும உததமமான கீாததியை விருமபுகி
வாகளும தாமபுததிராுடைய ஸஹோதராகளுமான அவவிரு
கும ஜயததில நிசசயமிலலாத பெருமபோா நடநதது அாஜுனன
ஸேனன காணனுகிய மூவரும, முறையே, சுறறுசூழபபுளளவாக
ஸமசபதகாகளையும கௌரவாகளையும பாஞசாலாகளையும அமபுக
நாசஞசெயதாாகள மஹாராஜரே! ஸேனாமுகமானது அவவாறு
ருகப பிரிநதிருககுந தருணததில, அரசாகளுககுக கோரமான
மும இவவிதமான விநாசமும நோநதன" எனறு கூறினன

ஐமபததிரணடாவது அதயாயம்

(ஸம்சப்தகர்களோடு போர்புரிகின்ற அர்ஜுனனை அசுவத்
யுத்தஞ்செய்வதற்காக அழைத்ததும், அவ்விருவருக்தும் யுத்தமு

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! அாஜுனனுககு ஸமசப
ளோடு எவவாறு யுததம நடநதது? ஸூதபுததிரனனகாணனு
பாஞசாலாகளோடு எவவாறு யுததம நடைபெறறது? அசுவத
வுககும அாஜுனனுககும எனனைசசோநத மறறவீராகளுககும
டவாகளுககும நடநத யுதததததையும எனககுசசொலவாயாக" எ
வினவ, ஸஞசயன சொலலலானன

"அரசரே! வீராகளுககுத தேகஙகளையும பாவஙகளையும
கினற யுததமானது பகைவாகளோடு நடநதவிதததைச சொலலு
றேன, எனனிடததிலினறு கேளும பகைவாகளைப பீடிபபவ

ததன, பெருஙகாறறு ஸமுததிரததைக கொநதளிககசசெயவது
ல ஸமுததிரததிறகு ஒபபான ஸமசபதகரகளுடைய படையில
து அதனைக் கொநதளிககசசெயதான தனஞசயன கூரமை
ர பலலஙகளாலே பூரணசநதிரனைபோலப பிரகாசிககினற முக
ளவைகளும அழகியகணகளையும புருவஙகளையும பறகளையும
டயவைகளுமான வீரரகளுடைய தலைகளை அறுதது காமபில
தாமரைமலரகளைபோனற அவைகளால பூமியை விரைவாகமூடி
அரஜுனன யுததததில நனகு உருடசியாயிருபபவைகளும
டவைகளும புஷடியுளளவைகளும சநதனததினாலும அகிறசாந
லும அலஙகரிககபபடடவைகளும ஆயுதஙகளுடன கூடியவை
கையுறைகளணிநதவைகளும ஐநதுதலைநாகமபோனறவைகளு
பகைவரகளுடைய கைகளை க்ஷுரஙகளால வெடடினன பாண
ர சேரிறபூடடியிருககிற குதிரைகளையும அவைகளைததவிர மற
களையும ஸாரதிகளையும கொடிமரஙகளையும விறகளையும அமபு
யும கைகளையும மிகக கூரமையுளள பலலஙகளால துணடாககி
அரசரே! அரஜுனன யுததததில அனேக ஆயிரம அமபுக
ல ரதஙகளையும யானைகளையும குதிரைகளையும குதிரையினமீது
ருககினற வீரரகளையும யமலோகததுககு அனுபபினன
த வீரரகள மிகக கோபஙகொணடு யௌவனவயதுளள பசுவின
தமாகக காஜிககினறவைகளும அடஙகாதமதஙகொணடவை
ான விருஷபஙகள கொமபுகளால (பகைககாளையை முடடுவது)
லத துனபஞசெயபவனும கோபமுளளவனுமான அரஜுனனை
ததுச சென்று அமபுகளால அடிததாரகள மூவுலகஙகளையும
பதறகாக அஸுரரகளுககு இநதிரனோடு எதிரதது யுததமநட
போல அநத அரஜுனனுககும அநத ஸமசபதகரகளுககும மயிர
ககுமபடியான யுததம நடநதது. அநத அரஜுனன சததுருகக
டய அஸதிரஙகளை அஸதிரஙகளால நானகுபககததிலும தடுதது
ரகபாணஙகளாலே விரைவாக அடிதது (அவரகளுடைய) உயி
கவாநதான அரஜுனன காறறானது பெரியமேகஙகளைச சிதறச
வதுபோல ரதஙகளை [1] திரிவேணுவும சககரமும அசசும வெட
டடவைகளாகவும போரவீரரகள கொலலபபடடவைகளாகவும
திகளும ஆயுதஙகளும அமபுபபெடடிகளும கொடிகளும அழிச
டடவைகளாகவும கடடுசகயிறுகளும கடிவாளஙகளும தணடங
நனகு அறுககபபடடவைகளாகவும திரிவேணுககளையும ஏக

[1] துரோணபரவம 601-ம பககம குறிபபிறகாணக

காலகளையும இழநதவைகளாகவும தோததடடும நசுமுமசரிநத
ளாகவும [1] அக்ஷபபிரமணடலஙகள மிகநழுவினவைகளாகவும து
துணடாகச செயதுகொணடு பாாபபவருககு ஆசசாயகரமும
துருககளுககுப பயஙகரமுமாயிருககினறசெயகையை ஆயிரம
ரதாகளுககுசசமமாகச செயதான ஸிததாகள தேவரிஷிகள இ
ளுடைய கூடடஙகளும சாரணாகளும ஸதோததிரஞ செயதா
தேவதுநதுபிகள ஒலிததன கேசவாாஜுனாகளுடைய மு
பூமாரிகளும விழுநதன அசரீரவாககும, ‘ சநதிரன, அகனி,
சூரியன இவாகளுடைய காநதியையும தேஜஸையும பலததையு
காசததையும எபபொழுதும முறையே தரிககும வீராகளான
வாாஜுனாகள இவாகளே முறகாலததில பிரமமருததிராகள
திருநததுபோல ஒரே ரததததில வீறறிருககினற இநத இ
வீராகளும எலலாபபிராணிகளுளளும சிறநதவாகளான நரநாரா
கள ’ எனறு மொழிநதது பாரதரே ! இவவாறான இநதப
ஆசசாயததைக கணடும கேடடும அஸவததாமா மிகக
கொணடு யுததததில கிருஷ்ணாாஜுனாகளை விரைவாக எதிா
பிறகு, துரோணபுததிரா அடடஹாசஞசெயதுகொணடு பகை
அழிககககூடிய அமபுகளைத தொடுககினற பாணடவனை அமபுக
கூடின கையினால சணடைககு அழைதது, ‘ வீர ! நீ இசசமய
வநது எதிாததிருககினற எனனைத தகுநத அதிதியாக நினைப
கில எலலாவிததததினாலும எனககு இபபொழுது யுததம எ
விருநதைககொடு’ எனறு சொனனா ஆசாாயபுததிரரால யு
செயயும விருபபததோடு இவவாறு அழைககபபடட அாஜ
தனனை நனகுமதிததான, ஜனாததனரைபபாாததுமஇவவாறு
னன ‘ மாதவரே ! ஸமசபதகாகளை நான கொலலவேணடும
வததாமாவோ யுததததிறகு எனனை அழைககிறா இசசமய
எதை முதலில செயயவேணடுமோ அதை எனககுச சொ
தேவரீருககு விருபபமிருநதால எதிாகொணடு ஆதிதயமகொடுப
எனறு சொனனான இவவாறு சொலலககேடட மாதவா, யாக
சிகைஷயெனனும வேதாஙகததில கூறியமுறைபபடி அழைககப
இநதிரனை வாயுவானவன கொணடுவநதுசோபபதுபோல அழை
படட பாாததனை அஸவததாமாவினபககததை அணுகுமபடி
தாா கேசவா, ஒரேமனததையுடையவரான அநத அஸவததாம

[1] ரததததிலுளள நீடததிலும அசசிலும சோததுஇசைககபபட
கிற கடடைகளின ஸமூகம

முதது, 'அஸவததாமாவே! ஸதிரமாயிருநதுகொணடு விரைவாக
தககடவீா ஆயுதஙகளையும நீா ஸஹிததுககொளளும வேலைக
களுககு யஜமானனிடட சோறறுககடனைக கழிபபதறகு இஃ
றே காலம! பிராமமணாகளுடைய விவாதம ஸூகஷமமானது
திரியாகளுடைய வெறறிதோலவிகள ஸூகஷமமானவைகள
ததனுடைய திவயபூஜையை மயககததினால பொறுமலபோ
ாகில நீா முடிவைவிருமபித திடமாயிருநதுகொணடு இபபொழுது
ஜுனனேடு போாபுரிவீராக' எனறு சொனனா வாஸுதேவ
இவவாறு சொலலபபடட பிராமமணேததமா 'அவவாறே
டடும' எனறு சொலலிக கேசவரை அறுபது நாராசஙகளாலும
ஜுனனை மூனறுநாராசஙகளாலும அடிததாா அாஜுனன மிகக
ஙகொணடு மூனறுபாணஙகளால அநதஅஸவததாமாவினுடைய
லைத துணடாககினன தரௌணியானவா மிககோரமான
று வில்லை எடுதது நாணேறறி நிமிஷததினுள பாணடுநநதனனை
ஜுனனையும வஸுதேவபுததிரரான கேசவரையும ஆயிரமபாணங
ளும முநநூறு பாணஙகளாலும அடிததாா பிறகு, முயறசி
டயவரான தரோணகுமாரா ஆயிரககணககாகவும பதினாயிரக
ககாகவும லகஷககணககாகவும பாணஙகளைப பிரயோகிதது அா
னை ஸதமபிககச செயதாா ஐயா! பிரமமவாதியான அஸவத
ாவினுடைய அமபறுத தூணியினினறும விலலினினறும நாண
றினினறும விரலகளினினறும இரணடு கைகளினினறும
டு உளளஙகைகளினினறும மாாபினினறும முகததினினறும
கினினறும கணணினினறும இரணடுகாதுகளினினறும தலையி
றும அஙகஙகளினினறும ரோமஙகளினினறும கவசஙகளினின
ரததததினினறும தவஜததினினறும பாணஙகள வெளிபபடடன
ாணபுததிரா பெரிதானபாணவலையினால மாதவரையுமஅாஜுனனை
டடி ஸநதோஷமுளளவராகப பெரிய மேககூடடததினுடைய
முழககமபோனற சபததததோடு ஸிமமநாதஞ செயதாா மஹா
ரே! தரௌணியினாலவிடபபடடு நானகுபககததினினறும வநது
கினற அநதப பாணஙகளால ரததததிலிருககினற அநதக கிருஷ
ஜுனா இருவரும நனறாக மூடபபடடாாகள பிறகு, பிரதாப
யான அஸவததாமா யுததததில அநதமாதவா பாணடவன இரு
ரயும கூாமையுளள அனேக அமபுகளாலே அசைவறறவாகளாகச
தாா சராசரஙகளுககு ரகஷகாகளான அவவிருவரும பாணங
ால நனறாக மூடபபடடாாகளெனபதைக கணடு ஜஙகமஸதாவரம

அனைத்தும் ஹாஹாகாரம்கொண்டன. ஸித்த சாரணர்களுடைய டங்கள் நான்கு பக்கத்தினின்றும் வந்தன, 'இப்பொழுது உலகங் கட்கு க்ஷேமமானது உண்டாகுமா' என்றும் சொல்லின. அரசரே! த்தில் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை மூடுகின்ற த்ரோணபுத்திரருக்கு டானதுபோன்ற பராக்கிரமம் என்னால் இதற்குமுன் பார்க்கப்ப தேயில்லை. மன்னரே! யுத்தத்தில் ரதிகர்களுக்குப் பயத்தை உ பண்ணுகிற த்ரௌணியினுடைய வில்லின் சப்தத்தைக் காதிக ஸிம்மத்தினுடைய சப்தத்தைப்போலப் பலதரம் கேட்டேன் த்தில் இடமாகவும் வலமாகவும் ஸஞ்சரிக்கின்றவரும் (அம்புக தொடுப்பவருமான இந்த அசுவத்தாமாவினுடைய வில்லி நாண்கயிறானது மேகத்தினுடைய மின்னல்போல விளங்குவ சாணைப்பட்டது சுற்றுப்புடன் காயத்தைச் செய்பவனும் மான கைப்பிடியுள்ளவனும் பாண்டுநந்தனுமான அந்த த சயன் அப்பொழுது அதிகமதிமயக்கத்தை அடைந்து பார்த்துக்கெ டிருந்தான்; யுத்தகளத்தில் விக்கிரமத்துடன் இடமாகவும் வ வும் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் (அம்புகளைப்) பிரயோகிக்கின்றவனு தனனுடைய பராக்ரமத்தை யுத்தத்தில் அந்த அசுவத்தாமாவி கவரப்பட்டதாக எண்ணினன். வேந்தரே! பிறகு, யுத்தத்தில விதமான காயத்தைச் செய்கின்ற த்ரோணபுத்திரருடைய ஸ மானது ருத்திரருடைய சரீரம்போலப் பார்க்கமுடியாததாயிரு அரசரே! பிறகு, அந்த யுத்தத்தில் த்ரோணபுத்திரர் விருத்தி ந்து குந்திபுத்திரனும் குறைவுபடவே, ரோஷமானது கிருஷ்ண வந்தடைந்தது. அரசரே! அந்த வாஸுதேவர், ரோஷத்தால் மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கண்ணினால் எரிக்கின்றவர்போல யுத்த த்ரோணபுத்திரரையும் பல்குனனையும் அடிக்கடி பார்த்தார்.

பிறகு, கண்ணபிரான், கோபங்கொண்டு பார்த்தனை நே 'பாரத! குந்தீபுத்திர! யுத்தத்தில் த்ரோணபுத்திரர் உன்னை பொழுது மீறியதை உன்னிடத்தில் ஆச்சரியமாக எண்ணுகிறே உன்னுடையகையிலுள்ள காண்டீவமானது சிதறிப்போகாமலிரு றதா? கைப்பிடி நழுவாமலிருக்கின்றதா? வீர்யமானது முன்போ இருக்கின்றதா? உனக்கு இருகைகளுடைய பலமும் முன்போ கின்றதா? பாண்டவர்களுள் சிறந்தவனே! யுத்தத்தில் த்ரோண திரரை அதிக ஆண்மையுள்ளவராகக் காண்கிறேன். குருபுத் என்று இவரைக் கௌரவித்துக்கொண்டு போரில் உபேக்ஷை யாதே. பார்த்த! உபேக்ஷைசெய்வதற்கு இது ஸமயமன்று' எ

னுடன் இவ்வசனத்தைக் கூறினார் அர்ஜுனன், 'மாதவரே! ன விஷயத்தில் குருபுத்திரருடைய துஷ்டஸ்வபாவத்தைப்பாரும் மடும்பமானவீட்டில் பிரவேசிக்கச்செய்து நம்மை மாண்டவராக என்று எண்ணுகிறார் சிக்ஷையினாலும் பலத்தினாலும் இதோ ன இவரைக் கொல்ல ஸங்கல்பித்துவிட்டேன்' என்றுகூறினன் வ்வாறுசொல்லிவிட்டு, பரதர்களுள் சிறந்தவனான அர்ஜுனன் ந்த! அசுவத்தாமாவினுடைய வில்லையும் குடையையும் கொடித ணியையும் தாழைமடல்போன்ற வடிவமுள்ள சக்தியையும் சிறந்த தாயுத்தத்தையும் கருமானால் சாணையிடப்பட்ட பல்லங்களால் துண ாக்கினன் அர்ஜுனன் அசுவத்தாமாவினால் பிரயோகிக்கப்பட்ட டம்புகள் ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றாகத் துண்டாக்கி, காற்றானது னியைநாசம்செய்வதுபோல நாசம்செய்தான் பிறகு, பாண்டவன் திரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும் வஜங்களோடும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களோடுங்கூடின ஸம்சப தர்களை மறுபடியும் உக்கிரமான பாணங்களால் அடித்தான் அந்த த்தரங்கத்தில் அப்பொழுது பற்பல ரூபமுடையவர்களாகக் காணப் ட்ட ஜனங்கள் அந்தயுத்தத்தில் தாங்களே தங்களைப் பாண்டவர்களால் டப்பட்டவர்களாக எண்ணிக்கொண்டார்கள் காண்டீவத்தினால் டப்பட்டவைகளும் பற்பல உருவமுள்ளவைகளுமான அந்த அம்பு ா யுத்தத்தில் ஒருக்ரோசத்துக்கு அப்புறத்திலுள்ள யானைகளையும் னிதர்களையும் கொன்றன காட்டில் கோடாலிகளால் வெட்டப் ட்ட இலவமரங்கள்போல மதத்தைப் பெருக்குகின்ற யானைக டைய துதிக்கைகள் பல்லங்களால் அறுக்கப்பட்டு விழுந்தன றகு, மலைபோன்ற அந்த யானைகள் மாவுத்தர்களோடு இந்திர டைய வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளுடைய கூட்டங் ள்போலக் கீழேவிழுந்தன தனஞ்சயன் நன்குபழக்கப்பட்ட வேக ள்ள குதிரைகளோடு கூடியவைகளும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங் காண்டவீரர்களால் வீற்றிருக்கப்பட்டவைகளும் [1] கந்தர்வநகரம் ான்ற உருவமுள்ளவைகளும் நன்றாக அமைக்கப்பட்டவைகளு ான ரதங்களைப் பாணங்களால் துண்டுதுண்டாகச் செய்து சத் ருக்களின்மீது அம்புகளைப் பொழிந்தான் அவன் நன்றாக அலங் ிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களையும் காலாட்களையும் கொன்றான் னஞ்சயனாகிற பிரளயகாலத்துச்சூரியன் வற்றச்அடைவிக்கக

1 பீஷ்மபர்வம், 402-ம் பக்கத்திலும் துரோணபர்வம் 72, 566-ம் க்கங்களிலும் குறிப்பிற் காண்க

கூடாத்தான் ஸம்சப்தகர்களாகிற மஹாஸமுத்திரத்தைக் கூான யுள்ள அம்புகளாகிற கிரணங்களால் வற்ளச் செய்தான் மறுபடியு அர்ஜுனன் விரைவுள்ளவனுக மிக்கவேகமுள்ளவைகளும் வஜ்ராயுத திற்கு ஒப்பானவைகளுமான நாராசங்களால் இந்திரன் பர்வதத்தை பிளப்பதுபோல் த்ரோணபுத்திரராகிற பெருமலையைப் பிளந்தான் கோபங்கொண்டவரான ஆசார்யகுமாரர் யுத்தம்செய்ய விரும்பி குதிரைகளுடனும் ஸாரதிகளுடனும்கூடின அந்த அர்ஜுனன்மீ பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு யுத்தம்செய்வதற்காக எதிரி வந்தார் பார்த்தன் அந்த அம்புகளை வெட்டினன் பிறகு, அஸ்வ த்தாமா மிகுந்தகோபங்கொண்டு நற்குணமுள்ள அதிதிக்கு வீட்ட (=வீட்டிலுள்ளபொருள்களை) அர்ப்பணம்செய்வதுபோல் அம்பரு தூணியை (=தூணியிலுள்ள அம்புகளை) அர்ஜுனனுக்கே அர் பணஞ்செய்தார் பிறகு, பாண்டவன், பந்தியிலவைக்கத்தகாத கனைவிட்டுப் பந்தியில் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க யாசகனைக் கொ யாளியானவன் நாடுவதுபோல் ஸம்சப்தகர்களைவிட்டு த்ரோண திரரை எதிர்த்துவந்தான் ராஜரே! ஸம்சப்தகர்கள் மஹாத்மா ளான அவ்விருவருடைய யுத்தத்தையும் பார்த்துக்கொண்டே நி ருர்கள்

ஐம்பத்துமூன்ருவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனனுல் அஸ்வத்தாமா தோல்வி அடைந்தது)

பிறகு, சுக்கிரன் பிருகஸ்பதி இவர்களுடைய தேஜஸ்போன் தேஜஸையுடையவர்களான அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமா இருவருக ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரத்தை லக்ஷ்யமவைத்துச் சுக்கிரனுக்கும் பி ஹஸ்பதிக்கும் யுத்தம்நேர்ந்ததுபோல் யுத்தம் நேர்ந்தது ஜ்வ கின்ற பாணங்களுடைய கிரணங்களால் ஒருவரையொருவர் நன துபிக்கச்செய்கின்றவர்களான அவ்விருவரும்,உலகத்துக்குப் பயத உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் வக்ரகதிகளை அடைந்திருப்பவைக மான இரண்டுகிரஹங்களபோலிருந்தார்கள் பிறகு, அர்ஜுன அஸ்வத்தாமாவை நாராசங்களால் இரண்டு புருவங்களுக்கும் இடை யில் நன்ருக அடித்தான் அந்த த்ரௌணி அதனுல் மேல்நோக் கிரணங்களையுடைய சூரியன்போல் விளங்கினர் பிறகு, அஸ்வத் மாவினுல் அநேக அம்புகளால் மிகவும் அடிக்கப்பட்ட கிருஷ்ண ஜுனர்கள் தம்முடைய கிரணஸமூகங்களால் மலர்ந்திருக்கின்

ாநதகாலததிலுள்ள இரணடுசூரியாகளபோலப பிரகாசிததாாகள
றகு, அாஜுனன, வாஸுதேவா அவமதிககபபடவே, அஸவததா
ாவினமீது ஈனகுபககஙகளிலும பரவககூடிய அஸதிரததைப பிர
யாகிததான தரோணபுததிரரும, வஜராயுதததுககும அகனிக
ம யமதணடததுககும ஒபபான அமபுகளால (அாஜுனனை) அடித
ா அதிகதேஜஸையுடையவரும மிகவும பயஙகரமான செயகை
ளளவருமான அநத அஸவததாமா, அடிததால யமனைபுநதான
ததை அடைவிபபவைகளும ஈனகுவிடபபடடவைகளும அதிதீவர
ான வேகமுளளவைகளுமான அமபுகளால கேசவரையும அாஜுன
ாயும மாமஸதானஙகளில அடிததாா அாஜுனன போாபுரிகினற
ரோணபுததிரருடைய பாணஙகளை உறுதியான புஙகமுளளவைக
ளும அவறறிலும இரணடுமடஙகுளளவைகளுமான அமபுகளால ஈன
கநதடுததுக குதிரைகளோடும ஸாரதியோடும கொடியோடுமகூடின
நத ஏகவீரரைத தடுததது ஸமசபதகாகளுடைய படையைக குறித
ுச சென்றான அவன, ஈனறுகப பிரயோகிககபபடட அமபுகளால,
றஙகாடடாதவாகளும நிறபவாகளுமான பகைவாகளுடைய விறகளை
ம பாணஙகளையும அமபறாததூணிகளையும விலவிறகடடிய நாண
பிறுகளையும உளளஙகைககளையும புஜஙகளையும கையிலிருநத சஸ
ிரததையும குடைகளையும கொடிகளையும குதிரைகளையும தேரின
ாககாலையும ஆடைகளையும மாலைகளையும பூஷணஙகளையும கேடகங
களையும அழகிய கவசஙகளையும அவாகளின தலைகளையும பலாதக
ததுவெடடினான மிகக ஸனனாகமுடையவைகளும நலல முயறசி
ளள ஈரவீராகளால ஏறபடடவைகளுமான ரதஙகளும குதிரை
ளும யானைகளும பாாததனால விடபபடும அநேக அமபுகளாலே
டிததுத தளளபபடடு அநத ஈரவீராகளோடுகூடவே அழிநதன
ாஜுனன தாமரைமலருககும சூரியனுககும பூாணசநதிரனுககும
பபான முகமுளளவைகளும கிரீடஙகளாலும புஷபமாலைகளாலும
பூபரணஙகளாலும விளஙகுகினறவைகளுமான பகைவாகளுடைய
லைகளைப பலலஙகளாலும அாததசநதிரபாணஙகளாலும க்ஷுரங்க
ளாலும ஓயாமல ஈனகுஅறுததுத தளளினான பிறகு, தேவசததுருக
ளான அஸுராகள போனறவாகளும வீராகளுமான கலிஙகாக
ளும வஙகாகளும அஙகாகளும நிஷாதாகளும, அஸுராகளுடைய
யானைகளபோலப பிரகாசிககினறவைகளும பலமும கோபமும வடிவு
முடுததாறபோனறவைகளுமான யானைகளுடன பாணடவனைககொலல
விருமபி எதிாததுவநதாாகள பாாததன அநத யானைகளுடைய

கவசஙகளையும தோலகளையும துதிககைகளையும யானைவீராகளைய
வெடடினை அநதயானையினினறு கொடிகளும கொடி தறிணிகளு
வஜரததினைலடிககபபடட மலைசசிகரஙகளபோல விழுநதன அ
ஸமசபதகாகள முறிய அடிககபபடடவுடன, காறறுனது பெ
மேகமணடலஙகளால உதிககினற சூரியனை மூடுவதுபோலக கிரீ
யானவன உதிககினற சூரியனுடைய வானமபோனற வானமுள
பாணஙகளால குருபுததிரரை மூடினை பிறகு, அஶவததாமா, க
மையுளள அமபுகளால அாஜுனனுடைய அமபுகளை நாசஞசெயது
மேகமானது மாரிககாலததில சநதிரசூரியாகளை ஆகாயததில மறை
பதுபோல அாஜுனனையும வாஸுதேவரையும நனறுகமூடி ஸிப
நாதஞசெயதாா அநதவீராகளால எதிாததுவநது ஆயுதஙகளாலடி
கபபடட குநதிபுததிரனை அாஜுனன பாணநதகாரததை விரை
கச சேநிததுச சிறநதபொறகடடமைநத அமபுகளால அநத அஶவ
தாமாவையும உமமைசசோநத அநதவீராகளையும மீணடுமஅடிததா
பாணஙகளை எடுபபவனும ஸநதானஞ செயபவனும பிரயோகிபபவ
மான ஸவயஸாசி ரதததில காணபபடவிலலை ரதஙகளையும யானைக
யும குதிரைகளையுமகாலாடகளையும ஒனறோடொனறு நனறுகமோதி
கொணடிருககினற சரீரஙகளையுடையவைகளாகவும கொலலபபட
வைகளாகவும கணடாாகள தரோணபுததிரா விரைபவராகிச சிற
பததுநாராசஙகளை வேகமாகததொடுதது ஒருபாணமபோலப பிரயோ
கிததாா அவைகளுள, ஐநதுபாணஙகள அாஜுனனை எதிரில அடி
தன நலலகடடுககளுடனகூடின ஐநதுபாணஙகள அசசுதரைபபிள
தன தனுாவேததநதை அறிநதவரான அநத அஶவததாமாவின
அவவாறு அவமதிககபபடடவாகளும அநத அமபுகளாலே அடிகக
படடு ரகததநதைப பெருககிககொணடிருககிறவாகளும குபேரனு
இநதிரனும போனறவாகளும எலலா மனிதாகளுளளும சிறநதவ
ளுமான அவவிருவாகளையும யுததததில மாணடவாகளெனறே மற
வாகள எணணினாகள பிறகு, தசாாஹாகளுககு நாதரான பூ
கிருஷணபகவான, அாஜுனனைப பாாதது, 'ஏன அஜாககரதையாயிரு
கிறாய ? இநதப போாவீரரைக கொல இவா உபேக்ஷிககபபடடா
சிகிதஸைசெயயபபடாத கஷடமான வியாதிபோலத தோஷதை
விளைவிபபாரனறோ ? ' எனறு சொனனா

ஊககமுளள கிரீடியானவன, அசசுதரைப பாாதது, 'அவவாறே
ஆகடடும ' எனறு சொலலிவிடடு அடடஹாஸஞசெயது விரைவாக
காணடீவததினினறு விடபபடுகினறவைகளும கோபஙகொணட ஸ

போனறவைகளுமான பாணஙகளாலே தரோணபுததிரருடைய
நத சநதனததிஞலபூசபபடட உததமமான இருகைகளேயும மாா
யும தலையையும அவவாறே நிகாறற இாணடுதொடைகளேயும
டதது தரோணபுததிரரையும யுததததில பிளநதான அாஜுனன
வாளஙகளே அறுததுக குதிரைகளேயும அடிததான அநதககுதி
கள அவரை யுததபூமியினினறு வெகுதூரம இழுததுககொணடு
னறுவிடடன காறறினவேகமபோனற வேகமுடைய அககுதி
களாலே இழுததுககொணடு போகபபடடவரும புததிசாலியு
ன அநத தரோணபுததிரா பாாததனுடையஅமபுகளால திடமாக
டககபபடடு (மறுபடியும) திருமபிவநது பாாததனேடு போாபுரி
றகுச சகதியறறவரானுா அஙகிரஸின வமசததில பிறநதவா
ள சிறநதவரும சிறநதபலமுளளவருமான அநதஅஸவததாமா
ணஙகளும அஸதிரஙகளும குறைநதுபோய உதஸாகததை
நது விருஷணிவீரரான கிருஷணரிடததிலும தனஞசயனிடத
லும ஜயம நிசசயமெனறு ஆலோசிததுக காணனுடைய படையில
வேசிததுவிடடாா மநதிரஙகளாலும ஒளஷதஙகளாலும சிகித
களாலும உபாயஙகளாலும தேகததினினறு எடுககபபடட
ாதிபோல விருததமானகாரியததைச செயயஎணணஙகொணட
வததாமா குதிரைகளால வேறிடததிறகு இழுததுககொணடு
ாகபபடடபின, கேசவரும அாஜுனனும காறறிஞல அசைககப
ட கொடியுளளதும வெளளமபோல முழஙகுகினறதுமான ரதத
டன ஸமசபததாகளுககு எதிராகச சென்றாகள.

ஐம்பததுநானகாவது அதயாயம்

(அர்ஜுனன் தண்டதாரனையும் தண்டனையும் கொனறது.)

பிறகு, வடபுறததில பாணடவாகளுடையசேனையில தணட
ரனுல கொலலபபடுகினற ரதஙகள, யானைகள, குதிரைகள, கா
டகள இவைகளுடைய சபதமானது தோனறியது கருடன
று இவைகளுடைய வேகததுககுசசமமான வேகமுளளகுதிரை
ா நடததிககொணடே செலலுகினற கேசவா, ரததைததிருபபி
ஜுனனைபபாாதது, 'பகைவரை அழிககினற யானையோடு இதோ
தராடன மீறிசசெலலுகிறுன இவன படைபபயிறசியிலும
ததிலும பகதததனுககுக குறைநதவனலலன இவனைக

H நக

கொனறு மறுபடியும ஸமசபதகாகளைககொலவாய' எனறு செ
ஞா பேசசுமுடிவதறகுள பாாததனைத தணடதாரனுடையய
யைஅடையச செயதாா மாகதாகளுளசிறநதவனும மஹாபல
யும அமஙகளகாாயததில பிடிவாதமுளளவனுமான அநதத த
தாரன யுததவீராகளுடைய கூடடஙகளோடுகூடிய பயஙகரம
விஸதீாணமாயுமுளள தூமகேதுஸவரூபியான உதபாதகிரகமா
பூமிமுழுமையும நாசஞசெயவதுபோலப பகைவாசேனையை நா
செயதான ஙனகுபழககபபடடதும கஜாஸுரனபோனறதும ம
மேகததினுடைய இடிமுழககமபோனற முழககமுளளதும ர
களையும குதிரைகளையும யானைகளையும மனிதாகளையும நாசஞ
கினறதுமான சிறநதயானையினமீது வீறறிருபபவனும யுதத
வீாயமுளளவனுமான அநதத தணடதாரராஜனயுததததில யானை
ாகளையும காலாடகூடடஙகளையும மஹாரதாகளையும குதிரை
களுடனகூடின குதிரைகளையும யானைகளையும கால சககரமே
எலலாபபககஙகளிலும பாணஙகளால கொனறுன அநதத த
தாரன வெணகலததாலானவையும இருமபினுலானவையுமான க
களைப பூஷணஙகளாக அணிநதவாகளும குதிரைகளையுடையவா
மான மனிதாகளைக காலாடகளுடனகூட விழுமபடிசெயது,
முளள ஒருசிறநதயானையானது பெருஙகோரைகளை ஓசைபு
அழிபபதுபோல நாசஞசெயதான பிறகு, அாஜுனன நாண
றினினும கைவிரலுறையினினும சககரஙகளுடைய துனியி
லும உணடானசபதமுளளதும மிருதஙகஙகளாலும பேரிகளா
அனேக சஙகஙகளாலும ஒலியுளளதாகச செயயபபடடதும
களாலும குதிரைகளாலும ஆயிரககணககான யானைகளாலும
முளளதாகச செயயபபடடதுமான யுதததில சிறநத ரதததுட
(தணடதாரனுடைய சிறநதயானையை) எதிாததான பிறகு, அ
தணடதாரன அாஜுனனை உததமமான பனனிரணடுபாணஙகளா
ஜனாததனரைப பதினறு பாணஙகளாலும குதிரைகளை மும்மூ
பாணஙகளாலும அடிதது, பிறகு, ஸிமமநாதஞசெயதான, அடி
சிரிககவும சிரிததான பிறகு, பாாததன பலலஙகளாலே நாண
ஞேடும பாணஙகளுடனுமகூடின அநததணடதாரனுடைய வி
யும அலஙகரிககபபடட தவஜததையும அறுதது மறுபடியும பாத
காகளோடு பாகாகளையும கொனறுன பிறகு, கிரிவராஜ தேசத
ஞன அநததணடதாரன கோபஙகொணடான பிறகு, அாஜுன
அதிகமாகக கோபமூடடககருதிய அநதத தணடதாரன கபே

லை மதநீரபெருகுவதும துனபஞசெயயும தனமையுளளதுமகாற
போனற வேகமுளளதுமான யானையிலிருநது தோமரஙகளால
ராததனைரயும தனஞசயனையும அடிததான பிறகு, பாணடவன
னறுபாணஙகளால யானைததுதிககைககு ஒபபான அநதத தணட
ரனுடைய இரணடுகைககளையும பூரணசநதிரனுககுஒபபான முகதத
டனகூடின தலையையும ஒரே ஸமயததில அறுததுப பிறகு யானை
ாமீது அனேக பாணஙகளைப பிரயோகிததான பொனனுலலங
கபபடட பாரததனுடைய பாணஙகளால நனகு சூழபபடடதும
றகவசததை அணிநதிருபபதுமான அநதயானை இரவில காடடுத
னால பறறியெரிகினற ஒஷதிகளோடும மரஙகளோடுமகூடினமலை
ால அதிகமாக விளஙகிறது வேதனையினால பீடிககபபடட அநத
ன மேகததினுடைய இடிமுழககமபோல வீரிடடுக கதறிககொண
நிலைதவறி நானகுபககததிலும சுறறிககொணடும மனநதடுமாறி
நதரஙகததைவிடடு) ஓடியது துனபததை அடைநத அநத யானை,
னோடுகூடவே வஜராயுதததினால பிளககபபடடமலைபோல விழுந
பனிபோல வெணணிறமுளளதும பொனமாலையை அணிநத
இமயமலையினுடைய சிகரமபோனறதுமான யானையுடன பிரா
வானவன யுதததில கொல்லபபடவே, தணடன, உபேநதிரரான
ணபிரானையும அரஜுனனையும கொலலஎணணி விரைவாக ஓடி
தான அநதத தணடன சூரியனுடைய கிரணஙகளபோற பிரகா
பவைகளும கூரமையுளளவைகளுமான மூனறு தோமரஙகளால
ாரததனைரயும ஐநது தோமரஙகளாலே அரஜுனனையும அடிதது
மநாதஞசெயதான பிறகு, பாணடவன அடிபபவனாகி அவ
டைய இருகைககளையும அறுததான க்ஷுரபரததினால அறுககபபட
வைகளும பருததிருபபவைகளும தோமராயுதததுடன கூடியவை
ம நலல தோளவளைகளை அணிநதவைகளும சநதனததினால
பபடடவைகளும யானையினமீதிருநது ஒரேஸமயததில விழுகின
வைகளுமான இருகைகளும மலையினது சிகரததினினறு பூமியில
ழுகினற இரணடு ஸாபபஙகளபோல விளஙகின பிறகு, கிரீடியி
ல அரததசநதிரபாணததாலறுககபபடட தணடனுடைய தலையா
து யானையினமீதிருநது பூமியில விழுநதது ரகததததால நனைநது
ழுகினற அநததணடன அஸதகிரியினினறு மேறறிசையில் விழு
ற சூரியனபோல விளஙகினன பிறகு, பாரததன சூரியனுடைய
ணஙகளுககொபபான உததமமானபாணஙகளாலே இமயமலையி
டைய சிகரததுககொப்பான அநத யானையைப பிளநதான அநத

யானையானது வஜ்ராயுதத்தினலடிக்கப்பட்ட இமயமலையினுடை சிகரம்போல வீரிட்டுக்கொண்டு விழுந்தது பிறகு, ஸவ்யஸாசியின் யுத்தத்தில் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவைகளான அந்த யா போன்ற மற்றயானைகளும் அந்த இரண்டு யானைகள்போலவே நாச செய்யப்பட்டன பிறகு, மிகப்பெரிதான சத்ருருவினுடைய ப யானது நன்கு நாசஞ்செய்யப்பட்டது யானைகளும் ரதிகாக குதிரைகளும் மனிதர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகப் பரஸ்பரம் கொ கொண்டு யுத்தத்தில் விழுந்தார்கள் மிக்க தடுமாற்றமுற்றவர்க நன்கு அடிக்கப்பட்டவர்களும் அதைஅதைப் பலவாறுகப் பேசு றவர்களுமான மனிதர்கள் ஒருவரால் மற்றொருவர் கொல்லப்பட் கள் பிறகு, அர்ஜுனனுடைய படைவீரர்கள், தேவகணங்கள் திரனைச் சூழ்ந்துகொள்வதுபோல அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்துகொ 'வீர! பிரஜைகள் மரணத்தினின்று பயப்படுவதுபோல எவனிட னின்று பயமடைந்தோமோ அந்தச்சத்துருவானவன் எங்களுடை பாக்கியத்தால் உன்னால் கொல்லப்பட்டான் பகைவர்களை நா செய்பவனே! இவ்வாறு பல்சாலிகளான பகைவர்களால் மிகப் பீ கப்பட்ட இந்த ஜனங்களைப் பயத்தினின்று பாதுகாவாமற்போன அப்பொழுது, இவர்கள் கொல்லப்பட்டதால் இப்பொழுது நம உண்டானதுபோன்ற ஸந்தோஷம் பகைவர்களுக்கு உண்டாயி கும்' என்று கூறினார்கள் அர்ஜுனன் இவ்வாறுகவே மறுபடி நண்பர்களால் புகழப்படுகின்ற வாக்குக்களைக்கேட்டு அப்போது தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவனுக்குத் தக்கபடி அந்த ஜனங்க குப் பிரதிமரியாதைசெய்துவிட்டு மறுபடியும் ஸம்சப்தகர்களுடை கூட்டங்களைக் கொல்லச் சென்றுன

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்றது)

அர்ஜுனன், அங்காரககிரஹம்போல வக்ராநுவக்ரமான யினால் மறுபடியும் திரும்பிவந்து ஸம்சப்தகர்களை ஜயித்துப் காசித்தான் அரசரே! பாரதரே! பார்த்தனுடைய அம்புகளால் கப்பட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் தவறின, சுற்றிவந்தன, அழிந்தன, விழுந்தன, வாட்டமுற்ற பாண்டவன் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிகின்ற சத்ருருவீ

டைய ரததததில பூடடியிருககினற குதிரைகளேயும மறறக குதிரை
ாயும ஸாரதிகளேயும கொடிகளேயும விறகளேயும கததிகளேயும
டிகளேயும கைகளேயும கையிலுளளசஸதிரஙகளேயும புஜஙகளே
தலேகளேயும பலலஙகளாலும சுூாஙகளாலும அாதரசநதிர
ஙகளாலும வதஸதநதஙகளாலும அறுததான உமமைச
ாநத யுததவீாாகள காஜிததுககொணடு அநத அாஜுனனே விரை
க எதிாததாாகள ஒரு பசுநிமிததமாகச சணடைபோட எண
கொணடகாளேகள ஒருகாளேயைத தாககுவதுபோலச சூராகள
றுநூறுகவும ஆயிரமாயிரமாகவும அாஜுனனேத தாககிஞாகள
வாகளுககும அநத அாஜுனனுககும, மூவுலகஙகளேயும ஜயிககும
டியததில அஸுராகளுககு இநதிரனேடு யுததம நோநததுபோல,
ாபுளகிததலே உணடுபணணுகினற போா நடநதது அாஜுனன
கருநதனமையுளள ஸாபபஙகளபோனற மூனறு பாணஙகளால
ககிராயுதனே அடிதது அவனுடைய தலேயைச சரீரததினினறு
ாநதான அநத ஸமசபதகவீாாகள கோபஙகொணடு மாரிககாலத
காறறுககளால செலுததபபடட மேகஙகள இமயமலேயினமீது
ாழிவதுபோல அாஜுனனமீது நானகுபககததிலும பறபல சஸ
ஙகளேப பொழிநதாாகள அாஜுனன நானகு பககததினினறும
துவிழுகினற சததுருககளுடைய அஸதிரஙகளே அஸதிரஙகளால
ததது நனகு பிரயோகிககபபடட பாணஙகளால கணககிலடஙகாத
கவாகளேயவரையும அடிததான அாஜுனன விரைபவணுகிப
ணஙகளால ரதஙகளே, தரிவேணுவும அசசும ஏககாலகளும வெட
பபடடவைகளாகவும குதிரைகளும ஸாரதிகளும கொலலபபெறற
வகளாகவும கைகளினினறு நழுவிவிழுநத அமபுததூணிகளேயுடை
வைகளாகவும சககரஙகளேயும தோககொடிகளேயும இழநதவைகளா
ம கடிவாளஙகளும கடடுககயிறுகளும அசசுககளும அறுககபபடட
வகளாகவும அநுகாஷஙகளேயும நுகததடிகளேயும இழநதவைகளா
ம எலலா ஸனஞகஙகளும அழிககபபடடவைகளாகவும செயதான
நத யுததததில, நாசமபணணபபடட அநதச சிறநத ரதஙகள
ருபபினுலும காறறினுலும தணணீராலும நாசம செயயபபடட
லவவானகளின வீடுகளபோலப பலவாறுக விளஙகின யானேகள
ராயுததுககும இடிககுஞசமமான அமபுகளால உயிாநிலேகள
ாகு பிளககபபடடு, இடியினுலும காறறினுலும நெருபபினுலும

1 திருதராஷடிரனுடைய குமாரன அலலன, இவன வேறு, 'உகரா குமாரனே' எனபது வியாகயான புஸதகீ பாடம

(நாசம் பண்ணப்பட்ட) மலைபுச்சியிலுள்ள வீடுகள்போல விழுந்தன இந்திரன் அஸுரர்களைக் கொல்வதுபோலப் பார்த்தன் (வீரர்களை) வஜ்ராயுதத்திற்கும் தழலுக்கும் விஷத்துக்கும் ஒப்பான சாணைபிடிக்கப் பட்ட அனேக அம்புகளால் கொன்ருன் அர்ஜுனனால் அடிக்கப் பட்ட அனேகம் குதிரைகள் ஏறியிருக்கின்ற வீரர்களோடு கூடவே விழுந்தன ரக்தத்தினால் நனைந்திருக்கின்ற அக்குதிரைகள் நாக்கும் குடலும் வெளியில்வந்து பார்க்கத்தகாதவைகளாகி யுத்தபூமியில் உயிரை இழந்தன அர்ஜுனனால் நாராசங்களால் நன்கு கோக்கப் பட்ட மனிதர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் சுழன்றன, தடுமாற் றமுற்றன, கீழேவிழுந்தன, அலறின, வாடின விலையுயர்ந்த கவச மும் பூஷணமும் பூண்டவர்களும் நானாவிதமான ஆடைகளையும் ஆயு தங்களையும் தரித்தவர்களுமான வீரர்கள் ரதங்களோடும் குதிரை களோடும் யானைகளோடும் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டுப் படுத்தார் கள் பயமற்றவர்களும் உயர்குலத்தில் தோன்றியவர்களும் பரவித் தர்களுமான புண்ணிய கர்மம் செய்தவர்கள் சரீரங்களால் பூமியை அடைந்தார்கள், சிறந்த கர்மங்களால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார்கள் பிறகு, பற்பல தேசங்களுக்குத் தலைவர்களாயிருப்பவர்களும் கூட் டங்களோடு கூடியவர்களும் உடமைச் சேர்ந்தவர்களுமான வீரர்கள் கோபங்கொண்டு அர்ஜுனனுடைய ரதத்தை நோக்கி எதிர்த்துச் சென் ருர்கள் ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் சுமக்கப்படு கின்றவர்களும் காலாட்களும் கொல்ல எண்ணிப் பலவித ஆயுதங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்துக் கொண்டு எதிர்த்து ஓடினார்கள் அர் ஜுனனுகிற காற்றுனது, யுத்தவீரர்களாகிற மஹாமேகங்களால் பிர யோகிக்கப்பட்ட அந்த ஆயுதங்களாகிற பெருமழையைக் கூர்மை யுள்ள பாணங்களால் விரைவாக நாசஞ் செய்து குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் சேர்ந்தும் பெரிய ஆயுதத்திரள்களால் வியாபிக்கப்பட்டதுமான பகைவர்களுடைய படையாகிற சட்லைச் சுஸ்திரங்களும் அஸ்திரங்களுமாகிற அணையி னாலே விரைவாகத்தாண்டக்கருதிய பார்த்தனை, வாஸுதேவர், 'பார்த்த! தோஷமற்றவனே! ஏன் விளையாடுகிருய? இந்த ஸம் சப்தகர்களை நாசஞ்செய்து பிறகு கர்ணனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் விரைவு பாராட்டு' என்று கூறினார் அர்ஜுனன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று அவரைப்பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, அப்பொழுது மிகுந்திருக்கின்ற ஸம்சப்தகர்களை நாசஞ் செய்யப்போகின்றவனுக, இந்திரன் அஸுரர்களை அடித்ததுபோலப் பாணங்களால் அடித்

ன யுத்தத்தில பாணஙகளை எடுபபவனும தொடுபபவனும
டுபபவனுமான அாஜுனன சிலரால காணபபடவிலலை மனிதா
ர் விரைவிற கொலலபபடடவாகளாகக காணபபடடாாகள
ாவிநதா, 'ஆசசாயம' எனறு சொலலிககொணடு குதிரைகளை
ததினா அனனபபறவைகளுடைய நிறமபோனற வெணணிற
ளள அநதக குதிரைகள அனனஙகள தடாகததில பிரவேசிபபது
ாலக கெளரவசேனையில பிரவேசிததன பிறகு, ஜனஙகளுககு
சமானது நடநதுகொணடிருககும தருணததில, அநத யுதத பூமி
ப பாாககினற கோவிநதா, ஸவயஸாசியைபபாாதது, 'பாாதத!
றாபயஙகரமான பாரதாகளுடைய க்ஷயமானது இதோ நடநது
நகினறது தாயோதனனுககாகப பூமியிலுளள அரசாகளுககெல
ம பெரிதான நாசம உணடாகிவிடடது பாரத! கொலலபபடட
லலாளிகளுடைய பொனமயமான பினபுறமுளளவைகளும புரடடித
ளளபபடடவைகளுமான விறகளையும பூஷணஙகளையும அவவாறே
மபுத தூணிகளையும பொனமயமான கடடுககளுளளவைகளும
நதகணுககளுளளவைகளுமான பாணஙகளையும எணணெயிடடுத
டடபபடடவைகளும சடடையுரிதத பாமபுகளபோனறவைகளு
ன நாராசஙகளையும நானகு பககததிலும இறைநது கிடககினற
ாமரஙகளையும குதிரைகளையும ஸவாணததினால அலஙகரிககப
ட குடைகளையும புரடடித தளளபபடடவையும பொனனாலாகிய
னபுறமுளளவையுமான கேடகஙகளையும பொனனால சிததிரவேலை
யயபபடட ஈடடிகளையும பொனனால அலஙகரிககபபடட சகதி
ளயும பொறபடடஙகளால கடடபபடட பெரிய கதைகளையும
ானமயமான ரிஷடிகளையும பொனனலஙகாரமுளள படடஸஙகளை
ப பொனனால சிததிரவேலைசெயயபபடடு காமபுகளோடு முறித
க கீழேதளளபபடட பரசுகளையும பரிகஙகளையும பிணடிபாலங
ளயும புசுணடிகளையும கமபஙகளையும, விழுநதிருககினற இருமபு
மான குநதஙகளையும பெரிய உலககைகளையும பாா உயிரை
றநத பலசாலிகளான இநத வீராகள ஜயததில விருபபஙகொணடு
பலவித சஸதிரஙகளைப பிடிதது உயிரோடிருககினறவாகளபோலக
ணபபடுகிறாாகள கதையினால உடலகள நொறுககபபடடவாக
ம உலககைகளால மணடைகள உடைககபபடடவாகளும யானை
ாலும குதிரைகளாலும ரதஙகளாலும பொடிபணணபபடடவா
நமான யுதத வீராகளை ஆயிரமாயிரமாகப பாா பகைவாகளை
ழிபபவனே! பாணஙகளாலும சகதிகளாலும ரிஷடிகளாலும

தோமரஙகளாலும கததிகளாலும படடஸஙகளாலும ஈடடிகளாலு
நககஙகளாலும லகுடஙகளாலும பலவாறு பிளககபபடடும ரகதவெ
ளததினால நானகுபககமும நனைககபபடடும உயிாதுறநத மனி
ஙக யானைகள குதிரைகள இவறறின சரீரஙகளால யுததபூமியான
நனகு மூடபபடடுவிடடது பாரதனே ! சநதனததினால பூசபபட
வைகளும தோளவளைகளுடனகூடியவைகளும மஙகளமான பூஷண
களுளளவைகளும கைபுறைகள அணிநதவைகளும கேயூரஙகளுட
கூடியவைகளுமான (வீராகளுடைய) கைகளால பூமியானது வி
ஙியது பாதாகளுள உததமனே ! விருஷபததின கணைகளபோ
கணைகளையுடையவாகளும பலசாலிகளுமான வீராகளுடைய விரலக
களுடன கூடியவைகளும அலஙகரிககபபடடவைகளும அடிததுத
ளபபடடவைகளுமான நுனிககைகளாலும, அறுககபபடட யானை
துதிககைகளுககு ஒபபான தொடைகளாலும, உயாநத சூ
மணியை அணிநதவைகளும குணடலஙகளுடன கூடியவைகளுமா
தலைகளாலும, கூடடம கூடடமாக அறுககபபடட சரீரஙகளாலு
பாணஙகளாலும சகதிகளாலும ரிஷடிகளாலும தோமரஙகளாலு
உடலகளும கழுததுககளும அறுககபபடடவைகளும ரகததகதி
நனைககபபடடவைகளுமான யானைகள குதிரைகள மனிதாகள இ
களுடைய தலையிலலாமுணடஙகளாலும, பூமியானது யாகத
தணிநத அகனிகளாலே விளஙகுவதுபோல விளஙகியது பொறகி
கிணிகளுள்ளவைகளும மஙகளகரமானவைகளும பலவாறாக உடை
கபபடடவைகளுமான ரதஙகளையும ரகததகதினால நனைககபபட
பலவாறு (சிதறிககிடககினற) குதிரைகளையும பாா அனுகாஷஙக
யும, அமபுததூணிகளையும, கொடிததுணிகளையும, பலவிதமான
ஜஙகளையும, யுததவீராகளுடைய பெரிய சஙகஙகளையும, வெண
முளள சாமரஙகளையும, நாககுத தெறிதது மலைபோலச சாயநதி
கினற யானைகளையும, விசிததிரமான வைஜயநதிகளையும, கொல
படட யானைவீராகளையும, அனேக கமபளஙகளுடனகூடின யா
களுடைய மேலவிரிபபுககளையும, அவவாறே கிழிககபபடட விசித
மான பறபல வடிவமுளள விரிபபுககளையும, பலவாறு உடை
படடும விழுகினற யானைகளால நொறுககபபடடுமிருககினற ம
களையும, வைடூரிய ரததினஙகளிழைதத பிடிகளுடன பூமியில வி
திருககினற மாவெடடிகளையும குதிரைகளுடைய நுகஙகளையும
அலஙகாரஙகளையும, இரததினஙகளால சிததிரவேலை செயயபபட
கவசஙகளையும, குதிரைவீராகளினமீதும தவஜஙகளுடைய நு

லும அடிககபபடடவையும பொனனுல சிததிரவேலை செயயப
படடவையுமான விரிபபுககளையும, மணிகளால விசிததிரமாயிருபப
வைகளும இரததினஙகளால சிததிரவேலை செயயபபடடவைகளும
பொனனுல அலஙகரிககபபடடவைகளும ஆடடுமயிரிஞல செயயப
படடவைகளும பூமியில விழுநதிருபபவைகளுமான குதிரைகளின
மேல விரிககினற விரிபபுககளையும, அரசாகளுடைய சூடாமணிகளை
யும விசிததிரமான பொனமாலைகளையும, புரட்டித தளளபபடட
குடைகளையும, சாமரஙகளையும, விசிறிகளையும பார சநதிரனபோல
வும நக்ஷததிரஙகளபோலவும பிரகாசிபபவைகளும அழகிய குணட
லஙகளணிநதவைகளும ஒழுஙகுபடுததபபடட மீசையுளளவை
களும நனருக அலஙகரிககபபடடவைகளுமான வீராகளுடைய
முகஙகளால நனகு மூடபபடடதும ரகதச சேறுளளதுமான யுதத
பூமியைப [1] பார அரசனே! ஆயுதஙகளைக கீழேவைததவாகளும
ஙகருபபகஙகளிலும அலறுகினறவாகளுமான ஞாதிகளால சூழபபடடு
இருககிறவாகளும ஜலததால நனைககபபடடவாகளும அடிககடி சததமிடு
கிறவாகளும உயிருடனகூடியவாகளுமான மனிதாகளையும பார பல
வீரகளும ஜயததில அவாவுளளவாகளுமான வீராகள உயிரை இழுந
தவாகளாக மறறபபோாவீராகளை மூடி (அடககம செயது) விடடு
மிகக கோபமுணடு மீணடும யுததததிறகுச செலலுகினறாாகள
சிலமனிதாகள ஆஙகாஙகே எலலாபபககததிலும ஓடுகினறாாகள
பிறநத சூராகள பிரஜைஞையறறவாகளான இவாகளைப பாாததுத
திகைமபிவிடடாாகள பாரத! சிலா கணணீாசொரிநது ஒருவரை
ஒருவா அழைததுககொணடு விரைவாக ஓடுகினறாாகள பாரத!
ஜலததைக குடிதது உயிா துறநதவாகளையும (ஜலததைக) குடிக
கிற மறறவாகளையும பார பநதுககளிடததில நேயமுளளவாக
ளான சிலா மஹாயுதததில ஆஙகாஙகு யுததபூமியில பிரஜைஞையை
இழநதவாகளும பிரியபநதுககளுமான போாவீராகளைக கடடிக
கொணடு (துயரமடைகினறாாகள) மனிதாகளுள உததமனே! பறக
கால உதடுகளை நனகுகடிததுககொணடிருபபவாகளும புருவநெறிதத
தால குடிலமான முகஙகளோடு மஹாயுதததைப பாாககினறவா
களுமான மறறவாகளையும பார. அாஜுன! பெருமபோரில இச
செயகை உனககே தகுநதது அலலது, பெருமபோரில உனனுல
செயயபபடட செயகையானது ஸவாககலோகததில தேவராஜனுக
குத தகுநதது' எனறு கூறினா

1 இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது

மாதவா கிரீடிககு அநத யுததபூமியை இவவாறு காணபித
கொணடு செலலவே, தாயோதனனுடைய படையில பெரிய
முழககததையும துநதுபியின முழககததையும பேரியினுள
பேரொலியையும பணவஙகளுடைய ஓசையையும பயஙகர
தேரொலிகளையும குதிரைகளும மனிதாகளும யானைகளும
வைபபதினுல உணடாகும சததஙகளையும கேடடா வாஸுதே
காறறைபபோனற வேகமுளள குதிரைகளால அசசேனையில
நது பாணடியனுலே எதிாததடிககபபடடிருககினற உமமுழ
சேனையைககணடு வியபபுறறா பாணஙகளிலும அஸதரஙகளி
சிறநதவனுன பாணடியன யுததததில நானுவிதமான பாணஙக
ஆயுளமுடிநதவாகளை யமனகொலவதுபோலப பகைவாகளுள
கூடடஙகளைக கொனறுன அடிபபவாகளுள சிறநதவனுன பா
யன கூாமையுளள பாணஙகளால யானைகள குதிரைகள மனித
இவறறின சரீரஙகளைபபிளநது சரீரஙகளையும உயிரையும இ
வைகளாககசசெயது தளளினுன அவன சிறநத சததுரு வீராகள
பிரயோகிககபபடும அஸதிரஙகளையும பறபல சஸதிரஙகளையும
களால வெடடி இநதிரன அஸுராகளைக கொனறதுபோல
களைக கொனறுன ” எனறு கூறினுன

ஐமபததாறுவது அதயாயம

(அஶ்வத்தாமா பாண்டியனைக் கொன்றது)

திருதராஷடிரன, ‘ஸஞசய! பாணடியன உலகததில
ஸிததிபெறற உததம வீரனெனறு முனனமே உனனுல சொ
படடிருககிறுன யுததததில அவனுடைய செயகையானது
னுல கூறபபடவிலலை அநத உததம வீரனுடைய விககிரமதத
சிகைஷயையும பராபாவததையும வீாயததையும பரமாணதத
அகஙகாரததையும இபபொழுது விஸதாரமாகச சொலவாய
’எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலத தொடஙகினுன

“ தனுாவேதததை முழுதும அறிநதவாகளெனறும விறபி
தில சிறநதவாகளெனறும உமமால கருதபபடுகினற எழுவாக
பீஷமா, துரோணா, கிருபா, அஶவததாமா, காணன, அாஜு
ஜனாததனா ஆகிய எலலா மஹாரதாகளையும வீாயததினுல அவ
பவனும ஓா அரசனையும தனககுச சமமாகக கருதாதவனும
குத துரோண-பீஷமாகளோடு ஒபபுமையையும பொருதவ

ரனிடததில கருஷ்ணாஜுனாகளைககாட்டிலும குறைவை விரும
தவனும அரசாகளுள சிறநதவனும எலலாச சஸதிரதாரிகளுள
ம சிறநதவனுமான அநதப பாணடியன பாசததைக கையிற
ணட யமனபோலக காணனுடைய படையை நாசமசெயதான
காசிககினற தோகளையும குதிரைகளையும யானைகளையுமுடைய
ம சிறநத காலாடகளால நிரமபியதும குயவனுடைய சககரமபோ
சுறறிவருகினறதுமான அநதச சேனையானது பாணடியனுடைய
ததினுல எதிாததடிககபபடடது பாணடியன, குதிரைகளையும
ரதியையும தவஜஙகளையும இழநதவையும நுகஙகள தனியாகப
ககபபடடவையுமான ரதஙகளை, வாயுவானது மேகஙகளை
ககுவதுபோல, தனகு பிரயோகிககபபடட அமபுகளாலே விலகக
யதான அநதபபாணடியன, சிறநத பாகாகளுடனகூடியவை
நம கொடிததுணிகளையும ஆயுதஙகளையும கொடிகளையும இழநத
பகளுமான யானைகளைப பாதாகூஷாகளுடன இநதிரன வஜரா
ததினுல மலைகளை அடிபபதுபோல அடிததான அநதபபாணடி
ர சகதிகள ஈடடிகள அமபுபபெடடிகள இவைகளையுடைய குதி
வீராகளையும குதிரைகளையும கொனறுன அநதபபாணடியன்
நதாகளையும கலாகளையும பாஹலீகாகளையும நிஷாதாகளையும்
நதாராகளையும குநதலாகளையும தெனதேசதது வீராகளையும சூரா
நம யுததததில கடினஸவபாவமுளளவாகளுமான போஜாகளை
பாணஙகளால சஸதிரஙகளையும கவசஙகளையும இழநதவா
ாகசசெயது உயிரை இழநதவாகளாகவும செயதான யுததத
ல பாணஙகளால சதுரஙகசேனையை நாசஞசெயகினறவனும
பரபபிலலாதவனுமான பாணடியனைககணடு தரோணபுததிரா
ககு பரபரபபிலலாதவராக அவனுககு எதிரில செனறு அடிப
ாகளுள சிறநதவரான அவா பயமறறவராகிப பயமறறவனுன
நதபபாணடியனை இனிமையாக அழைதது நகைததுககொணடு
றலானா

'அரசனே! தாமரையிதழபோனற கணகளையுடையவனே!
தானமான ஆயுதஙகளையும வாகனஙகளையும உடையவனே!
ரமபோனற தேகபலமுளளவனே! பிரசிததமான வலிமையும
ணமையுமுடையவனே! கைபபிடியினுலே விரலகள நசுககப
டடவைகளும மிக நீணடவைகளுமான இருகைகளாலும பெரிய
லலை நாணெலியிடுமபடி செயதுகொணடும மஹாமேகமபோலக கா
ததுககொணடும அதிகமாகப பிரகாசிககிறுய மிககவேசமுளள

பாணவாஷங்களைப் பகைவர்களின்மீது பொழிகின்ற உனக்கு
த்தில் என்னைத்தவிர மற்றவனை எதிரி வீரனாக நான் பார்க்கவில்
பயமற்றதும் பயங்கரமான பலமுள்ளதுமான ஸிம்மமானது வ
தில் மிருகங்களுடைய கூட்டங்களைக்கொல்வதுபோல் நீ ஒரு
யிருந்துகொண்டு அநேக ரதங்களையும் யானைகளையும் காலாட்களை
குதிரைகளையும் நாசஞ்செய்கிறாய், பெரிய தேரொலியினாலே
யத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண
வெயிற்காலத்தில் பயிருள்ள பூமியைக் கிரணங்களால் கொளுத்து
சூரியனைப்போலப் போர்வீரர்களைத் தபிக்கச்செய்துகொண்டும்
பங்களைப்போன்ற அம்புகளால் நிறைந்த இரண்டு அம்புப்பெட்டி
நன்றாகத் தொட்டுக்கொண்டும் முக்கண்ணரோடு அந்தகனென்
அஸுரன் போர் புரிந்ததுபோல் என் ஒருவனோடேயே யுத்தஞ்செ
என்றுசொன்னார்.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த மலையத்துவஜ பாண்டியரா
'அவ்விதமே ஆகுக' என்று சொல்லி இந்த அசுவத்தாமான
காணி என்கிற பாணத்தால் நன்றாக அடித்துத் துன்பமடையும்
செய்தான். ஆசாரியபுத்திரரான அசுவத்தாமாவும் மர்மஸ்தான
ளைப்பிளக்கின்றவைகளும் அற்புதமாயிருப்பவைகளும் அ
ஜ்வாலைக்கு ஒப்பானவைகளுமான பாணங்களால் பாண்டியனை ம
ஸ்தானங்களில் அடித்தார். பிறகு, அவர் கழுகிறகு கட்டியவை
ளும் [1] பத்தாவது கதியோடு கூடியவைகளுமான வேறு புதிய ந
சங்களை விரைவாகப் பாண்டியன்மீது பிரயோகித்தார். அப்பொழு
பாண்டியன் அந்தப்பாணங்களை வெட்டி வேறு நான்குபாண
ளாலே அசுவத்தாமாவினுடைய நான்கு குதிரைகளையும் விரை
அடித்தான். அவைகள் உயிரையிழந்தவைகளாயின. பிறகு, பா
டியன் சூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவரான த்
ணபுத்திரருடைய அந்தப்பாணங்களைக் கூர்மையுள்ள அம்புகள
வெட்டி, இழுத்துக்கட்டப்பட்ட வில்லினுள்ள நாணகயிற
யும் அறுத்தான். பகைவர்களை அழிப்பவரான த்ரோணபுத்
சிறந்தவில்லை நாணேற்றிக் கிங்கரர்கள் வேறு சிறந்த குதிரை
விரைவாகத் தேரில் பூட்டியதைப் பார்த்தார். பிறகு, பிராமண

[1] பாணகதி பத்துவகை, அவை —உன்முகி, அபிமுகி, திர்யக, ம
கோமூத்திரிகா, தருவா, ஸ்கலிதா, யமகா, க்ராந்தா, க்ருஷ்டா எனப்
பத்தாவதான க்ருஷ்டா அதிக்ருஷ்டா என்றும் பெயர் கூறப்படுகி
அது தலையுடன்கூடத் தூரத்திற்போய் விழக்கூடியது.

பிரம பாணஙகளைப பிரயோகிதது ஆகாயததையும திககுககளையும
ணஙகளால நெருஙகியதாகச செயதார பிறகு, ஆணமையிற
ந்தவனுனபாணடியன, பிரயோகிககினற மஹாதமாவான தரோண
ந்திரருடைய அநதபபாணஙகளனைததையும குறைவுபடாதவை
னறு அறிநதிருநதும அவைகளை அடிதது நாசஞசெயதான
நகவனுன பாணடியன முயறசியோடு விடபபடட அநதத்ரோண
நதிரருடைய அமபுகளை அறுததுக கூாமையுளள பாணஙகளால
ததததில அவருடைய இரணடு சககரரகஷகாகளையும அடிததான
றகு, தரோணபுததிரா அவனுடைய லாசவததைககணடு வடடமா
செயயபபடட விலலுடன (மழைககடவுளான) பாஜனயன மழை
பப பொழிவதுபோலப பாணஙகளைப பிரயோகிததார ஐயா !
டு எடடுக கால்களை கடடின எடடுவணடிகள சுமநதுவநத அவ
ளவு ஆயுதஙகளையும தரோணபுததிரா மூனறேமுககால நாழிகைக
ள பிரயோகிததுவிடடார அநதகனபோலக கோபஙகொணட
நும முடிவுககாலததில அழிககினற அநதகனபோனறவருமான
நத அஸவததாமாவினுடைய உருவததை எவரெவாகள கணடார
ளா அவரவாகள பெருமபானமையாகப பிரஜையை இழநதவா
ானுாகள ஆசாாயபுததிரா வாஷாகாலததில மேகமானது மலைக
டனும மரஙகளுடனுமகூடிய பூமியினமீது மழையைப பொழிவது
பால அநதப பாணடவசேனையினமீது அமபுமழையைப பொழிந
ா தரோண புததிராகிய பாஜனயனுல விடபபடட பொறுத
கரிய அநத அமபுமழையை அநதபபாணடியனுகிற காறறுனது
யவயாஸதிரததினுல விரைவாக அடிததுச சபதிததது அடிக
காஜிககினற அநதப பாணடியனுடைய சநதனததினுலும காரகி
னுலும பூசபபடடதும மலயபாவததினுடைய பிரதிமையுள
துமான கொடியைத துரோணபுததிரா அறுதது நானகுகுதிரை
ளயும அடிததார ஸாரதியை ஓா அமபினுலடிததுப பெரியமேகம
பாலக காஜிககினற (அவனுடைய) விலலையும அறுதது ஒரு பிறைக
ணயால ரததததையும எளளளவெளளளவாகச சிதறசசெயதார
வா அஸதிரஙகளால அஸதிரஙகளைத தடுதது எலலா ஆயுதஙகளை
வெடடி யுததமசெயயும விருபபததினுல கிடடியவனுயிருநதும
கவனுன அநதபபாணடியனைக கொலலவிலலை பாகனகொலலப
டதும (ஆஸனமுதலியன) நனகு அமைககபபெறறதும விரை
ளளதும (யானைகளுடைய முழககததைககேடடு) எதிாமுழககம
யகினறதுமபலமுளளதும பலலுளளவறறுட சிறநததும தரோண

புத்திரருடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு வேகத்துடன் எதிரி
னுடையயானைகளை வீரிட்டுச்செய்துகொண்டு அந்தப்பாண்டியனுக்க
கில விரைவுடன் ஓடிவந்ததும் மலையின் தாழ்வரைக் கொப்பான து
யானைகளுள் சிறந்ததுமான அந்தயானையின்மீது யானைப்போரி
பாண்டித்தியமுள்ளவனுன மலயத்வஜராஜன் உரக்கக் காஜிக்கின
சிங்கமானது மலையினுடைய உச்சியில் ஏறுவதுபோல விரைவுள்ள
னுக ஏறி வீற்றிருந்தான் தமிழ்நாட்டு அரசனுன அந்தப்பாண்
யன் விம்மனாதஞ்செய்து யானையை அங்குசத்தினுல் கோபிக்க
செய்து கொண்டு குருபுத்திரரான அஸ்வத்தாமாவைக் குறித்து
பலத்தினுலும் அஸ்திரப்பிரயோகத்தினுலும் சிறந்த முயற்சியி
னும் கோபத்தினுலும் சூரியனுடைய கிரணம்போன்ற ஒளியுள்
ஒரு தோமராயுதத்தை விரைவாகப் பிரயோகித்தான் அவ
'என்னுல் நீ கொல்லப்பட்டாய்' என்று அடிக்கடி ஸந்தோஷ
தோடு விம்மனாதஞ் செய்துகொண்டு உத்தமமான ரத்னங்களாலு
வஜ்ரங்களாலும் ஸ்வர்ணங்களாலும் வஸ்திரங்களாலும் மாலைக
னும் முத்துக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தரோணபுத்திரருடை
கிரீடத்தைப் பிளந்தான் சூரியன் சந்திரன் ஜயோதிக்கிரஹங்க
அக்னி இவைகளுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடைய அந்தக் கி
டமானது மஹேந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தினுல் அடிக்கப்பட்டு
பேரொலியுடன் பூமியில் விழுகின்ற மலைச்சிகரம் போல (பாண்டிய
டைய ஆயுதத்தினுல்) நன்றாக அடிக்கப்பட்டுச் சுழன்றுகொண்
கீழேவிழுந்தது பிறகு, அஸ்வத்தாமா காலால் மிதிக்கப்பட்ட
சிறந்த ஸர்ப்பம்போல அதிக கோபத்தோடு நன்றாக ஜ்வலித்தா
யமதண்டத்துக்கொப்பானவையும் பகைவர்களுக்கு நாசத்தையுண்
பண்ணுகின்றவையுமான பதினுன்குபாணங்களை எடுத்தார் அ
தரோணபுத்திரர் ஐந்துபாணங்களாலே பாண்டியனது யானை
னுடைய கால்நுனிகளையும் துதிக்கையையும் மூன்றுபாணங்களா
அவனுடைய இரண்டுகைகளையும் தலையையும் அறுத்து ஆறுபாண
களாலே ஆறுருதுக்களுக்கு ஒப்பான காந்தியையுடையவர்களு
மஹாரதர்களுமான பாண்டிய ராஜனுடைய துணைவீரர்களைய
கொன்றார் மிகநீண்டவைகளும் உருட்சியானவைகளும் சிறந்த
தனத்தினுல் நனைக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னுலும் முத்துக்க
னும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் (இழைக்கப்பட்ட) பூஷணங்க
அணிந்தவைகளும் பூமியில் விழுந்தவைகளுமான அந்தப் பாண்டி
ராஜனுடைய இரண்டு கைகளும் கருடனுல் கொல்லப்பட்ட இரண

பபஙகளபோலத துஷ்டதன பூாணசநதிரனுடைய ஒளிபோன்ற
ிபொருநதிய முகமுளளதும கோபததினல சிவநத அகனற கணக
ளதும உயாநத மூககுளளதும குணடலஙகளுடன கூடியது
ன அநதத தலையானது, இரடடையான விசாகநக்ஷததிரஙகளுககு
டையிலுளள சநதிரன பூமியிலும விளஙகுவதுபோல விளஙகியது
தஞசெயகினறவரும ஸமாததருமான அஸவததாமாவினல தேவ
நயை உததேசிததுப பததாகபபகுததுக கொடுககபபடட ஹவிஸ
ால அநதயானையானது ஐநது உததமபாணஙகளால ஆறுதுணடும
ணடியராஜன மூனறுபாணஙகளால நாலுதுணடுமாகப பததுத
ணடாகச செயயபபடடாாகள பிதிாககளுககுபபிரியனன அநதப
ணடியன அனேககுதிரைகளையும மனிதாகளையும யானைகளையும
லவேறு கைவேறுகத துணடாடி அரககாகளுககு உணவாககி, சுட
த தீயானது உயிரறறவுடலாகிற ஹவிஸைபபெறறுமூணடெரிநது
பபெருககால நனைககபபடடுத தணிவதுபோல ஓயநதான உம
டைய புததிரனன துாயோதனராஜன, நணபாகளாலசூழபபெறறு,
தைதயை முறையாகக கறறவரும போாசசெயலை நிறைவேறறிய
ுமான குருபுததிரரை அடைநது, பலிசககரவாததி ஜயிககபபடட
ன இநதிரன விஷ்ணுவைப பூஜிததுபோல, ஸநதோஷததோடு
ிகமாகப பூஜிததான ” எனறு கூறினன

ஐமபததேழாவது அதயாயம.

(ஸங்குல யுத்தம்)

திருதராஷடிரன, “பாணடியன கொலலபபடடு ஏகவீரனன
ணனல யுதிஷடிரரும துரததபபடடவுடன, ஜயசாலிகளுளசிறநத
ும விததைதயைமுழுதும கறறவனும பலமுளளவனுமமுயறசியுள
ுனும வீரனும மஹாதமாவான சஙகரரால (‘எலலாப பிராணிக
ளும வெலலபபடாதவனுவாய’ எனறு) அனுகரஹிககபபட
ுனும பாணடுபுததிரனுமான அாஜுனன யாதுசெயதான? ஸஞ
! பகைவாகளைக கொலபவனன அநதததனஞசயனிடததினினறு
ாடிதும பெரிதுமான பயமானது உணடாயிருககிறது அநதப
ாததன அநத யுததததில செயததை எனககு உரைபபாயாக”
று வினவ, ஸஞசயன சொலலலானன
“பாணடியன கொலலபபடடவுடன, வாஸுதேவா விரைவுடன
ஜுனனைபபாாதது ஹிதமானவாாததைதயைக் கூறலானா ‘நமது
ணடியராஜன கொலலபபடடதையும பாணடவாகள ஓடுவதையும

பாா பெருமபோாககளததில மணடுகினற நெருபபுபோனற க
ளைப பாா மஹாவிலலாளியான இநதப பீமன யுததததைநோக
திருமபிவிடடான தருஷடதயுமனனை முதனமையாககொண
அபபடிபபடட இநதப பாஞசாலாகளும ஸருஞசயாகளுமபாண
களுடைய படைமுகததை அனுசரிதது வரவிலலை மீணடும திரு
வருகினற பாாததாகளாலே பெரிதானபகைவாபடையானது நா
செயயபபடடது இதோ காணன, ஓடுகினறகௌரவாகளை அ
மாகத தடுககிறுன குநதிபுததிர ! வேகததில யமனுககு ஒபபா
ரும பராககிரமததில இநதிரனையொததவரும சஸதிரஙகளைத த
தவாகளுள சிறநதவருமான தரோணபுததிரா செலலுகிறா ம
ரதனை இநத தருஷடதயுமனன யுதததததில அவரை எதிாத
செலலுகிறுன குநதிபுததிர ! அஶவததாமாவினுல யுததததிலஎவ
ஸருஞசயாகளும கொலலபபடடாாகள ரதஙகளுககும குதிரைக
கும மனிதாகளுககும யானைகளுககும பெரிதான துனபம உ
பணணபபடடுவிடடது’ எனறா வாஸுதேவா இவை எலலாவற
யும இவவாறு கிரீடிககு உரைததா

பாணடவன, இவறறைககேடடும பிராதாககளுடைய பெரித
வியஸனததைபபாாததும, ‘ஹருஷீகேசரே ! குதிரைகளை வி
வாக நடததும ’ எனறு சொனனுன யுததததில நிகரிலலாதவர
ஹருஷீகேசா ரததேதாடு செனறா பிறகு, அநத மஹாயுததத
மீணடும புழுதியானது தோனறியது அரசரே ! பிறகு, பெரி
மயிாபொடிததலைச செயகினறதுமான போா நடநதது வீரா
சோநது யுததம செயயுமகாலததில ஸிமமநாதஙகளுடைய ஓ
ளும தோனறின மனனரே ! இரணடுசேனைகளிலும வீராகள எ
லததிலும மருதயு இருபபதாக எணணிப போாபுரிநதாாகள பிற
கௌரவாகளும ஸருஞசயாகளும யுதிஷடிரரை முதனமையா
கொணட பாணடவாகளும சூரியகுமாரனை காணனை முதன
யாககொணட நாஙகளும மறுபடியும எதிாததோம வோத
பிறகு, காணனுககும பாணடவாகளுககும யமனுடைய ராஜயத
விருததிபணணுகினற கோரமான யுததம நடநதது பாரதரே ! ம
ராஜரே ! நெருஙகியதும மயிாபொடிககச செயகினறதுமான அ
யுததமானது நடககத தொடஙகி ஸமசபதகவீராகளும கொ
மிகுநதிருககையில, தருஷடதயுமனன எலலா அரசாகளுட
கூடிக காணனையே எதிாததுசசெனறுன மஹாரதாகளான பா
வாகளும காணனை எதிாததாாகள எதிாதது வருகினறவாக

ாரில வெற்றியை விரும்புகின்றவர்களுமான அவர்களைக கண்டு,
லையானது நீரபபெருககுகளைத் தடுபபதுபோலக கா்னன ஒருவ
கவே யுததததில தடுததான அநத மஹாரததர்கள, கா்ணனை
டைநது, ஜலபபிரவாகஙகள மலையிலவிழுநது எலலாத திககுககளி
ம சிதறுவதுபோலச சிதறினார்கள மஹாராஜரே! பெரிய யுதத
கததில விருததியடைகின்றவர்களும பலசாலிகளும பரஸபரம
ிபபதில நோககமுளளவர்களுமான அவவிருவருககும கோரமான
டசியுளள யுததமானது நடநதது திருஷடதயுமனனே மிகுநத
ாபஙகொணடு கணைககள படிநதுளள அமபினாலே ராதேயனை
டிததது 'நில, நில' என்றுமசொனனான மஹாரதனான கா்னன
ெற்றியைக கொடுககககூடிய சிறநதவிலலை அசையுமபடி செயது
ாணடு பாஷததனுடைய விலலையறுதது ஸாபபஙகளுககொபபான
மபுகளைத தனவிலலில பூட்டி மேகமானது மழையைப பொழி
றபோல அமபுமழையைப பொழிநதான அவன கோபமுணடவ
கி ஒனபதுபாணஙகளால பாஷததனை மூபுஞன தோஷமறற
ரே! அநதபபாணஙகள, மஹாதமாவான அநதப பாஷததனுடைய
ானறாற செயயபபட்ட கவசததை உடைதது ரகததததினால நனைக
பட்டு, இநதிரகோபமெனனும பூசசிகளபோல விளஙகின பிர
பசாலியான திருஷடதயுமனன அறுககபபட்ட அநதவிலலை
ிநதுவிட்டுப பிறகு பலமுளளதும பெரியகாரியததிறகு ஏற்றது
ன வேறொருவிலலையெடுததுச கணைககள உடபடிநதுளள எழுபது
ணஙகளால கா்ணனை அடிததான அரசரே! அவவாறே, மஹா
லாளியான கா்ணனும, சததுருககளைத தபிககசசெயபவனும
ாணருககுச சததுருவுமான பாஷததனைக கூாமையுளள பாணங
ால அடிததான மஹாராஜரே! கா்னன, பொனனால அலங
கபபட்டதும வேறொரு யமதணடம போன்றதுமான வேறொ
மபை எடுதது யுததததில பாஷததனமேல மீணடும பிரயோகித
ன அரசரே! வேகததுடன வருகின்றதும கோரரூபமுளளது
ன அநத அமபைப பாஷதனை கைததோசசியால நாறுகத துண
ககினான மனனரே! கா்னன பாணம பூமியில விழுநததைக
டான பாஷததன நானகுபககததிலும அமபுமழையால தடுத
ன அபபொழுது பாஷததனும இநதக கா்ணனை விரைவாக எழு
ணஙகளால அடிததான கா்ணனும பொனனலஙகாரமுளள பத
பாணஙகளால அநதபபாஷததனைத திருபபி அடிததான கண
ாயும காதுகளையும மனததையும கவர்கின்ற யுததமானது அவ

விருவருககும ரோநதது அநத யுததமானது கோரமாகவும் விசித திரமாகவும எலலாவிததததாலும பாாககததககதாகவும இருநதது அர சரே! அநத யுததததில காண தருஷடதயுமனாகளுடைய அசசெய கையைக கணடு எலலாப பிராணிகளுககும மயிாககூசசம உணடா யிறறு இசசமயததில தரோணபுததிரா, பகைவாகளை அடககுகிற வனும பகைவாகளுடைய வீாயததையும உயிரையும அழிபபவனும மஹாரதனுமான அநதபபாாஷதனை எதிாதது வநதாா அநதப பிராமமணா, யுததததில செலலுகினறவனும பயமறறவனும சத துருககளைத தபிககசசெயபவனும மஹாரதனுமான அநத தருஷ டதயுமனனைப பாாதது, மிகுநத கோபமுளளவராகி, அவனுடைய ரததகதோடு தன ரததததைநெருககி, ‘ அடா! பிரமமஹததி செயத வனே! நில, நில, நீ உயிரோடு எனனிடததிலிருநது விடுபடடப போகிறதிலலை’ எனறு சொனனாா சீககிரமாக யுததம செயகிற வரும மஹாரதருமயுததததில முயறசியுளளவருமான வீரா இவவாறு சொலலிவிடடுக கூாமையுளள அமபுகளால யுததததில நனறுக அவனை மூடினாா மனனரே! யுஃததததில அதிக கோபஙகொணட அவா முயறசியுடன மஹாரதனான தருஷடதயுமனனை எதிாததுப பெரியசகதியுடன போாபுரிநதாா பிரஜைகளுககு நாதரே! அவ விருவருககும மிகக கோரமானயுததம நடநதது பெரியவரே! துரோணபுததிரா யுததததில பாாஷதனைக கணடு (அவனைத) தமககு மிருதயுவாக எணணி மகிழசசி குனறிய மனமுளளவ ராேனாா மஹாபலசாலியான அநத அஸவததாமா மஹாயுததததில அநதப பாாஷதனைப பிதாவுககுக கடுமபகையாளியாகவும தமமை யுததததில சஸதிரஙகளால கொலலததகாதவனாகவும அறிநது, வாழநாளின முடிவில காலன வருவதுபோல வேகததோடு (அந தப பாாஷதனை) எதிாததுசசெனறாா ராஜேநதிரரே! வீரரான அவா, ஸனனததனாக நிறகினற தருஷடதயுமனனைப பாாததுக கோபததினால பெருமூசசுவிடடுககொணடு அவனை நனறுகளதிாததுச செனறாா அநத இரணடு வீாாகளும உறுதியான நாணகயிறுளள பெரியவிறகளைக கையில பிடிதது ஒருவரை ஒருவா பாாததே அதிக கோபததை அடைநதாாகள மஹாராஜரே! மனனரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான துரோணபுததிரா விரைவுடன ஸமீபததிலிருககிற தருஷடதயுமனனைப பாாதது, ‘பாஞசாலாகளுள இழிநதவனே! இப பொழுது உனனை யமனுடையவீடடுககு அனுபபுகிறேன யுததததில எனபிதாவைககொனற உனனால எநதபபாபகாரியம செயயபபடட

நா அதனபயனை இபபொழுது அடையபபோகிருய, யுததததில
ாததனுல பாதுகாககபபடாமல நீ நினருலும ஸரி, அலலது,
ாகததினுல யுததததைவிடடு ஓடாமலிருநதாலும ஸரி, நீ கேஷம
ுதை அடையாவணணம செயயபபபடுவாய இதை ஸதயமாக உனக
ா சொலலுகிறேன' எனறு கூறினா

ஐமபததேடடாவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் த்ருஷடத்யும்னனைக்காத்து அஶ்வத்தாமாவை
வென்று ஸம்சப்தகர்களைக்குறித்துச் சென்றது)

இவவாறு சொலலககேடட பிரதாபசாலியான தருஷடதயும
ன, அஶ்வததாமாவைபபாாதது, 'யுததததில முயலகினற உம
டைய பிதாவுககுச செயயபபடடதுபோனற கொணடாடததகக
ரமையை எனனுடைய கததியானது உமககுக கொடுககபபோகி
று எநதககததியினுலே யுததததில முயலகினற உமது பிதாவி
டைய தலை அறுககபபடடதோ அபபடி படட எனனுடைய இந
 கததியே உமககு மறுமொழியைக கொடுககபபோகினறது பிராம
ணாகளுள அபசதரான தரோணரையே நான கொனறமையால
பியான உமமை யுததததில இபபொழுது நான என கொலலமாட
டன?' எனறு மறுமொழி கூறினன மஹாதேஜஸவியும பகைவா
ா அடககுகிறவனும ஸேனுபதியுமான பாாஷதன இவவாறு
ாலலிவிடடு, மிகக கூாமையுளள ஒரு பலலததினுல தரோணபுத
ரரை அடிததான அரசரே! பிறகு, அவா மிகக கோபமகொணடு
னுககள உடபடிநதுளள அமபுகளால யுததகளததில தருஷடதயும
னை நானகுதிசைகளிலும மூடினா மஹாராஜரே! நானகு பககத
லும அமபுகளால மூடபபடடபோது ஆகாயமாவது திககுககளா
து ஆயிரககணககான யுததவீராகளாவது காணபபடவிலலை அஶ்வ
ததாமா ஒருவரே பாாககததககவராயிருநதுகொணடு நாறபுறஙகளி
ம தடுததாா அரசரே! அவவாறு பாாஷதனும யுததததில பிரகா
சிகினற அஶ்வததாமாவைக காணன பாாததுககொணடிருககும
பாழுதே அமபுகளால மூடினன மஹாராஜரே! பாாபபதறகினிய
டசியுளள காணனும தான ஒருவனுகவேயிருநதுகொணடு பாண
வாகளோடுகூடின பாஞசாலாகளையும தரௌபதிபுததிராகளையும
தாமனயுவையும உததமௌஜஸையும ஸாதயகியையும ஆயிரககணக
க இருககினற இனனும மறறப போாவீராகளையும அமபுகளால

நான்குபக்கத்திலும் தடுத்தான் த்ருஷ்டத்யும்னனோ எல்லா வி
லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே யுத்தரங்கத்தில் மிக்
கூர்மையுள்ள ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினால் த்ரோணியினுடைய வில்
அறுத்தான். த்ரோணபுத்திரர், அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்து
விட்டு யுத்தத்தில் வேகமுள்ளதும் கோரமாயிருப்பதுமான வேறு
வில்லையும் ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான பாணங்களையும் கையிலெடுத்தார்
ராஜேந்திரரே! அவர் பார்ஷதனுடைய வில்லையும் சக்தியையும் கதை
யையும் த்வஜத்தையும் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தையு
ஒரு நிமிஷத்தில் அம்புகளால் நாசஞ்செய்தார். வில் அறுக்கப்ப
டவனும் ரதத்தையிழந்தவனும் குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்ல
ப்பட்டவனுமான பார்ஷதன் ஒரு பெரியகத்தியையும் ஒளி பொருந்
யதும் நூறு சந்திரபிரதிமைகளுடன் கூடியதுமான ஒரு கேடக
த்தையும் கையில் எடுத்தான். ராஜேந்திரரே! மஹாரதரும் வீரரு
கைதேர்ந்தவரும் திடமான ஆயுதங்களை உடையவருமான த்ரோ
புத்திரர், எல்லாஸைனிகர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே
ரதத்தினின்று கீழே இறங்காதவனும் வில்லாளியும் தோள்வலி மி
கவனுமான அந்தப் பார்ஷதனுடைய அந்தக்கத்தியையும் கேடக
த்தையும் யுத்தத்தில் பல்லங்களால் விரைவாகத் துண்டாக்கினார். அ
ஆச்சரியமாயிருந்தது. பரதர்களுள் சிறந்தவரே! முயற்சியையு
யவரும் மஹாரதருமான த்ரோணபுத்திரர் ரதத்தை இழந்தவனு
குதிரைகளும் தேர்ப்பாகனும் கொல்லப்பெற்றவனும் அஸ்திரங்களா
பலவாறு அடிக்கப்பட்டவனும் அஸ்திரங்களால் அறுக்கப்பட்டவ
மான த்ருஷ்டத்யும்னனை (வல்லமையினால்) மீறவில்லை. அரச
வீரரான த்ரோணபுத்திரர், பாணங்களாலே அந்த த்ருஷ்டத்யும
னுக்கு முடிவை உண்டுபண்ண இயலாமற்போனதும், ரதத்தைவிட
விட்டுப் பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்ட பெரியகத்தியை எடுத்து
கொண்டு வேகமுள்ளவராக அவனைநோக்கிச் சென்றார். அரசே
வேகமாகவருகின்ற மஹாத்மாவான அந்த அச்வத்தாமாவினுடை
சரீரமானது உத்தமமான ஸர்ப்பத்தைப் பிடிக்கவிரும்பி விழுகின்
கருடனுடைய சரீரம்போலாயிற்று. இச்சமயத்தில், பகைவீரர்களை
கொல்பவரான கேசவர் பரதர்களுள் சிறந்தவனும் ஜயிப்பவர்களு
சிறந்தவனுமான அர்ஜுனனைப்பார்த்துக் கூறலானார்:

'அர்ஜுன! பார்ஷதனுடைய வதத்தைக்குறித்து முயல்கின்
துரோணபுத்திரரைப் பார் அதிகமுயற்சி செய்கிறார், இவனைக் கெ
ன்றுவிடுவார் ஸம்சயமில்லை. மிக்க கைவன்மையுள்ளவனே! வீர

தயுவினுடைய வாயை அடைநததுபோல தரோணபுததிரருடைய
யை அடைநதிருககினறவனும யுததததில கெடடமததஙகொணட
மான இநதப பாரஷததனைப பாதுகாபபாயாக' எனறு சொனனார
ராஜரே! பிரதாபமுளள வாஸுதேவர இவவாறு சொலலிவிடடு
ரான தரோணபுததிரரிருககுமிடததுககுக குதிரைகளை ஓடடி
சநதிரனுககொபபான அநதக குதிரைகள கேசவரால ஓடடப
டு ஆகாயததைப பானமபணணுகினறவைகளபோல மஹாரத
ர அஸவததாமாவை நாடின மஹாராஜரே! மஹாபலசாலி
ர தரோணபுததிரர வாஸுதேவரையும தனஞசயனையும பாரதது
ஷடதயுமனனைக கொலலுமவிஷயததில முயறசியைச செயதார
ஸவரே! மஹாரதனான அரஜுனன தரோணபுததிரராலே
கமாய ஹிமஸிககபபடுகிற தருஷடதயுமனனைககணடே அஸவத
ாவினமீது பாணஙகளைப பிரயோகிததான பொனனாலலஙகரிக
டடவைகளும காணடீவததினால அதிகமாயப பிரயோகிககபபட
வைகளுமான அநதஅமபுகள அஸவததாமாவை அடைநது புறறில
புகள நுழைவதுபோல நுழைநதன வேநதரே! பிரதாபசாலியும
ருமான தரோணபுததிரர, கோரமான அநத அமபுகளால அடிககப
டு, யுதததததில அளததறகரிய பலமுளள பாஞசாலனை விடடு
டுத தனஞசயனுடைய அமபுகளால பீடிககபபடடவராக ரதத
மீதேறினார அவர சிறநத விலலைக கையில பிடிததுப பாரத
அமபுகளால அடிததனர அரசரே! இசசமயததில, வீரனான
தேவன பகைவரகளை வாடடுபவனான பாரஷததனை யுததததில
ததிலேறறி வேறிடததிறகுக கொணடுசெனறான மஹாராஜரே!
ஜுனனும தரோணபுததிரரை அமபுகளால அடிததான
ாணபுததிரரும கோபமுணடவராகி அநத அரஜுனனை இரணடு
ளிலும மாரபிலும அடிததார கோபமூடடபபடட பாரததன
நததில வேறொரு யமதணடமபோனறதும காலனுககொபபானது
ர நாராசததை தரோணபுததிரரமீது பிரயோகிததான அநத
பானது மிகக காநதியுளளவரான பிராமமணருடைய தோளில
நதது மஹாராஜரே! யுததததில பாணவேகததினால அடிககப
அநத அஸவததாமா தேரநடுவில உடகாரநது மிகக மனத
ரசசி அடைநதார ஸாரதியானவன சததுருககளைஹிமஸிபபவரான
த வீரரை யுததததில கொலலபபடடவராக எணணி யுததபூமியி
று தேரோடு வேறிடததிறகுககொணடுசெனறான மஹாராஜரே!
த, விடுவிககபபடட பாரஷததனையும பீடிககபபடட தரோணபுததிர

ரைபுஙகணடு ஜயததினால பிரகாசிககினற பாஞசாலாகள உரககச ச
யிட்டாாகள அநத அறபுத யுததததைதககணடு திவயமான நானகு
வாதயஙகளும வாசிககபபடடன ஸிமமநாதமும தோனறியது
மஹாராஜரே! பிறகு, மிகக காநதியையுடையவனுன கான
யுததததில அாஜுனனைபபாாததுக கோபஙகொணடு பாாததே
தவநதுவயுததஞசெயய விருபபமுளளவனுகி வெறறியைததரகூ
விலலை அசைததுககொணடு அடிககடி (அதனைப) பாாததான பு
புததிரனுன தனஞசயன இவவாறு செயதுவிடடு வாஸுதேவ
பாாதது, 'மாதவரே! ஸமசபதகாகளைககுறிததுச செலலும இ
எனககு முககியமானகாாயம' எனறு சொனனுன பிறகு, கோ
தா பாாததனுடைய வாாததையைககேடடு அதிகமான கொடிகளு
களுடனகூடினதும மனததுககும காறறுககும ஒபபான வேக
ளதுமான ரததகோடு (ஸமசபதகாகளைக குறிததுச) சென
பூமிககு நாதரே! உமமுடைய துராலோசனையினுல இவவாறு
முடைய ஸைனிகாகளுககும சததுருககளுககும பூமியில இபப
படட அழிவு நோநதது

ஐமபததோனபதாவது அதயாயம

(ஸங்குல யுத்தம்)

அரசாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, காணனுககும பாணட
ளுககும யமனுடைய ராஜயததை விருததிபணணககூடிய யுத
னது மறுபடியும நடகக ஆரமபிததது யுததவீராகள விறகளை
பாணஙகளையும பரிகஙகளையும கததிகளையும படடசஙகளையும தோ
ரஙகளையும உலககைகளையும புசுணடிகளையும சகதிகளையும ரி
களையும பரசுகளையும கதைகளையும ஈடடிகளையும கூாமையுளள
தஙகளையும பிணடிபாலஙகளையும பெரியமாவெடடிகளையும எடுத
கொணடு ஒருவரையொருவா கொலலவிருமபி விரைவாக வநதார
அவாகள பாணஙகளுடைய சபதததினுலும நாணொலியினுலும த
வனியினுலும ஸவாககததையும திககுககளையும திககோணஙகளை
ஆகாயததையும தேருருளையின நேமியினுல உணடுபணணபப
ஓசையினுல பூமியையும ஒலியிடுமபடி செயதுகொணடு பகைவா
எதிாததுசசெனறுாகள வீராகள மஹாகோரமானயுதததைதத
டிசசெலலககருதி அநதபபேரொலியினுல மிகக உதஸாகததைப
று வீராகளோடு போாபுரிநதாாகள நாணகயிறுகளின ஓசைகளை

தவனிகளையும விறகளினஒலிகளையும பிரயோகிக்கபபடுகினற சஸ
ஙகளுடைய சததஙகளையும அடிக்கபபட்டு விழுகினற காலாடக
டைய கூக்குரலகளையும எதிாத்துக காஜிககினற சூராகளுடையபற
வித பாணசபதஙகளையும கேட்டு யானைகள மிகக பயமடைநதன,
ழ விழுநதன சைனிகாகள வாட்டமுறறாகள சபதிககினற
களும சஸதிரவாஷததை விடுகினறவாகளுமான அனேக சததருக
வீரனுன காணன பாணஙகளால பிளநதான அவன குதிரைக
ாடும ஸாரதிகளோடும தவஜஙகளோடுங கூடின பாஞசால வீராக
டைய இருபதுாதஙகளைப பாணஙகளால யமலோகததுககு அனுப
ன யுததததில மஹா வீாயமுடையவாகளும தோசசிபெறறவா
ம தலைவாகளுமான பாணடவ வீராகள காணனை எதிாததோடி
து நானகு பககததிலும சூழநதுகொணடாாகள பிறகு, காணன
திகளால நானகு பககததிலும சூழபபட்ட ஒரு தாமரை ஓடையை
பதியான ஒருயானை இறஙகிக கலககுவதுபோலப பகைவா சேனை
ச சரமாரியால கலககிககொணடு அசசேனையில நுழைநதான,
தயன, சததுருசேனையை எதிாதது உததமமான விலலை உத
கொணடு கூாமையுளள அமபுகளாலே (பகைவாகளுடைய) தலை
அறுதது தளளினன அவன யானைவீராகளுடன கூடின
னகளையும குதிரைவீராகளுடன கூடின குதிரைகளையும சுறறு
ற ரதிகாகளையும ஒரு பாணததால தளளினன பிராணிகள காற
உளளே புகாத கவசததையாவது தோலையாவது அணிநதிருநதா
அநதககாணனுடைய இரணடாவதுபாணமபடுவதைபபொறுகக
லை காணன விலலினினறு கூாமையான பாணஙகளைபபிரயோ
துககொணடு கொறடாவினல குதிரைகளை அடிபபதுபோலக கவ
களையணிநத தேகஙகளிலும நாணகயிறறிலும கைபுறையிலும
ததான அவன ஸிமமம மிருககூட்டஙகளை அடிபபதுபோலப
னததிறகிலககான இடததை வநதடைநதிருககினற பாணடவா
யும ஸருஞசயாகளையும பாஞசாலாகளையும பலததினல அடித
ன ஐயா! பிறகு, பாஞசாலபுததிரனும தரௌபதிபுததிராகளும
ல ஸஹதேவாகளும யுயுதானனும விரைபவாகளாகிக காணனை
ாததாாகள அநதககௌரவாகளும பாஞசாலாகளும பாணடவா
ம முயலுமபொழுது, யுததவீராகள யுததததில உயிரிலஆசையை
டு ஒருவரையொருவா கொனறுகொணடாாகள பெரியவரே!
யுததஸனனுகமுளளவாகளும கவசமணிநதவாகளும தலைபபா
களை உடையவாகளும பூஷணஙகளை அணிநதவாகளும மஹாபல

சாலிகளுமான மறற வீராகள உயர எடுககபபடட காலதன
போனற கதைகளோடும உலககைகளோடும பரிகஙகளோடும கா
துககொணடும யுததததிறகாக அழைததுககொணடும அதிக
பரபபுடன பகைவாகளை எதிாததுசசெனறாாகள பிறகு, வீர
ஒருவரையொருவா கொனறாாகள ஒருவராலொருவா அடிககபப
மூளை சிதறிக கணதெறிககவும ஆயுதஙகள சிதறவும சரீரஙக
இரததததைக ககிககொணடு விழுநதாாகள சிலா சஸதிரஸ
களால நிறைககபபடடவாகளாக உதிரததுடன கூடினவைகளும
தஙகளால நிறைநதவைகளும மாதுளமபழம போனறவைகளு
வாயகளோடு உயிருளளவாகளபோல இருநதாாகள அரசரே! ப
யுததததில மறறயுததவீராகள பாசஙகளாலும படடஸஙகளாலும
திகளாலும சகதிகளாலும பிணடிபாலஙகளாலும ஈகஙகளாலும
களாலும தோமரஙகளாலும செதுககினாாகள, வெடடினாாகள,
தாாகள, அவவாறே,விலககிததளளினாாகள, நனறாக அறுததா
கொனறாாகள ஒருவராலொருவா அடிககபபடட வீராகள வெ
படடும, தமமிடததிலுளள சிவபபான சாறறைக ககிககொண
கினற சிவநத சநதனமரஙகளபோல இரததததால நனைககபபட
உயிரையிழநது விழுநதாாகள தோகளால தோகள அடிககபபட
யானைகளால யானைகள கொலலபபடடன காலாடகளால காலாட
கொலலபபடடுவிழுநதாாகள குதிரைகளால குதிரைகளும ஆ
மாயிரமாகக கொலலபபடடன கொடிகளும தலைகளும குடைக
யானைததுதிககைகளும மனிதாகளுடையகைகளும க்ஷுரஙகளா
பலலஙகளாலும அாததசநதிரபாணஙகளாலும அறுககபபடடுப
யில விழுநதன மனிதாகளாலும குதிரைகளாலும யானைகளா
ரதிகாகளாலும கொலலபபடுகினறவாகளும விழுநது வீரிடுகி
வாகளுமான மனிதாகள குதிரைகள யானைகள தோாளிகள இவ
டைய சபதஙகள பயஙகரமாகத தோனறின வீராகள யுதத
மனிதாகளையும யானைகளையும ரதஙகளையும குதிரைகளையும அ
தாாகள குதிரைவீராகளால சூராகள கொலலபபடடாாகள யானை
துதிககைகள அறுககபபடடவைகளாகவும கொடிததுணிகளுட
கொடிகளுடனும கூடியவைகளாகவும சிதறின, மலைகளபோலக
விழுநதன காலாடகளால பாயநது யானைகளும அவவாறே ர
களும கொலலபபடடவாகளாகவும கொலலபபடுகினறவாகளா
நானகுபககததிலும விழுநதாாகள விரைவுளளவாகளான கு
வீராகள காலாடகளாலே நெருஙகிக கொலலபபடடாாகள கு

ர்களாலே காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் கொல்லப்பட்டு யுத்
தில் படுத்தன. மஹாயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய
ங்கள் கசக்கப்பட்ட தாமரைமலர்களைப்போலவும், சரீரங்கள் நன்
வாடியிருக்கின்ற மாலைகளைப்போலவும் இருந்தன. அரசரே!
னகள் குதிரைகள் காலாட்கள் இவற்றின் மிக அழகிய உருவங்
உபயுக்கசிவினால் அழுக்கடைந்த வஸ்திரங்களைப்போல மிகவும்
க்கத்தகாத நிலைமையை அடைந்தன.

அறுபதாவது அத்யாயம்.

(யானைப்போரும் ஸங்குல யுத்தமும்)

அரசரே! 'த்ருஷ்டத்யும்னனை யானைகளால் விரைந்து கொல்
கள்' என்று உம்முடையபுத்திரனால் தூண்டப்பட்டயானைவீரா
குரோதத்துடன் பார்ஷதனை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பார
! பிறகு, யானைப்போரில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்களான எல்லாக
ட்டுவீரர்களும் தென்னாட்டுவீரர்களும் யானைப்போர் புரிவதில்
ந்த தேர்ச்சியுள்ளவர்களான அங்கர்களும் வங்கர்களும் புண்ட்ரா
ம் மாகதர்களும் தாம்ரலிப்தகர்களும் மேகலர்களும் கோஸலா
ம் மத்ரர்களும் தசார்ணர்களும் நிஷதர்களும் கலிங்கர்களோடு
ந்து மழைபொழிகின்றமேகங்களைப்போல யுத்தத்தில் பாஞ்சால
னயினமீது அம்புகளையும் தோமரங்களையும் நாராசங்களையும் வா
தார்கள். த்ருஷ்டத்யும்னன், எதிர்த்துவருகின்றவைகளும் மதத்
டைய வேகத்தினால் மிக்ககொழுப்புள்ளவைகளுமான அந்த
னகளின்மீது விபாடங்களையும் க்ஷுரங்களையும் நாராசங்களையும்
ித்தான். பார்ஷதன் பர்வதங்களுக்கொப்பான யானைகளில் ஒவ்
ன்றையும் பத்துப்பத்துப் பாணங்களாலும் ஆறுஆறுபாணங்
ாலும் எட்டெட்டுப் பாணங்களாலும் விரைவாக அடித்தான்.
ங்களால் ஸூரியன் மூடப்படுவதுபோல யானைகளால் நன்குமூடப்ப
கின்ற அந்தத்ருஷ்டத்யும்னனைப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்க
ஸிம்மநாதஞ் செய்துகொண்டு விறகளைக் கையில்கொண்டவர்க
நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். வீரர்களான நகு
ம் ஸஹதேவனும் த்ரௌபதீகுமாரர்களும் ப்ரபத்ரகர்களும் ஸாத்
யும் சிகண்டியும் வீர்யமுள்ள சேகிதானனும், நானும் கையுறை
ஒலிக்கச் சூரர்களுக்குரிய தாளங்களுடன் வீரநாதத்தனுஞ்செய்து
ண்டு, மேகங்கள் மலைகளின்மீது ஜலத்தைப்பொழிவதுபோல,

அந்த யானைகளினமீது (பாணங்களை) நாறபுறங்களிலும பொழிந்த
மிலேசசாகளாலே துணடபபடடு மிககககோபஙகொணட அநதய
கள மனிதாகளையும குதிரைகளையும ரதஙகளையும துதிககைகக
பிடிதது இழுததுததளளிக காலகளாலதுவைததன , கொமபுந
ளாலே பிளநது தூககி எறிநதன கொமபுகளில சிககிககொணடி
கிற மறறவைகள மிகக பயஙகரமாகக கீழேவிழுநதன எதிரில
கினற அஙகனுடையயானையை ஸாதயகி உககிரவேகததுடன கூ
நாராசததினுல பிளநது மாமஸதானஙகளில அடிததான அ
யானையினினறு மேலே எழுமபித தாவபபோகினறவனும எதிரி
டைய ஆயுதபபிரயோகஙகளை வஞசிபபதினுல காபபாறறபபடடி
கிற சரீரமுளளவனுமான அநத அஙகனுடைய மாாபை நாராசத
அடிததான அவன (=அஙகன) பூமியில விழுநதான எதிாதது
கினற புணடரனுடைய நடககினற பாவதமபோனறயானையை
தேவன கூாமையான முனையுளள மூனறு அமபுகளால அடிதத
அவன, அநதயானையைக கொடியை இழநததாகவும பாகனை இ
தாகவும கவசததையும துவஜததையும உயிரையும இழநததாக
செயதுவிடடு, மறுபடியும அஙகனை எதிாததான ஸஹதேவ
தடுதது நகுலன யமதணடமபோலப பிரகாசிககினற மூனறுநார
களாலே அஙகனையும நூறு அமபுகளால அநத யானையையும அ
தான அஙகன நகுலனமீது சூரியகிரணமபோனற நூற
டுத தோமரஙகளைப பிரயோகிததான அநத நகுலன ஒவவொ
றையும முமமூனறுகத துணடாககினுன பாணடுகுமார
அவன அவவாறே அாததசநதிர பாணததினுல அவனு
தலையை அறுததான அநத மிலேசசன கொலலபபடடு அ
யானையுடனே விழுநதான பிறகு, யானையைப பழககுவ
ஸமாததனுன அஙகபுததிரன கொலலபபடவே, அஙகதேச
மஹாமாததிராகள கோபஙகொணடு நகுலனை அடிககவிருமபி வி
பவாகளாகி அசைகினற கொடிகளையுடையவைகளும அழகிய மு
களையுடையவைகளும ஸவாணமயமான முதுகில கடடியிருக
தோல கவசஙகள இவைகளையுடையவைகளும நனகு விளஙகுகி
மலைகள போனறவைகளுமான யானைகளோடு நகுலனை எதிாத
கள மேகலாகளும உதகலாகளும கலிஙகாகளும நிஷதாக
தாமரலிபதாகளும (நகுலனைக) கொலலககருதி அமபுமழைகளை
தோமரமழைகளையும பொழிநதாகள மேகஙகளால மூடப
கினற சநதிரனைபபோல அநதவீராகளால மூடபபடுகினற நகுல

னட்வர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸாத்யகார்களும் மிக்க பரப்ப
ளவர்களாக நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டனர் பிறகு,
டிமழைகளையும் ஆயிரமாயிரமாகத் தோமரங்களையும் பிரயோ
ின்ற ரதிகர்களுக்கு யானைகளோடு அவ்விதமான யுத்தம் நேர்ந்
அந்த வீரர்களால் பொன்னலங்காரமுள்ள நாராசங்களால்
ாக அடிக்கப்பட்டயானைகளுடைய மத்தகங்கள் வெடித்தன,
ஸ்தானங்கள் வெடித்தன, நகங்கள் சிதறின, பற்கள் உடைந்
ஸஹதேவன் நல்லமுனையுள்ள அறுபத்துநான்கு நாராசங்க
ல் அந்த யானைகளுள் எட்டுப் பெரியயானைகளைப் பாகர்களோடு
வே கீழேதள்ளினன் குலத்தை ஆனந்தப்படுத்துகின்றவனன
லன் சிறந்த யுத்தகதிகளுடன் முயற்சியினால் உத்தமமானவில்லை
்த்து நாராசங்களால் யானைகளை அடித்தான் பிறகு, தருஷ்டத்
னும் ஸாத்யகியும் த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் பிரபத்ரகர்களும்
ண்டியும் சரமாரிகளால் பெரியயானைகளை நனைத்தார்கள் பாண்டவ
னயிலுள்ள யுத்தவீரர்களாகிற மேகங்களால் பாணங்களாகிற
ழகளால் அடிக்கப்பட்ட சத்துருக்களுடைய யானைகளாகிறமலை
வஜ்ரவர்ஷங்களால் மலைகள் விழுவதுபோல் விழுந்தன பாண்
ர்களுடைய அந்த ரதிகஸ்ரேஷ்டர்கள், இவ்வாறாக உம்முடைய
னகளைக்கொன்று, கரையை உடைத்துக்கொண்டு பெருகுகின்ற
யைப்போன்ற சேனையின்மீது விரைவாக அம்புகளைப்பொழிந்
கள் பாண்டுபுத்திரனுடைய ஸைனிகர்கள் உம்முடைய அந்தச
னயைக்கலக்கிக் கொந்தளிக்கும்படிசெய்து மறுபடியும் கர்ணனை
ர்த்துச் சென்றார்கள்

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்

(கௌரவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப்பிடிக்கமுயல்வதை மாதவர் அர்ஜுனனுக்குக்கூறியது.)

பெரிதும் ரத்தவெள்ளத்துடன் கூடியதுமான யுத்தமானது
த வீரர்களுக்குள் நடக்கும்போது, பலவாறு ரத்தத்தினால் நனைக்
பட்ட பூமியானது மிகவும் விளங்கியது பிறகு, புழுதி அடங்கவே,
்கு பக்கத்திலும் பிரகாசமுண்டாயிற்று இந்தச்சமயத்தில்,வாஸு
வர், குந்திபுத்திரரும் தர்மராஜருமான யுதிஷ்டிரரைக் காணபித்து,
ஜுனனைப்பார்த்து வசனிக்கலானார்.

' பாண்டவ! இதோ உனனுடைய பிராதாவானயுதிஷடிரா மஹா பலசாலிகளும கொலலககருதினவாகளும பெரியவிலலைக கையிற பிடிததவாகளுமான தாாததராஷடிராகளாலே சீககிரமாகப பின தொடரபபடுகிறா பாரத! பாஞசாலாகளும சைதயாகளும மாதஸயாகளும மஹாதமாவான யுதிஷடிரரைப பாதுகாககளணணி அதிக வேகமுளளவாகளாக அவரைக கூடவே தொடாகினறாகள பாாதத! உலகமுழுமைககும அரசனும பலசாலியும கவசமபூணடவனுமான இநதத துரியோதனன, புருஷஶரேஷடரான தாமபுத்திரரைக கொலலககருதி ஸாபபஙகளபோலத தீணடுகினறவாகளும எலலா ஆயுதஙகளிலும ஸமாததாகளும ஸிமமநாதஙகளை வெளியிடுகினறவாகளும சஙகஙகளை முழககுகினறவாகளும சிறநத பலமுளளவாகளும பெரியவிலலையுடையவாகளும விறகளை உதறுகினறவாகளுமான பிராதாககளோடுகூடி யானைபபடையுடன யுதிஷடிரராஜரைப பினதொடருகிறான் துரியோதனனைச சோநத இநத யானைகளும குதிரைகளும் ரதஙகளும காலாடகளும, யாசகாகள உததமமான இரததினததை விருமபுவதுபோல யுதிஷடிரரைப பிடிககவிருமபிச செலலுகினறாகள அமிாதத்தைககவரககருதிய அஸுராகள யுததததில இநதிரனாலும அகனியினாலும தடுககபபடடதுபோல ஸாதயகியினாலும பீமனாலும தடுககபபடடு (இநத ஸைனிகாகள) மீணடும நினறு விடடாாகள, பாா காாகாலததில நீாபபெருககுககள ஸமுததிரததை அடைவதுபோல, இநதமஹாரதாகள அனேகாகளாயிருபபதினால மறுபடியும தாமபுதரரைககுறிததுச செலலுகினறாகள துரியோதனனுடைய வசததை அடைநதிருககினற குநதீபுததிராரான யுதிஷடிரரை மிருதயுவினவாயை அடைநதவரெனறும அகனியில ஹோமமபணணபபடடவரெனறும எணணுகிறேன பாணடவ! தாாததராஷடிரருடைய சேனையானது தககபடி எதிாததிருபபதால, இநதச சேனையினுடைய பாணஙகளுககு இலககானால இநதிரனும விடுபடமாடடான வீரனும பாணஸமூகஙகளைச சீககிரமாகப பிரயோகிககினறவனும மிககோபஙகொணட யமனபோனறவனுமான துரியோதனனுடையவேகததை யுததததில எவன ஸஹிபபான? 'காஜிககினற' வீரனான அநதததுரியோதனன தரோணபுததிரா கிருபா காணன இவாகளுடைய பாணவேகமானது மலைகளையும சிதறுமபடிசெயயும யுதிஷடிரராஜா இபபொழுது காணனால தோறகசசெயயபபடடவராகக காணபபடுகிறா சிறநதபலமுளளவனும ஹஸதலாகவமுளளவனும ஸமாததனும யுததததில ஸாமாததியமுடையவனுமான

ன்ன சூரர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான திருதராஷ்டிரபுத்திரர்க
ாடு சேர்ந்து யுத்தத்தில் பாண்டவச்ரேஷ்டரைப் பீடிக்கக் கூடிய
ருயிருக்கிருன் போர்புரிகின்றவரும் யுத்தத்தில் புகழ்பெற்ற
த்துடன் கூடியவருமான அந்தப் பார்த்தருக்கு இந்தத் துரியோ
ன முதலானவர்களாலும் மற்றவர்களாலும் தோல்வி உண்டுபண்ண
பட்டிருக்கிறது பரதச்ரேஷ்டரும் பிரபுவுமான தர்மராஜா
வாஸத்தினுல் மிகவும் இளைத்திருக்கிருர், பிராமணருக்குரிய
ர்றுமையில் நிலைபெற்றிருக்கிருர், க்ஷத்திரியருக்குரிய கொடுமை
நிலைபெற்றிருக்கவில்லை சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்ற
நம் பாண்டுபுத்திரருமான இந்தயுதிஷ்டிரராஜா கர்ணனுல் எதிர்க
பட்டுப் பிராணஸம்சயத்தை அடைந்துவிட்டார் பார்த்த! கோப
ளவனும் பகைவர்களை அடக்குந்திறமையுள்ளவனுமான பீம
ன்ன அடிக்கடி கர்ஜிக்கின்றவர்களும் மஹாசங்கங்களை ஊதுகின்
ர்களும் யுத்தத்தில் ஜயத்தினுல் பிரகாசிக்கின்றவர்களுமான
ர்த்தராஷ்டிரருடைய ஸிம்மநாத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டிருந்த
ால, மஹாராஜரான யுதிஷ்டிரர் பிழைக்கமாட்டாரென்று எண்ணு
றன் பரதர்களுள் சிறந்தவனே! இந்தக் கர்ணன், 'பாண்டுபுத்
ருன யுதிஷ்டிரனைக் கொல்லுங்கள்' என்று மஹாபலசாலிகளான
ர்த்தராஷ்டிரர்களை ஏவுகிருன் பார்த்த! மஹாரதர்கள் யுதிஷ்
ராஜரை ஸ்தூணாகர்ணமென்கிற கந்தர்வனைத் தேவதையாகக்
ண்ட அஸ்திரஸமூகத்தினுலும் பாசுபதாஸ்திரத்தினுலும் நன்கு
டுகின்ருர்கள், தொடர்ந்தும் செல்லுகின்ருர்கள்.

அறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(மாதவர் யுதிஷ்டிரருக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை அர்ஜுனனுக்குக்
கூறி, கர்ணனது போரையும் பீமனது போரையும் காட்டியது)

பார்த்த! விரையவேண்டும்போது விரைபவர்களும் பலசாலி
நம் எல்லாச் சஸ்திரதாரிகளுள்ளுஞ் சிறந்தவர்களுமான பாஞ்சா
கள், பாண்டவர்களோடு, பாதாளத்தில் அமிழுகின்றவர்போலிருக்
ற யுதிஷ்டிரரைக் கரையேற்றிவிட எண்ணி இந்த யுதிஷ்டிரரைப்
தொடர்தலால் இவர் மிகத் துன்பமுற்றிருக்கிருரென்றும் தாங்க
கூடாத கெட்ட நிலைமையை அடைந்திருக்கிருரென்றும் நான் எண்
கிறேன் பார்த்த! பிரபுவே! நகுல ஸஹதேவர்களும் ஸாத்யகி
சிகண்டியும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் பீமஸேனனும் சதானீகனும்

பாஞசாலாகளும எலலாசசைதயாகளும பாாததுககொணடிருக
பொழுதே, யுதிஷடிராாஜருடைய கொடியானது காணனுடை
பாணஙகளால மூடபபடடுக காணபபடவிலலை பாரத ! பாாத
இநதககாணன, தாமரை ஓடையை ஒரு யானையானது நாசஞசெ
வதுபோல யுததததில பாணடவாகளுடைய சேனையை அமபுகள
நாசஞ செயதுவிடடான பாணடுநநதன ! இதோ உனனைச சோ
ரதிகாகள ஓடுகிறாாகள பாாதத ! இநத மஹாரதாகள ஓடுமவி
தைப பாா, பாா பாரத ! இநத யானைகள காணனால பாணஙகள
அடிககபபடடுத துனபததைத தெரிவிககும ஒலிகளை வெளியிட
கொணடு பததுததிசைகளிலும ஓடுகினறன பாாதத ! அளவுகட
வலலமையுளள காணனாலே யுததததில ஓடடபபடுகினற ரதிகா
டைய கூடடமானது இதோ நானகுபககததிலும ஓடுகினற
சிறநத கொடியுடையவாகளுள சிறநதவனே ! ரணகளததில
காஙகு ஸஞசரிததுககொணடிருககினற காணனுடைய தேரிலு
யானைககசசைவடிவமான கொடியைப பாா இநத ராதேயன
துககணககாக அமபுகளை இறைததுககொணடும உனனுடைய சே
யை நாசஞசெயதுகொணடும பீமஸேனனுடைய ரததைதை நோ
விரைவாகச செலலுகிறான வீரனான காணனால துரததபபடுகி
பாஞசாலாகள மஹாதமாவான இநதிரனாலே துரததபபடுகி
அஸுராகளபோல இதோ ஓடுகினறாாகள இதோ காணன யுத
தில பாஞசாலாகளையும பாணடவாகளையும ஸருஞசயாகளை
ஜயிதது உன நிமிததமாக எலலாததிககுககளையும பாாககிறானெ
பது எனனுடைய எணணம சிறநத விலலை உதறிககொ
டிருககினற இநதக காணன சததுருவை ஜயிததுத தேவாகளுடை
கூடடஙகளால சூழபபடட இநதிரனபோல அதிகமாகப பிரகா
கிறான இதோ கௌரவாகள யுததததில பாணடவாகளை
ஸருஞசயாகளையும நானகுபககததிலும பயமுறுததுகினறவாகளா
காணனுடைய பராககிரமததைககணடு காஜிககினறாாகள (பகை
களுடைய) கௌரவததை அழிபபவனே ! இதோ ராதேயன ம
யுததததில பாணடவாகளை எலலாவிதததிலும பயமுறுததி
லாப போாவீராகளையும பாாதது ,'கௌரவாகளே ! எதிாதோ
கள உஙகளுககு மஙகளம விரைவாக ஓடுஙகள யுததததில ஸரு
சயன ஒருவனாவது உயிரோடு விடுபடாதபடி செயயுஙகள
களும முயறசியுளளவாகளாகப பினபுறததில வருகிறோம' என
சொலலுகிறான. இநதககாணன இவவாறு சொலலிவிடடுப பாா

ா இறைததுககொணடு பினபுறததில செனறுவிடடான பாாதத! திரனல பிரகாசிககினற உதயபாவதமபோல யுததததில வெள ககுடையோடு விளஙகுகினற காணனைப பாா பாரத! தனஞ! இதோ காணன யுததததில தூககிபபிடிககபபடுகினறதும தியுளள நூறு கமபிகளுளளதும பூாண சநதிரனபோனறதுமான யினமீதுளள குடையோடுகூடியவனுக உனனைக கடைககண ல பாாககிருன யுதத்ததில சிறநத முயறசியைக கைககொணடு னனை) நிசசயமாக எதிாககபபோகிருன மிகக தோளவலியுளள ன! மஹாயுததததில பெரியவிலலை நடுஙகசசெயகினறவனும அர களபோனற அமபுகளை எயபவனுமான இநதககாணனைப பாா கவாகளை வாடடுகினறவனே! பாாதத! இதோ ராதேயன உன டைய வானரககொடியைககணடு உனனேடு யுததததை விருமபித மபிவிடடான இநதக கர்ணன விடடிறபூசசி நெருபபை எதிாப போலத தன நாசததிறகாக உனனை வநது எதிாககிருன பர ளுள சிறநதவனே! திருதராஷடிர புததிரனன தூயோதனன, ாதமாவான யுதிஷடிரருககுத தீஙகிழைததவனும யுததரஙகத ஏகாகியாயிருபபவனும ராதாபுததிரனுமான காணனையும, காண ககுறிதது மிகக பாபாபபுளள மஹாரதனன உனனையும, காரியம றவேறினவனன தனனையுமபாாததுக கோபஙகொணடவனுகவும ரபபடையுடன காணனைக காககககருதியவனுகவும நலல முயறசி ளவனுகவும திருமபுகிருன கீாததியையும ராஜயததையும உத மான ஸுகததையும விருமபுகினற நீ துஷடாதமாவான தூயோ னை இவாகளனைவரோடும முயறசியினல கொல பாாதத! தேவா ரயுததததில தேவாஸுராகளபோலப போாபுரியப போகினற ளும தையசாலிகளும பிரஸிததிபெறறவாகளுமான உஙகளிருவ டைய யுததததில எலலாககௌாவாகளும உனனுடைய பராக மததைப பாாககடடும பாாதத! பரதாகளுள சிறநதவனே! க கோபமுளளவனன உனனையும காணனையும கணடு கோப ளவனன அநதத தூரியோதனன மேலே செயயவேணடிய யததை அறியபபோகிறதிலலை பரதஙரேஷட! குநதிபுத ! தகுதியுளளவனன உனனையும தாமாதமாவான யுதிஷடிரருச தீஙகிழைததவனன காணனையும பாாதது இசசமயததுககேறற அடுததுச செயய வேணடியதுமான காரியததைத தெரிநது ணடு செய யுததததில சிறநத புததியைச செலுததித தோப டகளைக காபபவனன காணனை எதிாததுசசெல ரதிகாகளுள

சிறநதவனே! குநதிபுததிர! வீர! யுததததில பலசாலிகளும க
மான தேஜஸ்ஸுள்ளவாகளும முககியாகளுமான வேறு ஐநநூறு
காகளும ஐயாயிரம யானைகளும பதினுயிரங குதிரைகளும லக
காலாட்களும அடஙகின இநதபபெருமபடையானது ஒனறுசோ
அநயோநயம பாதுகாககபபட்டுத துரோணபுததிரரை முனனிட
கொணடு யுததததில உனனை எதிாததுவருகினறது இசசே
யைச சீககிரமாக நாசஞசெய வலிமைபொருநதியதும உலகத
பிரஸிததி பெறறதுமான இநதத தோபபடையை நாசஞசெ
சிறநத விலலாளியான ஸூதபுததிரனிடததில உன பௌருஷத
நீயே காட்டுவாயாக பரதாகளுள சிறநதவனே! உததமமான வே
தைக கைககொணடு இவனை எதிாததுசசெல இநதககாாான
கோபஙகொணடவனுகப பாஞசாலாகளை எதிாததுச செலலுகிறு
பகைவாகளை வாட்டுபவனே! தருஷ்டததுயமனனுடைய ரதததி
நேராக இவனுடைய கொடியைக காணகிறேன இவன பாஞசா
களை நனகு எதிாககபபோகிறுனெனறு நினைககிறேன பரதாக
உததமனே! பாாதத! உனககுபபிரியமான இதைச சொலலுகிறே
தாமபுததிரரும அரசருமான அநதயுதிஷடிரா க்ஷேமமுள்ளவராக
ஒளியுளளவராகவுமிருககிறுா பாரத! மிகக தோளவலியுளளவ
இநதப பீமன ஸருஞசயாகளுடைய சேனையினுலும ஸாதயகியினு
சூழபபட்டுப படைமுகததில திருமபிவிட்டான குநதிபுததிர!
ஸேனனுலும மஹாதமாககளான பாஞசாலாகளாலும கூாமைய
அமபுகளாலே யுததததில இநதககௌரவாகள கொலலபபடுகிறுாக
தூயோதனனுடைய சேனையானது பீமஸேனனுடைய வேகததி
பறபல அமபுகளால அடிககபபட்டு யுததததினினறு புறஙகாட்டி
விட்டது பரதஸரேஷ்ட! பாரதசேனையானது பயிரழிநத
போல இரஙகறகுரிய தோறறமுளளதும ரகததததால நனைககப
டதுமாயிறறு குநதிபுததிர! யுததஞசெயபவாகளுககுத தலைவ
ஸாபபமபோலக கோபஙகொணடவனும திருமபியிருபபவனும
பீமஸேனனைப பாா அவனிடததினினறு பாரதசேனையானது
கினறது அாஜுன! மஞசள நிறமுளளவைகளும சிவப
முளளவைகளும கறுபபுநிறமுளளவைகளும வெணணிறமுளள
களும நக்ஷததிரப பிரதிமைகளாலும சநதிரபபிரதிமைகளா
சூரியப பிரதிமைகளாலும அலஙகரிககபபட்டவைகளுமான
களும குடைகளும இதோ சிதறச செயயபபடுகினறன பெ
மயமாயும வெளளிமயமாயும தேஜோமயமாயும வெவவேறு
மாயுமிருககினற கொடிகள எதிரில தளளபபடுகினறன, யானைக

ரைகளும் அலகுகபபடுகினறன இநத ரதிகாகள், பயநதோடாத மையுளள பாஞசாலாகளால பறபல வாணமுளள பாணஙகளால ககபபடடு உயிரையிழநது தோகளினினறு சாயகினறாகள ஞசய! வேகமுளளவாகளான பாஞசாலாகள கௌரவ சேனையி ள வீராகளையிழநத யானைகளையும குதிரைவீராகளிலலாத குதி களையும ரதிகாகளிலலாத ரதஙகளையும நோககி நானகு பககததி றும விரைவாகச செலலுகினறாகள பகைவாகளை அடககுப ன! புருஷஶரேஷடாகள பீமஸேனனுடைய பலததை ஆதார கொணடு உயிரில ஆசையைவிடடு ஒருவராலும அவமதிகக யாத பகைவாகளுடைய படையை நனறாக அடிககினறாகள. றா பாஞசாலாகள காஜிககினறாகள, சஙகஙகளை ஊதுகினறா ; யுததததில பாணஙகளால சததுருககளை அடிததுககொணடு ததுச செலலுகினறாகள ஸவாககததினுடைய பெருமையைப பாஞசாலாகள வலலமையினால தாாததராஷடிராகளை நாசஞ துகொணடு உததமாகளான ரதிகாகளிடததில இதோ பிரவேசிக றாகள ஆயுதமிலலாதவாகளும வீணாகாத அஸதிரஙகளையுடை களுமான இநதப்பாஞசாலாகள ஆயுதமபிடிததிருபபவாகளான வாகளுடைய ஆயுதஙகளைப பிடுஙகி அவறறினாலேயே இவா க கொலலுகினறாகள, காஜிககவுமகாஜிககினறாகள பகைவாக டைய இநதத தலைகளும கைகளும தளளபபடுகினறன ரதஙக யானைகளும குதிரைகளும கீரததிசாலிகளான எலலா வீராக கீழே தளளபபடுகிறாகள நானகு பககததிலும ஆபததை டவிககபபடட இநதத தாயோதனனைசசோநத பெருமபடை து உயிரில ஆசையைவிடட மஹாவிலலாளிகளான பாஞசாலா ல நானகு பககததிலும கீழே தளளபபடுகினறது பிரபுவே! வாகளை வாடடுபவனே! ஸனேகிதாகளும பராககிரமசாலிகளும ா விலலாளிகளுமான கிருபா காணன முதலானவாகள பாஞசா ளைத தடுபபதில (முயலகினறாகள) சததுருககளைத தபிககச பவனே! திருஷடதயுமனனை முதனமையாககொணட வீரா திருமபாதவாகளும பயநதவாகளும ஆயிரமாயிரமாயிருபபவா ம பகைவாகளுமான அநதத தாாததராஷடிராகளைக கொலலு றாகள பரதஶரேஷடனான பீமஸேனன திருமபினவுடனே, லவிதமான எலலா ரதஙகளும தாயோதனனுடைய பெரும டயும பெருமபானமையாக நிறமமாறிய முகஙகளையுடையன ின பீமனாலே நாராசஙகளால பிளககபபடட இநத யானைகள

இநதிரனுடைய வஜராயுததுதினுல பிளககபபடட மலைகளினுடைய
சிகரஙகளபோலக கீழே விழுகினறன, பாா கணுககள படிநத
பீமஸேனனுடைய பாணஙகளால அடிககபபடுகினற இநதப
யானைகள தமபடைகளையே நாசஞசெயதுகொணடு ஓடுகினறன
ஸேனனிடததிலிருநது உணடான பயததினுல பீடிககபபடுகி
இநதககௌரவாகள ஆயிரமாயிரமாக ரதஙகளையும யானைகளை
குதிரைகளையுமிழநது ஓடுகினருாகள ஓடுகினற யானைகள குதி
கள ரதஙகள காலாடகள இவாகளுடைய சபதததையும கௌ
களைத தாரததுகிற பீமஸேனனுடைய சபதததையும காஜிககி
வனும யுததததில ஜயததினுல பிரகாசிபபவனும பாணடுநநத
மான பீமஸேனனுடைய விமமாததததையும அடிககடி நான தெ
கொளளுகிறேன இதோ நிஷாததேசாதிபதியானவன சே
கொணடு காலதணடததைக கையிலகொணட யமனபோலத தோ
களைப பிரயோகிததுககொணடு உததமமான யானையோடு பீமனை
தது வருகிருன காஜிககினற அவனுடைய இருகைகளும பீமஸே
னுல அறுககபபடடுவிடடன யானையும வாளபோனற பததுநார
களால அடிககபபடடது அடிககுந திறமையுளளவைகளும, கற
மைககுவியலகளைபபோற பிரகாசிபபவைகளும, யானைவீராகளால
றிருககபபடடவைகளும, சகதிகளாலும தோமரஙகளுடைய கூட
களாலும பீமனைபபீடிககினறவைகளுமான வேறு சிலயானைகள இ
மறுபடியும வருகினறன பாாதத! உனககு மூததஸஹோதரனான
ஸேனனுல யானையினமீதிருககினற தவஜஙகளுடனகூடின நா
தொனபது வைஜயநதிகளும கூாமையுளள தொணணூறு பா
ளால அறுககபபடடுவிடடன ஒவவொரு யானையும பபபததுநார
களால அடிககபபடடுவிட்டன இநதிரனுககொபபானவனும
களுள சிறநதவனுமான பீமஸேனன கோபஙகொணடு யுததததிற
திருமபினவுடனே, தாாததராஷடிராகளுடைய இநதச சபதம அ
ருகக கேடகபபடவிலலை அவவாறு ஒனறுசோநதிருககினற தா
ராஷடிரனுடைய மூனறு 1 அக்ஷௌஹிணிசேனைகள புருஷஸிம
னும கோபஙகொணடவனுமான பீமஸேனனுல தடுககபபட்டு
டன தாபலமான கணகளையுடையமனிதாகள நடுபபகலை அ
திருககினற சூரியனைப் பாாககச சகதியறறவாகளாவதுபோல,
கள பாாததனைப பாாபபதறகுச சகதியறறவாகளானாாகள ஸிம
ததுககு மறறமிருகஙகள நடுஙகுவதுபோல இநதவீராகள பீமனு

1 ஆதிபாவம 31-வது பககததிற காணக

புகளால பயமுறுததபபடடு யுததததில ஓரிடததிலாவது ஸஂகத அடையவிலலை அநத ராதேயன, பயபபடுரததனமையுளள அந துரியோதனனை விருததியடையுமபடி செயதுகொணடும மஹா ஜுன அநதத தாததராஷடிரனைப பாதுகாததுககொணடும னையுடனகூடியவனுகவும விலலையநதியவனுகவும வேகமுளளவ வும அனேகவீராகளோடு அவனருகில செலலுகினறுன’ எனறு ஞா

மிகக புஜபலமுளள அாஜுனன வாஸுதேவரிடததினினறு த வாாததையைககேடடும பீமஸேனனுல செயயபபடடதும ஒரு லும செயயமுடியாததுமான அசசெயகையைககணடும மிகுந ககினற அனேக ஸமசபதகாகளுடைய கூடடஙகளை நாசஞ பதான பிரபுவே! பாாததனுல கொலலபபடுகினற அநத ஸம தகாகளுடைய கூடடஙகள அபபொழுது இநதிரனுககு அதிதியா ககும நிலைமையை அடைநது சோகமறறவைகளாயின பாணடு னன உததமமானவேகததைக கைபபறறிப பெருஙகாறறுனது ஙகளை அழிபபதுபோல நாராயணாகளையும கோபாலாகளையும ஞசெயதான பாரதரே! பயநதவாகளான அநதவீராகள அநத த இடததிலேயே சிதற அடிககபபடடாாகள பிறகு, புருஷோதத ன அாஜுனன வாடடபபடடிருககிற அநத வீராகளைக கொன புருஷஶரேஷடனுன அவன துரியோதனனுடைய சதுரங்க னையுடனகூடின படையைக கணுககளபடிநதுளள அமபுகளால படியும கொனறுன ” எனறு கூறினுன

அறுபததுமூனறுவது அதயாயம

(த்வந்துவயுத்தத்துக்காக அரசர்கள் எதிர்த்ததும், கர்ணன் சிகண்டியை வென்றதும், த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் யுத்தமும்)

திருதராஷடிரன, “ஸஞசய! பீமஸேனனும பாணடவனுன ஷடிரனும திருமபிப பாணடவாகளாலும ஸருஞசயாகளாலும னுடைய சேனையும கொலலபபடடுச சேனைககூடடமும அலறிக ணடு அடிககடி ஓடினதால எனனுடைய சேனைகளில மிகுந பபவனை நான காணவிலலை அநதோ! கஷடமான நிலைமையை அடைநதுவிடடேன நான ஜீவிபபதறகுச சகதியறறவனுகி டேன ஸூத! பினவாஙகாதவாகளான எனபுததிராகளுககு

ஜயததைவிருமபின நான எனனுடைய வீராகளகொலலபபடடதைக கேடடு எவவாறு ஜீவிததிருபபேன? இபபொழுது அனேகவிதமான வாாததைையச சொலவதிஞல யாதுபயன? அவாகளுககு அதிருஷட மானது முககியமாயிருககினறது ஸஞசய! எனனைசசோநதவாகள எனனசெயதாாகள? அதனை எனககுச சொலவாயாக'' எனறுவினவ, ஸஞசயன சொலலததொடஙகினன

''அரசரே! மிககபுஜபலமுளளவனன பீமனைககணடு சிறநத பிரதாபமுளளவனன உமமுடைய குமாரன கோபததிஞல சிவநத கணகளுடன பீமஸேனனை எதிாததுசசெனருன 'குநதிபுததிர! நில, நில, என பராககிரமததை இபபொழுது பாா இபபொழுது உனனை யமனுடைய வீடடுககு அனுபபபபோகிறேன' எனறு சொல லிககொணடு பீமஸேனனிருககிற அநத இடததிறகுச செனறுன. பலசாலியான காணன பீமஸேனனிடததினினறு திருமபுகினற உம முடைய சேனையைககணடு அதிகமுயறசியோடு அதனை நிலைபெறும படி செயதான நீணட கைகளையுடையவனன காணன உமது புததிரனுடைய சேனையை நிலைநிறுததி யுததததில கெடடமதங கொணட பாணடவாகளை அபபொழுது எதிாததுசசெனறுன. பாணடவாகளைசசோநத மஹாரதாகள யுததததில விறகளை அசைத துககொணடும பாணஙகளைப பிரயோகிததுககொணடும ராதேயனை எதிாததாாகள யுததததில ஜயததிஞல விளஙகுகினறவாகளான பீம ஸேனனும ஸாதயகியும சிகணடியும ஜனமேஜயனும சிறநதபலமுடை யவனன தருஷடதயுமனனும எலலாப பிரபநதரகாகளும புருஷ ஸ்ரேஷடாகளான பாஞசாலாகளும மிககககோபஙகொணடவாகளாக உமமுடையபடையை நானகுபககததிலும எதிாததுவநதாாகள அர சரே! அவவாறே, உமமுடையபோாவீராகள (பாணடவசேனையி லுளள) மஹாரதாகளைக கொலலவிருமபி, விரைவுடன பாணடவர் களுடைய சேனையை எதிாததுசசெனறுாகள ஆணமைமிற சிறந தவரே! ரதஙகளாலும யானைகளாலும குதிரைகளாலும வியாபிக கபபடடும காலாடகளாலும தவஜஙகளாலும நிறைசகபபடடுமிருக கினற சேனையானது ஆசசாயகரமான காடசியுளளதாயிறறு மஹா ராஜரே! சிகணடி காணனை எதிாததான தருஷடதயுமனன பெருஞ் சேனையுடன உமமுடையபுததிரனன துரியோதனனையும துசசா ஸனனையும எதிாததான நகுலன விருஷஸேனனை எதிாததான. யுதிஷடிரா சிததிரஸேனனை எதிாததாா மனனரே! ஸஹதேவன யுதததில உலூகனை எதிாததான ஸாதயகி சகுனியையும தரோண

புத்திரர்கள் கௌரவர்களையும் எதிர்த்தார்கள் யுத்தத்தில் முயற்சி
ள்ளவரும் மஹாரதருமான த்ரோணபுத்திரர் அர்ஜுனனை எதிர்த்
கிருபர் மஹாவில்லாளியான யுதாமன்யுவை யுத்தத்தில் எதிர்த்
பலசாலியான கிருதவர்மா உத்தமௌஜஸை எதிர்த்தான்
ர்! மிக்கதோள்வலியமைந்த பீமஸேனன் குருகுலத்தில் உதித்த
களும் சேனையுடன் கூடியவர்களுமான உம்முடைய புத்திரர்களை
களையும் ஒருவனாகவே எதிர்த்தான் மஹாராஜரே! பிறகு, பீஷ
ரக் கொன்றவனான சிகண்டி பயமற்றவன்போல் ஸஞ்சரிக்கின்ற
ணனைப் பாணங்களால் தடுத்தான் பிறகு, தடுக்கப்பட்ட கர்ணன்,
பத்தினால் உதடுகளைமிகத் துடிக்க, சிகண்டியை மூன்றுபாணங்க
ல் இரண்டுபுருவங்களுடைய மத்தியிலும் அடித்தான் அந்தப்
ணங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தச் சிகண்டி மூன்று
ங்களோடு கூடின வெள்ளிமலைபோல் மிகவிளங்கினான் ஸூத
திரனால் யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட சிறந்தவில்லாளியான
தச் சிகண்டி யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள தொண்ணூறுபாணங்களால்
ணனை அடித்தான் மஹாரதனான கர்ணன், மூன்றுபாணங்களால்
தச்சிகண்டியினுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் கொன்று
க்ஷுரப்ரத்தினால் அவனுடைய கொடியையும் நாசஞ்செய்
ன் பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுபவனும் மஹாரதனுமான சிகண்டி
ந்த கோபங்கொண்டு குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட அந்தரத்தி
ன்று துள்ளிக்குதித்துக் கர்ணன்மீது ஒரு சக்தியைப் பிரயோகித்
ன் பாரதரே! கர்ணன் யுத்தத்தில் அந்தச்சக்தியை மூன்று
ணங்களால் துண்டாக்கிப் பிறகு கூர்மையுள்ள ஒன்பதுபாணங்க
ல் சிகண்டியை அடித்தான் புருஷஶ்ரேஷ்டனான சிகண்டி மிக
காயப்படுத்தப்பட்டுக் கர்ணனுடையவில்லினின்று வெளிப்பட்டு
கின்ற பாணங்களைத் தன்மீது தாக்காமலிருக்கும்படி செய்து
ண்டு அந்த யுத்தரங்கத்தினின்று விரைவாக ஓடினான் மஹா
ரே! பிறகு, கர்ணன், அதிகபலமுள்ள காற்றானது பஞ்சுக்குவி
அடைந்து அழிப்பதுபோலப் பாண்டவர்களுடைய படைவீரா
நாசஞ்செய்தான். மஹாராஜரே! உம்முடைய புத்திரனாலே
க்கப்பட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் துச்சாஸனனை மூன்றுபாணங்க
ல் நடுமார்பில் திருப்பி அடித்தான் பெரியவரே! துச்சாஸனன்
னமயமான புங்கமுள்ளதும் உட்படிந்த கணுக்களுள்ளதுமான
தப்பல்லத்தினாலே த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய இடக்கையை அடித்
ன் பாரதரே! ரோஷமுள்ளவனான த்ருஷ்டத்யும்னனே அடிக்கப

பட்டு மிககககோபமமூண்டு துச்சாஸனனைககுறிததுக கொடிய ஓா
யைப பிரயோகித்தான அரசரே! தருஷடதயுமனனால விடபபட
வருகினற மஹாவேகமுள்ள அநத அமபை உமமுடையபுததிர
மூனறுபாணஙகளால துணடாககினன பிறகு, ஸவாணஙகா
களுடன கூடின வேறு பதினறுபலலஙகளாலே தருஷடதயுமன
எதிாதது இருகைகளிலும மாாபிலும அடிததான ஐயா! பிற
அநதப பாஷதன கோபஙகொணடவனாகி மிககூாமையுள்ள
க்ஷுரபாததினால விலலை வெட்டி எறிநதான பிறகு, ஜனங
பெருஙகூசசலிட்டாாகள பிறகு, உமமுடையபுததிரன, அ
ஹாஸஞசெயது, வேறொரு விலலைஎடுதது தருஷடதயுமனனைப பா
ஸமூகஙகளால நானகு பககததிலும தடுததான மிககபலசாலியா
உமமுடையபுததிரனுடைய பராககிரமததைககணடு யுததததில யு
வீராகளும ஸித்தாகளும அவவாறே அபஸரஸுகளும ஆசசா
அடைநதாாகள. போாபுரிகினறவனும மஹாபலசாலியும துசசாஸ
னால தடுககபபட்டவனுமான தருஷடதயுமனனைச சிஙகததினா
தடுககபபட்ட பெரியயானையைபபோலக கணடோம

அறுபததுநான்காவது அதயாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பிறகு, தோகளையும யானைகளையும குதிரைகளையுமுடைய
களான பாஞசாலாகளும பாணடவாகளும ஸருஞசயாகளும சே
பதியான தருஷடதயுமனனைப பாதுகாககவெணணி உமமுடைய
திரனைத தடுததாாகள பகைவாகளைவாட்டுபவரே! பிறகு,
காலததில, உமமைசசோநதவீராகளுககுக கோரமும மிககபயஙக
மான யுததமானது பகைவாகளோடு நடககததொடஙகியது நகுல
பிதாவினுடைய பககததில நிறகினற விருஷஸேனனை ஐநதுபாண
களால அடிதது வேறு மூனறுபாணஙகளாலும அடிததான பிற
சூரனான விருஷஸேனன சிரிககினறவனபோலிருநதுகொணடு மி
கூாமையுள்ளநாராசததால நகுலனை மாாபில அதிகமாக அடிததா
பகைவாகளை அழிபபவரே! பலசாலியான பகைவனால நனறாகஅ
கபபட்ட அநதநகுலன சததுருவை இருபதுபாணததினால அடித
அவனுடையஸாரதியையும ஏழுபாணஙகளால அடிததான பிற
புருஷஸரேஷடாகளான அவவிருவரும ஆயிரமபாணஙகளால ஒ
வரை ஒருவா மூடினாாகள உமமுடையசேனையானது நொறுக

டது அரசரே! அந்த ஸூதபுத்திரன் கௌரவர்களுடையசேனை ரைவாக ஓடுவதைக்கண்டு பின்தொடர்ந்து பலாத்காரத்தினால் நுப்பினான் வேந்தரே! இந்தச் சமயத்தில் கஷ்டமான யுத்தமா து நடந்தது பிறகு, சேனை திரும்பினவுடனே, நகுலன் கௌரவா ர்களைக்குறித்துச் சென்றான் ஐயா! கர்ணபுத்திரனே யுத்தத்தில் நுலனை விட்டுவிட்டு விரைபவனாகி ராதேயனுடைய சேனையை க்ஷித்தான் பெரியவரே! யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட உலூகனே பங்கொண்ட ஸஹதேவனாலே யுத்தமுனையில் அனேக அம்புக ல் தடுக்கப்பட்டான் சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனான ஸஹதேவன் வனுடைய நான்கு குதிரைகளையுங்கொன்று ஸாரதியையும் யம டைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான் மன்னரே! பிதாவுக்கு ஆனந்தத் த உண்டுபண்ணுகின்ற உலூகனே, பிறகு, வாகனத்தினின்று கீழே தித்துத் திரிகர்த்தர்களுடைய படையைக்குறித்து விரைவாகச் ன்றான் ஸாத்யகி கூர்மையுள்ள இருபதுபாணங்களால் சகுனியை டித்துச் சிரித்துக்கொண்டே ஒருபல்லத்தினால் அவனுடைய த்வ தை வெட்டி எறிந்தான் அரசரே! பிரதாபசாலியான சகுனி யுத் த்தில் கோபங்கொண்டு அந்தஸாத்யகியினுடைய கவசத்தைப்பிளந்து டும் பொன்மயமான த்வஜத்தையும் அறுத்தான் மஹாராஜரே! வவாறே ஸாத்யகி கூர்மையுள்ளபாணங்களால் இந்தச் சகுனியைத் ருப்பிஅடித்து ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான் றகு, விரைபவனான ஸாத்யகி இந்தச்சகுனியினுடைய குதிரைகளை ம் பாணங்களால் யமனவீட்டை அடைவித்தான். பரதர்களுள் சிறந் வரே! பிறகு, சகுனி விரைவுடன்குதித்து மஹாத்மாவான உலூக டைய ரதத்தில் விரைவாக ஏறிக்கொண்டான் அந்தச் சகுனி, றகு, யுத்தஞ்செய்கின்ற ஸாத்யகியினிடத்தினின்று விரைவாக வறிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டான் அரசரே! ஸாத்யகியோ யுத் த்தில் உம்முடைய படையைநோக்கி வேகத்துடன் எதிர்த்துச் ன்றான் பிறகு, சேனையானது அடிக்கப்பட்டது வேந்தரே! ஸாத் கியினுடைய பாணங்களால் நன்றாக மூடப்பட்ட உம்முடையசேனை விரைவாகப் பத்துத்திக்குகளையும் அடைந்தன, உயிரையிழந் வைபோல விழுந்தன உம்முடையகுமாரனான துரியோதனன் யுத் த்தில் பீமஸேனனைத்தடுத்தான் பீமன் லோகேச்வரனான அந்தத் ரியோதனனை ஒருமுகூர்த்தத்தில் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் தத்தையும் த்வஜத்தையும் இழந்தவனாகச்செய்தான் அச்சமயத்தில் ந்தச் செய்கையினால் ஜனங்கள் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள் பிறகு,

பீமஸேனனிடத்திலிருந்துண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட
த்த துரியோதனராஜன் அந்த யுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச் செ
விட்டான் பிறகு, கௌரவசேனை முழுவதும் பீமஸேனனுக்கரு
விரைவாகச்சென்றது அந்த யுத்தரங்கத்தில் பீமஸேனனைக்கொ
விரும்பின வீரர்களுடைய பெரியசப்தம் உண்டாயிறது யுதாமன
கிருபரை அடித்து அவருடையவில்லை விரைவாகவெட்டினன் ரஸ
தாரிகளுள் உத்தமரானகிருபர், பிறகு, வேறுவில்லைக் கையிலெடு
யுதாமன்யுவினுடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் குடையை
பூமியில் தள்ளினர் பிறகு, மஹாரதனை யுதாமன்யு ரதத்தே
டேயே விலகி வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டான் உத்தமௌ
ஸானவன் பயங்கரனும் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளவனுமா
கிருதவர்மாவை மேகமானது மழையினால் மலையைமூடுவதுபோ
விரைவாக மூடினன் பகைவர்களை வாட்டுபவரே! மிகப்பெரி
கொடிதுமான அப்படிப்பட்டயுத்தம் நடந்தது அரசரே! அவ
மானயுத்தம் என்னால் முன் பார்க்கப்பட்டதில்லை அரசரே! பிற
கிருதவர்மா யுத்தத்தில் உத்தமௌஜஸை விரைவாக மார்பில் அ
த்து தேர்த்தட்டில் உட்காரும்படிசெய்துவிட்டான் ரதிகர்களுள் சி
தவனை அந்த உத்தமௌஜஸை ஸாரதியானவன் ரதத்தோடுபோ
களத்தைவிட்டு வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோனன் வேந்தே
பிறகு, கிருதவர்மா பாண்டவசேனையை எதிர்த்துச்சென்றான் து
சாஸனனும் சகுனியும் பெரியயானைப்படையோடு பாண்டவ
சூழ்ந்துகொண்டு க்ஷுத்ரகங்களென்கிற பாணங்களால் நான்குபக்க
களிலும் அடித்தார்கள் பிறகு, பீமன் கோபமுள்ளவனை துரியோ
தனனை அநேகஅம்புகளால் புறங்காட்டிஓடும்படி அடித்து வேக
த்துடன் யானைப்படைக்கு அருகில் சென்றான் விருகோதரன் வி
வாக எதிரில்வருகின்ற அந்தயானைப்படையைக் கண்டவுடனே, மி
கோபங்கொண்டு திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தான் இ
ரன் வஜ்ராயுதத்தினால் அஸுரர்களைஅடிப்பதுபோல யானைகளா
யானைகளை அடித்தான் பிறகு, யுத்தத்தில் யானைகளைக்கொல்லுகின
விருகோதரன் விட்டிற்பூச்சிகளால் மரத்தைமூடுவதுபோலப் பா
ஸமூகங்களால் ஆகாயத்தை மூடினன் பிறகு, பீமன் ஆயிரக்க
காக ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற யானைக்கூட்டங்களைச் காற்றானது மே
கூட்டங்களை நாசஞ்செய்வதுபோல வேகத்துடன் நாசஞ்செய்தா
பொன்னாலாகியவிரிப்புக்களாலும் ரத்னஸமூகங்களாலும் மூடப்பட
யானைகள் யுத்தரங்கத்தில் மின்னல்களுடன்கூடின மேகங்களைபோ

கமாக விளங்கின மன்னரே! பீமனாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்த
கள் விரைவாக ஓடின சில யானைகள் மாய்பிளக்கப்பட்டவை
ப பூமியில் விழுந்தன கீழே விழுந்தவைகளும் விழுகின்றவை
ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் சிதறஅடிக்கப
மலைபோன்றவைகளுமான யானைகளால் அச்சமயத்தில் யுத்த
விளங்கியது பிரகாசிக்கின்றவர்களும் சிறந்த இரத்தினங்களை
ந்தவர்களும் கீழேவிழுந்திருக்கின்றவர்களும் புண்ணியம் குறைந்
லை விழுந்திருக்கின்ற கிரஹங்களபோன்றவர்களுமான யானை
களாலே பூமி விளங்கியது பிறகு, யுத்தத்தில் பீமஸேனனுடைய
களால் அடிக்கப்பட்டுக் கபோலமுடைந்தும் மத்தகம்பிளந்தும்
ாறே துதிக்கையறுந்துமிருக்கின்ற யானைகள் நூறுநூறாகஓடின
தம போன்ற சிலயானைகள் ரக்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டும் பயத்
ல் பீடிக்கப்பட்டும் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட அங்கங்களோடு
வைகளாகித் தாதுக்களால் பற்பலநிறத்துடன்கூடின மலைகள்
ல் ஓடின மஹாஸ்பப்பங்களுக்கொப்பானவைகளும், சந்தனத்
லும் அகிற்சாந்தினாலும் பூசப்பட்டவைகளும் வில்லினின்று
களை விடுப்பவைகளுமான பீமஸேனனுடைய இருகைகளையும்
டன அந்தப்பீமஸேனனுடைய இடிமுழக்கத்துக்கொப்பான
னிலையும் தலத்வனியையும் கேட்டு யானைகள் யுத்தத்தினால் மல
களைப் பெருக்கிக்கொண்டு அதிகமாக ஓடின அரசரே! ஒருவனு
பவனும் புத்திமானுமான பீமஸேனனுடைய அந்தச் செய்கை
து (பிரளயகாலத்தில்) எல்லாப்பிராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கின்ற
ருடைய செய்கைபோல விளங்கியது

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பிறகு, வெண்மையான குதிரைகளோடுகூடியதும் நாராயண
ட்டத்தப்படுவதுமான உத்தமமான ரதத்தில் வீற்றிருக்கின்றஅர
ன மிகுந்த காந்தியையுடையவனுமான அரசர்களுள்சிறந்தவரே!
ன, அதிகமான யுத்தமுயற்சியுள்ள குதிரைகளுடன்கூடின உம
ய அந்தச்சேனையை, யுத்தத்தில், காற்று பெருங்கடலைக் கலக்கு
பாலக் கலக்கினான் பவேதவாஹனன் அஜாக்கிரதையாயிருக்
பாது, உம்முடைய குமாரனான துர்யோதனன் கோபமூண்டவ
ம் பாதிசசேனையினால் சூழப்பட்டவனாகவும் விரைவாச எதிர்த்

துச்சேனனும், கோபங்கொண்டுவருகின்ற யுதிஷ்டிரரை நாற்பு
லும் சூழ்ந்துகொண்டான், பிறகு, எழுபத்துமூன்று க்ஷுரபாரங்க
அவரை அடித்தான் குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் அச்சமய
அதிக கோபங்கொண்டார் அவர் உம்முடைய புத்திரன்மீது மு
பல்லங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்தார். பிறகு, கௌரவர்கள் ய
டிரரைப் பிடிக்க எண்ணி ஓடினார்கள் பகைவர்களுடைய செ
எண்ணத்தை அறிந்து மஹாரதர்கள் ஒன்றுகூடிக் குந்திபுத்திர
யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்க எண்ணி அவரை வந்தடைந்தார்கள் ய
டிரர் சித்ரஸேனன்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தார் சித்ரஸேன
மிக்க கோபங்கொண்டு குந்திபுத்திரரைத் தடுத்தான் அந்தத
ராஜா சித்ரஸேனனை ஒருமுகூர்த்தத்தில் புறங்காட்டி ஓடும்படி செ
உம்முடைய படையை நான்குபக்கத்திலும் கூர்மையுள்ள பா
களால் அடித்தார் புஜபலமுள்ளவரே! துரியோதனனை முதல்
யாகக்கொண்ட உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க
ணங்கொண்டு எல்லாச்சேனையையும் நன்றாகவிலக்கித் தள்ளின
முன்னரேஅறியப்பட்ட பிரபாவமுள்ள அந்த மஹாரதர்கள் சே
வந்திருப்பதை அறிந்து நகுலனும் ஸஹதேவனும் பார்ஷதனான த
ட்டத்யும்னனும் பாண்டுபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்க
ஓர் அக்ஷௌஹிணி சேனையினால் சூழப்பட்டவர்களாக யுதிஷ்டிர
எதிரில் ஓடிவந்தார்கள் பீமஸேனனும் உம்முடைய மஹாரத
நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்டுக்கொண்டு பகைவர்களால் சூழப்பட்டிரு
யுதிஷ்டிர ராஜரை மீட்கவிரும்பி எதிரில் ஓடிவந்தான் சூரியகு
னும் தாமவானுமான கர்ணன் வந்திருக்கின்ற அந்த எல்லா மஹா
லாளிகளையும் பெரிதான சரமாரியினால் தடுத்தான் அம்புத்
களைத் தொடுக்கின்றவர்களும் யானைகளைத் தூண்டி நடத்துகின்
களுமான அந்தவீரர்கள் சிறந்தமுயற்சியுள்ளவர்களாயிருந்தும் ர
யனைப் பார்ப்பதற்குக் கூடச் சக்தியற்றவர்களாயிருந்தார்கள் ராதே
எல்லாச்சஸ்திரங்களையும் பிரயோகிப்பதில் ஸமர்த்தர்களான
எல்லா மஹாவில்லாளிகளையும் பெரியசரமாரியினால் தடுத்தான்
சாஸ்திரபயிற்சியும் ஸமர்த்தனுமான ஸஹதேவன் விரைவாக எதிரில்வந்து
னை துரியோதனனை இருபதுநாராசங்களால் அடித்தான் சே
யின் அருகில் ஸஹதேவனால் அடிக்கப்பட்ட அந்தத் துரியோத
இரத்தத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டவனாக
பெருக்குள்ள யானைபோல விளங்கினான் ரதிகர்களுள் சிறந்தவ
ராதேயன் அந்த யுத்தகளத்தில் நன்றாகத் தீட்டப்பட்ட அம்புக

அடிககபபடடிருககினற உமமுடைய புததிரனைககணடு மிகக
பயஙகொணடு அவனுககு எதிரில ஓடினன பெரியவரே! அநதக
ான அவவித நிலைமையிலிருககினற துரியோதனனைககணடு சிக
் அஸதிரததைப பிரயோகிததுப பாணடவாகளுடைய சேனை
யும பாஞசாலாகளையும கொனறுன அரசரே! பிறகு, மஹாத
ான ஸூதபுததிரனுடைய பாணஙகளால ஹிமஸிககபபடட
ஷடிரருடைய படையானது விரைவாக ஓடியது காணனுடைய
லினினறு விடுபடடவைகளும குதைகளுளளவைகளுமான பற
வித பலலஙகளும அமபுகளும அநத ரணகளததில ஒனறனமீது
ாக விழுநதன மஹாராஜரே! ஆகாயததில பாயகினற பாண
கஙகள ஒனறோடொனறு உராநதுகொளவதினலே நெருப
தோனறியது ராஜரே! பிறகு, காணன விடடிறபூசசிகள
லப பததுத திசைகளிலும செலலுகினறவைகளும பகைவா
டைய சரீரஙகளை அடைகினறவைகளுமான அமபுகளாலே
ரவாக எதிாததடிததான அவன உததமமான அஸதிரஙகளை
ரியிடடுககொணடு செஞசாநதனஙகளால நனருகப பூசபபடடவை
ம இரததினஙகளாலும பொனனணிகளாலும அலஙகரிககபபடட
களுமான இரணடு கைகளாலும பிரயோகிததான மனனரே!
து, காணன எலலாததிககுககளையும பாணஙகளால நனருக மயங
சயதுகொணடு தாமராஜரான யுதிஷடிரரை மிகவும பீடிததான
ாராஜரே! பிறகு, தாமபுததிரரான யுதிஷடிரா கோபஙகொணடு
னமீது கூாமையுளள ஐமபது பாணஙகளைப பிரயோகிததா
யுததமானது பாணஙகளால உணடுபணணபபடட இருளுளள
கோரமான காடசியுளளதுமாகியது ராஜரே! அபபொழுது
முடைய) சேனையானது தாமபுததிரரால பறபலவிதமானவைக
கூாமையுளளவைகளும கழுகிறகுகள பூணடவைகளும சாணை
தீடடபபடடவைகளுமான அமபுகளாலும பறபலவிதமான
க பலலஙகளாலும சகதிகளாலும ரிஷடிகளாலும இருபபுலககை
லும கொலலபபடுமபொழுது உமமைச சோநதவாகளுடைய
ப கூககுரல உணடாயிறறு பாதாகளுள சிறநதவரே! தாமாத
ான அநத யுதிஷடிரா எநத எநத இடததில குரூரமான பாா
யசச செலுததினரோ அநத அநத இடததில உமமைசசோநத
ா சிதற அடிககபபடடாாகள மிகக கோபமுளள காணனும
ாஜரான யுதிஷடிரரை யுததததில நாராசஙகளினலும அாதத
பாணஙகளினலும வதஸதநதஙகளினலும அடிததான பொரு

தவனும் கோபமுள்ளவனும் கோபத்தினால் வாய் துடிக்கின்றவனும் அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ளவனுமான கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை அம்புகளால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்துச்சென்றான். அந்த யுதிஷ்டிரரும் கர்ணனைப் பொற்புங்கமுள்ள கூர்மையான அம்புகளால் அடித்தார். கர்ணன் கழுகிறகுகளுடன் கூடியவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் குந்திபுத்திரரும் ராஜாவுமான யுதிஷ்டிரரை அட்டஹாஸத்துடன் மார்பில் அடித்தான். அந்தக் கர்ணனாலே மிகுதியாகத் துன்பஞ்செய்யப்பட்ட அந்தத் தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர், தேர்த்தட்டில் உட்கார்ந்து ஸாரதியைப்பார்த்து, ‘இந்த யுத்தரங்கத்தை விட்டுச்செல்’ என்று ஏவினார். பிறகு, கௌரவர்களனைவரும் துர்யோதனராஜனும் ஆரவாரித்தார்கள். ‘அரசனைப் பிடியுங்கள்’ என்று நாற்புறங்களிலுமிருந்து எதிரில் ஓடிவந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, பகைவர்களை அடிக்கும் தன்மையுள்ளவர்களான ஆயிரத்தெழுநூறு கேகயர்கள் பாஞ்சாலர்களோடுகூடிக் கௌரவர்களைத் தடுத்தார்கள். அவ்வாறு கைகலந்த யுத்தத்தில் ஜனங்களுக்கு அழிவானது நேர்ந்திருக்கும் ஸமயத்தில், மஹாபலசாலிகளான துர்யோதனனும் பீமனும் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தார்கள்.

அறுபத்தாறாவது அத்யாயம்

(கர்ணனுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரர் இளைப்பாறப்போனது)

கர்ணனும், முற்படையில் நிற்பவர்களும் மஹாவில்லாளிகளும் மஹாரதர்களுமான கேகயர்களைப் பாணஸமூகத்தினால் அடித்தான். அவன், தன்னைத் தடுக்கும் விஷயத்தில் அதிகமாக முயல்கின்றவர்களான அந்தக் கேகயவீரர்களுடைய ஐந்நூறு ரதிகர்களை யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான். யுத்தத்தில் ராதேயனை மிகவும் தாங்கமாட்டாதவனென்று கண்டு யுத்தவீரர்கள் அவனுடைய பாணத்தினால் நன்றாகப்பீடிக்கப்பட்டவர்களாகப் பீமஸேனனை வந்தடைந்தார்கள். அரசரே! கர்ணன் தேர்ப்படையைப் பாணங்களால் அநேகவிதமாகப் பிளந்துகொண்டே ஒற்றைத்தேருடனேயே யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்து அருகில் சென்றான். பாணங்களால் அதிகமாகப் பீடிக்கப்பட்டவரும் சேனை தங்கியிருக்கும் இடத்தைக்குறித்துச் செல்பவரும் நகுல ஸஹதேவர்களுடைய மத்தியத்தை அடைந்தவரும் வீரரும் மெதுவாகச் செல்லுகின்றவரும் பிரஜ்ஞையற்றவருமான யுதிஷ்டிர

ராஜரை ஸூதபுத்திரனுன அந்தககாரனை அனுகித துரியோதன னுககு நனமையைசசெய்யும் விருப்பத்தினுலே கூரமையுள்ளமூன்று உததமமான பாணங்களால் அடித்தான அவ்வாறே, யுதிஷ்டிர ராஜரும ராதேயனை நடுமார்பில திருப்பி அடித்து மூன்றுபாணங் களால (அவனுடைய) ஸாரதியையும நானகுபாணங்களால நானகு குதிரைகளையும் அடித்தார் சத்துருசகளைத தபிககசசெயகினறவா களும ராஜகுமாரர்களும் சகராக்ஷ்காகளுமான அந்த மாதரீகுமாரா களிருவரும யுதிஷ்டிரராஜரைக கொல்லாமலிருக்க வேண்டுமெனறு காணனை எதிர்தகேதாடினுாகள நகுலஸஹதேவரிருவரும அதிக முயறசியுடையவர்களாக அமபுமழைகளை ராதேயனமீது தனித்தனி பொழிந்தார்கள பிரதாபசாலியான ஸூதபுத்திரன, மஹாத்மாக களும பகைவாகளை அடககுகினறவாகளுமான அவவிருவரையும கூரமையான முனையுள்ள இரண்டுபல்லஙகளாலே அவ்வாறே திருப்பி அடித்தான காணன தந்தமபோனற நிறமுள்ளவைகளும மனே வேகமபோனற வேகமுள்ளவைகளும கறுததவாலுள்ளவைகளுமான யுதிஷ்டிரருடைய சிறந்த குதிரைகளை யுத்தத்தில கொனறுன பிறகு, மஹாவில்லாளியான ஸூதபுத்திரன அட்டஹாஸத்துடன வேறொரு பல்லததினுலே யுதிஷ்டிரருடைய தலைபபாகையைத தள ளினுன பாரதரே! மஹாரதனுன அவன அவ்வாறே நகுலனுடைய குதிரைகளையும கொனறு, பிறகு, மிகக கூரமையுள்ள வேறொரு பல லததினுலே வீரனும புத்திசாலியுமான அவனுடைய வில்லையுமவெட டினுன குதிரைகளையும ரதஙகளையும இழந்தவாகளும மிகக காயப படுத்தப்பட்டவாகளும ஸஹோதரர்களுமான அந்தப பாணடவாகள இருவரும அப்பொழுது ஸஹதேவனுடைய ரததகினமீது ஏறினா கள சத்துருவீரர்களை அழிப்பவனும அமமானுமான மதரராஜன, அந்த யுத்தகளத்தில ரததததையிழந்தவாகளான அந்தப்பாணடவா கள இருவரையும கணடு தயையினுல ராதேயனைப்பார்த்து, 'காண! குந்திபுத்திரனுன தனஞ்சயனை நீ தேடவேணடும ஆதலால, தாம ராஜனேடு நீ யாதுகாரணமபறறி இப்பொழுது போர்புரிகிறுய? ராதேய! நீ கவசமிழந்து சஸ்திரமும அஸ்திரமும குறைந்து பாண மும பாணப்பெட்டியும அறறு ஸாரதியும குதிரைகளும களைப்பை அடைந்து பகைவரின பாணஙகளால மூடப்பட்ட பிறகு, பாாத்தனை அடைந்து பரிஹாஸத்திறகுப பாத்ரனுவாய' எனறு கூறினுன அப்படிச சொல்லப்பட்டாலும, காணன, கோபமுள்ளவனுகக கூரமை யுள்ளவைகளும மஹாவீரியமுள்ளவைகளுமான அமபுகளால யுதிஷ

டிரரையும மாதரீபுததிராகளான பாணடவாகளையும பிடிதத
பிறகு, சலயன, உரககசசிரிதது, தேரிலிருபபவனும அதிக வே
முளளவனும யுதிஷடிரரைக கொலவதில உறுதியாயிருபபவனும
காணனைபபாாதது, 'ராதேய! தாாததராஷடிரனால எநதஆாஜுன
காக நீ எபபொழுதும வெகுமானிககபபடடாயோ அநத ஆாஜ
னைக கொல, யுதிஷடிரனைககொனறு உனககு எனனபயன? இ
கொலலபபடடால ஆாஜுனன நிசசயமாக நமது எலலாரதிகா
யும கொனறுவிடுவான அநத ஆாஜுனன கொலலபபடடாலன
தாாததராஷடிரனுககு நிசசயமான ஜயம அதோ அநத ஆாஜ
னுடைய கொடியானது பிரகாசிககினற சூரியனபோலக கா
படுகிறது மிகக புஜபலமுளளவனே! இதலலவோ பயன? யு
டிரனைககொனறு உனககு எனனபயன? இதோ ஊதபபடுகி
கிருஷணாாஜுனருடைய இரணடு சஙகஙகளுடைய பேரொலி
கேடகிறது மாாிககாலததில மேகததினுடைய இடிமுழக
போல விலலினுடைய நாணொலியும கேடகிறது காண! இ
ஆாஜுனன அமபுமழைகளால சிறநத ரதிகாகளை அழிததுககொ
நமமுடைய சேனையனைததையும விழுஙகுகிறுன யுததததில
னைப பாா சூரனை ஆாஜுனனுடைய பினபுறததை ரகஷிககி
வாகளான யுதாமனயுவையும உததமெளஜஸையும பாா சூர
ஸாதயகி இவனுடைய வடபுறததிலுளள ஸேனுஸமூகததை ரக
கிறுன அவவாறே தருஷடதயுமனன இவனுடைய தெனபுற
லுளள சேனையைப பாதுகாககிறுன பீமஸேனனும துாயோ
ராஜனோடு போாபுரிகினறுன நாம எலலோரும பாாததுககொ
டிருககுமபொழுதே பீமன இபபொழுது துாயோதனனைக கொ
லாமலிருககுமபடியும துாயோதனராஜன விடுபடுமபடியும செ
யுததததில பிரகாசிககினற பீமஸேனனுல விழுஙகபபடடிருககிற
தத துாயோதனனைபபாா இவன இபபொழுது பீமனிடததினின
விடபபடுவானுனுல மிககபெரிதான ஆசசாியம உணடாகும அ
ஸமசயததை அடைநதிருககினற இநத துாயோதனனை அனு
பாதுகாபபாயாக மாதரீபுததிராகளையும ராஜனுன யுதிஷடிரனை
கொனறு எனனபயன?' எனறுகூறினுன

மனனரே! வீாயமுளளவனுன ராதேயன இவவாறுன சல
டைய வாாததையைககேடடு, மஹாயுததததில துரியோதனன
னுல விழுஙகபபடடதையுஙகணடு, சலயனுடைய சொலலினுல து
டபபடடு, அரசனிடததிலுளள பேரவாவால அஜாதசததுருவை

ரீ புத்திரர்களான பாண்டவர்களையும் விட்டுவிட்டு உம்முடைய
திரனைப் பாதுகாத்தற்காக எதிரில் ஓடினுன் பெரியவரே! கர்ணன்
ராஜனுல் தூண்டப்பட்டவைகளும் ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பவை
ன்றவைகளுமான குதிரைகளோடு (துர்யோதனனுடைய அரு
) சென்றவுடன், பாண்டுவினுடைய புத்திரரும் குந்திபுத்திர
ான யுதிஷ்டிரர் வேகமுள்ள ஸஹதேவனுடைய குதிரைகளோடு
த்தைவிட்டு விலகிச்சென்றார் பாணங்களால் நன்றாகக் காயப்
த்தப்பட்ட அந்த யுதிஷ்டிரராஜா வெட்கினவர்போல அந்த நகுல
றதேவர்களோடு விரைவாகத் தம்முடைய சேனை தங்கியிருக்கும்
த்தை அடைந்து ரதத்தினின்று கீழேஇறங்கிச் சீக்கிரமாகப் படுக்
யில் படுத்தார் மேனியில் தைத்திருக்கிற பாணங்களை விலக்கிக்
ண்டவரும் மனத்துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டவருமான அந்த
ஷ்டிரராஜா, மஹாரதர்களும் வீரர்களும் பிராதாக்களுமான மாத்ரீ
திரர்களைப் பார்த்து, 'வீரர்களே! பீமன் இருக்குமிடத்திற்கு
ரவாகச்செல்லுங்கள்' என்றுகட்டளையிட்டார் அந்தப்பாண்டவர்
ல்லோரும் ஒருவரோடொருவர் ஸல்லாபஞ்செய்தபிறகு, பாண
ர்களான நகுலஸஹதேவர்கள் பீமஸேனனுடைய சேனையைக்
த்துச்சென்றார்கள் அந்தவிருகோதரனே (அந்தஇடத்தில்)மேகம்
லக் காஜித்துக்கொண்டு போர்புரிந்துகொண்டிருக்கிறுன் பிறகு,
கவர்களை அழிப்பவர்களும் பலமுள்ளவர்களும் பிராதாக்களுமான
கமரேஷ்டனுன நகுலனும் தேஜஸ்வியான ஸஹதேவனுமாகிய
நவரும் வேறு ரதத்தினமீதேறிச் சிறந்தவேகமுள்ள குதிரைக
ாடு பீமன்போர்புரியுமிடத்தில் சேனைகளோடுசென்று நின்றார்கள்

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் அச்வத்தாமாவை வென்றதும், கர்ணன் பாண்டவ
சேனையைத் துன்பம் செய்ததும்)

அரசரே! த்ரோணபுத்திரர், பெரிய ரதஸமூகத்தினுல் சூழப்
டு, பார்த்தன் ஸன்னத்தமாயிருந்தவிடத்திற்கு விரைவாகச்சென
் வருகின்ற அந்த அச்வத்தாமாவைச் சூரனும் சண்ணபிரானைத்
ணையாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனன் சரையானது கடலைத்
டுப்பதுபோல யுத்தத்தில்விரைவாகத்தடுத்தான் மஹாராஜரே!
றகு, கோபங்கொண்டவரும் பிரதாபசாலியுமான துரோணபுத்திரர்
ர்ஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் பாணங்களால் மூடினர் பிறகு,

மஹாரதாகளான கௌரவாகளஅபபொழுது அநதயுததததில கிரு
ஷ்ணாஜுனாகள (பாணஙகளால) மூடபபடடதைககணடு அதிகஆச
யததை அடைநது பாாததுககொணடிருநதனா பாரதரே ! பிற
அாஜுனனே சிரிததுககொணடு திவயாஸதிரததைப பிரயோ
தான பிராமமணா யுததததில அநத அஸதிரததைத தடுதத
பலகுனன, (அஸவததாமாவைக) கொலலவேணடுமெனற எணண
ணல பிரயோகிதத அஸதிரததையெலலாம மஹாவிலலாளிய
அவா அஸதிரஙகளால நாசஞசெயதாா மஹாராஜரே ! ம
பயஙகரமான அஸதிரயுததம நடநதுவருஙகாலததில யுதத
அஸவததாமாவை வாயைததிறநதிருககும அநதகனைபபோ
கணடோம அநத அஸவததாமா திககுககளையும திககோணஙகளை
பாணஙகளால மூடி வாசுதேவரை மூனறு பாணஙகளால வ
கையில அடிததாா பிறகு, அாஜுனன அநத அஸவதத
வுககுத துணையாக வநதிருககினற ரதிகாகளெலலோரையுங கொ
யுததததில பூமியை இரததவெளளததினால நானகு பககததி
நனைககபபடடதாகச செயதான பாாததனுடைய விலலினி
விடுககபபடும பாணஙகளாலே (அடிககபபடும) ரதிகாகள,
லாபபிராணிகளையும இழுததுககொணடு செலலுகினறதும பயங
மானதும பரலோகததைக குறிததுச செலலுகினறதுமான
யில ரதஙகளோடு விழுநதாாகள யுததததில தரோணபுததிர
அடிககபபடட வீராகளை ஜனஙகள கணடாாகள அநத தரோண
திரரும அபபொழுது மிககோரமானதும பகைவாகளை இழுத
செலவதுமான ஒரு ரகதநதியை உணடுபணணினா அவருக
பாாததனுககும பயஙகரமான கைகலநத யுததம நடநதுவருஙகா
தில வீராகள உரமபுகடநது போாபுரிகினறவாகளாகப பினபுறத
ஓடிவநதாாகள குதிரைகளும ஸாரதிகளும கொலலபபடட ர
களாலும வீராகளகொலலபபடட குதிரைகளாலும வீராகளகொ
லபபடட யானைகளாலும யானைகளகொலலபபடட வீராகளா
யுததபூமியானது நிரமபியது மனனரே ! பாாததனால யுதத
கோரமானஜனநாசம உணடுபணணபபடடது ரதிகாகள பாா
னுடைய விலலினினறு விடுபடட அமபுகளாலே கொலலபப
விழுநதாாகள குதிரைகளும கடிவாளஙகளறுபடடு ஆஙகாஙகுநா
பககததிலும ஓடின பிறகு, வீாயவானான [1] துரோணபுததி
யுததததில பிரகாசிககினற பாாததனுடைய அசசெயகையைக க

[1] இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது

ாபவனும ஜயசாலிகளுள சிறநதவனுமான அவனே அணுகி, ஸவா
தினுல அலஙகரிககபபடட பெரியவிலலே அசைததுககொணடு,
மையுளள பாணஙகளே நானகுபககததிலும இறைததா மஹா
ரே! மறுபடியும அவா முயனறு ஒருபாணததினுல பாாததனே
பில தயையினறி மிகஅடிததா பாரதரே! யுததததில அநத
ாணபுததிராால அதிகமாக அடிககபபடடவனும காணடீவததை
லாககொணடவனும உதாரமான புததியையுடையவனுமான அா
ன பாணவாஷஙகளினுல யுததததில பலாதகாரமாகத துரோண
ிரைமூடி அவருடையவிலலேயும துணடாககினுன வில அறுககப
அநதத துரோணபுததிரா யுதததிலவஜராயுதமபோலததாககு
ஒருபரிகததை எடுதது அபபொழுது கிரீடியினமீது பிரயோ
னா ராஜரே! எதிரில வருகினறதும ஸவாணததினுல அலங
கபபடடதுமான அநதப பரிகததைப பாணடவன உாககசசிரித
கொணடு உடனே துணடாககினுன அரசரே! பாாததனுடைய
களால அறுககபபடட அநதப பரிகமானது அபபொழுது வஜ
ினுல அடிககபபடட மலேபோலச சிதறிப பூமியில விழுநதது
ராஜரே! பிறகு, கோபஙகொணட மஹாரதரான துரோணபுத
பீபதஸுவினமீது வேகமுளள ஐநதிராஸதிரததைப பிரயோ
ாா வேநதரே! அநதபபாாததன பிரயோகிககபபடட அநத
வததாமாவினுடைய ஐநதிராஸதிரததைககணடு காணடீவததை
ததான பலசாலியான அவன, மஹேநதிரனுல கொடுககபபடட
மமான அஸதிரததைஎடுதது ஐநதிராஸதிரததைத திருபபி
ததான அவன, ஐநதிராஸதிரததினுல உணடுபணணபபடட அந
பாணவலேயைபபிளநது, பிறகு, ஒருகூஷணததில அசுவததாமாவி
டயாததை நனறுக மூடினுன பிறகு, பாாததனுடைய
களால அடிககபபடட தரோணபுததிரா, அபபொழுது அவனே
தது அருகிலவநது அவனுடைய சரமாரியில நுழைநது பாணங
லே சிறநதபெயரை வெளிபபடுததிப பிறகு நூறுபாணஙகளால
ிநதரையும முநநூறுகூஷுதரகஙகளால அாஜுனனேயும விரை
அடிததா பிறகு, அாஜுனன, உமமைசசோநதவாகள பாாத
கொணடிருககுமபொழுதே, நூறுபாணஙகளால குருபுததிரரை
லதானஙகளில பிளநது அவருடைய குதிரைகளினமீதும ஸாரதி
மீதும வில நாணினமீதும (பாணஙகளே) இறைததான சததுரு
களேக கொலலுகினறவனுன பாணடவன தரோணபுததிரரை
லதானஙகளில அடிதது அவருடைய ஸாரதியை ஒரு பலலத

திஞல தோததடடினின்று கீழேததளளிஞன அநத அஸ்வத்தாமா
தாமே குதிரைகளைப பிடிததது நடததிககொணடு கிருஷ்ணார்ஜுனர்
களை அமபுகளால மூடிஞா தாமே குதிரைகளை நடததிககொணடு
பலகுனனையும எதிரததுப போரபுரிநததாகிய சுறுசுறுபபுடனகூடின
துரோணபுததிரருடைய பராககிரமததை அநத யுததததில ஆசசரிய
மாகக கணடோம அரசரே! யுததததில தரோணியினுடைய
அநதபபராககிரமததை எலலாபபிராணிகளுமபுகழநதன அவருடைய
அவவிதமான பராககிரமததிஞல உமமைச்சேரநத எலலா யுததவீரர்
களும யுததததில அவரைப புகழநதாரகள பருதாபுததிரஞன
விஜயன, விலலேநதினவரான தரோணபுததிரரால மீறபபடட வுடன,
அடடஹாஸஞ்செயது யுததததில தரோணபுததிரருடைய குதிரை
களின கடிவாளஙகளை க்ஷுரபபிரஙகளால விரைவாக வெடடிஞன
அநத அஸவததாமாவினுடைய குதிரைகள பாணவேகததிஞல நன
ருகப பீடிககபபடடு ஓடின பாரதரே! பிறகு, உமது சேனையி
னுடைய கோரமான சபதமானது தோனறியது ஜயததில விருபப
முளளவரகளான பாணடவரகளோ ஜயததைபபெறறு நானகு
பககஙகளிலும கூரமையுளள பாணஙகளைப பிரயோகிககினறவர்
களாக உமது படையைத துரததிஞரகள மஹாராஜரே! ஜனங
களுககு நாதரே! நானகு அஙகஙகளுளள உமமுடைய இநதப பெரும
படையானது, விசிததிரமாகப போரபுரிகினற உமமுடைய குமாரர
களும ஸுபலகுமாரஞன சகுனியும காணனும பாரததுககொண
டிருககுமபொழுதே, ஜயததிஞல பிரகாசிககினற வீரரகளான பாண
டவரகளால அடிககடி நனகு அழிககபபடடது ஜனேஸவரரே!
உமமுடைய புததிரரகளாலே தடுககபபடுகினற பெரிய சேனையானது
நானகுபககததிலும ஹிமஸிககபபடடு யுததததில நிலைபெறவிலலை.
மஹாராஜரே! பிறகு, நானகுபககததிலும ஓடுகினற யுததவீரரக
ளோடு கூடியதான உமது குமாரரகளுடைய பெருமபடையானது
பயநததும துனபமுறறதுமாகியது மஹாபலசாலிகளான பாணடவ
ஸேனவீரரகளாலே பீடிககபபடுகினற அநதச சேனையானது ஸூத
புததிரஞன காணஞல, 'நில, நில,' எனறு எபபோதும சொலலப
படடும நிலைபெறவிலலை

மஹாராஜரே! பிறகு, ஜயததிஞல பிரகாசிககினற பாணடவரக
ளாலே அதிகமாக அலறுமபடி செயயபபடடதும நானகுபககததி
லும ஓடுகினறதுமான தனனுடையதான படையைககணடு, பிறகு,
துரியோதனன, அனபுடன காணனைபபாரதது, 'காண! பாணடவர்க

லே அதிகமாகப் பீடிக்கப்பட்ட நமது பெரிய சேனையைப் பார்
ன்றுகொண்டிருக்கும்பொழுதே சேனையானது நான்குபக்கத்தி
பயத்தினால் ஓடுகின்றது. மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! பகைவர்
அடக்குபவனே! இதனை அறிந்து செய்யத்தக்கதைச்செய்
ன்மையிற் சிறந்தவனே! வீர! பாண்டவர்களாலே துரத்தப்படு
ற ஆயிரக்கணக்கான யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் உன்னையே
ழக்கின்றார்கள்' என்று சொல்லினன் கர்ணன், கௌரவம்பொ
கின துர்யோதனனுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, அட்ட
லஞ்செய்துகொண்டு மத்ரராஜனைப்பார்த்து, 'ஜனேச்வர! என
டைய புஜவீர்யத்தையும் அஸ்திரவீர்யத்தையும் பார் யுத்தத்
பாண்டவர்களையும் எல்லாப்பாஞ்சாலர்களையும் இப்பொழுது
லனுகிறேன் புருஷச்ரேஷ்ட! குதிரைகளை நடத்து மத்ர
! ஸமசயமில்லை' என இந்த வாக்யத்தை உரைத்தான்
ாராஜரே! பிரதாபசாலியும் வீரனும் அளவிடமுடியாத பராக
முள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான ஸூதபுத்திரன், இவ்வாறு
லிவிட்டு, வெற்றியைத்தரக்கூடிய புராதனமான சிறந்த வில்லை
த்து நாணேற்றி அடிக்கடி துடைத்து, ஸத்யத்தாலும் சபத்த
ும அந்த யுத்தவீரர்களைத்தடுத்து, பரசுராமரால் கொடுக்கப
அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான் அரசரே! மஹாயுத்தத்
அந்த அஸ்திரத்தினின்று ஆயிரக்கணக்காகவும் லக்ஷக்கணக
வும் பத்துலக்ஷக்கணக்காகவும் கோடிக்கணக்காகவும் கூர்மையான
புகள் வெளிப்பட்டன ஜ்வலிக்கின்றவைகளும் கோரமானவை
ம கழுகிறகுகளால் வேகமுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டவை
மான அந்த அம்புகளாலே பாண்டவசேனை நன்றாகமூடப்பட்டு
டது ஒன்றும் அறியப்படவில்லை பிரஜைகளுக்கு நாதரே!
த்தில் சிறந்த பலமுள்ள பார்க்கவாஸ்திரத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட
ண்டவர்களுடைய 'ஆ! ஆ!' என்னும் ஒலியானது மிகுதியாகத்
ன்றியது அரசரே! புருஷச்ரேஷ்டரே! நாற்புறத்திலும்
ரக்கணக்காக விழுகின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர
ும மனிதர்களாலும் பூமியானது மிக நடுக்கமுற்றது வேந
! பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது நான்கு பக்கத்தி
கொல்லப்பட்ட அவைகளாலே முழுதும் வ்யாகுலமடைந்ததாகி
யுத்தம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் புருஷர்களுள் உத்தம
பகைவர்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவனுமான அந்தக் கர்ணன்
வனே புகையற்றநெருப்புபோலப் பகைவர்களை எரித்துக

கொண்டு பிரகாசித்தான். அவனால் சொல்லப்படுகின்ற அந்தப
சாலர்களும் சைத்யர்களும், காடு எரியும்போது யானைகள் ஆங்க
மயங்குவதுபோல், மயக்கமடைந்தார்கள். புருஷஶ்ரேஷ்டரே! ப
ஶ்ரேஷ்டர்கள் பலத்திற்குத் தக்கபடி அலறினார்கள். மன
தீனமாக அலறுகின்றவர்களும் போர்முனையில் பயந்தவர்களும்
னால் ஓடுகின்றவர்களும் நான்குபக்கத்திலும் நடுங்குகிறவர்க
அவர்களுடைய தீனஸ்வரமானது, பிரளயத்தில் பிராணிகளு
சப்தம்போல அந்தச்சமயத்தில் தோன்றியது. ஐயா! ஸூதபு
னாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்த யுத்தவீரர்களைக்கண்டு தீய
யில் தோன்றிய எல்லாப்பிராணிகளும் பயமடைந்தன. யு
தில் ஸூதபுத்திரனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்த ஸ்ருஞ்ஜய
பிரஜையற்றவர்களாகி, யமனுடைய நகரத்தில் பிராணிகள் ய
அழைப்பதுபோல அடிக்கடி அர்ஜுனனையும் வாஸுதேவ
அழைத்தார்கள். கர்ணனுடைய அம்புகளால் கொல்லப்படு
அவர்களுடைய சப்தத்தைக்கேட்டும், அந்தயுத்தத்தில் பிரயோ
பட்ட மஹாகோரமான பார்க்கவாஸ்திரத்தைக்கண்டும், பிறகு,
புத்திரனான தனஞ்சயன், வாஸுதேவரைப்பார்த்து, 'கிரு
மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! பார்க்கவாஸ்திரத்தினுடைய விக்கி
த்தைப் பாரும். இந்த அஸ்திரத்தை யுத்தத்தில் எவ்விதத்த
நாசஞ்செய்யமுடியாது. மாதவரே! மஹாயுத்தத்தில் வீர்யத்தி
னுக்கொப்பானவனும் பயங்கரமான காரியத்தைச்செய்பவனும்
முள்ளவனுமான ஸூதபுத்திரனைப் பாரும். அடிக்கடி குதிரை
நடத்திக்கொண்டு அவன் என்னை அடிக்கடி பார்க்கிறான். அவனு
யுத்தத்தில் நான் ஓடக்கூடியவனாகமாட்டேன். மனிதன் பி
திருப்பானாகில் யுத்தத்தில் வெற்றிதோல்விகளை அடைகி
ஹ்ருஷீகேசரே! மரித்தவனுக்கு நாசமேயொழிய ஜயமேது?
கானான யுத்தத்தில் மத்யான்ன சூரியன்போலப் பிரகாசிக்கின்
கோவிந்தரே! ரத்தைத் திருப்பும். உயிரோடிருப்பவன் மங்
களைக் காண்கிறான்' என்றான்.

அறுபததேட்டாவது அதயாயம

(யுதிஷ்டிரர் பாசறைக்கு வந்ததையறிந்த கண்ணபிரான பீமனைப் பகைவரை எதிர்க்க ஏவித் தாம் அர்ஜுன னுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தது)

கௌரவரே! 'யுததததைவிட்டு ரததததுடன சீககிரமாக வில செல்லும' எனகிற அநத அாஜுனனுடைய வாாததையைக டடு, வீரரான ஜனாதததனா, 'நனறாக எதிாககினற கௌரவாகளைத ருஙகுவதறகு இவனலலனே போதுமான திறமையுடையவன' னறு பயஙகரமான பராககிரமமுளளபீமனைப பகைவாபடைககு திரில நிறுததி, யுதததததில காணனை யமமதததை அடையுமபடிசெய ககுமபொருட்டும மஹாததமாவான பாாததன இளைபபாறுவதன பாருட்டும யுதிஷ்டிரராஜரைப பாாபபதனபொருட்டும யுததரங ததைவிட்டு விலகிசசெனறா வாஸுதேவா, அாஜுனனைபபாாதது, தருஶ்ரேஷ்ட! அரசா கானகுபகததிலும காயபபடுததபபட்டிருக நா அவரைக களைபபாறசசெயதபிறகு காணனைக கொலவாய' னறு கூறினா பிறகு, தனஞசயன, அரசா பாணஙகளால பீடிககப டிருககிறாரெனபதைககேட்டு, 'விருஷ்ணி வமசததில உதிதத ரே! திடமான எனமனமானது அரசரைபபறறிப பரிதாபததை டைகிறது போம, போம' எனறு பலவாறாக வாஸுதேவரை ஏவி ன கேசியை அழிததவரும விருஷ்ணிகளை ஸநதோஷிககச செய வருமான அநத வாஸுதேவா அாஜுனனால தூணடபபட்டுக கோர ன காட்சியுளள யுதததததினினறு சீககிரமாக ரததததுடன விலகிச ரனறா தாமராஜரைப பாாககவேணடுமெனகிற எணணததோடு நதீபுததிரனை அாஜுனன சென்றுகொணடே சேனையைப பாாத ரன அவவிடததில தமயனாரைக காணவிலலை பாரதரே! நாண றறிவிடபபட்ட கொடிய விலலுளளவனும பகைவாகளால அவ திககத தகாதவனும சூரனும சூராகளை ஸநதோஷிககச செயகினற னும இடககையினாலும பாணஙகளைப பிரயோகிபபவனும குநதீ ததிரனுமான தனஞசயன, துரோணபுததிரரோடு போாபுரிநது, தததததில இநதிரனாலும ஸஹிககமுடியாத குருபுததிரரான அமவத ாமாவைத தோலவியடைவிதது, செயயமுடியாததும பெரிதுமான ரசசெயகையைச செயதபிறகு தனசேனையைப பாாததான சூர ன ஸவயஸாசி படைமுகததில நினறு நனறாகப போாபுரிகினற ராகளை ஸநதோஷிககச செயதுகொணடும தனனுடைய தேராளிக

ளைப பிரஸித்தமான அவாகளுடைய மூாத்தின செயகைகளால புகழ
கொணடும அவாகளைப படையில நிலைபெறறிருபபவாகளாகச
தான கிரீடியானவன, அஜமீடனுடைய வமசத்தில தோனறியவ
பிராதாவுமான யுதிஷடிரரைககாணுமல விரைவாகப பீமனைஅடை
'அரசருடைய விருத்தாநதமெனன ? இபபொழுது அவா எங
இருககிறுா ?' எனறு வினவினுன பீமஸேனன, 'தாமபுத்திர
அரசருமான யுதிஷடிரா காணனுடைய பாணஙகளால அஙக
மிகுந தவிககசசெயயபபடடு இவவிடததினினறு விலகிசசெனறு
டாா ஶரமபபடடு ஜீவித்திருககலாம' எனறு மறுமொழிகூறினு
அாஜுனன, 'அபபடி இருககுமானுல, புருஷஶரேஷடரான யு
டிரருடைய விருத்தாநதததை அறிதறகாக நீ சீககிரமாக இவவிட
ததினறு போ அரசரான அநதத தாமநநதனா நிசசயமாகக காண
பாணஙகளால நனகுஅடிககபபடடுப பாசறையைககுறிததுச செ
விடடாா பலசாலியான யுதிஷடிரா யுத்தம நடநதுவருமபோ
துரோணரால ஆயுதஙகளால நனருக அடிககபபடடும அநதச சம
தில ஜயததை எதிாபாாததுககொணடு உறுதியாகநினறுா, துரோ
ராலும கொலலபபடவிலலை மஹானுபாவரும பாணடவாகளுள சி
தவருமான அநத யுதிஷடிரா இபபொழுது யுத்தததில காணனுல
சயததை அடையுமபடி செயயபபடடுவிடடாா பீம! இபபொ
அநத யுதிஷடிரரை அறியவேணடி விரைவாகசசெல நான பகை
ளுடைய கூடடஙகளைத தடுததுககொணடுநிறகபபோகிறேன' என
சொனனுன பீமஸேனன, 'மஹானுபாவ! பரதாகளுள சிற
ரான யுதிஷடிரராஜருடைய விருத்தாநதததை நீயே அறி அாஜ
நான போனுல சதருவீராகள எனனைப பயநதவனெனறு சொ
வாாகள' எனறு சொனனுன பிறகு, அாஜுனன, பீமஸேனனை
பாாதது, 'ஸமசபதகாகள எனனுடைய எதிாபபடையில நிற
ருாகள இபபொழுது இவாகளைக கொலலாமல இநதச சதரு
கூடடததினிடையிலிருநது விலகிச செலவதறகு எனனுல
யாது' எனறு சொனனுன் பிறகு, பீமஸேனன, அாஜுனனை
பாாதது, 'பாணடவாகளுள சிறநதவீர! எனனுடைய வீரியததை
கடைபபிடிததுப போரில எலலா ஸமசபதகாகளையும எதிாத
போாபுரிவேன தனஞசய! நீபோ' எனறு சொனனுன தனஞசய
பகைவாகளுடைய மததியில ஸகோதரனுன பீமஸேனனுடை
அநத வாாததையைககேடடு, கௌரவஶரேஷடரான யுதிஷ
ரைப பாாபபதறகுச செலபவனுகி, அபபொழுது விருஷணிக

தவரான மாதவரைபபாாதது உரைககலானுன 'விருஷணி
ததில உதிததவரே! மனனரைபபறறி எனமனம அதிக வருததம
டகிறது ஹருஷீகேசரே! இநதஸேனுஸமுததிரததை விடடுக
ரைகளை நடததும கேசவரே! அரசரான அஜாதசதருவைப
க்க விருமபுகிறேன' எனறுன ஸ்ரீமந நாராயணஸவரூபியான
ர்ஜுனதேவா அாஜுனனுடைய வசனததினுல அநத ரததததைச
ஷததினா பிறகு, தாசாாஹரனைவருளளும சிறநதவரான ஸ்ரீ
ஷணா, குதிரைகளை நடததிககொணடே பீமனைபபாாதது, 'பீம!
உனனுடைய செயகையானது இபபொழுது ஆசசரியகர
று பிருதையினபுதர! (நாஙகளிருவரும) போகபபோகிறோம
ருககூடடஙகளை நீயே கொலவாயாக' எனறுசொனனுா
அரசரே! ராஜேநதிரரே! பிறகு, ஹருஷீகேசா எதிரியின
டயில பகைவாகளை அடககுகிறவனுன பீமஸேனனை இருக
டிசெயது விருகோதரனுன அவனைக குறிதது யுததததைப
ின விஷயஙகளைச சொலலிவிடடுக கருடனுககொபபான குதி
ளாலே மிகக விரைவுடன அரசரான யுதிஷடிரா இருககும
ததிறகுச சென்றுா பிறகு, புருஷாகளுள சிறநதவாக
அவவிருவருமசெனறு, தனிததுப படுததிருக்கினற அர
அடைநது, அநத ரததஇினினறு கீழேஇறஙகி அவருடைய
ாடு சாணஙகளிலும வநதனமசெயதாாகள மஹாராஜரே!
ிதம உமதுசேனையைககொனறு போககளம விடடுச
றவரும சஸ்திரஙகளால காயபபடுததபபடடு ாகதததால
நதவருமான அவவிருவரும (யுதிஷடிரரை) வநதனமசெயது
வித்து நினறனா கிருஷணுாஜுனாகளிருவரும க்ஷேமமுளள
புருஷஶரேஷடருமான அநத யுதிஷடிரரைககணடு இநதிர
பாாதது அஶவினீதேவாகள புகழவதுபோல ஸநதோஷததினுல
நதாாகள யுதிஷடிராாஜரும, அஶவினீதேவாகளைபபாாதது
ாயன புகழநததுபோலவும, ஜமபனெனகிற மஹாஸுரன கொல
டடவுடன இநதிரனையும விஷணுவையுமபாாதது பருகஸபதி
நததுபோலவும அவவிருவரையுமகணடு புகழநதாா சதருபட
ஙகளைஜயிபபவரும புருஷஶரேஷடரும சததுருககளைத்தவிக
செயபவருமான அநத யுதிஷடிரா, காணன மாணடதாக எணணி
ிலை அடைநது அசசமயததில ஸநதோஷததால தழுதழுதத
குடன கூறலானுா

அறுபததோனபதாவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொன்றுவிட்டானென்கிற பிரமத்தினுல் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தது)

பிறகு, யுதிஷடிரா, அருகில வநதிருககினறவாகளும விச மான சிவநத கணகளையுடையவாகளும பாணஙகளால நானகுபக களிலும நிறைககபபடட அஙகஙகளையுடையவாகளும ரததததி னனறுகப பூசபபடடவாகளும படைமுகததில செலலுகினற ந ரேஷடாகளுமான கிருஷ்ணாாஜுனாகளைககணடு பினவரும வாகி ததை உரைககலானா பிறகு, யுதிஷடிரா, சோநதிருககினற கேசவ யும அாஜுனனையும பாாதது யுததததில காணடீவததை விலலா கொணட அாஜுனனல காணன கொலலபபடடானெனறு எண ணா பரதாகளுள சிறநதவரே! குநதிபுததிரரான யுதிஷடிரா, துருககளைக கொலபவனன அாஜுனனைப புனசிரிபபை முனனிட கொணடு புகழுகினறவராகி, மனததுககு மிகவும இனிமையான வாாததையினல அவாகள இருவரையும துதிததாா யுதிஷடி ‘தேவகிபுததிரரே! நலவரவா? தனஞசய! உனககு நலவரவ மஹாரதனன காணனைககொனறு காயபபடுததபபடாதவாகளாக க்ஷேமமுளளவாகளாகவும இருககினற புருஷஸரேஷடாகளான கள இருவாகளுடைய தாசனமும எனககு மிகவும பிரியமானது ததில ஸாபபமபோலிருபபவனும எலலாசசஸதிரஙகளிலும தோநதவனும திருதராஷடிரபுததிராகளனைவாகளுககும முந செலலுகினறவனும ஸுகததைககொடுபபவனும கவசமபோலிரு வனும விருஷஸேனனுலும விலலாளியான ஸுஷேணனுலும ப காககபபடடவனும மஹாவீாயமுளளவனும பரசுராமரால அஸ விததையில (தோசசிசை அடைவிதது) அனுமதிகொடுககபபட னும எவவிததததினுலும ஜயிககமுடியாதவனும எலலா ஜனஙக ளுடைம சிறபபுறறவனும உலகததில பிரஸிததிபெறற ரதிகனும தா ராஷடிராகளைக காபபாறறுகிறவனும படைமுகததில செலபவ பகைவாகளுடைய சேனைகளைக கொலலுகிறவனும சததுருககளு கூடடததை அடிககினறவனும துரியோதனனுககு ஹிதத செயவதில பறறுளளவனும நமககுத துககததைஉணடுபணணுவ பொருடடு முயலகினறவனும மகாயுததததில இநதிரனுடனகூ தேவாகளாலும அவமதிககமுடியாதவனும தேஜஸினுலும ப தினுலும நெருபபுககும காறறுககுமொபபானவனும பாதாளமபோ ஆழநத ஹருதயமுடையவனும நணபாகளுககுச சநதோஷத

நதி பணணுகிறவனும எனது சினேகிதாகளுககு யமனுயிருநத
னுமான காணனை மகாயுததததிலகொனறு, அஸுானைககொனறு
த இரணடு தேவாகளைபபோலப பாககியவிசேஷததால நீஙகள
நவரும என அருகில வநதீாகள மஹா பாகுபலமுளள மாதவரே!
ஜுன! தருஷடதயுமனன பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே,
ன பயமறறவனுன அநதக காணனேடு கோரமான யுததததைச
யதேன எலலாபபிரஜைகளையும கொலலும விருபபததினுல
ாபமகொணட யமனபோனற அநதககாணனுல எனனுடைய
ாடியும அறுககபபடடது இருபககததிலிருநத ஸாரதிகளும
ாலலபபடடாாகள யுயுதானன திருஷடதயுமனன நகுலஸஹ
தவாகள வீரனுன சிகணடி தரௌபதிபுததிராகள மஹாதமாவான
நதரு இவாகள பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, நான குதிரை
ா இழநதவனுககச செயயபபடடேன மஹா பாகுபலமுளளவனே!
ஹாவீாயமுளளவனுன காணன, இநத அனேகம பகைவா கூடடங
ா வெனறு மஹாயுததததில முயலகினறவனுகி எனனையும ஜயித
ன யுததவீாாகளுள சிறநதவனே! காணன எனனை யுததததில
சயமிலலாமல ஆஙகாஙகு அவமதிததுப பினதொடாநது கடுமை
ன சொறகளைப பலவாறு உரைததான தனஞசய! பீமஸேன
டைய பிரபாவததினுல ஜீவிககிறேன இநத விஷயததில அதிக
கச சொலவதினுல எனனபயன? [1] நான அவனை ஸஹிபபதறகுச
தியறறவனுக இருககிறேன தனஞசய! எவனிடததினினறு
ன பதினமூனறு வருஷஙகளாகப பயநதுகொணடு இரவில உறக
தையும பகலில ஸுகததையும ஒருஸமயததிலும அடையவில
யோ, எவனுடைய பகையோடுகூடி நான எனனுடையமரணததை
றிநது, [2] வாதரீணஸபக்ஷிபோலத தவிததுககொணடிருநதேனே
நதககாணன எனனுல எவவாறு யுததததில நாசம செயயத தககவ
வான எனறு நெடுநாளாக நான சிநதிததுககொணடிருநதேன
னஞசய! அதறகு ஸமயமவநதுவிடடது குநதீபுததிர! விழிததுக
ாணடிருககுமபொழுதும உறஙகிககொணடிருககும பொழுதும,
ணனையே நான நினைககிறேன ஆஙகாஙகு இநத உலகததைக காண
மாகிவிடடதாகப பாாககிறேன தனஞசய! காணனிடததில பயநத
னுன நான செலலும இடஙகளிலெலலாம காணனையே எதிரில நிற
றவனுககக காணகிறேன பாாத! அபபடிபபடட நான யுததங

[1] வேறு பாடம. [2] கறுததகழுததும சிவநததலையும வெளுதத
குமுளள ஒருவகைப பறவை.

களில ஓடாதவனன அநத வீரனலேயே குதிரைகளுடனும ரதத
னும கூடினவனுகத தோலவியடைவிககபபடடு உயிரோடு விடப
டேன யுததததில பிரகாசிககினற அவனல இபபொழுது இவவ
அடிககபபடடிருககிற எனககு உயிரினல எனனபயன ? மறுபடி
ராஜயததினல யாதுபயன ? முன யுததததில பீஷமரிடததினின
கிருபரிடததினினறும துரோணரிடததினினறுஙகூட அடை
படாத (துனபமானது) யுததததில மஹாரதனன ஸூதபுததிரனிட
தினினறு எனனல இபபொழுது அடையபபடடது குநதீபுததி
அபபடிபபடட நான உனனை வினவுகிறேன நிகரறற திறமைஅமை
கரணன உனனல கொலலபபடட விததததை முழுதும எனககு உ
பாயாக யுததததில இநதிரனுககொபபான பலததை உடையவ
பராககிரமததில யமனுககு நிகரானவனும அவவாறே அஸதிரஙகள
பரசுராமாபோனறவனுமான அநதக கரணன உனனல எவவா
நாசஞசெயயப்படடான ? அரஜுன ! மஹாரதனெனறு பிரஸித
பெறறவனும எலலாயுததஙகளிலும ஸமாததனுமஎலலாவிலலாள
ளுளளும எபபொழுதும சிறநதவனும [1] புததிரரகளுடனகூடி
தருதராஷடிரனலே உனனிமிததமாகவே பூஜிககபபடடிருநதவ
மான அநதக கரணன உனனல எவவாறு கொலலபபடடான ?
ஜுன ! புருஷஶரேஷட ! எபபொழுதும தருதராஷடிர புததிரரக
சேரநத போரவீரரகளனைவரும எநதக கரணனை யுததததில உனக
மருததுவாக எணணுகிறாரகளோ அவன உனனல எவவாறு யுதத
தில கொலலபபடடான ? புருஷரகளுள சிறநதவனே ! குநதீபுததி
அவன உனனல நாசஞசெயயபபடட விததததை எனககுச சொல
யாக புருஷபபுலியே ! சிஙகததினல ருருஎனகிற மானுடை
தலையானது கவரபபடுவதுபோல நணபரகள பாரததுககொணடிரு
கும பொழுதே உயரததுககபபடடிருநத அநதக கரணனுடைய த
யானது உனனல கவரபபடடது மனிதரகளுககு ரததினஙகளா
நிறைநதவணடியைக கொடுககச எணணஙகொணட கரணன யுதத
தில உனனைக கவரநதுகொளள விருமபி உனககாக எலலாததிககு
களிலும ஸஞசாரம செயதான அநதக கரணன எவவாறு உன
இபபொழுது கொலலபபடடான ? துராதமாவான கரணன உன
யுததததில கொலலபபடடுப பூமியில படுததிருககிறனு ? ஸூதபுத
ரனை யுததததில கொனறு உனனல எனககு இபபொழுது சிறந
நனமை செயயபபடடதா ? கரவமுளளவனன ஸூதபுததிரன ஸ

[1] ஒரு சொல விடபபடடது

தாஷதமேதாடு உனனிமிததமாக எலலாததிசைகளிலும சுறறிவந
ான சூரனெனகிற எணணமுளளவனுன அநத ஸூதபுததிரன
ததததில எதிாதது உனனல கொலலபபடடாஞ? உனனிமிதத
ாக யானைகளோடும பசுககளோடும குதிரைகளோடும கூடின
றநதராஜயததைப பகைவாகளுககுக கொடுககவேணடுமெனகிற
ணணஙகொணடு உனனேடு யுததகளததில போாபுரிநத பாபபுததி
ாள காணன உனனல கொலலபபடடானு? அபபனே! சௌாய
ததினுல நிததியம மயஙகினவனுன தாயோதனனுடைய பிரீதி
னபொருடடுக கௌரவாகளுடைய ஸபையில தனனைபபுகழநது
ாளளும பாபியான காணன உனனல இபபொழுது கொலலப
டடானு? ஸூதபுததிரன, (உனனை) எதிாதது, விலலினினறு விடு
டடவைகளும உனனல பிரயோகிககபபடடவைகளும இருமபினுற
சயதவைகளுமான அமபுகளால பிளககபபடடு, புழுதிகளில படுத
ருககிறுனு? தாாததராஷடிரனுடைய இரணடுகைகளும முறிககப
டடனவா? அபபா! கொழுபபுளள எவன தாயோதனனை மகிழ
பபதறகாக, 'நான எலலாபபாணடுபுதராகளையும கொலலபபோகி
றன, பலகுனனையும கொலலபபோகிறேன' எனறு யயககததி
ல அரசாகளுடைய மததியில எபபொழுதும தனனைபபுகழநது
காணடிருநதானே, அநதக காணன, 'ஓ! தரௌபதி! நீ பதிகளை
ழநதவள பாணடவாகள நிாதிககததககவாகள' எனறு ஸபை
ன் மததியில (நமது) பிரியையான திரௌபதியைக குறிததுச
ாலலியதும கொடியதும பலவிதமாயுளளதுமான வசனமானது
னனுல வீணுககசசெயயபபடடதா? பகைவரைத தாஙகுகிறவனும
ாயோதனனுடைய காாயததில மிகபபறறின புததியையுடையவ
ம 'யுததஙகளில உககிரமான வேகமுளள தனஞசயனை நான
காலலுமவரையில காலகளை அலமபுகிறதிலலை' எனறு கோரமான
ரததைப பனனிரணடு வாஷகாலம தரிததவனும மஹாதமாவு
ன காணன நிசசயமாகச சதது்ருவலலனே? பலகுன! யுததததில
வனைககொனறு அவனுடைய விரதமானது உனனல இபபொழுது
சஞசெயயபபடடதா? துஷட புததியையுடையவனுன எநதக
ணன ஸபையில குருவீாாகளின மததியில தரௌபதியைப பாா
து, 'ஓ! கருஷணையே! மிககதாபபலாகளும பதிதாகளும பலததை
ழநதவாகளுமான பாணடவாகளை நீ ஏன விடுகிறுயிலலை?' எனறு
சானனுனே, எநதக காணன உனனிமிததமாகவே, 'நான கிருஷண
னுடுகூடப பாாததனைககொலலாமல இஙகு திருமபி வரபபோகிற

தில்லை' என்று பிரதிஜ்ஞை செய்தானே பாபபுத்தியையுடையவ
அந்தக் கர்ணன் அம்புகளால் நன்குபிளக்கப்பட்ட சரீரத்தையுடை
வனாகப் படுத்திருக்கிறானா? ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கும் கௌரவர்க
கும் எதிர்த்தல் நேர்ந்தபோது நேர்ந்த இந்த யுத்தமானது உன
அறியப்பட்டதா? (அந்த யுத்தத்தில்) எவனால் நான் இவ்விதம
நிலைமையை அடைவிக்கப்பட்டேனோ அந்தத் துராத்மாவானவன் உ
னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டானா? ஸவ்யஸாசியே! காண்டீவத்
தினின்று விடப்பட்டவைகளும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான பாண
ங்களால் மிக்க மந்தபுத்தியுள்ளவனான அந்தக் கர்ணனுடைய குண்ட
களுடன் கூடியதும் ஒளிபொருந்தியதுமான தலையானது யுத்தத்
சரீரத்தினின்று உன்னால் நன்றாக அறுக்கப்பட்டதா? வீர! பாண
ங்களால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டிருக்கிற நான் கர்ணனுடைய வதத்தி
பொருட்டு உன்னை நினைத்ததாகிய என்னுடைய தியானமானது கர்
ணனுடைய மரணத்தினால் இப்பொழுது உன்னால் ஸபலமாகச் செய்
பட்டதா? அகங்காரத்தினால் நிறைந்த அந்தத் துரியோதனன் எந்
கர்ணனைப் பின்பற்றி நம்மை எரிக்க எண்ணங்கொண்டிருக்கிறா
அந்தத் துரியோதனனுக்கு நல்ல ஆதாரமாயிருந்த அந்தக் கர்ண
உன்னால் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டு இப்பொழுது நாசஞ்செய்
பட்டானா? எவன் முற்காலத்தில் ஸபையின் நடுவில் கௌர
களுக்கு நேரில் நம்மை, 'எள்ளுப்பதர்கள்' என்று சொன்னா
கெட்ட புத்தியையுடையவனும் பொறுமையுள்ளவனும் ஸூதபு
திரனுமான அந்தக் கர்ணன் யுத்தத்தில் அருகில் நெருங்கி உன
கொல்லப்பட்டானா? மஹாபலசாலியே! துராத்மாவான எ
ஸூதபுத்திரன், 'சகுனியே! சூதாட்டத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டி
க்கின்ற க்ருஷ்ணையை இங்கு அழைத்துவா' என்று அனுப்பினா
மந்தபுத்தியுள்ளவனான அந்தக் கர்ணன் பலாத்காரமாக இப்பொழு
கொல்லப்பட்டானா? மஹாத்மாவே! அல்பபுத்தியுள்ளவனும் அர்
ரதனாக எண்ணப்பட்டவனுமான எந்தக் கர்ணன் உலகத்தில் ச
திரதாரிகளுள் மிக்க சிறப்புற்றவரான பிதாமஹரைத் திக்கா
செய்தானோ அந்தக் கர்ணன் உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்ப
டானா? பல்குன! கோபத்தினால் உண்டானதும் வஞ்சனையாகி
காற்றினால் தூண்டிவிடப்பட்டதும் எப்பொழுதுமே என்னுடை
ஹ்ருதயத்தில் இருப்பதுமான இந்த நெருப்பை 'என்னால் இப்பொ
ழுது யுத்தத்தில் எதிர்த்து அந்தக் கர்ணன் கொல்லப்பட்டான்'
என்று சொல்லி இப்பொழுது தணியச்செய்கிறாய்' என்று கூறின

எழுபதாவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் தன்னுடைய யுத்தத்தின் வரலாற்றைக் கூறிக் கர்ண னுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தது)

தாமசிலரும கோபஙகொணடவருமான அரசருடைய அநத னததைககேடடு, அதிரதனும மஹாதமாவும தீரஸவபாவமுடை னும முடிவிலலாத வீரயமுளளவனுமான ஜிஷ்ணுவானவன, றுமையிலலாதவரான யுதிஷடிரரைபபாாததுக கூறலானன ததிபுததிரரே! அளவிடமுடியாத பராககிரமததைபுடையவனும ரதபுததிரனும மிககககொடையாளியுமான அநதககாானன, துரோ கொலலபபடடதையும தாாததராஷடிராகள ஆழநத கடலில படட மரககலமபோல மதிமயககமுறறவாகளாகவும சதருக ஜயிபபதில உதஸாஹததை இழநதவாகளாகவு மிருபபதையும நது, பிறகு, ஸஹோதரனபோல விரைபவனுகவும திருதராஷ புததிராகளைக கரையேறறிவிடுகிறவனுகவும யுததததில ரதத டு எனனை விரைவாக எதிாததுவநதான அரசரே! நான இப ழுது ஸமசபதககாகளோடு போாபுரிநதுகொணடிருககும ஸமயத என முனனிலையில கெளரவசேனைககு முனபாகததில செலலுந மையுளள அஸவததாமா ஸாபபஙகளபோல விளஙகுகிற பாண ஙகளை இறைததுககொணடு விரைவாகத தோனறினா மிகக ான அநதத துரோணபுததிரா எனனுடைய தவஜததின நுனி பாாதது அனேக ரதிகாகளுடைய கூடடஙகளை ஏவினா நான களுள ஐநநூறு ரதிகாகளையும கொனறு, சாஜிககினற துரோண ரரை அடைநதேன மஹாதமாவான அநதத துரோணபுததி அநதச சேனையினமததியில, ஸவாதியை அடைநதிருககினற சுக போலப பறபலவிதமாயும விசிததிரமாயுமிருககிற பாணஸமூகங இறைததுககொணடு ஸமானனன எனனையும தடுததாா அவா ீது கழுகிறகுகளுடன கூடியவைகளும பூமியில பிரகாசிககினற ளுமான பாணஙகளை நானகுபககததிலும பிரயோகிதது யுதத பில அதிசிககிரமாகத தடுததுப பிறகும என மீது பாண ஸமூ ளைப பிரயோகிததாா அநத மஹாரதருடைய நாணகயிறறை ததலும இழுததது அமபுகளையெய்தலும காணபபடவிலலை அவா சளை எடுபபவராகவாவது விலலில பூடடுபவராகவாவது விலலை பபவராகவாவது இழுபபவராகவாவது அமபை விடுபபவ வது காணபபடவிலலை இடககையினலோ வலககையினலோ

எதனுல எயகிருரெனபதும காணபபடவே இலலே ஆசாரய
போல நானகுபககதகிலும மிகக ஆசசரியததைக காடடிககொ
யுததபூமியில சுறறிவநதா கனகளுககு விஷமாயிருபபதும
வாகளுடைய உயிரை வாஙகுகினறதும பாணஸமூகஙகளால எல
திககுககளேயும நிரபபுகினறதுமான மஹாதமாவான பிராமமஞ
ருடைய விலலானது எபபொழுதும வளேநது கொளளிவடடம
விருநதது பிறகு, வீரரான தரொணியானவா விரைவாக அ
பலததிலை காலமேகமானது மாரிககாலததில நீரைபபொழி
போலக காதுவரையில நனருக இழுததுவிடபபடட பல
அமபுததிரளகளேப பிரயோகிததா அவா ஐநது பாணஙக
எனனேயும கூாமையுளள ஐநது பாணஙகளால வாஸுதேவ
அடிததா நான ஒரு நிமிஷநேரததுககுளளாக நலல முனே
வைகளும ஸவாணமயமான கடடுககளுளளவைகளுமான பா
களால அவரை அடிததேன நனருக அடிககபபடட
ரததலை இழநதவருமான அநதத துரோணபுததிரா தமமு
ரததகிலுளள ஸாமகரிகள எனனுலழிககபபடடதையும அ
ரஙகள ரகததகினல பூசபபடடதையும பாாததுககொணடே
னுடைய தோபபடையில நுழைநதா பிறகு, யுததததில
மதிககபபடடதும யுததவீரரகளழிககபபடடதும ஓடு
யானேக கூடடஙகளோடு கூடியதுமான சேனேயைககணடு,
செயபுநதனமை பொருநதினவனுன காானன, விரைபவனுகிப
தானாகளான ஐமபது ரதிகாகளோடுகூடி (எனனே) எதிாத
தான நான அவாகளே நாசஞசெயது காணனத துரததி
உமமைப பாாபபதறகாக விரைவுடனவநதேன ஸிமமததைக
பசுககள போல எலலாபபாளுசாலாகளும காணனேக கணடு பய
கிருாகள பருதாபுததிரரே! திறககபபடடிருககிற யமனுடைய
நோககிசசெலவதுபோலக காணனே எதிாததுசசெனறு பிர
காகளெலலாரும பயமடைநதிருககிருாகள அநதச சேனேககூ
களேக'கரையேறறுவிபபதறகாகப போகபபோகிறேன பாகி
னுல உமமை க்ஷேமமுளளவராகப பாாததேன பாரதரே!
பொழுது இநத யுததததில காணபபடுவனேயாகில, நான ஸுத
ரனேக கொலவேன, வாரும யுததததிறகாக நிசசயததுடன
வாகளும யுததமசெயவதில விருபபமுளளவாகளுமான என
ஸுதபுததிரனேயும இபபொழுது பாரும பாரதரே! ராஜகு
களான ஆறுயிரம பிரபததிரகாகள பெரிய மீனினுடைய

டந்தாற்போலக் கர்ணனுடைய வாயை அடைந்து ஸ்வர்க்கலோ
ந்த அடைவதின்பொருட்டு யுத்தத்தில் மூழ்கிவிட்டார்கள் இப்
ழுது அவர்களை யுத்தத்தினின்று விடுவிப்பதற்கும் எல்லா
ந்தாலும் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதற்கும் போகப்போகிறேன்
ானுபாவரே! அரசர்களுள் சிறந்தவரே! பிறகு, விஸ்தாரமாகப்
வா படையை எதிர்த்துக்கொண்டு இந்திரன் விருத்ராஸுர
ு போர்புரிவதுபோலச் சிறந்தவீரனான ஸூதபுத்திரனோடு
த்து நான் யுத்தத்தில் போர்புரியப்போகிறேன் இப்படி இருக்
ஸமயத்தில், நான் இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனை வெல்லும்
த்திலும் அவ்வாறே அரசனான துரியோதனனை வெல்லும் விஷ
லும் இன்னும் என்னோடு எதிர்த்துப் போர்புரிய விரும்புகிறவர
விஷயத்திலும் செய்யவேண்டியதைச் செய்யச் சக்தியுள்ளவனு
கிறேன் அரசரே! அரசர்களுள் சிங்கம்போன்றவரே! பந்துக்க
ு சேர்ந்திருப்பவனும் பலாத்காரமாகப் போர்புரிகின்றவனு
கர்ணனை இப்பொழுது நான் கொல்லாமல்போனால் செய்த ப்ரதி
ஞையை நிறைவேற்றாதவர்களுக்கு எந்தக் கஷ்டமான கதிஉண்டோ
க் கதியை நான் அடையக்கடவேன் உம்மிடமிருந்து விடை
றுக்கொள்ளுகிறேன் யுத்தத்தில் எனக்கு ஜயத்தைக்கூறும்
னால், தார்த்தராஷ்டிரர்கள் பீமனை விழுங்கப்போகிறார்கள் ராஜ
ஷ்டரே! ஸூதபுத்திரனையும் சேனையையும் அவ்வாறே எல்லாப்
வர்களுடைய கூட்டங்களையும் கொல்வேன்' என்றுசொன்னான்

எழுபத்தோராவது அத்யாயம்.

(ர்ணன் மாளவில்லையென்றறிந்த யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை நிந்
ித்துக் காண்டீவத்தைக் கிருஷ்ணனிடம் கொடுக்க ஏவியது)

அளவுகடந்தவல்லமையுடையவரும் கர்ணனுடைய பாணங்க
மிகுந்த தவிக்கச்செய்யப்பட்டவரும் குந்திபுத்திரரும் அரசரு
யுதிஷ்டிரர், கர்ணன் ஸௌக்கியமாயிருக்கிறானென்பதைக்கேட்
லகுனன்விஷயத்தில் கோபங்கொண்டு அவனைப்பார்த்துப் பின்
வாக்யத்தை உரைக்கலானார் 'பல்குன! நானும் பீமஸேனனும்
புத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்களும் வாஸுதேவரும் ஆகிய
ள் கர்ணனால் ஜயிக்கப்பட்டோம் கர்ணனிடத்தினின்று உண்
பயத்தினால் இந்த வாஸஸ்தானத்தை விட்டு மறுபடியும் கான
சென்று தவம்புரிவோம் அல்லது, தார்த்தராஷ்டிரர்களுக்குத

தொணடுசெயவோம' எனறா கோபததினால கணகள மிகசசி
தாமராஜரான யுதிஷடிரா பீபதஸுவைப பாாததது இவ
சொலலிவிடடு மீணடும அவனிடததில கூறலானா 'மன
'காணனை எதிாததுப போாபுரிவதறகு நான ஸமாததனலே
எனறு இநதவசனம தவைதவனததில நனகு சொலலபபட
தால, பிறகு, நாஙகள ஸமயததுககுததககபடி காாயததைசசெ
அவவாறே ராஜயததை உபேகூஷிததிருபபோம அபபடிபபட
ததில காணனுடைய வததததையும அவவாறே கெளரவசேனை
பாதியைக கொலவதையும எனனிடம பிரதிஜஞைசெயது என
பகைவாகளுடைய மததியில கொணடுவநது யாது காரணததி
உயரததூககிப பூமியில போடடுப பொடிசெயதாய? பாாதத!
யததுடன அனுஸரிததிருநது வாஸுதேவரோடு ஸதயததின
ஆணையிடடுச சொலலிய வாாததையாகிய நமமுடைய ஸதயத
பயனறறதாகச செயதாய பலகாலததில பூததமரததை வெடடி
மூாகக! நீ அபகீாததிகளால நனகு மூடபபடடிருககிறாய
ஜுன! நீ ஆாததமிலலாத பேசசை உடையவன ஸாதுவ
பயஙகராகளான எலலாவீராகளுளளும பயஙகரனாயிருககிற பீ
விடடு, ஸூதபுததானைக கொலவதறகாக நீ ஏறபடுததபபட
மநதபுததியுளளவனான நீ பிறநது ஏழாவதுநாளில, 'புணயாதமா
இநதிரனுககுக குநதியிடததில பிறநதவனுமான இநத அாஜுன
அனேக யுததஙகளில ஜயமடையபபோகிறான' எனறு ஆகாய
கூறியவாககு வீணாகபபோயவிடடது 'உததமமான தேஜஸு
இநதபபாணடவன தேவாகளுடைய கூடடஙகளையும எலலாப
ணிகளையும ஜயிககபபோகிறான இவன மதராகளையும கலிஙகே
தில பிறநதவாகளையும அஸுராகளையும ஒனறுசோநதிருகக
ராகூஷஸாகளையும ஜயிககபபோகிறான, பூமணடலம முழுமை
யும மிசசமினறி ஜயிககபபோகிறான, கெளரவாகளையும ஜயிககபபே
றான, தனனைசசோநதவாகளுடைய கூடடஙகளையும ஜயிககபபே
றான, இவனைககாடடிலும சிறநத விலலாளியானவன உணட
போகிறதிலலை இவனை ஜயிககிறவன ஒருவனும முன உணடா
மிலலை, இனி உணடாகபபோவதுமிலலை குருவினிடததினி
முறையோடு எலலா விததைகளையும நனறாககறறவனும ஜி
திரியனுமான இநதபபாாததன விருமபினால எலலாபபிர
களையும தன வசததில இருககுமபடிசெயவான ஓ! கு
உனனுடைய மஹாதமாவான இநதப புததிரன காநதியினால ச

கும், வேகத்தினால் வாயுவுக்கும் நிலைத்திருப்பதனால் மேருவுக்கும் றுமையினால் பூமிக்கும் தாபத்தினால் அக்னிக்கும் ஐச்வர்யத்தி குபேரனுக்கும் சௌர்யத்தினால் இந்திரனுக்கும் ஜயத்தினால் ணுவுக்கும் ஒப்பானவன் அதிதிக்கு மஹாதேஜஸ்வியான ணு தோன்றியதுபோல, (உனக்கு இவன்) தோன்றியிருக்கிறான் க்கு ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனான இந்த மஹாத்மா லைச்சேர்ந்தவர்களின் ஜயத்தின்பொருட்டும் பகைவர்களுடைய த்தின்பொருட்டும் தோன்றியிருக்கிறான்' என்று ஆகாயத்தில் வாக்கானது சதச்ருங்கபர்வதத்தின் சிகரத்தில் தபஸ்விகள் கேட் கொண்டிருக்கும்பொழுது உரைத்தது இப்பொழுது இவ்விதமா க்கிற நீ அவ்விதம் ஆகவில்லை தேவர்களுங்கூட நிச்சயமாகப் ய்ச்சொல்லுகிறார்கள் அவ்வாறே, உன்னை எப்பொழுதும் புகழ ற மற்ற ரிஷீச்வரர்களுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டுத் துரியோ னுக்கு நான் கீழ்ப்படியாமலிருந்தேன் நீ கர்ணனிடத்தினின்று டான பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவனென்பதை நான் அறியேன் த்த! விச்வகர்மாவினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் சத்தமிடாத சுடன்கூடியதும் மங்களகரமானதும் வானரத்தைக் கொடியாகக் ண்டதுமான அப்படிப்பட்ட ரதத்தின்மீதேறி, கத்தியையும் ர்ணத்தினால் விசித்திரமான கட்டுக்களுள்ளதும் பனையளவுள்ளது ன காண்டீவமென்கிற சிறந்தவில்லையும் பிடித்து, வாஸுதேவரால் த்தப்படுகின்றவனான நீ எவ்வாறு கர்ணனிடத்தினின்று பயந்து தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றாய்? 'மஹாபலசாலியான கர்ண டைய யுத்தத்தில் பலகுன்ன எதிரில் நிற்கமாட்டான்' என்று யோதனன் முன்பு சொல்லியதை நான் மூர்க்கத்தனத்தால் அறி றபோனேன் நண்பர்களின் கூட்டமானது அளவிடமுடியாத ரப்பத்தில் அகப்பட்டுவிட்டமையால் இப்பொழுது தவிக்கப்போகி ன அர்ஜுன! 'நான் எவ்விதத்திலும் ஸூதபுத்திரனை ர்த்துப்போர்புரியமாட்டேன்' என்று அப்பொழுதே நீ எனக்குச் ரல்லியிருக்க வேண்டுமன்றோ? அவ்வாறு நீ சொல்லியிருந்தால் ர ஸருஞ்சயர்களையும் கேகயர்களையும் மற்ற நண்பர்களையும் யுத் துக்கு அழைத்து வந்திருக்கமாட்டேன் இவ்வாறு நடந்துபோன கு, இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனையும் அவ்வாறே அரசனான துர் ர்தனனையும் மற்றும் ஒன்றுசேர்ந்து என்னை எதிர்த்துப் போர்புரி ல் விருப்பமுள்ளவர்களாயிருப்பவர்களையும் அடக்குவதிலும் நான் தச்செய்யக் கூடியவனாவேன்? கோவிந்தரே! துரியோதனனுடன்

கூடின கௌரவர்களும் யுத்தஞ்செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்க
ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிற மற்றவர்களுமாகிய இவர்களின்மத்தியில் ந
ஸூதபுத்திரனுடைய வசத்தை அடைந்தமையால், நான் உயி
டிருப்பது இப்பொழுது நிந்திக்கத்தக்கது எந்தபீமனல் ம
பயங்கரமான யுத்தத்தில் நான் ரக்ஷிக்கப்பட்டேனே அவன்
வனே எனக்கு இப்பொழுது நாதன் அவன் ரோஷத்தோடு எ
யும் விடுவித்துப் பிறகு கூர்மையான பாணத்தால் கர்ணனையும் பி
தான் பீமஸேனன், கதாயுதத்தை நுனிக்கைபிற்கொண்டு இரத
தினல் நனைக்கப்பட்ட மேனியையுடையவனுகி, பிரளயகாலத
காலன்போல் ரணகளத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு, போரில் உயி
ஆசையைவிட்டு, ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற கௌரவ முக்கியர்களே
போர்புரிந்தான் இதோ பீமனுடைய பெரியசப்தமானது தா
ராஷ்டிரர்களால் அடிக்கடி கேட்கப்படுகிறது பார்த்த! மஹார
ளுள் சிறந்தவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனும் யுத்தத்தில் பகைவர்க
கொல்பவனும் உன்னுடைய புதல்வனுமான அபிமன்யு இப்பொ
ஜீவித்திருப்பனுகில் நான் யுத்தத்தில் அவமானத்தை அடைய
டேன் மேலும், யுத்தத்துக்கு முந்திச் செல்பவனும் மஹாஸ
களை அறிந்தவனும் உன்னையொத்தவனும் பீமனுடைய குமா
மான கடோத்கசன் யுத்தத்தில் உயிரோடிருப்பானுயின் ந
யுத்தத்தில் புறங்கொடுப்பவனு யிருக்கமாட்டேன் எவனை எதி
நமது பகைவர்களுடைய படையானது பயத்தினல் கவரப
டதும் கண்களை மூடிக்கொண்டதுமாயிற்றோ, எவன் ஒருவ
இருந்துகொண்டு இரவில் யுத்தம் செய்தானோ, எவனிடமிரு
பயந்து (பகைவர்கள்) யுத்தத்தைவிட்டு ஓடினார்களோ அந்த மஹ
பாவனும், யுத்தத்தில் கர்ணனை எதிர்த்துப் பாணஸமூகங்கள
னனுக மயங்கச்செய்து, பிறகு, தையத்தில் நிலைபெற்றி
கிற அந்த ஸூதபுத்திரனல் இந்திரனல் கொடுக்கப்பட்ட அ
சக்தியினல் கொல்லப்பட்டான் (எல்லாம்) என்னுடைய ப
யமே. பூர்வஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட பாபங்கள் நிச்சயமாக
த்தில் பலிக்கின்றன யுத்தத்தில் உன்னைத் துருமபாக எண்ண
துராத்மாவான கர்ணனல் நான் இவ்வண்ணம் துன்புறுத்தப
டேன் சக்தியற்றவனும் பந்துக்களை இழந்தவனுமான ஒரு
தன் எவ்வாறு செய்யப்படுவனே அவ்வாறே நான் கர்ணனலே
செய்யப்பட்டேன். எந்தமனிதன் ஆபத்தை அடைந்திருப்ப
விடுவிப்பனே அவனே பந்து, ஸ்னேகத்துடன்கூடின ஸுஹ்ருத்

வாறு புராதனர்களான ரிஷிகள் சொல்லுகிறார்கள் பெரியோர் ால் இந்தக்காரியம் எப்பொழுதும் செய்யப்பட்டுமிருக்கிறது ற பிடியுடன்கூடின கத்தியையும் தனுர்வேதத்தையும் பணமா ாவுள்ள காண்டீவத்தையும் தரித்தவனும் கேசவரால் நடத்தப்படு றவனும் குந்திபுத்திரனுமான நீ எவ்வாறு காணிடத்தினின்று ருவதற்கு எண்ணங்கொண்டாய்? அப்படிப்பட்ட நீ காண்டீ ைதக் கேசவரிடம் கொடுத்துவிட்டுக் கேசவருக்கு ஸாரதியா ப்பாயாகில் அப்பொழுது அவர், வஜ்ராயுதத்தைக் கையிற் ண்ட தேவராஜன் விருத்திரனைக் கொன்றதுபோல் உக்கிரனு னை நாசஞ்செய்வார் நீ (காபத்தினின்று) ஐந்தாவது மாதத் லயேவிழுந்திருந்தாலும் அல்லது குந்தியினுடைய கர்ப்பத்தில் நீ ாடாகாமலிருந்தாலும் என்னைவிடச் சிறந்த ராஜகுமாரனுகப் பிறந் ப்பாய் உன்னுடைய 'பல்குனன்' என்னும் கீர்த்தியும் இவ று அழிந்துபோயிராது என்று கூறினார்

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லமுயன்ற அர்ஜுனனை மாதவர் தடுத்து அவரை நிந்திக்கமட்டும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்டவனும் வெண்மை ன குதிரைகளையுடையவனும் குந்திபுத்திரனுமான அர்ஜுனன் ந்த கோபங்கொண்டு பரதஸ்ரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரரைக்கொல்ல ண்ணங்கொண்டு கத்தியைக் கையில் எடுத்தான் அப்பொழுது, ன சித்தத்தை அறிந்தவரான கேசவர், அவனுடைய கோபத்தை ிந்து, 'அர்ஜுன! ஏன் இந்தக் கத்தியை எடுக்கிறாய்? எனக்குச ால தனஞ்சய! உன்னால் இவ்விடத்தில் யுத்தஞ்செய்யத்தக்கது றையும் நான் காணவில்லை தார்த்தராஷ்டிரர்கள் இங்கே வர லை எல்லோரும் பீமனால் தடுக்கப்பட்டார்கள் குந்திபுத்திர! த யுதிஷ்டிரராஜரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று இவ்விடம் வந் ப அப்படிப்பட்ட யுதிஷ்டிரராஜா க்ஷேமமுள்ளவராயிருப்பதைப் த்தாய் புலிக்கொப்பான வல்லமையுள்ளவரும் புருஷஸ்ரேஷ் மான அந்த யுதிஷ்டிரரைக் கண்டு ஸந்தோஷகாலம் வந்திருக்க, கோபம் உன்னை வந்து அடைந்தது? குந்திபுத்ர! இவ்விடத்தில் னால் கொல்லத்தக்கவனை நான் காணவில்லை. யாதுகாரணத்தி வெட்ட விரும்புகிறாய்? உனக்கு என்ன புத்திமயக்கம்?

யாரைககுறிததது அகாரணமாகப பெரியகததியைக கையில எ
கிருய? குநதிபுதர! ஆசசாயமான விககிரமமுளளவனே! கததி
உருவினதால உனனைக கேடகிறேன நீ செயய விருமபின
காரியம என்ன?" என வினவினா

வாஸுதேவா இவவாறு சொலல, அாஜுனன, கடைககண
புதிஷடிரரைப பாாததுககொணடும கோபஙகொணட ஸாபபமபே
மூசசுவிடடுககொணடும கோவிநதரைபபாாதது, 'எவன, 'கா
வததை வேறு ஒருவனுககுக கொடு' எனறு எனனை ஏவுவ
அவன தலையை நான பிளபபேன' எனபது எனனுடைய ரஹ
மான விரதம ஜனாததனரே! அநத யுதிஷடிரரால (அவவி
சொலலபபடடவனுகிறேன கோவிநதரே! கீாததிசாலியான இ
அரசரால எனனை நோககிக கமபீரமான அாததததைபுடைய எ
விஷயம உமககு முனனிலையில உரைககபபடடதோ அதை ந
இபபொழுது பொறுககச சகதியறறவனுயிருககிறேன ஆதல
தாமததில ஸஞசரிபபவரான இநத யுதிஷடிரராஜரை வதஞசெய
போகிறேன புருஷஸரேஷடரான இவரைககொனறு பிரதிஜ
யைப பரிபாலிககபபோகிறேன யதுநநதனரே! இதறகாக என
கததி எடுககபபடடது ஜனாததனரே! அபபடிபபடட நான யு
டிரரைககொனறு ஸதயததின விஷயததில கடனளியாகாதிருத
அடைநது சோகததைவிடடு மனககொதிபபைப போககிககொ
வனுகபபோகிறேன ஐயா! இநதககாயம (இவவிதம) நோநதிரு
தருணததில நீா எதைக தககதெனறு எணணுகிறீா? நீா இ
உலகததினுடைய உறபததி நாசஙகளனைததையும அறிகிறீா
மிடததினினறே தாமாதாமஙகள உணடாயினவெனறு சிறநத
வேதம கூறுகிறது நீா எனனை நோககிசசொலவதை நான அபபடி
செயவேன' எனறுசொனனன

கோவிநதா, பாாததனைபபாாதது, 'நீ நிநதிககததககவன,
திககததககவன' எனறே சொலலிவிடடு மறுபடியும சொலலலா
'பாாதத! புருஷஸரேஷட! அகாலததில கோபததை அடை
மையால, நீ பெரியோாகளை உபாஸிததிலலை எனறு இபபொ
நான அறிகிறேன தனஞசய! தாமததைககணடு பயநதவ
அபணடிதனுமான நீ இபபொழுது பாணடவஸரேஷடரான யு
டிராவிஷயததில செயயமுயனறதுபோலத தாமஙகளுடைய பி
களை அறிநதவாகள செயயமாடடாாகளனறோ? பாாதத! எவன அ
யஙகளைச செயதல அவவாறே காாயஙகளைச செயயாமை இவறறி

ய ஸம்பந்தத்தை அறிகிருனில்லேயோ அவன் மனிதர்களுள் அத
. தாமத்தை அனுஸரித்து நன்ருக (அதில்) நிலைபெற்றவர்களும்
த்தினுடைய சுருக்கத்தையும் விரிவையும் அறிந்தவர்களுமான
வான்களுடைய நிச்சயத்தை நீ அறியவில்லை பார்த்த! காரியாகாரி
களை நிச்சயிக்கவேண்டிய விஷயத்தில் (ஸந்தேகத்துக்கு உடன
டு) நிச்சயத்தை அறியாமலிருக்கிற மனிதன், நீ மதிமயக்கத்தை
டைந்திருப்பதுபோலவே தன்வசமில்லாதவனுகிப் புத்திமயக்கத்த
அடைகிருன் காரியமோ அகாரியமோ, இவைகளை எவ்வித்தத்தினு
எளிதில் அறிவது இயலாது எல்லாம் சாஸ்திரத்தினுல் அறி
படுகிறது அதனையோ நீ தெரிந்துகொள்ளவில்லை தாமங்களை
ிந்தவனுன நீ அஜ்ஞானத்தினுல் இப்பொழுது ஸத்யத்தைக் காப
றுகிருய பார்த்த! தாமிகனுன நீ பிராணிகளுடைய வதத்தை
ிகிருயில்லை அப்பா! பிராணிகளுடைய வதத்தினுல் தாமமானது
ணுகிவிடுகிறதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் பொய்யா
ு சொல்லத்தக்கதாகலாம் ஒருபொழுதும் ஹிம்ஸை செய்யத
கதன்று மனிதர்களில் சிறந்தவனே! அப்படிப்பட்ட நீ அரசரும
மங்களை அறிந்தவருமான ஜ்யேஷ்டப்ராதாவை சாமான்ய
ன வேறு ஒருமனிதனபோல எவ்வாறு கொல்லலாம்? (பகை
ன) கௌரவத்தை நாசஞ்செய்பவனே! யுத்தஞ்செய்யாதவனும
ுவாக இருப்பவனும் அவ்வாறே சத்துருவாக இராதவனும
ுகாட்டிஓடுகிறவனும் சரணமடைகின்றவனும் கைகளைக் குவித
 கீழ்ப்படிந்தவனும் அவ்வாறே அஜாக்கிரதையாயிருப்பவனுமான
ிதனுடைய வதமானது ஸாதுக்களால் புகழப்படுகிறதில்லை
வை அனைத்தும் உன்னுடைய குருவான யுதிஷ்டிரரிடத்தில் இருக
றன பார்த்த! முற்காலத்தில் இந்த விரதத்தை நீ குழந்தை
ாலச் செய்தாய் அதனுல் (உண்டான) மூர்க்கத்தனமையினு
யே அதாமத்துடன் சேர்ந்த இந்தக்காரியத்தைச்செய்ய முயல
ய பார்த்த! ஸூக்ஷ்மமானதும் மீறக்கூடாததுமான தாமங
ுடைய கதியை நன்ருகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் யாதுகாரணத்தி
் நீ உன்னுடைய குருவைக் கொல்ல விருப்பமுள்ளவனுக
ாத்து ஓடுகிருய்? பாண்டவ! இந்த தாமரஹஸ்யத்தை உனக
 சொல்லுகிறேன் பாதர்களில் சிறந்தவனே! எதனை உனக்குப
ஷ்மராவது அரசரான யுதிஷ்டிரராவது க்ஷத்தாவான விதுரராவது
ழ்பெற்றவளான காந்தாரியாவது குந்தியாவது கீர்த்திமதியான
ளபதியாவது உரைப்பார்களோ அதனை உனக்கு உரைக்கப

போகிறேன் தனஞ்சய! இதனை உண்மையாக நீ தெரிந்துகொ
ஸத்யத்தை உரைப்பது நலம் ஸத்யத்தைவிட மேலானது இல
அந்த ஸத்தியமானது உள்ளபடி அறியப்படுவது மிகக் கஷ்டமெ
பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் எந்த இடத்தில் பொய் மெய
பயனைத்தருமோ மெய் பொய்யின்பயனைத் தருமோ அந்த இடத்
மெய்யானது சொல்லத்தகாததாக இருக்கும், பொய்யானது செ
லத்தக்கதாக இருக்கும் விவாககாலத்திலும் மாதைச் சேருங்கா
திலும் பிராணபத்து நேர்ந்த ஸமயத்திலும் எல்லாச் சொத்துக்க
கொள்ளைபோகும் தருணத்திலும் பிராம்மணனுக்கு உபகாரஞ்செ
வேண்டிய விஷயத்திலும் பொய் சொல்லலாம் இந்த ஐந்துபெ
களும் பாதகத்துக்குக் காரணமாகாவென்று (பெரியோர்கள்) சொ
கிறார்கள் எல்லாப் பொருள்களும் களவுபோகுந் தருணத்தில் பெ
சொல்லத்தக்கதாக இருக்கும் அச்சமயத்தில் பொய் உண
யாகும் ஸத்யமும் பொய்யாகும் எவனால் ஸத்யமானது நிச்ச
கப்படவில்லையோ அப்படிப்பட்ட அறிவில்லாதவன் நாசஞ்செய
படுகிறான் (மனிதன்) மெய்யையும் பொய்யையும் நன்றாக நி
யித்த பிறகே தாமங்களை அறிந்தவனாகிறான் மிக்க உக்கிரனான
ஷன்கூட அறிவுள்ளவனாக இருப்பானாகில், கண்ணில்லாத ஒரு ப
ணியை வதம் செய்ததினால் பலாகனென்பவன் அடைந்தது பே
மிக்க அதிகமான புண்யத்தை அடைவான் என்ன ஆச்சாய
பண்டிதனல்லாத ஒரு மூடன் தாமத்தில் விருப்பமுள்ளவனாயி
தும் நதிகளில் கௌசிகன் அடைந்ததுபோல மிக்க அதிகம
பாவத்தை அடைவான்' என்றுகூறினர்

அர்ஜுனன், 'பகவானே! இதனை நான் அறியும்படி, ப
னுக்கும் கண்ணில்லாத பிராணிக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தையும்
களுக்கும் கௌசிகனுக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தையும் உ
பீராக' என்று வினவ, வாஸுதேவர், 'பாரத! பலாகனென்கிற ஒ
மிருகவேட்டையாடுகிறவன் இருந்தான் அவன் பிள்ளைகளை
பெண்களையும் மனைவியையும் ரக்ஷிப்பதற்காக மிருகங்களைக் கொன
கொண்டிருந்தான். மனப்பூர்வமாக (அவைகளைக்) கொல்லவில்லை த
னுடைய தாமத்தில் நிலைதவறாதவனான அந்தப்பலாகன் அஸூ
இல்லாதவனாக (க்கொண்டுவந்த மிருகங்களின் மாம்ஸங்களைத்) தி
தோறும் நன்றாகப்பகிர்ந்து வயதுமுதிர்ந்தவர்களான தாய் தந்தை
களையும் தன்னை அடுத்திருக்கின்ற மற்றவர்களையும் போஷித்து
தான். அவன் ஒருஸமயத்தில் மிருகங்களை அடையவிரும்பியும்

திலாவது மிருகததை அடையவிலலை. பிறகு, அவன பெரியதும
கையே கணணுககொணடதுமான ஒரு துஷடமிருகததைக கண
ன முனபு பாாததிராததானுலும அநதபபிராணியானது அவனுல
பொழுது கொலலபபடடது பொடடையான அநதபபிராணி
னதுகொலலபபடடவே,ஆகாயததினினறு பூமாரியானதுவிழுநதது
கு, மிருகவேடனை அழைததுககொணடு போவதறகாக அபஸர
ரீகளுடைய கானஙகளாலும நானகுவிதவாததயகோஷஙகளாலும
ககினற மனோஹரமான விமானமானது ஸவாககததினினறுபுறப
டுவநதது அாஜுன! அநதபபிராணியானது எலலாபபிராணி,
நம நாசமடைவதறகாகத தவமபுரிநதுவரததைபபெறறது பிரமம
வரால அது குருடாககசசெயயபபடடது எலலாபபிராணிகளையும
பபதில நிசசயமுளள அநதபபிராணியைக கொனறு பலாகன
ாககலோகததை அடைநதான இவவாறு, தாமமானது எளிதில
யமுடியாதது தவஞசெயபவாகளுள சிறநதவனும அநேகசாஸ
ஙகளைக கறறறிநதவனுமான [1] கௌசிகன எனகிற ஒரு பிராம
ன இருநதான அவன நதிகள சேருமிடததில கிராமததுககுச
து தூரததில வஸிததுவநதான ‘ நான எபபொழுதும மெயயே
லலவேணடும ’ எனறு அவன விரதஙகொணடிருநதான தனஞ
! அபபொழுது அவன ஸதயவாதி எனறு பிரஸிததிபெறறிருந
ன பிறகு, திருடாகளிடமிருநதுபயநது அபபொழுது சிலா அநத
ததில வநது புகுநதாாகள திருடாகள கோபஙகொணடு அவ
ததிலும முயறசியோடு அவாகளைததேடினாகள பிறகு, அநதத
டாகள, ஸதயவாதியானகௌசிகனை வநதுஅடைநது, ‘பகவானே!
ஙகள எநதவழியினுலே செனறாாகள? எஙகளால வினவபபடட
ஸதயமாககசசொலலும அதனை நீா அறிவீராகில எஙகளுககுச
லலும ’ எனறு வினவினாகள ஸததியததினுடைய வகைகளை
யாதவனுன அநதககௌசிகன அநததிருடாகளுககு மெயயைச
லலிவிடடான. அநதக கௌசிகன, ‘ திருடாகளே! ஜனங
அநேகமரஙகளாலும கொடிகளாலும புதாகளாலும அடாந

---

1 சாநதிபாவம 109-வது அததயாயம பாாகக அஙகே, கௌசிகன
த வேறுகஇருககிறது அஙகு, ‘கஙகைககரையிலுளள கோடடானைப
லக கொலைசெயகிறவனும மிகப பெரியபுணயததை அடைவான ’
று உளளது ‘ கஙகைககரையில ஒருகோடடான ஸாபபஙகளுடைய
கமுடடைகளை நாசஞசெயதது ’ எனறும, ‘ அதனுல அநேகஸாப
கள உணடாகி உலகததிறகுத தீஙகு விளைககாமறபோனதனுல அக
லை நனமையாயிறறு ’ எனறும பழைய உரை ஒரு கதை கூறுகிறது.

திருக்கின்ற இந்தவனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்' என்று அவர்களைப் பற்றித் திருடர்களிடம் உண்மையை வெளிப்படுத்தினான். பிறகு, குரூரர்களான அந்தத்திருடர்கள் அந்த ஜனங்களைக்கண்டு கொன்றுவிட்டார்களெனக் கேள்வி. தர்மஸூக்ஷ்மங்களில் உண்மையை அறியாதவனான கௌசிகன் பிறகு பெரிய அதர்மமான கெட்ட வாக்கின் தோஷத்தினால் மிகவும் கஷ்டமான நரகத்தை அடைந்தான். புராதன சாஸ்திரங்களை அறிந்தும் தர்மங்களை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளாதவனும் முதியவர்களிடத்து ஸந்தேஹங்களைக் கேளாதவனுமான மூடன் குருடன் குழியில்விழுவதுபோல விழுகிறான். அதில் உனக்குக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க லக்ஷணம் ஒன்றே ஆகும். முழுதும் தெரிந்து அனுஷ்டிப்பது அஸாத்யமென்று இதில் வ்யவஸ்தை ஏற்பட்டுள்ளது. முக்கியர்களான அநேக ஜனங்கள் ஸத்யத்தைத் தர்மமென்று சொல்லுகிறார்கள். பார்த்த! இதைப்பற்றி நான் அஸூயைப்படவில்லை. இது எல்லா இடத்திலும் விதிக்கப்படவில்லை. மற்ற அநேக ஜனங்கள் வேதத்தை ஓதி உணரவேண்டுமென்று கூறுகின்றார்கள். நான் இதைப்பற்றியும் அஸூயைப்படவில்லை. அதில் எல்லாம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எது அஹிம்ஸையோடு கூடினதோ அது தர்மமென்பது நிச்சயம். ஹிம்ஸைசெய்யப்பட்டவர்களுடைய ஹிம்ஸையை நிவர்த்திப்பதின்பொருட்டுத் தர்மசாஸ்திரம்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தரிக்கிற சக்தியுள்ளதாயிருப்பதனால் தர்மம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தர்மம் பிரஜைகளைத் தரிக்கிறது. பிராணிகளுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்டுத் தர்மசாஸ்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது (பிராணிகளின்) உற்பத்தியுடனும் விருத்தியுடனும் கூடியிருத்தலாலேயே தர்மமென்பது நிச்சயம். அநீதியினால் ஜயத்தை அடைய எண்ணங்கொண்டு தர்மத்தை வினவுகிற மனிதர்களின் விஷயத்தில் சொல்லாமலிருத்தலால் விடுதல் உண்டாகுமாகில் எவ்விதத்திலும் சொல்லக்கூடாது. அவசியம் சொல்லத்தக்கவிஷயத்தில் சொல்லாமலிருப்பதால் ஸந்தேஹத்தையும் பாராட்டுவார்கள். அநியாயமாக ஒருவனுடையதைக் கவரஎண்ணித் தர்மத்தை வினவுகிறவர்கள் விஷயத்தில் மெய்சொல்வதைவிடப் பொய்சொல்வது நலமாகும் என்பது திண்ணம். பிராணாபாய ஸமயத்திலும் விவாகத்திலும் எல்லா ஜாதிக்கும் மஹாபயம் நேர்ந்திருக்கும் ஸமயத்திலும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அழிவுநேர்ந்தஸமயத்திலும் பொய்யானது சொல்லத்தக்கதாகும். அந்தவிஷயங்களில் புத்திமான்கள் பொய்சொல்லுதலை அதர்மமாக எண்ணுகிறார்களில்லை. ஸமாத்தன், எது பொய்

காதோ அதனை எலலாவிததகதிஞலும சொலலவேணடும திருடாக
ராடு சோநதிருககினறஸமபநதமானது சபததநிஞலுஙகூட விடப
டவேணடும அநதவிஷயததில மெயசொலவதைவிடப பொய
ாலவியாவது விலககுதல நலமெனறு(பெரியோாகளால)ஆராயநது
சயிககபபடடிருககிறது ஸதயததுககு உடனபடடு எவவிதததிஞ
ம திருடாகளுககுப பொருளைக கொடுததலாகாது பாபிகளுககுப
ாருளகொடுககபபடுமாகில, அது கொடுததவனையும பீடிககும
தலால, ஒருவன தாமகாாயததின பொருடடுப பொய சொலலுத
ல பொயயனுகான பாாதத ! முறைபபடி (ஸதயததினுடைய)
க்ஷணம உனககு எனனுல உரைககபபடடது இதனை அறிநது
திஷடிரா கொலலபபடததககவராஞல சொல' எனறு கூறினா
அாஜுனன, 'பேரறிவாளரும மிகக புகழுளளவரும எஙகள
க்ஷமததில விருபபமுளளவரும சொலவதுபோலவே, எஙகளுககு
வாாததையைச சொனனீா கோவிநதரே ! நீா எமககுத தாயுககு
பானவா, நீா தநதைககும ஒபபானவா, நீா உததமமானகதி,
ீர எவவிதததிஞலும அடையததகக பொருள உமககு மூவுலகங
ிலும ஓரிடததிலாவது தெரியாதது இலலை ஆதலால, நீா உததம
ன தாமமஅனைததையும உளளபடி அறிகிறீா தாமராஜரும
ணடுபுததிரருமான யுதிஷடிரரைக கொலலததகாதவரெனறு எண
ுகிறேன அதாமததுடனகூடின இநதககாாயததில வதமசெயயா
பிரதிஜஞையை ரக்ஷிததுக கொளவதறகுரிய காாயததை உரைப
ாக இநத விஷயததிலேயே சொலலவேணடுமெனறு விருமபப
ட இநத வேறெ உணமையைச சொலலும தாசாாஹரே ! என
டைய விரததததைஅறிநதிருககிறீா கேசவரே ! மனிதாகளுள எவ
ருவன எனனைபபாாதது, 'பாாதத ! வேறுஒருவனுககுக காணடீ
தை நீ கொடுததுவிடு' எனறு சொலலுவனே, எவன எனனைவிட
ஸதிரததில வீாயததிஞலாவது அதிகரிததவனே அவனை, பீமன,
ாபரக' எனறு தனனை அழைததவனைக கொலலுவதுபோல நான
ாதகாரமாகக கொலவேன கேசவரே ! ஆதலால, ராஜாவான
திஷடிரா உமககு எதிரில எனனைப பாாதது 'விருஷணிவீாரிடத
ல விலலைககொடுததுவிடு' எனறு அடிககடி சொனஞரனறே ?
வரை நானகொலவேனேயாகில நிசசயமாக அரசருடையவததை
நது, வீாயததைஇழநதவனும மனநிலைமையை இழநதவனுமான
ன பாவததிஞல விடுபடடவனுஞலும ஜீவலோகததிலசிறிதுகாலங
இருககமாடடேன தாமிகாகளுள சிறநதவரே ! மாதவரே !

எவவாறு எனனுடைய பிரதிஜஞையானது உலகததிலுள்ள ஜன
ளுடைய புததியில ஸதயமாகத தோனறுமோ, எவவாறு யுதிஷ
ரும நானும உயிரோடிருபபோமோ, அவவாறுன புததியைத த
தறகு நீர தகுநதவராக இருககிறீர' எனறு பிராாததிததான

வாஸுதேவா, 'வேநதரான யுதிஷடிரா யுததததில காண
கூாமையுள்ள பாணஙகளுடைய ஸஙகஙகளால விசேஷமாக அடிக
படடவராகவும துனபமுறறவராகவும களைததவராகவும இருககி
வீர! இவா எபபொழுதும போாபுரிநதும ஸூதபுததிரனுல அ
ளால அதிகமாக அடிககபபடடும இருககிறுா ஆதலால, நீ,
கததையுடைய இவரால கோபததுடன தகாததான இநதவசனத
உரைககபபடடாய 'கோபததையடையுமபடி செயயபபடாவிட
இவன யுததததில காணனைக கொலலமாடடான' எனறு அவா
வணணம உரைததாா பாாதத! பாணடுநநதனரான இநத யுதிஷ
அநதபபாவியான காணன உலகததில மறறவாகளால ஸஹிககத
தவனெனபதையும அறிநதிருககிறுா ஆதலால, அதிககோப
ளவரான அவரால நீ எனககு நேரில கடுமையானவாாதததைக
உரைககபபடடாய எபபொழுதும விடாமுயறசியுள்ளவனும (
வாகளால) எபபொழுதும ஸஹிககமுடியாதவனுமான காணன
யததில, 'இபபொழுது யுததரஙகததில யுததரூபமான சூதா
மானது தொடஙகபபடடிருககிறது. அவன கொலலபபடடால
ரவாகள ஜயிககபபடடவாகளாவாாகள' எனறு அரசரான தாம
திராககு எணணமிருககிறது. அாஜுன! ஆதலால, தாமபுத்தி
வததுககு உரியவரலலா உனனுடைய பிரதிஜஞையானது பாது
கததககது இவா உயிரோடிருநதுகொணடே எதனுல மரித
ராவாரோ அபபடிபபடடதும உனககுததகுநததுமான ஒருவ
யததை எனனிடமிருநது இபபொழுது நீ தெரிநதுகொள் கௌர
துககுத தகுநதவனுன ஒருமனிதன எபபொழுது கௌரவதை
பெறுகிறுனே அபபொழுதுதான அவன ஜீவலோகததில பிழை
திருபபவனுகிறுன, எபபொழுது பெரிய அவமானததை அ
கிறுனே அபபொழுது அவன பிழைததிருநதாலும மரிததவ
எனறே சொலலபபடுகிறுன. இநத அரசா எபபொழுதுமே உ
னுலும பீமனுலும அவவாறே நகுல ஸஹதேவாகளாலும உல
திலுள்ள முதியோாகளாலும சூராகளாலும நனகுமதிககப
டவா இவருககு அவமானததைச சிறிது வெளிபபடுததுவ
யாக பாாதத! பூஜயரான யுதிஷடிரரை 'நீ' எனறுசொல பாா

நவானவா, 'நீ' என றுசொலலபபடடாலே கொலலபபடடவராகி
குநதிபுததிர! தாமராஜரானயுதிஷடிாிடததில இவவாறு
நதுகொள குருஸரேஷட! அதாமததுடனகூடின இநதககாாியத
நசசெய ஸருதிகளுள உததமமான இநதஸருதியானது அதா
விஞலும அஙகிரஸிஞலும கணடறியபபடடிருககிறதனறே?
னமையில விருபபமுளள மனிதாகள இதனை எபபொழுதும
லோசியாமலே அனுஷடிககவேணடும பிரபுவாகவும குருவாகவும
நபபவா, 'நீ' என றுசொலலபபடுவராகில அது அவருககு ஆயு
கள விழாமலே கோநத வதமாகும தாமஙகளை அறிநதவனுன நீ
மராஜா விஷயததில நான சொலலியதைதச சொலவாயாக பாண
ய! இநததாமராஜா உனனிடததிலிருநது தகாததான அவ
னததை நனறுக அடைநதவுடன, இவருடைய சரணஙகளில அபி
தனஞசெயது, பிறகு, நனமையை விளைவிககக கூடியதும ஸமா
னப பேசசுடனகூடியதும ஹிதமாயிருபபதுமான சிறநதவசனத்
நசசொல தாமமாாககததை அனுஸாிததவரும கறறறிநதவரும
ரசரும பிராதாவுமான யுதிஷடிரா ஒருகாலும உனவிஷயததில
பபததைப பாராடடமாடடாா பாாதத! நீ பாவததை விளைவிக
ற பொயயினினறும பராதாவினவததினினறும விடுபடடவ
கிப பிறகு தையததுடன காணனை நாசஞசெயவாயாக' என று
றினா

எழுபததுமூனருவது அதயாயம

(யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்ததற்காகத் தற்கொலைசெய்துகொள்ள முயன்ற
அர்ஜுனனை மாதவர்தடுத்துத் தற்புகழ்ச்சி செய்யச்சொல்ல,
அவன் அங்ஙனமேசெய்து பின்பு பொறுக்கும்படி
யுதிஷ்டிரரை வேண்டினது.)

ஜஞாததனா இவவாறு சொலலக கேடட குநதிபுதானுன
ாஜுனன, பிறகு, அநத நணபருடைய வசனததைப புகழநது,
தன பிறகு, தாமராஜரைபபாாதது இதறகுமுன சொலலபபடாத
ருரமான வசனததைப பலாதகாரமாகச சொலலததொடஙகினுன.
துரசனே! இபபொழுது நீ பாபததைசசொலலாதே நீ போாக
ாததிலிருநது ஒருககுரோசதூரம விலகி நிறகிருய எநதப பீமன
லலா உலகஙகளிலுமுளள வீராகளோடும யுததம செயகிறுனே
வனலலனே எனனை நிநதிபபதறகுததகுநதவன? வீரனுன
மன ஸமயததில பகைவாகளை மிகக துனபமடையுமபடி செயது

'அரசாகளுள சிறநதவீராகளையும கொனறு பிரதானாகளான ரதிகா களையும முககியமான யானைகளையும யுததததில சிறநத வீராகளையும சூராகளையும கொனருன பீமன், வேறு ஒருவனுலும செயயமுடியா தெனனுமபடி மிகவும செயறகரிய காரியததைச செயகிருன அவ வாறே, ரதததினினறு துளளிககுதிததுக கதாயுததததை உருவிக கொணடு யுததததில யானைகளைக கொலலுகிருன எவன ஆயிரத துககுமேறபடட யானைகளைககொனறு பெரியஸிமமநாததததை வெளி யிடடுககொணடு காமபோஜதேசததிலும வனுபுதேசததிலும மலை களிலும தோனறினவைகளும செநநாயபோலப பிரகாசிப்பவைகளு மான குதிரைகளையும மஹாரதாகளையும மலைபோனற இரணடு தநத முளள யானைகளையும கொலலததககவையான குஞசரஙகளையும கொனறு களைபபடையானே அபபடிபபடட பீமஸேனன தாதத ராஷடிராகளுள மூழகிவிடடான. பகைவாகளை அடககுகிறவனை அநதபபீமன எனனை நிநதிபபதறகுத தகுநதவன இநதிரனுககு ஒபபான பராககிரமமுளள பீமன சிறநதகததியினுல மனிதாகளையும குதிரைகளையும யானைகளையும கொலலுகிருன, அவவாறே, சககரங களாலும விலலினுலும பகைவரைக கொலலுகிருன, இருகாலகளா லும பகைவாகளைததுகைதது மீணடும இருகைகளாலும கொலலு கிருன மஹாபலசாலியும குபேரனுககும அநதகனுககும ஒபபான வனும பகைவாகளுடைய கீாததிகளை வலியக கவாகினறவனுமான அநதப பீமஸேனன (எனனை) நிநதிககத தகுதியுளளவன எப பொழுதும ஸுஹருததுககளால காககபபடுகினற நீ நிநதிபபதறகுத தகுதியுளளவனலலை எவன பெரியமலைகளுககும மேகஙகளுககும ஒபபான களிஙகாகளையும வஙகாகளையும அஙகாகளையும நிஷாதாகளை யும மாகதாகளையும பறபல சததுருககளின கூடடஙகளையும எப பொழுதுமகொலலுகிருனே அவனலலவோ நிரபராதியான எனனைப பறறிப பேசுவதறகுத தகுதியுளளவன? மஹாபலசாலியான எநதப பீமன யுததஸமயததில (குதிரைகளுடன) கூடின ரதததில ஏறிக கொணடு விலலை உதறுகினறவனுகவும பாணஙகளால நிறைநத கைப பிடியுளளவனுகவும பகைவாகளமீது மேகமானது நீரததாரைகளைப பொழிவதுபோல அமபுததிரளகளைததொடுபபனே, பகைவாகூடடங களை அழிபபவனை எநதப பீமஸேனன எணணூறு யானைகளை மத ததததிரளகளும துதிககைமுனைகளும சிதற அடிககபபடடவைகளா கக காணபிததானே பகைவாகளை அடககுகிறவனை அநதப பீமன எனனை நிநதிபபதறகுத தகுதியுளளவன அரசனே! எநதப பீமனுல

பொழுது யுததததில கூட்டமகூட்டமாக ரதஙகளும யானைகளும
ரைகளும மிககபலசாலிகளான அனேகஅரசாகளும கொலலப
டாாகளோ, பகைவாகளை அடககுகிறவனுன அநதபபீமன எனனை
பபதறகுத தகுதியுளளவன பலசாலிகளான திருதராஷடிர
திராகளும மஹாபலசாலிகளான வீராகளும எவனுல பெரும
ரமையாகக கொலலபபடடாாகளோ சூரனும யுததததில எதிாத
தடுககமுடியாத வீாயமுளளவனும பகைவாகளைச சிகஷிபபவனு
ா அநதப பீமன எனனை நிநதிபபதறகுததககவன உககிரமான
முளள துாயோதனனுடைய அநதசசேனையை யுதததததில நனறு
நவிககசசெயபவனும வீரனும பகைவாகளால தாஙகமுடியாத
ரமையுளளவனுமான எவன ஒருவனுகவே இருநதுகொணடே
திகிறுனே அநதப பீமனுல நானநிநதிககபபடததககவனுக இருக
றன உனனுல ஒருபொழுதும சொலலபபடதககவனலலேன
ளநத யுததததில மஹாரதாகள உனனுடைய படையை இப
முது இஷடபபடி பிளககிறாகளோ அநத அநத யுததததில
ாதமாவான பீமன சததருககளுடைய கூடடஙகளைத திடமாக
ததான அநதபபீமனுல நான சொலலபபடதககவனுக இருககி
ன நான உனனுல ஒருபொழுதும சொலலபபடததககவனல
குநதிபுதர! இநதஸமயததில குரூரமாகச சொலலாதே, சொல
த நீ எலலா உலகததாராலும இகழபபடததககவனுவதுபோல
மைபபோனறவன உனனுல நிநதிககபபடததககவனுகான. மன
! இவவாறு எனனைசசொலலுகினற உனனுடைய நாவானது
பொழுது என நூறுதுணுககாகச சிதறிபபோகாமலிருககிறது ?
ஆ! நீ இபபொழுது இஙகு இஷடபபடி சொலலிய இநத வாாத
மிகக கொடுமையானது உததமாகளான கூஷததிரியாகளுககு
பதாகப பெருமபானமையாகசசொலலபபடும பலமானது உன
கொளளபபடவிலலை பாரத! நீ வலிமையறறவன, கொடியன
எபபடிபபடட ஸவபாவமுளளவனெனபதை நீயே அறிகிறுய
நதே! நகுலனுல யுததததில எதிாககபபடடு யானைகளாலும
ரைவீராகளாலும போாபுரிகினறவீராகள விரைவாகக கொலலப
டாாகள யுததததில பிராணனில ஆசையைவிடடுப போாபுரிவ
விருபபமுளளவனும பகைவாகளை அடககுகிறவனுமான அநத
லன எனனை நிநதிபபதறகுத தகுநதவன பகைபபடையை
றுககிககொணடு போாபுரிகினற ஸஹதேவனுல எவாாலும
பமுடியாத காரியம செயயபபடடது. இவவிடததிலவநத

பலசாலியான அநதஸஹதேவன ஒனறும சொலலவிலலை அவனுக் கும உனககுமுளள வேறுபாடடைப பார தருஷடதயுமனன, ஸாத யகி, தரௌபதிபுததிராகள, யுதாமனயு, உததமௌஜஸ, சிகணடி இவாகள இபபொழுது யுததததில நனருகப பீடிககபபடடிருககிறா கள அவாகள எனனை நிநதிபபதறகுத தகுநதவாகள நீ தகுதியுள ளவனலலை உனமூலமாகவே இநத வைரம நமமால அடையபபடடது அவவாறே, அதிகோரமான துயரமும அடையபபடடது சூதாட டததில அஜாககிரதையுளள உனனல அடிககடி இது செயயபபட் டது அவவாறிருகக, எநதககாரணததினல இததருணததில நீ நிந திககிருய? அரசனே! நீயே எபபொழுதும அஜாககிரதையுளள வன, நீயே மூடன, பரதகுலததில பிறநதவாகளுள துஷடன உனனை அடைநது இநதராஜயம போயவிடடது பாணடவா களும மஹததான அடிமைததொழிலை அடைநதாகள வீர! உன னலேயே எஙகளுககு வனவாஸதுககமானது உணடுபணணபபட டது, ராஜயநாசமும கோரமான அபிமனயுவினவதமும உணடு பணணபபடடன உனனை இவவாறு மிககொடுநதனமையுளளவ னெனறு அறிநதிருநதும யாதுகாரணமபறறி இபபொழுது எனனை நிநதிககிருய? அரசனே! உனககு லஜஜைஇருககுமாகில வெடகம் அடைவாயாக நனறிமறநதவனை நீ பேசாமலிருநதுகொணடு எலலா வறறையும பார பீமன நிதயம யுததமசெயகிறுன, நிதயம அடிக் கடி (பகைவாகளுடைய) காவததைபபிளககிறுன வேநதனே! யுததத் தில தனககுச சகதியிலலாத மனிதன எபபொழுதும பொறுமையை யே பாராடடவேணடும பிராமமணோததமாகளுககு வாககில பலமெ னறும க்ஷததிரியாகளுககுக கைகளிலபலமெனறும பிராமமணாகள சொலலுகினருாகள பாரத! நீ வாககில பலமுளளவனக இருககிறுய; நிஷடுரனகவுமிருககிறுய நான எபபடிபபடடவனெனபதை நீயே அறிநதிருககிறுய நான மனைவிகளாலும புததிராகளாலும உயிரின லுமதேகததினலும எபபொழுதுமஉனககுஇஷடததைசசெயவதறகு முயனறுகொணடிருககிறேன இவவாறு இருககிற எனனை ஊசிகள போனற சொறகளால துனபஞசெயகிறுய உனனல நாஙகள ஒரு ஸுகததையும அறிநதோமிலலை தரௌபதியின படுககையிலிருககிற நீ எனனை அவமதியாதே. உனனிமிததமாக மஹாரதாகளைக கொலலு கிறேன அஜாககிரதையுளள நீ எலலோரிடததிலும அதிகஸநதேக முளளவனக இருககிறுய உனனல ஸுகததைச சிறிதும நானஅறிய விலலை நரதேவ! உனககுப பிரியததினபொருடடே ஸதயஸநதரான பீஷமா யுததததில தாமே தமவதோபாயததைச சொனனா யுததத

உனககாகவே எனனுல நாறபுறததிலும காககபபடட சிகணடியி
பீஷமா கொலலபபடடாா எபபொழுதும உபகாரியாயிருநத
ாணா ரததததினினறு பறறிஇழுககபபடடு தருஷடதயுமனனுல
லலபபடடாா பரிவாரஙகளுடன கூடினவரும மஹாதமாவு
அநததரோணபுததிரரும தடுககபபடடாா அவவாறிருநதும,
ருரனபோற பேசுகிருய அரசனே! உனககு நானே பிரியத
செயயாதவனுகிறேனுதலால உனககுப பிரியததைச செய
கடினம எனனைததவிர வேறு எநதமனிதன அபபிரியததைச
ய ஆரமபிபபனே அநத மனிதன ஸவாககததிலும இநதப பூமி
ம (எனனுல) விடபபடமாடடான நீ சூதாடும காயகளில மிகக
ுதலுளளவன ஆகிவிடடமையால ராஜயவிஷயததில நான மகிழ
லலை உனனுலேயே உணடுபணணபபடடதும பாபமானதும
குணஙகளால அடையபபடுவதுமான வியஸனததை யுததததில
ளால தாணடவிருமபுகிருய சூதுகாயகளில தாமவிரோதமான
தோஷஙகள உணடெனறு ஸஹதேவன சொலலியவறறை நீ
கொடுததுக கேடடிருககிருய இழிநதவாகளால பறறபபடட
தச சூதுகாயகளை விடுவதறகு நீ விருமபாமையால கோரமான
ததில உனனுல எலலோரும தளளபபடடோம அரசனே! நீ
டினுய உனனுலேயே ராஜயததை இழநதோம நமககு விய
ம உனனுல உணடாகியது நீ கடுஞசொறகளாகிற கொறடாக
ல எமமைத துனபததையடையச செயயாதே அரசனே! அலப
தியினுல மறுபடியும எனனைக கோபிககச்செயகிருய' எனறுன
ஸதிரமான பிரதிஜஞையுளள ஸவயஸாசி, கரூரமான இநதச
றகளை யுதிஷடிரரைக கேடகச்செயது பெருமூசசைவிடடுக
ணடு அவரைநோககி அனிஷடததைசசொலலி, அதனபிறகு,
ையிலிருநது கததியை மேலேஉருவினன வாஸுதேவா, அநத
ஜுனனைபபாாதது, '(அாஜுன!) இதெனன? மறுபடியும நீ
யமபோனறநிறமுளள கததியை உறையிலிருநது உருவுகிருய?
திர! உணமையான மறுமொழியைச சொல உனனுடைய காாய
தியினபொருடடு மீணடும ஒருவசனததை உரைககப போகி
' எனறு சொனனா புருஷோததமரால இவவிதமாககேட
டட பாாததன மிககதுயரமுறறவனுக அவரைபபாாதது, 'மாத
! நான குருவைபபாாததுக கடுஞசொறகளை உரைததமையால
என சரீரததை நாசஞசெயயபபோகிறேன' எனறு சொன
. தாாமிகாகளுள சிறநதவரான ஜனாததனா பாாததனுடைய
வசனததைககேடடு, 'பாாதத! உனனுடைய குணஙகளை இப

பொழுது விசேஷமாகசசொல அபபடிசசெயவதனுல நீ உருவப
கபபடடவன ஆவாயெனபது நிசசயம' என்றுசொனனுர் கோ
ருடைய அவவாருன வசனததைககேடடுப பிறகு அாஜுனன வி
கையில எடுததுத தாமிகாகளுளசிறநதவரான யுதிஷடி
நோககி, 'அரசரே! எனனுல சொலலபபடபபோகிற கெடட
தையைககேளும்' என்று கூறலானுன

'நரதேவரே! பினுகததை விலலாககொணட மஹா
ரைததவிர எனனையொதத வேறு ஒரு விலலாளி இலலை ந
அநத மஹாதமாவினுல அனுமதி கொடுககபபடடால க்ஷ
திறகுள சராசரஙகளுடனகூடின உலகததை நாசஞ்செய
ராஜரே! எனனுலலலவோ திகபாலகாகளையும திசைக
ஜயிதது எலலாம உமககு வசபபடுததபபடடன எனனு
பராககரமததினுல அநத ராஜஸூயயாகமானது நிறைநத த
களுளளதாக நிறைவேறறபபடடது உமககுத திவயமானவ
யும ஏறபடுததிவைககபபடடது இநத இரணடு கைகளோ பா
களால எலலாபபககததிலும கீறபபடடிருககினறன இட
யில நாணேறறபபடடதும பாணஙகளுடன கூடியதுமான வி
இருககிறது எனனுடைய பாதஙகளும லக்ஷணததினுல சிறந
கள யுததததை அடைநதிருககினற எனபோனறவனை (சத
கள) ஜயிககமாடடாாகள (எனனுல) வடநாடடுவீராகள கொலல
டாாகள, மேலநாடடு வீராகளும அழிககபபடடார்கள, கீழந
வீராகளும துரததபபடடாாகள, தெனனுடடு வீராகளும நாசஞ
யபபடடாாகள ஸமசபதகாகளில சிறுபானமையரே மிகுநதிருக
றனா எனனுல உலகமுழுவதிலும பாதி கொலலபபடடுவிட
பகைவாகளுடைய படையானது எனனுல கொலலபபடடு அறு
படடிருககினற அவயவஙகளோடு பூமியில துடிததுககொணடு
திருககிறது அஸதிரஙகளை அறியாதவாகளை அஸதிரஙக
கொலலுகிறதே இலலை அதனுல, உலகஙகளைச சாமபலாககச
விலலை மாதவரே! இபபொழுது இநத அரசரான யுதிஷடிரா
ஸுகியாக இருககடடும ஜயததைத தரககூடிய பயஙகர
ரததினமீதேறி ஸூதபுததிரனைக கொலவதறகுச சீக
செலலுகிறேன யுததததில கூாணையப பாணஙகளால நாசஞ
யபபோகிறேன' என்று பாாததன, தாமிகாகளுள சிற
ரான யுதிஷடிரரைககுறிதது இவவாறு உரைததுவிடடு ம
யும, 'எனனுலேயாவது அநதக காணனுலாவது ஸூதனுன
மாதாவோ குநதியோ இபபொழுது புததிரனிலலாதவளாகப

நான ஸததியமாகச சொலலுகிறேன இபபொழுது யுததததில
ன்னைப பாணஙகளால கொலலாமல நான கவசததைக கழறறப
கிறதிலலை' எனறு கூறினன

பருதாபுததிரனன அநதக கிரீடியானவன, தாமிகாக்ளுள
தவரான யுதிஷடிரரைககுறிதது மறுபடியும இவவாறு
லிவிடடு, சஸதிரஙகளைக கழறறிவைதது விலலைக கீழே
தது விரைவாக உறையில கததியைபபோடடுவிடடு வெடகததி
தலைகுனிநதவனாக இருகைகளையும குவிததுககொணடு யுதிஷ
ரைநோககி, 'அரசரே! கருணைபுரிவீராக எனனால எது சொல
படடதோ அதனைப பொறுததுககொளளும அதனை நீர ஸமயத
அறிவீா உமககு வநதனம' எனறு கூறினன பிறகு, ஜவலிக்
ற தேஜஸையுடையவனும பருதாபுததிரனுமான கிரீடி எழுநதி
து இருகாலகளையும பிடிததுககொணடு பகைவர்களைத தாஙகு
வரான அரசரை மனதெளிவைஅடையசசெயது நினறு
ணடு, பரிதபிககினற அவரைபபாாதது (பினவருமாறு) கூறலா
'யுதததினினறு பீமனை விடுவிபபதறகாகவும எலலாவிததததி
யும ஸூதபுததிரனைக கொலவதறகாகவும இதோ நான செல்லு
ன மனனரே! உமககுப பிரியததைச செயவதின பொருட
எனனுடைய உயிா இருககிறதனறோ? உணமையாகச சொலலுகி
ன அதனைத தெரிநதுகொளளும இது வெகுகாலமகழிதது
போகிறதனறு அதிக சீககிரததில இது நேரபபோகிறது
தா அவன நேரிலவருகிறுன இவனை எதிாததுச செலலுகிறேன
சரே! எனனால காணனுவது காணனல காணவது கொலலப
ராதையோ குநதியோ இனறு புததிரனிலலாதவளாகப போகி
ள அபபடிபபடட இநத விஷயததைத தெரிநதுகொளளும'
று சொனனுன

எழுபததுநானகாவது அதயாயம

(அர்ஜுனன செய்த அவமானத்தினல் கானகம் செல்லக்கருதிய
யுதிஷ்டிரரைக் கிருஷ்ணன ஸமாதானஞ்செய்தது)

பாணடுபுததிரரான தாமராஜா, பிராதாவான பலகுனனுடைய
க கொடியவாககியததைக கேடடு அநதப படுககையிலிருநது
திருநது துககததினல கவாபபடட மனததையுடையவராகிப
தனைப பாாததுப பிறகு கூறலானா 'பாாத்த! மிககொடிய

துயரமானது உங்களால் அடையப்பட்டமையால் என்னால் காரியம் செய்யப்படவில்லை. வீர! ஆதலால், குலத்துக்கு முடிவு செய்பவனும் அதமனும் பாபியும் பாவத்தினால் கெடுக்கப்பட்டவனும் விசேஷமாக மூடபுத்தியுள்ளவனும் சோம்பேறியும் பயப்படுபவனும் பெரியோர்களை அவமதிப்பவனும் கரூரனுமான என்னுடைய இந்தத்தலையை இப்பொழுது வெட்டு கொடியனான என்னை வெகு காலமாக அனுஸரித்தது உனக்கு என்ன (நன்மை) உண்டாயிற்று? பாவியான நான் இப்பொழுதே காட்டுக்குப்போகிறேன் நீ என்னை விட்டுச் சுகமாயிரு மஹாத்மாவான பீமஸேனன் தகுந்த அரசன்; சக்தியற்றவனான எனக்கு ராஜ்யகாரியம் எதற்காக? கோபத்துடன்கூடின உன்னுடைய கடுமையான இந்தச்சொற்களைப் பொறுப்பதற்கு நான் சக்தியற்றவன் வீர! பீமன் அரசனாக இருக்கட்டும்; அவமதிக்கப்பட்ட என்னுடைய உயிர்வாழ்க்கையால் இப்பொழுது காரியமில்லை' என்றார் யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக்கே... துடன் அந்தப் படுக்கையைவிட்டு உடனே எழுந்திருந்து பி... வனத்துக்குச்செல்வதற்கு விருப்பமுள்ளவரானார் அவரை வ... தேவர் வணங்கிக் கூறலானார்

'அரசரே! ஸத்யஸந்தனும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொ... வனுமான அர்ஜுனனுடைய காண்டீவத்தைப்பற்றின பிரஸித்த... பிரதிஜ்ஞை எவ்விதமென்பது உமக்குத் தெரியாதா? 'நீ இ... காண்டீவத்தை வேறு ஒருவனிடம்கொடு' என்று இவனைச் சொ... கிற மனிதன் உலகில் இவனுக்குக்கொல்லத் தக்கவனாகிறான் உம... இவன் இவ்விதமானவசனத்தை உரைக்கப்பட்டான். அரசரே! ... லால், ஸத்யமான அந்தப் பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்றுகிறவ... பார்த்தனால் என்னுடைய அபிப்பிராயப்படி உமக்கு இந்த அவ... மானது செய்யப்பட்டது குருக்களுக்கு அவமானமானது வ... ன்று சொல்லப்படுகிறது வேந்தரே! மிக்க புஜபலமுள்ளவ... ஆதலால், ஸத்யத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, நானும் பார்த்த... (ஆகிய நாங்கள்) இருவரும் செய்த இந்த அவமானத்தைப் பொ... துக்கொள்ளும் மஹாராஜரே! நாங்கள் இருவரும் உம்மைச் ச... மடைந்தோம் ராஜரே! வணங்கி வேண்டுகின்ற என்னுடைய (... மத்தைப்) பொறுப்பீராக இப்பொழுது பாபியானராதேயனு... ரத்தத்தைப் பூமியானது பானஞ்செய்யப்போகிறது உம்மிட... ஸத்யமாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்கிறேன் இப்பொழுது ஸூதபு... னைக்கொல்லப்பட்டவனாக அறிந்துகொள்ளும் எவனுடையவத...

விருமபுகிறீரோ அவனுடைய உயிா இபபொழுது போனதே'
று கூறினா

இவவிதமான மாதவருடைய வசனததைககேடடுத தாமராஜ
யுதிஷடிரா, அபபொழுது, வணஙகியிருககிற ஹருஷீகேசரைப
ரபபுடன எடுதது நிறுததி, கைகூபபிககொணடிருககிற அவரைப
தது மேலேசொலவதறகேறற பினவருமாறுன வாககியததைத்
ரககலானா 'நீா சொலலியது சொனனபடியே ஆகும எனனி
தில் இநத அகாரமமானது இருககிறது கோவிநதரே! மாதவரே!
ஸமாதானம செயயபபடடேன, (ஆபததினினறு) கரைஏறும
ம செயயபபடடேன அசசுதரே! உமமால கோரமானவயஸ
தினினறு நாம இபபொழுது விடுவிககபபடடோம அறியாமை
ல மதிமயககமுறற நாஙகளிருவரும இபபொழுது உமமை
மாககொணடு கோரமான துயாசகடலினினறு கரை ஏறினோம
சுதரே! உமமுடைய புததியாகிற ஓடததை அடைநது நாஙகள
ரிகளோடு துககமாகிற ஸமுததிரததினினறு நனகு கரை ஏறி
ம, உமமால நாதனுளளவாகளானோம' எனறு கூறினா

எழுபததைநதாவது அததியாயம

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரனை மனத்தெளிவடையச்செய்து
கர்ணன்வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தது)

பாாததன, கேசவருடைய வசனததினால யுதிஷடிரரைபபாாதது
வாறு மறுமொழி சொலலிவிடடு, ஒரு பாதககததைச செயதவன
லத துயாமுறறவனானன பிறகு, வாஸுதேவா, சிரிததுக
ணடு பாணடவனைபபாாதது, 'பாாதத! தாமததில நிலைபெறற
ம தாமராஜனிடததினினறு தோனறியவருமான யுதிஷடிரரை நீ
யமுனையுளளகததியினால கொனறிருபபாயாகில இது எபபடி
நமோ? நீ, அரசரைபபாாதது 'நீ' எனறுசொலலிவிடடுப பிறகு
வாறு மதிமயககததை அடைநதுவிடடாயே? பாாதத! அரச
க கொனறுவிடடு மேல எனனசெயவாய? தாமமானது இவவிதம
ிதறகரிதாயிருககிறது அறிவினாகளால அறியவே முடியாது. நீ
ததினிடததில பயநதவனாயிருபபதினால மூதத தமயனுடைய
ததினால கோரரூபமுளளதும பேரிருள மயமாயிருபபதுமான நர
தை நிசசயமாக அடைவாய நீ தாமவானகளுள சிறநதவரும தா
தில நிலைபெறறவரும கௌரவாகளுள சிறநதவருமான அரசரைக
ணைபுரியுமபடி செயதுகொளவாயாக இவவிஷயத்தில இது

செயவது எனககுச சமமதம அரசரைப பகதியினல அருளபுரி
செயது அவா பிரீதியுளளவரானவுடன, ஸூதபுததிரனுடை
தேசைககுறிததது யுததம செயவதறகாக விரைநது செலவே
(பகைவாகளுடைய) மானததை அழிபபவனே! நீ இபபொழு
யுததததில கூாமையுளள அமபுகளால காணனைககொனறு தாம
திரருககு அதிகபபிரீதியை உணடுபணணுவாயாக மிகக புஜ
முளளவனே! இதுதான இநதஸமயததுககு ஏறறதெனபது
னுடைய எணணம இவவாறு செயயபபடடால உனனுடைய
யம நிறைவேறறபபடடதாகும' எனறு சொனனா

மஹாராஜரே! பிறகு, அாஜுனன வெடகினவனுகித தாம
ருடைய சரணஙகளை அடைநது தலைவணஙகினன அவன, 'அரச
தாமததினினறு பயநதவனன நான சொலலியதை நீா பொறுத
கொளளும, கிருபைசெயயும' எனறு பரதஸரேஷடரான தாம
தனரைபபாாததது அடிககடி வேணடினன தாமததினுல விளஙகு
ரும அரசரும பூமிககுநாதருமான யுதிஷடிரா, சரணஙகளில விழு
அழுகினறவனும பகைவாகளை நாசஞசெயபவனும பரதாகளுள சி
தவனும பராதாவுமான தனஞசயனைப பாாததது எடுநது நிற
அனபுடன நனருககத தழுவிககொணடு உரகக அழுதார மஹாராஜ
மிகக ஒளிபொருநதியவாகளான பிராதாககள இருவரும நெடுநே
அழுது சுததியைச செயதுகொணடவாகளும பிரீதியையுடை
களுமானுாகள பிறகு, பாணடுபுததிரரான தாமராஜா, அநத
ஜுனனை அனபுடன தழுவிககொணடு உசசிமோநது அதிகபரீதியு
வராகவும அடிககடி ஆசசாயததை அடைநதவராகவும மஹா
லாளியான அநதததனஞசயனைப பாாதது, 'மிககதோளவலியுடை
வனே! மகிமைதஙகிய விலலையுடையவனே! எலலாச சேனைக
பாாததுககொணடிருககுமபொழுது யுததததில முயலகினற
னுடைய கவசமும தவஜமும விலலும சகதியும குதிரைகளும பா
களும காணனுல பாணஙகளால அறுககபபடடன பலகுன!
படிபபடட நான யுததததில அநதககாணனுடைய செயகை
பாாததுத துககததினுல விசேஷமாக வாடுகிறேன எனனுடை
உயிரில எனககு விருபபமிலலை யுததததில அநத வீ
நீ இபபொழுது கொலலாமற போவாயாகில பிராணனை விட
போகிறேன எனககுப பிழைததிருபபதினுல யாது பயன
எனறு சொனனா பரதரிற சிறநதவரே! இவவாறு சொ
படட விஜயன, 'அரசரே! பூமிககு நாதரே! நரஸரேஷட
ஸதயததினமீதும அவவாறே உமமுடைய பாததததினமீதும'

நல ஸஹதேவாகளமீதும ஆணையிடுகிறேன அரசரே! புருஷ
ரேஷடரே! நான இபபொழுது மநதிரிகளுடனகூடின இநதக கா
ணை யுததததில கொலவேன அலலது, நானுவது கொலலபபடடுப
மியில விழுவேன உணமையாக ஆயுததைதத தொடடுச சபதம
யகிறேன' எனறு மறுமொழி உரைததான அாஜுனன, அரச
ாப பாாதது இவவிதமான வசனததை உரைததுவிடடு, மாத
ரைபபாாதது, 'கேசவரே! இபபொழுது காணனை யுததததில
ாலலபபோகிறேன ஸமசயமிலலை உமககு மஙகளம நீா அந
த தூராதமாவான காணனுடைய வததைத தியானமசெயயும'
னறு சொனனன ராஜஸரேஷடரே! இவவணணம உரைககப
டட கேசவா, பாாததனைபபாாதது, 'பரதாகளுள சிறநதவனே!
எனனைநோககிச சொலலுகிற விஷயததுககுரிய முயறசியைசசெய
நறகுச சகதியுளளவனுய இருககிறுய மஹாரதிற சிறநதவனே!
யுததததில காணனை எபபடி கொலலபபோகிருய' எனகிற இநத
ணணமானது எனககு நிததியமாகவே இருககிறது' எனறு கூறி
ா அரசரே! பிறகு, இவவாறு சொலலக கேடட பாாததன,
ாளவிடபபடடவைகளும ஸாரதிகளால பழசகபபடடிருபபவை
நமான குதிரைகளை உததமமான ரததில மறுபடியும பூடடககட
ா இரணடுரதிகாகளுககும நடககும யுததததில (அவன) கொல
பபடுவான தேரில இருககவேணடிய எலலா உபகரணஙகளோடும
னுடைய தோானது விரைவாகசசெலலவேணடும' எனகிற வச
ததைக கூறினன மஹாராஜரே! மஹாதமாவான பலகுனன இவ
று சொலலக கேடட கேசவா, தாருகனைப பாாதது, 'பரதாகளுள
றநதவனும எலலாவிலலாளிகளுளளும மேனமைபெறறவனுமான
ாஜுனன சொலலியவறறையெலலாம செயவாயாக' எனறு கட
ளையிடடனா ராஜஸரேஷடரே! பிறகு, மாதவரால கடடளையிடப
றற தாருகன சததுருககளைத தவிககசசெயகினறதும புலித்தோ
ல மூடபபடடதுமான ரததில (குதிரைகளைப) பூடடினன
ததமாயிருபபதாகவும மஹாதமாவான பாணடவனிடததில சொன
ன யுததததினுடைய முடிவைசசெயகினற பதமநாபா மஹாதமா
ான தாருகனல பூடடி ஓடடபபடடு அருகில வநதிருககிற தேரைப
ாாதது, சிறநதபுததியுளளவரான அவா, மீணடும தாமநநதனரை
நாககிச சொலலலானா

'யுதிஷடிரரே! நீா இபபொழுது இநதபபிபதஸுவை ஸமாதா
ம செயது, தூராதமாவான காணனுடைய வததுககு அனுமதி

கொடுககககடவீா பாணடுநநதனரே ! நாஙகளிருவரும, மஹாயுதத
தில நீா காணனுடைய பாணஙகளால பீடிககபபடடிருககிறீரெ
பதைக கேடடு உமமுடைய விருததாநதததை அறிவதறகாக இ
விடம வநதோம அரசரே ! பாககியததினல துனபமறறவராயிரு
கிறீா பாககியததினல சததுருவசததை அடையாமலிருககிறீா பி
தஸுவை ஸமாதானமசெயயும தோஷமறறவரே ! ஜயததை அனு
ரஹமசெயயும ' எனறு சொனனா யுதிஷடிரா, ' பாாதத ! பீம
ஸுவே ! இஙகே வா, இஙகேவா பாணடவ ! எனனை ஆலிஙகன
செயதுகொள நான உனனல சொலலததகக [1] ஹிதமான வ
னததை உரைககபபடடேன அதனை நான பொறுததுககொண
டேன நான உனககு அனுமதிகொடுககிறேன தனஞசய ! கா
னைக கொல பாாதத ! நானசொலலிய கடுஞசொறகளால கோப
கொளளாதே' எனருா அரசரே ! பெரியவரே ! பிறகு, தனஞசய
முடியினலவணஙகி, அபபொழுது தமையனருடைய இருசரண
களையும இருகைகளாலும பிடிததுககொணடான பிறகு, யுதிஷ
ராஜா, அவனைத தூககி நிறுததி இறுகத தழுவிககொணடு உ
மோநது அவனைபபாாததுு மறுபடியும இநதவசனததை உரைகக
ருா ' தனஞசய ! மிககபுஜபலமுளளவனே ! நான உனனல நன
கௌரவிககபபடடேன சாஸவதமான மஹிமையையும விஜயதத
யும மீணடும அடைவாயாக ' எனருா

அாஜுனன, ' நான, பாவசசெயகையைச செயபவனும ப
தினல காவஙகொணடவனுமான ராதாபுததிரனை இபபொழுது
ததில எதிாதது அவனைப பரிவாரஙகளுடன அமபுகளால நாசத
அடைவிககபபோகிறேன திடமான விலலைவளைதது அமபுகள
உமமைப பீடிததததாகிய அசசெயகையின கொடிய பலனைக கா
இபபொழுது அடையபபோகிருன பூமிககு நாதரே ! காண
கொனறு இபபொழுது நான உமமை வநது அணுகபபோகிறே
யுதததததினல உமமை ஆராதிககிறேன இவவணணமசெய
ஸதயமெனறு உமககுச சொலலுகிறேன அரசரே ! காண
கொலலாமல யுதததததினினறு இபபொழுது நான திருமபபோ
திலலை இது ஸதயமெனறு உமமுடைய இரு சரணஙகளை
தொடுகிறேன ' எனறு கூறினன இவவாறு சொலலுகினற கி
யைப பாாதது அபபொழுது நலல மனமுளள யுதிஷடி
" தேவதைகள உனககு அகஷயமான கீாததியையும வாழநாளை

1 வேறுபாடம

ஜோ தஸித்தியையும எப்பொழுதும ஜயத்தையும வீர்யத்தையும்
துரு நாசத்தையும பெருக்கத்தையும கொடுக்கட்டும செல நான
நும்புவது உனக்கு அப்படியே உண்டாகட்டும விரைவாகச்செல
த்திரன விருத்திரனைக்கொன்றதுபோல உனனுடைய அபிவிருத்தி
பொருட்டு யுத்தத்தில காணனைக கொலவாயாக' என்று மிகக
ரித்தான வசனத்தைக கூறினா

எழுபத்தாருவது அதயாயம

கர்ணனோடு போர்புரிய விரும்பின அர்ஜுனனுக்குச் சுபநிமித்தங்கள் தோன்றினதும், ஸ்ரீ வாஸுதேவர் அர்ஜுனனை மிக உத்ஸாஹப்படுத்தியதும்.)

அர்ஜுனன, தாமராஜரை மனத்தெளிவடையச செயது மிகக
ந்தோஷமுள்ள சித்தத்துடன எல்லாததேவதைகளையும நனருகப
ஜித்துப பிராமமணாகளை ஸவஸதிவசனஙகளைச சொலலுமபடி
யது மிககமஙகளகரமானதும க்ஷேமத்துககு ஸாதனமாயிருப
தும உத்தமமுமான ரதத்தினமீது ஏறினை அரசரும பேரறிவாள
ம தாமததினுல பிரகாசிபபவருமான யுதிஷ்டிரா, (யுத்த)ஸனனத்த
ன காணனுடைய ரததததைக குறிதது (எதிரக்கபபோகிறவனுன)
நத அர்ஜுனனுககு உததமமான ஆசீர்வாதஙகளைச செயதார பார
ரே! வருகினற அநத மகாவில்லாளியைககணடு (எலலாப) பிராணி
ளும மஹாத்மாவான பாணடவனுல காணனைககொலலபபடடவனுக
ணணின அரசரே! எலலாததிககுககளும நாறபுறஙகளிலும
சறறவையாயின ஜனநாதரே! [1] சாஷஙகளும சதபதரஙகளும
ிரௌஞசஙகளும அபபொழுது பாணடுநநதனனை வலமாகச சுறறிவந
ன மனனரே! [2] மஙகளகரமான, 'பும' எனகிற பெயருளள
னேக பக்ஷிகள யுததவிஷயத்தில அர்ஜுனனை விரையச்செயது
காணடு மிகக ஸநதோஷமுளளவைகளாகச சபதித்தன ராஜரே!
பயஙகரமான [3] ஙகஙகளும கிருதரஙகளும ஸ்யேனஙகளும கொக
ககளும காககைகளும (மாமஸஙகளை) பக்ஷிப்பதறகாக அவ
ககு முன சென்றன முககியமான நிமித்தஙகள, பகைவாபடை
ரின அழிவையும அவ்வாறே காணனுடைய வததததையும அர்ஜுன
ககுத தெரிவித்தன பிறகு, (யுத்ததுககு) புறபபடடவனுன

---

[1] பறவைகளின வகை [2] ஒருசொல விடபபடடது
[3] கழுகினவகைகள

பார்த்தனுக்கு அதிகமான வேர்வை உண்டாயிறறு ' இது எவ
மாகும' என்று பெருஙகவலையும உணடாயிற்று பிறகு, ஸவயஸ
ஸ்யத துககமுற்றவனுக அறிந்து தேஜஸவியும மது என்கிறஅ
னைக கொன்றவருமான அசசுதா வானரதவஜனை அவனை நன்
றுணடினா பிறகு, மதுஸூதனா, அபபொழுது கவலையினால கவ
படடவனும அவவாறு வருகினறவனும காணடீவததை விலலா
கொணடவனுமான பாாததனைபபாாததுக கூறலானா

' காணடீவததை விலலாகக கொணடவனே ! யுததததில உ
னால விலலினால ஜயிககபபடடவாகளை ஜயிபபவன உனனைத த
வேறுமனிதன இவவுலகில இலலை இநதிரனபோன்ற பராககி
முளளவாகளான இநத அனேகசூராகள யுததததில சூரனான உன
எதிாதது உததமகதியைஅடைநதுவிடடாாகள ஐயா! உனனைபபோ
ஸாமாததியமுளளவனலலாத எநத மனிதனதான துரோணரை
பீஷமரையும பகதததனையும அவநதிதேசததரசாகளான விநதா
விநதாகளையும காமபோஜதேசாதிபதியான ஸுதகஷிணனையும ஶரு
யுவையும அஶருதாயுவையும மஹாரதனான சதாயுவையும எதிாத
கேஷமமுளளவனாவான ? அாஜுன ! உனனிடததில திவயாஸதி
களும லாகவமும பலமும யுததஙகளில மதிமயககமினமையும
ஞானததினுடைய நோமையும லகஷயததைத அடிககிற சகதியும ல
யஙகளில தவறாமல அமபுகளைத தாககுமபடிசெயகிறசகதியும த
ஸனனஹமும இருககினறன பாாதத ! நீ தேவாகளையும கநதா
களையும எலலா அரககாகளையும கொலலுவாய யுததததில உனக
ஸமமாகப போாபுரிகினறமனிதன பூமியில இலலை யுததத
கெடட மதஙகொணடவாகளான எநதச சில கஷததிரியாகள
பிடிககினறாாகளோ அவாகளுள உனககு ஸமமாக இருபபவனை நா
காணவுமிலலை, கேடகவுமிலலை பாாதத! பிரமமாவினால பிரஜைக
ஸருஷடிககபபடடன எதனால நீ யுததமசெயகிறாயோ அநதக கா
டீவம எனகிற பெரியவிலலும அவராலேயே படைககபபடடது
லால, உனககு நிகரானவன இலலை பாணடவ ! உனககு ஹிதமா
வசனததை நான அவஶயம சொலலவேணடும மிகக புஜபலமு
ளவனே ! யுததததில பிரகாசிககினறவனான காாணனை அவமதியா
காாணனே பலசாலி, கொழுததவன, அஸதிரஙகளில தோசசியுள
வன, மஹாரதன, ஸமாததன, ஆசசரியகரமாக யுததஞசெயபவ
தேசகாலஙகளை அறிநதவன பாணடவ ! இபபொழுது பலவாாதத
யினால யாது பயன ? சுருககமாககக கேள மகாரதனான காாண

க்கு ஸமானனாகவாவது உன்னைக்காட்டிலும் சிறந்தவனாகவாவது
க்கிறேன் மஹாயுத்தத்தில் அதிகமான முயற்சியைச்செய்து
னால் கர்ணன் கொல்லப்பட்டான். தக்கவன் கர்ணன் தேஜஸினால்
ப்புக்கு ஒப்பானவன், வேகத்தினால் வாயுவுக்கு ஸமானன்,
பத்தினால் யமனுக்கு நிகரானவன், ஸிம்மம்போன்ற தேகபல
ளவன், பலசாலி, எட்டு [1] ரத்னி உயரமுள்ளவன், நீண்டகை
யுடையவன், அகன்ற மார்பையுடையவன், எவ்விதத்தினாலும்
க்கமுடியாதவன், (நான் என்கிற) அபிமானமுள்ளவன், சூரன்,
த்தவீரன், பார்க்க இனியவன், யுத்தவீரர்களுக்குரிய எல்லாக்
ணங்களும் பொருந்தியவன், மித்திரர்களுக்கு அபயம்கொடுப்
ன், எப்பொழுதும் பாண்டவர்களைப் பகைப்பவன், திருதராஷ்
புத்திரர்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதில் பற்றுதலுள்ளவன் உன்
தவிர இந்திரனுடன்கூடின எல்லாத்தேவர்களாலும் ராதேயன்
ல்லப்படக்கூடியவனல்லனென்பது என்னுடைய எண்ணம். அந்த
, இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனை நாசஞ்செய்ய முயற்சியுள்ள
ர்களாலும் மாம்ஸமும் ரத்தமும் மிகுந்திருப்பவர்களும் யுத்தஞ்
வதில் விருப்பமுற்றவர்களுமான எல்லாவீரர்களாலும் அந்த
ன் ஜயிக்கப்படமுடியாதவன் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும்
மான நடையுள்ளவனும் க்ரூரனும் பாண்டவர்களிடத்தில் எப்
ழுதும் கெட்ட எண்ணமுடையவனும் பாண்டவர்களோடு
ரத்தைப் பாராட்டுவதில் தன்பிரயோஜனத்தை விட்டவனு
ர் கர்ணனை இப்பொழுது கொன்று நிச்சயமான கார்யஸித்தியை
டயவனாகிவிடு ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் தன்னை ஜயிக்கக்கூடிய
ர்வீரனற்றவனுமான அந்த ஸூதபுத்திரனை இப்பொழுது கால
கு வசப்பட்டவனாகச்செய்வாயாக. ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான
ந ஸூதபுத்திரனைக்கொன்று தர்மராஜருக்குப் பிரீதியை உண்டு
ணு. பார்த்த! தேவாஸுரர்களாலும் தடுக்கமுடியாததான
னுடைய வீர்யத்தை உள்ளபடி நான் அறிவேன் துராத்மா
ர் இந்த ஸூதபுத்திரன் கொழுப்பினால் எப்பொழுதும் பாண்டு
திரர்களை அவமதிக்கிறானன்றோ? தனஞ்சய! பாபியான துர்யோ
ன் எவனால் தன்னை வீரனாக எண்ணுகிறானோ பாவங்களுக்கு மூல
ர் அந்த ஸூதபுத்திரனை இப்பொழுது வதஞ்செய்வாயாக. தனஞ்
கத்தியாகிற நாவையுடையதும் வில்லாகிறவாயையுடையதும்
புகளாகிற கோரப்பற்களையுடையதும் வேகமுள்ளதும் கொழுப்

[1] ரத்னி என்பது இருபத்தோரங்குல நீளம்

புள்ளதுமான கர்ணனென்கிற ஆண்புலியைக் கொல்ல நீ வீர்யத்தோடு பலத்தோடும் விளங்கும்படி வேண்டுகிறேன் சிங்கமானது யானையைக் கொல்வதுபோல யுத்தத்தில் சூரனான கர்ணனை நாசஞ்செய் பார்த்த! எவனுடைய வீர்யத்தினால் த்ருதராஷ்டிரன் உன்னுடைய வீர்யத்தை அவமதிக்கிருனோ அந்தச் சூரியகுமாரனான கர்ணனை யுத்தத்தில் இப்பொழுது அழிப்பாயாக' என்று கூறினார்

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

(வாஸுதேவர் பீஷ்மர்முதலியோரின் மரணத்துக்கும் துரியோதனனுடைய அநீதிகளுக்கும் கர்ணனே காரணமென்பதைக்கூறி அவனை அவசியம் கொல்லும்படி அர்ஜுனனை வற்புறுத்தியது)

பாரதரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பெருமையையுடைய கேசவர், கர்ணனைக்கொல்வதில் திடமானநிச்சயத்தோடுவருகின்ற அர்ஜுனனைப்பார்த்து, மீண்டும், 'ராஜனே! மனிதர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் அதிகோரமான விநாசமானது தினந்தோறும் நடந்துவருகின்றது (இவ்வாறுன இந்த யுத்தம்) இன்றைக்கு பதினேழாவதுநாள் உன்னைச்சேர்ந்தவர்களுடைய படையானது பெரிதாயிருந்து பகைவர்களோடு அன்யோன்யம் சண்டைசெய்து சிறிது மிகுதியுள்ளதாக இருக்கிறது பார்த்த! கௌரவர்கள் மிகுதியான யானைகளுடனும் குதிரைகளுடனும் கூடியவர்களாயிருந்து யுத்தமுனையில் சத்ருவான உன்னை எதிர்த்து நாசமடைந்தார்கள் இந்த அரசர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் பாண்டவர்களும் (பகைவர்களால் எவ்விதத்திலும்) அவமதிக்கமுடியாத உன்னைப் பின்பற்றிவந்து (சத்ருவதத்தில்) நிலைபெற்றிருக்கிறார்கள் உன்னால் காக்கப்பட்டவர்களும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவர்களுமான பாஞ்சாலர்களாலும் பாண்டவர்களாலும் மாத்ஸ்யர்களாலும் காரூசர்களாலும் சைதிகளாலும் மாகதர்களாலும் பாரிஜாதர்களாலும் கேரளர்களுடன்கூடித் தென்னாட்டுவீரர்களாலும் சத்ருக்கூட்டங்களுக்கு நாசமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது [1] அப்பா! வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் வானரக்கொடியையுடையவனுமான பாண்டவனைத் தவிர வேறு எந்தத்தனித்தன யுத்தத்தில் கௌரவர்களை ஜயிக்கச்ச...

---

1 'ரணே', 'யுத்தே' என்னும் சொற்கள் விடப்பட்டன.

ளளவன? நீபோ தேவாகளுடனும அஸுராகளுடனும மனிதா
ளுடனுமசோநத மூவுலகஙகளையும [1] யுததததில ஜயிககச சகதியுள
வன அவவாறிருகக, கௌரவசேனையை ஜயிககசசகதியுளளவ
னனபதில ஸநதேகம எனன? புருஷஶரேஷடனே! இநதிரனுககு
பபானவனுயிருநதாலும உனனைததவிர வேறு எநதமனிதன அரச
ன பகததததை ஜயிககசசகதியுளளவன? பாாதத! தோஷமறற
னே! அவவாறே, உனனல காககபபடடிருககிற இநதபபெரும
டையை எலலா அரசாகளும கணகளாலபாாபபதறகும சகதியுளள
ாகளாகவிலலை பாாதத! அவவாறே, உனனல எபபொழுதும யுத
ததில ரக்ஷிககபபடடிருககிற தருஷட்தயுமனனுலும சிகணடியினு
ம (முறையே) துரோணரும பீஷமரும கொலலபபடடாாகள
ாாதத! இநதிரனுககு ஒபபான பராககிரமமுளளவாகளும பரதா
ளுள மஹாரதாகளுமான பீஷமரையும தரோணரையும யுததரஙகத
ல யுதததததினுல ஜயிபபதறகு எவன சகதியுளளவன? புருஷ
ரேஷடனே! வீராகளும அஸதிரஙகளில தோசசியுடையவா
ளும யுதததில எலலோரையும திருமபிவராமலிருககுமபடி செய
னறவாகளும அகௌஷஹிணிசேனைககுத தலைவாகளாயிருபபவாக
ம கொடுநதனமையுளளவாகளும ஒனறுசோநதிருபபவாகளும யுத
ததில கெடடமதஙகொணடவாகளுமான சநதனுபுததிரரான பீஷ
ரையும துரோணரையும காணனையும கிருபரையும துரோணபுததி
ரையுமஸோமதததகுமாரனையும கருதவாமாவையும ஸிநதுராஜனன
யததரதனையும மதரராஜனன சலயனையும அரசனன துரியோதன
னயும உனனைததவிர வேறு எநதமனிதன இவவுலகததில ஜயிகக
லலமையுளளவன? குதிரைகளும ரதஙகளும யானைகளும நனகு
ளககபபடடு, அனேகம படை வரிசைகள அழிநதன பறபலநாடு
ளிலிருநதுவநத பொறுமையுளளவாகளும உககிரமானவாகளுமான
க்ஷததிரியாகளுடைய வரிசைகள அழிநதன பாரத! காசமீயாகள
ஸாதிகள இவாகளின கூடடஙகள நாசமடைநதன பாரத! கீழ
ாடடுவீராகள வாடதானாகள காவிகளான போஜாகள மறறும
லலா அரசாகள இவாகளின கொழுபபுளள குதிரைகளுடனும
ானைகளுடனுஙகூடின சேனையானது உனனையும பீமனையுமஎதிாதது
ாசமடைநதது சததுருககளைத தகிககசசெயபவனே! துரியோ
னனிமிததமாகக கௌரவாகளுடன (கூடினவாகளும) மிகக
காபஙகொணடவாகளும பரபரபபுளளவாகளும யுதததில ஸாமாத

1 ‘ஸமரே’, எனனும சொல விடபபடடது

தியமுள்ளவாகளும பலசாலிகளும தணடஙகளைக கையிலகொணட
களும உககிராகளும பயஙகரமான செயகையையுடையவாகளுமா
இநதத துஷாராகளும யவனாகளும கசாகளும தாரவாபிஸாராக
தரதாகளும சகாகளும மாடராகளும தஙகணாகளும ஆநதிரகாக
குளிநதாகளும உககிரமான விககிரமமுள்ள கிராதாகளும மிலேச்
களும மலைநாடடாாகளும கடறகரையினருகிலிருககிற தேசவா
களும உனனைததவிர வேறு ஒருவனுலும யுததததில ஜயிககபபட
தகாதவாகள அடஙகாததும அணிவகுககபபடடிருககிறதும பெரி
மான தாயோதனனுடைய படையைக கணடு நீ (உன சேனைக
ரக்ஷகனுகாமற போவாயாகில எநத மனிதன (கௌரவசேனை
எதிாததுச செலவான ? விபுவே ! உனனல காககபபடடிருககினற
களும கோபஙகொணடவாகளுமான பாணடவவீராகளால ஸமு
திரமபோலக கொநதளிககினறதும புழுதியினல ஙனருக மூடப
டிருககினறதுமான அநதக கௌரவசேனை பிளநது நாசமபண்ண
பபடடது. மஹாபலசாலியும மகததேசாதிபதியுமான ஜயதஸேன
யுததததில அபிமனயுவினல கொலலபபடடான இனருடு ஏழுந
கள சென்றன பிறகு, பீமன, அநத அரசனுடையசேனையிலுள்
பயஙகரமான செயகைகளுடனகூடின பதினயிரம யானைகளைக க
யுதததினல கொனருன அவவாறே, நூறறுககணககான ம
யானைகளும ரதஙகளும பலததினல அடிககபபடடன பாணட
பாரதத ! ஆதலால, இவவாறு மஹாபயஙகரமாக நடநதுவரு
யுததததில பீமஸேனனையும உனனையும அணுகிக கௌரவா
குதிரைகளோடும ரதஙகளோடும யானைகளோடும கூடினவ
ளாக இவவிடததினினறும மருதயுலோகததை அடைநதாாக
குநதிபுததிர ! ஐயா ! பாணடவாகளால அநதபபடைமுகமான
அவவாறு நாசஞசெயயபபடவே, பீஷமா உககிரமான சரமாரிகளை
பிரயோகிததா உததமமான அஸதிரஙகளை அறிநதவரான அந
பீஷமா சேதிதேசதது வீராகளையும காசிதேசததுவீராகளையும ப
சாலாகளையும கருசாகளையும மசசதேசததாாகளையும கேகயாக
யும அமபுகளாலமூடி நாசஞசெயதா அவருடைய விலலினின்
விடுபடடவைகளும பிறருடைய தேகஙகளைப பிளககினறவைக
ஸவாணமயமான கடடுககளுடனகூடியவைகளும நேராகசசெலப
களுமான பாணஙகளால ஆகாசமானது நிறைககபபடடதாயிற
அவா, ஒவவொரு கைககுததினலேயே, ஒனறுசோநதிருபபவாக
மிகக பலசாலிகளுமான லக்ஷம மனிதாகளையும யானைகளை

ான்று ஆயிரமாதங்களையும் அழித்தனா அந்தபபீஷமா குறற
ாள ஒனபதுகதிகளைவிட்டு யுத்தத்தில பாணஙகளைப பிரயோகித
ா அந்த அமபுகள பததாவதுகதியுடன சென்று குதிரைகளையும
னைகளையும தோகளையும கொன்றன உன்னுடைய படையைப
துநாள அழித்த பீஷமாால, ாதஙகளுடைய நடுவிடஙகள சூனய
க்கபபட்டன, யானைகளும குதிரைகளும கொலலபபட்டன
சனே! பீஷமா, தெபபமிலலாதவனுக முழுகுகின்ற மநதனுன தா
ாதனனைக் கரைஏறறிவிட விருமபி, பததாவது நாளவநதவுடனே,
ாமான பராககிரமததைத வெளியிட்டு யுத்தததில ருதஇிாருககும
ணுவுககும ஸமமான தமதுரூபததைக காணபிததுககொணடு
ணடவாகளுடைய படைகளில பிரவேசித்து அரசாகளையும சைத
களையும பாஞசாலாகளையும கேகயாகளையும வதஞசெயதுகொணடு
ஙகளாலும குதிரைகளாலும யானைகளாலும நெருஙகியிருககிற
ணடவசேனையை நாசஞ்செயதா வெமபுகினற சூரியனபோல
வாறு யுத்தததில ஸஞசரிககினறவரும யுத்தததில ஜயததிஞல
காசிககினறவருமான அநதபபீஷமரை உததமமான ஆயுதஙகளைக
யிலகொணடவாகளான ஆயிரமகோடிககணககான காலாட்களும
ஞசயாகளும அவவாறே மறற அரசாகளும பாாபபதறகுச சகதி
றவாகளாஞாகள பீஷமா அதிகமான எலலாமுயறசியுடனும
ணடவாகளை எதிாததுசசென்ருா அநதப பீஷமரோ யுத்தததில
வராகவேயிருநதுகொணடு பாணடவாகளையும ஸருஞசயாகளை
ஓடுமபடிசெயது யுத்தததில நிகரிலலாத வீரததனமையை
டநதாா பெரிதான வீரததை யுடையவரும புருஷசரேஷடரு
ன அநதப பீஷமரைச சிகணடி உன்ஞல காககபபட்டவஞக எதிா
ப படிநத கணுககளுடனகூடின அமபுகளால வதமசெயதான.
ாமஹாரான அபபடிபபட்ட இநதப பீஷமா, இநதிரனை எதிாதது
நதரன விருநததுபோலப புருஷசரேஷடனுன உனனை எதிாதது
நது சாதலபததில படுததிருககிருா மஹாாதரும அநதகனுககு
பானவரும உகரரூபியுமான துரோணா பகைவாபடையை ஐநது
ா அழிததது உடைககமுடியாத வயூஹததை ஏறபடுததி மஹாாதா
க கீழே வீழததி யுத்தததில ஜயதரதனைககாபபாறறி [1] ாாதரி
ததில பிரஜைகளை எதிாததா வீரரும பிரதாபசாலியுமான
தப பாரதவாஜா யுததவீராகளை அமபுகளால எரிதது தருஷடத
னனை எதிாதது உததமமானகதியை அடைநதாா நீ யுத்தததில

1 இரட்டித்ததலால 'உகர' என்னும சொலவிடபபட்டது

காணன முதலான ரதிகாகளை இபபொழுது தடுககாமறபோயிரு
யாகில துரோணா யுததததில நாசமடைநதிருககவேமாட்டார
லனறோ தாததராஷடிரனுடைய சேனை முழுவதும தடுகக
டது ? தனஞசய ! அதனால, துரோணா யுதததில பாாஷ
கொலலபபட்டாா பாாதத ! ஜயதரதனுடைய வதததைபபறறி
னால செயயபபட்டதுபோனற காரியததை உனனைததவிர ம
னெனறு சொலபவன எவன யுதததில செயயச சகதியுளள
உனனால அதிக பலமுளள அஸதிரதேஜஸினால பெருஞசேனை
தடுததுச சூராகளான அரசாகளையும கொனறு அரசனான ஸைந
கொலலபபட்டான அரசாகள ஸிநதுராஜனுடைய வதததை
சரியமெனறு எணணுகிறாகள அநதச்செயகை உனனிடததினி
(உணடாயிறறெனபது) ஆசசாயமனறு பாாதத ! நீ மஹ
னனறோ ? பாரத ! க்ஷததிரிய ஜாதியானது யுததததில உ
எதிாதது ஒரேநாளில நாசமடையுமானால அது தகுநதெனறு
எணணுவேன இவவாறு எனனுடைய எணணம பாாதத ! (
மான அபபடிபபட்ட இநதத துாயோதனனுடைய சேனையா
யுததததில பெருமபானமையாக எலலாச சிறநத பொருளும ந
செயயபபட்டதாயிறறு அவவாறே, பீஷமதரோணாகள கொ
பட்டாாகள சிதறஅடிககபபட்ட சிறநத யுததவீராகளால நி
ததும குதிரைகளும தோகளும யானைகளும அழிககபபட்டது
பாரதசேனையானது சூரியனும சநதிரனும நக்ஷததிரஙகள
விடுபட்டிருககினற ஆகாயமபோல விளஙகுகிறது பாாதத !
கரமான விககிரமமுளளவனே ! இநதசசேனையானது தே
னுடைய பராககிரமஙகளால பெரிதான அஸுரபபடை அழிகக
டதுபோல யுதததில அழிககபபட்டதனறோ ? அநதக கெ
வீராகளுள மாணடவாகளபோக மிகுநதிருபபவாகள தரோணபு
ததவாமா, காணன, சலயன, கிருபா ஆகிய ஐநது மஹாரதாக
புருஷாகளுளசிறநதவனே ! அநத ஐநது மஹாரதாகளையும நீ
பொழுது கொனறு பகைவாகளழியபபெறறவனாகத தீவுகளுட
பட்டணஙகளுடனும கூடின பூமியை அரசருககு அளிபபாயாக
யம, ஜலம, பாதாளம, பாவதஙகள, பெருஙகாடுகள இவைகளு
கூடினபூமியை இபபொழுது அளவுகடநத வீாயமுளளவரான யு
டிரருககுக கொடு முறகாலததில தைததயாகளையும தானவாகளை
விஷணு கொனறதுபோலக (கௌரவாகளைக) கொனறு, அவ
திரனுககுப பூமியை அளிததது போல இநதப பூமியை அரச

ஷ்டிரருக்குக் கொடுப்பாயாக விஷ்ணுவினால் அஸுரர்கள்
ல்லப்பட்டகாலத்தில் தேவதைகள் ஸந்தோஷமடைந்ததுபோல்
னால் பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்குந்தருணத்தில் பார்ஞ்சாலர்
இப்பொழுது ஸந்தோஷத்தை அடையட்டும் செந்தாமரை
போன்ற கண்களையுடையாய்! மனிதர்களுள் சிறந்தவரும்
ரியருமான துரோணரைக் கௌரவிக்கின்ற உனக்கு அசுவத்
ரவினிடத்திலும் ஆசார்யர் என்கிற கௌரவத்தினால் கிருபரிடத்
ம் கருணையிருந்தாலும், மிக்க மரியாதைக்குரியவர்களான உன்
ர்க்களையும் உன் தாயவழி உறவினர்களையும் பூஜிக்கின்ற நீ கருத்
ரவை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பாமலிருந்
யும், மாதாவுக்கு ஸஹோதரனும் மத்ரராஜனுமான சல்யனை
த்து நீ தயையுள்ளவனுக்கிக் கொல்ல விருப்பமற்றவனாயிருந்தா
உன்னுடைய இந்தக் கார்யங்களில் ஒருகார்யமும் நல்லகாரிய
இல்லை நாமும் அனுமதி கொடுக்கிறோம் இந்தக் கார்யங்களில்
தோஷமும் இல்லை புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! பார்த்த!
ண்டவர்களைப்பற்றிப் பாபபுத்தியுள்ளவனும் மிக்க அற்பனுமான
ருக்கர்ணனைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் இப்பொழுது வதஞ்
தோஷமற்றவனே! துர்யோதனன் இரவில் புத்திரர்களுடன்
ப்பவளான உன் தாயாரை (அரக்குமாளிகையில்) எரிக்கும் விஷ
திலும் சூதாட்டத்திலும் உங்கள்விஷயத்தில் பிரவிர்த்தித்தது
ளிய) அந்த எல்லாக்கார்யங்களுக்கும் துராத்மாவான கர்ணனே
ணமென்பது நிச்சயம் பார்த்த! துராத்மாவான கர்ணன்
கெட்டபுத்தியுள்ளவனான துர்யோதனனை ஊக்கமூட்டுகிறான்
த்தில் பெருமைபேசிக்கொள்ளுகிறான் அவனை இப்பொழுது
ல் அர்ஜுன! திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரனான துர்யோத
உங்கள் விஷயத்தில் செய்த கொடிய செய்கைகளெல்லாவற்
கும் இப்பொழுது தூர்புத்தியுள்ளவனான கர்ணனே மூலம்
ர்யோதனன் எப்பொழுதும் கர்ணனை ரக்ஷகனாக நினைக்கிறானன்றோ?
னால், என்னைக்கூட்ட பராக்கிரமத்தினால் அடக்குவதற்கு
ப்பமுள்ளவனாயிருக்கிறான் கர்ணன் எல்லாப்பாண்டவர்களையும்
த்தில் பாணங்களால் நாசஞ்செய்யப்போகிறானென்று அரசா
ம் துரியோதனனுமாகிய இருவகையாருக்கும் எண்ணம் உறுதி
இருக்கிறது குந்திபுத்திர! துர்யோதனன் உன்னுடைய
த்தை அறிந்தவனாயிருந்தும் கர்ணனைத் துணையாகக்கொண்டு உன்
டு சண்டைசெய்ய விரும்புகிறான் கர்ணன், 'மஹாயுத்தத்தில்

ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற பார்த்தர்களையும் தாசார்ஹனென வாசு
தேவனையும் நான் ஜயிப்பேன் ' என்று நித்தியம் பிதற்றுகிறான் ' ப
குன! கர்ணன் யுத்தத்தில் தள்ளுகிறான். அவனை இப்பொழு
வதனுசெய சிறந்த பிரதாபசாலியான துரியோதனன் கர்ணனை ஆத
மாகக்கொண்டு உங்களிடங்களில் பாவமான செய்கையை ஸபையி
முன்பு நிதயம் செய்துவந்தான் மேலும், தார்த்தராஷ்டிராக
பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதர்களான ஆறு சூர
ளால் சூழப்பட்டவனும் சூரனும் பகைவர்களால் ஜயிக்கக்கூடாத
னும் பெரிய அம்புகளால் வீரர்களான துரோணர், அஸ்வத்தாம
கிருபர் இவர்களை நடுங்கச்செய்கிறவனும் சேனைகளை அழிக்கின்ற
னும் மஹாரதர்களை நன்றாக அடிக்கின்றவனும் மனிதர்களையும் கு
ரைகளையும் யானைகளையும் யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்புகிறவனு
பாணங்களால் பகைவர்களுடைய படையை எதிர்த்துக்கொண்டு வ
கின்றவனும் ஸுபத்ராபுத்திரனுமான அபிமன்யுவைக் கண்டு யு
த்தத்தில் பயந்து, யானைகள் வீரர்களை இழந்தவைகளாகவும் மஹார
கள் ரதங்களை இழந்தவர்களாகவும் திசைகளில் ஓடினார்கள் குதிரை
களை உயிரை இழந்தவைகளாகவும் காலாட்களை ஆயுதங்களை
உயிரையும் இழந்தவர்களாகவும் செய்கின்றவனும் காளையின் திமி
போன்ற தோளையுடையவனும் கௌரவர்களுக்கும் விருஷ்ணிகளு
கும் கீர்த்தியை உண்டுபண்ணுகின்றவனும் ஸுபத்ராதேவியி
புதல்வனுமான அபிமன்யுவின்விஷயத்தில் செய்தது என்னுடை
அவயவங்களை எரிக்கிறது மித்திர! உன்னிடத்தில் ஸத்யமா
சபதம் செய்கிறேன் மிக்ககொடிய மனமுள்ள பிரபுவான கர்ண
அப்பொழுது இருந்திருப்பானுகில் கொல்லப்பட்டிருப்பான் யுத்த
தில் அபிமன்யுவினுடைய முன்னிலையில் கர்ணன் நிற்கச்சக்தியற்ற
னன்றோ? கர்ணன் ஸுபத்ராபுத்திரனுடைய பாணங்களால் பிள
கப்பட்டும் பிரஜ்ஞையற்றும் ரக்தத்தினுல் நனைக்கப்பட்டும் பெ
மூச்சுவிட்டுக்கொண்டும் கோபத்தினுல் நன்றாக ஜ்வலித்துக்கொ
டும் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டும் திரும்பி ஓடுபவனுனான் பார
அந்தக்கர்ணன் யுத்தத்தில் ஆயுதவீழ்ச்சிகளால் உண்டுபண்ண
பட்ட [1] களைப்பையுடையவனுகவும் உத்ஸாஹத்தை இழந்தவனுக
ஓடுவதில் ஊக்கமுள்ளவனுகவும் தைரியத்தை இழந்து மனத்தளர்
உடையவனுகவும் நின்றான் பார்த்த! அந்தக்கர்ணன் அபிமன்யு
வினுடைய மஹாயுத்தத்தில் துரியோதனனைப் போர்க்களத்தில் கண

1 வேறுபாடம்

கேடி வெட்கமடைந்தவனுகி அந்த யுத்தகளத்தினின்றும் வில-
செல்லவில்லை. அவன் துரோணரைக்கண்டு அபிமன்யுவினுடைய
பாயத்தை வினவினன் துரோணருடைய கொடிய வசனத்
கேட்டு, பிறகு, வில்லை அறுத்தான் பிறகு, அந்தக் கானுல
மன்யுவின் ஆயுதம் அறுக்கப்பட்டதைக்கண்டு, ஐந்து மஹாரதா
ம், 'வஞ்சனையில் பண்டிதனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும்
ந்த அட்டஹாஸத்துடன்கூடியவனுமான அந்தக்கானனும், அரச
துரியோதனனும் அவனைச் சரமாரிகளால் (பரலோகத்துக்கு)
பபினர்கள் கானன், ஸபையில் பாண்டவர்களும் கௌரவர்
பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே (அவர்களுக்கு)முன்னிலே
திரௌபதியைப்பார்த்து, ' கிருஷ்ணையே ! பாண்டவர்கள்
துவிட்டார்கள் , சாஸ்வதமான நரகத்தை அடைந்துவிட்டார்
பருத்த நிதம்பங்களையுடையவளே ! மெதுவாகப் பேசுகிற
ா ! வேறு பர்த்தாவை வரித்துக்கொள் தாஸியாயிருக்கிற இப
பட்ட நீ திருதராஷ்டிரருடைய அரண்மனையில் பிரவேசிப
ாக இமைமயிர்கள் கோணலாயிருக்கும் கண்களையுடைய
ா ! உனக்குப் பதிகள் இல்லை கிருஷ்ணையே ! எவ்விதத்தினு
பாண்டவர்கள் உனக்கு (நாதர்கள்) ஆகப்போகிறதில்லை.
சாலி ! நீ அடிமையின் மனைவி மங்களகரியே ! நீ ஸ்வயமே
மையாயுமிருக்கிருய் இப்பொழுது துரியோதனராஜன் பூமியில
னுக எண்ணப்பட்டான் எல்லா அரசர்களும் இவனுடைய
கக்ஷேமத்தைப் பார்க்கின்றார்கள் கல்யாணி ! இப்பொழுது
பாண்டவர்கள், தார்த்தராஷ்டிரனுடைய தேஜஸினல், ஸமமாக
ார்ந்துகொண்டு ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கின்றார்கள் (ஆதலால்)
கள் எள்ளுப்பதர்களேயென்பது வெளிப்படை , நரகத்திலும்
ழுத்தப்பட்டுவிட்டார்கள் வேலைக்காரர்களபோலக் கௌரவ
ன . ஸதோத்திரம் செய்யப்போகிறார்கள் ' என்று குரூரமான
ாத்தை உரைத்தான் தனஞ்சய ! பாபத்தில் மனமுள்ளவனும்
வாறே அதிக கெட்டபுத்தியையுடையவனும் பாவியுமான கா
நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பாவமான வசனத்தை
த்தான் பொன்னல் சித்திரிக்கப்பட்டவைகளும் சாணைக்கல
தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகள் இந்தக்கானனுடைய
ரை நாசஞ்செய்துகொண்டு இந்தப்பாவியினுடைய அந்த வாக்கி
த்தத் தணிக்கப்போகின்றன யுத்தத்தில் இப்பொழுது உன
விழுங்கப்பட்டிருக்கிற கானனை, ஸ்வர்க்கத்தினின்று கீழே

இறஙகுவதில முயறசியுளளவனுக ஸவாககவாயிலை அடைநதிருக
ஒருவனைபபோலக கௌரவாகள பாாககடடும கௌரவயுததவீ
கள இபபொழுது உனனுடையவீாயததை யுதததில பாாககடடு
பாாதத ! ஸூதபுததிரன கொலலபபடட பிறகு, உனனை மஹார
ஞக அறியடடும ஐயா ! இபபொழுது [1] காகஙகளுடைய கூடட
ளும [2]வாயஸஙகளும கழுகுகளும நரிகளும ஸூதபுததிரனுடை
அவயவஙகளை இழுககடடும இபபொழுது உனனுல யுதததிலஅ
துததளளபபடடவனும கொலலபபடடவனுமான காணன கௌர
களுககுச சோகததையும பாணடவாகளுககு ஸநதோஷததை
உணடுபணணடடும விருதரனுடைய வதமானபிறகு, எலலாததே
களும இநதிரனைபபுகழநததுபோல இபபொழுது பாணடவாகளே
சோநது பாஞசாலாகள உனனைப [3] புகழடடும பாாதத ! இபபொ
ழுது காணனை யுதததில கொனறு உததமமான கீாததியைபபெ
றுச சோகததையும ஜவரததையும விடடவனும பநதுககளாலபுக
படடவனும ஆககடவாய பிரபுவான விஷணு நரஸிமமசரீரத
எடுததுத திதிபுததிரனும மஹாஸுரனுமான ஹிரணயகசிபு
கொனறதுபோல, நீயும கோரமான மஹாசரீரததை எடுதது யுத
தில ராதாபுதரனைககொல மிகக தோளவலியமைநதவனே ! உ
னைசசோநதவாகளைப பயததினினறு காபபாயாக 'ஆ! ஆ!' என
அலறுபவனும எளிமைபுறறவனும வியஸனமுறறவனும உன
டைய அமபுகளால பீடிககபபடடவனும பூமியிலவிழுகினறவனுமா
காணனை அரசாகள [4] பாாககடடும தனனுடைய ரகதததில
கினவனும பூமியில விழுநதுகிடபபவனும புரடடி அடிதத
தளளபபடட ஆயுதஙகளையுடையவனுமான காணனை இபபொழு
பநதுககள பாாககடடும இபபொழுது காணடீவததினுல பிர
கிககபபடும பாணஙகளால (அடிககபபடடு) [5]பெரிதான அநதகக
மானது ஆகாயததினினறு சநதிரனசிதறுவதுபோல ரததததினம
யில சிதறடடும மஹாவேகமுளளவைகளாக வநதுவிழுகினற
தக காணனுடையபாணஙகள இபபொழுது உனனுடைய பாண
ளால விரைவாக முனை அறுககபபடடவைகளாகப பூமியில சித
டும பரதாகளுளசிறநதவனே ! உனனுல இபபொழுது அநதகக
னுடையவிகரமமானது நாசஞசெயயபபடடபிறகு, எலலா அர
களும, திருமபி ஓடுகினறவாகளும உயிரைஇழநதவாகளும ஆ

1, 2 காகததின வகைகள 3 வேறுபாடம
4 'காணம' எனனும சொல இரடடிததலால விடபபடடது
5 வேறுபாடம

ம. காணன அவவாறு காலஞசெனறபிறகு, எலலாஉலகஙகளிலு
ளள விலலாளிகளுளளும அநதககாணனைச சிறநதவனெனறு
ணணுகினற கௌரவாகளும திசைகளைநோககிச செலலடடும.
ருதராஷடிரகுமாரனான அநதததுரியோதனனும இபபொழுது
பததினால பெருமபடையை இழநது பயததினால மனநிலை தவறி
வணுகித தன வீடடைநோககி ஓடடடும அவவாறே, ஜனஙகளுககு
தனும பூமிககு நாதனுமான தருதராஷடிரன, காணன நாசஞசெய
பபடடதைககேடடு இபபொழுது க்ஷணததில பரஜஞையை
ழநது பூமியில விழடடும பாரதத! எலலா யுததவீரரகளும இப
பொழுது உனனுடைய பராககிரமததை அறியடடும பாரத! பர
கரளுள சிறநதவனே! ஸபையினமததியில உனவிஷயததில துா
பாதனன உரைதத கடுஞசொறகளையும கெடடஎணணமுளள அவன
னவிஷயததிலசெயத வேறுபாவசசெயலகளையும உனனுடைய சரங
ா இபபொழுது நாசஞசெயயடடும பகைவாகளைத தவிககசசெய
வனே! காஜிககினறவனும அளவறற ஆணமையுளளவனுமான
றநத சததுருவை யுததததிலகொனறு கிருஷணையினுடைய கிலே
ரதைத தணி புருஷாகளுள சிறநதவனே! இபபொழுது எலலாப
கததிலும உனனுடையபாணஙகளால அடிககபபடட காணன
னனை எலலாவிலலாளிகளுளளும சிறநதவனாக எணணடடும.
ாதத! இபபொழுது காணன யுததததில காணடீவததினினறு
வளிபபடடவைகளும மேனியில பாயநதிருபபவைகளுமான
ணஙகளை முளளமபனறியானது முடகளைத தரிபபதுபோல ஏற
கொளளடடும வீர! ஒருவனாக எலலாப பாஞசாலாகளையும
னநதோறும நாசஞசெயதுகொணடு பாஞசால ரதிகாகளுடைய
டடததில காலனபோல ஸஞசரிககிற காணனை அடைநது மஹா
ாகள எவவாறு ஓடுவாாகள? சிநேகிதாகளிடதது மிகக அன
ளளவனே! எபபொழுதும ஸநதோஷமுளளவாகளும பகைவாகளை
டககும திறமையுளளவாகளுமான பாஞசாலாகள காணனிடததி
னறு பயநது திருமபாமலிருபபாாகளாகில, அவாகள யுததததில
வவாறுக அஸதிரஙகளால ஜவலிககினறவரும எலலா விலலாளிக
ளளும சூராயிருபபவரும (சததுருககளை) எரிககினறவரும
ரியததினால) மிககமேனமைபெறறவரும (ஒருவராலும) அவமதிக
 தகாதவரும சததுருவுமான அநதத துரோணரைககூட மிததிர
ாயத்துககாக எதிாதது விரைவாகபபோாபுரிநது ஜயிபபதறகுச
 திியுளளவாகளாவாாகள நெருபபானது விடடிறபூசசிகளுடைய

உயிரை வாஙகுவதுபோலச சூரனுனகாணன, எதிாததுவருகின
களும பலசாலிகளுமான அநதப பாஞசாலாகளுடைய உயிாகளே அ
களால வாஙகினன இதோ பாஞசாலாகள ஓடுகிறாாகள, நிக
மாகப போாவீராகளால தூாததியடிககபபடுகினறாாகள ப
களில சிறநதவனே! காணனுல அவவாறு செயயபபடடிருககி
களேப பாா, பாா மிககபாககுபலமுளளவனே! நனறுகவிருததிய
கினறவாகளும மிததிரனுககாக உயிரைவிடுகினறவாகளுமான
தச சூராகளே நெருபபுககொபபான காணனுடைய அஸதிரததினி
மீடசியடையசசெய எவனேஅடுததுப பெரியசேனேயானது
ஆறறலால விளஙகுகிறதோ அநதக காணனுல ரிஷிஸரேஷட
பாாககவ்ராமரிடததினினறு அபபொழுது அடையபபடடதும
லாச சேனேகளேயும தவிககசசெயகினறதும கோரருபமுளள
-பயஙகரமானதுமான அஸதிரததினுடைய கொடிய உருவமா
வெளிபபடுததபபடுகினறது பிரபுவே! யுததததில காணனு
விலலினினறு விடுபடுகினற - இநதபபாணஙகள ஒளியினுல சத
ஜனஙகளே நாசஞசெயதுகொணடு ஸஞசரிககினறன ஐ
மஹாதமாககளாலும எவவிததததினுலும தடுககமுடியாததான க
னுடைய அஸதிரததை யுததததில அடைநது இநதப பாஞச
கள சுழலுகினறாாகள, வேகமாக ஓடவும ஓடுகினறாாகள கா
ஜயிததவனும உறுதியானகோபமுளளவனுமான இநதப பீ
நானகு பககததிலும ஸருஞசயாகளால சூழபபடடவனுகக கூ
யுளள பாணஙகளால பீடிககபபடுகிறுன பாரத! மருநதயுவானகா
உபேகைஷபணணபபடுவானுகில, ரோகமானது தேகததை அ
பதுபோலப பாஞசாலாகளேயும ஸருஞசயாகளேயும பாணடவா
யும எரிபபான யுதிஷடிராருடைய சேனேயில ராதேயனே எதி
கேஷமமுளளவனுக வீடடுககுத திருமபிவரககூடிய யுததவி
உனனேததவிர வேறு ஒருவனேயும நான காணவிலலே பரதாக
சிறநதவனே! பாாதத! அபபடிபபடட காணனேக கூாமையு
பாணஙகளால நீ இபபொழுது கொனறு, (உனனுல) செயயபப
பிரதிஜஞையை நிறைவேறறிக கீாததியை அடைவாயாக நீ அ
வோ அரசாகளுடன காணனே யுததததில ஜயிககசசகதியுளளவ
யுததஞ செயபவாகளுள சிறநதவனே! வேறு ஒருவனும யு
தில ஜயிககச சகதியுளளவனுகான இது ஸதயமெனறு
குச சொலலுகிறேன பாாதத! நரோததம! இநதப பெரிய
யததைசசெயது, மஹாரதனுன காணனேககொனறு கிருதா

வும கருதிய பயனை அடைந்தவனாகவும ஸுகியாகவும இருப்பா
க' என்று சொன்னார்

எழுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனிடம் கர்ணனுடைய வதத்திற்குப்பின் நேரக் கூடியவற்றைக் கூறி அவனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்தது)

பாரதரே! அந்த அர்ஜுனன கேசவருடைய வசனததைக
ட்டு க்ஷணத்துக்குள் சோகம நீங்கி மிககமனககளிப்புள்ளவனு
ன' பிறகு, நாணகயிறறைத்துடைத்து விரைவாகக் காண்டீவ
னகிற விலலை உதறிக் கர்ணனுடைய நாசததினபொருட்டுக
யில தரிததுக் கேசவரைப்பார்த்து உரைக்கலானான ' கோவிந
ர! சென்றதையும நிகழ்வதையும வருவதையும படைப்பவரான
வான பிரஸன்னராயிருக்கப்பெற்ற எனக்கு நாதரான உமமால
ம நிச்சயமே மாதவரே! உமமைத் துணையாககொண்ட நான
ன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற மூவுலகங்களையும பரலோகத்தை அடை
பபேன மஹாயுததததில் கர்ணனைக்கொல்வதில் யாது ஸமசயம?
னார்த்தனரே! பாஞ்சாலர்களுடைய சேனை ஓடுவதைப் பார்க
ன்றன கர்ணன யுத்தத்தில பயமற்றவனபோல ஸஞ்சரிப்பதையும
ர்க்கிறேன விருஷ்ணிகுலத்தில உதித்தவரே! இந்திரனால பெரிய
ஜ்ராயுதம விடப்பட்டதுபோல நானகுபக்கத்திலும ஜ்வலிக்கின்ற
ர்க்கவாஸ்திரமானது கர்ணனால விடப்பட்டதையும பார்க்கிறேன
ஸுதேவரே! இந்தக் கர்ணனுடன யுத்தத்தில எனனால செய்யப
டுவதையன்றோ பூமியுள்ளவரையில எல்லாப்பிராணிகளும சொல்
ப்போகின்றன மாதவரே! இப்பொழுது காண்டீவத்தினின்று
டப்படுகின்றவைகளும பகைவரைக் கொல்லுகின்றவைகளும என
டைய கையினால பிரயோகிக்கப்படுகின்றவைகளுமான என
டைய விகர்ணமென்னும அமபுகள கர்ணனை மருத்துவை அடையும
ட செய்யப்போகின்றன அரசனான திருதராஷ்டிரன எந்தப்புத்தி
னால ராஜ்யத்துக்குத் தகாதவனான துர்யோதனனை ராஜ்யத்தில
பிஷேகஞ் செய்விததானோ அந்தத் தனது புத்தியை இப்பொழுது
கழந்துகொள்ளப்போகிறான மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! திருத
ஷ்டிரன இப்பொழுது அரசாட்சியினின்றும ஸுகத்தினின்றும
ரவாயத்தினின்றும ராஜ்யத்தினின்றும பட்டணத்தினின்றும அவ

வாறே புததிராகளிடததினினறும விடுபடபபோகிருன கே
தரே! எவன நறகுணமுளளவனைவிடடுக குணமிலலாதவனைத த
ணுககச செயகிருனே அவன சீககிரமாக நாசம வருமபோது செ
காலம துககிககிருன பகைவாகளுடைய காவததைஅழிபபவ
ஜனாததனரே! புஷபததைககணடு பழததில பேராவலுளள
ஞன ஒரு மனிதன பெரிய மாநதோபபை வெட்டிப பலாசவிருக
களைத தணணீா வாாதது வளாபபதில புததியைசசெலுததிப பி
பழததைககணடு எவவாறு துககபபடுவனே அவவாறே புஷபத
கணடு பேராவலுறற தருதராஷடிரனுககு இநதப பலததைகக
அதிகமான துககம உணடாகபபோகிறது ஸூதபுததிரன கொ
படடால, பிரபுவான திருதராஷடிரன இபபொழுது ஆசையை இ
தவனுவான இபபொழுது காணன கொலலபபடுவானுகில தா
தனனை ராஜயததினினறும தன உயிரினினறும ஆசையை இழ
ஞவான ஸததியமாக உமககுசசொலலுகிறேன இபபொழுது என
பாணஙகளால காணன துணடுதுணடாகச செயயபபடடதைகக
ஜனேஸ்வரனுன திருதராஷடிரன ஸமாதானததைபபறறிய
முடைய வாககியஙகளை நினைககடடும கேசவரே! இபபொழுது
தச சகுனி அமபுகளைச சூதாடடமாகவும காணடீவததைப பாச
யாகவும எனரததைதக காயகளை வைககும பலகையாகவும அறி
டும கோவிநதரே! இபபொழுது நான கூாமையுளள பாணஙக
காணனைககொனறு குநதியினபுதலவரான யுதிஷடிரராஜருடைய
மான தூககமிலலாமையைப போககபபோகிறேன இபபொ
அரசரான குநதிபுததிரா எனனுல ஸூதபுததிரன கொலலபப
வுடனே, மிககமனககளிபபுறறவராகவும பரீதியுளளவராகவும செ
காலம ஸுகததைத அடையபபோகிருா கேசவரே! இபபொழுத
ணனை உயிரினினறு நழுவுமபடி செயயககூடியதும (பகைவாகள
திருபபியடிககமுடியாததும ஒபபறறதுமான ஓா அமபை இநத
தததில பிரயோகிககபபோகிறேன மதுஸூதனரே! எனனைக செ
லும விஷயததில 'பலகுனனை நான கொலலுமவரையில என
காலகளையும கழுவ்வதிலலை' எனறு விரதம பூணடவனும தூா
வும பாவியுமான காணனுடைய விரததைதப பொயயாகசசெ
படிநதகணுககளுளள பாணஙகளால அவனுடைய சரீரததை ரத
னினறு கீழே தளளபபோகிறேன எவன பூமியில வேறு
மனிதனை யுததததில ஸமாததனெனறு ஒபபுககொளளுகிற
லையோ அநதக காணனுடைய இரதததைத இபபொழுது

கபபோகிறது ஸூதபுததிரனை காணன தன குணஙகளைப
நதுகொணடு திருதராஷடிரனுடைய ஸமமததினமேல
ளபதியை நோககி), 'கிருஷணையே! நீ கணவாகளை இழந
ாயிருககிருய' எனறு சொலலிய வசனததை எனனுடைய
மயுளள பாணஙகள பொயயாககசசெயயபபோகினறன (எனனு
ப பாணஙகள) கோபஙகொணட ஸாபபஙகளபோல அநதககாண
டய உதிரததைக குடிககபபோகினறன கைததோசசியுளள
னுல விடபபடடவைகளும மினனலொளிபோனற ஒளிபொருந
வைகளும காணடீவததினினறு விடபபடடவைகளுமான நாரா
ள காணனுககு உததமமான கதியைக கொடுககபபோகினறன
தயன பாணடவாகளை நிநதிததுககொணடு பாஞசாலியைபபறறி
பயின நடுவில சொலலிய கடுஞசொறகளை (நினைதது) இப
ழுது தாபததை அடைவான 'கிருஷணையே! இநதபபாணட
ள எளளுபபதாகள, வீரயமிலலாதவாகள, ஆணமையை இழநத
ள' எனறும 'நான உஙகளைப பாணடவாகளிடததிலிருநது உண
ா பயததினினறு காககபபோகிறேன' எனறும சொனனன
ரத! நான இபபொழுது புததிராகளுடனகூடின பாணடவாகளை
ளையும கொலலபபோகிறேன' எனறு அவன சொலலிய வச
ததை எனனுடைய கூரியபாணஙகள ஸூாயபுததிரனும ஸூதபுத
னும துராததமாவுமான அவனைககொனறு பொயயாகச செயயப
கினறன மதுஸூதனரே! எவனுடைய வீரயததை ஆதாரமாகக
ணடு துாயோதனன (அகஙகாரததினுல) மிகுநத மனததை
டயவனுயிருககிருனே அநதககாணனை இபபொழுது நான யுததத
கொலலபபோகிறேன காணன இபபொழுது கொலலபபடுவ
ல அரசனுடனகூடின தாாததராஷடிராகள ஸிமமததைககணட
கஙகள பயபபடுவதுபோலப பயநது திசைகளை நோககி ஓடிவிடு
கள இபபொழுது புததிராகளோடும நணபாகளோடும காணன
னுல யுததததில கொலலபபடடால துாயோதனராஜன பூமியைப
ககமாடடான அதிகபபொறுமையுளளவனை துாயோதனன,
பொழுது, காணன கொலலபபடடதைககணடு எனனை யுததததில
லாவிலலாளிகளுளளும சிறநதவனுக எணணடடும துாயோத
புததிராகளோடும பௌததிராகளோடும மநதிரிகளோடும
றுததுககளோடுமகூட மனோரதஙகளை இழநதவனும பிதாவி
டய ராஜயததில ஆசையறறவனும ஆதாரமிலலாதவனுமாவான
பொழுது அரசரான தாமபுததிரா பகைவாகள கொலலபபெறறவ

ராவா இபபொழுது துாயோதனன, விளஙகுகினற செலவததை யும ராஜயததையும இழககபபோகிறுன மாதவரே! விகாதத குமாரனை காணனும பீஷமரும துரோணரும யுததததில கொ லபபடட பிறகு எநதசசேனையானது பிரவேசிததது (அரசனே) [1] வி விககுமோ அநதசசேனையானது பயமடைநதுவிடடது தாமா னுடைய புதலவரான யுதிஷடிரரை நணபாகளும முன அறிய படடவாகளான பிராமமணாகளும இனறுமுதல அரசராக எண ஆனநதமடையடடும இனறு சூரியகுமாரனை காணன என கொலலபபடடானெனபதைககேடடுப படகவாததிய முழககததே தேவதாஸதானபூஜையை (ஜனஙகள) செயயடடும கோவிநதரே! மி புஜபலமுளளவரே! இபபொழுது காணன கொலலபபடடால ஜ கள நெடுநாளாகச செயய உததேசிததிருககிற தேவதைகளுடை ஆராதனததை விதிபபடி செயயடடும ஹருஷீகேசரே! இ பொழுது இநத மனோரதமானது நிறைவேறினவுடன, மாதாவா குநதிதேவியும தரௌபதியும விரைவுடன ஒருவரையொரு கடடிககொளளடடும மாதவரே! இபபொழுது காணன கொல படுவானுகில குளிாநத கணணால நீா பாரும, பாணடவாகளுள மூ தவரான யுதிஷடிரரும பூஜயனுன விருகோதரனும பாககட நான பெரியோாகளை அபிவாதனஞசெயது இளையவாகளால அபிவ னஞசெயயபபெறறு இருகைகளாலும ஆலிஙகனமசெயது பெ ரீததியை அடையபபோகிறேன வாஸுதேவரே! இபபொழு காணன கொலலபபடடவுடன, தேவாகள அாஜுனனைப புகழ கொணடு ஸவாககததை அடையடடும தவததையே பொரு ககொணட மஹரிஷிகளும் ஒனறுசோநது ஸநதோஷமுளளவ ளாகச செலலடடும கிருஷணரே! இரணடு ரதிகாகளுககு நோ தவைரதமெனனும சணடையில ஸவயஸாசியான எனனால கொல படட காணனைப பாாதது இபபொழுது மூவுலகஙகளும என டைய ஆணமையை அறியடடும மாதவரே! இனறு நா விலலாளிகளுககும ரததுககும பாணஙகளுககும காணடீவமெ கிற விலலுககும கடனைததீாததவனுகப போகிறேன வாஸுதே ரே! இநதிரன சமபரனைக கொனறதுபோல யுததததில காணனை கொனறு பதினமூனறு வருஷகாலமாகச சோதது வைக்கபபடடிரு கிற பெருநதுககததை விலககபபோகிறேன இனறு யுததததில னை கொலலபபடடால, யுததததில மிததிரகாாயததில விருபபமு

---

1 வேறு பாடம

றாரதாகளான ஸோமகாகள மேறகொணட நறகாரியம நிறை
றினவாகளாக ஸநதோஷமடையடடும மாதவரே! இபபொழுது
தயகிககுப பிரீதியுணடாககும விததததை நான அறியேன நான
ததில காணனேயும வெறறியினுல மேமபடடவாகளான அவ
டைய புததிராகளேயும கொனறு பீமனுககும ஸாதயகிககும நகுல
றதேவாகளுககும வீரனுன தருஷடதயுமனனுககும சிகணடிக
பிரீதியைச செயயபபோகிறேன விருஷணிகுலததில உதிதத
ர! ஏகாநதததில தாமராஜருககு (காணவத) சபததததைப பிரதிஜ
நசெயதபடி, காணனே மஹாயுதததில கொனறு இபபொழுது
ளியாகாமலிருககும தனமையை அடையபபோகிறேன கோப
ளவனும கௌரவாகளோடு யுததஞசெயகினறவனும ஸௌதபுத
னேக கொலலுகினறவனுமான தனஞசயனே யுதததில (எலலோ
) இனறு பாாககடடும நான இபபொழுது சததுருககளில சிறந
ஞன ஸௌதபுததிரனேக கொலலுகினறேனெனறு மறுபடியுமே
புகழசசியை உமககு முனனிலேயில சொலவேன உலகததில
வேதததில எனககுநிகரானவன எவன இருககிறுன? பராககிர
திலாவது எனககு எவன நிகராவன? பொறுமையில எனககு ஸம
மனிதன வேறு எவன இருககிறுன? கருணேயில எனககு ஒப
மனிதன வேறு எவன இருககிறுன? சிறநத விலலேயுடையவ
ன நான எனனுடைய தோளவலிமையினுல தேவாகளேயும அஸு
களேயும ஒனறு சோநதிருககினற எலலாபபிராணிகளேயும அவ
மடையுமபடி செயவேன சிறநதவீராகளுடைய வலலமையைக
டினும எனனுடைய வலலமையே மேலானதெனறு தெரிநது
ளும அபபடிபபடட நான ஒருவனுகவே எலலாக கௌரவா
யும பாஹலிகாகளேயும விரைவாக எதிாதது, பனிககாலஙகழிநத
கு உலாநத காடடை அடைநத நெருபபு எரிபபதுபோலக காணடீ
தினுல (விடப்படும) பாணஙகளுடைய ஜவாலேயினுல பலாதகார
க விரைவில எரிபபேன எனனுடைய இநத இருகைகளும அமபுக
ல கீறபபடடிருககினறன விலலும யுதததில பாணஙகளுடன
யதாகவும வளேககபபடடதாகவுமிருககிறது இநதஇருகாலகளும
ரேகைகளுடனும தவஜரேகைகளுடனும கூடியவைகளாக இருக
றன யுததததை அடைநதிருககினற எனனேபபோனறவனே
ராகள)[1] ஜயிககமாடடாாகள' எனறுன" எனறு கூறினுன

---

1 வேறு பாடம

எழுபததோனபதாவது அதயாயம

(த்வந்துவ யுத்தம்)

திருதராஷடிரன, "அபபா! பாணடவாகளுககும ஸருஞ களுககும எனனைசசோநதவாகளுககும நிலைகாண முடியாததும ம பயஙகரமுமான எதிாபபு ஏறபடடுத தனஞசயனும காணடே யுதததுககாகச சென்றபிறகு, அநத யுததகளததில அநத யுத் எவவாறு நடநதது?" என்று வினவ, ஸஞசயன சொலலலானன

"பெரிய தவஜஙகளுளளவையும நனகு எதிாததவையும பே ளுடைய சபதஙகளால அதிக ஒலியுளளவையும ரணகளததில நி திருககினறவையுமான அவாகளுடைய சேனைகள மழைககாலத காறறினல தளளபபடட மேகஙகளபோலக காஜிததன பெ யானைகளாகிற மேகஙகளால சூழபபடடதும அஸதிரஙகளாகிற ஜ தோடு கூடியதும நானகுவித வாதயஙகளுடைய சபதஙகளுட சககரஙகளுடைய தனியினினறு உணடாகிற சததததுடனும தவனியுடனும கூடியதும தஙகததினல சிததிரிககபபடடிருககிற தஙகளாகிற மினனலகளுடன கூடியதும அமபுகளும கததிக நாராசஙகளும மஹாஸதிரஙகளுமாகிற தாரைகளுடனகூடிய பயஙகரமான வேகமுளளதும இரததவெளளததைப பெருககச கினறதும கததிகளால நிரமபியதும கூததிரியாகளுடைய உயி நாசஞசெயவதும காலநதவறி உணடானதும குரூரமாயிருககின மான அநதககெடுதலான மழையானது ஜனஙகளுககுக கலககத உணடுபணணுகிறதாகியது அனேக ரதிகாகள ஒனறு சோநது ரதிகனைச சூழநதுகொணடு (அவனுககு) மரணததை உணடுபண ஞாகள அவவாறே, ஒரு ரதிகன ஒரு ரதிகனையும சிறநத அ ரதிகாகளையும நாசஞசெயதான ஒரு ரதிகன ஸாரதியோடும குதி களோடும கூடின ஒருரதிகனை யமனுககு வசபபடடவனகச செ தான ஒருவன ஒருயானையினல அனேக ரதிகாகளையும குதிரை யும மருதயுவின வசததை அடையசசெயதான அவவாறே, ப தன ஸாரதிகளோடுமகுதிரைகளோடுஙகூடினதோகளையும யானை யும எலலாசசததுருககளையும குதிரைககாராகளுடனகூடின குதி களையும காலாடகளுடைய கூடடஙகளையும பாணஸமூகஙகளால துயுவுககு வசபபடுமபடிசெயதான கிருபரும சிகணடியும யுதத காக எதிாததாகள ஸாதயகியான்வன துாயோதனனை எதிாதத ஸுருதஸரவஸ தரோணபுததிரரோடெதிாததான யுதாமனயு சித

னனேடுஎதிாததான ரதிகனும ஸருஞசயனுமானஉததமெளஜஸ
ணனுடைய புததிரனுன ஸுஷேணனே எதிாததான ஸஹதேவன
தாடியும காநதாரதேசாதிபதியுமான சகுனியை ஒரு சிஙகமான து
ரியகானயை எதிாபபதுபோல எதிாததான யெளவனமுளளநகுல
ததிரனுன சதானீகன, யெளவனமுளள காணபுததிரனுன விருஷ
னனேபபாணஸமூகஙகளால அடிததான சூரனுனகாணபுததிரனும
ஞசாலீபுததிரனுன சதாநீகனே அனேகபாணவாஷஙகளாலஅடித
ன ரதிகாகளுளசிறநதவனும ஆசசாயகரமாகயுததஞசெயபவனும
தரீபுததிரனுமான நகுலன கிருதவாமாவை எதிாததான பாஞ
லாகளுககுத தலைவனும ஸேனுபதியுமான தருஷடதயுமனன
சனேகளுடனகூடின காணனே எதிாததான பாரதரே! துசசாஸ
ன, பரதகுலததிலுதிததவனும வாயைததிறநதிருககும யமன
ால விளஙகுபவனும கரூானும யுதததில பயஙகரனும சஸதிர
ரிகளுள சிறநதவனும ஸஹிககததகாதவேகமுளளவனுமான அந
ப பீமனே எதிாததான அவவாறே, வீரனுன உததமெளஜஸ அநத
ததததில பலாதகாரமாகக காணபுததிரனேக கொனறுன, அவ
டைய தலையையும அறுததான அவனுடையமுடியானது ஒலியி
ல பூமியையும ஆகாயததையும எதிரொலியிடுமபடிசெயதுகொணடு
மியில விழுநதது பூமியிலவிழுநத ஸுஷேணனுடைய தலையைக
ணடு காணன அபபொழுது துககமுறறவனுகிப பிறகு கோபததி
ல அநத உததமெளஜஸினுடைய குதிரைகளேயும தேரையும
காடியையும நலலநுனியுளளவைகளும கூாமையுளளவைகளுமான
ணஙகளால அறுததான அநத உததமெளஜஸ கூாமையுளள அமபு
ளாலும பிரகாசிககினற கததியினுலும கிருபரை அடிதது (அவ
டைய) பினபககததை ரகூஷிககினற வீராகளேயுமகொனறு, பிறகு,
கணடியினுடைய ரதததினமீதேறினுன ரதததிலிருககிற சிகணடி
ானவன கிருபா ரதததை இழநததைககணடு அவரை அமபுகளால
டிககவிருமபவிலலை துரோணபுததிரா கிருபருடைய அநதத
தரைச சூழநதுகொணடு சேறறில ஆழநத பசுவைபபோலக கரை
யறறினா பொறகவசமணிநதவனும வாயுவுககுப புததிரனுமான
மன கோடைககாலததில உசசியை அடைநதிருககினற சூரியன
போல (பராகாசிததுககொணடு) கூாமையுளள அமபுகளால உமமு
டய குமாராகளுடையபடையை அதிகமாகத தவிககச செயதான

எணபதாவது அதயாயம

(பீமஸேனனுககும் விசோகனுக்கும் ஸம்வாதம்)

பிறகு, கைகலநத யுததததில, அனேகசததருககளால சூ
படட ஒருவனுன பீமன, மஹாயுததததில ஸாரதியைபபாா
'ஸாரதியே! இபபொழுது நீ தாாததராஷடிராகளுடைய சேனை
குறிதது (குதிரைகளை) நடதது வேகததோடு குதிரைகளுடனசெ
இநதத தாாததராஷடிராகளை யமனிடததில அனுபபுகிறேன' என
சொனனுன பீமஸேனனுல இவவாறு தூணடபபடட அநத ஸார
கடியவேகததுடன, பீமன அநதச சேனையை எதிாகக விருமபி
இடததில உமமுடைய புததிராகளுடைய சேனையைககுறிதது வி
வாகசசெனறுன பிறகு, மறறகெளரவாகள யானைகளோடும ரத
ளோடும குதிரைகளோடும காலாடகளோடும நானகுபககததி
அவனை எதிாததாாகள அவாகள, மிககவேகமுளள பீமனுடையசிற
குதிரையைப பாணஸமூகஙகளால நாறபுறஙகளிலும அடிததாாக
பிறகு, மிககவலிமையமைநத பீமன வருகினற அமபுகளை ஸவா
மயமான கடடுககளுளள பாணஙகளால வெடடினுன பொறபு
முள்ள அந்தப பாணஙகள பீமனுடைய பாணஙகளால இரண
வும மூனருகவும அறுககபபடடுக கீழேவிழுநதன அரசரே! பிற
சிறநத அரசாகளுடைய மததியில பீமனுல கொலலபபடுகிற யா
கள ரதிகாகள யெளவனமுளள குதிரைகள இவறறின கோரமும மி
பெரிதுமான சபதமானது அபபொழுது வஜராததினுல பிளககபபட
மலைகளுடைய சபதமபோலத தோனறியது பீமனுடைய சிற
பாணஙகளால பிளககபபடடு வதமசெயயபபடுகினற அநதச சிற
அரசாகள, பறவைகள மலாகளுககாக மாததைநோககி வருவதுபோ
யுததததில எலலாபபககததிலும பீமனைநோககி எதிாததுவநதாாக
உமமுடைய சேனையானது எதிாததுசசெலலுஙகாலததில முடிவ
வேகமுளளவனுன அநதபபீமன, பிரளயகாலததில காலதணடதை
கையிற கொணடவனும நாசஞசெயபவனும எரிகக எணணஙகொ
டவனும பிராணிகளை அழிபபவனுமான காலனபோல வேகத
வெளிபபடுததினுன ஊழிககாலததில பிரஜைகளைககவாகினறவ
வாயைததிறநதுகொணடு வருகினறவனுமான காலனுடைய (வே
ததை) பிராணிகள தாஙகமாடடாததுபோல யுததததில அதிக வே
முளளவனுன அநதபபீமனுடைய அதிகவேகததைத தாஙகுவதற
உமமைசசோநதவாகள வலலமையுளளவாகள ஆகவிலலை பாரதரே

கு, யுததததில மஹா தமாவான பீமனுல ஙனருக எரிககபபடுகினற
தசேனையானது, அவனுல துரததியடிககபபடடதாகவும பயாத
வும, பெரிய காறறினுல மேகஙகளுடைய கூடடஙகள சிதற
ககபபடுவதுபோலத திசைகளில சிதற அடிககபபடடது பிறகு,
ந்த புததியுளளவனும மிகக வலிமையுளளவனுமான அநதப பீம
னன, மறுபடியுமே ஸநதோஷமுளளவனுக ஸாரதியைபபாாததது,
ூத! ஒனறுசோநது வருகினற தோகளையும கொடிகளையும நம
ச சோநதவைகளா, பிறருடையவைகளா என று தெரிநதுகொள
தமசெயகினறவனுன நான ஒனறையும அறியவிலலை அஜாக
நயுளளவனுன நான எனனுடைய சேனையை (ஆயுதஙகளால)
ாமலிருககவேணடும சோகததை விடடவாகளான சததுருக
நானகுபகஙததிலும பாாததுப பெரியகோபமானது மறுபடி
அதிகமாக எனனை வநதடைகிறது அரசரான யுதிஷடிரா
பததை அடைநதிருககிருா அாஜுனன வாாமையால அனேக
ஙகளை நினைககிறேன தாமராஜா பகைவாகளுடைய மததியில
னை விடடுவிடடுச சென றதினுலுணடான இநதத துககததைத
கிறேன இவா உயிரோடிருககிருரோ, இலலையோ, நான அறி
ன. அாஜுனனையும நான அறியேன அதனுல, எனககு இப
ழுது அதிகதுககம உணடாகிறது அதிகப பிரஸிததிபெறற அப
படட நான அதிக பலமுளள பகைவாபடையை நாசஞசெய
ன யுதததினமததியில ஒனறுகூடியிருககினற இநதசசேனை
கொனறு இபபொழுது உனனுடன பரீதியடைநதவனுகபபோகி
ன ஸூத! எனதேரிலுளள எலலா அமபுபபெடடிகளையும
ஙகளையும பாாததுப பாணஙகளுள அதிகமாயிருபபவறறின
க எனனவெனபதையும தொகை எனனவெனபதையும எனககு
நது சொலவாயாக ஸாரதியே! பாணஙகள எததனை ஆயிரஙக
ககினறன? எததனை நூறுகளிருககினறன? இதனை விரைவாக
ககுசசொல' எனறுசொனனுன
விசோகன, 'வீரரே! இபபொழுது உமககுக காரியஸிததியைத
க்கூடிய எலலாவறறையும அறிநது இவவணணம கூறுவேன.
யாகள, காமபோஜாகள, ஸௌராஷடிராகள, பாஹலீகாகள,
லசசாகள, ஸூமமாகள, பரதஙகணாகள, மதராகள, வஙகாகள,
ராகள, குளிநதாகள, ஆனாததகாகள, ஆவாததகாகள, மலைநாடடு
ாகள ஆகிய இவாகளெலலாரும சிறநத ஆயுதஙகளைததரிததது
மை நாறபககஙகளிலும சூழநதுசூழநது பிறகு ஸிமமநாதஞசெய

தாகள வீரரே! உமமுடைய இநததேதரில கூாமையுளளவை
ளும நனகு துவைநதவைகளுமான பனனீராயிரம பலலஙகள இ
கினறன அறுபதினுயிரம பாணஙகளிருககினறன அவவா
பதினுயிரககணககான கூூரஙகளும பலலஙகளுமிருககினற
வீரரே! குநதீபுததிரரே! இரணடாயிரம நாராசஙகளும மூவாயி
பாதரஙகளும இருககினறன பாணடு நநதனரே! ஆறுஎருது
பூட்டிய வணடிகள சுமககமுடியாத அவவளவு ஆயுதஙகள மி
திருககினறன கறறறிநதவரே! ஆயிரககணககாக இவைகளைப
யோகமசெயயும உமககுக கதாயுத பலமும கததியினபல
கைவனமையுமிருககினறன ஈட்டிகளும உலககைகளும சகதிக
எறிவளையஙகளும இருககினறன ஆயுதஙகள குறைபடுமெனறு
பயபபடவேணடாம' எனறு கூறினன பீமஸேனன, 'வீசே
யுததததில பீமஸேனன பகைவரை விடாதவன, ஒருவனுகவே
ததில பகைவாகளை ஜயிததான' எனறு எலலா உலகததிலும
ணிகள எனனுடைய பிரதிஜஞையை நிசசயமாக இனறைககே நி
வேறினதாகச சொலலட்டும விருமபபபட்ட விஷயஙகளுள
ஒனறே (எனககு) ஸிததிககட்டும தேவாகள எனனுடைய இ
விருபபததைப பூரணமாக நிறைவேறறட்டும ஸூத! இபபொ
எனகையிலிருபபவைகளும எலலா அரசாகளையும கொலலுகினற
களும அதிகவேகமுளளவைகளுமான பாணஙகளால மூடபப
தும கோரரூபமுளளதுமான யுததமானது சூரியனைமறைபப
மருதயுவினுலகததிறகொபபானதும ஆகபபோகிறது ஸூத! யு
தில பீமஸேனன மூழ்கிபபோயவிட்டான, அலலது, ஒரு
இருநதுசொணடு யுதததததில கௌரவாகளைவெனருன' என
விருததாநதமானது அரசாகளுள பாலாவரையில தெரிநததாக
கினறது எலலாககௌரவாகளும யுதததததில விழட்டும ஜன
சிறுகுழநதைகளவரையில எனனைபபுகழட்டும நானொருவனு
அவாகளனைவாகளையும சீழே தளளபபோகிறேன அவாகளனை
ளுமாவது எனனைக கொலலட்டும உததமமான செயகையை வி
கிற தேவாகள எனனுடைய இநதவிருபபததை ஸபலமாகச
யட்டும கேசவரை ஸாரதியாககொணட ரதிகன யஜஞ
அழைககபபட்டிருககும இநதிரனைபபோல விரைவாக இங
கிறுன பிளககபபடுகினற இநதப பாரதசேனையைப பா
அரசாகள யாதுகாரணததினுல ஓடுகிருாகள? சிறநதபுததியு
னும புருஷாகளுள உததமனுமான ஸவயஸாசி இநதச சே

ர்வாகப பாணஙகளினுல வயகதமாக மூடுகினருன விசோக! யுத
தில, தவஜஙகளையும ஓடுகினற யானைகளையும குதிரைகளையும
ட்டகூட்டஙகளையும பாா ஸாரதியே! பாணஙகளாலும சகதி
லும அடிககபபட்டுச சிதறிபபோயிருககினற தோகளையும
ர திகாகளையும பாா வஜராயுததகிறகு ஸமமான வேகமுளள
களும ஸவாணமயமான இறகுககறறைகளாலடாநதவைகளு
ர் தனஞசயனுடைய பாணஙகளால கவரபபட்டிருககினறதும
கமாகப பீடிககபபடுகினறதுமான இநதக கௌரவசேனையானது
ககடி நானகுபககததிலும நிறைககபபடுகினறது இநத ரதஙக
குதிரைகளும யானைகளும காலாட்களுடைய கூட்டஙகளை அதி
கத துகைததுககொணடு ஓடுகினறன எலலாககௌரவாகளும
மயககஙகொணடவாகளாக, தீயெரிவதைககணடு பயநத யானை
பபோல ஓடுகினருாகள விசோக! யுததததில 'ஹா! ஹா!'
று அலறும பெரியயானைகள பேரொலிகளை வெளியிடுகினறன'
று கூறினன

விசோகன, 'பீமஸேனரே! இசசமயததில காணடீவததினு
ப அதிகோரமான இநதத்தவனியை நீா கேடகவிலலையா? கோபங
ணடிருககினற பாாததனுல இழுககபபட்ட நாணகயிறறின ஒலி
ல உமமுடைய இநத இருகாதுகளும செவிடாகாமலிருககினற
ா? பாணடுநநதனரே! உமமுடைய எலலாவிருபபஙகளும நிறை
றிவிட்டன யானைபபடையில இதோ வானரம காணபபடுகிறது.
ததமேகததில மினனல பிரகாசிபபதுபோலபிரகாசிககினற நாண
றைபபாரும இநத வானரமானது தனஞசயனுடைய தவஜத
நுனியிலேறி யுதததில பகைவாகளின கூட்டஙகளைப பயம
டயசசெயதுகொணடு நானகுபககததிலும பாாககினறது நேரில
தது நானே இதனிடததினினறு பயமடைகிறேன விசிததிர
ா இநதததனஞசயனுடைய கிரீடமானது அதிகமாகப பிரகாசிக
றது கிரீடததிலிருககும சிறநதஇநத ரததினமும சூரியனுடைய
தியோனற காநதியையுடையதாக விளஙகுகினறது பயஙகரமா
ம வெணணிறமுளள மேகமபோலபபிரகாசிககினறதும நலல ஒலி
ளதுமான தேவதததமெனனும சஙகததைப பககததில பாரும,
ரே! கடிவாளஙகளைக கைபிறபிடிததவரும பகைவருடையபடைக
நுழைகிறவருமான ஜனாததனருடைய சூரியனுடைய ஒளி
னறஒளியுடையதும நடுவில வஜரமிழைதததும முனையில கததி
ாடு கூடியதும அவருடைய பககததிலிருபபதும அவருடைய

கீாததியை விருததிசெயவதும யாதவாகளால எபபொழுதும
கபபடுவதுமான சககரததைபபாரும ஸாளவிருக்ஷஙகளுககொ
பெரியயானைகளுடைய துதிககைகள க்ஷுரஙகளால அறுககப
இதோ விழுகினறன அநதக கிரீடியினுல மறுபடியும அமபு
அறுககபபடட யானைகள மாவுததாகளோடுகூடியவைகளாக வ
ளால அடிககபபடடிருககிற மலைகளபோலக கீழேவிழுநதன கு
தனரே! அவவாறே, மிககசிறபபுறறதும சநதிரனுடைய வ
போனற வாணமுடையதுமான அநத வாஸுதேவருடைய ப
ஜனயததையுமபாரும மாாபில மிகஜவலிககினற கௌஸதுப ரத
ததையும விஜயததைககொடுககககூடிய வனமாலையையும பாரும
களுள சிறநதவனும சிறநதாததைதயுடையவனுமான பாாததன
தசசததுருககளின சேனையை நிசசயமாகத துரததிககொணடு,
ணிறமுளள மேகமபோனற நிறமுளளவைகளும வாஸுதேவ
ஓடடபபடடவைகளுமான சிறநத குதிரைகளோடு வருகி
பாணஙகளால பிளககபபடட ரதஙகளையும குதிரைகளையும கால
ளுடைய கூடடஙகளையும பாரும தேவராஜனுடைய காநதிபோ
காநதியையுடையவனுன உமமுடைய இளையஸகோதரனுலே இ
சேனைகள கருடனுடைய காறறினுல பெரியகாடுகள விழுவதுபே
கீழேவிழுகினறன யுததததில கிரீடியினுல பெரிய அமபுகளால
ரைகளோடும ஸாரதிகளோடும சோநது நாசஞசெயயப
இநநாஜூறுதோகளையும எழுநாறுயானைகளையும அனேகாகள
காலாடகளையும குதிரைவீராகளையும [1] பாரும பலவானுன இ
அாஜுனன சிததிரமான கிரகமபோலக கௌரவாகளை நா
செயதுகொணடு உமமுடைய பககததைநோககி எதிரில வருகிறு
விருபபஙகள நிறைவேறபபெறறவராகிறீா உமமுடைய பகை
கள மாணடாாகள உமமுடையபலமும நீணடஆயுளும விரு
அடையடடும' எனறுன பீமஸேனன, 'ஸாரதியே! நீ பிரியதை
சொனனதனுல மிகக மனககளிபபுறற நான உனககுச சிறநத
னுககு கிராமஙகளைக கொடுககிறேன விசோக! நீ எனககு ஆ
னனைதெரிவிததால உனககு நூறுதாஸிகளையும இருபது ரத
ளையும கொடுககிறேன்' எனறு சொனனுன

1 'ரதாந' எனபது விடபபடடது

எணபததோராவது அதயாயம.

(பார்த்தனுடைய பராக்கிரமமும், துர்யோதனனுல் ஏவப்பட்ட சதனி யைப் பீமன் தோல்வி அடையச் செய்ததும்)

யுததததில ரதஙகளுடைய சபததலதயும ஸிமமநாததலதயும கேட்டு, அாஜுனன, கோவிநதரைப பாாதது, 'குதிரைகளைச சீககிா மாக நடததும' எனறு சொனனுன. கோவிநதா, அாஜுனனுடைய வாாததைலயககேட்டு, அவனைப்பாாதது, 'பீமனிருககுமிடததிறகு இதோ நான அதிசீகாமாகச செலலுகிறேன' எனறு சொனனுா செலலுகினற அநத அாஜுனனை பனியையும சஙகததையும போனற நிறமுளளவைகளும பொனனுலும முததுககளாலும மணி களாலும செயயபபட்ட கவசமபூணடவைகளுமான குதிரைகள, சம்பனைககொலல எணணஙகொணடு வஜராயுததலதக கையிலபிடிதத இநதிரனை அககாலததில குதிரைகள அநத யுததததில தாஙகியது போலத தாஙகின கோபஙகொணடவாகளும ரதஙகளுடனும குதி ரைகளுடனும யானைகளுடனும காலாடகூடடஙகளுடனும கூடியவா களுமான புருஷஸரேஷடாகள பாணஙகளுடைய ஒளிகளினுலும சக ரஙகளுடைய ஓரஙகளிலுணடாகினற சபதஙகளினுலும குளமபடிச சபதஙகளினுலும பூமியையும திசைகளையும நனமுக ஓலியடையும படி செயதுகொணடு ஜயததைககருதி எதிாததுச சென்முாகள பெரியவரே! அவாகளுககும பாாததனுககும தேகஙகளையும உயிரை யும பாவததையும நாசஞசெயகினற நலலயுததமானது (முறகாலத தில) மூவுலகஙகளின நிமிததமாக ஜயசீலாகளுள உததமரும வினை யாடுகினறவருமான விஷணுவுககு அஸுராகளோடு யுததம நோந ததுபோல நோநதது கிரீடதாரியான அாஜுனன ஒருவனுக இருநது கொணடே அவாகளால பிரயோகிககபபட்ட பறபலவிதமான அநத ஆயுததலதத துணடாககி கூஷுரஙகளாலும அாததசநதிரபாணஙக களாலும கூாமையுளள பலலஙகளாலும அவாகளுடைய தலைகளையும கைகளையும குடைகளையும சாமரஙகளையும கொடிகளையும குதிரை களையும ரதஙகளையம காலாடகளுடைய கூடடஙகளையும யானைகளை யும பலவாமுகத துணடாககினுன பலவாறு அறுககபபட்ட அவை பெருங்காறறினுல முறிததுத தளளபபட்ட காடுகளபோலப பூமியில விழுநதன பொனவிரிபபுககளால மூடபபட்டவைகளும கொடித துணிகளுடனும கொடிகளுடனும யுததவீராகளுடனும கூடினவை களும அலஙகாரமாகச செயயபபட்டவைகளும பொறபுஙகஙகளுளள பாணஙகளால

H சஙு

நிறைக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான பெரிய யானைகள் எரிகின்ற மலைகள்போல் விளங்கின. தனஞ்சயன் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்குச் சமமான உத்தமபாணங்களால் யானைகளையுங் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் பிளந்து காண்டீவத்தைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் முற்காலத்தில் இந்திரன் பலன் என்னும் அஸுரனை வதஞ்செய்வதற்காகச் சென்றதுபோல் விரைவாகச் சென்றான். பிறகு, புருஷஸ்ரேஷ்டனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் மஹாபாகுபலமுள்ளவனுமான அந்த அர்ஜுனன், மகரமானது ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசிப்பது போல் ஸைன்யத்தில் பிரவேசித்தான். அரசரே! ரதங்களோடும் காலாட்களோடுங்கூடியவர்களும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் குதிரைவீரர்களாலும் அதிகரித்தவர்களுமான உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக அந்தப் பாண்டவனை விரைவாக எதிர்த்து அருகில் வந்தார்கள். பார்த்தனைக் குறித்து வருகின்ற அவர்களுடைய மிக்க பெரிதான சப்தமானது கலக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலத்தினது ஒலிபோலத் தோன்றியது. அந்த மஹாரதர்களோ யுத்தத்தில் பிராணபயத்தைவிட்டு அந்தப் புருஷஸ்ரேஷ்டனைப் புலிகள்போல எதிர்த்துவந்தனர். அந்த இடத்தில் சரமாரிகளைப் பொழிந்துகொண்டு வருகின்ற அந்தக் கௌரவவீரர்களுடைய படையை, அர்ஜுனன், பெருங்காற்று மேகங்களைச் சிதறச் செய்வதுபோலச் சிதறச் செய்தான். (பகைவர்களை) நன்றாக அடிப்பவர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளுமான அந்தவீரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ரதஸமூகங்களோடுகூடி அர்ஜுனனை எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தார்கள். பிறகு, அர்ஜுனன் ஆயிரக்கணக்கான தேர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் பாணங்களால் யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினான். யுத்தத்தில் பார்த்தனுடைய வில்லினின்று விடுபடுகின்ற பாணங்களால் கொல்லப்படுகின்ற அந்த மஹாரதர்கள் பயம் உண்டாகவே ஆங்காங்கு பதுங்கினார்கள். அர்ஜுனன் அவர்களுள் முயற்சியுள்ளவர்களும் மஹாரதர்களுமான நானூறு வீரர்களைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் யமனுடைய வீட்டை அடையச்செய்தான். யுத்தத்தில் பற்பல அடையாளங்களுள்ள கூர்மையான பாணங்களால் பீடிக்கப்படுகின்ற அந்த வீரர்கள் அர்ஜுனனைவிட்டுவிட்டுப் பத்துத்திசைகளிலும் ஓடினார்கள். ஸேனாமுகத்தில் ஓடுகின்ற அந்தவீரர்களுடைய பெரியசப்தமானது மலையை அடைந்து சிதறுகின்ற மேகஸமூகத்தினுடைய சப்தம் போலத் தோன்றியது. உமக்கு மங்களம். ஐயா! குந்திபுத்திரனான அர்ஜு

ன அநதசசேனையைப பாணஙகளால நனருக அடி-ததுத துரததி
ஐதபுததிரனுடைய படைககு எதிராகசசெனருன பகைவாகளை
ிாததுசசெலலுகினற அநத அாஜுனனுடைய பெரியசபதமானது
றகாலததில ஸாபபஙகளுககாகப பறநதுவருகினற கருடனுடைய
ததமபோல உணடாயிறறு அாஜுனனைப பாாபபதில மிகுநத ஆவ
ளளவனும மஹாபலசாலியுமான பீமஸேனன அநதச சபதததைக
டடு அதிகய பிரீதியுளளவனுனன மஹாராஜரே! பராதாபசாலி
ன பீமஸேனன அாஜுனனவருகினறதைக கேடடமாததிரததி
யே உயிரில பறறைவிடடு உமதுசேனையை அடி-ததான வாயுவி
டைய வீரயததுககு ஒபபான வீரயமுளளவனும வேகததில
யுவுககுசசமமாக இருபபவனும சிறநத பிரதாபமுளளவனுமவாயு
குப புததிரனுமான பீமன வாயுவைபபோல ஸஞசரிததான ராஜ
ரேஷடரே! ஜனநாதரே! மகாராஜரே! அவனுல துனபுறுததப
கினற உமமுடைய சேனையானது ஸமுததிரததில உடைபபட்ட
ககலமபோலக கீழே அமுநதியது பீமன கைததோசசியைககாண
நதுககொணடு அபபொழுது அநதசசேனையை யமனுடைய வீட
கு அனுபபபபோகிறவனுக உககிரமான பாணஙகளால அறுத
ன பாரதரே! அநத யுததததில யுததவீராகள யுகம முடியுங
லத்தில காலனுடையபலமபோனற அதிமானுஷமான பீமனுடைய
ததைககணடு விசேஷமாகப பயமடைநதாாகள பாரதரே! பீம
னுல அவவாறு பயஙகரமான பலமுளள வீராகள அடிககபபட
து கணடு அரசனுன துரியோதனன இநத வசனததை உரைகக
னுன பரதாகளுள சிறநதவரே! துரியோதனன யுததததில மஹா
லாளிகளான எலலாசசேனததலைவாகளையும யுததவீராகளையும
ாககி, 'பீமனைககொலலுஙகள அவன கொலலபபடடால பாண
சேனை முழுவதுமகொலலபபடடதெனறு எணணுகிறேன' எனறு
டளையிடடான அரசாகள உமது புததிரனுடைய அநதக கட
ளயை ஏறறுககொணடு பீமனைச சரமாரிகளால நாறபுறததிலும
றுக மூடினாகள ராஜேநதிரரே! வேநதரே! அனேகயானைகளும
ததில விருபபமுளள மனிதாகளும ரததததிலவிருபபவாகளும விரு
ாதரனைச சூழநதுகொணடாாகள மனனரே! நாறபுறஙகளிலுமு
தச சூராகளால சூழபபடடவனும பரதவமசததில உதிததவாகு
ள சிறநதவனுமான அநதசசூரன நக்ஷததிரஙகளால சூழபபடட
திரனபோல விளஙகினுன மஹாராஜரே! வடடமானரேகையுடன
டன பூாணசநதிரன விளஙகுவதுபோல யுததததில பாாகக இனி

மையான அநதப புருஷஶரேஷடன, யுததததில விஜயனேடு வே
றுமையிலலாதவனுகவே விளஙகினன கோபததினுலசிவநத கணக
புடையவாகளும சூராகளுமான அநத அரசாகள அனைவரும விருே
தரனைக கொலலவேணடுமெனகிற எணணமுளளவாகளாக அவனமீ
சரமாரியைப பொழிநதாகள பீமன படிநதகணுககளுளள பாண
ளால அநதப பெருஞசேனையைப பிளநது ஒரு மீனுனது ஜலதத
வலையினினறு வெளிபபடுவதுபோல யுததததினினறு வெளிப
டான பாரதரே [1] பீமன, திருமபாதவைகளான பதினுயிரம யா
களையும இரணடு லகஷததிருநூறு மனிதாகளையும ஐயாயிரம குதி
களையும நூறுரதிகாகளையுமகொனறு, இரததவெளளததுடனகூடி
நதியைப பெருகியோடச செயதான புருஷஶரேஷடனுன பீம
இரததமாகிற ஜலததுடனகூடியதும ரதஙகளாகிற சுழலகளுளள
யானைகளாகிற பெருமீனகளால நாறபககததிலும சூழபபடட
மனிதாகளாகிற மீனகளையும குதிரைகளாகிற முதலைகளையுமுடை
தும மயிாகளாகிற பாசிகளும புலதரைகளுமுளளதும அறுககபபட
கைகளாகிற சிறநத ஸாபபஙகளுடன கூடியதும அனேகரதனஙகளை
கவாநதுகொணடுபோகினறதும தொடைகளாகிற முதலைகளையுடை
தும மாமஸஙகளாகிற சேறறையுடையதும தலைகளாகிற கறகள
நனறுகச சூழபபடடதும விறகளாகிற நாணலகளையுடையதும
புகளாகிற [1] தெபபஙகளையுடையதும கதாயுதஙகளும பரிகஙகள
கொடிகளுமுளளதும குடைகளாகிற அனனபபறவைகளையுடைய
தவஜஙகளுடனகூடியதும உததமமான தலைபபாகைகளாகிற நுர
ளுளளதும ஆரஙகளாகிற தாமரைமலாகளுககு உதபததிஸதான
யிருபபதும பூமியிலுணடான புழுதிகளாகிற அலைகளுடைய வரி
களையுடையதும சிறநத வீராகளுடைய செயகைகளுடனகூடிய
யுததததில மிகக பயமுளளவாகளால தாணடமுடியாததும யு
வீராகளாகிற முதலைகளையுடையதும யுததபூமியில யமனுடைய வ
ஸதானததைக குறிததுசசெலலுவதும வைதரணிபோல உககி
யிருபபதும மனுஷைதரியமறறவாகளால எவவிததததிலும தா
முடியாததும அவவாறு கோரமாயிருபபதும தாணட முடி
ததும பயபபடுகிறவாகளுககுப பயததை விருததி பணணு
றதுமான ஒரு நதியைக கணபபொழுதில பெருககச செயதா
ரதிகாகளுள சிறநதவனுன பாணடுநநதனன சென்ற சென்ற இ

1 வேறு பாடம

லெல்லாம் லக்ஷக்கணக்காக யுத்தவீரர்கள் எதிர்த்து வந்தார்
மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் இவ்வாறு செய்யப்
ட செய்கையைக்கண்டு துர்யோதனன் சகுனியைப் பார்த்து,
மா! யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான பீமஸேனனைக் கொல்
ன ஜயிக்கப்பட்டால் பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது
க்கப்பட்டதென்றே எண்ணுகிறேன்' என்றான் மஹாராஜரே!
கு, சிறந்த பிரதாபமுள்ள சகுனி 'பெரும்போருக்கு ஸன்னத்த
ப பிராதாக்களால் சூழப்பட்டுச் சென்றான் வீரனான அந்தச
ணி யுத்தத்தில் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள அந்தப் பீமனை
ரத்துக் கரையானது ஸமுத்திரத்தைத் தடுப்பதுபோலத் தடுத்
ன கூர்மையுள்ள அம்புகளால் தடுக்கப்படுகின்ற பீமன் அந்தச
னியை நோக்கித் திரும்பினான் ராஜஸ்ரேஷ்டரே! சகுனி
தப்பீமனுடைய இடவிலாப்பக்கத்திலும் நடுமார்பிலும் தங்கக
ிள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான நாராசங
ப பிரயோகித்தான் கோரரூபமுள்ளவைகளும் கழுகிறகுகள்
ட்டவைகளுமான அந்த அம்புகள் மஹாத்மாவான பாண்டவ
டைய கவசத்தை உடைத்து அழுந்தின பாரதரே! யுத்தத்தில்
ுக அடிக்கப்பட்ட அந்தப்பீமன் ரோஷத்தினால் ஸுவர்ணத்தின
ித்துப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஓர் அம்பைப் பிரயோகித்
ன அரசரே! நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவனும் மஹாபலசாலியும்
கவான்களைத் தவிக்கச்செய்பவனுமான சகுனி, வருகின்ற அந்தக
ரமான பாணத்தை ஏழாகத் துண்டாக்கினான் ஜனங்களுக்கு
ரே! அது பூமியில் விழுந்தவுடன், பீமன் கோபங்கொண்டு சிரித்
கொண்டே ஒரு பல்லத்தினால் சகுனியினுடைய வில்லை வெட்டி
ர. அரசரே! பிரதாபசாலியான சகுனி அறுக்கப்பட்ட அந்த
லை எறிந்துவிட்டு வேகத்துடன் வேறு வில்லையும் பதினாறு
ங்களையும் எடுத்துப் படிந்தகணுக்களுள்ள அந்தப்பல்லங்களுள
ண்டு பல்லங்களால் அவனுடைய ஸாரதியையும் ஏழுபல்லங
ல பீமனையும் அடித்து ஒரு பல்லத்தினால் த்வஜத்தையும்
ண்டு பல்லங்களால் குடையையும் நான்கு பல்லங்களால் நான்கு
ிரைகளையும் அடித்தான் மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலி
ன பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் பொற்பிடியுள்ள
க்கினாலாகிய சக்தியைப் பிரயோகித்தான் பீமனுடைய கையி
எறியப்பட்டதும் ஸர்ப்பத்தினுடைய நாவைப்போல அசை
மான அந்தச் சக்தியானது யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான

சகுனியினமீது விரைவாக விழுநதது ஜனநாதரே! பிறகு, அ
கோபஙகொணட சகுனி பொனனலஙகாரமுளள அநதச சகதியை
பிடிதது அதனையே பீமஸேனனமீது எறிநதான அநதச்சகதியா
மானது மஹாதமாவான பாணடவனுடைய இடககையைப பிள
கொணடு ஆகாயததினினறு நழுவின மினனலபோல அபபொழு
பூமியில விழுநதது மஹாராஜரே! பிறகு, கௌரவாகள நானகு
கததிலும பெருஙகூசசலிடடனா பீமனோ பலசாலிகளுடைய அ
ஸிமமநாததைதப பொறுககவிலலை ராஜேநதிரரே! மஹாபலச
யான பீமன விரைவுடன வேறுவிலலை எடுதது நாணேறறி ஸி
நாததைத வெளியிடடு யுதததில சகுனியினுடைய சேனையை
முகூாததததுககுளளாக அமபுகளால மூடினன அரசரே! மஹா
சாலியான பீமன விரைபவனுகி அநதச சகுனியினுடைய நானகு
ளைகளையும ஸாரதியையுஙகொனறு ஒரு பலலததினுல தவஜததை
அறுததான புருஷஶ்ரேஷடனன சகுனி சினததினுல கண
சிவநது பெருமூசசுவிடடுககொணடு குதிரைகள கொலலபபட
தேரை விடடு விலலை விரைவாக நாணேலி செயதுகொணடு (பூமி
னினறன அரசரே! சகுனி நானகு பககததிலும அமபுகளால
வாறு பீமனை அடிததான பிரதாபசாலியான பீமஸேனன அ
கோபஙகொணடவனுகித திருபபியடிதது அவனுடைய விலலை
துணடாககிக கூாமையுளள அமபுகளால அடிததான பலசாலிய
சததுருவினுல அதிகமாக அடிககபபடடவனும பகைவாகளை நா
செயபவனுமான காநதாரராஜன அபபொழுது குறறுயிருளளவனு
கீழேவிழுநதான அரசரே! பிறகு, சகுனி தளாசசியுறறவனுயி
கிறுனெனபதை அறிநது உமமுடைய புததிரன யுதததில பீம
னன பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, அவனை ரததுடன தே
டததுககுக கொணடுபோனன பிரபுவே! துனபமுறறு மெயமய
திருககிற சகுனியைககணடு பீமஸேனனிடததிலிருநது உணட
பயததினுல நடுககமுறற கௌரவாகள புறஙகாடடுபவாகளா
திசைகளைநோககி ஓடினாகள அரசரே! சகுனியானவன சிறநத
லாளியான பீமஸேனனுல ஜயிக்கபபடவே, உமமுடைய புததிர
துரியோதனன அதிக பயததினுல மூடபபட்டு மாதுலனைபப
அதிக கவலையுளளவனுக வேகமுளள குதிரைகளோடு விலகிச
றுன பாரதரே! திருமபின அரசனைககணடு சேனைகள தவந
யுததஙகளைவிடடு நானகு பககததிலும் ஓடிவிடடன புறஙகா
ஓடுகினற அநத எலலாக கௌரவாகளையும கணடு பீமன நூற

ாககான அனேகபாணஙகளை இறைததுககொணடு வேகததுடன
ாததுவநதான அரசரே! யுததததில பீமனுல பீடிககபபடுகினற
களும புறஙகாட்டி ஒடுகினறவாகளுமான அநதககௌரவாகள கா
ன அடைநது நானகுபககததிலும நினருாகள. மஹாவீாயமுளள
வும மஹாபலசாலியுமான அநதக காணன (ஆபததாகிறகடலில
ழகினற) அவாகளுககு ஒரு திட்டானுன [1] அரசரே! புருஷ
ரேஷ்டரே! கெட்டகாலததில உடைபட்ட கபபலகளையுடைய
ுமிகள ஒருதிட்டைஅடைநது ஸுகமபெறுவதுபோல உமமைச
ாநதவாகள காணனைஅடைநது ஸுகததைஅடைநதாாகள அர
ா! அவாகள மனததில ஸமாதானததைஅடைநது நிலைபெறறு
று பரஸபரம ஸநதோஷததைஅடைநது மாணமவரையில திரும்
திலலை எனறு எணணி யுததததுககாக ஒனறுசோநதாாகள"
ருன

எணபத்திரணடாவது அதயாயம

(கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞசய! பீமஸேனனுல யுததததில ஸைன
கள முறியஅடிககபபட்டபிறகு, துரியோதனனுவதுசகுனியாவது
சிலாகளுள சிறநதவனுன காணனுவது எனனைசசாாநத யுததவீரா
ாவது கிருபாாவது கிருதவாமாவாவது துரோணபுததிராாவது
சாஸனனுவது யுததததில யாதுகூறினா? பீமன ஒருவனுகவே
ததில எனனைசசோநத எலலாவீராகளோடும போாபுரிநததமை
ல நான பாணடுபுததிரனுன பீமஸேனனுடைய பராககிரமததை
க ஆசசாயகரமெனறு எணணுகிறேன ராதேயன யுததவீராகள
யததில பிரதிஜஞைசெயதபடி (காரியஙகளைச) செயதானு? ஸஞ
! பகைவாகளை அழிபபவனுன காணன எலலாககௌரவாகளுக
ஸுகததைககொடுபபவன, கவசமபோனறவன, ஆதாரமாக
நபபவன, உயிரோடிருககும விருபபததுககுக காரணமாயிருபப
, அளவுகடநத வலலமைபொருநதினபீமஸேனனுல அநதக தன
ன நாசஞசெயயபபட்டதைககணடு விறபிடிததவாகளுள மிகச
நதவனுன காணன யுததததில யாதுசெயதான? ஜயிககமுடியாத
ளான எனனுடையபுததிராகளாவது மஹாரதாகளான அரசாச
வது யாதுசெயதனா? ஸஞசய! இவை அனைததையும எனககு

---

[1] ஒருசொல விட்டபபட்டது

உரைபபாயாக நீ ஸமாததனுயிருககிருய" எனறுவினவ, ஸ
யன சொலலலானுன

"மஹாராஜரே! பிறபகலில, பிரதாபசாலியான ஸுதபுததி
பீமஸேனன பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே எலலா ஸோ
களையும கொனருன பீமனும அதிகபலமுளள கௌரவசேனை
நாசஞசெயதான புததிசாலியான பீமஸேனனுல சேனை துரததப
கினறதைககணடு, காணன ஸாரதியைபபாாதது, 'எனனைப பா
லாகளிடம போகசசெய' எனறு கூறினுன பிறகு, மஹாபலசாலி
மதரராஜனுமானசலயன மஹாவேகமுளள வெணமையான குதி
களைச சைநயாகளைககுறிததும பாஞசாலாகளைககுறிததும க
களைககுறிததும நடததினுன பகைவாகளுடைய படையை அ
பவனுன சலயன பெரியசேனையில நுழைநது எஙகே எஙகே அ
ரதஙகள இருககினறனவோ அஙகே அஙகே குதிரைகளை ஸ
ஷததுடன நடததினுன பிரஜைகளுககு நாதரே! மேகமபோ
தும புலிததோலால நாறபுறஙகளிலும மூடபபடடதுமான அ
ரததைககணடு பாணடவாகளும பாஞசாலாகளும பயநதா
பிறகு, மஹாயுதததில மேகததினது இடிமுழககமபோனற
பிளககபபடுகினறமலையினது சபதமபோனறதுமான ரததினு
சபதமானது தோனறியது பிறகு, காணன கூாமையுளளவைக
காதுவரையில இழுததுவிடபபடடவைகளுமான அனேக அ
களால நூறுநூருகவும ஆயிரமாயிரமாகவும பாண்டவசேனை
கொனருன அவவாறு யுதததில காாயததைச செயகினறவ
(பகைவாகளால) ஜயிககபபடாதவனுமான அநதககாணனைப பெ
விலலையுடையவாகளான பாணடவாகளைச சோநத மஹாரதாகள
நதுகொணடாாகள சிகணடியும பீமனும பாாஷததனுன தருஷட
னனும நகுலனும ஸஹதேவனும தரௌபதிபுததிராகளும ஸா
யும சரமாாிகளால கொலல எணணஙகொணடவாகளாக அநதக
னைச சூழநதுகொணடாாகள யுதததில சூரனும நரஸ
டனுமான ஸாதயகியோ, அபபொழுது கூாமையுளள இருபதுபா
களால காணனைத தோளபூடடில அடிததான யுதததில க
னைச சிகணடி இருபததைநது பாணஙகளாலும தருஷடதயும
ஏழுபாணஙகளாலும தரௌபதிபுததிராகள அறுபததுநா
பாணஙகளாலும ஸஹதேவன ஏழுபாணஙகளாலும நகுலன
பாணஙகளாலும அடிததாாகள மஹாபலசாலியான பீமஸேன
யுதததில கோபஙகொணடவனுகப படிநதகணுககளுளள தெ

ா றுபாணஙகளால ராதேயனைத தோளபூடடில அடிததான.
ரகு, மிகக பலமுளளவனுன கானன அடடஹாசமசெயது உத
மானவிலலை நாணேுவிளுமுபபிக கூாமையுளளபாணஙகளை உறுதி
க இழுததுவிடடான அவாகளை ஐவைநதுபாணஙகளால திருபபி
டிததான பரதாகளிற சிறநதவரே! ராதேயன ஸாதயகியி
டைய விலலையும கொடியையும அறுதது அவனையும நடுமாாபில
ாபது பாணஙகளால அடிதது, பிறகு, கோபஙகொணடு முபபது
ணஙகளால பீமஸேனனையும அடிததான பெரியவரே! சததுருக
ாத தவிககசசெயகிறவனுன கானன ஒருபலலததினுல ஸஹ
வனுடைய கொடியைத துணடாககினுன ஸாரதியையும மூனறு
ணஙகளால கொனருன பரதாகளுள சிறநதவரே! அவன
ாகளின இமைகொடடும நேரததுககுள தரௌபதிபுததிரா
ாயும ரதஙகளை இழநதவாகளாகச செயதான அது ஆசசரி
ாயிருநதது கணுககள உடபடிநதுளள அமபுகளால அவாகள
னவாகளையும புறஙகாடடினவாகளாகசசெயது சூராகளான பாஞ
லாகளையும மஹாரதாகளான சைதயாகளையும அடிததான பிரஜா
கரே! யுததததில வதஞசெயயபபடுகினற அநதச சைதயா
ரும மாதஸயாகளும கானன ஒருவனையே எதிாதது விரை
க வநது அமபுததிரளகளை எயதாாகள மஹாரதனுன ஸூதபுத
ான அவாகளைக கூாமையுளள அமபுகளால கொனருன அரசரே!
ததததில வதஞசெயயபபடுகினற அநதச சைதயாகளும மாதஸயா
ரும ஸிமமததினிடம பயநதமிருகஙகளபோலப பயநது யுததததில
ஞாகள பாரதரே! பிரதாபசாலியான ஸூதபுததிரன ஒருவ
னவே யுததததில சூராகளைக கொனறதாகிய மிகக ஆசசாயகா
ன இநதசசெயகையை நான கணடேன. மஹாராஜரே! அதிக
கமுயலகினறவாகளும வலலமையுடன போாபுரிகினறவாகளும
லலாளிகளுமான பாணடவவீராகளை யுததததில பாணஙகளால
ததான பாரதரே! அநத யுததததில மஹாதமாவான காண
டைய லாகவததினுல எலலாததேவதைகளும ஸிததாகளும சார
ாகளுடன ஸநதோஷமடைநதாாகள துாயோதனனைச சோநத
ஹாவிலலாளிகள, சிறநத ரதிகாகளுள சிறநதவனும விலலாளி
ருள உததமனும புருஷஶரேஷடனுமான காணனைப பூஜிததாா
ா மஹாராஜரே! பிறகு, கானன வெயிறகாலததில நெருபபா
து எரிபபதுபோலப பகைவாகளுடைய படையை எரிததான.
ணனுல வதஞசெயயபபடுகினற அநதப பாணடவஸேனுவீரா

கள மஹாரதனான காணனைககணடு யுததததிலபயநது
காஙகு ஓடினாகள அநத மஹாயுததததில காணனுடை
சிறநத விலலினினறு விடுபடட கூாமையுளள அமபுகளால வ
செயயபபடுகினற பாஞசாலாகளுடைய பெரிய அழுகையெ
யானது தோனறியது பாணடவாகளுடைய பெருமபடையான
அநதச சபதததினால மிகக பயமடைநதது பகைவாகள அ
ஸமயததில காணன ஒருவனையே யுததததில போாவீரனென
எணணினாகள பகைவாகளை அழிபபவனான காணன மீண
அநத யுததததில ஆசசாயகரமான செயகையைச செயதா
பாணடவாகளனைவரும இவனைப பாாபபதறகுஞ சகதியறறவாக
னாகள ஜலபபிரவாகமானது சிறநத மலையை அணுகிப பிளக
படுவதுபோல அநதப பாணடவ சேனையானது காணனை அடை
பிளககபபடடது அரசரே! மிகக புஜபலமுளள காணனும யுத
தில புகைதணிநத தீபபோல ஜவலிததுககொணடும பாணட
களுடைய பெருமபடையை எரிததுககொணடும நினறான. ம
ராஜரே! வீரனான காணன வீராகளுடைய தலைகளையும குணட
களுடன கூடின காதுகளையும கைகளையும அமபுகளால வி
வாக அறுததான வேநதரே! யுததவீர விரததததை அனுஷ
கினற காணன யானைததநதததினால செயயபபடட பிடிகளையுடை
கததிகளையும தவஜஙகளையும சகதிகளையும குதிரைகளையும யா
களையும பறபல ரதஙகளையும கொடிகளையும விசிறிகளையும அச
களையும நுகததடிகளையும பறபல சகரஙகளையும பலவாறு துணட
கினான பாரதரே! அநத யுததததில காணனால கொலலபபட
யானைகளாலும குதிரைகளாலும நெருஙகமுடியாமலிருககினற போ
களமானது மாமஸஙகளாலும இரததஙகளாலும சேறுளளதாயிற
நாசஞசெயயபபடட குதிரைகளாலும காலாடகளாலும ரதஙக
ளும யானைகளாலும மேடுபளளமாகவும ஸமமாகவுமிருககினற (யு
ரஙகததில) ஒனறுமே அறியபபடவிலலை கோரமான பாணநத
மும காணனுடைய அஸதிரமும மிகுதியடையவே, தனனைசசோ
யுததவீராகளாவது பிறரைசசோநத யுததவீராகளாவது பரஸப
அறியபபடவிலலை மஹாராஜரே! காணனுடைய விலலினின
விடுபடடவைகளும ஸவாணபூஷணஙகளுடன கூடியவைகளுமா
பாணஙகளால பாணடவாகளுடைய மஹாரதாகள நனறாக மூடபப
டாாகள மஹாராஜரே! முயலகினறவாகளும பாணடவாகளை
சோநதவாகளுமான அநத மஹாரதாகள யுததததில ராதேய

டிககடி முறிய அடிககபபடடாாகள காடடில கோபஙகொணட
கம மிருககூடடஙகளைத தூததுவதுபோலப பகைவாகளான
ந்த பாஞசாலரதிகாகளைத தூததினை சிறநத பெருமபுகழை
டையவனான காணனே யுததததில போாவீராகளைப பயமடையச
யதுகொணடு ஓநாயானது பசுககளுடைய கூடடஙகளைத தூதது
துபோல அநதசசேனையைத தூததினை புறஙகாடடி ஓடுகினற
ணடவசேனையைக கணடு மஹாவிலலாளிகளான கெளரவாகள
யஙகரமான ஒலிகளை வெளியிடடுககொணடு அவவிடததில வநதாா
ராஜஸரேஷடரே! தூயோதனனே அதிக ஸநதோஷததுட
ம அதிக உதஸாஹததுடனும நானகுபககததிலும பறபலவாத
பஙகளை முழஙகசசெயதான அநத யுததததில முறியஅடிககப
டடவாகளும பெரியவிலலையுடையவாகளும புருஷஸரேஷடாகளும
ராகளுமான பாஞசாலாகள அபபொழுது மரணமவரையில திரும
பதிலலை எனறு எணணி (யுதததகிறகுத) திருமபினாாகள மஹா
ஜரே! பகைவாகளைத தவிககசசெயகிறவனும புருஷஸரேஷடனு
ன ராதேயன யுததததில திருமபிவநதிருககினறவாகளான அந
ச சூராகளைப் பலவாறுக நாசஞசெயதான பரதகுலததில உதிதத
ரே! அநதயுததததில காணனுலகோபததுடன பாணஙகளால இரு
று பாஞசாலரதிகாகளும நூறறுககணககுககு மேலான சைநயாக
ம கொலலபபடடாாகள பாரதரே! பகைவாகளை வாடடுகினறவ
ம காலன அநதகன இவாகளுடைய சரீரமபோனற சரீரததை
டையவனும சூரனுமான ஸூதபுததிரன தோகளின நடுவிடஙகளை
ம குதிரைகளுடைய முதுகுகளையும சூனயமாகவும யானைகளின
டாகளை மனிதாகளிலலாதவைகளாகவும காலாடகளை ஓடுகினறவாக
ாகவும செயது, நடுபபகலில சூரியனபோலப பாாககமுடியாதவ
கப பிரகாசிததான மஹாராஜரே! மஹாவிலலாளியும பகைவா
டடஙகளை அழிபபவனுமான காணன இவவாறு மனிதாகளையும
திரைகளையும ரதிகாகளையும யானைகளையும கொனறு நினறுன
ஹாபலசாலியான காலன பூதகணஙகளைக கொனறுநிறபதுபோல
ஹாரதனன அநதககாணன ஒருவனுககவே ஸோமகாகளைககொனறு
நினறுன கொலலபபடுகினறவாகளாக இருநதும, பாஞசாலாகள
நதமுனையில காணனைவிடடு விலகாமலிருநதமையால அவாக
டைய ஆசசரியகரமான வலலமையை அநத யுததததில கண
டாம .அரசனும துசசாஸனனும அவவாறே சாதவானுடைய
மாரரான கிருபரும அஸவததாமாவும கிருதவாமாவும மஹாபல

சாலியான சகுனியும நூறு நூருகவும ஆயிரம ஆயிரமாகவும பாண்டவசேனையைக் கொனறாாகள ராஜேநதிரரே[1] உணமையான பராக்ரமமுளளவாகளும ஸஹோதராகளுமான காணபுததிராகள இருவரும கோபமுளளவாகளாகப பாணடவாகளுடைய படையை இங்கும அஙகுமாகக கொனறாாகள அசசமயததில கரூரமானதும பெரிய துனபததை உணடுபணணுகினறதுமான பெரியயுததம நடநதது அவவாறே, சூராகளான பாணடவாகளும திருஷடதயுமனனும சிகணடியும மிகக கோபஙகொணடவாகளான தரௌபதீ புததிராகளும உமமுடைய சேனையை எதிாதது நாசஞசெயதாாகள இவவாறு, பாணடவாகளுடைய படைககு ஆஙகாஙகு இநத நாசமுணடாயிறறு மஹாபலசாலியான பீமனை அணுகி உமமைச சோநதவாகளுககும யுததததில நாசமுணடாயிறறு

எணபததுமூனறுவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் விருப்பப்படி மாதவர் தேரைக் கர்ணனருகிற் செலுத்தியதும், சல்யன் கர்ணனை உத்ஸாஹப்படுத்தியதும, கர்ணன அர்ஜுனனைப்புகழ்ந்து அவனைக் கொல்வதாகச் சபதம உரைத்ததும், ஸங்குல யுத்தமும்)

சததுருவீராகளைக கொலலுகினறவனும பீபதஸு எனகிற பெயாபெறறவனும புருஷஶ்ரேஷடனுமான பலகுனன, தனிததனியாகக கௌரவாகளுடைய சேனையைக கொனறு, மஹாயுததததில ஸூதபுததிரனுடைய பராபரபபைககணடு, ரததததையே ஜலமாககொணடதும, [1] மாமஸஙகளாலும ஊனீராலும எலுமபுகளாலும சேறுளளதும், மனுஷயாகளுடைய தலைகளாகிற கறகளுளளதும, யானைகளாலும குதிரைகளாலுமமைநத கரையுடனகூடியதும, நனறுகச சிதறியிருககினற சூராகளுடைய எலுமபுககூடடததினால வியாபிககபபடடதும, காககைகளாலும கழுகுகளாலும எதிரொலியுளளதாகச செயயபபடடதும, குடைகளாகிற அனனஙகளோடும தெபபததோடுஙகூடியதும, வீராகளாகிறமரஙகளை அடிததுககொணடு போகினறதும, ஹாரஙகளாகிற தாமரைமடுககளையுடையதும, சிறநத தலைபபாகைகளாகிற நுரைகளுளளதும, விறகளும பாணஙகளும தவஜஙகளுமுளளதும, மனிதாகளுடைய சிறியமணடையோடுகளுடன

---

[1] இரணடு சொறகள விடபபடடன

யதும, கேடகஙகளும கவசஙகளுமாகிற சுழலோடுகூடியதும,
களாகிறதெபபஙகளால நிரமபியதும, ஐயததில விருபபமுறறவா
ல ஸுலபமாகத தாணடககூடியதும, பயநதவாகளால எவவிததி
மதாணடமுடியாததுமான ஒரு நதியை உணடுபணணி, வாஸு
வரைபபாாதது, இநத வாககியததை உரைககலானுன 'கிருஷணு'
நரஙகததில ஸூதபுததிரனுடைய கொடியானது இதோ காணப
றது பீமஸேனனமுதலான இநத வீராகளும மஹாரதனேடு
ாபுரிகிறுாகள ஜனாததனரே! இதோ பாஞசாலாகள காணனிடம
நது ஓடுகினறுாகள இதோ தூாயோதனராஜன வெணமையான
டபிடிககபபடடவனுகக காணனுல முறிய அடிககபபடட பாஞசா
ளை ஓடுமபடி செயதுகொணடு அதிகமாகப பிரகாசிககிறுன
தபுததிரனுல ரக்ஷிககபபடுகினற கிருபரும கிருதவாமாவும மஹா
ான அஸவததாமாவும அரசனைக காபபாறறுகிறுாகள நமமால
லலபபடாமறபோனுல அவாகள ஸோமகாகளுடன போாபுரிவாா
மாநவரே! கடிவாளம பிடிபபதில ஸமாததனும தோநடுவி
பபவனுமான இநதசசலயன காணனுடைய தேரினை நடததிக
ணடு மிக விளஙகுகிறுன அநத இடததில செலலவேணடுமென
புததி எனககு உணடாயிருககிறது அநத இடததிறகு என
டைய தேரினைநடததும யுதததில காணனைக கொலலாமல எவ
ததினுலும நான திருமபமாடடேன ஜனாததனரே! காணன,
பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, யுதததில பாாததா
யும மஹாரதாகளான ஸருஞசயாகளையும யுததகளததில மிசச
லாமல நாசமடையச செயயவேணடாம' என்று கூறினுன
பிறகு, கேசவா, ஸவயஸாசியுடன, துவநதுவயுததஞ் செயவதில
நபபமுளளவனும) மகிமைதஙகிய விலலைக கையிறகொணடவனு
ா காணனை லக்ஷியமவைதது உமமுடைய சேனையைககுறிதது
கததுடன விரைவாகசசெனறுா அரசரே! மஹாயுதததில
தக கேசவா எலலா இடஙகளிலுமிருககினற பாணடவலையஙக
சீககிரமாக யுதததில மனததேறுதலடையுமபடி செயவதற
ரதததோடு விரைவாகசசெனறுா பெரியவரே! பிறகு, இநதிர
டைய அஸதிரமானது பாவதஙகளில் விழுநதால உணடாகும சப
போல அநதப பாணடவனுடைய தேரொலியானது தோனறி
ஸதயமான பராககிரமமுளளவனும அளவிடமுடியாத பலமுள்
னுமான பாணடவன உமமுடைய சேனையை வெல்லக கருதிப
தான தேரொலியுடன எதிாததுசசெனறுன அவவாறு வரு,

னறவனும வெணமையான குதிரைகளையுடையவனும வா
தேவரை ஸாரதியாகக்கொணடவனுமான அநத அாஜுனர்
பாாததும, மஹாதமாவான வனுடைய கொடியையுங கணடும, ப
ராஜன, காணனைபபாாதது, 'காண! யுததததில எவனைபபற
கேடகிறுயோ வெணமையானகுதிரைகளையுடையவனும கிருஷண
ஸாரதியாகககொணடவனுமான அநதரதிகன இதோ பகைவா
அடிததுககொணடு வருகிறுன இதோ குநதீபுததிரன காண
மெனகிற விலலைப பிடிததுககொணடு நிறகினறனன அவனை
பொழுது கொலவாயாகில அது நமககு நனமையாகும கா
சநதிரபரதிமைகளையும நகஷததிரபரதிமைகளையும அடையாளமு
கொணடதும கொடிகளோடும கிணகிணிகளோடும கூடியதும
அாஜுனனுடைய விலலிலுள்ள இநத நாணகயிறுனது ஆகாயத
மினனலபோல இதோ பிரகாசிககிறது, பார இதோ பார்ததனுன
கொடிநுனியில நாறபுறஙகளையும பாாககினறதும பாாககிறவாக
குப பயததை விருததிபணணுகினறதும பயஙகரமுமான வான
காணபபடுகினறது பிரபுவே! பாணடவனுடைய ரதததில குதி
களை ஓடடுகினற வாஸுதேவருடைய சககரமும கதையும சஙக
சாாஙகமெனகிற விலலும இதோ காணபபடுகினறன ஸவயஸா
ஞல இழுததுவிடபபடுகிற காணடீவம இதோ ஒலிககிறது
தோசசியுள்ள அாஜுனனுல பிரயோகிககபபடட கூாமையுள்ள
தப பாணஙகள பகைவாகளை நாசஞ்செயகினறன (யுதததைவிட
ஓடாதவாகளான மனனாகளுடைய அகனறும நீணடும சிவநதும
கினற கணகளுள்ளவைகளும பூரணசநதிரனுக்கொபபான மு
ளுள்ளவைகளுமான தலைகளால இநதபபூமியானது பரபபபபடுகி
பரிகஙகள போனறவைகளும சநதனததினுல பூசபபடடவைக
திமிருள்ளவைகளுமான ரணசூராகளுடையகைகள ஆயுதஙகளுட
இதோ தளளபபடுகினறன குதிரைவீராகளோடு தளளபபடட
களும தளளபபடுகினறவைகளுமான குதிரைகள நுனிநாககுகக
தணகளும தெறிததுபபோனவைகளாக நாசமடைநது பூமி
படுககினறன மலைசசிகரஙகள போனறவைகளும இமய
பில உணடானவைகளுமான யானைகள பாாததனுல மததகங
னருக வெடடபபடடு இதோ மலைபோலவிழுகினறன கொ
படட இநத அரசாகள கநதாவநகரமபோனற ரதஙகளினின
புணயததின முடிவில ஸவாககவாஸிகள விமானததிலிரு
விழுவதுபோல விழுகினறுாகள ஸிமமததினுல ஆயிரககணக

பல மிருக்கூட்டம் நாசஞ்செய்யப்படுவதுபோலக் கிரீடியினால்
திகமாகத் துன்பத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற சைந
தைப்பார் காண்! சிறந்த ரதிகர்களைக் கொன்றுகொண்டு உன்னை
ாக்கவிரும்பி அர்ஜுனன் வருகிறான் ராதேய! [1]அந்த அர்ஜு
னைக்குறித்து நீ தடையின்றிச் செல்வாயாக அனேக சத்துருக்
ாக் கொல்லுகின்ற அர்ஜுனனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தி
ல் நான்குபக்கத்திலும் இந்தத் தார்த்தராஷ்டிரசேனையானது
ாவாகப் பிளக்கப்படுகிறது இந்தத் தனஞ்சயனுடைய தேக
னது மிக்க பரபரப்பை அடைந்திருப்பதனால் இவன் உன்னிமித்த
க எல்லாச்சேனைகளையும் விட்டு விரைவுபடுகிறானென்று நான்
னக்கிறேன் விருகோதரன் பீடிக்கப்படுந் தருணத்தில் கோபத்தி
ல் ஜ்வலிக்கின்ற பார்த்தன் உன்னைவிட்டு வேறெவனோடும் எதிர்த்
பு போர்புரிய எண்ணங்கொண்டு நிற்கமாட்டான் நிகரற்ற
ாாளியும் பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்பவனுமான பார்த்
ா, தர்மராஜா தேரிழந்து மிக அடித்துக் காயப்படுத்தப்
டிருப்பதைக் கண்டும், சிகண்டியும் ஸாத்யகியும் பார்ஷதனை
ருஷ்டத்யும்னனும் த்ரௌபதீகுமாரர்களும் யுதாமன்யுவும் உத்த
ளஜஸும் நகுலஸஹதேவர்களும் உனக்கு வசப்பட்டிருப்
பதைக் கண்டும், க்ரோதத்தினால் கண்கள் சிவந்து கோபமுண்டு
லா அரசர்களையும் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ள
கி விரைவாக உன்னை எதிர்த்து வருகிறான் அவன் சேனை
ாவிட்டுவிட்டு ஸம்சயமில்லாமல் நம்மைக்குறித்தே விரைந்து
ேரில் வருகிறான் காண்! நீ இவனை எதிர்த்துச்செல் (இவ்விஷ
த்தில்) வேறு வில்லாளி இல்லையன்றோ? கடலைக் கரை தடுப்பது
ால யுத்தத்தில் கோபமுள்ள அர்ஜுனனைத் தடுக்கக்கூடிய வில்
ளி உன்னைத்தவிர வேறொருவனை இவ்வுலகத்தில் நான் காண்
ில்லை இவனுக்குப் பக்கங்களிலும் பின்புறத்திலும் காவலை நான்
ணவில்லை இவன் ஒருவனாகவே உன்னை எதிர்த்து வருகிறான்
பயன்பெறுதலைப் பார் பகைவரைத் தவிக்கச்செய்கின்றவா
ான இந்தக் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்
வதற்கு நீ அல்லவோ வல்லமைபொருந்தியவன்? ராதாபுத்திர!
ாறுப்பு உன்னுடையதே தனஞ்சயனை எதிர்த்து முயற்சி
ய நீ பீஷ்மரோடும் துரோணரோடும் அச்வத்தாமாவோடும்
ருபரோடும் ஸமானனாயிருக்கிறாயன்றோ? வருகின்ற ஸவ்யஸாசியை

[1] 'பார்த' என்னும் சொல் விடப்பட்டது.

மஹாயுததததில தடுபபாயாக காண ! ஸாபபமபோல (நாககி
உதடுகளை) நககிககொளளுகிறவனும காளைபோலக காஜிககின
னும வனததிலிருககினற புலிபோனறவனுமான தனஞசய
வதஞசெயவாயாக மிககபலசாலிகளும துாயோதனனைச சே
வாகளுமான இநத அரசாகள அாஜுனனிடம பயநது நடுககமு
வாகளாகவும யுததததில விருபபமிலலாதவாகளாகவும யுதத
னினறு ஓடுகிறாாகள ஸூதநநதன ! ஓடுகினற அநத வீ
ளுடைய பயததைப போககககூடியமனிதன யுததததில உனை
தவிர வேறு ஒருவனுமிலலை புருஷஸ்ரேஷடனே ! இநதக கெ
வாகளைவரும யுததததில திடடைபபோலிருககிற உன
அடைநது உனனிடததினினறு காவலை விருமபினவாகளாக நிற
றாாகள ராதேய ! எவவிதததிலும வெலலமுடியாதவாகள
வைதேகாகளும அமபஷடாகளும காமபோஜாகளும நகனஜித
களும காநதாராகளும எநதத தைரியததினல யுததததில உன
ஜயிககபபடடாாகளோ அநதத தைரியததை உணடுபணணிககொ
பிறகு, பாணடவனை எதிாததுசசெல மிகக புஜபலமுளளவனே
பேராணமையில நிலைபெறறவனுக இருநது, கிரீடியினல ம
விககபபடுகினறவரும விருஷணிகுலததிலுதிததவருமான வா
தேவரையும எதிாததுசசெல' எனறுன காணன, 'சலய !
நிலைமையில நிறகிறாய இபபொழுதுதான நீ எனமனததுககு உ
பாக இருபபவன மிகக புஜபலமுளளவனே ! அவவாறே, தன
யனிடததில பயபபடாதவனுகவும தோறறுகிறாய சிகைஷபெ
ருககினற எனனுடைய இரணடுகைகளினபலததையும இபபொழு
பாா எனனுடைய பயிறசிவனமையையும பாா ஆணமையிற சி
தவனே ! நான ஒருவனுகவே இபபொழுது பாணடவாகளுடை
பெருமபடையைக கொலவேன , பிறகு, கிருஷணாாஜுனாகளை
கொலவேன உணமையை உனனிடததில உரைககிறேன அ
இரணடு வீராகளையும யுததததில கொலலாமல எவவிதததிலு
நான திருமபபபோகிறதிலலை அவாகளாலாவது அடிககபபடடு ந
படுபபேன யுததததில ஜயமானது நிலையறறதனறே? நான
பொழுது (அவாகளைக) கொனறே, அலலது (அவாகளால) ந
கொலலபபடடோ கிருதாாததனுகபபோகிறேன' எனறுகூறின
சலயன, 'காண ! மஹாரதாகள, ரதிகாகளுள சிறநதவீரனான இ
அாஜுனனை ஏகாகியாயிருநதாலே ஜயிககமுடியாதவனெனறு செ
லுகிறாாகள கிருஷணனுல நாறபுறததிலும காககபபடடிருககிற இ

ஜுனனை ஜயிகக எவன இவவுலகததில ஸாமாததியமுளளவன ?’
று சொனனுன
காணன, ‘இபபடிபபடட உததம ரதிகன உலகததில ஒருபொழு
இருநததிலலை நாம முழுதும கேடடிருககிறேம அபபடிப
ட இநதப பாாததனை எதிாததுப போாபுரியப போகிறேன
ரும போரில என தாணமையைப பாா கௌரவராஜகுமாரனுன இந
தோவீரன வெணமையான குதிரைகளோடு யுததபூமியில ஸஞ
ககிறுன இபபொழுது, அவனுவது எனனைக கஷடததை அடை
கபபோகிறுன காணனுவது அவனுககு நாசததை உணடுபண
வதில இநதச சமயததில ஸமாததனுவான ராஜகுமாரனுன
த அாஜுனனுடைய இரணடுகைகளும வோவையிலலாதவைகளும
கமறறவைகளும தழுமபுளளவைகளும பெரியவைகளுமாயிருக
றன திடமான ஆயுதஙகளையுடையவனும முயறசியுளளவனும
ச சுறுசுறுபபுளளவனுமான ஒரு யுததவீரன அாஜுனனுககு
ானனுக (உலகததில) இலலை இவன கழுகிறகுகளபூணட அனேக
ணஙகளையும எடுககிறுன, அவைகளை ஒருபாணமபோல விரை
நாணகயிறறிற பூடடி எயகிறுன அவைகள ஒருகுரோசதூரம
னறும வீணுகாமல (லக்ஷயததில) தாககுகினறன பூமியில எநத
தவீரன இவனுககு நிகராயிருககிறுன ? கிருஷணனைத துணையாகக
ணடவனும பராககிரமமுளளவனும அதிரதனுமான அாஜுனன
ாடவவனததில அககினியை மகிழவிததான. அபபொழுது
ாதமாவான கிருஷணன சககரததைப பெறறுன இடககையினு
அமபுகளைத தொடுககினறவனும நீணடகைகளையுடையவனும
ாமனமுளளவனும பாணடுவின புதலவனுமான அாஜுனன அக
னிடத்தினினறு காணடீவமெனகிற விலலையும வெணமையான
ரைகளகடடிய நலலசததமுளள உககிரமான ரததததையும திவய
முளள அமபறுததூணிகளையும தெயவததனமைவாயநத சஸ
ஙகளையும பெறறுன, இநதிரலோகததில கணககிட முடியாதவாக
ன தைதயாகளையும எலலாக காலகேயாகளையும கொனறுன, அந
தேவலோகததில தேவதததமெனகிற சஙகததையும பெறறுன.
த அாஜுனனைவிட மேலானமனிதன பூமியில எவனஇருககிறுன?
ப ! மஹானுபாவனும, மஹாதேவரை அஸதிரஙகளாலும நேரில
பத நலலயுதததகினுலும ஸநதோஷிககச செயதவனும, அவரிடத
ினறு மூவுலகஙகளையும கொலலுமதிறமையுளளதும மிகக
ரமாயிருபபதுமான பாசுபத மஹாஸதிரததைப பெறறவனும,
H சள

யுததததில லோகபாலாகளால தனிததனியாகவும ஒனறு சோந
எனனுதறகரியவையான மஹாஸதிரஙகளைக கொடுககபபெற
னும, புருஷஸரேஷடனும, காலகேயாகளுடன ஒனறுசோநத அ
ராகளை அஸதிரஙகளால யுதததததில விரைவாகக கொனறவனும,
வாறே விராடனுடைய நகரததில சோநதிருககினற நமமனைவரை
ஒரேதேரினால வெனறு யுததமததியில அநதப பசுககூடடதை
திருபபி மஹாரதாகளுடைய ஆடைகளையும உரிநதவனும, வீரயத
னும குணஙகளுடனுமகூடியவனும, கிருஷணனை ஸஹாயனுககொ
டவனும அரசாகளுள சிறநதவனுமான அாஜுனனை நான யுத
திறகு அழைபபதான இதனை எலலா உலகஙகளிலும மிகக ஸாஹ
எனறு நினைககிறேன மஹாதமாவும சஙகததையும சககரததை
கததியையும கையிலகொணடவரும எஙகும வியாபிததிருபபவ
ஜயசீலரும வஸுதேவருடைய புததிரரும சோநதிருககினற எவ
உலகஙகளாலும பதினாயிரம வாஷஙகளாலகூடச சொலலமுடிய
குணஙகளுளளவரும முடிவறற வீரயமுளளவரும நிகரிலலாதவ
நாராயணருமான கேசவரால காககபபடடிருககினறான ஒருரதத
சோநதிருபபவாகளான கிருஷணாாஜுனாகளைப பாாததும எனக
பயமும நடுககமும உணடாகவிலலை இநத அாஜுனன விலவித
யில ராஜகுமாராகளை மீறினவன கேசவரும சககரயுதததததில
றவாகளை மீறினவா இமயமலையும தனனிருபபிடததை விடடு அ
வுறும , வஸுதேவநநதனராகவும இபபடிபபடட பாணடுநநதன
வும இருககிற கிருஷணாாஜுனாகள அசையமாடடாாகள இவ வ
வாகளும சூராகள , பலசாலிகள , திடமான ஆயுதஙகளையுடைய
கள , மஹாரதாகள , நலல தேகமுளளவாகள சோநதிருககினற
களும புருஷஸரேஷடாகளுமான இவவிருவீராகளும இருபபிட
னினறு நழுவின தேவகுமாராகளபோல இருககினறாாகள. இவா
அகனிஸூாயாகளோ ! இநதிரபிருஹஸபதிகளோ ! யமாநதகாகளோ
சநதிரஸூாயாகளோ ! பகனுடையஅமசபூதாகளான மிததிரா
ணாகளோ ! அஸவினீதேவாகளோ ! மருததகணஙகளோ ! சோநதி
கினற வஸுககளோ ! வீராகள தனிததனியாகவாவது சோநதாவ
யுததததினால அசசுதரையும அாஜுனனையும பலாதகாரமாக ஜயி
தறகுச சகதியுளளவாகளாகாாகள சலய ! அபபடிபபடட இநத
ஜுனனையும வாஸுதேவரையும எனனைததவிர வேறு எவன எதி
பான? எலலா விருஷணிவீராகளுடைய ஐஸவாயமும வாஸுதே
ரிடததில நிலைபெறறிருககினறது எலலாபபாணடுபுததிராகளுடை

முழ பாாததனிடததில நிலைபெறறிருககிறது புருஷஶ்ரேஷ்டா
ான அவவிருவருழ ஒரு ரதத்திலிருநதுகொணடு எனனை ஒருவனை
ாதது யுததம செயயபபோகினறுாகள சலய! எனனுடைய பிறப
ன து மேனமைபெறறது ஸநதோஷிககிறேன தாமததகிறகு
து ஸமயமனறு எனனுடைய இநத ரததததை விரைவாக நடதது
விருவாகளையும இவவிதம எதிாததுச செலலுகிறேன இநத
கூாததததில கொலலபபட்ட கிருஷ்ணாஜுனாகளையாவது அல
து அநத இரணடு சததுருககளாலே யுததததில கொலலபபட்ட
னையாவது பாா' எனறு கூறினுன

இவவாறு சொலலுகினற மஹாரதனுன ஸூதபுததிரன விரை
கப பாணடவனை எதிாததுசசெனறுன. குருவீராகளுள சிறநத
ஹாரதாகளான கிருபா, போஜனுன கருதவாமா, இளையஸஹோத
களுடனகூடின காநதாராதிபதியான சகுனி, குருவான துரோண
டைய குமாரா, உமமுடைய குமாராகள, அவவாறே காலாடகளு
ய கூட்டஙகள, யானைவீராகள ஆகிய இவாகளுககு எதிரிலவநது,
முடைய புததிரனுன துரியோதனன, அபபொழுது அவாகளைப
ழநது 'கிருஷ்ணாஜுனிருவாகளையும தகையுஙகள, எதிாததுச
லலுஙகள, எலலாவிததததாலும விரைவாகக களைபபடையச
யயுஙகள உஙகளால நனறுகக காயபபடுததபபட்ட இருவாகளை
எனனுடைய ஸேனுபதி எளிதிற கொலலுமபடி செயயுஙகள'
று ஸமீபததில வநது உரைததான சிறநத வீாயமுடையவா
ான அவாகள, 'அவவாறே ஆகடடும' எனறு சொலலிவிடடு,
ரவுளளவாகளாகவும அாஜுனனைக கொலலவேணடுமெனற
ணமுளளவாகளாகவும அவனை நோககி நனறுக எதிாததுச
னறுாகள காணனுடைய கட்டளையை அனுஷ்டிககினற மஹா
ாகள அநத அாஜுனனை யுததததில அமபுகளாலடிததாாகள
கஜலததையுடைய மஹாஸமுததிரமானது நதிகளையும நதஙகளை
குடிபபதுபோல அாஜுனன யுததததில அவாகளைக குடிதது
டான அவன உததமமான பாணஙகளைத தொடுககினறவ
வாவது அபபடியே விடுககினறவனுகவாவது பகைவாகளால
ணபபடவிலலை தனஞசயனுல பிரயோகிககபபடும அமபுகளாலே
ாககபபட்ட மனிதாகளும குதிரைகளும யானைகளும உயிரை
நது விழுநதனா கிரணஙகள போனற பாணஙகளையுடையவ
அழகிய மணடலம போனற காணடீவததையுடையவனும யுகத
ன முடிவுககாலததிலுளள ஸூாயனுககு ஒபபான தேஜஸுளளவ

னுமான விஜயனே, கணணேயுள்ள ஜனஙகள எவவாறு ஸூாயனே
பாாககச சகதியறறவாகளோ அவவாறு கௌரவாகள எதிட
பாாபபதறகுச சகதியறறவாகளானாாகள பாாததன மகாரதாகள
நனறுகப பிரயோகிககபபடட உததமமான பாணஙகளே உரக
சிரிததுககொணடு பாணஸமூகஙகளினல துணடாககினன காண
வததை விலலாககககொணட அாஜுனன மீணடும விலலே வடட
வளேதது இழுததுவிடபபடட அமபுகளால அநத அமபுததிரளை
நாசஞசெயதான அரசாகளுட சிறநதவரே [1] ஆனி ஆடி மாதங
டைய மததியததை அடைநதவனும உககிரமான கிரணஙகளு
வனுமான ஸூாயன நீாபபெருககை நாசம செயவதுபோல அ
னன பாணஸமூகஙகளே [1] நாசமசெயது உமமுடைய சேனையை எ
தான கிருபரும அவவாறே போஜனும உமமுடையபுததிரனும
ரதரான துரோணபுததிரரும பாணஙகளேப பிரயோகிததுககொ
அநத அாஜுனனே எதிாதது ஓடிவநதாாகள மேகஙகள மலேயினப
நீாததாரைகளேப பெயவதுபோலப பாணஙகளே இறைததாா
அநதப பாணடவன (தனனேக) கொலல எணணஙகொணடவாக
ஸமாததாகளும மகாபலசாலிகளுமான அநதக கௌரவவீராகளா
முயறசியுடன பிரயோகிககபபடட அநத உததமமான பாண
விரைவுடன அமபுகளால வெடடி அநதச சததுருககளே மும
பாணஙகளால பிளநதான வடடமான காணடீவமாகிற பூ
மணடலததுடனகூடியவனும பகைவாகளே வாடடுகினறவனும
அநத அாஜுனனுகிறஸூாயன, அமபுகளாகிற உககிரமான
ணஙகளுடன கூடியவனுக, ஆனி ஆடிமாதஙகளுடைய மததியத
அடைநதவனும அவவாறே நாறபுறததிலுமுளள வடடமான ரே
யுடன கூடினவனுமான ஸூாயனபோல விளஙகினன பிறகு, து
ணபுததிரா சிறநத பததுபபாணஙகளால தனஞசயனேயும மூ
பாணஙகளால அசசுததரையும நானகுபாணஙகளால நானகு குதி
களேயும பிளநதாா, பிறகு, வானரததினமீதும அமபுகளே
சிறநதநாராசஙகளேயும இறைததாா பிறகு, தனஞசயன நன
பிரகாசிககினற அநததுரோணபுத்திரருடைய விலலேயும ஸார
னுடைய தலேயையும மூனறு பாணஙகளால அறுததான நா
பாணஙகளால நானகு குதிரைகளேயும மூனறு பாணஙக
கொடியையும துரோணபுததிரருடைய ரததகிலிருநது தளளி

---

1 'நிரஸய' எனபது மூலம, 'வாரியிறைதது' எனறும கொ
லாம.

ணங்கள் நிரம்பியவரான அந்தத்ரோணபுத்திரர், கோபத்தால்நிறை
ந்தவராகி, அளவில்லாத வஜ்ரங்களாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக்
கப்பட்டதும் தக்ஷகனுடைய உடல்போலப் பிரகாசிக்கின்றதுமான
ஒரு வில்லை அந்த அர்ஜுனனைக்கொல்லுவதற்காகச் சிறந்த
பிய ஸாபத்தைப்போலக் கையிலெடுத்தார் அவர் தம் ஆயுதத்
தப் பூமியில் எறிந்துவிட்டு வில்லினாணேற்றி ஜயிக்கப்படாதவராக
ம புருஷஶ்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவர்களையும் நன்குமதித்துக்
காண்டு உத்தமமான பாணங்களால் ஸமீபத்திலிருந்து அடித்தார்
ஹாரதர்களும் யுத்தமுனையில் நிற்பவர்களுமான கிருபரும் உம
டைய குமாரனும் கருதவர்மாவும் அந்தக் கௌரவவீரர்களும் யுத
த்தில் பாண்டவஶ்ரேஷ்டனை அனேக பாணங்களால் (அடித்துக்
காண்டு) ஸூர்யனை மேகங்கள் சூழ்வதுபோலச் சூழ்ந்தார்கள் ஆயி
் கைகளையுடைய கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கு ஒப்பான பராக்ரம
ள்ள பார்த்தன் கிருபருடைய அம்புகளுடன்கூடின வில்லையும்
திரைகளையும் த்வஜங்களையும் ஸாரதியையும், முற்காலத்தில் வஜ்ர
ணியான இந்திரன் பலியை அடித்ததுபோலப் பாணங்களாலடித்
ன் பார்த்தனுடைய பாணங்களால் ஆயுதங்கள் (அடித்துத்
ள்ளப்பட்ட அந்தக் கிருபர், மஹாயுத்தத்தில் த்வஜம் நாசஞ்செய்
பட்ட பிறகு, கிரீடியினால் முன்பு பீஷ்மர் கட்டப்பட்டதுபோல்
பிரம்பாணங்களால் கட்டப்பட்டார் அர்ஜுனன், கர்ஜிக்கின்ற
்த குமாரனுடைய த்வஜத்தை அம்புகளால் துண்டாக்கினான்,
ல்லையும் அறுத்தான், கிருதவர்மாவினுடைய மங்களகரமான
திரைகளையும் கொன்றான், கொடியையும் துண்டாக்கினான் அந்த
ர்ஜுனன் விரைவுடன் உமதுகுமாரனுடைய குதிரைகளையும்
ரதிகளையும் வீரர்களையும் கொடிகளையும் யானைவீரர்களையும் குதி
ரவீரர்களையும் தேராளிகளையும் அழித்தான் பிறகு, நான்கு பக்கங்
ிலும் சிதறியிருக்கின்ற மிகப்பெரிதான உம்முடைய சேனை ஸூர்ய
டைய தேஜஸினால் துன்புறுத்தப்படுவதுபோல அர்ஜுனனுடைய
் தாபத்தினால் மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்டது பிறகு, கேசவர்
னபமுற்றிருக்கிற சத்துருக்களை அர்ஜுனனுடைய ரதத்தினால்
ரையாக வலமாகச் சுற்றிவந்தார் பிறகு, யுத்தஞ்செய்ய விருப்ப
ள்ளவர்களான மற்றவீரர்கள் விருத்திரனைக்கொன்ற இந்திரனைப்
ால் விரைவுடன் செல்லுகின்ற தனஞ்சயனை நல்லகுதிரைகள் பூட்ட
பட்டவைகளும் மறுபடியும் த்வஜங்கள் தூக்கி நிறுத்தப்பட்ட
வைகளுமான தேர்களோடு பின்தொடர்ந்து ஓடினார்கள் பிறகு,

மஹாரதாகளான சிகண்டியும சைனேயனும நகுலஸஹதேவாக
தனஞ்சயனைப பினதொடாந்து செலலுகினற பகைவாகளை எதிா
ஓடித தடுததுக கூாமையுளள பாணஙகளால பிளநது மிககபயங
மாககக காஜிததாாகள பிறகு, கோபஙகொணடவாகளும ஜயததி
ஸவாககததை அடைவதிலும விருபபமுளளவாகளுமான கௌா
கள, அஸுராகள தேவராஜனை ஹிமஸிததுபோல நோககச செ
கினறவைகளும நனகு தீடடபபடடவைகளுமான பாணஙகள
ஸருஞ்சயாகளோடு பரஸபரம அடிததுககொணடாாகள பகை
களைத தவிககச செயபவரே! யானைகளும குதிரைகளும விழுந
ரதிகாகளும விழுநதாாகள அவவாறே, வீராகள அனைவாகளும
ருக விடபபடும பாணஙகளால தனிததனியாக ஒருவரையொரு
அடிததுககொணடாாகள அரசரே! மஹாபலசாலிகளான சிற
யுததவீராகளால மகாயுததததில பரஸபரம (எயயபபடுகின
பாணஙகளால இருளானது உணடுபணணபபடடிருககுந தருவ
தில, நானகு திககுககளும திககோணஙகளும சூரியனுடைய ஒளி
இருளால மூடபபடடனவாயின

எணபததுநானகாவது அதயாயம

(ஸஙதுல யுத்தம்)

அரசரே! பாரதரே! மிகக சிறபபுறறவைகளான கௌா
களுடைய சேனைகளால எதிாககபபடடவனும மூழகுகினறவனை
போவிருபபவனும குநதீபுததிரனுமான பீமனை மேலே தூககிவி
கருதிய தனஞ்சயன, காணனுடையசேனையை அமபுகளால அதிக
அடிததுச சததுருவீராகளை யமலோகததுககு அனுபபினன பிற
இநத அாஜுனனுடைய சரககூடடஙகள தூணடு தூணடாக
யததை அடைநது காணபபடடன அவவாறே, மறறபபாண
வீராகளும உமமுடைய சேனையைககொனறாாகள மஹாபாகு
முளள அநதத தனஞ்சயன பறவைககூடடஙகள ஸஞ்சரிககினற
யததைப பாணஙகளால நிரபபிககொணடு கௌரவாகளுககு ய
ஞன பிறகு, அவன பலலஙகளாலும க்ஷுரபரஙகளாலும பளப
பான நாராசஙகளாலும சரீரஙகளை வெடடினன, தலைகளையும அ
தான. சரீரஙகள வெடடபபடடவாகளும கவசஙகளை இழநதவாக
தலைகளை இழநதவாகளும நானகுபககததிலும தளளபபடடவாக

ங்கின்றவர்களுமான யுத்தவீரர்களால் (யுத்தபூமியானது) நன் மூடப்பட்டது தனஞ்சயனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட ர்களாலும் குதிரைகளாலும் ரதிகர்களாலும் யானைகளாலும் ருக வெட்டப்பட்டவர்களும் பிளக்கப்பட்டவர்களும் அழிக்கப் ட்டவர்களும் அங்கங்களையும் அங்கங்களுடைய அவயவங்களை இழந்தவர்களும் உயிர்துறந்தவர்களும் உயிருடன்கூடியவர் மான மனிதர்களாலும் பூமியானது பரப்பப்பட்டதாயிற்று. னரே! ரணபூமியானது வைதரணீநதிபோல் எவ்விதத்திலு நாட்முடியாததும் அதிகமாக மேடுபள்ளமுள்ளதும் கோர த்துடன்கூடியதும் மிகவும் பார்க்கமுடியாததும் ஆயிற்று. மியானது ஏர்க்கால்களாலும், சக்கரங்களாலும், அச்சுக்களாலும், லங்களாலும், குதிரைகளை இழந்தவைகளும் குதிரைகளுடன் டியவைகளும் ஸாரதிகளுடன் கூடினவைகளும் ஸாரதிகள் கொல் பட்டவைகளுமான யுத்தவீரர்களுடைய தேர்களாலும் பரப்ப ட்டதாகியது பொற்கவசங்களணிந்தவர்களும் ஸன்னுகமுள்ளவர் கும பொன்மாலையைத் தரித்தவர்களுமான போர்வீரர்களால் வீற் ந்கப்பட்டவைகளும் கவசம் பூட்டப்பெற்றவைகளும் எப்பொழு ம் மதப்பெருக்குள்ளவைகளும் பத்ரமென்கிற வகுப்பைச் சார்ந்த களுமான யானைகள் கருரர்களான யானைவீரர்களால் தூண்டப் பட்டவைகளாகக் கோபத்துடன் அர்ஜுனனை எதிர்த்துச் சென்றன டியினால்அடிக்கப்பட்ட நானூறு சிறந்ததேர்கள், தள்ளப்பட்டவை கும பிராணிகளுடன் கூடியவைகளுமான பெரியமலையின் சிகரங்கள் ால் விழுந்தன தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால் தள்ளப்பட்ட ந்தயானைகளால் பூமியானது மூடப்பட்டது அவனுடைய ரத னது, நான்குபக்கங்களிலும் மேகங்களைபோல் விளங்குகின்றவைக ம மதஜலத்தைப் பொழிகின்றவைகளுமான யானைகளை ஸூர்யன் ங்களைப் பிளப்பதுபோல் எதிர்த்துத் தாக்கியது பலகுனனுல் ால்லப்பட்ட யானைகளாலும் மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் வாருக உடைக்கப்பட்ட ரதங்களாலும் சஸ்திரங்களையும் யந்திரங் ளையும் கவசங்களையும் இழந்து உயிர்துறந்திருக்கின்ற யுத்தவீரர் ாலும் அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களாலும் வழியானது ட்டப்பட்டதாயிற்று நாணொலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட காண் வமானது காஜிக்கின்ற மேகம் பேரிடிமுழக்கத்தை உண்டுபண்ணு துபோலப் பயங்கரமான சத்தத்தை உண்டுபண்ணியது பிறகு,

தனஞ்சயனுடைய அம்புகளால்அடிக்கப்பட்ட சேனையானது ஸமு
த்திரத்தில் பெருங்காற்றினால் நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட பெரு
க்கப்பல்போலப் பிளக்கப்பட்டது. காண்டீவத்தினால் பிரயோகிக்
கப்பட்டவைகளும் பற்பல ரூபங்களுள்ளவைகளும் உயிரை வாங்குகி
றவைகளும் கொள்ளிக்கட்டை தூமகேது வஜ்ராயுதம் இவைகள்போ
றவைகளுமான பாணங்கள் உமது படையை எரித்தன. பெ
மலையின்மீதுள்ள மூங்கிற்காடானது இரவில் எரிந்தாற்போல
முடைய பெருஞ்சேனையானது பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு அ
மாகத் துடித்தது. கிரீடியினால் மிக அடிக்கப்பட்டதும் பெரும்பா
நாசஞ்செய்யப்பட்டதும் பாணங்களால் கொல்லப்பட்டும் சின்னபி
ன்னம் செய்யப்பட்டுமிருப்பதுமான உம்முடைய அந்தச் சேனையான
நான்கு திக்குகளிலும் ஓடியது. ஸவ்யஸாசியினால் நன்றாக எரிக்
கப்பட்ட கௌரவர்கள்[1] பெருங்காட்டில் காட்டுத்தீயினால் பயமுறுத்
தப்பட்ட மிருகங்களுடைய கூட்டங்கள்போலச் சுழன்றார்கள். அ
பயத்தை அடைந்திருக்கின்ற கௌரவர்களுடைய படையான
மிக்க தோள்வலியமைந்த பீமஸேனனை யுத்தத்தில் விட்டுவிட்
முழுதும் புறங்காட்டி ஓடியது. பிறகு, கௌரவர்கள் தோல்விய
விக்கப்பட்ட தருணத்தில் ஜயிக்கப்படாதவனான அந்தப் பீபத்
பீமஸேனனை அடைந்து ஒருமுகூர்த்தகாலம் எதிரிலிருந்தான். பாரதரே
பல்குனிநக்ஷத்திரத்திலுதித்தவனான தனஞ்சயன் பீமஸேனனோ
சேர்ந்து ஆலோசனைசெய்து அவனிடத்தில் யுதிஷ்டிரர் சல்யங்
நீங்கினவராகவும் துன்பமற்றவராகவும் இருக்கிறாரென்பதைச்சொ
அவனாலே அநுமதிகொடுக்கப்பட்டவனாகி, பிறகு, ரதத்தி
ஒலியினால் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஒலியிடும்படி செய்
கொண்டு, அவ்விடத்தினின்று புறப்பட்டுச் சென்றான்.

பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுகிறவனான தனஞ்சயன், துச்சாஸ
னுக்கு இளையவர்களும் வீரர்களுமான உம்முடைய குமாரர்கள் பத்
மர்களால் சூழப்பட்டான். பாரதரே! நாணேற்றப்பட்ட விற்க
யுடையவர்களும் நர்த்தனம் செய்கின்றவர்கள் போன்றவர்களும
அந்த வீரர்கள், கொள்ளிகளால் யானையைத் துன்புறுத்துவதுபோ
அவனைப் பாணங்களால் துன்புறுத்தினார்கள். மதுஸூதனர் ரத
னால் அவர்களை இடமாகச் சுற்றிச் சென்றார். ஏனெனில், அ
அவர்கள் கிரீடியினால் உடனே யமனிடம் அனுப்பப்பட்டுவிடு

[1] வேறு பாடம்

ளினறே எணணினார. அவவாறு திருமபிபபோகினறவனபோ
ருககினற அரஜுனனைபபாரதது [1] வேறு சில மூடரகள உரககக
ஜிததரகள பாரததன, அடிககடி கா்ஜிககினற அநத வீரரகளு
டய கொடிகளையும குதிரைகளையும விறகளையும ஸாரதிகளையும
ராசஙகளாலும பிறைககணைகளாலும விரைவாக அறுததான.
றகு, வேறு பததுபபலலஙகளால அவரகளுடைய தலைகளைத
ாளினன கோபததினால சிவநத கணகளையுடையவைகளும நன
ாக கடிககபபடடிருககிற உதடுகளையுடையவைகளும பூமியில
மூநதிருபபவைகளுமான அவரகளுடைய முகஙகள ஆகாயததில
க்ஷததிரஙகளுடைய கூடடஙகளபோல விளஙகின பகைவரகளைக
ாலலுகிறவனான அரஜுனன, பொனனாலாகிய தோளவளைகளை
ணிநதவரகளான அநதப பததுககௌரவவீரரகளையும பொறபுஙக
ளளவைகளும மிகக வேகமுளளவைகளுமான பததுபபாணஙக
ால அடிததுவிடடு வேறிடம சென்றான

---

1 'தயாநெ வ்ராணஜ ஈயீஶா:' என்பது மூலம் 'தத்ஜெ
ாஜூவஜ ஶயீரா:' என்பது நீலகணடவயாகயான புஸதகபாடம
'திருதராஷடிரகுமாரரகளில பதினமரை அரஜுனன கொன்றான'
ன்று பொருளதருமபடியான நீலகணடவயாகயானபாடமும அதனைப
னபறறிய இரணடு இஙகிலீஷமொழிபெயரபபுககளும பொருநதுமேற
ாளக, நேரான பாடஙகொணட T R கிருஷணசாமியரவரகளும
ஜுனன அநதபபதினமரைககொனறதாகவே நிசசயிததுக குறிபபு
றதியிருககிறாரகள இஙஙனம கொளளுதல, முனபின கதைத
ாடாசசிககு விரோதமாகும அரஜுனன அபபடிககொனறிருந
ல, பல தீஙகுகள விளையலாகும அது யுததமுறையும அனறு ஸா
ரிஞனான வாஸுதேவன தேரினை அவரகளுககு இடமாகச செலுத
து இவறறைத திருவுளததிறகொணடேபோலும மேலும, 'பொற
கமுளள பததுபபாணஙகளால அவரகளையே திருமபவும அடிததான'
றால, 'தலையறறமுணடஙகளை அடிததான' என்ற பொருளதநது,
கவீரனான அரஜுனனுடையபெருமைககு ஒருபெருஙகுறை தோனற
கும இஙகே, ஶலோகஙகளிலுளள சொலலமைபபும ஆராயததககது'
திருதராஷடிரகுமாரரகளில பதினமரை அரஜுனனகொனறதாகப
ாருளதருமபாடமே கொளவர சிலர. அவர, 'ஸ்ரீமகாபாரதததில
திற பொருளசெயயமுடியாத பலவிஷயஙகள உளளன எழுவகைப
தஙகள முதலிய முறைகளைககொணடு அவறறிறகு அரததநிசசயம
யயவேணடும எழுவகைபபேதஙகளாவன —(1) வயதயாஸம (2)
ாதிலோமயம (3) கோமூதரீ (4) பரஹஸம (5) உககஷணம (6) ஸூத

எண்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

மஹாவேகமுள்ள குதிரைகளுடன் வருகின்ற அந்தச் சிற
வானரத்வஜனை வீரர்களான நெருண்ணூறு கௌரவரதிகர்கள் யு
த்தத்திற்காக எதிர்த்துச்சென்றார்கள் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான எ
சப்தகர்கள் பரலோகஸாதகமான கோரமான சபதத்தைச் செய
கொண்டு புருஷஸ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் சூழ்ந்
கொண்டார்கள் வாஸுதேவர், மஹாவேகமுள்ளவைகளும் ஸ்வர்
மயமான பூஷணங்களுடன் கூடியவைகளும், முத்துமயமான பே
விரிப்புகளால் மூடப்பட்டவைகளுமான வெண்மையான குதிரை
களைக் கர்ணனுடைய ரதத்தை நோக்கிச் செலுத்தினார் கர்ணனுடை
ரதத்தை நோக்கிச்செல்பவனும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனுமா
அந்தத் தனஞ்சயனைப்பார்த்து ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்க
சரமாரிகளால் எதிர்த்து அடித்துக்கொண்டு சென்றன அர்ஜுன
விரைபவர்களும் ஸாரதிகளுடனும் வில்களுடனும் த்வஜங்களுடனு
கூடினவர்களுமான அந்தத் தொண்ணூறு ஸம்சப்தக வீரர்களை
கூர்மையுள்ள பாணங்களால் மிச்சமின்றிக் கொன்றான் கிரீடியினு
பற்பல உருவமுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த ஸம்சப்
தர்கள், புண்யஞ்செய்தவர்கள் புண்யம் குறைந்தவுடன் ஸ்வர்க்கத்
தினின்றும் விமானங்களிலிருந்து விழுவதுபோல் விழுந்தார்க
பிறகு, தேர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடைய கௌரவ
கள் பயமற்றவர்களாகிக் கௌரவர்களுள் மிகச்சிறந்தவனும் ப
ஸ்ரேஷ்டனுமான பல்குனனை எதிர்த்தார்கள் முயற்சியுள்ள மனி
களுடனும் குதிரைகளுடனுங் கூடியதும் பலத்தினால் அதிகரி
சிறந்த யானைகளுள்ளதுமான உமது புத்திரர்களுடைய அந்தப்பெ
படையானது தனஞ்சயனை நன்றாகத் தடுத்தது மஹாவில்லாள

ரம் (7) ஸாது என்பன அவைகளுள், வ்யத்யாஸம், 'தேசவ்யத்யாஸ
காலவ்யத்யாஸம், புருஷவ்யத்யாஸம்' என மூன்றுவகைப்படும் தேசவ
யாஸமாவது, ஓரிடத்தில் நடந்ததை மற்றோரிடத்தில் நடந்ததா
சொல்வது, காலவ்யத்யாஸமாவது ஒருகாலத்தில் நடந்ததை வேறொ
காலத்தில் நடந்ததாகச் சொல்வது, புருஷவ்யத்யாஸமாவது ஒரு ம
தன் செய்ததை மற்றொரு மனிதன் செய்ததாகச் சொல்வது இந்த வே
பாடுபெற்றிப் பீமஸேனன்செய்ததை அர்ஜுனன்செய்ததாக ஏதோ ஒ
காரணத்தால் சொல்லப்பட்டிருக்கவேண்டும்' என்று ஸமாதானம் கூ
வர் இது மத்வஸம்ப்ரதாயக்கொள்கை

ான கௌரவாகள குருநநதனனுன அாஜுனனைச சகதிகளாலும
ஷடிகளாலும தோமரஙகளாலும ஈடடிகளாலும கதைகளாலும
தகிகளாலும பாணஙகளாலும நனருக மூடினுாகள பாணடவன
ுகாயததில நாறபுறததிலும பாபபபபடடிருககிற அநத அமபு
ழையை ஸூாயன கிரணஙகளால இருளை நாசஞசெயவதுபோலப
ணஙகளால நாசம செயதான பிறகு, மிலேசசாகள மதங
காணட ஆயிரததுமுநநூறு யானைகளுடனகூட நினறுகொணடு
மது புததிரனுடைய கடடளையினுல பாாததனை விலாபபுறததில
டிததாாகள ரததகிலிருககிற பாாததனைக காணிகளாலும நாளீகங
ளாலும நாராசஙகளாலும தோமரஙகளாலும ஈடடிகளாலும சகதி
ளாலும கமபணஙகளாலும பிணடிபாலஙகளாலும ஹிமஸிததா
ா பிரபுவான பலகுனன, யானையினமீதிருபபவாகளால பிரயோ
கபபடடதும ஒபபறறதுமான அநத ஆயுதமழையைக கூாமை
ளள பலலஙகளாலும அாததசநதிரபாணஙகளாலும வெடடியபிறகு,
காடிததுணிகளுடனும தவஜஙகளுடனும மாவுததாகளுடனும
டின அநத எலலா யானைகளையும பறபல அடையாளஙகளுளள
ததமமான பாணஙகளால (இநதிரன) வஜராயுதததினுல மலைகளைப
ளபபதுபோலப பிளநதான அநதப பொனமாலைசனை அணிநத
ரிய யானைகள ஸவாணமயமான கடடுககளுளள பாணஙகளால
டிககபபடடுத துனபமடைநது அகனியின ஜவாலைகளுடனகூடின
லைகளைபபோல விழுநதன அரசரே! பிறகு, பெரிதான காண
வததின ஒலியும சததமிடுகினற மனிதாகள மெதுவாகக கூசச
டுகினற யானைகள குதிரைகள இவறறின ஒலியும தோன
ன மனனரே! அடிககபபடட அநத யானைகளும நானகு பககத
லும ஓடின குதிரைகளும ஸாரதிகள கொலலபபடடவைகளா
ப பததுத திககுககளிலும ஓடின மஹாராஜரே! ரதிகாகளாலும
வவாறே குதிரைகளாலும விடுபடடிருககினற ரதஙகள கநதாவ
ரஙகளபோல ஆயிரம ஆயிரமாகக காணபபடடன மஹாராஜரே!
ஙகுமஙகும ஓடுகினற குதிரைவீராகள பாாததனுடைய அமபு
ரால கொலலபபடடவாகளாக அநத அநத இடததிலேயே காணப
டடாாகள பாாததன ஒருவனுகவே இருநதுகொணடு யுததததில
னைவீராகளையும யானைகளையும ஜயிததததினுல அநத க்ஷணததில
ணடவனுடைய கைகளின பலம காணபபடடது அரசரே!
நத மனிதாகளும யானைகளும ரதிகாகளும ஒனறுசோாமலே யுத
தைத உததேசிததுத திருமபினவாகளாகக காஜிததுககொணடு
ாஜுனனை எதிாததாாகள

பார்த்தர்களுள் சிறந்தவரே! மன்னரே! பிறகு, மூன்று அங்க
ளுடன்கூடின பெரும்படையினால் சூழப்பட்டிருக்கிற கிரீடியை
கண்டு பயங்கரனான பீமஸேனன் கொல்லப்பட்டவர்கள்போக மி
திருக்கிற சிலரான உம்மைச்சேர்ந்த தேராளிகளை விட்டுவிட்
தனஞ்சயனுடைய ரதத்தைக் குறித்து வேகத்துடன் சென்றா
அப்பொழுது, பிராதாவான அர்ஜுனனைக்குறித்து வருகின்ற பீ
னைக் கண்டு, பெரும்பான்மையாகக் கொல்லப்பட்டதும் துன்
முற்றதுமான அச்சேனையானது அங்கிருந்து ஓடியது மஹ
பலசாலியான பீமன் களைப்படையாமல் மஹாயுத்தத்தில் கதை
யைக் கையில்கொண்டு, அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டதுபோக மி
திருக்கின்ற குதிரைகளைக் கொன்றான் பாரதரே! கௌர
கள் அப்பொழுது கதையைக் கையில்கொண்ட பீமனைக் கண்
காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்டு வந்திருக்கின்ற அந்த அந்
னென்றே எண்ணினார்கள் பீமன் காலராத்திரிபோல அதிக
கிரமாயிருக்கிறதும் மனிதர்களையும் யானைகளையும் குதிரைக
யும் புஜிக்கின்றதும் கோட்டைமதில்களையும் உப்பரிகைகளை
நகரவாயில்களையும் அவைகளைச்சார்ந்த வாயில்களையும் பிளக்கி
றதும் அதிகபயங்கரமாயிருக்கின்றதுமான கதாயுதத்தைக் குதி
களை நாசஞ்செய்வதற்காக விரைவுடன் பிரயோகித்தான் ஐய
அந்தக் கதையானது அநேக குதிரைகளையும் குதிரையின்மீதே
யிருக்கின்ற வீரர்களையும் கொன்றது பாண்டவன் வெண்
மயமாயும் உருக்குமயமாயுமிருக்கின்ற கவசங்களையணிந்த மனி
களையும் குதிரைகளையும் கதையினால் நாசஞ்செய்தான் கொ
ல்லப்பட்ட அவைகள் வீரிட்டுக்கொண்டு விழுந்தன இரத்தத்தி
நனைக்கப்பட்டவைகளும் தலைகளும் எலும்புகளும் கால்க
ஒடிக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகள், புலால் தின்னும் ஜந்து
ளுடைய கூட்டத்துக்கு ஆகாரமாக, பற்களால் பூமியைக் கௌ
கொண்டு படுத்தன இரத்தத்தினாலும் மாம்ஸத்தினாலும் ஊனி
லும் திருப்தியை அடைந்த கதையானது எலும்புகளைக்கூடப் பக்ஷ
கின்றதாகக் காலராத்திரிபோலப் பார்க்கமுடியாததாயிருந்தது மி
கோபங்கொண்ட பீமன் பதினாயிரம் குதிரைகளையும் அநே
காலாட்களையும் கொன்று கதாபாணியாக அங்குமிங்கும் எதிர்
ஓடினான் பாரதரே! பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் கதை
கையிற்கொண்ட பீமனைக்கண்டு காலதண்டத்தைக் கையிற்கொ
டிருக்கிற யமன் என்று எண்ணினார்கள் மதங்கொண்டிருக்
யானைபோல மிக்க கோபங்கொண்ட அந்தப் பாண்டுநந்தனன் மு

ா து கடலில பிரவேசிபபதுபோல யானைபபடையில பிரவேசித
ன அதிக கோபஙகொணட பீமன யானைபபடையில நுழைநது
ரிதான கதையைக கையில எடுதது ஒருகஷணததில அநதயானைப
டையை யமனுடைய வாஸஸதானததை அடையசசெயதான கவ
களுடனும மேலே ஏறியிருககிற வீராகளுடனும கொடிகளுட
் விழுகினற மதயானைகளைச சிறகுகளுளள மலைகளைபபோலக
டோம மஹாபலசாலியான பீமஸேனனே அநத யானைபபடை
கொனறு மீணடும தனது தேரில ஏறி அாஜுனனுககுப பின
ததில சென்றுன மஹாராஜரே! பிறகு, பெருமபானமையாக
தஙகளால சூழபபடட உமமுடைய சேனையானது அபபொழுது
ஸாஹததை இழநததும புறஙகாட்டி ஓடுவதில நோககஙகொணட
ஆயிறறு அாஜுனன, தாமதிபபதாகவும தைாயததை இழநத
வும நிறகினற அநதசசேனையைககணடு பாணஙகளாலும சஸதிர
ுகளாலும மூடினன யுததததில காணடீவததை வில்லாகக
ணட அாஜுனனுல பாணஸமூகஙகளால நிறைககபபடட மனி
களும குதிரைகளும ரதஙகளும யானைகளும கேஸரஙகளோடு
ய கடபபமலாசசளபோல விளஙகின. அரசரே! பிறகு, மனிதா
குதிரைகள யானைகள இவாகளின பிராணனைக கவாகினற கிரீடியி
டைய பாணஙகளைககணடு கௌரவாகள பெரிதான துனபக கூக
லை வெளியிடடாாகள அபபொழுது, உமமுடைய சேனையானது
குரலுளளதும மிகக பயமுறறதும ஒனறினமீதொனறு பதுஙகு
றதுமாகக கொளளிவடடமபோலச சுழனறது பிறகு, கௌர
களுடைய மிகக பெரிய சேனையானது அாஜுனனுடைய பாணங்
ால அழிககபபடடது அநத யுததததில பிளககபபடாத ரத
ுது குதிரைவீரனுவது குதிரையாவது யானைபாவது இலலை
சரே! பாணஙகளால உடைககபபடட கவசஙகளுளள அநதச
னையானது நானகுபககததிலும எரிகினறதுபோனறதும தன ரக
ததினுல நனைககபபடடதும அசசநதருவதும நாசமடைநததும
றறு. பெருமபானமையாகக கொலலபபடடதும கூாமையுளள
ணஙகளால நாறபுறஙகளிலும அடிககபபடடதுமான அநதபபடை
ாது பகைவாகளைத தவிககசசெயகிறவனுன பலகுனனை எதிாதது
ததை விடவிலலை பரதாகளுள சிறநதவரே! கொலலபபடு
றவாகளாயிருநதும, கௌரவாகள பாாததனைவிடடு விலகாம
நததாங்கிய அவாகளுடைய பராககிரமததை அநதயுததததில ஆச
மாகககணடோம கௌரவாகளனைவரும அநத ஸவயஸாசியி
டைய அநதப பராகரமததைக கணடு காணனுடைய உயிரவாழ

வில ஆசையறறவாகளானாாகள காணடீவததைவிலலாககொ
பாாததனால ஜயிககபபடட கௌரவாகள யுததததில பாாததனு
பாணஙகளுடைய தாககுதலைப பொறுககமுடியாதெதனறெண
திருமபிவிடடாாகள அமபுகளால வதஞசெயயபபடுகினற அ
கௌரவாகள யுததகதில பாாததனைவிடடுப பயநது திசைகளில
னாாகள, காணனையும அழைததாாகள பாாததன பாணடவசே
யையும யுதிஷடிரராஜரையும ஸநதோஷமடையச செயதுகொ
அனேக அமபுகளை இறைதது அவாகளைத தூரததினான ம
ராஜரே! உமமுடைய புததிராகள சாணனுடைய ரததைதக கு
துச சென்றாாகள ஆழநத யுததககடலில முழுகுகினற அவாக
குக காணன அபபொழுது ஒரு திடடானான மஹாராஜரே! செ
வாகளோ, காணடீவததை விலலாககொணட அாஜுனனிட
விருநது உணடான பயததினால விஷமிலலாத ஸாபபஙகளபோ
(=வீாயமறறவாகளாகக) காணனுடைய அருகிலேயே பதுஙகி
கள. மனனவரே! எலலாப பிராணிகளும மிருதயுவினிடததிலிரு
நடுஙகி உலகஙகளுககு முககியகதியான தாமததை அடுபபதுபோ
உமமுடையபுததிராகள மஹாதமாவான பாணடவனிடததிலிரு
உணடான பயததினால சிறநதவிலலாளியான காணனை அடுத
பதுஙகினாாகள காணன, மனததில பயமடைநதவாகளும இரத்
தினால நனகுபககததிலும நனைககபபடடவாகளும ஆபததில அ
படடவாகளும அமபுகளால பீடிககபபடடவாகளுமான அவா
‘பயபபடவேணடாம’ எனறு சொனனான பாாததனால வலி
னால நனறாக முறிய அடிககபபடட உமமுடைய சேனையைக
காணன பகைவாகளைக கொலலவேணடுமெனகிற எணணததி
விலலை நாணேறறிசெயதுகொணடு நினறான சஸதிரதாரிகளுள
தவனான காணன வேகமாக ஓடுகினற அநதக கௌரவாகளைக க
பெருமூசசு விடடுககொணடு நனறாக ஆலோசிததுப பாாதத
கொலலும விஷயததில மனததைசசெலுததினான பிறகு, அ
புததிரனான காணன மிகக பெரிதானவிலலை நாணேறறிபபிடு
செயதுகொணடு, ஸவயஸாசி பாாததுககொணடிருககும பொழு
மீணடும பாஞசாலாகளைக குறிதது ஓடினான பிறகு, இர
போனற கணகளையுடையவாகளான அரசாகள பெரியமேக
மலையைமூடுவதுபோல ஒரு க்ஷணததில பாணஙகளுடைய கூட
களால காணனை மூடினாாகள பெரியவரே! பிறகு, காணனால வி
படட ஆயிரககணககான பாணஙகள, சூரியன இருளைககவா

ாலப பாஞசாலாகளுடைய உயிாகளைக கவாநதன மஹாபுதது
ளவரே ! மிததிரனவிஷயததில பேரனபுள்ள ஸூதபுததிரனுக
அவனுல மிததிரனுககாகக கொலலபபடுகினற பாஞசாலாகளுக
அபபொழுது பெருமபோா நடநதது

எணபததாருவது அதயாயம

(ஸங்குலயுத்தமும் பீமனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் எதிர்ப்பும ஸம்வாதமும்)

அரசரே ! பிறகு, வெள்ளைககுதிரைகடடிய தேரையுடைய
ஜுனனுல கௌரவாகள துரததபபடடிருககும ஸமயததில ஸூத
திரனுன காணன பாஞசாலபுததிராகளை, காறறு மேகக கூடடங
நாசமசெயவதுபோல, பெரிய அமபுகளால நாசஞசெயதான
ான ஜனமேஜயனுடைய ரததகினினறு ஸூதனை அஞசலிகங
ால விழுமபடிசெயது குதிரைகளையும கொனறுன, சதானீகனை
ஸூதஸோமனையும பலலஙகளால அடிததது இரணடு விறகளையும
டினுன ஸூதபுததிரன பிறகு யுததததில தருஷடதயுமனனை
பாணஙகளால பிளநது அவனுடைய திறமையுள்ள குதிரைகளை
கொனறுன, ஸாதயகியினுடைய குதிரைகளையுமகொனறு கேகய
னுடைய புததிரனுன விசோகனையும கொனறுன கேகயராஜ
ரனும ஸேனுபதியுமான மிததிரவாமா, தனபுததிரன கொலலப
வே, அநதககாணனை எதிாதது ஓடினுன, அதிக உககிரமான
முள்ள அமபுகளால அதிகமாக நடுஙகசசெயதுகொணடு காண
டைய புதலவனுன [1] பரஸேனனையும அடிததான காணன அட்ட
ஸம செயது மூனறு அாததசநதிரபாணஙகளால மிதரவாமாவி
டைய இருகைகளையும தலையையும அறுததான அவன, கோடாலி
ால வெடடிமுறிககபபடட ஸாலவிருக்ஷமபோல, உயிா துறநது
ினினறு பூமியில விழுநதான காணனுடைய குமாரனுன [2] பர
ன குதிரைகள கொலலபபடட ஸாதயகியை விரைவாகச
லுகினற கூாமையுள்ள அமபுகளால நனருகமூடி நாததனஞசெய
னபோல (ததோறறி), ஸாதயகியினுடைய பாணஙகளால நேரில
ககபபடடு விழுநதான புததிரன கொலலபபடடவுடன, குரோ
தினுல மூடபபடட மனததையுடையவனுன காணன, சினிகளுள

1, 2 வேறுபாடம, 'ஸுதேவன' எனபதும 'ஸுஷேணன'
பதும கிருஷணுசாாயா பாடம

மிகச சிறநதவனான ஸாதயகியைக கொலலவேணடுமெனகிற எ
ணஙகொணடு, ‘ஸாதயகியே! நீ மாணடாய’ எனறு உரககச
விககொணடு பகைவாகளால தாஙகமுடியாத பாணததைப பிர
கிததான சிகணடியானவன, இநதககாணனுடைய அநதபபாணத
மூனறு பாணஙகளாலதுணடாககி மூனறுபாணஙகளால காணனை
துனபமடையச செயதான ¹ காணன சிகணடியினுடைய விலலை
கொடியையும வெடடி இரணடு க்ஷுரஙகளால அவனையும பீடிதத
உககிரனும மஹாதமாவுமான அநதககாணன சிகணடியை ஆறுப
ஙகளால அடிததுத திருஷடதயுமனனுடைய புததிரனது தலையை
அறுததான, பிறகு, நனறுகததீடடபபடட க்ஷுரததினால எ
ஸோமனையும பிளநதான பிறகு, அநதயுததததில கைகலநதசண
நடநது திருஷடதயுமனனுடைய புததிரனும கொலலபபடடவுட
மாதவா, அாஜுனனைப பாாதது, ‘பாாதத! ராஜஸிமமமே! ந
சேனையானது பாஞசாலவீராகளிலலாததாகச செயயபபடுகிற
செல, காணனைககொல’ எனறு கூறினா பிறகு, புருஷஸரே
னும நலலகைகளையுடையவனுமான அாஜுனன பயஙகரமான
தததில ரதயூதபதியினால எதிாததுத தாககபபடடிருககிறஅவாக
காகக விருமபினவனாக உரககச சிரிததுககொணடு விரைவாகக க
னுடைய ரததைதககுறிததுத தனரததோடுசெனறான பாரத
பிறகு, எவவிதததினாலும நடுககமடையச செயயப முடியாதவாகள
வேறு பாஞசாலரதிகாகளுடைய கூடடஙகள சோநதன விறபிடி
வீராகளுள சிறநதவாகளான உததமரதிகாகள ஆகாயததில நக
திரஙகளபோலப பிரகாசிததுககொணடு எதிாததுநினறாாகள பிற
அாஜுனன, காணடீவததை உககிரமாகமுழஙகுமபடி நாணொலிசெ
நாணகயிறறைக கையுறையில நனறுகமோதுமபடிசெயது பாண
ளால இருளை உடனே உணடுபணணி யானைகளையும குதிரைகளை
ரதஙகளையும தவஜஙகளையும நாசஞசெயதான கிரீடியானவன நா
றறபபடடு வடடவடிவமுளள காணடீவததோடு விருததியடைகின
னாகப பயஙகரமான முகூாததததில(சததுருககளை)எதிாததுச செ
பொழுது, எதிரொலியானது ஆகாயததில பரவிறறு, பறவைகள ம
குகைகளைநோககி விரைநதுசெனறன அவனை நிகாறறவீரனான
ஸேனன பினபுறததில பாதுகாததுககொணடு ரததோடு பினெ
டாநதான பகைவாகளோடு போாபுரிவதில விருபபமுளளவாகள

1 ‘ஸுஜாத:’ எனபது மூலம’ ‘நறபிறபபுள்ளவன’ என
பொருள’

ந்த ராஜபுததிராகளிருவரும காணனைககுறிதது விரைவாகத
ரில சென்றாகள அநதச சமயததில அதிக மகிமைபொருநதிய
ூதபுததிரன ஸோமகாகளை நாசஞசெயதுகொணடு யுததம செய
ன ரதிகாகளையும குதிரைகளையும யானைககூடடஙகளையும கொன்று
ணஙகளால திசைகளையும மூடினான உததமௌஜஸும ஜனமே
னும கோபஙகொணடவாகளான யுதாமனயுவும சிகணடியும ஒன்று
ாநது பாாஷதனான திருஷடதயுமனனோடுகூட ஸிமமநாதஞ செய
ாகளாகி அமபுகளால காணனைப பிளநதாாகள ஒன்றுசோநதவா
நம விகாததனகுமாரனான காணனைககுறிதது எதிாததுச செலனு
றவாகளுமான அநத ஐநது பாஞசாலரதிகாகளும, இநதிரிய விஷ
கள ஜிதேநதிரியனைத தைரியததினிடமிருநது நழுவசசெயய
டடாததுபோலக காணனை அநத ரதததினின்று நழுவசசெயவதற
ச சகதியுளளவாகளாகவிலலை காணன அவாகளுடைய விறகளையும
ஜஙகளையும குதிரைகளையும ஸாரதிகளையும கொடிகளையும பாணங
ால விரைவாக அறுதது அநதப பாஞசாலாகளை அமபுகளால எதி
அடிததான, பிறகு, ஸிமமமபோல உரககக காஜிததான.
ாணஙகளை) பிரயோகிககின்றவனும அவாகளை எதிாதது அடிக
றவனும நாணகயிறறையும பாணஙகளையும கையிலகொணடவனு
ன அநதககாணனுடைய விலலின சதததினால மலைகளுடனும
ஙகளுடனுஙகூடின பூமியானது அதிகமாகச சிதறினதாகவே
தும ’ என எணணி ஜனசமூகமானது துயரமடைநதது நன்றாக
னைறறபபடடதும இநதிரதனுஸுககு ஒபபானதுமான விலலி
ல பாணஙகளைப பிரயோகிககின்ற அநதக காணன ஜவலிககின்ற
ணஸமூகஙகளையும சுற்றியிருககிற வடடமான ரேகையையும
டைய சூரியனபோல யுதததில விளஙகினான. காணன சிகணடி
ப பனனிரணடுபாணஙகளாலும உததமௌஜஸைக கூாமையுளள
றுபாணஙகளாலும யுதாமனயுவை மூன்றுபாணஙகளாலும ஸோ
னையும பாாஷதனுடையபுததிரனையும மும்மூன்றுபாணஙகளாலும
டிததான பெரியவரே! மனததைஅடககினவனால இநதிரியஙகளின
நபபஙகள வெலலபபடுவதுபோல மஹாயுதத்தில ஸூதபுததிர
ல் தோலவியடைவிககபபடட அநத ஐநது மஹாரதாகளும உத
ஹததை இழநதவாகளாகப பகைவரை மகிழவிபபவாாயினா கப
உடைநது கடலில மூழகுகின்றவியாபாரிகளை ஓடஙகளால ஸமுத
ததினின்று கரையேறறிவிடுவதுபோலக காணனுகிற ஸமுததிரத
முழுகுகின்ற அநதத தமமுடைய மாதுலாகளை தரௌபதிபுத

திராகள நனருகச செயயபபடடிருககினற ரதஙகளால மேலே து
விடடாாகள். பிறகு, சினிகளுள உததமனுன ஸாதயகி கூரியஅம
ளால காணனால பிரயோகிககபபடட அனேக அமபுகளை அறு
உருககுமயமான கூரியபாணஙகளால காணனையும பிளநது
முடைய ஜயேஷடகுமாரனையும எடடுபபாணஙகளால அடிததா
பிறகு, கிருபரும போஜனும அவவாறே உமமுடைய குமார
காணனும கூாமையுளள அமபுகளால (ஸாதயகியை) அடிததாக
யாதவாகளுள சிறந்தவனுன அநத ஸாதயகி திககுபபாலாகளை
அஸுரராஜன போாபுரிநததுபோல அநத நானகு வீராகளோ
போாபுரிநதான இடி விழுதலின ஒளிபோனற ஒளிபொருந
அநத ஸாதயகி நனருக நாணேறறபபடடதும சபதிககினறதும மி
ஒலியுளளதுமான விலலினுல சரதகாலததில ஆகாயததின உசசி
அடைநதிருககினற சூரியனபோல எவவிததத்திலும ஜயிககமுடி
தவனுனன நனகு கவசமபூணடவாகளும பகைவாகளை வாடடுப
களுமான பாஞசால மஹாரதாகள, யுததததில ஒனறுசோநது மி
டும ரதஙகளில வீறறிருநது, தேவகணஙகள சததுருககள
ஆபததுவிளையககூடிய யுததததில இநதிரனைககாததததுபோல ஸ
யகியைக காததாாகள பிறகு, அதிகபயஙகரமானதும ரதஙகளை
குதிரைகளையும யானைகளையும நாசம செயகினறதுமான (அ
யுததமானது, முறசாலததில தேவாகளுககு அஸுராகளோடு உ
டானதுபோல உமமுடைய சததுருககளுககு உமமுடைய ப
வீராகளோடு உணடாயிறறு நாஞவித சஸதிரஙகளால சூழப
டிருககினற ரதஙகளும யானைகளும குதிரைகளும காலாடக
சுழனறன, ஒனறினுல ஒனறு அடிககபபடடுத தடுமாறறமுற
விசேஷமாகசசததமிடடன, துனபததை அடைநதன, அபபடி
உயிாதுறநது கீழேவிழுநதன அரசனுடைய இளைய ஸகோதர
உமமுடையபுததிரன பயமிலலாதவனுகப பாணஙகளை இறைத
கொணடு அவவிதநிலைமையை அடைநதிருககினற பீமனை எதி
தான விருகோதரன விரைவுடன பெரிதான [1] ருருவை ஸிமமம எ
பபதுபோல அவனை எதிாததுவநதான பிறகு, உயிரைபபநதயமவை
துப போாசசூதாடுகினற அவவிருவாகளுககும ஒருவாமேல ஒரு
கோபஙகொணடவாகளும அதிகப பரபரபபுளளவாகளுமான ச
ரன இநதிரன இவவிருவாகளுககும யுததம நடநததுபோல மிககப
கரமான யுததம நடநதது பெணயானைககு அருகில மதஙகொண

1 ஒருவகைமான.

ரண்டு பெரிய யானைகள் ஒன்றோடொன்று அடித்துக் கொள்வது
ாலக் கைகளால் திடமாக அடித்துப் பிடிக்கின்ற அவ்விருவர்களும
ரத்துக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் நன்றாகத்
ட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் அதிகமாக ஒருவரையொரு
அடித்தார்கள் அப்பொழுது, ஸாரதிகளுடன்கூடின சூரர்களான
வர்கள் இருவர்களும் ஒரேஸமயத்தில் ஒருவரையொருவர் பார்த்து;
மன, 'ஸாரதியே! துச்சாஸனன் பக்கத்தில் போ' என்றும, துச்
ஸனன், 'விருகோதரனை நோக்கிச் செல்' என்றும் கூறினார்கள்
பல ஆயுதங்களுடனும், குடைகளுடனும், கொடித்துணிகளுட
ம கூடியவைகளும் தவஜத்துடன் கூடியவைகளுமான அவர்களு
டய அந்த இரண்டு ரதங்களும் ஸாரதிகளால் விரைவாக ஓட்டப்
ட்டவைகளாக முற்காலத்தில் ஸ்வர்க்கத்தில் இந்திரன் பலன் இவ
ருவர்களுடைய ரதங்களும் யுத்தத்தில் நெருங்கியதுபோல் விரை
க நன்றாக நெருங்கி எதிர்த்தன. பீமன் (துச்சாஸனனைப் பார்த்து),
துச்சாஸன! பாக்யத்தால் இப்பொழுது காணப்பட்டவனாகிறாய
டியுடன் முதலைக் கணப்பொழுதில் கொடுக்கிறேன். தரௌபதி
த தொட்டதினால் ஸபையில் உன் விஷயத்தில் என்னால் எந்த
ஷயம் வெகுகாலத்திற்குமுந்தி உரைக்கப்பட்டதோ, அதனை என
ட்டதினின்று பெற்றுக்கொள்' என்றான். பிறகு, இவ்வாறு
ரைக்கக் கேட்டவனும் மஹாபலசாலியும் வீரனுமான அந்தத் துச்
ஸனன், (பீமனைப் பார்த்து), 'பீமஸேன! நான் எல்லாவற்றையும்
ன்த்துக்கொண்டே இருக்கும்பொழுதே மறந்துபோகிறேன். நான்
ரைப்பதைக்கேள் அரக்கு மாளிகையில் நெடுங்காலம் இராப்பக
க அனுபவிக்கப்பட்ட துன்பத்துக்கு நானே காரணமென்று நினைக்
றேன். மேலும், நம்பிக்கையில்லாதவர்களும், வேட்டையாடுகின்ற
களும், எல்லா இடத்திலும் அவமதிக்கப்பட்டவர்களும், இரவும்
லும் மஹாபயத்தை நினைக்கின்றவர்களும், அவ்வாறே, போகங்களி
னின்றும் ஸுகத்தினின்றும் விடுபட்டவர்களுமாக வஸித்தீர்கள்
டுகளிலும் மலைச்சந்துகளிலும் ஸஞ்சரித்துப் பாஞ்சாலராஜனுடைய
ட்டணத்தில் நுழைந்தீர்கள் உங்களுள் பல்குனன் கிருஷ்ணையினால்
ரிக்கப்பட்டமையால், நீங்கள் ஒரு மாயையை அடைந்திருந்தீர்கள்.
தாவினுடைய செய்கைக்குத்தக்கபடி பாபிகளான உங்களனைவர்க
ாலும் ஒன்றுசேர்ந்து அப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கெட்டகாரியம்
ய்யப்பட்டது ஒருவரிடத்தினின்று ஒருவர் வெட்கமடையாத
களான உங்கள் ஐவர்களாலும் அந்தப் பாஞ்சாலீ-த்ருபதி வரிக்கப்

பட்டாள், மனைவியாகவும் அடையப்பட்டாள் ஸுபலனுடைய கு
ரனை சகுனியினால ஸபையில தரௌபதியுடன நீங்கள் அடிமைய
கப்பட்டதை நினைக்கிறேன' என்று கூறினான உமது புத்திரனு
இவவாறு சொல்லப்பட்ட பாணடுவின புதலவனான விருகோதரனே
கோபத்துக்கு செப்பட்டவனாகி உமது குமாரனுடைய விலலை
கொடியையும இரணடு க்ஷுரங்களால வெட்டினான, இவனுடை
நெறறியையும ஒருபாணத்தினால பிளந்தான, ஸாரதியினுடைய த
யையும உடலினின்றும கவர்ந்தான அந்த ராஜகுமாரன வேறுவில
எடுத்து விருகோதரனைப் பனனிரணடு பாணங்களால பிளந்து தாே
குதிரைகளை நடத்திக்கொணடு நேராகச்செலலும அமபுகளை அவ
மீது மறுபடியும பொழிந்தான

எணபத்தேழாவது அத்யாயம

(பீமன் அரசர்களுக்கெதிரில் துச்சாஸனனுடைய ரத்தத்தைப் பானம் பண்ணியது)

ராஜபுத்திரனும உக்கிரனுமான துசசாஸனனால வஞசனையினா
பீடிக்கப்பட்ட அந்தப் பீமஸேனன, நன்றாகப் போர்புரிந்தான ரு
புத்திரனும, கௌரவர்களுள வீரனும வலிமைமிக்கவனுமான து
சாஸனன, ஜமபாஸுரன உதாரமான வீரயமுள்ள இந்திரனை எதி
துப் போர்புரிந்ததுபோலப் பீமஸேனனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்த
யால, அந்த யுத்தத்தில (ஒருவராலும) செயயமுடியாத காரியத்தை
செயதான அவன யுத்தத்தில இரணடு பாணங்களால பீமஸே
னுடைய விலலையும அறுத்து ஸாரதியையும அடித்தான, பிற
சிறந்த முபபது பாணங்களால சிறந்த காட்டானையை அடிப்ப
போலப் பீமஸேனனை அடித்தான அந்தப் பீமனோ, அப்பொழு
பெருங்காரியத்தை முடிக்கவலல ஒரு விலலையெடுத்துக் கடிய
முள்ள சிறந்த யானையை ஈட்டிகளால குத்துவதுபோல ஐமப
பாணங்களால ராஜபுத்திரனை நடுமார்பில அடித்தான அரசே
பிறகு, பலவானான துசசாஸனன, யுத்தத்தில இந்தப் பீமனுடை
நான்கு குதிரைகளையும கொன்று, மறுபடியுமே தேரின ஏக்க
வெட்டியெறிந்து, பீமஸேனனை ரத்தத்தை இழந்தவனாக்கச் செயதா
மஹாத்மாவான விருகோதரன, பிறகு தேரினின்று இறங்கிப் பூமியி
நின்றுகொணடு கதையினால அவனுடைய குதிரைகளை யமனுடை

டுக்கு அனுப்பி, அந்தராஜபுத்திரனுடைய தேரினையும் நன்றாக
றி இழுத்தான் துச்சாஸனன் அந்தரத்தினின்று தள்ளிக்
த்துக் கொடியவேகமுள்ள ஒருதோமரத்தைப் பிரயோகித்தான்
ாவிட முடியாத சக்தியுள்ள அந்தப் பீமஸேனன், அந்தத்தோ
த்தினால் மாபிலடிக்கப்பட்டு அந்தத்துச்சாஸனைக் குறித்து அளத்
கரிய ஆற்றலமைந்த கதையைப் பிரயோகித்தான் பிறகு, பீமஸே
ன், உண்டுபண்ணப்பட்ட எல்லாத்துக்கங்களையும் கோபத்தினால்
னத்தான் அந்த ராஜபுத்திரனும் அவ்வாறு உக்கிரமான பீமனுடைய
திஜ்ஞையை நினைத்து நினைத்து வியஸனமடைந்தான் புருஷா
ுள மிகச்சிறந்தவனும் சிறந்த பலமுள்ளவனுமான அந்த விரு
ாதரன் பதின்மூன்று வருஷகாலமாக நன்றாகச்சிந்திக்கப்பட்டிருக்
் ரோஷத்தை அதிகவேகத்தினால் வெளியிட்டு வஜ்ராயுதத்துக்கும்
க்கும் ஸமமானவேகத்துடன்கூடின கதாயுதத்தை எடுத்து
ாஷத்தினால் பூமியில் அடித்து, பிறகு, (ராஜபுத்திரனை) நன்றாக
த்தான் துச்சாஸனன் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டும் பிளக்கப்பட்டு
நக்கிற சரீரத்துடன் பூமியில் விழுந்தான் ரணகளத்தில் ராஜபுத்
னைக் கழுத்தில் மிதித்துக்கொண்டு சிவந்த கண்களையுடையவனும்
ந்தவேகமுள்ளவனுமான பீமன் உமதுபுத்திரனை அந்தத் துச்சா
னைப் பார்த்து, 'நீ எம்மை அவமதித்துவிட்டு எதைத் தேடிக்
ாண்டு மறுபடியும் இங்குவந்தாய்? அதனைச்சொல் அதிகமாக
லிக்கின்றதும் நெடுநாளாகத் தேடப்பட்டுள்ளதும் மிகவும் பிர
ிக்கின்றதுமான என்னுடைய அப்படிப்பட்ட ரோஷத்தை அதிக
க விளங்கும்படி செய்துகொண்டு உன்னுடைய மார்பாகிற பாத்தி
த்தினின்று (ரத்தமாகிற) சாராயத்தைக் குடிக்கப்போகிறேன்'
ன்றுசொன்னான் பிறகு, அவன் துச்சாஸனனைக் கழுத்திலமிதித்
்கொண்டு கரூரமான காரியத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்தான் சிறந்த
கமுள்ள அந்தத் துச்சாஸனன் பலத்தினால் அவனை விலக்கித்
ாளிவிட்டு விரைவாக ஓடினான் பீமன் உம்முடைய புத்திரனை
சசாஸனனிடத்திலுள்ள பகைமையைக் காட்டிக்கொண்டு அவனைத்
தாடர்ந்து ஓடினான் பலவானான பீமன் காட்டில் ஸிம்மக்குட்டி
னது ஒருமானை அடிக்கடி துரத்துவதுபோல மஹாபலசாலியான
சசாஸனனை விரைவாகத்துரத்திச் சிறந்த முயற்சியினால் அவனைப்
த்து அவனை மேலே தூக்கித்தூக்கி எறிந்து அப்பொழுது பூமி
ல் விரைவாகத் தேய்த்தான் பிறகு, வீரனான பீமன் பளபள
ன கத்தியை உறையினின்று வெளியில் உருவினான் பிறகு, விரு

கோதரன அநதததுசசாஸனனைக கீழேததளளித திசைகளை ஒலியி
படி செயதுகொணடு ஸநதோஷததினல காஜிததான அஜப
னுடைய வமசததிலுதிததவரே! அநத நாததகினல பககததிலி
தவாகள அனைவாகளும மூாசசையடைநது கீழேவிழுநதாாகள
சரே! மகாபாகுபலமுளளவனும நினைககததகாத செயகைகளையு
யவனுமான பீமஸேனன, அநத ரணகளததில துசசாஸனனைபபா
து, தேவியினுடைய தலைமயிரைபபிடிததகைதயும ரஜஸவலையாய
நத அநததேவியின துகிலுரிநததையும நினைதது, குறறமற
ளும பாததாககளால அனுதரிககபபடடவளுமான அநத தரௌப
குககொடுககபபடட துககஙகளையும நனருக நினைதது, நெயயி
ஹோமமசெயயபபடட அகனிபோலக கோபததினல ஜவலிததா
அபபொழுது, அவன கானனையும தாயோதனனையும கிருபரை
அஸவததாமாவையும கிருதவாமாவையும பாாதது, 'ஓ! போாவி
களே! இபபொழுது பாவியான துசசாஸனனைக கொலலுகிறே
இபபொழுது எலலாரும ரக்ஷியுஙகள' எனருன 'தரோணபுதகி
கிருதவாமா இவாகளையும கொலலுகிறேன' எனறும கூறின
அதிகபலமும வேகமுமுளள விருகோதரன இவவாறு சொலலிவிட
(துசசாஸனனைக) கொலலவேணடுமெனகிற எணணமுளளவ
விரைவாக அவனை எதிாதது ஓடினன நிகரறற வீரனன விரு
தரன விமமமானது பெரியயானையைப பாயநது பிடிபபதுபே
யுததததில அதிகமாகபபாயநது தாயோதனனுககும கானனுக
எதிரில துசசாஸனனைப பிடிதது, தீடடபபடடதும சூரியனனி
யுடையதுமான கததியை மேலே எடுதது, நடுஙகுகினற துசசாஸ
னைக கழுததில காலால மிதிததுககொணடு, 'கெடட எணணமுள
வனே! ஸநதோஷமுளளவனுகக கானனுடனும தாயோத
னுடனும சோநது (பாஞசாலியைப பாாதது) -'பசு' என
எநத வாாததையைச சொனனயோ அதனையும ராஜஸூய யா
தினுடைய அவபிருததததில பரிசுததமான தரௌபதியினுடை
கூநதலகள எநதக கையினல பறறிஇழுககபபடடனவோ அத
யும சொல பீமஸேனன உனனை வினவுகிருன' எனறு கூ
னன துசசாஸனன, மிகக பயஙகரமான அநதப பீமனுடை
வசனததைககேடடு அவனைபபாாதது அபபொழுது கௌரவாகளு
ஸோமகாகளும கேடடுககொணடிருககும்பொழுதே காவததினு
பயங்கரமாக ஜவலிததுககொணடு கணகளைப புரடடிவிழிதது அ
வாறு கோபததுடன பீமனைநோக்கி, 'யானையின துதிககைககு

னதும பருதத கொஙகைகளை மாததிககினறதும ஆயிரம பசுக
ாககொடுததது் கூததிரியாகளுககு நாசததை உணடுபணணு
)துமான கை இததான பீம! கௌரவாகளுள தலைவாகளும
களுடி ஸபையினகண வீறறிருநது பாாததுககொணடிருககும
ாழுதே எனனுடைய இநதககையினுலதான திரௌபதியினுடைய
தலகள பறறி இழுககபபடடன' எனறு இவவிதமான வசனத
 யுததததில உரைததான இவவாறு சொலலுகினற ராஜபுததிர
டைய வசனததைதக கேடடு, அநதப பீமன, யுததததில அவ
டைய மாாபை நனறுக மிதிததுப பலததினுல இருகைகளாலும
னை தூககிககொணடு எலலாபபோாவீராகளையும பாாதது உரகக
மனாதம' செயதுகொணடு, 'இவன இபபொழுது இருகைகளை
 இழநதவனுகபபோகிறுன பலமுளளவன ரகூிசகடடும' எனறு
ானனுன இவவாறு, கோபமுளளவனும மஹாபலசாலியும
றாதமாவுமான பீமஸேனன, பலததினுல யுததவீராகளை அவ
ிதது, உயிரை இழககபபோகிற துசசாஸனனுடைய கையைக
யினுல ஒடிததான அநதப பீமன வீராகளுடைய மததியிலவஜரா
ததுககும இடிககும ஒபபான அநதககையினுல துசசாஸனனைக
ானறுன பீமன, துடிககினற துசசாஸனனைக கழுததில மிதித
கொணடு அபபொழுது காலனுககும அநதகனுககும ஸமமான
ம மிகக பயஙகரமாயிருபபதும சிறநததுமான உருவததைத
ிதது, மஹாாதனும சததுருககளை அடககிஆளபவனும பூமியில
ழநதிருபபவனுமான அநதத துசசாஸனனுடைய மாாபைப
ாநது ஈரலை எடுததுப பிறகு சிறிது உஷணமாக இருககிற அவனு
டய ரததததைச சுவைததுசசுவைதது நாறபுறமும பாாததுக
ாணடே பானமசெயதான. கோபமுளளவனும மிகக ஸநதோஷ
ளளவனுமான பீமன, 'இபபொழுது இநதசசததுருவின இராததததி
டைய சுவையானது தாயபபால, அமிருதம, தேன, ரஸம, மது
னம, யவகபானம, பால, தயிா, சிறநதமோா, மனேஹரமானகருப
நசாறு இவைகள எலலாவறறையுமவிட அதிகருசியுளளதெனபது
னுடைய எணணம' எனறு சொனனுன இவவாறு சொலலு
றவனும மறுபடியும எழுநதிருநதவனும தோளகளைத தடடிக
ாணடு கூததாடுகினறவனும மிகக மனககளிபபுறறவனுமான பீம
னனை எவாகள அபபொழுது பாாததாாகளோ அவாகளும மிகக
னபமுறறுக கீழேவிழுநதாாகள. எநத மனிதாகள விழவிலலையோ
வாகளின கைகளிலிருநது சஸதிரம கீழே விழுநதது. அநத ரண

களத்தில் அப்பொழுது மனிதர்கள் பயத்தினால் விகாரமான கு
டன் அலறினார்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு மூர்ச்சையை
அடைந்தார்கள் அந்த யுத்தகளத்தில் துச்சாஸனனுடையரக
த்தைப் பானம்பண்ணுகிற பீமனை அணுகிய பார்த்தவர்களனைவ
'இவன் மனுஷ்யனல்லன்' என்றுசொல்லிக்கொண்டு பயத்தி
மூடப்பட்டவர்களாக ஓடினார்கள்

எண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

(பீமன் தன்னை எதிர்த்த துச்சாஸனனை தம்பியரையும் கொன்றது
கர்ணனை அச்சமடையச் சல்யன்தேற்றியதும்,
ஸங்குல யுத்தமும்)

பாரதரே! அந்த விருகோதரன் அந்தத் துச்சாஸனனுடை
உதிரத்தைப் பானம்பண்ணி அவனுடைய இருகால்களையும் பி
த்துக் கூத்தாடிக்கொண்டு பின்வருமாறுன வசனத்தை உரக
சொல்லலானன் 'இதோ உன்னுடைய இரத்தத்தை ராக்ஷ
போல் நனகு உறிஞ்சப்போகிறேன் நீ மிக்ககோபங்கொண்டு பீ
டும், 'பசு, பசு' என்று இப்பொழுது சொல் எவர்கள் அப்பொ
எங்களை நோக்கி, 'பசு, பசு' என்று சொல்லிக்கொண்டு கூத்தாடி
களோ அவர்களைக்குறித்து நாம் மறுபடியும், 'பசு, பசு' என்று செ
லிக்கொண்டு எதிர்க்கூத்தாடுகிறோம் புத்திரர்களுடன்கூடின தி
ராஷ்டிரனுடைய தீமையினால் பிரமாணகோடியில் படுத்திருக
ஸமயத்தில் காலகூட விஷத்தைப் புஜித்தது, கொடிய பா
களால் கடிபட்டது, அரக்குமாளிகையில் எரிக்கப்பட்டது, சூத
ட்டத்தினால் அனேகதோஷங்களை அனுபவித்தது, காற்றிலும் செ
பிலும் பாணசாலைகளிலும் அரண்யத்தில் வசித்தது, யுத்த
அம்புகளையும் அஸ்திரங்களையும் தரித்தது ஆகிய இவ்விதமான து
களையே நாங்கள் எப்பொழுதும் அறிகிறோம் ஒரு ஸமயத்திலா
ஸுகங்களை நாங்கள் அறியோம்' என்று கூறினன் மஹாராஜ
விருகோதரன் இப்படிப்பட்ட வசனத்தை உரக்கச் சொல்லி ஜ
த்தை அடைந்து மறுபடியுமே உமது சேனையை எதிர்த்து ஓடி
பிறகு, மஹாபலசாலியும் கதையைக் கையில்பிடித்தவனுமான பீ
இரத்தத்தினால் கைகள் நனைந்தவனாக முடிவுக்காலத்தில் காலனபே
உமது புத்திரனுடைய சேனையை விசேஷமாகப் பயமடையச்செய
கொண்டு உமது சேனையைக்குறித்து இங்குமங்குமாக ஓடினன் ப

ரே! பிறகு, கோபத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற அவன் யுத்தமத்தியில் ச்சாஸனனுடைய இரத்தத்தைக் குடித்ததனால் மிக்க கோரமான ௗரவர்களுடைய யுத்தகளமானது ஒரு க்ஷணத்திற்குள் சூனிய யிற்று' அரசரே! பலத்தினால் மேலான ஸிம்மமானது புள்ளி னைக் கொல்வதுபோல், மதத்தினால் மிக்கவனான அந்தப் பீமன், யுத் த்தில் மஹா பலசாலியான துச்சாஸனனைக் கொன்று விருப்பம் றைவேறியவனானான் மகாராஜரே! பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவ ம இரத்தத்தினால் நனைந்தவனுமான பீமஸேனன் பூத்த பலாசவிரு ம்போல இரத்தத்தினால் மிக்க சிவப்பாக விளங்கினான் அரசரே! ருதியினால் நனைக்கப்பட்டவனும் கோரமான வேஷத்துடன் கூடிய னும் க்ரோதமுள்ளவனுமான பீமன், (துச்சாஸனனைப் பார்த்து), ாபபுத்தியுள்ளவனே! கொலைகார! இப்பொழுது சொல் சீழே ழுந்திருக்கிறாய் துச்சாஸனன்விஷயத்தில் எவ்விதமான பிரதிஜ்ஞை ந் என்னால் செய்யப்பட்டதோ அது முழுதுமே பாண்டவர்கள ால் என்னால் அடையப்பட்டது இந்த இடத்திலேயே யஜ்ஞபசுவான ரயோதனனைக்கொன்று இரண்டாவதான- மற்றொரு பிரதிஜ்ஞை யும் அடையப்போகிறேன் நான் கௌரவர்களுக்கு முன்னிலை ல் இவனுடைய தலையை நொறுக்கி மீண்டும் சாந்தியை அடையப் ாகிறேன் பதிகளை இழந்திருந்த அந்தப் பாஞ்சாலியானவள் பதி ா அடைந்தவளானாள் பதிகளுள்ளவர்களாயிருந்த கௌரவ ஸ்திரீகள் பதிகளை இழந்தவர்களானார்கள் உலகத்திலுள்ள பற்பல தமான ஆச்சரியத்தைப் பாருங்கள் எவர்கள் எள்ளாக இருந்தார் ளோ அவர்கள் பதரானார்கள் ஜயஸித்தியைப் பெற்றவர்களான ந்தச் சத்துருக்களே நாசத்தை அடைந்தார்களானால் ஜீவலோகத் ல் மிக்க ஆச்சரியமான விஷயம் எது இருக்கிறது?" என்று கூறி ன மிக்க மனக்களிப்புற்றவனும் உதிரத்தினால் நனைந்த முகமுள்ள னும் அதிகபலசாலியும் மஹாத்மாவுமான பீமன் இவ்வளவு மாத்தி வார்த்தை சொல்லிவிட்டு உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்தான், விருத் ரனைக் கொன்று ஆயிரங்கண்ணனான இந்திரன் கூத்தாடியது ாலக் கூத்தாடினான் கூத்தாடுகிறவனும் மிக்க வீர்யமுள்ளவனு ன பீமனைப் பிரஜைகளுடைய முடிவுகாலத்தில் (ஸம்ஹரிக்கின்ற) லனைப்போலக்கண்டு காணனை மஹாபயம் வந்தடைந்தது உம்து மாரர்கள் ஜயத்தில் ஆசையற்றவர்களானார்கள் அரசரே! துச்சாஸ ன் கொல்லப்பட்டவுடன், மஹாரதர்களும் வீரர்களும் மஹாபல லிகளும் மஹாவீர்யமுள்ளவர்களுமான அந்த உம்முடைய குமாரர்

கள மிக்க கோபமாகிற விஷததைத தரிததவாகளாகப பீமனை அப
களால நனருக மூடினாாகள நிஷங்கி, கவசி, கடகி, தணடதார
தனுாததரன, அலமபு, ஜலஸநதன, வாதவேகன, ஸுவாசசஸ இ
கள ஒனறுகூடினவாகளாகவும பிராதாவினுடைய துயாததினலபீ
கபபடடவாகளாகவும மிகக புஜபலமுள்ள பீமஸேனனை விரைவா
பீடிததாாகள நானகு பககததிலும அநத மஹாரதாகளால அ
களால பீடிககபபடுகினற அநதப பீமன கோபததினல கணகள ந
சிவநது கோபததுடனகூடின காலனபோல விளஙகினன அரசே
பிறகு, பகைவாகளைத தவிககசசெயகிறவாகளும துசசாஸனனுடை
இளையஸகோதராகளுமான உமமுடைய ஒனபது குமாராகள
விருகோதரன சூழபபடடான பாரததரே! பிருதாபுதரன பீம
ஸவாணமயமான தோளவளைகளுடனகூடின அநத ஒனபது வீ
களையும பொறபுஙகமுள்ளவைகளும மிகக வேகமுள்ளவைகளுமா
ஒனபது பலலஙகளால யமலோகததுககு அனுபபினன உம
புததிராகள கொலலபபடடவுடன, பீமனிடததினினறு உணடா
பயததினல பீடிககபபடட அநதச சேனையானது ஸூதபுததிர
பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே ஓடிவிடடது மஹாராஜரே
பிறகு, பிரஜைகளிடததில யமனுடைய பராககரமததைப போன
பீமனுடைய பராககரமததைக கணடு காணனைப பெருமபயம
தடைநதது அவனுடைய வடிவததையும மனேபாவததையும அ
தவனும யுததததில வலலமைபொருநதியவனுமான சலயன அ
பொழுது காணனைபபாாத்து ஸமயோசிதமாகவும ஹிதமாகவுமிரு
கிற வசனததை உரைததான

'ராதாநநதன! நீ வியஸனமடையாதே இமமாதிரி இருபப
உனனிடததில பொருநதாது இநத அரசாகள பீமஸேனனிடத
விருநது உணடான பயததினல் பீடிககபபடடவாகளாக ஓடுகினற
கள துாயோதனனும பிராதாவினது துயரததினல பீடிககபபட
மதிமயஙகியிருககிறன மஹாபலசாலியான பீமனல துசசாஸ
னுடைய உதிரமானது குடிககபபடுஙகால, துாயோதனன மனநி
தவறினவனகவும சோகததினல விரைநது அறிவுபோககபபடடவ
கவும இருககிறன காண! கிருபரைத தலைவராக உடையவாகளு
கொலலபபடடவாகளபோக மிகுநதிருககினறவாகளும மஹாரத
களுமான இநத(த துாயோதனனுடைய) ஸஹோதராகள நானகுப
கததிலும சூழநதுகொணடு உனனையே உபாஸிககினறாாகள அஸ
ரஙகளில நலலதோசசியுடையவாகளும தனஞசயனை முதலன

ாகக கொணடவாகளும சூராகளுமான பாணடவாகள யுததததின
பாருடடு உனனையே எதிாபாாததுககொணடு அனுபபிவிடடாாகள
ருஷமஸ்ரேஷடனே! சிறநத ஆணமையில நிலைபெறறவனான அப
டிபபடட நீ க்ஷததிரியதாமததை முனனிடடுத தனஞசயனை
்திாததுசசெல தாாததராஷடிரனால எலலாபபாரமும உனனிடத
ில வைககபபடடிருககிறதனறோ? மஹாபாகுபலமுளளவனே! சக
ிககும பலததுககும தககபடி அநதபபாரததைச சுமபபாயாக ஜயித
ால பெரிதான கீாததி உணடாகிறது அபஜயமுணடாகுமானால
்வாககம நிசசயம ராதாபுததிர! நீ மதிமயககததை அடையவே,
னனுடைய குமாரனான விருஷஸேனன மிககக்கோபஙகொணடு பாண
வாகளை எதிாதது ஓடுகிறான' எனறுசொனனான காணன, அளவு
டநத தேஜஸ்ஸுளள சலயனுடைய இநதவாாததையைக கேடடு,
னததில போருககாக உறுதிகொணடவாகளின தனமையை
புடைநது (யுததததிறகாக) நினறான பிறகு, கோபமுளளவனான
பிருஷஸேனன, எதிாதது வருகினறவனும சததுருககளை ஸஹிபபவ
னும அமபுகளை இறைககினறவனும [1] கோரரூபததுடன வாயைத
திறநதுகொணடு வருகினற யமனபோனறவனுமான பீமனை எதிாத
துசசெனறான நகுலன, யுததததில நலல உதஸாஹமுளளவனும
சிறநதவீரனும சததுருவுமான அநதககாணபுததிரனைத தூரததி
இருநதே அமபுகளால மிகததுனபுறுததிககொணடு, ஜயசீலனான இந
திரன கொலலஎணணஙகொணடு ஜமபனைஎதிாதததுபோல எதிாதது
விரைவாகச செனறான பிறகு, நகுலன தைாயததுடன ஒரு க்ஷுாத
தினால காணபுததிரனுடைய ஸபடிகததினாலும ஸவாணததினாலும
சித்திரவேலைசெயயபபடட துவஜததையுமவெடடி ஸவாணததினால
விசிததிரமாகக கடடபபடடதும ஆசசரியகரமாயிருபபதுமான வில
லையும ஒருபலலததால துணடாககினான பிறகு, அநதககாணபுத
திரன சீககிரமாக வேறுவிலலை எடுததுககொணடு பாணடவனை
எதிாததடிததான அபபொழுது, காணபுததிரன அஸதிரவிததை
யில நலலதோசசியுளள அநத நகுலனமீது திவயாஸதிரஙகளைப
பொழிநதான பிறகு, கோபஙகொணட நகுலன பெரியகொளளிகள
போனற பாணஙகளால காணபுததிரனை ஹிமஸிததான அரசரே!
அநதக காணபுததிரன நகுலனுடைய எலலா அஸதிரஙகளையும உத
தமமான அஸதிரஙகளால தடுததான பரதாகளுள சிறநத வீரரே!
அபபொழுது; காணபுததிரனுககும பாணடவனுககும அதிகோர

[1] ஒருசொல விடபபடடது

மான யுததம நோநதது வீரனுன காணபுததிரன, யுததரஙகததி
வனுபுதேசததில தோனறியவைகளும ஸுகுமாரமாயிருககினறவை
களும அதிக வெணணிறமுளளவைகளும ஸுவாணததினுல அ
கரிககபபடடவைகளும ஆசசாயகரமாக இருபபவைகளுமான நகு
னுடைய குதிரைகளைக கொனறுன பிறகு, நகுலன குதிரை
கொலலபபடட ரததகதினினறு இறஙகி மயிலபிரதிமைகளால
திரிககபபடட அழகிய கேடசததையும ஆகாயததுககு ஒபபான
தியையும கையில எடுததுககொணடு பிரகாசிக்கினறவனுகப ப
போல ஸஞசரிததான பிறகு, சுறுசுறுபபாகக காயஙகளைச செ
யுந தனமையுளள நகுலன காணபுததிரனைச சாநத இரணடாயி
வீராகளை யமனுடைய வீடடுககு அனுபபினுன் அவாகள கத
ஞல வெடடபபடடவாகளாக அஸவமேததததில [1] சமிதாவினுலகொ
லபபடுகிற பசுககளபோலக கீழேவிழுநதாாகள வெறறியைவிரு
பிய நகுலன ஒருவனுல துரததபபடடவாகளும [2] சிறநதசநத
பூசின அஙகஙகளையுடையவாகளும யுததததில ஸமாததாகளும
பலதேசஙகளில தோனறினவாகளும (நமககு) ஸஹறுததுகக
ஸதயஸநதாகளுமான வீராகள ஆஙகாஙகு ஜயிககபபடடாாகள பூ
யில ஸஞசரிககினற நகுலனை ரதிகாகளுடைய கூடடஙகள நாறபு
திலும பாணஙகளால எதிாதது அடிததன அமபுகளால து
புறுததபபடுகினற அநத நகுலன யுததததில பகைவாகளைககொன
கொணடு ஸஞசரிததான யுததததில ஸஞசரிபபவனும மனிதாக
யும குதிரைகளையும யானைகளையும ரதவீராகளையும கொலலுகின
வனுமான அநத நகுலனைக காணபுததிரனும பதினெடடுப பாண
களால அடிததான அடிககபபட்ட அநத வீரன கோபஙகொ
டான பிறகு, பாணடுநநதனன, நரவீரனுன காணபுததிரனைககொ
எணணஙகொணடவனுக யுததததில எதிாதது ஓடினுன ஸுதபு
திரன, மஹாயுததததில ஆயிரமபாரம நிறையுளள அநத நகு
னுடைய கவசததைப பாணஙகளால உடைததான பிறகு, சதது
வேகததை ஸஹிக்கிறவனுன காணபுததிரன, வெணகலமயமாயி
பதும நனகுகத தீடடபபடடதும நனகுதுவைநததும செ
தான பாரததை ஸஹிககினறதும பகைவாகளுடைய சரீரதை
கவாகினறதும அதிக கோரமானதும ஸாபபமபோனறதும உறை
னின்று வெளியில உருவபபடடதும வீசபபடுகினறதுமான அ

---

[1] யாகபசுவைக கொலலுகிறவன, உதயோகபாவம 468-ம பக
குறிபபிலும ஸௌபதிகபாவம, 32-ம பககம குறிபபிலும காணக

[2] வேறுபாடம

லனுடைய சிறந்த கத்தியைத் திட்டப்பட்ட நல்ல நுனியுள்ள
பாணங்களால் விரைவாக அறுத்தான். மறுபடியும், கூர்மையுள்ள
ணங்களால் பார்த்தனை நடுமார்பில் விரைவாக அதிகமாக அடித்
ன் அவன் பீமஸேனனுடைய ரத்தத்தையும் நாடி மிக்ககோரமான
மாரியையும் பொழிந்தான் பிறகு, நகுலன் வில்லும் கத்தியும்
றுக்கப்பட்டவனும், ரத்தத்தை இழந்தவனும், பகைவர்களால் பீடிக்
பட்டவனும், கர்ணபுத்திரனுடைய அஸ்திரங்களில் மூழ்கினவனு
யிருப்பதை அறிந்து, உத்தம புருஷர்களால் ஏவப்பட்டவர்களும்
தயகியை ஆற்றுமவனுக்குக் கொண்டவர்களுமான சிறந்த ஐந்து அரு
ராஜகுமாரர்களும் சத்துருக்களுடைய வேகத்தை ஸஹிக்கிறவர்
ான ஐந்து தரௌபதீ புத்திரர்களும், காற்றினால் அசைக்கப்
ட்ட கொடித்துணிகளையுடையவர்களும் மனக்களிப்புள்ளவர்களும்
ாளுகின்ற குதிரைகளுடன் கூடியவர்களுமாகி, உம்மைச் சேர்ந்த
னைகளையும் ரதங்களையும் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் நாசஞ்
யத்துக்கொண்டு, ஆயுதங்களுடன் கூடினவர்களும் மகிமையுடைய
களுமான பதினொரு ருத்திரர்களைப்போல் ரதங்களோடு சீக்கிர
கச் சென்றார்கள் பிறகு, உம்முடைய ரதிகர்களுள் சிறந்தவர்
ான கிருபர், க்ருதவர்மா, அஶ்வத்தாமா, துரியோதனன், சகுனி,
ன, விருகன், க்ராதன், தேவாவ்ருதன் இவர்கள் விரைவுள்ளவர்க
க, யானைபோலவும் மேகம்போலவும் காஜிக்கின்ற ரதங்களோடும்
களோடும் அவர்களை எதிர்த்துச் சென்றார்கள் பிறகு, உம்மைச்
ந்த ரதிகஶ்ரேஷ்டர்கள் அந்தப் பதினொரு வீரர்களையும் வஜ்ரா
மபோன்ற பாணங்களால் அடித்துக்கொண்டு தடுத்தார்கள்.
ணிந்தார்கள் புதிய மேகத்துக்கு ஸமமான நிறமுள்ளவைகளும்,
லகளின் சிகரங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும், பயங்கரமான வேக
ுள்ளவைகளுமான யானைகளால் அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்.

எண்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

நன்குபழக்கப்பட்டவைகளும், இமயமலையில் தோன்றியவை
களும், மிக்க மதங்கொண்டவைகளும், யுத்தம்பண்ணுவதில் விருப்ப
ற ஸமர்த்தர்களால் ஏறப்பட்டிருப்பவைகளும், பொன் விரிப்புக
் மேலே விரிக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான யானைகள், ஆகாயத்தில்
னனுடன் கூடின மேகங்கள் விளங்குவதுபோல விளங்கின

குணிந்தனுடைய புத்திரன், பெரியவைபும் உருக்கின்ற செய்தை
மான பத்துப்பாணங்களால் குதிரைகளோடும் ஸாரதியுடனும்கூடி
கிருபரை அதிகமாகத் துன்பமடையும்படி செய்தான் பிறகு, அ
கிருபருடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு யானையோடு கூட
பூமியில் விழுந்தான் குணிந்தபுத்திரனுடைய இளையஸஹோதர
சூரியனுடைய கிரணங்கள் போன்றவைகளும், உருக்குமயமாயி
பவைகளுமான தோமரங்களால் போஜனை கிருதவர்மாவினுடை
குதிரைகளைக்கொன்றான் பிறகு, கிருதவர்மாவினுடைய குதிரை
கொல்லப்பட்டு க்ஷணத்தில் விழுந்தன பிறகு, எல்லா ஆயுதங்க
முள்ள போர்வீரர்களோடும் கொடிகளோடுங்கூடின வேறு மூன்
பெரிய யானைகள் த்ரோணபுத்ரரால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகப்
ஜைஞயை இழந்து உயிர் துறந்து, வஜ்ரத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மெ
மலைகளைப்போலப் பூமியில் விழுந்தன குணிந்த ராஜனுடை
இளைய ஸஹோதரனை அடுத்துப் பிறந்திருப்பவன் உம்முடைய பு
ரனைச் சிறந்தபாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தான் உமது குமார
கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அவனுடைய சரீரத்தைபும் அந்த யா
யையும் அடித்தான் அந்தச் சிறந்த யானையானது மாரிகாலத்தி
மஹேந்திரனுடைய வஜ்ரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட தாதுபாவத
னது ஜலத்தைக் கக்குவதுபோல் நாற்புறங்களிலும் ரக்தத்தை மி
யாகப் பெருக்கிக்கொண்டு ராஜபுத்திரனுடன் விழுந்தது குணி
புத்திரனால் ஏவப்பட்ட வேறொரு யானையானது, ஸாரதியோடும் கு
ரைகளோடும் ரதத்துடனுங்கூடின க்ராதனை மிக அடித்தது பிற
அது, க்ராதனுடைய பாணங்களால் எதிர்த்தடிக்கப்பட்டுத் த
மீதுள்ள வீரனோடு வஜ்ராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோ
விழுந்தது பிறரால் வெல்லமுடியாத வீரனான க்ராதராஜன்,யானை
மீதிருக்கின்ற மலைநாட்டில் தோன்றின வீரனால் அம்புகளால் அ
கப்பட்டவனாக, குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் வில்களோ
கொடிகளோடும், பெருங்காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட பெரிய ம
போலக் கீழேவிழுந்தான் விருகன், யானையின்மீதிருக்கின்றவனு
சிறந்தமலையில் வசிக்கின்றவனுமான வீரனைப் பன்னிரண்டு பாண
ளால் நன்றாகப்பிளந்தான் பிறகு, மஹாகஜமானது குதிரைகளுடனு
ரதத்துடனுங்கூடின விருகனை நான்கு கால்களாலும் விரைவா
தாக்கியது சிறந்தயானையினால் தாக்கப்பட்டவனும் வீர்யமுள்ளவ
மான அந்த விருகன் பன்னிரண்டு பாணங்களால் அதனைப் பி
தான் விருகனால் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யானையான
பபருவினுடைய குமாரனோடு பூமியில் விழுந்தது அப்பொழு

ளிந்தராஜனுடைய வேறு ஒருகுமாரன் போர்புரிந்தான் அந்தச
னும் ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியினால் பாணங்களால்
ரவாக அடிக்கப்பட்டுக் கீழே விழுந்தான் குணிந்தபுத்திரன்
மபுகளாலும் வாயினாலும் பின்சரீரத்தினாலும் எதிரிகளை வீழ்த்து
ற யானையினால் சகுனியினுடையகுதிரைகளை யுத்தத்தில் யம
டைய வீட்டுக்கு அனுப்பினான், ரத்தத்தையும் கலக்கலக்கச்செய்து
ம்நாதம் செய்தான் பிறகு, காஜிக்கின்ற அவனுடைய தலையைக
தாராதிபதியான சகுனி அறுத்தான் பிறகு, அந்தக்குணிந்தா
சென்றுவிடவே, உம்மைச்சேர்ந்த அந்த மகாரதர்கள் மிகக
க களிப்புள்ளவர்களாக ஸமுத்திரத்தினின்று உண்டான சிறந்த
ங்களை ஊதினார்கள், விற்களைக்கையில்கொண்டவர்களாக எதிர்த
ச்சென்றார்கள் கௌரவர்களுக்குப் பாண்டவர்களோடும் ஸ்ருஞ்
ர்களோடும் பாணங்களாலும் கத்திகளாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிக
ளும் கதைகளாலும் கோடாலிகளாலும் மனிதர்கள் குதிரைகள்
னகள் இவற்றின் உயிரைவாங்குகின்றதும் மிகக்ஸங்குலமானதும்
கபயங்கரமாயிருப்பதுமான அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது திரும்
ம் நடந்தது. பிறகு, ரதங்களுங்குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட
ும் ஒன்றினால் ஒன்று அடிக்கப்பட்டுத் திக்குக்களினின்று உண்
ன உக்கிரமான காற்றுக்களால் மின்னலுடன்கூடின மேகங்கள்
ால்ப் பூமியில் விழுந்தார்கள் பிறகு, சதானீகனாலடிக்கப்பட்ட
ரியயானைகளும் குதிரைகளும் ரதங்களும் உம்முடைய காலாட்க
டைய கூட்டங்களும் கருடனுடையகாற்றினால் நன்றாக அடிக்கப்
ட ஸர்ப்பங்களைப்போலப் பரவசமாகப் பூமியை அடைந்து பொடி
ப்பட்டன பிறகு, அந்த விந்தனுடைய குமாரன் சிரித்துக
ண்டு நகுலகுமாரனைக் கூர்மையுள்ள அனேகபாணங்களால் அடித்து
ன பிறகு, நகுலகுமாரன் கோபத்தினால் தாமரை மலர்போன்ற
த்துடன் கூடின விந்தபுத்திரனுடையதலையை க்ஷுரத்தினால்
த்தான் பிறகு, கர்ணபுத்திரன் சதானீகனை உருக்குமயமான
று பாணங்களாலும் அர்ஜுனனை மூன்று பாணங்களாலும்
னையும் நகுலனையும் மூன்றுபாணங்களாலும் ஏழுபாணங்களாலும்
ாத்தனரைப் பன்னிரண்டு பாணங்களாலும் அடித்தான் மனித
றகைக்கு மேற்பட்ட செய்கையுள்ள கர்ணபுத்திரனுடைய அந்தச்
்செய்கையைக்கண்டு கௌரவர்கள் களிப்படைந்து (அவனைப்) புகழ்ந
்கள் தனஞ்சயனுடைய பராக்கிரமத்தை அறிந்தவர்கள், 'இவன்
னியில் ஹோமம் செய்யப்பட்டவன்' என்றே எண்ணினார்கள்.

தொணணூறுவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் கர்ணபுத்திரனை விருஷஸேனனைக் கொன்றது)

பிறகு, சததுருவீராகளை அழிபபவனும புருஷஸரேஷட
ஸூதபுததிரனுககு எதிரிவிருநதவனுமான அநதக கிரீடியானவ
அபபொழுது மாதரியின புததிரனை நகுலன குதிரைகளை இ
திருபபதைக்கணடு, ஜனஙகளுடைய மததியில அதிகமாக அடிதது
காயம பணணபபடட கிருஷணனையும நனறுகபபாாதது, யுததத
விருஷஸேனனை நன்றுக எதிாததான பெருமபோரில தனனைநோ
வருகினறவனும புருஷஸரேஷடனும உககிரனும ஆயிரமபான
களைத தரிததவனும மஹாரதனுமான அநதககிரீடியை முறகாலத
நமுசி மகேநதிரனை எதிாததுபோலக காணபுததிரன எதிாததா
சூராகளும ரதிகாகளுள மேனமைபெறறவாகளுமான அநத ம
ரதாகள இருவரும அநதயுததததில பரஸபரம நேரிலநினறு அ
மான பரபரபபுளளவாகளாக அபபொழுது அநேக அமபுகூட
களைப பிரயோகிததாகள பிறகு, மஹானுபாவனை காணபுததிர
யுதததில விரைவாகப பாாததனைக கூாமையுளள ஓரமபி
அடிதது, வீரனை அநதநமுசி இநதிரனை அடிததுக காஜித
போல உரககக காஜிததான மறுபடியும, அநத விருஷஸேனன,
கிரமான பாணஙகளால இடககைததோளபடடையில அடிததா
அவவாறே, கிருஷணனை ஒனபதுபாணஙகளால அடிதது மறுபடி
பாாததனைப பததுபபாணஙகளால அடிததான அாஜுனன, கா
புததிரனை விருஷஸேனனால விடபபடட அபபடிபபடட அம
ளால முதலில அடிககபபடடமையால சிறிது கோபமூடடபபட
பிறகு அவனைக கொலவதினபொருடடு மனததைச செலுததின
பிறகு, மஹாபலசாலியான கிரீடியானவன, யுதததில காணபுத
னைக கொலலுமவிஷயததில நிசசயமுளளவனுக, யுததமுனை
கோபததினால புருவததை முககோணவடிவமாக நெறறியில ஏ
செயது, பாணஙகளை விரைவாகப பிரயோகிததான யமனுககுச
துருவானருததிரரை அடிததஅாஜுனன, அபபொழுது சிறிதுசிவ
கணகளையுடையவனுகவும உரககச்சிரிககினறவனுகவும காணனை
தாயோதனனையும துரோணபுதாரையும முதனமையாககொண
எல்லாககௌரவவீராகளையுமநோககி, 'காண! இபபொழுது நீ பா
துககொணடிருக்கையிலேயே யுதததில கூாமையுளள அமபுகள
யுதததில உககிரனை அநத விருஷஸேனனைப பரலோகத

டைவிககப போகிறேன ஸஹாயமில்லாதவ்னும என்னை விட்டுப்
ரிநதவனும சிறநத பலமுளளவனும எனனுடைய குமாரனுமான
நத அபிமனயு உஙகள அனைவாகளாலும கொலலபபட்டானென்று
னஙகள ஒரு குறைவைச சொலலுகிறாகளனறோ? ஆகையினால,
ன உஙகளுககு முனனிலையில கொலலபபோகிறேன் ரதஙகளில
ருபபவாகளே! இநதக காணபுததிரனைக காபபாறறுஙகள நான
ககிறனை (இநத) விருஷஸேனனைக கொலலபபோகிறேன (காண!)
ாஜுனனெனகிற நான யுததமததியில மிகக மதிமயககமடைநதவ
)ன உனனையும பிறகு கொலலபபோகிறேன துாயோதனனை அடுத
ருபபதினால கொழுபபுளளவனும கலகததுககுக காரணமானவனு
ன அபபடிபபட்ட உனனை இபபொழுது நான யுததததில வலிநது
ாலலபபோகிறேன எவனுடைய அநீதியினால இநதப பெரிதான
ழிவு உணடாயிறறோ, அநதப புருஷோததமனான இநதத துரியோ
னனை யுதததில பீமஸேனன கொலலபபோகிறான' என்று சொன
)ன மஹாபலசாலியான அநத அாஜுனன, இவவணணம சொலலி
ட்டு, விலலைத துடைதது யுததகளததில காணபுததிரனான விருஷ
ஸனனை லட்சியம வைதது, அவனைக கொலவதினபொருட்டு,யுததத
ல நலல கூரியபாணஙகளைப பிரயோகிததான கிரீடியானவன
ரககச சிரிததுககொணடு பயமறறவனாகப பததுப பாணஙகளால
வனை மாமஸதானஙகளில அடிததுக கூாமையுளள நானகு க்ஷுரங
ால அவனுடைய விலலையும இரணடு கைகளையும தலையையும்
றுததான பாாததனுடைய பாணஙகளால அடிககபபட்டவனும,
கைகளையும தலையையும இழநதவனுமான அநத விருஷஸேனன்,
ருகப பூததிருநத மிகபபெரிய ஒரு ஸாலவிருக்ஷமானது இடியி
ல தாககபபட்டு அறுநது முறிநது கீழே விழுவதுபோல ரததி
னறு பூமியில விழுநதான சுறுசுறுபபாகக காரியஙகளைச செய்பவ
ன காணன, தன புதரன பாாததனுடைய பாணஙகளால அடிககப
ட்டு விழுகிறதைககணடு, புததிர வதததினால அதிக தாபததை
டைநது, கோபததினால ரதததோடு கிரீடியினுடைய ரதததை
ரைவாக அடுததான 1

அதிகபாட அதயாயம்

1 கரை புரளுகினற கடலபோல வருகினறவனும, காஜிககினறவ
ம, மிகக பெரிய சரீரததையுடையவனும, தேவாகளாலும தடுககமுடி
தவனுமான அநதக காணனைப பாாததுப புருஷோததமரான தாசா
ா உரககச சிரிததுககொணடு அாஜுனனைப பாாததுக கூறலானா.

தொணணூறறோராவது அதயாயம

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்ததும், ஆகாயத்தில் போர் காணவ
தேவாஸுரர்கள் முறையே அர்ஜுன கர்ணர்களின்
கக்ஷிகளைச் சார்ந்து இரண்டாகப் பிரிந்ததும்)

விருஷஸேனன கொலலபபடடதைப பாாததுக கோபதது னும பொறுமையுடனுங கூடின காணன, புததிரசோகததினுல இரண கணகளிலிருநதும நீரை மிகசசொரிநதான தேஜஸவியான காண கோபததினுல சிவநத கணகளுடன, யுததததினபொருடடுத தன சயனை அழைததுககொணடு ரததேதாடு அவனுககு எதிராகச செ ருன ஸூாயனுககு ஒபபானவைகளும, புலிததோலால மூட படடவைகளும, நெருஙகியிருககினறவைகளுமான அநத இரண ரதஙகளையும அநத யுததரஙகததில உதிதது வருகினற இரண ஸூாயாகளைபபோலக கணடாகள வெணமையான குதிரைக புடையவாகளும, (ரதததில) வீறறிருபபவாகளும, பகைவாகளையழி பவாகளும, மஹாரதாககளுமான புருஷஶ்ரேஷடாகள ஆகாயத்தி சநதிர ஸூாயாகளபோல விளஙகினாாகள [1] பெரியவரே! மூவ

'தனஞசய! நீ உறுதியாக இரு எநத ரதததோடு நீ போாபுரிய வே டுமோ, வெணமையான குதிரைகளையுடையதும சலயனை ஸாரதியாக கொணடதுமான அநத ரதமானது இதோ வருகிறது பாண்டவ! பல கொடிகளால வியாபிககபபடடதும, கிணகிணிகளுடைய ஸமூஹ துடனும மாலைகளுடனும கூடியதும, வெணமையான குதிரைகள ஆகாயததில தாஙகபபடுகிற விமானம போலிருககினறதும, வெளளை குதிரைகள பூடடபபடடதும, ராதாபுததிரனேடு கூடியதும, ஸன ஹததுடனிருபபதுமான இநதக காணனுடைய ரதததைப பாா இந விறபோலப பிரகாசிககினறதும, ஆகாயததைக கீறுகினறது போலி கினறதுமான மஹாரதமாவான காணனுடைய யானைககசசைக கொ யையும பாா நீாததாரைகளைப பொழிகினற மேகமபோலச சரதா களைப பொழிநதுகொணடு வருகினறவனும, தாாததராஷடிரனுக பிரியததை விருமபுகினறவனுமான காணனைப பாா இதோ ம தேசாதிபதியான சலயராஜன ரதததின முகபபில இருநதுகொண அளவிலலாத பராககிரமமுளள இநதக காணனுடைய குதிரைக டததுகிறன பாணடவ! நாறபுறஙகளிலும தோனறியிருககினற துபிகளுடைய பேரொலியையும, பயஙகரமான சஙகவாததியததி ஓசையையும, பறபல ஸிமமநாதஙகளையும கேள அளவில அடஙக தேஜஸுளள காணனால அடிககடி அசையுமபடி செயயபபடுகி

1 அதிகபாடமான அரை ஶலோகம விடபபடடது

களையும ஜயிபபதறகாக முயறசியுள்ள இநதிரனையும் பலியையும
பால (யுதத) ஸனனததாகளான அவவிருவாகளையுமகணடு எலலாச
சனகளும ஆசசாயததை அடைநதன எலலா க்ஷததிரியாகளும
தரொலிகளாலும் நாணொலியினுலும தலதவனிகளாலும அவவாறே
ணஙகளுடைய சபதஙகளாலும சஙகநாதஙகளாலும (திசைகளை)
திரொலியிடுமபடி செயதுகொணடு அநத இரணடு ரதஙகளையும
திாதது ஒடினாகள காணனுடைய யானைககசசைக கொடியையும
டியினுடைய வானரககொடியையும கணடு வீராகளுககு ஆசசா
உணடாயிறறு பாரதரே! (யுததததிறகாக) எதிாததிருக
ாற அநத இரணடு ரதஙகளையுங கணடு அரசாகள ஸிமமநாதங
ின சபதஙகளையும 'நலலது, நலலது' எனகிற மிகுதியானசொற
ளையும வெளியிடடாாகள அநத யுததரஙகததில ஆயிரககணககா
ருநத யுததவீராகள அவவிருவாகளுடைய தவநதுவயுததததையும
டடுக கைசசததஙகளையும அவவாறே பெரிய பாணஙகளின சத
ததையும உணடுபணணினாாகள. கௌரவாகள அநத யுததததில
னதுபககததிலும வாததியஙகளை முழககினாாகள ராதேயனுககு
ழுதததிலும லக்ஷககணககாகச சஙகஙகளை முழககினாாகள அவ
றே, பாணடவாகளெலலோரும தனஞசயனை ஸநதோஷிககச

னுவினுடையதும, பெரிய சததுககளை மறைபபதுமான சபதததைக
ள பெரிய காடடில கோபஙகொணட ஸிமமததைககணடு மிரு
கள சிதறி ஓடுவதுபோலச சைனயததுடன கூடின மஹாரதாகளான
நதப பாஞசாலாகளபிளககபபடடு ஓடுகினறாாகள குநதீபுதர! எலலா
யறசியுடனும ஸூதபுததிரனை நீ கொலலவேணடும காணனுடைய
ணஙகளை வேறொரு மனிதன ஸகிபபதறகுச சகதியுளளவனலான
யா, யுதததில தேவாகளுடனும அஸுராகளுடனும கநதாவாகளுட
ம கூடினவையும ஜஙகமஸதாவரஙகளுடன கூடியவையுமான மூவுல
ஙகளையும ஜயிபபதறகுச சகதியுளளவன நான அவவிதமாகவே அறிந
ருககிறேன பயஙகரரும உகரஸவரூபியும மஹாதமாவும மூனறு கண
ளையுடையவரும (தாரிததிரியததை) நாசம செயபவரும ஜடையுளள
ருமான ஈசுவரரைப பாாபபதறகே பிராணிகள சகதியுளளவைகளலல
வவாறிருகக, பிரபுவை எதிாததுப போாபுரிவதறகுச சகதியுளளவாக
ாகாாகளெனபதில யாது சநதேகம? எலலாப பிராணிகளுககும மங
ளகரமாயிருபபவரும மஙகளரும சாசுவதருமான ஸாக்ஷாத மஹாதே
ா யதததில உனனால ஆராதிககபபடடாா தேவாகளும உனககுவரத,
தக கொடுததாாகள பாாதத! மகாபாகுபலமுளளவனே! தேவதேவ,
ன அநதச சூலபாணியினுடைய அநுககிரஹததினலே, இநதிரன நமுசி
யககொனறதுபோலக காணனைக கொலவாயாக பாாதத! எபபொழு

செயதுகொண்டு தூயஙகள சஙகஙகள இவறறின கோஷததினல எ
லாததிசைகளையும அதிகமாகச சததமிடுமபடி செயதாாகள காஜு
ஜுனாகளுடைய யுததததில விமமநாதஙகளாலும கைகளைக கொ
டும தவனிகளாலும உராததவீரவாதஙகளாலும சூராகளுடைய தோ
தடடும ஒலிகளாலும நானகுபககஙகளும நெருஙகினவாயின அர
சே! புருஷஸரேஷடாகளும ரதஙகளிலிருபபவாகளும ரதிகாகளு
சிறநதவாகளும பெரியவிறகளைப பிடிததவாகளும பாணஙகளோடு
சகதிகளோடும தவஜஙகளோடும கூடியவாகளும கவசத
அணிநதவாகளும கததிகடடிககொணடவாகளும வெளளைககுதி
களையுடையவாகளும சஙகஙகளால பிரகாசிககினறவாகளும சிற
அமபறாததூணிகளையுடையவாகளும நலல காடசியுளளவாகளு
சிவநத சநதனததினல பூசபபடட மேனியையுடையவாகளும மத
கொணட இரணடு காளைகளபோனறவாகளும மினனலபோனற வி

தும உனககு நனமை உணடாகுக யுததததில ஜயம அடைவாயாக
எனறு கூறினா அாஜுனன, 'மாதவரே! மதுவெனகிற அஸுரனை
அழிததவரே! எலலா உலகஙகளுககும குருவான நீா சநதோஷமுளள
ராயிருநதால எனககு ஜயம நிசசயமே, இதில ஸமசயமிலலை ஹருஷீ
கேசரே! மகாரதரே! என தேரில பூடடியிருககிற குதிரைகளை ஓடடு
பலகுனன யுததததில காணனைககொலலாமல திருமபமாடடான கே
விநதரே! எனனுடைய பாணஙகளாலே துணடுதுணடாகச செயய
படடு உயிரை இழநதிருககினற காணனை இபபொழுது பாரும அ
லது, காணனல அமபுகளால கொலலபபடட எனனையாவது பாாபபீ
எநத யுததததைப பூமியுளளவரையில ஜனஙகள சொலலபபோகிறா
ளோ, மூவுலகஙகளையும மோகிககசசெயகினற கோரமான அநத யுத
மானது இதோ வநதுவிடடது' எனறு சொனனன பாாததன, இகழ
தகாத காாயஙகளைச செயகிற கிருஷணனைப பாாதது, அபபொழு
இவவணணம சொலலிககொணடு, ஒரு யானையைப பகையானை எதிா
பதுபோல ரததோடு விரைவாக (க காணனை) எதிாததுச சென்றன
பகைவாகளை அடககுகிறவரே! தேஜஸவியான பாாததன, மீணடு
கிருஷணனைப பாாதது, 'ஹருஷீகேசரே! குதிரைகளை ஓடடும. இந
ஸமயம சென்றுபோகிறது' எனறன அபபொழுது மகாதமாவான அ
கப பாணடவனல இவவாறு உரைககபபடட அநத வாஸுதேவா, அ
பொழுது பாணடவனை, 'ஜய' எனறு சொலலி வாழததி, மனோவே
முளள குதிரைகளை ஓடடினா பாணடுபுததிரனுடைய மனோவேகமுள
அநத ரதமானது ஒரு க்ஷணததினுள காணனுடைய ரததின மு
னிலையை அடைநதது

ாயும் - த்வஜங்களேயுமுடையவர்களும் மிகுதியான ஆயுதங்களால்
ாடையிடுகின்றவர்களும் சாமரங்களுடனும் விசிறிகளுடனும்
டியவர்களும் வெள்ளேக்குடைகளால் பிரகாசிப்பவர்களும் கிருஷ்ண
னும் சல்யனும் (நடத்தப்பட்ட) ரதங்களுடன் கூடியவர்களும்
ந்த உருவத்தையுடையவர்களும் மஹாரதர்களும் [1] ஸிம்மத்தின்
ாள்போன்ற தோள்களேயுடையவர்களும் நீண்ட கைகளேயுடைய
களும் சிவந்தகண்களேயுடையவர்களும் ஸ்வர்ணமாலேயை அணிந்
ர்களும் அகன்றமார்பையுடையவர்களும் மகாபலசாலிகளும் ஒரு
ரை ஒருவர் கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் ஒருவரைஒருவர்
ல்வதில் விருப்பமுற்றவர்களும் பசுக்கொட்டிலில் இரண்டு காளே
போல் ஒருவரைஒருவர் எதிர்த்து ஓடுகின்றவர்களும் மதம்பெருக
ள்ள யானேகள்போன்றவர்களும் மிக்க கோபங்கொண்ட இரண்டு
லகள்போன்றவர்களும் ஸர்ப்பத்தின் குட்டிகள்போல் பிரகாசிப்ப
களும் யமனுக்கும் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் ஒப்பானவர்களும்
ாபங்கொண்ட இந்திரனும் விருத்திரனும் போன்றவர்களும் சூரிய
க்கும் சந்திரனுக்கும் ஸமமான ஒளிபொருந்தியவர்களும் யுகத்தை
டிப்பதற்காகத் தோன்றிய கோபமுள்ள இரண்டு மஹாக்ரகங்கள்
ாயிருப்பவர்களும் தேவகுமாரர்களும் தேவர்களுக்கொப்பானவர்
ரும் ரூபத்தினல் தேவர்களுக்கு ஸமானமாயிருப்பவர்களும் தற
யலாகவந்திருக்கிற ஸூர்யனும் சந்திரனும் போன்றவர்களும்
ந்த தேகபலமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் கர்வங்கொண்டவர்களும்
த்தத்தில் பற்பல சஸ்திரங்களே ஏந்தியவர்களும் பாய்கின்ற புலிகள்
ான்றவர்களும் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவர்களேயுங்
ாடு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கு அதிகமான சந்தோஷம் உண்டா
று ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான கர்ணார்ஜுனர்
ர்களேக்கண்டு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் வெற்றியில் ஸம்சயமுண்
யிற்று. இருவர்களும் உத்தமமான ஆயுதங்களேத் தரித்தவர்கள்.
ருவர்களும் யுத்தத்தில் தகுந்த உழைப்புள்ளவர்கள் இருவர்
ரும் கைகளின் சத்தத்தினல் ஆகாயத்தை ஒலியிடும்படி செய்பவர்
இருவர்களும் பௌருஷத்தினலும் பலத்தினலும் பிரஸித்த
ன செய்கையையுடையவர்கள் இருவர்களும் யுத்தத்தில் சம்பர
க்கும் தேவராஜனுக்கும் ஒப்பானவர்கள் இருவர்களும் கார்த்தவீர
ர்ஜுனனுக்கு ஸமானர்கள் இருவர்களும் தசரதகுமாரரான ராம
க்கு ஸமானர்கள் இருவர்களும் விஷ்ணுவின் வீர்யத்துக்கு ஸமமான
யமுள்ளவர்கள் இருவர்களும் யுத்தத்தில் ருத்திரருக்கு ஸமானர்

[1] இது மூலத்தில் இரண்டுமுறை வருகிறது

கள அரசரே ! இருவாகளும வெளளைக குதிரைகளையுடையவாக
சிறநத ரதஙகளால ஸஞசரிபபவாகள சலயன கிருஷணன இ
வரும மிககசிறநத ஸாரதிகள மகாராஜரே ! பிறகு, பிரகா
கினற அநத இரணடு மஹாரதாகளையுமகணடு ஸிததசாரண
களின கூடடஙகளுககு ஆசசாயமுணடாயிறறு பரதாகளில சி
தவரே ! பிறகு, கௌரவாகள மஹாதமாவும யுததததில பிரகா
பவனுமான காணனை விரைவாகச சேனையுடன சூழநதுகொணட
கள அவவாறே, உதஸாஹமுளளவாகளான திருஷடதயுமன
முதனமையாகக கொணட பாணடவாகளும நகுலஸஹதேவாக
சேகிதானனும மிகக ஸநதோஷமுளளவாகளான பரபதரகாக
பறபலதேசததில தோனறியவாகளும சூராகளும நனனடையுள
வாகளும யுததததில களிபபவாகளுமான (மறறுமுளள) வீராகள
வரும ஒனறுசோநதவாகளாகவும உதஸாஹமுளளவாகளாக
தனஞசயனைச சூழநதுகொணடாாகள அவாகள காலாடகளோ
குதிரைகளோடும ரதஙகளோடும யானைகளோடும கூடியவாகளும
துருககளைக கொலலுகினறவாகளும (அாஜுனனைப) பாதுகாகக எ
ணஙகொணடவாகளும அவனுடைய விஜயததிலும காணனுடை
வததிலும நோககமுளளவாகளுமாயிருநதாகா அவவா
துாயோதனனைத தலைமையாககொணட உமமைச சோநதவாகள
லாரும முயறசியுடையவாகளும சேனையை அடிபபவாகளுமாயிரு
கொணடு காணனை யுததததில பாதுகாததாாகள மனனரே !
ளன யுததததில உமமைசசோநதவாகளுககுப பநதயபபொரு
ளுன அவவாறே, பாணடவாகளைச சோநதவாகளுககுப பாாத
அபபொழுது பநதயபபொருளாளுன அவவிருவாகளுககும அந
போாசசூதில ஸபயாகளும பாாபபவாகளும ஏறபடடாாகள அந
போாசசூதில சூதாடுகினற இவாகளுககு வெறறிதோலவிகள நிச
மாக இருநதன யுததமுனையிலிருககினற நமமவாகளுககும பா
டவவீராகளுககும வெறறிககோ தோலவிககோ அநதக காணாஜு
களால (போாச)சூது ஆரமபிககபபடடது மஹாராஜரே ! யுதத
புகழபெறறவாகளான அவவிருவாகளும ஒருவா மறறொருவரைக
ததுக கோபமுளளவாகளாகவும ஒருவரைஒருவா வதஞசெயவ
விருபபமுளளவாகளாகவும யுததததில நினறாாகள பிரபுவே ! இ
விருததிராகளபோல அடிபபதில விருபபமுறறவாகளான அவ
வரும இரணடு கிரகஙகளபோலப பயஙகரமான ரூபததைதத தரி
வாகளாயிருநதாாகள பரதாகளுள சிறநதவரே ! காணனுககும
ஜுனனுககுமுளள தாரதமய விஷயததில விவாதமானது ஆகா

ல் உண்டாயிற்று பூதங்களுக்கு ஒன்றோடொன்று கலக்கங்கள் உண் யின பெரியவரே! எல்லாப்பிராணிகளும் இரண்டாக வேறு ட்டு வெவ்வேருன வகுப்பை அடைந்தன கர்ணார்ஜுனர்கள் எதிர்த் நக்கும்கால், தேவர்களும் தானவர்களும் கந்தர்வர்களும் பிசாசங் நம் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும் (பரஸ்பரம்) விரோதபக்ஷத்தை டைந்தனர். வேந்தரே! இந்த யுத்தத்தில் நக்ஷத்திரங்களுடன் டிய ஆகாயமானது கர்ணனுடைய பக்ஷத்திலிருந்தது பார்த்த க்கு [1] மாதாவான விசாலமான பூமியானது புத்திரனுக்கு ஜயத்தை நம்பிற்று நரஸ்ரேஷ்டரே! ஸமுத்திரங்களும் மலைகளும் நதி நம் நிலத்திலுண்டானவைகளும் நீரிலுண்டானவைகளும் கிரீடியை டைந்தன பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவரே! அஸுரர்களும் க்ஷஸர்களும் குஹ்யகர்களும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற பக்ஷி நம் கர்ணனிருக்குமிடம் சேர்ந்தன ரத்னங்களும் எல்லா நிதி நம் ஆக்யானங்களை ஐந்தாமவையாகக்கொண்ட வேதங்களும் உப தங்களும் உபநிஷத்துக்களும் கிரீடியை அடுத்தன வாஸுகியும், த்திரஸேனனும், தக்ஷகனும், உபதக்ஷகனும், பூமியிலும் ஆகாயத் லும் ஜலத்திலும் ஸஞ்சரிப்பவர்களும் வம்சத்துடன்கூடினவர் நமான கத்ருபுத்திரர்களும், விஷமுள்ளவைகளும் நல்லவேக ள்ளவைகளுமான மஹாநாகங்களும் அர்ஜுனனை அடைந்தனர் ாவதத்தினுடைய வம்சத்தில்தோன்றிய யானைகளும் காமதேனு ரிடத்தினின்று உண்டான பசுக்களும் விசாலநகரியில் உண்டான பங்களும் அர்ஜுனனுடைய பக்கத்தை அடைந்தன பாபிகளான பங்கள் கர்ணனுடைய கக்ஷியில் நின்றன அரசரே! செந்நாய , துஷ்டமிருகங்கள், மங்களகரமான மிருகபக்ஷிகள், மங்களகர ன பசுக்கள், அவ்வாறே ஸிம்மங்கள், புலிகள் எல்லாம் பார்த்தனு டைய வெற்றியில் பற்றுதலுடன் அவனை அடைந்தன வஸுக்களும், ந்துக்களும் ஸாத்யர்களும் ருத்திரகணங்களும் அஸ்வினீதே தைகளும், அக்னியும், ருத்திரரும், ஸோமனும், ஸர்ப்பங்களும், பத் திசைகளும், நாய்களும், நரிகளும், பக்ஷிகளும் கர்ணனை அடைந் ர் மஹேந்திரனோடுகூடின வஸுக்களும் அக்னியுடன்கூடின ந்துக்களும் தனஞ்சயனபக்கத்தில் நின்றார்கள் ஆதித்யவர்க்கங் கர்ணனைச்சார்ந்துநின்றன பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவரே! தர்களில் சிறந்தவரே! பிதுருக்களுடனும் ரிஷிகளுடனும்கூடின வதைகளும், தும்புருவைத் தலைவராகக்கொண்ட எல்லாக் கந்தர் களும், யமனும், குபேரனும், வருணனும், அர்ஜுனனிருக்கும்பக்

[1] 'தாய்போல' என்பது வேறுபாடம்

கததில (ஒனறுசோநதாகள) தேவரிஷிகள பிரமமரிஷிகள இ
ளின கூட்டஙகளும ஆகாயததில ஸஞசரிககினறவாகளைவரும முனி
கூட்டஙகளும பராலேயாகளும மஙகளகரமான அபஸரஸுகளுை
கூட்டஙகளும சூததாகளான அபஸரஸதிரீகளும தேவதூதாக
குஹயகாகளும விருமபததகக புணயகநதஙகளும கிரீடியை அ
தனா மனததிறகு அருவருபபையுணடுபணணததகக கநதஙகளை
தும காணைை அடைநதன நாசமடையபபோகிறவாகளுககு விப
மான அனிஷடஙகள உணடாகினறன மரணகாலமானது அரு
வநதிருககும ஸமயததில விபரீதஸவபாவததை அடைநதிருககி
மனிதனை முடிவுககாலததில எவைகள விரைவாக அடைகின
வோ அபபடிபபட்ட குறிகளெலலாம ஒனறுசோநது ஸூதபுத
ஞன காணனிடததில பிரவேசிததன அரசாகளுட சிறநதவ
புருஷரேஷடரே! அவவாறே பலம, ஒளி, ஸிததி, மிககம
கிளாசசி, ஸதயம, விகரமம, மனககளிபபு, ஜயம, ஆனநதம இபப
பட்ட நலலநிமிததஙகள அநத யுததஸமுததிரததில போககை
தில அாஜுனனை அடைநதன பராமமணாகளுடன ரிஷிகள
டியை அடைநதாகள. மஹாராஜரே! பிறகு, தேவகணஙகளுட
சாரணாகளுடனுமகூடின ஸிததாகள இரணடாகபபிரிநது பு
ஷரேஷடாகளான காஞாஜுனாகளை அடுததாகள மஹாராஜ
தேவாகளும கநதாவாகளும ராகஷஸாகளும ஆகாயததில நானகு
கததிலும விசிததிரமான நலலகுணமுளள விமானஙகளிலே
கொணடு காஞாஜுனாகளுடைய தவநதவயுததததைககுறிதது
தாகள பாரதரே! அபபொழுது, இவவிதமாக எலலாபபிராணிக
இரணடாகபபிரிநது ராதேயனுககும அாஜுனனுககும ஜயத
விருமபிககொணடிருககையில, ஆகாயமானது பதினாயிரம விமா
களால நெருஙகியதாயிறறு செநநாயகளாலும புலிகளாலும யா
களாலும குதிரைகளாலும ரதஙகளினவரிசைகளாலும மேகஙக
லும வாயுவினாலும வஹிககபபடுகினற மறற அறிவுளளவாகளும
ஞாஜுனாகளுடைய தவநதவயுததததைப பாாகக எணணஙகொ
வநதாகள மஹாராஜரே! தேவாகளும, அஸுராகளும, கநதா
ளும, நாகாகளும, யகஷாகளும, பகஷிகளும, மஹரிஷிகளும, தேவக
களும, ஸவதாபோஜனமபணணுகினற பிதருககளும, பறபல
முளள வஸதிரஙகளால பிரகாசிககினறவாகளும தவததினாலும
தையினாலும ஒஷதிகளாலும ஸிததிபெறறவாகளுமான மஹானக
ஆகாயததிலவியாததபபட்டுககொணடுநினறாகள பிரமமதேவா,பிர

ஷிகளோடும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாக்களோடும் சேர்ந்து ஆகாயத்தில் தே
ஜோமயமான திவ்யவிமானத்தின்மீதேறி வந்து நின்றார் மஹாபுத்தி
ள்ளவரே! பிறகு, யுத்தரங்கத்தில், அப்பொழுது கர்ணனுக்கும்
ரண்டவனுக்கும் நடக்கின்ற அந்த த்வந்த்வயுத்தத்தைப் பார்க்க
ரஜாதிபதியானவர் விரைவாக வந்தார் அவ்விருவர்களுடைய மஹா
லத்தையும் பார்த்துப் பிரஜைகளுக்கெல்லாம் நாதரான ஈஸ்வரருக்
ம 'கர்ணன்ஜயித்து இந்தப் பூமிமுழுமையையும் அடைவனோ, அல்
து, அர்ஜுனன்தான் இதனை அடைவனோ' என்று ஸம்சயம் உண
ாயிற்று

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

(பிரஜாபதி இருவருக்கும் ஸமமான வெற்றியை விரும்பியதும்,
இந்திரன் அர்ஜுனனுக்கே வெற்றியை விரும்பினதும்,
பிரம்ம ருத்ரர்கள் அங்ஙனமே அங்கீகரிக
கப் பூமாரி பெய்ததும்.)

அரசரே! பிரஜாதிபதியோ, வந்திருக்கின்ற அந்தத் தேவா
ரின் வகுப்பைக்கண்டு, பிறகு, ஸ்வயம்பு பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
பாழுதே, உரைக்கலானார் 'இருவரும் அதிரதர்கள், சூரர்கள்,
ருவரும் உறுதியான பராக்கிரமமுடையவர்கள், இருவரும்
த்த செய்கையையுடையவர்கள், இந்திரனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும்
பானவர்கள் கர்ணார்ஜுனர்களுக்கு எதிர்ப்பு நேரும்பொழுது
ருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் நடந்ததுபோல் மகாகோரமான
ரும்போர் நடக்கப்போகிறது ஆ! ஆ! கஷ்டம்!' என்றார்
ரஜாதிபதியானவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பிறகு, ஸ்வயம்புவைப்
ார்த்து, 'புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான கர்ணன் அர்ஜுனன் இருவருக்
ம் விஜயம் ஸமமாக இருக்கட்டும் கர்ணார்ஜுனர்களுடைய விவா
த்தினால் எல்லா உலகமும் நசியாமலிருக்கட்டும் ஸ்வயம்புவே!
வ்விருவர்களுக்கும் விஜயமானது ஸமமாக இருக்கட்டும் அந்த
ாக்கியத்தைச் சொல்லும்' என்று சொன்னார் மஹாராஜரே! இவ
ாறு சொல்லக்கேட்டவரும் ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணருமான மஹா
மமாவோ அவ்விருவருக்கும் ஜயமானது நிச்சயிக்கப்படாமலிருக்க
வே, பிரஜாதிபதியைப்பார்த்து, 'இவர்கள் இருவரும் ஸமார்த்தர்கள்,
ருவரும் அதிகபலத்தினால் மேம்பட்டவர்கள் மூவுலகங்களுக்கும்
யங்கரமானயுத்தம் இவர்களுக்கு உண்டாகப்போகிறது' என்று இவ

H ௫௨

வாறு கூறினார். பிறகு, அந்தச் சமயத்தில், ஆயிரம் கண்களையுடை
இந்திரன், பிரஜாபதியைப் பார்த்து, 'பார்த்தன் நல்லமனமுள்ள
வன், சிறந்த பலமுடையவன், சூரன்; வித்தையில் தேர்ச்சியடைந்
வன், தவத்தைத் தனமாகக்கொண்டவன், மஹாதேஜஸையுடையவ
தனுர்வேதத்தை முழுமையும் கற்றுணர்ந்திருக்கிறான் எவனிடத
னின்று இந்தத் தேவகாரியம் ஸம்பவித்திருக்கிறதோ (அப்படி
பட்ட) பார்த்தன் எல்லாக்குணங்களையுமுடையவன் பாண்டவர்க
வனவாஸமுதலியவைகளால் நித்தியம் அதிகமாகத் துன்பப்படுத்த
படுகிறார்கள் புருஷஶ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனன் தவமுள்ளவன
போதுமான திறமையுள்ளவன், மிக்கமகிமையினால் தெய்வத்தை
கூட ஆலோசியாமல் மீறுவான் மீறினால், நிச்சயமாக உலகங்களுக
நாசம் உண்டாகும் கோபமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுக
ஓரிடத்தில் இருப்பை நான் காணவில்லை இவர்கள் உலகத்தை
படைப்பவர்கள், அதனால், புருஷோத்தமர்கள் இவர்கள் நரநா
யணர்கள், புராதனர்கள், ரிஷிகளுள் சிறந்தவர்கள், (ஒருவருடை
கட்டளைக்கும் உட்பட்டவர்களல்லர், உலகத்தை அடக்கி ஆளப
கள், புருஷர்களுள் சிறந்தவர்கள் இவ்விருவர்களுக்கும் ஒப்பவனு
ஒருவன் தேவர்களிலாவது மனிதர்களிலாவது இல்லை தேவர்களே
டும் ரிஷிகளோடும் சாரணர்களோடும் மூவுலகங்களும் எல்லாத் தே
கணங்களும் எல்லாபூதங்களும் (இவர்களை) அனுஸரிக்கத்தக்கன
கள் இவ்விருவருடைய பிரபாவத்தினாலும் உலகமனைத்தும் இரு
கிறது புருஷஶ்ரேஷ்டனும் ஸூர்யகுமாரனும் சூரனுமான கர்ண
இஷ்டப்படி புண்ணிய உலகங்களை அடையட்டும் கிருஷ்ணார்ஜுன
களுக்கு விஜயம் உண்டாகட்டும் கர்ணன் வஸுக்களுடன் ஸாலோ
யத்தையும் தேவதைகளுடைய வாஸஸ்தானமான ஸ்வர்க்கத்தை
யும் அடையட்டும், துரோணருடனும் பீஷ்மருடனும் ஸ்வர்
லோகத்தில் பூஜிக்கப்படட்டும் பிதாமஹரே! பார்த்தன் வனத்தி
நெடுங்காலமாகச் கிலேசத்தை அடைவிக்கப்பட்டானன்றோ? ஆ
லால், தவத்தினால் மேன்மைபெற்ற இந்த அர்ஜுனன் யுத்தத்தி
ஜயத்தை அடையட்டும் பகவானான உம்மால், 'கிருஷ்ணார்ஜுன
ளுக்கு ஜயம் நிச்சயம்' என்று முந்தியே சொல்லப்பட்டுவிட்ட
பிரபுவே! அது அப்படியே ஆகட்டும் உமக்கு வந்தனம் பி
மஹரே! சொல்லும்' என்று வேண்டினான் அந்த இந்திரனுடை
வார்த்தையைக்கேட்டுப் பகவானான பிரபுவானவர் அந்தக்கர்ணனகி
இருவருக்கும் ஜயத்தை ஸமமாகச் சொல்லவில்லை பிதாமஹர் பெ

மாக இருக்கவே, அந்த மௌனத்தினால், 'பாண்டவனுக்கு விஜய
ம கர்ணனுக்கு வதமும் உண்டாகும்' என்று இந்திரன் ஆசையை
டைந்தான் பிறகு, பிரம்மதேவரும் ஈசுவரரும் உலகங்களுக்கு
தனான இந்திரனைப் பார்த்து, "மஹாத்மாவான பாண்டவனுக்கே
ஜயம் நிச்சயமாக உண்டாகட்டும் பார்த்தன் மனோதைரியமுள்ள
ன், சூரன், வித்தையில் தேர்ச்சியடைந்தவன், தவத்தைத் தன
ாக்கக் கொண்டவன், அவன் ஜயம்பெறுக மிக்க தேஜஸுள்ள
ர்ஜுனன் தனுர்வேதம் முழுமையையும் கற்றுணர்ந்திருக்கின்றான்.
தெய்வத்தைக்கூட ஆலோசியாமல் மகிமையினால் தாண்டிச் செல்
ான் அவ்வாறு கடந்து செல்வானானால், உலகங்களுக்கும் அழிவு
ச்சயமாக உண்டாகும் குரோதமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணார்ஜு
ர்களுக்கு ஓரிடத்தில் இருப்பை நாம் அறியோம் புருஷஶ்ரேஷ்
ர்களான இவ்விருவர்களும் உலகத்தைப் படைத்து நிலைநிறுத்தின
ர்கள் பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்கிறவனும், ஸ்வாயம்புத்திரனும்
ரனுமான இந்தக் கர்ணன் வேண்டியபடி புண்ணிய உலகங்களை
டையட்டும். நரஸ்வரூபியான அர்ஜுனனிடத்தில் நிச்சயமாக
யம் உண்டாகட்டும்' என்று கூறினார்கள் தேவதேவர்களால் அவ
று சொல்லப்பட்டவுடனே, ஆயிரம் கண்களையுடைய இந்திரன்,
ரம்மருத்திரர்களுடைய கட்டளையினால் எல்லாப் பிராணிகளையும்
ழைத்து, 'மஹிமைபொருந்திய பிரம்மதேவராலும், ஈசானராலும்
ரைக்கப்பட்ட உலகங்களுக்கு ஹிதமான விஷயத்தை நீங்கள்
கட்டீர்களா? அஃது அப்படியே ஆகப்போகிறது உங்களுடைய
ாகமானது விலகட்டும் துக்கத்தை விலக்கியவர்களாக மங்களத்
த அடைவீர்களாக' என்று கூறினான் பெரியவரே! அரசரே!
வ்விதமான இந்திரனுடைய வசனத்தைக் கேட்டு எல்லாப் பிராணி
ளும் அப்பொழுது ஆச்சரியமடைந்தன, புகழவும் புகழ்ந்தன அப்
பொழுது, புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவர்களுக்கும் ஜயத்தை
மமாகச் சொன்னார்களில்லை தேவர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக
ல வாஸனைபொருந்திய பூமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள் பற்பலவித
ன தேவதூரியங்களையும் வாசித்தார்கள் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான
வ்விரண்டு வீரர்களுடைய நிகரற்ற தவந்துவயுத்தத்தையும் பார்க்க
ணங்கொண்டவர்கள் ஆச்சரியத்தினால் நன்றாக மலர்ந்த கண்களை
டையவர்களாக வேறு செய்கைகளை அறியவில்லை

தொண்ணூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸல்லாபமும், கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுன
னுக்கும் ஸல்லாபமும், அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனுக்குத்
தனது வல்லமையைக் கூறியதும்)

பரதவமசததில உதிததவரே! வெணமையானகுதிரைகளுட
கூடினவைபும, தேவஸமபாநதம பெறறவையும, (யுததததுககுத) தக
வையும, பேரொலியுளளவையுமான இரணடு ரதஙகளினமீதும இரு
கினற லோகவீராகளான வாஸுதேவாாஜுனாகளும, காண சலய
ளும தனிததனி சஙகஙகளை ஊதினாகள அநயோநயம ஸபாத
யுளளவாகளான அவவிருவருககும உககிரமாயிருபபதும பயப
கிறவாகளுககுப பயததை உணடுபணணுகிறதுமான யுததமான
முறகாலததில இநதிரனுககும சமபரனுககும நடநததுபோல நட
தது அவவிருவருடைய ரததிலுமிருககினற மாசறற இரண
தவஜஙகளும உலகம நாசமடையுஙகாலததில ஆகாயததில உதித
ராகு கேதுககளபோல விளஙகின ஸாபபம போனறதும உயா
ரதனஙகளாலிழைககபபடடதும, திடமானதும, இநதிரனுடை
விறபோல பரகாசிககினறதுமான காணனுடைய யானைகடடும
சைககொடியானது விளஙகுகினறது பாாததனுடைய சிறநத வான
மானது வாயைத திறநதிருககும அநதகனபோலக கோரப பறகளா
(பாாபபவாகளைப) பயமடையுமபடி செயதுகொணடு ஒளிகளா
சூரியனபோலப பாாகக முடியாததாக இருககிறது காணடீவததை
விலலாகக கொணட அாஜுனனுடைய தவஜமாகிய வானரமான
யுததததில விருபபமுறறதாகத தன இருபபிடததைவிடடு வேக
துடன காணனுடைய தவஜததை நாடிவிடடது அது மஹாவேக
துடன கூடியதாக உயரக கிளமபிக கருடன ஸாபபததை அடிபப
போல நகஙகளாலும பறகளாலும (காணனுடைய) கசசைககொடியை
எதிாதது அடிததது, பிறகு, கிணகிணிகளை ஆபரணஙகளா
கொணடதும காலபாசததுககு ஒபபானதுமான அநத யானைகட
கசசையானது மிகக கோபமுளளதாக அபபொழுது அநதக குரங
எதிாததுச சென றது அபபொழுது, அவவிருவாகளுககும மி
கோரமான தவநதுவ யுததமாகிற சூதாடடமானது ஏறபடடவுட
முநதியதும மிகவும முநதியதுமான தவஜஙகளிரணடும யுததஞசெ
தன குதிரைகள ஒனறோடொனறு போடடியுடன குதிரைகளை
நோககிக கனைததன செநதாமரை மலாபோனற கணகளையுடை

னணபிரான சலயனைக கணகளாகிற பாணஙகளால அடிததாா அப
டயே, சலயனும கணணபிரானை எதிாதது நனறுகபபாாததான.
நத யுததததில வாஸுதேவா சலயனைக கணகளாகிற பாணஙக
ால ஜயிததாா குநதீபுததிரனுன தனஞசயனும காணனைக கண
ல ஜயிததான பிறகு, ஸூதபுததிரன சலயனை அழைததுப புன
பபுடன, 'சலய! இபபொழுது இநதயுததததில பாாததன
னை ஒருஸமயம கொலவானுகில யுததததில நீ எனனசெயவாய?
ணமையைசசொல' எனறு வினவினன சலயன, 'கா ! ஸுவேத
கனன யுததததில உனனை இபபொழுது கொலவானுகில, மாதவன
ணடவன இருவரையும நான ஒருாதததின உதவியினுலேயே
ாலவேன' எனறு மொழிநதான அாஜுனன, கோவிநதரைப
ாதது இவவிதமாகவே வினவினன கேசவா, உரககசசிரிததுக
ாணடு அநதப பாாததனைபபாாததுச சிறநத இநதவசனததை
ாததாா 'தனஞசய! ஸூாயன தான இருககும இடததினினறு
ழுநதாலும விழுவான, பூமியானது பலவாறுகச சிதறினுலும
றும, அகனியானது குளிாசசியை அடைநதாலும அடையும,
ணன உனனை (ஒருகாலும) கொலலான இது எவவிதததினுலா
து ஸமபவிககுமாகில உலகததுககு மாறுடடம நேரிடும காணனை
சலயனையும யுததததில நான கைகளாலேயே அவவாறு கொனறு
டுவேன' எனறுா இவவாறுன வாஸுதேவருடைய வாாததை
பககேடடு வானரககொடியோனுன அாஜுனன, உரககச சிரிததுக
ாணடு தககபடி காாயஙகளைச செயபவரான வாஸுதேவரைப
ாதது இவவாறு மறுமொழிகூறலானுன

'ஜனாாததனரே! கா்ணனும சலயனும எனககே போதாதவா
கோவிநதரே! கொடிததுணிகளுடனும தவஜததுடனும சலய
டனும ரதததுடனும குதிரைகளுடனும குடையுடனும கவ
துடனும சகதிகளுடனும பாணஙகளுடனும விலலுடனும இப
ாழுது யுததததில பாணஙகளால காணன பலவாறு அறுககபபட
தைப பாாககபபோகிறீா. ரதததுடனும குதிரைகளுடனும சகதிக
டனும கவசததுடனும ஆயுதஙகளுடனும இபபொழுதே நனறுக
ாறுககபபடட காணனை, அரணயததில யானையினுல நொறுசகப
ட மரததைபபோல இபபொழுது பாரும மாதவரே! இப
ாழுது காணனுடைய மனைவிகளுககு விதவைததனமையானது
துவிடடது அநத ஸதிரீகளால நிசசயமாக சொபபனஙகளில
ிஷ்டஙகள காணபபடடுவிடடன காணனுடைய ஸதிரீகளை இப

பொழுதே விதவைகளாகப பாாககபபோகிறீா இது நிசசயம; ழு
னும நீணட ஆலோசனையிலலாதவனும நமமை அவவிதமாகப
ஹஸிககினறவனும அடிககடி அவமதிபபவனுமான இநதக காண
ஸபையை அடைநத கிருஷணையைககணடு'முறதிசசெயத (செய
யால உணடான) கோபமானது எனககுத தணியவிலலை கோவி
ரே! மதயானையினுல ஒடிததுத தளளபபடடிருககிற பூததமாதை
போல எனனுல ஙனருக தவமஸஞசெயயபபடட காணனை இபபெ
ழுது பாாககபபோகிறீா மதுஸூதனரே! இபபொழுது, மத
மான அநத வாககுககளைக கேடகபபோகிறீா விருஷணிவமசதத
உதிததவரே! பாககியததினுல விளஙகுகிறீா காணன இவவ
மாகத தளளபபடட பிறகு, நீா ஸநதோஷமுளளவராக அபிமன
வின தாயான ஸுபததரையை இபபொழுது ஸமாதானம செயயபபோ
கிறீா ஜனாததனரே! மிகக மனககளிபபுளளவராகப பிதாவினுடை
ஸஹோதரியாகிய குநதியையும தேறறபபோகிறீா மாதவரே! இ
பொழுது, கணணீருளள முகததுடனகூடின தரௌபதியைப
பாணடுநநதனரான தாமராஜரையும அமருதமபோனற வாககு
ளால ஸமாதானஞ செயபபபோகிறீா' எனறு கூறினன

தொணணூறறுநானகாவது அதயாயம

(கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தத்தொடக்கமும், அஶ்வத்தா
துர்யோதனனுக்கு ஹிதமுரைத்ததும், அவன் அதை அலக்ஷியம்
செய்து யுத்தத்திற்காகச் சேனையை ஏவியதும்)

தேவாகளாலும நாகாகளாலும அஸுராகளாலும ஸித
களாலும யக்ஷாகளாலும, கநதாவாகள ராக்ஷஸாகள அபஸரஸுக
இவாகளுடையகூடடஙகளாலும பிரமமரிஷிகளாலும ராஜரிஷிக
லும கருடனுலும அடையபபடட ஆகாயமானது, ஆசசாயபபட
தகக உருவமுளளதாக விளஙகியது மனததுககு இனிமையா
சபதஙகளாலும பலவகை வாததியஙகளாலும கானஙகளால
ஸதோததிரஙகளாலும நடனஙகளாலும நகைபபுககளாலும அ
மாகசு சததமுளளதாகச செயயபபடடதும ஆசசாயகரமான ரூ
துடன கூடியதுமான அநத ஆகாயததை எலலாமனிதாகளும ஆ
யததில இருபபவாகளும கணடாாகள பிறகு, கௌரவவீராகளு
பாணடவ வீராகளும அதிக ஸநதோஷததோடு கூடியவர்கள

ன்குவித வாத்தியகோஷங்களாலும் சங்கங்களுடைய சப்தங்களா
ம ஸிம்மநாதங்களாலும் பூமியையும் திக்குக்களையும் அதிகமாக
பிடும்படிசெய்துகொண்டு சத்தத்தினாலேயே எல்லாச் சத்ருக்க
ரயும் கொன்றார்கள். மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளா
ம ரதங்களாலும் நெருக்கமுள்ளதும், பாணங்களும் கத்திகளும்
திகளும் ரிஷ்டிகளும் விழுவதினால் சஹிக்கமுடியாததும், தைரிய
லிகளால் அடையப்பட்டதும், கொல்லப்பட்ட (பிராணிகளுடைய)
ங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதுமான யுத்தரங்கமானது அப்
ழுது ரக்தமயமாக நான்குபக்கத்திலும் பிரகாசித்தது தேவர்க
க்கு அஸுரர்களோடு யுத்தம்நடந்ததுபோலப் பாண்டவர்களுக்குக்
ளரவர்களோடு யுத்தம் நடந்து நெருங்கிய மிக்க பயங்கரமான
த்தம் அவ்வாறுக நடக்கவே, நன்றாக கவசம்பூண்டவர்களான
ஞ்சயனும் கர்ணனும் கூர்மையுள்ள நேராகச்செல்கின்ற பாணங்
ால திசைகளையும் ஒருவர் மற்றொருவருடைய சேனையையும்
றத்துக்கொண்டார்கள் பிறகு, பாணங்களால் இருளானது
ண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கவே, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களும் பிறர்களும்
றையும் காணவில்லை, பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகச்சிறந்த
காக்களான கர்ணார்ஜுனர்களை அடுத்தார்கள் பிறகு, நான்கு
கத்திலும் ஆச்சர்யமே தோன்றியது. பிறகு, அவ்விருவர்களும்
த்திசையினின்றும் மேற்றிசையினின்றும் வருகின்ற இரண்டு
றுக்களைப்போலப் பரஸ்பரம் அஸ்திரத்தினால் அஸ்திரத்தை விலக்
கொண்டு, பரவியிருக்கின்ற நெருங்கின இருளில் உதித்த சூரியசந்
ர்களைப்போல மிக விளங்கினார்கள் (யுத்தத்தைவிட்டு) விலகிப்
ாகக்கூடாதென்று கட்டளையிடப்பட்டவர்களான சத்ருவீரர்க
ம், அவ்வாறே உம்மைச்சார்ந்தவர்களும் (முற்காலத்தில்) சம்பரனை
இந்திரனையும் சூழ்ந்துகொண்டு தேவாஸுரர்கள் நின்றதுபோல
ந்த மஹாரதர்கள் இருவரையும் நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்து
ாண்டு நின்றார்கள் மருதங்கங்கள், பேரிகைகள், பணவங்கள்,
னகங்கள் இவைகளுடைய சத்தங்களாலும் வாகனங்கள் சங்கங்கள்
வற்றின சத்தங்களாலும் ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட அந்தயுத்த
ங்கத்தில் (சத்ருக்களால்) பொறுக்கமுடியாதவர்களும் புருஷ
ரேஷ்டர்களுமான அவ்விரு வீரர்களும் ஸாயசந்திரர்களைப்போல
மநாதங்களோடு விளங்கினார்கள் பெரிய தனுர்மண்டலத்தின
ந்தியை அடைந்தவர்களும் நல்ல காந்தியையுடையவர்களும் கிர
ங்கள்போன்ற ஆயிரம்பாணங்களை உடையவர்களுமான அவ்விரு

வாகளும யுததததில ஜஙகமஸதாவரஙகளுடனகூடின உலகதன
கொளுதத எணணஙகொணடு யுகாநதகாலததிலுதிதத இரணடு
யாகளபோல எவவிததததிலும ஸஹிகக முடியாதவாகளாக விள
ஞாகள இருவாகளும ஜயிககததகாதவாகள, இருவாகளும ப
வாகளுககு யமனபோனறவாகள, ஒருவரை ஒருவா கொலவ
விருபபமுளளவாகளும ஸமாததாகளுமான பாணடவன கா
இருவரும மஹாயுததததில பயமறறவாகளாக மஹேநதிரனும ஜ
னுமபோல எதிாததாகள அரசரே! பிறகு, பெரியவிலலைத த
தவாகளும மஹாரதாகளுமான அவவிருவாகளும மஹாஸதிரஙகளை
பிரயோகிததுககொணடு பயஙகரமான பாணஙகளால அளவில
மனிதாகளையும குதிரைகளையும யானைகளையும கொனறாகள, ப
பரம அடிததுககொணடாாகள பிறகு, புருஷஶரேஷடாகளான
ஞாஜுனாகளாலடிககபபடட கௌரவ பாணடவாகளைச சாாநதவி
கள, யானைகளோடும காலாடகளோடும குதிரைகளோடும ரத
ளோடும, வனததிலவஸிககும பிராணிகள ஸிமமததினல ஹிம
கபபடடு ஓடுவதுபோலத திககுககளில ஓடினாகள பிறகு, மஹா
ததில தாயோதனன, கிருதவாமா, சகுனி, கிருபா, குருபுத
ரான அஶவததாமா இநத ஐநதுமஹாரதாகளும, தனஞசயனையும
ஷுதரையும சரீரததுககுத துனபததைஉணடுபணணுகிற பாண
ளால அடிததாாகள தனஞசயன, பகைவாகளையும அவாகளுடைய
களையும அமபுததுணிகளையும தவஜஙகளையும குதிரைகளையும ர
களையும ஸாரதிகளையும நானகுபககததிலும அமபுகளால ஒரே
யததில விரைவாக மிக அடிதது ஸூதபுததிரனன காணனையும
தமமான பனனிரணடு பாணஙகளால அடிததான பிறகு, படை
ஏநதியவாகளான நூறுரதிகாகள விரைவுடன அாஜுனனை எதிா
ஓடிவநதாாகள நூறுயானைகளும எதிாதது ஓடிவநதன குதி
வீராகளான சகாகளும துஷாராகளும யவனாகளும கொலலவேண
டுமெனகிற எணணஙகொணடு காமபோஜதேசததிலதோனறின சிற
குதிரைகளுடன எதிாததாகள தனஞசயன சிறநத ஆயுதஙக
புடையவீராகளைக கையிலிருககிற அமபுகளோடு க்ஷுரஙகளால அ
ததான அவாகளுடைய தலைகள பூமியில விழுநதன குதிரைகளை
யானைகளையுமபோாபுரிகினற ரதிகாகளையும சததுருககளுடையகூட
களையும யுததபூமியில நாசமசெயதான பிறகு, ஆகாயததில, 'நல
நலலது' எனகிறவாககுககளுடன தேவாகளுடைய தூாயவாததிய
ஷஙகள மகிழசசியுளளவாகளால வெளியிடபபடடன நலலுபதத

ம வாஸனையுடனும் கூடியவைவயும மஙகளகரமாயிருப்பவையுமான
தமமான பூமாரிகளும காறறினல அலைககபபட்டு (கீழே) விழுந
ன அபபொழுது, தேவாகளையும மனிதாகளையும ஸாக்ஷிகளாக
டைய ஆசசாயகரமான அநத யுததததைககணடு பிராணிகள ஆச
யததை அடைநதன ஒரே நிசசயமுளளவாகளான உமமுடைய
திரனும ஸூதபுததிரனும துனபததையாவது ஆசசாயததை
வது அடையவிலலை

பிறகு, துரோணபுததிரா, உமதுபுததிரனுடைய கையைத தம
கயினல உறுதியாகபபிடிதது ஸமாதானபபடுததிககொணடு, ' துரி
ாதன ! கிருபைபணணு தணிநதுவிடு பாணடவாகளோடு விரோ
ம் வேணடாம யுததம நிறுததககதது மஹாஸதிரஙகளை
றிநதவரும பிரமமதேவருககு ஒபபானவருமான குருவும அவவாறே
ஷமாமுதலான மகாரதாகளும மாணடாாகள நானும் எனனுடைய
துலரான கிருபரும கொலலபபடததகாதவாகள பாணடவாக
ாடு சோநது நெடுஙகாலம ராஜயததை ஆளுவாயாக தனஞசயன
னல தடுககபபடடானகில நிறபான ஜனாததனரும விரோ
ததை விருமபவிலலை யுதிஷடிரா எபபொழுதும பிராணிகளுடைய
ததததில பறறுதலுளளவா பீமஸேனன அவருககு வசபபடட
ன நகுல ஸஹதேவாகளும அவவாறே உனனல பாாததாக
ாடு ஸமாதானமானது செயயபபடுமேயாகில, உனனுடைய இச
சயினல பிரஜைகள மஙகளததை அடைவனவாம மிகுநதிருககிற
ரசாகள நகரஙகளை நோககிச செலலடடும போாவீராகள பகைமை
ஙகியவாகள ஆகடடும அரசனே ! எனனுடையவசனததைக கேளா
போனல நீ மனவருததததைஅடைநது நிசசயமாகவே பகைவா
ால யுததததில கொலலபபடுவாய கருணையுளளவரான தாமராஜா
ணடபபடடால, பிராயம முதிாநத பிதாவான திருதராஷடிரரை
கீாததியுளளவளான காநதாரியையுமபாாததுச சாநதியை அடை
ா பிரபுவான தாமநநதனா உசிதபபடி ராஜயததையும உனககுக
டுகக ஸமமதிபபாா கறறறிநதவரும நலலபுததியுளளவரும வீர
எலலாச சாஸதிராாததஙகளுடைய தததவததையும அறிநதவரும
மாதமாவுமான யுதிஷடிரா வைரததைப்பாராட்டமாட்டாா அவா
துவினிடததில மீறிசசெலலவதிலலை சணடையில எணணஙகொள
தவளான தரௌபதியும தன பநதுஜனஙகளவிஷயததில ஆனநதம
டைவாள புருஷஶரேஷடாகளும பாணடுநநதனாகளுமான பீமாா
னாகளும மாதரீபுததிராகளான நகுல ஸஹதேவாகளும, வாஸு

H ருந

தேவா புத்திசாலியான யுதிஷ்டிரா ஆகிய இவ்விருவருடைய வசனத்தினது கௌரவத்தினுலும (அவாகளுடைய) அபிபராயததில நிற்பார்கள துரியோதன! (உனது) ஆன்மாவைக் காததுககொள்ள எல்லாவற்றிறகும ஆனமா பாததிரமன்ருே? உயிரோடிருப்பதில் முயறசி செய்ய உயிரோடிருப்பவன மஙகளஙகளைபபாாக்கிருன நீ உயிரோடிருப்பாயாகில ராஜயமும ஸமபததும மஙகளமும கிடைக்கும குருவம்சததிலுதித்தவனே! மரிததவனுக்கு ராஜயம இல்லை, ஸுகம எது? பாரத! சென்றதும செல்லுகின்றதுமான இநத உலக நடையைப பாா நீ பாணடவாகளோடு பகைமை நீஙகுவாயாக குலததினது மிசசததைப பாதுகாப்பாயாக குருவம்சததிலுதித்தவனே! நான அஹிதமான வசனததைச சொல்லக்கூடியகாலம ஸமபவிக்க வேணடாம மிகக புஜபலமுள்ளவனே! விருப்பததைச சொல்லுகிறேன, என்னுடைய வசனததை அவமதிக்காதே இது அதிகதாமததுடன கூடியது அரசனுக்கும குலததிறகும இஃதன்ருே அதிகமான க்ஷேமததை உணடுபணணக கூடியது? காநதாரிபுததிர! குலததுக்கு ஸுகததை உணடுபணணுகிறவரான அநதத தாமநநதனைரக குருவம்சததின விருததியினபொருட்டு அடைவாயாக புருஷாகளுள சிறநதவனே! காணனும, வழியைவிட்டு விலகாதவனும வருங்காலததது நன்மையுடன கூடினவனுமான அாஜுனனை யுததததில ஜயிக்கமாட்டானென்பது என்னுடைய நிசசயமான எணணம நரஸ்ரேஷ்டனே! மஙகளகரமான என்னுடைய இநதவசனமானது உனக்கு இனியதாகட்டும ராஜேநதிரனே! நீ இதறகு வேறுவிதமாக நடப்பாயாகில மிகக பெரிதான விநாசம ஸமபவிக்கும இநதிரனும யமனும வருணனும ஸ்ரீமானன குபோனும செய்ய முடியாததும கிரீடி ஒருவனுல செய்யப்பட்டதுமான இநதக காரியததை உலகததுடனகூட நீ பாாததிருக்கிருய தன்னிடததிலுள்ள குணஙகளாலே இநதக காணனைக்காட்டிலும மேனமைபெறறவனை தனஞசயன என்னுடையவசனம அனைததையும மீறி நடக்கமாட்டான ராஜேநதிர! எப்பொழுதும அவன உன்னை அனுஸரிததே நடப்பான கிருபைசெய்ய நீ சாநதியை அடைவாயாக எனக்கு எப்பொழுதும உன்னிடததில அபிமானம அதிகம அதனுலும அதிகமான நேசததினுலும உன்னைநோக்கிச சொல்லுகிறேன காணனை யுததததினின்று தடுக்கப்போகிறேன காணனிடததில எனக்குஅதிகமான அனபு இருக்கிறதன்ருே? கற்றறிநதவாகள, ஸநேகம இயறகையாக உணடாகக கூடியதென்றும அவவாறே நலவாாததையினுல

டத்தக்கதென்றும் தனத்தினால் தேடத்தக்கதென்றும் பிரதாபத்தால் நோக்கூடியதென்றும் நானாவிதமாகச் சொல்லுகின்றார்கள். வையனைத்தும் உனக்குப் பாண்டவர்களிடத்தில் இருக்கின்றன ரனே! பிரபுவே! உன்னுடைய அந்தப் பந்துக்கள் ஸமாதானத் ால் மீண்டும் ஹிதத்தை அடைவார்கள் நீ மனமகிழ்ந்து (பாண் ாகளோடு) நேசத்தைஅடைந்தால், உன்னால் உலகத்துக்கு ஒப் றதான நன்மையானது செய்யப்பட்டதாகும்' என்றார் ஸநே ார் இவ்வண்ணமாக நன்மையான இந்த வசனத்தை உரைக்கக் ட்ட துரியோதனன், ஆலோசித்துப் பெருமூச்சுவிட்டு மன ந்தமடைந்தவனாக உரைக்கலானான்

'மித்திரரே! நீர் சொல்லியது உண்மையே விஜ்ஞாபனஞ்செய் ற என்னுடைய வசனத்தையும் கேளும் துஷ்டபுத்தியுள்ள ்தபீமன் புலிபோலப் பலாத்காரத்தால் துச்சாஸனனைக்கொன்று ட ஹாசஞ்செய்து பலவாறதையைச் சொன்னான் அது என் ளத்திலிருக்கிறது அது உமக்குத் தெரியாததன்று சாந்தி க்கு எதனால் உண்டாகும்? உக்கிரமான காற்றானது மேருவென் பெரியமலையை அடிக்கச் சக்தியுள்ளதாகாததுபோல அர்ஜுனன் த்தில் கர்ணனை அடிக்கச் சக்தியுள்ளவனாகான் குந்திபுத்திரா நம் என்னிடத்தில் பலாத்காரமாகப் பலவாறான விரோதத்தை னததுஸமாதானத்தை அடையமாட்டார்கள் குருபுத்திரரே! ரரே! கர்ணனை, 'யுத்தத்தினின்று ஒழிந்துவிடு' என்றுசொல்லவ க்கும் நீர் தகுந்தவரல்லீர் இப்பொழுது, பலகுனன் அதிகபாரமத ன் கூடியவனாயிருக்கிறான் இந்தக் கர்ணன் அர்ஜுனனைப் பலாத் மாகக் கொல்லப்போகிறான் பூமி புரண்டாலும் புரளும், மகாஜ க்கு இருப்பிடமான ஸமுத்திரமானது வறட்சியடைந்தாலும் டையும், பெரியமலைகள் மஹாஸமுத்திரத்தில் மிதந்தாலும் மிதக் ம், அர்ஜுனன் கர்ணனை யுத்தத்தில் (ஒருகாலும்) ஜயிக்கமாட் ன் ஜலம், பூமி, ஆகாயம், காற்று, அதிஉக்கிரமான காந்தியுள்ள க்னி இவைகளுக்கு எங்கும் இல்லாமை உண்டானாலும் உண்டா ம், அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் கர்ணனை ஜயிக்கமாட்டான்' என்று றினன் உமமுடையகுமாரன், அந்தக் குருபுத்திரரைப் பார்த்து வாறு சொல்லிவிட்டு, அடிக்கடி அவரை ஸமாதானஞ்செய்து, க்கு, தன்படைவீரர்களைப் பார்த்து, 'விரைவாகக் கொல்லுங்கள், ந்தச் சத்துருக்களைக் குறித்து எதிர்த்து ஓடுங்கள், குறைவற்றபல ள்ளவர்களான நீங்கள் ஏன் பேசாமலிருக்கிறீர்கள்?' என்றான்

தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம

(பீமன், போரில் கர்ணன அர்ஜுனனை ஒத்திருத்தலைப்போற்
கோபத்துடன் அர்ஜுனனைப் போருக்கு உத்ஸாகப்படுத்தியது)

அரசரே! புத்திரர்களுடன்கூடி நீர்செய்த துராலோசனை
யால் ஏற்பட்ட யுத்தத்தில சங்கங்கள் பேரிகள் இவைகளுடைய முழ
மானது நிரம்பியிருக்கும்போது, வெண்மையான குதிரைகளையுடை
வர்களும் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களுமான அந்தச சூரியபுத்திரனும் கர
னும அர்ஜுனனும எதிர்த்தார்கள் நெருப்பைக் கக்குகின்ற ஸர்ப்ப
ங்கள்போல முகங்களால பெருமூச்சை விடுகின்றவர்களும் கீர்த்திசா
களுமான அவ்விருவீரர்களும நெய்யினால ஹோமஞ்செய்யப்பட
இரண்டு அக்னிகள்போல யுத்தத்தில அப்பொழுது ஜ்வலித்தார்க
இமயமலையில தோன்றியவைகளும மதப்பெருக்குள்ளவைகளு
மிகநீண்ட தந்தங்களுள்ளவைகளுமான இரண்டுயானைகள ஒருபெ
யானையின நிமித்தமாகச சண்டைசெய்வதுபோல, உக்கிரமான வீ
முள்ளவர்களும வீரர்களுமான தனஞ்சயனும கர்ணனும நன
எதிர்த்தார்கள பெரியமேகத்தோடு பெரியமேகம எதிர்ப்பதுபோ
வும தற்செயலாக மலையோடு மலை எதிர்ப்பது போலவும வில, நா
கயிறு, தலம, தேருருளைமுனை இவைகளின சத்தத்துடன்கூடிய அ
விருவீரர்களும அம்புமழையைப பொழிந்துகொண்டு எதிர்த்த
கள ஸர்ப்பங்கள்போன்ற பாணங்களுடனும அஸ்திரங்களுடனு
சக்திகளுடனும ரிஷ்டிகளுடனும கதாயுதங்களுடனும கத்திகளு
னும கூடியவர்களும கோபமாகிற காற்றினால அலைக்கப்பட்ட அ
கள்போன்ற மாலைகளையுடையவர்களுமான அந்த இருவீரர்களு
இரண்டுமலைகள்போலவும சதுர்யுகங்களின முடிவில இரண்டுஸமு
திரங்கள போலவும விரைவாக எதிர்த்தார்கள முனை நன்ற
வளர்ந்திருக்கின்ற மரங்களுடனும கொடிகளுடனும ஓஷதிகளுடனு
கூடியவைகளும, பெருகியிருக்கின்ற பற்பலவிதமான அருவிப பெரு
குடன கூடியவைகளும, அசைகின்றவைகளுமான இரண்டுமலைக
மிக்கஜலத்தினால மோதுவதுபோல மஹாஸ்திரங்களால அவ்விருவீ
களும பரஸ்பரம அடித்துக்கொண்டார்கள அம்புகளால விசே
மாக உடலபிளக்கப்பட்ட குதிரைகளும ஸாரதிகளுமுள்ளவர்களு
பொறுத்தற்கு மிகஅரிய அஸ்திரங்களால எல்லாபபக்கத்திலும உட
பிளக்கப்பட்டவர்களுமான அவ்விரண்டு ரதிகர்களுக்கும முற்கால
தில இந்திரன விரோசனன இவ்விருவர்களுக்கும யுத்தம நடந்

பாலப பெருமபோா நடநதது அதிகமான தாமரைமலாகளும கரு
நயதலகளும மீனகளும ஆமைகளும நிரமபியவைகளும பக்ஷிகளு
டய கூடடஙகளால ஒலியுளளவைகளாகச் செயயபபடடவைகளு
ான அதிக ஸமீபததிலிருககினற இரணடு பெரியமடுககள காறறினல
பாஎழுபபபபடடு நெருஙகுவதுபோல தவஜததுடனகூடின அநத
ரணடு தோகளும நெருஙகின மஹேநதிரனுடைய பராககிரமம
ானற பராககிரமமுளளவாகளும மகேநதிரனுககு ஒபபானவா
ளும மஹாாதாகளுமான இருவரும, மகேநதிரன விருததிரன இரு
ருமபோல மகேநதிரனுடைய வஜராயுததததுககு ஒபபான பாணங
ால அடிததுககொணடாாகள அாஜுனனுககும காணனுககும யுத
ம நோநதிருககும ஸமயததில, யானைகளையும காலாடகளையும குதி
ரகளையும ரதஙகளையுமுடையவைகளும, விசிததிரமான கவசஙகளை
ம ஆபரணஙகளையும வஸதிரஙகளையும ஆயுதஙகளையுமுடையவைகளு
ான இரணடுசேனைகளும நடுககமுறறன, ஆசசாயததினல உரகக
மமனாதஞசெயதன, பூமியும ஆகாயமும நடுஙகின மதஙகொணட
ரு யானையானது மறறெரு யானையை எதிாபபதுபோலக காணன
காலலவேணடுமெனகிற எணணததினல அாஜுனனை எதிாதத
நதபொழுது ஸிமமநாததததுடன கூடியவாகளும ஸநதோஷமுளள
ாகளுமான பாாககவிருபபமுளளவாகளால வஸதிரஙகளைப பிடித
ருககினற விரலகளுடனகூடின கைகள உயாததாககபபடடன
சசமயததில, ஸோமகாகள, பாாததனைப பாாதது, 'அாஜுன!
ரைவு பாராடடுவாயாக கொல காணனைப பின இவனுடைய
லையையும திருதராஷடிரகுமாரனை துாயோதனனுககு ராஜயததி
ருககும ஙாததையையும வெடடுவாயாக தாமதம வேணடாம'
னறு உரககக கூசசலிடடாாகள அவவாறே, அநதசசேனையிலிருநத
மைசசோநத அனேக யுததவீராகள, காணனைபபாாதது, 'காண!
சல, செல, அாஜுனனைக கொலவாயாக பிறகு, பாாததாகள
கக தைனயமுறறவாகளாக விளமபமினறி மறுபடியும கானகம
சலலடடும' எனறு கூறினாாகள

பிறகு, காணன முதலில பததுபபாணஙகளால அாஜுனனை
ரைவாக அடிததான பிறகு, கிரீடியானவன நனமுகப பிரயோகிக
பபடட பதினெடடுபபாணஙகளால அபபொழுது அநதக காணனை
ம அடிததான மறுபடியும, காணன விரைவுடன அநதப பாாதத
ாத தாழைமடலபோனற பததுபபாணஙகளால அடிததான பாாத
னும அநதக காணனைத தீடடபபடட நுனியுளளவையும கூரிய

வாயுள்ளவையுமான பத்துப்பாணங்களால் கச்சையினடுவில் அடித்தான் பாரதரே! பிறகு, கர்ணன், கோரமான யுத்தத்தில் வரம்பு கடந்து (யுத்தவீரர்களை) நொறுக்கிக்கொண்டு முனைகூரிய ஒன்பது பாணங்களால் மதங்கொண்டயானையைக் கச்சைகட்டுமிடத்தில் அடிப்பதுபோலப் பார்த்தனை அடித்தான் பிறகு, சுறுசுறுப்புடன்காரியங்களைச் செய்பவனும் மகாபலசாலியுமான ஸூதபுத்திரன் யுத்தத்தில் வேறு இரண்டு க்ஷுரங்களால் நமுசியானவன் மஹேந்திரனை அடித்ததுபோல விரைவுடன் பலாத்காரமாக அடித்தான் பாண்டவன் அந்தக் கர்ணனை உருக்குமயமான முனையுள்ளவைகளும் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளுமான ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான் அந்தப் பார்த்தனுடைய பாணங்கள் காலதூதர்கள்போல அப்பொழுது அவனுடைய இரத்தத்தைப் பானஞ்செய்தன பாரதரே! கர்ணனும், வாஸுதேவரையும் பார்த்தனையும் வதலதந்தங்களால் நிரப்பினன் அந்த ஸூதபுத்திரனும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவர்களும் பிரயோகிக்கப்படும் அம்புகளால் பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள் அதிக ரோஷமுள்ளவர்களான அவ்விருவர்களும் பரஸ்பரம் தன்பமவிளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தை நோக்கிக்கொண்டு அதிபயங்கரமாக எதிர்த்தார்கள் பிறகு, தேவராஜகுமாரனை அர்ஜுனன், பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்கிற ஆக்னேயாஸ்திரத்தைக் கர்ணன்மீது பிரயோகித்தான் யுத்தமுனையில் தனஞ்சயனிடத்தினின்று வெளிப்பட்ட அந்த உத்தமாஸ்திரமானது, அப்பொழுது நன்றாக ஜ்வலித்தது பிரதாபசாலியான அந்தக் கர்ணன், ஆக்னேயாஸ்திரம் எடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில் அதைத் தணிப்பதற்காக, வாருணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அதனால் நெருப்பை அவித்தான் பலசாலியான கர்ணன் பர்ஜன்யாஸ்திரத்தினால் எல்லாத்திசைகளையும் இருளால் மூடப்பட்டவைகளாகச் செய்தான் பிறகு, நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட வாயவ்யாஸ்திரத்தினால் (அர்ஜுனன்) அந்த மேகஸமூகங்களை விலக்கித்தள்ளினன் பிறகு, சத்துருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவனும் சத்துருக்களுடைய கூட்டத்தை நன்றாக நாசஞ்செய்யுந்தன்மையுள்ளவனுமான அந்தத் தனஞ்சயன் அதிககோபமுள்ளவனாகிக் கர்ணனுடைய ரதத்தினது நாணைக்கயிற்றை உருவிக்கொண்டு தேவராஜனுக்குப் பிரியமான வஜ்ராஸ்திரத்தை வெளியிட்டான் காண்டீவத்தினிடமிருந்து மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளான நாராசங்களும் நாளீகங்களும் வராஹகர்ணங்களும் தோன்றின கோரமாயிருப்பவைகளும் வஜ்ராயுதத்துக்கு

பபான வேகமுள்ளவைகளுமான ஆயிரக்கணக்கான அந்த யுதங்கள் நான்குபக்கத்திலும் சென்றன பகலின்முடிவில் பக்ஷி ளுடைய கூட்டங்கள் கிழேநோக்குகின்றவைகளாகி இரவில் விரை ாக மரத்தை அடைவதுபோலப் பிராத்தனுடைய பாணங்கள் ணனுடைய ரத்தத்தில் பாய்ந்தன அவைகளை ஸூதபுத்திரனுை ணன் பாணங்களால் ஏற்றுக்கொண்டான் யுத்தபூமியில், அவ்வாறு னனுடைய பாணஸமூகங்கள் தள்ளப்பட்டதைப்பொறுத தனஞ் பனமீது கர்ணன் கோபத்தினால் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவ வும் யமனுக்கு ஒப்பான செய்கையையுடையவனுமானான் சூரியன் திதத்வுடன் க்ஷணத்தில் நக்ஷத்திரங்களுடைய ஒளியை நாசம் செய்வதுபோலக் கர்ணன் போர்புரிகின்ற அந்தப் பார்த்தனுடைய லலாப பாணஸமூகங்களையும் நாசஞ்செய்தான் பிறகு, மிகப்பெரிய ணடையில் ரோஷத்தினால் நன்றாக ஜ்வலிக்கின்றவனும் கம்பீர ஸவ ாவமுள்ளவனுமான அந்தப் பீமன், கோபமுள்ளவனாகிக் கையைத் னகையினால் பிசைந்துகொண்டு ரோஷத்தினால் பொறுக்காதவ ாகப் பார்த்தனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு வாக்கியத்தை உரைக்க ானான். 'கிரீடியே! ஸூதபுத்திரன் உன்னை முன்கூரிய தாழ்மடல ானற பாணங்களால் எவ்வாறு அடிக்கலாம்? நீ காண்டவவனத்தில் கனியின்பொருட்டு வாய்நிறைந்த ஆகாரத்தைக்கொடுத்து (அதி ள்ள)பிராணிகளை ஜயித்த அந்தத் தைரியத்தினால் ஸூதபுத்திரனைக் கால அல்லது, நான் கதையினால் இவனை நொறுக்கிவிடுகிறேன். ாலத்தினால் பகவமானவனும் மிக்க குரூரமான சொற்களையே உரைப வனுமான இந்தக் கர்ணன் பார்த்தனைஎதிர்த்து உயிருடன் (மீண்டு) சல்லான்' என்றான்.

தொண்ணூற்றாறாவது அத்யாயம்

(கர்ணன் போரில் மிஞ்சக் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை உத்ஸாகப்படுத்தியதும், அர்ஜுனன் தன் திறமையைக் காட்டியதும்)

பிறகு, சக்ரபாணியான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், திருப்பியடிக்கப் டுகின்ற அம்புகளைக்கண்டு, பார்த்தனைநோக்கி, 'கிரீடியே! இப் பொழுது நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே கர்ணன் உன்னுடைய ஸ்திரங்களை அஸ்திரகணங்களால் கவர்ந்துவிட்டான் ஒன்றுசேர்ந்த ாகளும் கர்ஜிக்கின்றவர்களுமான கௌரவர்களை நீ கண்டு (செய வேண்டியதை) அறிந்திருக்கிறாய் என மதிமயக்கமுற்றிருக்கிறாய்? லலாக கௌரவர்களும், கர்ணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு, உன்

னுடைய அஸதரததை அஸதிரஙகளால நாசஞசெயயபபடுகினறத
அறிகிறாாகள கிரீடியே! பாாதத! எநததனைதாயததினால அபபடி
பபட்ட யுததததில 1 நீ தாமஸனையும, அதிகோரரூபிகளான தாம
கனையும கொழுபபினால அதிககாவஙகொணடவனும வீாயமுளளவ
மான தமபோதபவன எனகிற அஸுரனையும யுததகளததில கொ
றாயோ, யுததததில அஸதிரததைப பிரயோகிபபதில ஸமாததனை
அநதத தைரியததினால இபபொழுது காணனைக கொலவாயாக கத
கனை ஓரததில உடையதும எனறால கொடுககபபடடதுமான இ
ஸுதாசனததினால இபபொழுது இநதச சததுருவான காணனுடை
தலையை, சததுருவான நமுசியினுடைய தலையை வஜரததினால இ
திரன அறுததததுபோல விரைவாக அறுபபாயாக வீர! வேடவேஷ
பூணட மஹாதமாவான சிவபகவான உனறால எநததனைதாயததின
மகிழவிககபபடடாரோ, அபபடிபபடட நீ, மீணடும அநததனைதாய
ததைககொணடு, காணனை அவனைச்சோநதவாகளுடன நாசஞசெய
யாக பிறகு, படடணஙகளோடும கிராமஙகளோடுமகூடியதும, ஐ
வாயததினால நிறைநததும, பகைவாகூடடஙகள கொலலபபட்ட
மான கடலசூழநத பூமியை நீ அரசருககுக கொடு பாாதத! ஒபப
கீாததியையும நீ அடைவாயாக பரதாகளுள சிறநத வீர! வீராக
அனைவரும காணனை முனனிடடுககொணடு சிறநத உனனுடைய அ
திரததை முறியஅடிததுக காஜிககினறாாகள. நலல முயறசியைச்செ
யுததததில சிறநத உதஸாகமுளளவனான காணனையும (பலததின
குறைவடையுமபடி செயயபபடுகிறவனான உனனையுமபாாதது, இ
ஸருஞசயாகளும ஸோமகாகளும இதோ ஓடுகிறாாகள' எனறு சொ
னா பீமனும ஜனாததனராலும நனறாககததூணடபபடட அா
னன, அபபொழுது தனனைநினைதது எலலாவறறையும அறிநது அவ
டததிறகுவநததின பிரயோஜனததையுமுணாநது, கேசவரைநோக
இவவணணம உரைககலானான 'உலகம க்ஷேமமடைவதறகாகவ
காணனைக கொலவதறகாகவும் இதோ நான உகரமான மஹாஸ
ரததைப பிரயோகிககிறேன அதறகு நீரும தேவாகளும பிர
தேவரும சிவபெருமானும் பரமமஜஞானிகளனைவாகளும எனக
அனுமதியளிககவேணடும' எனறான அளவைமீறிய வலலமையுை
யவனும இடககையினாலும அமபுகளைபபிரயோகிககுந திறமையு
ளவனுமான அநதபபாணடவன, இவவாறு சொலலிவிடடு, பரம
தேவருககு நமஸகாரஞசெயது மனததினால தியானிதது, வெளியிட
தககதும ஸாவோததமமானதும ஸஹிககமுடியாததுமான பிர

1 இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது

ாஸதிரததை வெளியிடடான பிறகு, அதிக தேஜஸஸுளள அரஜு
னன, காணடீவததினால விடபபடடவைகளும ஸாபபஙகளபோல
டகிரமானவைகளும சூரியனுடைய கிரணஙகளுககு ஒபபானவை
களும ஜவலிககினறவைகளுமான அமபுகளால திசைகளையும எல
லாத திககோணஙகளையும நனறாக மூடினான பரதரகளுள சிறநத
அரஜுனனால நூறுநூறாக விடபபடடவைகளும பயஙகரமான
வாயுளளவைகளும மிகக கூரமையுளளவைகளும யுகம முடியுங
காலததில (பிரகாசிககினற) ஸூரயனுடைய கிரணஙகளபோலப பிர
காசிககினறவைகளுமான பாணஙகள க்ஷணததிறகுள கரணனுடைய
தேரினை நனறாக மூடிவிடடன அபபொழுது யுததமததியில கரண
னால வேகததுடன ஆயிரமாயிரமாக விடபபடட அநதப பாணக
கூடடஙகள குறைவறறவைகளாகப பரஜனயனால விடபபடட நீரத
தாரைகளபோலப பாணடவனை எதிரததுவநது தாககின பிறகு,
கரிலலாத பிரபாவமுளளவனும பயஙகரமான பலததுடனகூடிய
வனுமான அநதக கரணன, கிருஷணனையும கிரீடியையும விருகோதர
னையும முமமூனறு பாணஙகளால அடிதது உரதத நாததோடு
கோரமாகச சபிததான பிறகு, பாணஙகளால அடிககபபடட குநதீ
புததிரனான அநதக கிரீடியானவன, பீமனையும அவவாறே ஜனாததன
னரையும பாரதது, மறுபடியுமே பொருதவனாக, ஒரேஸமயததில
பதினெடடுபபாணஙகளை விலலினினறு பொழிநதான அநத அர
ஜுனன, கொடியை ஒருபாணததினாலும சலயனை நானகுபாணங
களாலும கரணனை மூனறுபாணஙகளாலும அடிததுப பிறகு நன
றாகவிடபபடட பததுபபாணஙகளால பொறகவசததை அணிநதிருக
கிற [1] சேனாபதியையும அடிததான அநத ராஜகுமாரன, தலையை
இழநதவனாகவும கைகளை இழநதவனாகவும குதிரைகள ஸாரதி வில
கொடி இவைகளை இழநதவனாகவும, கோடாலிகளால வெடடபபடட
ஸாலவிருக்ஷமபோல, நனறாக அடிககபபடடுத தேரிலிருநது கீழே
விழுநதான கிரீடி மறுபடியும கரணனை மூனறுபாணஙகளாலும எட
டுபபாணஙகளாலும இரணடுபாணஙகளாலும நானகுபாணஙகளாலும
பததுபபாணஙகளாலும அடிதது நானூறு யானைகளைசசாயதது ரதி
கரகளையும எடடு ரதஙகளையும ஆயிரங குதிரைகளையும மறுபடியும
எணணாயிரம குதிரைவீரரகளையும வீரரகளான காலாடகளையும கொன
றான முககியரகளும சூரரகளுள சிறநதவரகளும உததமமான பாணங
களால அதிகமாக அடிககபபடுகினறவரகளும பகைவரகளைக கொலலு

1 ‘ஸேனாபதி’ எனபது மூலம, ‘ஸபாபதி’ எனபது வேறு பாடம்.

கினறவாகளுமான காணனையும பாாததனையும கணடு, சிறநதவாக ளான எலலாவீராகளும குதிரைகளை இழுதது நிறுததிககொணடு அஙகே நினறாாகள பிறகு, காணன, பாணஙகளால காணடீவததி லுளள நாணகயிறறை ஒலியுணடாகுமபடி அறுதது அாஜுனனை நனருக மூடினை ஸூதபுததிரன இநத க்ஷணததில அவனை நூறுக்ஷுதரகஙகளால நிரபபினை, சடடையுரிதத பாமபுககொப பானவைகளும கூாமையுளளவைகளும எணணெயிடடு நனகுதீடடப படடவைகளும பக்ஷிகளினிறகுகளால வேகமுளளவைகளுமான அறு பது பாணஙகளால வாஸுதேவரையும பிளநதான அசசமயததில, ஸோமகாகளும விரைவுடன ஓடினாாகள பிறகு, சுறுசுறுபபாகக காா யஙகளைச செயபவனும பெரியவிலலையுடையவனுமான கிரீடி மிகக திடமானதும தனகையினால இழுககபபடுவதைப பொறுககககூடிய தும புதிதுமான நாணகயிறறை எடுதது ஒரு நிமிஷததிறகுளளாகக காணடீவததில பூடடினை ஸூதபுததிரனை காணன, யுததததில பகைவாகளைககொலலுகிறவனை அநதபபாாததனுடைய நாணகயிறு அறறதையும லாகவததினால வேறுநாணகயிறு பூடடினதையும அறி யவேயிலலை அரசரே! அஃது ஆசசாயமாக இருநதது சாணனுடைய பாணஙகளால காயபபடுததபபடட அஙகஙகளையுடையவனும மிகக ரோஷமுளளவனுமான பாாததனும, அநதநாணகயிறறை விரைவாகப பூடடிக காணனுடைய விலலிலிருககினற நாணகயிறறைஅறுதது யுத ததில உமமைசசோநத யுததவீராகளை எதிாததான பாாததனு டைய அஸதிரததினால இருள உணடுபணணபபடடபொழுது, ஆகா யததில பக்ஷிகளுடைய கூடடமானது ஸஞசாரஞசெயயவே இலலை பாாததன அடடஹாஸஞசெயதுகொணடு ஒருநிமிஷததிறகுள பத் துபபாணஙகளால சலயனைக கவசததில நனருக அடிததான பிறகு, பாாததன, காணனைப பனனிரணடு பாணஙகளால அடிதது மறுபடி யும ஏழுபாணஙகளால அடிததான பாாததனுடைய விலலி னினறு வேகததுடன பிரயோகிககபபடடவைகளும உககிரமான வேகமுளளவைகளுமான பாணஙகளால திடமாக அடிககபபடடவ னும விசேஷமாகப பிளககபபடட சரீரததையுடையவனும இரதத ததினால நனைககபபடட அஙகஙகளையுடையவனுமான அநதக காணன, முடிவுககாலத்தில ருததிராபோல விளஙகினை பிறகு, காணன மூனறு பாணஙகளால தேவராஜனுககொபபான தனஞசயனைப பிளந தான கொலல எணணஙகொணடவனை காணன, அசசுதாமீது நெருபபுபபோனறவைகளும ஸாபபமபோனறவைகளுமான ஐநது

அம்புகளைப் பிரவேசிக்கச் செய்தான் அரசரே! நல்ல புங்கங்களுள்ளவைகளான அந்தப் பாணங்கள், பொன்னால் விசித்திரமாயிருக்கிற புருஷோத்தமரான ஸ்ரீ வாஸுதேவருடைய கவசத்தைப் பிளந்து பிறகு கீழே விழுந்து வேகத்துடன் பூமியில் பிரவேசித்தன. அவ்வைகள் ஸ்நானஞ்செய்து கர்ணனிடம் வந்து சேர்ந்தன. பிறகு, தனஞ்சயன் அந்த ஐந்து பாணங்களையும் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட பத்துப்பல்லங்களால் ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றாகத் துண்டாக்கினன். அவைகள் கருடனுடைய மூக்கினால் துண்டாக்கப்பட்ட ஸர்ப்பங்கள்போலப் பூமியில்விழுந்தன. பிறகு, அர்ஜுனன், குரோதத்தினால், உலர்ந்த காட்டை எரிக்கிற அக்னிபோல மிகஜ்வலித்தான். அளவுபடாத தைர்யமுள்ள அந்த அர்ஜுனன் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும் சரீரங்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான பாணங்களால் கர்ணனை மர்மஸ்தானங்களில் அடித்தான். அவன் துக்கத்தினால் நிலைதவறினன், தைர்யத்தினால்மாத்திரம் நின்றான். பிறகு, மகாத்மாவான அர்ஜுனன் ஸூதபுத்திரனுடைய தேகத்தைத் தேடுகிறவன்போல அம்புகளை வெளிப்படுத்தினன். தங்கத்தினால் விசித்திரமான கட்டுக்களுடன் கூடியவைகளும் பெரியவைகளுமான அந்த அம்புகள் நூறுநூறாகப் பூமியில் விழுந்தன. அரசரே! பிறகு, தனஞ்சயன் கோபித்துக்கொள்ளவே, பாணஸமூகங்களால் திக்கோணங்களும் திக்குக்களும் ஸூரியனுடைய ஒளிகளும் கர்ணனுடைய ரதமும் குளிர்ந்தபனியினால் மூடப்பட்ட மலைபோலப் பார்க்கத்தக்கனவாயின. பார்த்தனுடைய கையினால் நன்றாக்விடப்பட்ட பெரிய அம்புகளால் அடிக்கப்படுகின்ற சக்கரரக்ஷகர்களுடன்கூடின கர்ணனுடைய பின்புறத்தைக்காக்கின்றவர்களும் முன்திசை செல்லுகின்றவர்களும் பயந்து ஓடினார்கள். பிறகு, பரதர்களுள் சிறந்தவீரனும் மகானுபாவனும் யுத்தத்தில் (பகைவர்களைக்) கொல்லுகின்றவனுமான அர்ஜுனன், துர்யோதனனால் தூண்டப்பட்டவர்களும் மிக்க பெருமைவாய்ந்தவர்களும் ரதங்களையுடையவர்களும் ஸாரமாயிருப்பவர்களுமான வீரர்களை விசேஷித்து நாசஞ்செய்தான். ராஜரே! காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனும் கௌரவர்களுள் சிறந்தவனும் நிகரற்றவீரனுமான அர்ஜுனன், இரண்டாயிரம் சிறந்த கௌரவவீரர்களை எல்லோரையுமே ரதங்களோடும் ஸாரதிகளோடும் க்ஷணத்திற்குள் நாசத்தை அடையச்செய்தான். பிறகு, உம்முடைய குமாரர்களும் மிகுதியிருக்கிற கௌரவர்களும் கர்ணனை விட்டுவிட்டு ஓடினார்கள். இவர்களைச் சிதறி ஓடும்படிசெய்து,

பாணஙகளால காயபபடுததபபடடவாகளும புலமபுகினறவாகளுமான உமது புததிராகளை நனருக நொறுககினன எலலாக கௌரவாகளும பாாததனுடைய பாணஙகளால விசேஷிதது அடிககபபடடும மிகக பரிதாபததை அடைவிககபபடடும நாசமடைநதாாகள. பிறகு, சிறநதவீராகள காணனுடைய ரததததைத தொடாநதுசெலலும விஷயததில துாயோதனனல மறுபடியும தூணடபபடடாாகள ' ஓ! க்ஷததிரியாகளே! நீஙகளனைவரும சூராகளுககுள சிறநதவாகள. க்ஷததிரியதாமததில நிலைபெறறவாகள ஸமீபததிலிருககும காணனை விடடுவிடடு ஓடுவதெனபது உஙகளுககுத தகுநத தனறு' எனறுன உமமுடையபுததிரனல அவவாறுசொலலபபடடும, பயததினல நிறம மாறியிருககினற அநதக கௌரவவீராகள நிறகவேயிலலை பிறகு, எல்லாரும திசைகளைச சூனயமாகபபாாததுத திககோணஙகளையும திககுககளையுமநோககி ஓடினாகள பாரதரே! பாாததனுடைய பாணஙகளால நனகு வாடடபபடடவனும பயததினல பிளககபபடடவனும கௌரவாகளால கைவிடபபடடவனுமான காணன அநத யுததததில மனவருததததைஅடையவிலலை பகைவனனஅாஜுனனை எதிாததே சென்றுன

தோணணூறறேழாவது அதயாயம

(கர்ணன் நாகாஸ்திரம் எய்ததும், கிருஷ்ணன் தேரை அழுத்த நாகாஸ்திரம் அர்ஜுனனது கிரீடத்தைக் கவர்ந்ததும், தேருருளை பூமியில் அழுந்தக் கர்ணன் ஒரு முகூர்த்தம் போரைநிறுத்த வேண்டினதும்.)

நரேநதிரரே! எயத அமபுகள விழககூடிய தூரததில நினற கௌரவாகள அஙகிருநதும விலகிசசெனறுாகள மினனலபோலப பிரகாசிபபதும நனருகவிருததியடைநததுமான தனஞசயனுடைய அஸதிரததை நானகுபககததிலும கணடாாகள பிறகு, மஹாயுதததததில கோபஙகொணட பாாததனல காணனுடைய வதததினபொருடடு விடபபடடதும ஆகாயததை அடைநததும அதிக கோரமானதுமான பாாததனுடைய அந்தப பாணததை ஸூதபுததிரன பாணஙகளால விழுஙகினன விருததியடைகினறதும கௌரவாகளை எரிககினறதுமான அநத அஸதிரததைத தஙககடடுககளுளள பாணஙகளால அடிததான காணனே, திடமான நாணகயிறறுடனகூடினதும பயனறறதாகாததுமான விலலை நாணொலியிடுமபடிசெயது பாண

ழுகங்களைப் பிரயோகித்தான் அவன் பரசுராமரிடத்தினின்று டையப்பட்டதும் மஹா மகிமை பொருந்தியதும் பகைவர்களை சஞ்செய்கின்றதுமான அதர்வணவேதோக்தமான அஸ்திரத்தினால் க்கின்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய அஸ்திரத்தை நாசஞ்செய்தான், ஜுனனையும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான் அரசரே! கு, அந்த ஸமயத்தில் பரஸ்பரம் பாணங்களால் அடிப்பவர்களான ஜுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தத்தில் தந்தங்களால் ஒன்றோ ான்று முட்டுகின்ற இரண்டு யானைகளுக்கு நேர்வதுபோல மிக்க ரிதான சண்டை நேர்ந்தது மன்னரே! பிறகு, கர்ணனும் பார்த் னும் சரமாரியினுடைய கூட்டங்களால் ஆகாயத்தை இடைவெளி றதாகச் செய்தபொழுது, ரணரங்கமானது அஸ்திரங்களுடைய ட்டத்தினால் நன்றாக மூடப்பட்டதும் நெருங்கியதும் ஆயிற்று கு, எல்லாக் கௌரவர்களும் ஸோமகர்களும் பாணமயமான ரிய வலையைக் கண்டார்கள் அவர்கள் அப்பொழுது நெருங்கிய ருந்தகாரத்தில் வேறு ஒரு பிராணியையும் காணவில்லை வேந்த ! எப்பொழுதும் அம்புகளைத் தொடுக்கின்றவர்களும் அனேக ணங்களை நன்றாக விடுகின்றவர்களுமான அந்த வில்லாளிகள் ருவரும் யுத்தத்தில் பற்பல திவ்யாஸ்திரங்களால் விசித்திரமான திகளைக் காண்பித்தார்கள் யுத்தமத்தியில் இவ்வாறு போர் கின்றவர்களான அவ்விருவருள், ஸூதபுத்திரன் ஒரு ஸமயத்தில் ர்ஜுனனைவிட) அதிகரித்தவனானான், பார்த்தபுத்திரனான கிரீடி ஸமயத்தில் வீர்யத்தினாலும் அஸ்திரங்களாலும் மாயாபலத்தி லும் ஆண்மையினாலும் மேலாக இருந்தான் யுத்தத்தில் ஒரு நக்கொருவர் ஸமயத்தை எதிர்பார்க்கின்றவர்களான அவ்விருவ டைய கோரமானதும் பிறர்களால் ஸஹிக்கமுடியாததுமான அந்த த்தத்தைக் கண்டு எல்லா யுத்தவீரர்களும் ஆச்சர்யத்தை அடைந் ர்கள் அரசரே! பிறகு, ஆகாயத்திலுள்ள பிராணிகள் அந்தக் ணனையும் பார்த்தனையும் புகழ்ந்தார்கள் ஆகாயத்தில் எல்லா டத்திலும், 'ஓ! கர்ண! நல்லது, ஓ! அர்ஜுன! நல்லது' என வாக்கானது கேட்கப்பட்டது அரசரே! அப்பொழுது அந்த த்தத்தில் ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் மிதித்தலால் பூமி னது பிளக்கப்படவே, அதிலிருந்து கர்ணட்வவனம் கொளுத்தப் ட்ட தருணத்தில் விடுபட்டு அப்பொழுது கோபத்தினால் பூமி ல் நுழைந்ததும் அர்ஜுனனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட வைரத்தை னகூடியதாகப் பாதாளப்ரதேசத்தில் படுத்திருந்ததுமான அந்த

அஶ்வஸேனனென்கிற நாகமானது காணாஜுனாகளுடைய யுத
தைககணடு, பிறகு வேகததுடனும மேலநோககிய கதியுட
மேலே வநது, ' தூராதமாவான இந்தப பாாததனிடததில உண
யிருககினற வைாததைதத தீாததுககொளவதறகு இஃதனறோ
யம ?' எனறு நனருக எணணி அமபு வடிவமாகிக காணனுடை
தூணியில நுழைநதது பிறகு, யுததகளமானது அபபொழுது
திரஙகளுடைய கூடடஙகளால நெருஙகியதும அவறறின கி
ஸமூகஙகள பரவினதுமாயிறறு அபபொழுது, அநதக் காணன் ப
தன இருவரும அமபுததிரளகளுடைய மழைகளால ஆகாய'த
இடைவெளியறறதாகச செயதாாகள பெரிய பாணஸமூகமயமாயி
கினற அநத யுததததைககணடு எலலாக கௌரவாகளும ஸோம
ளும பயநதாாகள நெருஙகின பாணநதகாரததில ஸஞசரிககி
வேறு ஒருவஸதுவையும காணவிலலை பிறகு, புருஷஶ்ரேஷடாக
எலலா உலகஙகளுளளும சிறநத விலலாளிகளும யுததததில உயி
இழககத துணிநதவாகளுமான அநத வீராகள இருவரும யுத
செயது களைபபுறறாாகள இருவாகளும, உயாக கிளமபிய ப
கினறவாகளாகவும, சநதன ஜலததினல நனைககபபடடவாகளாக
சாமரஙகளுடன கூடியவைகளும தேவலோகததில தோனறிய
களும ஆகாயததில நிறகினறவைகளுமான அபஸரஸுகளுடை
கூடடஙகளால (வீசபபடடவாகளாகவும), இநதிரன சூாயன இ
களுடைய தாமரை மலாபோனற இருகைகளாலும துடைககபப
முகஙகளுளளவாகளாகவும இருநதுகொணடு போா புரிநதாா
பிறகு, பாாததனல அமபுகளால அதிகமாசத தவிககச செயயபப
வனை காணன பாாததனை மீறுதபொழுது பாணஙகளால விசே
மாகக காயபபடுததபபடட அஙகஙகளையுடைய வீரனை அ
தனியே படுததிருககிற அதனை (=நாகரஸதிரததை) மனத
நினைததான பிறகு, காணன சததுருககளை நாசஞசெயகினற
நனருகச சோத்துவைககபபடடதும ஸாபபமுகமபோனற முக
ளதும ஜவலிககினறதும பயஙகரமாயிருபபதும நனருகபபடி
கணுககளுளளதும உக்கிரமாயிருபபதும தீடடபபடடதும ப
தனைக கொலவதறகெனறே பலநாளாகக காபபாறறபபடடதும
பொழுதும பூஜிககபபடடதும சநதனபபொடியில படுககவை
படடுளளதும ஸவாணமயமான அமபுததூணியில படுததிருப
மிகக தேஜஸுளளதும உககிரமானவேகமுளளதும ஐராவதத
வமசததில-தோனறியதும நனருக ஜவலிககினறதுமான ஓா அம
யுதததில ஸவயஸாசியினுடைய தலையை அபஹரிகக எண

ண்டவனுக்க காதுவரையில் இழுத்தான் பிறகு, திக்குகளும்
ாயமும் மிக ஜ்வலித்தன நூற்றுக்கணக்காகக் கோரமான குறைக
ளளிகளும் விழுந்தன அந்த நாகாஸ்திரமானது வில்லிலபூட்டப
ட்வுடனே, இந்திரனுடன்கூடின லோகபாலாகள் ஹாஹாகாரம
ததாகள அந்த ஸூதபுத்திரன அந்த நாகாஸ்திரத்தைக் கோபத
ல 1 கிடைக்கணபக்கத்தை (க்குறிவைத்துப்) பூட்டினன் சிறந்த
துப பாணமானது, யுத்தத்தில கடைக்கணபக்கத்தில மிக்கநோக்க
ாளதாயிருத்தலை கா்ணன அறியவில்லை அந்தநாகம யோகபலத்தி
 பாணத்தில பிரவேசித்ததையும அறியவில்லை ஆயிரம கணகளை
டயவனுன இந்திரன, பாணத்தில பிரவேசித்திருக்கிற ஸாபபத
கக்கண்டு, 'என பிளளை மாணடான' என்று எணணித தளாச்சி
டந்த அங்கங்களையுடையவனுனை தாமரைமலரில தோன்றிய
ம சிறந்த மனோபாவத்துடன கூடியவரும மனத்தையடக்கிய
மான பரமதேவா, தேவராஜனைப பாாத்து, 'நீ மனவருத்தம
டயாதே; விஜயனுக்கே ஜயலக்ஷ்மி' என்முா பிறகு, மகாத்மா
ா சல்யன, பாணத்தைப பூட்டினவனும உக்கிரஸ்வரூபமுள்ளவ
ான அந்தக் காணனைப பாாத்து, 'காண! (அாஜுனனுடைய)
த்தை லக்ஷ்யம வைத்து உன்னுல இந்தப பாணம பூட்டப்பட
லை பகைவனைக் கொல்லக்கூடிய பாணத்தை நனகு பாாத்துப
டுவாயாக' என்று கூறினன பிறகு, மனவுறுதியுள்ள ஸூத
திரன, குரோதத்தினுல கணகள மிகச்சிவந்து, மத்திர ராஜனைப
த்து, 'சல்ய! காணன இரணடுதடவை பாணத்தைக் குறிபாாத
 பூட்டான என்னைப போன்றவாகள கபட யுத்தம செய்ய
டாாகள' என்முன பலவானுன காணன, இவ்விதமாக இந்த
த்தையைச சொல்லிவிட்டு, அனேக வாஷகாலமாகப பூஜிக்கப
ட அந்த பாணத்தைப பிரயத்தனத்துடன பிரயோகித்தான
டே! பல்குன! நீ மாணடாய' என்று வைதுகொணடு கடுமை
ா வசனத்தையும உரக்கச சொன்னுன காணனுடைய கையினுல
ியோகிக்கப்பட்டதும, நெருப்புக்கும ஸூாயனுக்கும ஒப்பானதும,
க் கோரமானதும, நாணகயிற்றினின்றும * விடுபட்டதும, காண
டய வில்லினின்றும விடுபட்டதுமான அந்தப பாணமானது
ாயத்தை அடைந்து அந்தரிக்ஷத்தில ஜ்வலித்தது விருஷ்ணி
த்தில சிறந்த வீரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா, (அவ்வாறு) வருகின்ற
 ஜ்வலிக்கின்றதும ஆகாயத்தை அடைந்திருக்கின்றதுமான
தப பாணத்தைக்கணடு உடனே ரதத்தினுடைய சக்கரத்தை

'அபாங்கதேசே' என்பதும, 'அவாங்முகம.' என்பதும மூலம

அழுந்தி ஐந்து அங்குலம் (பூமியில) புதையும்படி செய்தார். பிற
மதுஸூதனரைப் பூஜிப்பதற்காக அந்தரிக்ஷத்தில மிகப்பெரிதான
தம உண்டாயிற்று. மதுஸூதனருடைய பிரயத்தினத்தினால அ
ரதமானது அவவாறு பூமியில அமிழ்ந்தப்பட்டவுடனே தேவ
குக்களும திவ்யபுஷ்பங்களும விமமனாதங்களும தோன்றின பிற
அழகிய மொட்டுக்களுடனும புஷ்பங்களுடனுங் கூடிய மரங்
அடாந்த மலையின சிகரத்தை உத்தமமான இந்திரனுடைய வஜ
யுதம அபஹரிப்பதுபோல, அந்த நாகாஸ்திரமானது, அனேக ர
னங்களால சித்திரிக்கப்பட்ட கிரீடத்தை அர்ஜுனனுடைய த
னின்று பலாத்காரமாக அபஹரித்தது பிறகு, சிறந்த வேகமு
அந்த நாகாஸ்திரமானது பொன்னால சித்திரவேலை செய்யப்ப
டுள்ள கிரீடத்தைப் பார்த்தனுடைய முடியினின்று அபஹரித்த
பொன்னால இழைக்கப்பட்ட அந்தக் கிரீடமானது நன்றாக ஜவ
துக்கொண்டு பூமியில மிகவும பயங்கரமாக விழுந்தது பிறகு, ஸூ
புத்திரனைக் கண்ணன, அர்ஜுனனுடைய தலைக்கு அலங்காரமாயி
ந்தும, ஸ்வர்ணத்தினாலும முத்துக்களாலும மணிகளாலும
ரங்களாலும சித்திரவேலை செய்யப்பட்டதும, பூமியிலும ஆகா
திலும ஸ்வர்க்கத்திலும ஜலத்திலும பிரஸித்திபெற்றதும,
யன, சந்திரன, அக்னி, ஜயோதிமண்டலங்கள இவைகளுடை
காந்திபோன்ற காந்தியையுடையதுமான கிரீடத்தை எப்பொழு
இயற்கையான சிறந்த கோபத்தோடுகூடிய பாணத்தினால அர்ஜ
னுடைய தலையினின்று கவர்ந்தான பொன்னாலும முத்துக்க
ளும மணிகளாலும வஜ்ரங்களாலும அலங்கரிக்கப்பட்ட எ
கிரீடமானது, தவத்தினால (பிரஸன்னரான) ஸ்வயம்புவான ப
தேவரால இந்திரனுக்காகப் பிரயத்தினத்தினால தமமாலேயே
யப்பட்டதோ, மிக்க விலைமதிக்கத்தக்க ரூபத்துடனகூடியதும ப
வர்களுக்குப் பயத்தையுண்டுபண்ணுகிறதுமான எந்தக் கிரீடத்
தேவராஜன தேவசத்துருக்களான அஸுரர்களை நாசஞ்செய்த
ஜுனனுக்கு ஸந்தோஷத்தோடு தானே கொடுத்தானோ, தேவ
ளுள சிறந்தவர்களும பினாகம், பாசம், அசனி, தண்டம இவை
முறையே தரித்தவர்களுமான ருத்திரராலும வருணனாலும இந
னாலும நிதிகளை ரக்ஷிக்கிற குபேரனாலும எந்தக் கிரீடமானது பீடி
தற்கும ஸாத்தியமாகாததோ அந்தக் கிரீடத்தைக் கண்ணன நா
திரத்தினால் பலாத்காரமாக அபஹரித்தான உத்தமமான அம்பி
அதிகமாக அடிக்கப்பட்டதும, விஷமுள்ள நாகத்தினால நன்றாக ஜவ
கின்றதும, மிக்க ஜவாலையுடன கூடியதும, அழகியதுமான பார்த

டைய உததமமானகிரீடமானது ஜவலிககினற ஸூாயன அஸ்தகிரியி
ரினறு விழுவதுபோல விழுநதது உலகஙகளில அநதசசபதததைதக
கேடட ஜனஙகள, ‘காறறினல பூமி, ஆகாயம, ஸ்வாககம, ஜலம
இவைகள பலாதகாரமாகப புரடடபபடடன, அலலது, சுழலுமபடி
செயயபபடடன’ எனறு நிசசயிததாாகள திசைகளும கலஙகின
கரியநிறமுளளவனும யெளவனமுளளவனுமான அநதப பாாததன
கிரீடமிலலாமல மூனறு சிகரஙகளுடன மலைவிளஙகுவதுபோல
விளஙகினை 1 பிறகு, அாஜுனன மனவருததமடையாதவனுக அப
பொழுது வெளளை வஸதிரததினல தன தலைமயிரகளை நனறுகததாக
க் கடடிககொணடு, ஸமபூாணமான கலைகளுடனகூடச சிகரததை
யடைநதிருககிற சநதிரனல உதயபாவதம பரகாசிபபதுபோல பிர
காசிததான ராதேயனுடைய கையினல பிரயோகிககபபடடதும
நெருபபுககும ஸூரியனுககும ஒபபான காநதியுளளதும மகிமைபொ
ருநதியதும அாஜுனனல உணடுபணணபபடட வைரததுடனகூடிய
துமான அநத மஹாஸாபபமானது, அாஜுனனுடைய கிரீடததை
யபஹரிததுககொணடு மேலே கிளமபியது ஆகாயததில கிளமபு

1 இநத கஎ-வது அதயாயததில சo-வது ஸுலோகம தொடஙகி
ச-வது ஸுலோகம வரையிலுளள நானகு ஸுலோகஙகளின ஸதானத
தில, சில புஸதகததில வேறு கக-ஸுலோகஙகளிருககினறன அவறறின
பொருள —

கறுதத நிறமுளளவனும யெளவனமுளளவனும உயாநத சிகரதது
டனகூடின நீலபாவதம போனறவனுமான அநதப பாாததன, கிரீ
டமினறி விளஙகினை பிறகு, அவன அபபொழுது மனவருததமடையாத
வனுக வெளளை வஸதிரததினல தனதலைமயிாகளை நனறுகததுககிககட
டிககொணடு சிகரததைஅடைநதிருககின்ற சூரியனுடைய கிரணததினல
உதயபாவதமபோல நனறுக விளஙகினை (வாயினல அஸுவஸேனன
எனகிற புததிரனைககௌவிககொணடு, துளளிககுதிததுக காணடவவன
மெனததிலிருநது அதை ரக்ஷிததததினல) மஙகளகரமான முகததுடன
கூடியதும (தனனல) உணடுபணணபபடடுப பாணருபததைஅடைநதி
ருபபதுமான புததிர வடிவமாயிருபபதும ஸூாயபுதானல பிரயோகிக
கபபடடதுமான பெணணுகமானது, நனறுக வெளிபபடடிருககினற
தேஜஸினுலும பலததினுலும மிகபபிரகாசிபபவனும * குதிரைகளினகடி
வாளததுககு நேரான இடததை அடைநதிருககிற தலையுடனகூடினவனு
மான அாஜுனனைககணடு அதிதியினபுததிரனுன இநதிரனுககுப பூஷண
மாக இருநததும நனறுக ஏறபடுததபபடடதும சூரிய கிரணஙகள
போனற கிரணஙகளால உலகததை நிரபபும தனமையுளளதுமான அா

* கழுததிருநத உயாததில தலைவந்ததெனபது.

கின்ற அந்த ஸாபபத்தைக்கண்டு, புருஷஶ்ரேஷ்டரான ஸ்ரீ வாஸு
தேவர், பார்த்தனை நோக்கி, 'பாண்டு நந்தன! உன்னைக்கொல்வதற்
க்ப பிரயோகிக்கப்பட்டதும் உக்கிரமாயிருக்கின்றதுமான மஹாஸ
ப்தத்தைப் பார், பார்' என்று சொன்னார். மதுஸூதனரால் இவ்வ
ணம் உரைக்கப்பட்ட அர்ஜுனன், அவரைப்பார்த்து, 'கருடனுடை
வாயில் விழாமல் என்னை நாசம் செய்வதின்பொருட்டு இப்பொழு
வருகின்ற இந்த ஸாபபமானது யாது?' என்று உக்கிரமான வாக்
னால் வினவினன். வாஸுதேவர், 'விறபிடித்துக் காண்டவவனத்தி
அக்னியைத் திருப்தியடையும்படி செய்த உன்னால் (கொல்லாப
விடப்பட்டு) ஆகாயத்தை அடைந்திருந்ததும் தாயினால் ரக்ஷி
க்கப்பட்ட தேகத்துடன் கூடியதும் ஒரே உருவம் என்றெண்ணி
தன்னுடைய தாயானது கொல்லப்பட்டதுமான அந்த நாகமான
அந்த வைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு தன் விநாசத்தின்பொருட
நிச்சயமாக உன்னை எதிர்க்கிறது பகைவர்களைப் பொ
கிறவனே! ஆகாயத்தினின்று நழுவி விழுகின்றதும் மிக ஜ்வ
கின்றதுமான எரிநக்ஷத்திரம்போல் எதிரில் வருகின்ற இந்த ஸ்
பத்தைப் பார்' என்று சொன்னார். பிறகு, அந்த ஜிஷ்ணுவானவ

ஜுனனுடைய மகுடத்தைக் கவர்ந்து அந்த ஸாபபத்தைப் பாண
பிரயோகத்தினால் அடித்தவனான அர்ஜுனன் அதனை அடையாமைய
மருத்யுவினுடைய வசத்தை அடையவில்லை. பிறகு, கர்ணனுடைய கை
னின்று விடுபட்டதும் நெருப்புக்கும் சூரியனுக்கும் ஒப்பானதும் மி
சிறந்ததும் அர்ஜுனனோடு வைரமுள்ளதும் பெரும்பாம்புமான அந்
பாணமானது, கிரீடத்தைப் பேர்த்துக்கொண்டு (அர்ஜுனனைத்) தா
டிச்சென்றுவிட்டது. ஸ்வர்ணத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்ட அர்ஜுன
டைய அந்தக்கிரீடத்தை இழுத்துக்கொண்டுவந்து அதனையும் எரித்
விட்டு மறுபடியும் அம்புத்தூணியை நோக்கிச் செல்வதற்கு விரும்பிய
அதனைக் கர்ணன் பார்த்தான். அந்த ஸாபபமும் கர்ணனைப் பார்த்
கூறியது: 'கர்ண! என்னால் அர்ஜுனனுடைய தலையானது அபகரிக
படாமையால் நான் உன்னால் நன்றாகக் குறிவைத்து விடப்படவில்லை
யுத்தத்தில் நன்றாகப்பார்த்து, என்னை விரைவாகப்பிரயோகம்செய் உ
க்கும் எனக்கும் சத்துருவாயிருக்கின்ற அர்ஜுனனைக் கொல்லுவே
என்றது. யுத்தத்தில் இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட அந்த ஸூதபு
த்ரன் கர்ணன், அந்த ஸாபபத்தைப் பார்த்து, 'உக்ரரூபத்துடன்கூடி
நீயார்?' என்று வினவினன். நாகமானது, 'கர்ண! பார்த்தனால் என்த
கொல்லப்பட்டபடியால் வைரம் உண்டுபண்ணப்பட்டவனென்றும்
இழைக்கப்பட்டவனென்றும் என்னை அறிவாயாக. வஜ்ரத்தைத் தரி
கின்ற இந்திரனே நேரில் இவனுக்கு ரக்ஷகனாக ஏற்பட்டாலும் இவன்

'ரோஷத்தினால் திரும்பிக் குறிக்காக மேலே கிளம்பி வருகின்ற நாகத்தைக் கூருள்ளவையும் நல்ல முனையுள்ளவையுமான ஆறு பாணங்களால் அறுத்தான் அந்த நாகமானது உடலறுக்கப்பட்ட தாகப் பூமியில் விழுந்தது அரசரே! பிறகு, அந்த ஸர்ப்பமானது கிரீடியினால் நாசஞ்செய்யப்பட்டவுடன், ஸர்வவியாபியும் புருஷோத்தமருமான ஸ்ரீ வாசுதேவர், அமிழ்ந்த ரதத்தை அந்தப் பூதலத்தினின்று தாமே இரு கைகளாலும் மீண்டும் விரைவாக மேலே தூக்கினார் அந்த முகூர்த்தத்தில், புருஷர்களுள் சிறந்த வீரனான கர்ணன், குறுக்காகப்பார்த்துக்கொண்டு சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளும் மயிலிறகுகளை இறகுகளாகவுடையவைகளுமான பத்துப் பாணங்களால் தனஞ்சயனை அடித்தான் பிறகு, அர்ஜுனன், (கர்ணன்மீது) நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும் கூருள்ளவைகளுமான பன்னிரண்டு வராஹகர்ணங்களைப் பிரயோகித்து ஸர்ப்பத்துக்கு ஸமமான வேகமுள்ள நாராசத்தைக் காதுவரையில் இழுத்துப் பிரயோகித்தான் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த உத்தமமான பாணமானது கர்ணனுடைய விசித்திரமான கவசத்தைப்பிளந்து

னுடைய வீடு செல்வான்' என்று மறுமொழிகூறியது கர்ணன், 'ஓ! நாகமே! கர்ணன் இப்பொழுது யுத்தத்தில் பிறனுடையபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஜயத்தை அடையவிரும்பமாட்டான் ஓ! நாகமே! நூறு அர்ஜுனனை நான் கொல்வதாயிருந்தாலும் இரண்டுதடவை ஒரு பாணத்தை ஸந்தானம் செய்யமாட்டேன்' என்றான் உத்தமனும் சூரிய புத்ரனுமான கர்ணன், அப்பொழுது யுத்தமத்தியில் மறுபடியும் அந்த நாகத்தைப்பார்த்து, 'நான் வேறு கொடிய அஸ்திரப்பிரயோகத்தினாலும் உத்தமமான முயற்சியினாலும் கோபத்தினாலும் பார்த்தனைக் கொல்வேன் நீ நல்லஸுகியாகச் செல்வாயாக' என்றுகூறினான் யுத்தத்தில் கர்ணனால் இவ்வாறு கூறப்பட்ட நாகராஜாவானது, ரோஷத்தினால் அந்தக் கர்ணனுடைய வாக்கியத்தைப் பொறுக்கவில்லை அரசரே! அந்தக் கொடிய நாகமானது (பார்த்தனைக்) கொல்லக்கருதித் தன் சொந்த உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு தானே பார்த்தனைக் கொல்வதின்பொருட்டுச் சென்றது பிறகு, வாஸுதேவர், யுத்தத்தில் பார்த்தனைப்பார்த்து, 'அர்ஜுனா! வைரத்துடன்கூடின இந்த மஹாஸர்ப்பத்தை நீ கொல்' என்றுகூறினார் மதுஸூதனரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவனும் பகைவர்களுடைய வீரியங்களைத் தாங்குகின்றவனும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனுமான அந்த அர்ஜுனன், 'இப்பொழுது என்பக்கத்தை நோக்கிவருகின்ற இந்த ஸர்ப்பமானது யாது? இது கருடனுடைய வாயைத் தானாகவே அடையப்போகிறது' என்றான்

பராணவாயுககளை ஓடடுகினறதுபோல ரகததததைககுடிதது ரகத
திஞல பூசபபடட இறகுகளுடன கூடியதாகப பூமியில பிரவேசி
தது பிறகு, சுறுசுறுபபாகக காயஙகளைச செயபவஞன காண
தடியிஞலடிககபபடட பெரிய ஸாபபமபோல அமபு வீழநத
ஞல கோபம மூடடபபடடவஞக அபபொழுது அதிக விஷமுள
ஸாபபமானது கொடிய விஷததைக ககககுவதுபோலக கொடி
பாணஙகளைப பிரயோகிததான அவன, ஜஞாததனரைப பன
ரணடு பாணஙகளாலும அவவாறே அாஜுனனைப புதிய தொ
ஞூறு பாணஙகளாலும பிளநது மறுபடியும கோரமான பாணத
ஞல பாணடவனைப பிளநது ஸிமமநாதமசெயது உரககசசிரிததா
இநதிரனுககு ஒபபான விககிரமமுளள அாஜுனன, இநதக கா
னுடைய அநத ஸநதோஷததைப பொறுககவிலலை மாமஸதான
களைபபிளககிறவஞன அாஜுனன, பிறகு, இநதக காணனுடைய ம
மஙகளை, இநதிரன யுததததில பராககிரமததிஞல பலனை அடிதத
போல நூறறுககுமேறபடட அமபுகளால அடிததான பிறகு, அ
ஜுனன, யமனுடைய தணடததுககு ஒபபான தொணணூறு பாண
களை அபபொழுது காணனமீது பிரயோகிததான அநதப பாண
களால அடிககபபடட சரீரததுடனகூடின அநதககாணன, வஜரத
ஞல பிளககபபடட மலைபோலத துனபமடைநதான உததமமா
மணிகளாலும உததமமான வஜரஙகளாலும பொனஞலும அலஙகரி
ககபபடட அநதக காணனுடைய சிரோபூஷணமான கிரீடமானத
தனஞசயஞல பிரயோகிககபபடட பாணஙகளாலடிககப்படடுப பூ
யில விழுநதது உததமமானகுணடலஙகளும விழுநதன அதிகவி
யுளளதும சிறநதசிலபிகளால பிரயததினததிஞல செயயபபடடது
காநதியுளளதும நெடுஙகாலமாக இருககினறதுமான காணனுடை
கவசததைப பாணடவன நொடிககுள பாணஙகளால பலவாறு
உடைததான அநத அாஜுனனுடையபாணஙகளால குணடலஙக
அறுககபபடடவனும தேகததில அதிகமாகக காயபபடுததபபட
வனுமான அநதககாணன, அபபொழுது இரததததிஞல சிவநத அ
கஙகளையும காதுகளையுமுடையவஞக ஆகாயததில அஙகாரகனுட
கூடின திருவோணமபோல விளஙகிஞன பிறகு, அநத அாஜுனன
கோபஙகொணடு, கவசததை இழநதவஞன அநதககாணனைக கூா
யுளள நானகுசிறநதபாணஙகளால பிளநதான பகைவஞல மிகஅடி
ககபபடட அநதக காணன, ரோகியானவன பிததததிஞலும கபததி
லும வாததிஞலும ஜவரததிஞலும எவவாறு துனபமடைவனே
அவவாறு துனபமடைநதான அாஜுனன, விரைவுடன பெரிதா

னுாமண்டலத்தினின்று வெளிப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவை
ளும் சிறந்தப்பிறசியினுலும் பிரயத்தினத்தினுலும் பலத்தினுலும்
ரயோகிக்கப்பட்டவைகளுமான அனேகம் சிறந்தபாணங்களால் கா
ணனை அடித்து மர்மஸ்தானங்களையும் பிளந்தான் பார்த்தனுல் கடிய
வகமுள்ளவைபும் கூரியநுனியுள்ளவையும் பறபலவிதமாயிருப்ப
வைபுமான பாணங்களால் திடமாக அடிக்கப்பட்ட கர்ணன், கைரிக
ாதுக்களால் சிவந்ததும் தாழ்வரைகளில் சிவந்தஜலத்தைப் பெருக்கு
னறதுமான மலைபோல விளங்கினுன் பிறகு, அர்ஜுனன் நேராகப்
பாகின்றவைகளும் புதியவைகளும் பொற்புங்கமுள்ளவைகளும்
கக திடமானவைகளும் உருக்குமயமானவைகளும் யமனுடைய
கனிமயமான தண்டம்போன்றவைகளுமான பாணங்களால் அக்
ரியினுடைய குமாரரான ஸுப்ரமண்யர் கிரௌஞ்சபர்வதத்தைப்
ளந்ததுபோலக் கர்ணனை நடுமார்பில் பிளந்தான் பிரபுவே! பிறகு,
ன்றுக அடிக்கப்பட்ட ஸூதபுத்திரன், அம்புத்தூணியையும் இந்திர
லுக்கு ஒப்பான அந்தவில்லையும் எறிந்துவிட்டுப் பிறகு தடுமாற்ற
றறவனுகிக் கைப்பிடித்தளர்ந்து ரதத்திலிருந்தபடியே மூர்ச்சை
டைந்தான் உத்தமனும் ஆண்மைவிரதத்தில் நிலைபெற்றவனுமான
ர்ஜுனன், வியஸனத்தில் (அகப்பட்டிருக்கிற) அந்தக் கர்ணனை
ப்பொழுது கொல்வதற்கு விருமபவில்லை பிறகு, உபேந்திரரான
ீவாஸுதேவர், அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'பாண்டவ! ஏன் அஜாக்ரதை
ன இருக்கிருய்?' என்று மிக்க பரபரப்புடன் (பின்வருமாறு)
றலானூர் 'எப்பொழுதுமே கற்றறிந்தவர்கள், பகைவர்கள் பலஹீ
ர்களாயிருந்தாலும் அவர்களுடைய (ஸமயத்தை) க்ஷணநேரங்கூட
திர் பார்க்கமாட்டார்கள் விசேஷித்துப் பண்டிதன் வியஸனகாலங்க
ில் பகைவர்களைக்கொன்று தாமத்தையும் கீர்த்தியையும் அடை
றுன் ஆதலால், நிகரற்றவீரனும், எப்பொழுதும் உனக்கு விரோ
யுமான கர்ணனைச் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்வதற்கு விரைவுபடுவாயாக
மர்த்தனுன ஸூதபுத்திரன் உன்னை எதிர்த்துவருவான் இந்திரன்
முசியைக் கொன்றதுபோல இவனைப் பிளந்துவிடு' என்றார் பிறகு,
லாக கௌரவர்களுள்ளும் உத்தமனுன அர்ஜுனன், 'அது அவ
தமே' என்று ஜனார்த்தனரை விரைவாகப் பூஜித்து, முற்காலத்
ல சம்பரனைக்கொன்றவனுன இந்திரன் பலியை அடித்ததுபோல
த்தமமான பாணங்களால் கர்ணனை அடித்தான் பாரதரே! கிரீடி
னவன் குதிரைகளோடும் ரதத்தோடுங்கூடிய கர்ணனை வத்ஸதந்
ங்களால் நன்றுக நிரப்பினுன் பொற்கட்டுக்களுள்ள பாணங்களால்
முயற்சியினுலும் திசைகளையும் மூடினுன் வத்ஸதந்தங்களால்

நனருக நிறைககபபடடவனும அகனறு பருதத மாாபையுடையவ
மான அநதக காணன, நனருகப பூததிருககிற அசோகுடனும பல
சுடனும முளளிலவுடனுஙகூடியதும சநதனக காட்டுடன சோநத
யான மலைபோல விளஙகினன அரசரே! காணன, யுததததில ச
ரததில போடபபடட அனேக பாணஙகளால, மரஙகளால நாற
கததிலும நிறைசகபபடட தாழவரைகளுடனும குகைகளுடனுஙகூ
யதும பிரகாசமான காணிகார மரஙகளுடன கூடியதுமான சிறந
மலைபோல விளஙகினன அமபுககூடடஙகளைப பலவாறு பிரயோகி
கினறவனும அமபுககூட்டஙகளாகிற கிரணஙகளுடன கூடியவ
மான அநதக காணன, சிவநதநிறமுளளவனும சிவநத கிரணமண
லததுடன கூடியவனும அஸதமிககபபோகிறவனுமான சூரிய
போல விளஙகினன காணனுடைய கைகளினிடையினினறு விட
படடவைகளும மஹாஸாபபஙகளபோலப பிரகாசிபபவைகளுமா
பாணஙகளை, அாஜுனனுடைய கைகளினினறு விடுபடடவைகளு
முனைகூரியவைகளுமான பாணஙகள திசைகளை அடைநது நாச
செயதன பிறகு, அநதக் காணன, தைாயததைஅடைநது, கோப
கொணட ஸாபபஙகளுககு ஒபபான பாணஙகளைப பிரயோகிககினற
ஞகப பததுபபாணஙகளால அாஜுனனையும, கோபிததுககொண
ஸாபபஙகளுககொபபான ஆறு பாணஙகளால கிருஷணனையும அடி
தான பிறகு, மிகக புததிசாலியான கிரீடியானவன, உககிரமா
பேரொலியுளளதும ஸாபபததினுடைய விஷாகனிககு ஒபபானது
உருககுமயமானதும பயஙகரமான மஹாஸதிரஙகளாலசூழபபட்ட
மான மகிமைபொருநதிய பாணததை மஹாயுதததததில பிரயோகிப
தறகு எணணஙகொணடவனுஞன அரசரே! காணனுககு அநத வ
காலமானது நெருஙகிவரவே, காலமானது கணணுககுப புலபபடா
ரூபததுடனகூடியதாகப பிராமமணசாபததினுல (ஸமபவிககககூடி
அனாதததததை எடுததுக) காடடிககொணடும காணனுடையவத
தைச சொலலிககொணடும, 'பூமியானது சககரததை உடகொள
கிறது' எனறு சொலலிறறு நாவீரரே! அநத வதகாலம வந
வுடனே, மஹாதமாவான பாசுராமா இவனுககு எநதஅஸதிரததை
கொடுததிருநதாரோ அநதக கோரமான அஸதிரமும தோனறவிலலை
பூமியும இவனுடைய இடபபககததுச சககரததை உடகொணட
நரேநதிரரே! பிறகு, பிராமமணஸரேஷடருடைய சாபததினுல அ
பொழுது ரதமானது சுழனறது பிராமமணோததமருடைய சாபத
ஞல அஸதிரமுமமுழுதும தோனருமறபோனதும நோநதிருககின
வததைககூறியது பிறகு, அவனுடைய சககரமானது பூமியில அ

ந்து விட்டது யுத்தத்தில் அந்த ஸூதபுத்திரன், அதிக வளர்ச்சி
ளுள்ளதும் மேன்மையுள்ளதும் நன்றாகப் பூத்திருக்கின்றதுமான தெரு,
இருக்கிற பெருமரமானது பூமியில் அமிழ்ந்தாற்போல மனக்கலக்க
டைந்தான் ரதமானது அமிழ்வே, பிராம்மண சாபத்தினால்
பங்கின கர்ணன், அந்த நாகாஸ்திரம் வீணானதையும் அந்த வய
னங்களையும் பொறாமல், இருகைகளையும் உதறிக்கொண்டு தர்மத்தை
ந்தித்தான் 'தர்மத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டவர்கள் தர்மம்
பெபொழுதுமே காக்கிறதென்றனரே தர்மத்தை அறிந்தவர்கள்
சொல்லுகிறார்கள்? நாம் தர்மத்தில் நித்தியம் பிரயத்தனமுள்ளவர்க
ளாகவே இருக்கிறோம் சக்திக்குத் தக்கபடியும், சாஸ்திரத்துக்குத்
தக்கபடியும் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதற்கும் முயலகிறோம் அந்தத்
தர்மமும் பக்தர்களை ஹிம்ஸிக்கின்றது, காப்பாற்றுகிறதில்லை தா
ம் எப்பொழுதும் பாதுகாக்கிறதில்லையென்று எண்ணுகிறேன்'
என்று நிந்தித்தான் இவ்வண்ணம் கூறுகின்றவனும், மிக்க தடு
மாற்றமுற்ற குதிரைகளுடனும் ஸாரதியுடனும் கூடியவனும், அர்
ஜுனனுடைய பாணங்கள் விழுவதினால் நிலைதவறும்படி செய்யப்பட்
டவனும், மர்மஸ்தானங்களில் அடிபட்டுத் தளர்ச்சியுற்றவனுமான
அந்தக் கர்ணன் அடிக்கடி தர்மத்தை நிந்தித்தான் பிறகு, யுத்தத்
தில் அவன் மிக்க பயங்கரமான மூன்று பாணங்களால் கிருஷ்ணனைக்
கையில் அடித்தான், அவ்வாறே, பார்த்தனை ஏழு பாணங்களால்
அடித்தான் பிறகு, அர்ஜுனன், தீவிர வேகமுள்ளவைகளும் நேரா
கச் செல்லுகின்றவைகளும், இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்
பானவைகளும், கோரமானவைகளும், அக்னி போன்றவைகளுமான
பதினேழு பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் பயங்கரமான வேகமுள்ள
அந்தப் பாணங்கள் (அவனைப்) பிளந்து பூமியில் விழுந்தன பிறகு,
நடுக்கமுற்ற கர்ணன், வல்லமையினால் (அஸ்திர விஷயமான) செய
கையை வெளியில் காட்டலானான் பிறகு, அந்தக் கர்ணன், பலத்தி
னால் பதறாமல் ஸாவதானத்துடன் பரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்
தான் பிறகு, அர்ஜுனனும் அந்தப் பரமாஸ்திரத்தைக் கண்டு
இந்திராஸ்திரத்தை அபிமந்திரணம் செய்தான் பகைவர்களைத்
தவிக்கச் செய்பவனான அந்த அர்ஜுனன், காண்டீவத்தையும்
நாணகயிற்றையும் பாணங்களையும் அபிமந்திரணம் செய்து, இந்தி
ரன் மழையைப் பொழிவது போலச் சரமாரிகளைப் பொழிந்தான்.
பிறகு, தேஜோமயமாகவும் மிக்க வீர்யமுள்ளவைகளாகவுமிருக்
கின்ற பாணங்கள் பார்த்தனுடைய ரதத்தினின்று வெளிப்பட்டுக்
கர்ணனுடைய ரதத்துக்கு ஸமீபத்தில் தோன்றின மஹாரதனான

அநதக காணன (எதிா அஸதிரததை) பரயோகிதது அவனுடை
அஸதிரததைக கவாநதான பிறகு, வருஷணி வீரரான ஸ்ரீவாஎ
தேவா, அநத அஸதிரமானது நாசஞசெயயபபடவே, (அாஜு
னைபபாாதது) 'பாாதத! வேறு அஸதிரததைப பிரயோகம பணணு
ராதேயன பாணஙகளை விழுஙகுகிறுன' எனறு மொழிநதாா பிற
அாஜுனன காணனைப பாணஙகளாலமூடி மிகக கடுமையான பரம
ஸதாததை மநதிரிதது (விலலில) பூடடிப பிரயோகிககலானு
பிறகு, காணன நனருகத் திடடபபடட கூாமையுளள பாணஙகளா
(பாாததனுடைய) நாணகயிறறை அறுததான காணன, (அாஜுன
பூடடிய) இரணடாவது நாணகயிறறையும, மூனருவதையும, நான
வதையும, அவவாறே ஐநதாவதையும, ஆருவதையும, ஏழாவதையு
எடடாவதையும, ஒனபதாவதையும, பததாவதையும, அவவா
பதினேராவதையும அறுததான நூறுதடவை அமபு தொடுத
அாஜுனனுடைய நாணகயிறறை அறுதத அநதக காணன, அா
னன நூறு நாணகயிறுகளைப பூடடியதையும அறியவிலலை பிற
பாணடுநநதனன வேறு ஒரு நாணகயிறறை விலலிலபூடடி அபிம
ரணம செயது ஜவலிககினற ஸாபபஙகளபோனற பாணஙகளைக
ணனமீது இறைததான காணன, அநத அாஜுனனுடைய நா
கயிறு அறுநததையும, அவன கவனததுடன வேறு நாணகயிறறை
பூடடியதையும அவனுடைய சுறுசுறுபபினுல அறியவிலலை அ
ஆசசாயமாயிருநதது காணன தனவீாயததை அதிகமாகக காண
துககொணடு ஸவயஸாசியினுடைய அஸதிரஙகளை அஸதிரஙகளா
தடுதது நாசஞசெயதுகொணடு அவனைவிட அதிகமான காரியதை
செயதான பிறகு, காணன, தனனுடைய அஸதிரஙகளால அாஜுன
பீடிககபபடடதைககணடு அவனைப பாாதது, 'அபயாஸம செய, அ
திரததை நனருகக கறறறிநது கொள, போ' எனறு மொழிநதா
பிறகு, பகைவரை வாடடுபவனுன காணன நெருபபுககொபபா
தும, கோரமாயிருபபதும, ஸாபபஙகளுடைய விஷததுககு ஒபபா
தும, உருககுமயமானதும, தேவ ஸமபநதமுளளதுமான ஒ
பாணததில ரௌதராஸதிரததை அபிமநதிரணம பணணி ந
ருக ஸநதானம செயது கிரீடியினமீது பிரயோகிகக எண
கொணடவனுன அரசரே! பிறகு, பூமியானது ராதேயனுடை
தேருருளையை அபபொழுது கவாநதுகொணடது பிறகு, அ
ராதேயன, தேரினினறு விரைவாகக கீழே இறஙகி நலல முய
யுடன சககரததை இருகைகளாலும பிடிதது நனருக மே

தூக்குவதற்கு விருப்பங்கொண்டான்; சக்கரத்தை விழுங்கின பூமி யானது, ஏழுதீவுகளுடனும் பர்வதங்களுடனும் காடுகளுடனும் கூடக் கர்ணனால் நான்கு அங்குலம் உயரத்தூக்கப்பட்டது (பூமியினால்) சக்கரம்விழுங்கப்பட்ட ராதேயனே குரோதத்தினால் கண்ணீரைச் சொரிந்தான் அர்ஜுனனைப் பார்த்துப் பரபரப்புடன் இந்த வசனத்தை உரைக்கலானான்

'ஓ! ஓ! பார்த்த! பெரியவில்லையுடையவனே! ஒரு முகூர்த்த காலம் பொறுத்திரு அமிழ்ந்துபோயிருக்கிற இந்தச் சக்கரத்தைப் பூமியிலிருந்து உயரத்தூக்குகிறேன் பார்த்த! தெய்வவசத்தினால் என்னுடைய இந்த ரதத்தினது இடச்சக்கரம் பூமியில் புதைந்திருப்பதைக்கண்டு அறபமனிதன் கொள்ளுகிற எண்ணத்தை விட்டுவிடு அறபமனிதர்களால் செல்லப்பட்ட வழியை அடைவதற்கு நீ தகுதியுள்ளவனல்லை குந்திபுத்திர! நீ பிரஸித்திபெற்றவன் யுத்த கார்யங்களில் (எல்லாவீரர்களைப்பார்க்கிலும்) சிறந்தவன் பாண்டவ! எவ்வித்தத்தினாலும்) மிக்கசிறப்புற்ற கார்யத்தையே நீ செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவன் அர்ஜுன! நல்ல விரதத்தில் நிலைபெற்றவர்களான சூரர்கள், தலைமயிரவிழ்ந்திருக்கிறவன்மீதும் புறங்காட்டி ஓடினவன்மீதும் பிராம்மணன்மீதும் கைகளைக் குவித்தவன்மீதும் சரணமடைந்தவன்மீதும் ஆயுதத்தைக்கீழேவைத்தவன்மீதும் யாசிப்பவன்மீதும் பாணங்களை இழந்திருப்பவன்மீதும் கவசம் நழுவினவன்மீதும் நழுவியும் ஒடிந்துமிருக்கிற ஆயுதங்களையுடையவன்மீதும் சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கமாட்டார்கள் பாண்டவ! நீயோ உலகத்தில் சிறந்த சூரன், நன்னடையுள்ளவன், யுத்ததர்மங்களை அறிந்தவன், ஆதலால், ஒரு முகூர்த்தகாலம் பொறுத்துக்கொள் நீ திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவன், அளவிடமுடியாத பலமுடையவன்; யுத்தத்தில் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கு ஒப்பானவன் நீண்டகைகளுள்ளவனே! அமிழ்ந்திருக்கின்ற இந்தச் சக்கரத்தை உயரத்தூக்குகிறவரையில் பொறுத்துக்கொள் ரதத்திலிருக்கிற நீ, ரதமில்லாமல் பூமியிலிருக்கிற என்னைக் கொல்வது தகுதியன்று பாண்டுநந்தன! வாஸுதேவனிடத்தினின்றாவது உன்னிடத்தினின்றாவது நான் பயப்படவில்லை. நீ க்ஷத்ரியபுத்திரனன்றோ? மஹாகுலத்தை விருத்திபண்ணுகிறவனன்றோ? பாண்டவ! ஆதலால், இந்நிலைமையிலிருக்கும் நான் உன்னைநோக்கி (இந்தவசனத்தைச்) சொல்லுகிறேன் ஒருமுகூர்த்த காலம் பொறுத்துக்கொள்' என்றுகூறினான்

தோணணுறறேடடாவது அதயாயம

(அறங்கூறிய கர்ணனது தீச்செயல்களை மாதவர் அர்ஜுனனுக்கு அ
வுறுத்தியதும், கர்ணனடிகளால் அர்ஜுனன் சிறிது களைக்கக்
கர்ணன் இறங்கித் தேருருளையைத் தூக்கியதும், மாதவர்
ஏவலால் அர்ஜுனன் கர்ணனது தலையை அறுத்ததும்.)

பிறகு, மஹாதமாவான வாஸுதேவா, (ராதேயனைபபாாதத
'ஏ! ராதாபுதர! பாகயததினுலே இபபொழுது தாமததை நினை
ருய எபபொழுதுமே பாணடவாகள தாமததில கடடுபபடட
கள ஆதலால, இவாகளுககு அநதத தாமம விருததியைககொடுக்
றது (இவாகளுககு) விரோதிகளான அநதக கௌரவாகள தாப தல
விடடு விலகினவாகள அககாரணததினுல, கௌரவாகள விநாச
ததை அடைநதாாகள நீசாகள, பெருமபானமையாக வயஸனததி
மூழகித தெயவததை நிநதிககினருாகள, தஙகளுடையபாவதல
நிநதிககிறதிலலை காண! நீயும துாயோதனனும துசசாஸனனு
ஸுபலனுடைய குமாரனுன சகுனியும சோநது, ஒறறையாடைல
உடுததிருநத தரௌபதியை ஸபையினகண (பலாதகாரமாக
கொணடுவநதீாகளே, அபபொழுது, உனககுத தாமமானது யா
காரணததினுல ருசிககவிலலை? எபபொழுது சூதாடடததை அ
யாதவரான யுதிஷடிரராஜரை ஸபையில அழைததுவநது அவரை
தோலவியடையச செயதீாகளோ, அபபொழுது உனககுத தாம
எஙகேசெனறிருநதது? காண! வனவாஸநதீாநது பதினமூனருவ
வாஷமும செனறபினனும, ராஜயததை நீ கொடுககமறுததபொழு
உனககுத தாமம எஙகேபோயவிடடது? அரசனுன துாயோதன
உனனுடைய ஸமமதததினமேல பீமஸேனனை ஸாபபஙகளாலு
விஷஙகலநத போஜனஙகளாலும கொலலமுயனருனனரே, அபபொ
ழுது உனககுத தாமம எஙகே போயவிடடது? வாரணுவததி
அரககுமாளிகையில துாஙகிககொணடிருநதபொழுது பாாததாகளை
நீஙகள கொலவதறகு எணணஙகொணடீாகளே, அபபொழுது உன
ககுத தாமம எஙகே போயவிடடது? காண! ரஜஸவலையும துசசா
ஸனனுடையவசததில இருபபவளுமான கிருஷணையைபபாாதது
ஸபையில உரககசசிரிததாயனரே, அபபொழுது உனனுடைய தா
மமானது எஙகே செனறது? ராதாநநதன! முறகாலததில அயோகய
களால பீடிககபபடடவளும குறறமறறவளுமான தரௌபதியை
நீயும பககததிலநினறு பாாததாயே, அபபொழுது உனனுடைய த

ம எஙகே சென றுவிடடது? ராதேய! யானைபோலச செலபவ
ான கிருஷணையைபபாாதது, 'கிருஷணையே! பாணடவாகள நாச
டைநதுவிடடாாகள, சாஸவதமான நரகததை அடைநதாாகள
வறு பாததாவை வரிததுககொள' என று நீ சொலலிககொணடு பக
ததிலிருநது பாாததாயே, அபபொழுது உன னுடைய தாமமான து
ஙகே சென றுவிடடது? காண! எபபொழுது நீ ராஜயததில பேரா
சயுளளவனுககச சகுனியை அடுததுப பாணடவாகளைச சூதாடுவ
றகாக மீணடும அழைததாயோ, அபபொழுது உனககுத தாமம
ஙகே போயவிடடது? அனேக மஹாரதாகள யுததததில பாலனை
பிமனயுவைச சூழநதுகொணடு ரணகளததில கொனறாாகளே, அப
பாழுது உன னுடைய தாமம எஙகே போயிறறு? இநதத் தாமமா
து அநத விஷயஙகளில இலலாமறபோமாகில எலலாவிததததினுலும
ணே வாயவறடசியை உணடுபணணுகிற பேசசினால யாது பயன?
ூத! இபபொழுது, இநத யுததரஙகததில தாமததைவிடடு வில
த காாயஙகளையே செய அபபடியிருநதாலும, உயிரோடு நீ விடு
மாடடாய நளன புஷகரனால பாசசிகைகளால ஜயிககபபடடான;
ணடும வீாயததினால சீாததியையும ராஜயததையும அடைநதான.
வவாறே, பேராசை இலலாதவாகளான பாணடவாகள எலலாருட
ம ஒனறுசோநதவாகளாகிக கைவனமையினால (ராஜயததை
டைய) வநதுவிடடாாகள அவாகள, ஸோமகாகளோடுகூடி,
ததததில அதிக விருததியடைநதிருககினற பகைவாகளைககொன று,
ஜயததை அடையபபோகிறாாகள எபபொழுதும தாமததினால
னருபககததிலும பாதுகாககபபடடிருககிற புருஷஸரேஷடாக
ான பாணடவாகளால தாாததராஷடிராகள அவவாறு விநாசததை
டைநதாாகள' என று கூறினா

பாரதரே! வாஸுதேவரால அபபொழுது இவவாறு சொலலப
டட காாணன, வெடகததினால தலைகுனிநதவனாகி யாதொரு மறு
மாழியையும உரைககவிலலை பாரதரே! மிகக வேகமுளள பராக்கிர
ததுடனகூடின காாணன, கோபததினால் உதடுகள நனகு துடிகக,
லலைக கையிலஎடுததுப பாாததனை எதிாததுப போாபுரிநதான.
றகு, வாஸுதேவா, புருஷஸரேஷடனை பலகுனனைப பாாதது,
ஹாபலமுளளவனே! திவயாஸதிரததினாலேயே பிளநது(இவனைத)
ளுவாயாக' என று கூறினா் வாஸுதேவரால இவவாறு உரைக்க
படட அாஜுனனே அபபொழுது கோபததை அடைநதான
வன அதனை நினைததுக கோரமான கோபததை அடைநதான.

அரசரே! கரோதமுளளவனன அநத அாஜுனனுடைய எலலா இ
திரியங்களினினறும அபபொழுது அகனிஜவாலைகள வெளிபபட்ட
அது ஆசசாயமாயிருநதது பிறகு, காணன அதைககணடு பிரமமா
திரததினுல தனஞசயனைஎதிாதது (பபாணஙகளைப) பொழிநதான
ரததைத் தாககுவதில் மறுபடியும முயறசியைசசெயதான பா
தன அவனமீது பரமமாஸதிரததினுலேயே உணடுபணணபபட்ட
மாரிகளைப பொழிநதான. பாணடவன அநதக காணனுடைய அ
திரததை அஸதிரததினுலே தடுதது அவனையும ஈனருக அடிததா
பிறகு, குநதிபுததிரன அகனிககுபபிரியமான வேறு அஸதிரதவ
எடுததுக காணனைககுறிததுப பிரயோகிததான அது தேஜஸின
ஈனருக ஜவலிததது பிறகு, காணன வாருணாஸதிரததினுல நெரு
பைத தணிததான, மேகஙகளால எலலாததிசைகளையும இருளட
ததாகச செயதான பாணடுநநதனனும சிறநதவீாயமுளளவனுமா
அாஜுனன, பரபரபபிலலாதவனுக, ராதேயன பாாததுககொணடிரு
குமபொழுதே, வாயவயாஸதிரததினுல (அநத வாருணாஸதிரததின
உணடான) மேகஙகளை அபபொழுது விலககிததளளினுன பிற
ஸூதபுததிரன பாணடுபுததிரனைக கொலலுமஎணணததினுலே அக
போலஜவலிககினற மகாகோரமான ஒருபாணததை எடுததா
அரசரே! பிறகு, பூஜிககபபட்ட விலலில அநதப பாணமானது சே
கபபடுமபோது மலைகளுடனும சிறுகாடுகளுடனும காடுகளுடனு
கூடின *பூமியானது நடுககமுறறது பாரதரே! பரறகறகளுட
கூடின காறறு வீசியது திசைகளும புழுதியினுல மூடபபட்ட
ஆகாயததில தேவாகளுடைய 'ஆ! ஆ!' எனனும ஒலியும தோ
றியது பெரியவரே! ஸூதபுததிரனுல ஸநதானம செயயபபட
அநதப பாணததைககணடு பாணடவாகள மனததளாசசியடை
வாகளாகி அதிக வயஸனததை அடைநதாாகள காணனுடை
கையினுல ஈனருக விடபபட்டதும இநதிரனுடைய வஜராயுத
துககு ஒபபான தேஜஸுளளதும கூரிய முனையுளளதுமான அ
தப பாணமானது தனஞசயனுடைய மாாபை அடைநது பு
றில சிறநத ஸாபபம நுழைவதுபோல நுழைநதுவிட்டது மஹ
பலசாலியும பகைவாகளைத துவைபபவனுமான பீபதஸுவானவ
யுதததில ஈனருக அடிககபபட்டு நிலைதபபிச சுழனறு கை
விருநத காணடீவததை நழுவவிட்டு, பூகமபமுணடாகுந து
ணததில மலை அசைவதுபோல அசைநதான மஹாரதனு
காணன அநத ஸமயததைபபெறறுப பூமியில அழுநதியிருககி

சக்கரத்தைத் தூக்கிவிடக்கருதி ரதத்தினின்று கீழே குதித்து இருகைகளாலும் (சக்கரத்தை) நன்றாகப் பிடித்துத் தூக்கியும் மஹா பலசாலியாயிருந்தும் தெய்வவசத்தினால் முடியவில்லை. பிறகு, கிரீடதாரியான அர்ஜுனன், பிரஜ்ஞையை அடைந்து, யமதண்டத்துக்கு ஒப்பான அஞ்ஜலிகம் என்கிற சிறந்த பாணத்தை எடுத்தான். பிறகு, மஹாத்மாவான வாஸுதேவரும், பார்த்தனைப் பார்த்து, 'கர்ணன் ரதத்தில் ஏறுகிறதற்குள்ளேயே சத்ருவான இந்தக் கர்ணனுடைய தலையைப் பாணத்தால் பிள' என மொழிந்தார். அந்த அர்ஜுனன், பிரபுவான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய அந்த வசனத்தை, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று நன்றாகப் புகழ்ந்து, பிறகு, மிகஜ்வலிக்கின்ற ஓரம்பை எடுத்து, ரதசக்கரமானது அமிழ்ந்திருக்கவே, முஹூர்த்தத்தில் நிர்மலனான சூரியன்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற கச்சைக் கொடியை அடித்தான். கிரீடியானவன் பொன்னாலும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் இழைக்கப்பட்டதும், சிறப்பித்தையில் சிறந்த சில்பியின் முயற்சியினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும், அழகிய உருவமுள்ளதும், தங்கத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்டதும், உமது சைன்யத்தினுடைய ஜயத்துக்கு எப்பொழுதும் ஆதாரமாயிருந்ததும், பகைவர்களைப் பயமடையும்படி செய்வதும், புகழத்தக்க உருவமுள்ளதும், உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றதும், காந்தியினால் அக்னிக்கும் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்பானதும், மஹாரதனும் சூரிய புத்திரனுமான கர்ணனுடைய காந்தியினால் ஜ்வலிக்கின்றதுமான சிறந்த யானைக்கட்டும் கச்சை வடிவமுள்ள அந்த உத்தமமான கொடியை, நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதும், ஸ்வர்ணக்கட்டுக்களுள்ளதும், ஹோமஞ் செய்யப்பட்ட அக்னிபோல ஜ்வலிக்கின்றதுமான ஒரு க்ஷுரபாத்தினால் நாசம்செய்தான். அந்தத் த்வஜத்துடன் கூடவே கௌரவர்களுடைய கீர்த்தியும் கர்வமும் விருப்பமான எல்லாக் காரியங்களும் மனமும் விழுந்தன. பெரிதான 'ஆ! ஆ!' என்கிற சத்தமும் தோன்றியது. பரதகுலத்திலுதித்தவரே! சுறுசுறுப்புடன் காயங்களைச் செய்பவனான குருவீரனால் யுத்தத்தில் அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட த்வஜத்தைக்கண்டு உம்மைச் சார்ந்தவர்களனைவரும் அப்பொழுது ஸூதபுத்திரனான கர்ணனுடைய ஜயத்தைப்பற்றி ஆசையை இழந்தார்கள். பிறகு, பார்த்தன் கர்ணனுடைய வதத்தின் பொருட்டு விரைவுள்ளவனாகி மகேந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கும் அக்னியினுடைய தண்டத்துக்கும் ஒப்பானதும், சூரியனுடைய உத்தமமான கிரணம்போன்றதும், மர்மங்களைப் பிளக்கின்றதும், ரக்தத்தினா

னும மாமஸததினுலும பூசபபடடதும, அகனிககும சூரியனுககும ஒ
பானதும, பூஜிககததககதும, மனிதாகள குதிரைகள யானைகள இவ
களின உயிரை வாஙகுகினறதும, மூனறு அரதனி அளவுளளது
ஆறு சிறகுகளுளளதும, விரைவாகச செலலுந திறமையுளளது
உககிரமான வேகததுடன கூடியதும, இநதிரனுடைய வஜராயுத
போனற வீரியமுளளதும, அதிகோரமாகப பரவுகினற காலாக
போனறதும, பிநாகததுககும, விஷ்ணு சககரததுககும ஒபபானது
பிராணிகளுககெலலாம பயததை உணடுபணணுகினறதும, அழி
பதுமான அஞசலிகம எனகிற ஒரு பாணததை அமபறுததூணி
லிருநது எடுததான எது தேவஸமூகஙகளாலும தடுககமுடியா
தோ, எது எபபொழுதும பூஜிககபபடடதோ, மஹாபலமுள
எநத மகாபாணமானது தேவாகளையும அஸுராகளையும ஜயிககுமோ
அபபடியபபடட பாணததைப பாாததன மகிழசசியோடு எடுததா
துடைககபபடடிருககிற அநத அமபைப பாாததுச சராசரஙகளுட
கூடின உலகமனைததும நடுககமுறறது எடுககபபடட பெரி
போருககு ஏறறதான பாணததைககணடு, ரிஷிகள உலகமனைதது
ஸௌககியததை அடையவேணடி க்ஷேமகாரிபததைச செயதாக
பிறகு, காணடீவததை விலலாககொணட அாஜுனன, எண
முடியாத மகிமையுடனகூடின அநதப பாணததை விலலில பூட்டினு
சிறநத மஹாஸதிரததோடு சோததுக காணடீவம எனகிற வில
விரைவாக இழுதது, 'மகிமை பொருநதிய அஸதிர மநதிரததினு
ஜபிககபபடடிருககினற மகிமைதஙகிய இநதப பாணமானது, ச
துருவினுடைய சரீரததையும உயிரையும வாஙகும தனமையுளள
எனனால தவமசெயயபபடடிருககுமானாலும, குருககளும எ
தோஷமடையுமபடி செயயபபடடிருபபாாகளானாலும; நலல ஆஹு
'திகளுடன ஹோமம செயயபபடடிருககுமானாலும, சாஸதிரஙக
கறகபபடடிருககுமானாலும, இநத ஸததியததினால நனறுகப பூ
டபபடடிருககினற இநதப பாணமானது மிகக பலமுளள எ
சததுருவான காணனைக கொலலடடும' எனறு சொனனான தன
சயன இவவாறு சொலலிககொணடே காணனுடைய வததி
பொருடடுக கோரமான அநதப பாணததைப பிரயோகிததா
காணனைக கொலல எணணஙகொணடவனும, சூரிய சநதிராகளுக
ஒபபான பரபாவமுளளவனும, மனததை வசபபடுததி
வனும, சுறுசுறுபபுடன காரியஙகளைச செயபவனும, பாணடு
தனனுமான கிரீடியானவன, அதிக ஸநதோஷமுளளவனாக, ' அ

ங்கிரஸ மந்திரத்தினால் உச்சாடனம் செய்யப்பட்ட[1] க்ருத்யை
னது எவ்வாறு சத்துருவைக் கொல்லுமோ அவ்வாறு நீ என்
னுடைய சத்துருவைக் கொல்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, தேவாக
க்கு ஜயகாரணமான மகிமைபொருந்திய அந்தப்பாணத்தைப் பிர
யோகித்தான். பிறகு, பலசாலியான அர்ஜுனனால் விடப்பட்ட அந்த
பாணமானது, ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் நன்றாக ஜ்வலிக்கச்
செய்தது. அரசரே! பிறகு, மகாத்மாவான அர்ஜுனன் காண்டீவத்தி
லிருந்து விடுபட்டிருக்கிற அந்தப்பாணத்தினால் அனேகசைன்யங்களை
ஆகுதியாக மயங்கச்செய்து ஸூதபுத்திரனான அந்தக் கர்ணனுடைய
அந்தச் சிறந்த தலையை அறுத்தான். மன்னரே! பிறகு, மகேந்திர
னுடைய குமாரனான பார்த்தன், அப்பொழுது மகாஸ்திரத்தினால்
அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட அஞ்சலிகமென்கிற சிறந்த பாணத்தி
னால் பிற்பகலில் கர்ணனுடைய தலையை அறுத்தான். அஞ்சலிகத்தி
னால் அறுக்கப்பட்ட தலையானது விரைவாகக் கீழேவிழுந்தது. பிறகு,
உடலும் பூமியில் விழுந்தது. உதித்திருக்கின்ற சூரியனுக்கு ஸமமான
தேஜஸுள்ளதும் சரத்காலத்தில் ஆகாயத்தின் உச்சியை அடைந்
திருக்கின்ற சூரியன்போன்றதுமான அந்தக் கர்ணனுடைய முடியா
னது, அஸ்தகிரியினின்று சிவந்த மண்டலத்துடன்கூடின ஸூர்யன்
விழுவதுபோல் ஸேனாமுகத்தில் பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, இவ
னுடைய தலையானது, எப்பொழுதும் ஸுகமாக வளர்க்கப்பட்டதும்
நல்ல அழகுள்ளதும் மிக்க ஸுகத்துடன் சேர்ந்திருக்கின்ற நல்ல
வாஸனை பொருந்தியதுமான (அவனுடைய) தேகத்தை, மிக்க செல
வம் நிறைந்த வீட்டை அதில் வஸிக்கும் பிரபு விடுவதுபோல் அதிக
ப்ரயாஸத்தினால் விட்டது. பாணங்களால் விசேஷமாகப் பிளக்கப்பட்
டதும் உயிரை இழந்ததும் வளர்ந்திருக்கின்றதும் ரக்தம் பெருகும்
காயங்களுள்ளதும் நல்ல காந்தியுடன் கூடியதுமான கர்ணனுடைய
அந்தச் சரீரமானது, வஜ்ரத்தினால் பிளக்கப்பட்டவுடன் கைரிக
மாது ரஸத்துடன்சேர்ந்த அருவிப்பெருக்குடன் கூடிய மலையி
னுடைய பெரிய சிகரம் விழுவதுபோல் விழுந்தது. கீழே தள்
ளப்பட்டிருக்கின்ற கர்ணனுடைய தேகத்தினின்று ஒரு தேஜ
ஸானது ஆகாயத்தை (ப்ரகாசத்தினால்) வியாபித்துக்கொண்டு சூரியனை
அடைந்தது. கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அந்த ஆச்சரியத்தை
எல்லா யுத்தவீரர்களும் பார்த்தார்கள். பிறகு, பல்குனனால் கர்ணன்
சாய்க்கப்பட்டதைக்கண்டு, பாண்டவர்கள் சங்கங்களை உரக்க ஊதி
னார்கள். அவ்வாறே, கேசவரும் தனஞ்சயனும் மகிழ்ச்சியடைந்

1 ஏவப்பட்ட பூதம்.

தவாகளான நகுல ஸஹதேவாகளும சஙகஙகளை முழககினாக
கொலலபபட்டுப படுததிருககினற காணனைககணடு ஸோமகாக
ஸைனயஙகளுடன ஸிமமநாதஙகளைச செயதாாகள , மிகக மகிழச
யுளளவாகளாகத தூாயஙகளை அடிததாாகள , வஸதிரஙகளையு
கைகளையும வீசினாாகள அரசரே ! யுததவீராகள அதிக ஸநதோ
முளளவாகளாகப பாாததனை விருததிஅடையசசெயய வநதாாக
பெருஙகாறறினால புரடடிததளளபபட்ட மலைபோலவும யஜஞத
னுடைய முடிவில அவிநத அகனிபோலவும, விபததுககு ஆளபட
அாஜுனனுடைய பாணஙகளால ரததினினறு அறுததுப பூமியி
தளளபபட்டிருககிற காணனைககணடு, சேனைகளுடனகூடின மற
வீராகள ஒருவரை ஒருவா கட்டிககொணடு கூததாடினாாகள சத
மிட்டுக்கொணடு (அாஜுனனைபபறறிப) பேசினாாகள வேநதே
அறுதது்தளளபபட்ட ஸூாயபுததிரனுடைய அநதககாணனுடை
முகமானது காமபிலலாத தாமரைமலாபோலவும், தலையானது அஸ
மனததை அடைநதிருககினற ஸூாயனுடைய மணடலமபோலவ
விளஙகின அமபுகளால நாறபுறததிலும நிறைககபபட்ட எலலா அ
ஙகஙகளுடனும கூடியதும ரககவெளளததினால நானகுபககததிலு
நனைககபபட்டதுமான காணனுடைய தேகமானது, சூரியன தன
டைய கிரணஙகளால விளஙகுவதுபோல விளஙகியது காணனகி
ஸூாயன, பிரகாசிககினற பாணஙகளாகிற கிரணஙகளால பகைவ
னுடைய சேனையை நனறுகததவிககச்செயது, பலசாலியான அாஜு
னகிற காலததினால அஸதமனததைஅடையுமபடி செயயபபட்டா
அஸதமனததை அடைகினற ஆதிதயன ஒளியை எடுததுககொணடே
போவதுபோல, அநதபபாணமானது காணனுடைய உயிரை வாஙகி
கொணடே சென்றது ஐயா ! கடைசியான தினததுடனகூடி
காணனுடைய உயாநத சரீரததிலுளள தலையானது, பகலுடை
கடைசிப பாகததில, அஞசலிகததினால அறுககபபட்டு யுதததி
வீழநதது சேனைகளுள மேலமேல இதராஜனஙகளைககொனறு, அந
பாணமானது, உயாநதசரீரததுடனகூடின காணனுடைய தலை
விரைவாகக கவாநதது சூரனும பூமியில விழுநதவனும அமபுகளா
நானகு பககததிலும நிறைககபபட்டவனும ரகததததினால பூசபபட
மேனியையுடையவனும பூமியில படுததிருபபவனுமான காணனை
கணட மதரராஜன, பிறகு, தவஜம அறுககபபட்ட ரததேோ
சென்றான காணன கொலலபபட்டவே, பயததினால பீடிககபபட
வாகளும யுதததில நனறுக அடிககபபட்டவாகளுமான கௌர
கள, சரீரததினோடு ஜவலிககினற பெரிதான அாஜுனனுடைய த

ததை அடிககடி பாாததுககொணடு யுததததைவிடடு ஓடினார்கள்;
ரதாகளுள சிறநதவரே! அவனுடைய தலையானது, தறசெயலாக
ழுநதிருககினற சூரியனுடைய மணடலமபோலப பூமியை விளங
செயதது போரில் மிக அடிககபபடடதனால தீாகக நிததிரையை
அடைநதவனும, உதடுகளைக கடிததிருபபவனும, ரகதததினால நிரம
யவையும பயமுறறவையுமான கணகளையுடையவனும, சிறநதாதத
தின பினபககததில புரணடு கிடபபவனுமான அநத ராதேயனைப
ாாதது ஸூாயன ஒரு முகூாததகாலம கிரணஙகள குறைநதவனு
ருநதான தூய வாததியஙகள ஒலிககப பெறுததும முககியாக
ான யுததவீாாகள கொல்லபபடடதும காவமடஙகினதும ஸூாய
ததிரனால விடுபடடதுமான கெளரவ சைனயமானது, சநதிரனை
ழநத ஜயோதிா கிரஹஙகளுடைய கூடடம (விளஙகாதது) போல
ளஙகவிலலை ஆயிரம கணகளையுடைய இநதிரனுககு ஸமமான செய
கையையுடையவனான காணனுடைய ஆயிரம இதழகளுள்ள தாமரை
லருககு ஒபபான முகததுடன கூடியதும மஙகளகரமாயிருபபது
ான தலையானது பகலின முடிவில சூரியன கீழே விழுவதுபோலப
ூமியில விழுநதது அகனற மாாபையுடையவனும, தாமரை மலா
போனற முகததுடன கூடியவனும, புடமபோடட தஙகமபோலப
ரகாசிபபவனும், பாாததனுடைய பாணஙகளால நாறபககததிலும
பிககச செயயபபடடவனும், பூமியில விழுநதவனும், புழுதியினால
டபபடடவனும், அழுககடைநதிருபபவனும், புததிரனுமான காண
னச சூரியன அடிககடி பாாதது,க்ஷீணிததிருககினற கிரணஙகளுடன
கூடியவனாக மெளள மெளளத தன இருபபிடம செனறான

தோணணுாறறேழனபதாவது அதயாயம்

(கர்ண வதத்தினல் துரியோதனன் துக்கிக்கச் சல்யன்
தேற்றியதும், போர்க்கள வர்ணனையும், தேவர்
முதலியோர் திரும்பிச் சென்றதும்)

சூரனும், பூமியில விழுநதவனும், பாணஙகளால நாறபுறஙகளி
லும நிறைககபபடடவனும், ரகதததினால பூசபபடட மேனியையுடை
யவனும், தறசெயலாகப பூமியை அடைநதிருக்கினற ஸூாயனைப
போலிருபபவனுமான காணனைப பாாகக எணணஙகொணடவாகள
னறுகச சூழநதுகொணடு நினறாாகள ராஜனே! யுததாஙகததில
அாஜுனன முதலானவாகள மிகுநத ஸநதோஷததை அடைநதா
ள பயபபடுகிறவாகள பயநதாகள பகைவாகள துயாமுறறாாகள.

H ருள

பாாப்பவாகள ஆச்சாயமஃடநதாாகள அவவாறே, உமமைசசோந
சிலா சோகததை அடைநதாாகள சேனையானது, வநதவாறே
இஷடபபடி சென றுவிடடது நனருக அடிககபபடட கவசததை
யும ஆபரணஙகளையும ஆயுதஙகளையும வஸதிரஙகளையுமுடையவனும
தனஞசயனுல அழிககபபடடவனும, மஹாரதனுமான காணனை
பாாதது, கௌரவாகள, ஸிமமததினுல விருஷபம கொலலபபட
பசுககூடடமபோல ஓடினுாகள அாஜுனனேடு அதிகமாய யுததம
செயது ஸிமமததினுல கொலலபபடட யானைபோல (அாஜுனனுல
கொலலபபடடு யுததகளததில படுததிருககிற காணனைக கணடு, ச
யுன, தவஜம அறுககபபடட ரததேதாடு சென றுன ஸூரியகுமாரனை
காானன கொலலபபடடவுடனே, சலயனுடன கூடின கௌரவாகள
கீாததியினுல ஜவலிககினற பெரிதான அாஜுனனுடைய கொடியை
அடிககடி பாாததுககொணடே பாாததனிடமிருநது உணடான
பயததினுல விரைவாக ஓடினுாகள சலபனே, காணுாஜுனாகளு
டைய யுததததில நொறுககபபடட தவஜஙகளுடனகூடின சேனை
களைக கணடு, ஸருஞயாகளாலும ஸோமகாகளாலும பரிஹஸிககப
படடவனுக அநத ரததுடனே சீசகிரமாகச சென றுன பீமனே
தளளபபடட தோகளுடனும குதிரைகளுடனும யானைகளுடனும
கூடியதும, கொலலபபடட ஸூதபுததிரனேடு கூடியதுமான சேனை
யைபபாாதது, அபபொழுது பயஙகரமான ஸவரததினுல ஆகாயததை
யும பூமியையும நடுஙகுமபடி செயதுகொணடு உரககக காஜிததான
காணன கொலலபபடடவுடன, பீமன கைகளைத தோளகளில தடடிக
கொணடு கூததாடினுன, தாாததராஷடிராகளைப பயபபடுமபடி
செயதுகொணடு துளளினுன அரசரே! எலலா ஸருஞசயாகளும
ஸோமகாகளும அபபொழுது சஙகஙகளை ஊதினுாகள (ஒருவரை
ஒருவா) கடடிககொணடாாகள ஸூதபுததிரன கொலலபபடடவே
அபபொழுது க்ஷததிரியாகள பரஸபரம அதிக ஸநதோஷததை
அடைநதாாகள துாயோதனன கணணீரால நிறைநத நேததிரங
களோடு கூடியவனும, தைனயமுறறவனும, அடிககடி பெருமூசசு
விடுகிறவனும மிகக துனபததை அடைநதவனுமானுன அரசரே!
மதராாஜனும விசேஷமாக மனமயககமடைநது அநத அாஜுனனை
தவஜம அறுககப்படட ரததேதாடு வேகததுடன துாயோதனனை
அடுதது அவனைப பாாதது அதிக துககததினுல விரைவாகப பின
வருமாறு கூறலானுன

'ஒருவரை ஒருவா அணுகிக கொலலபபடடுப படுததிருககினற
வாகளும மலையின சிகரஙகளுககு ஒபபானவாகளுமான 'மனிதாகள

யும குதிரைகளாலும யானைகளாலும நிறைநததும, யானைகளும
குதிரைகளும மிகசசிறநதரதிகாகளும சிதறினதுமான உனது சேனை
யானது யமனுடைய ராஜயததுககுஸமானமாக இருககிறது பாரத!
கர்ணாாஜுனாகளுககுள, நடநததுபோனற யுததம (இதறகுமுன)
நடநததிலலை சோநதிருககினற கிருஷ்ணாாஜுனாகளும உனனுடைய
மறற எலலாசசததுருககளும காணணுல கவரபபடடாாகள தெயவ
மனறோ ஸவதநதரமாயிருநதுகொணடு பரவருததிககினறது! பாணட
வாகளை ரக்ஷிககினறது! நமமைக கொலலுகினறது! உனனுடைய
காாயஸிததியாகிற பிரயோஜனததைதத தேடுகினற எலலா வீராகளும
பலாதகாரமாகப பகைவாகளால கொலலபபடடாாகள குபேரனுக
கும யமனுககும இநதிரனுககும வருணனுககும ஸமமான பிரபாவ
முளளவாகளும வீாயததோடும செளாயததோடும பராககிரமத
தோடும அபபடிபபடட குறறமறற குணகணஙகளோடும கூடியவா
களும பெருமபாலும பிறரால கொலலபபட முடியாதவாகளும உன
னுடைய காாயஸிததியிலேயே விருபபமுளளவாகளுமான அரசா
கள, யுதததததில பாணடவாகளைச சோநதவாகளால கொலலபபடடாா
கள பாரத! ஆதலால, நீ துயரமடையவேணடாம இது தெயவ
ஸஙகலபம காாயஸிததியானது, மாறி மாறி உணடாகிறது, (ஒருவ
னுககே) நிசசயமாக உணடாகாது' எனறு கூறினன மதரநாத
னுடைய இநத வசனததைககேடடும தனனுடைய தீசசெயலை மனத்
தினுல நினைததும, தூயோதனன கணணீராலநிறைநத கணகளை
யுடையவனுகவும அடிககடி பெருமூசசுவிடுபவனுகவும மிகக வருததம
அடைநதான [1] அரசரே! அதனை நினைதததனுல பேசாமலிருபபவ

[1] அதிகபாடம

திருதராஷடிரன, "அநதப பயஙகரமான தினததில காணாாஜு
னாகளுககு நடநத யுதததததில எரிககபபடடதும (யுதததைவிடடு)
ஓடினதும பாணஙகளால அதிகமாகப பீடிககபபடடதுமான கெளரவா
கள ஸஞ்ஜயாகள இவாகளின படையினுடைய உருவமானது எவவித
மாக இருநதது?" எனறு வினவ, ஸஞ்சயன சொலலலானன
"அரசரே! யுதததததில மனுஷயாகளுககும யானைகளுககும குதிரை
களுககும கோரமான பெரியநாசமானது ஏறபடட விததததை நீர
மனததுடன கேளும மனனரே! காணன கொலலபபடடவுடன,
பாாததன ஸிமமநாதததைச செயதபொழுதே உமமுடைய புததிரா
களைப பெருமபயம வநதடைநதது காணன கொலலபபடடிருககை
யில, ஒரு ஸமயததிலாவது உமமுடைய யுததவீராகளுககு, ஸைன்யங
களை ஒனறுசோபபதறகாவது பராககிரமததை விரைவாக வெளிபபடுத

னும பலஹீனனும மிகக துனபமுறறவனுமான தாயோதனனைப
பாாதது [1] ஆாததாயனியானவன தீனமாக உரைககலானன ' ' வீர
கொலலபபடடிருககினற உககிரமான மனிதாகளாலும குதிரைகள
லும யானைகளாலும நனகுநிறைநதிருககினற இநத யுததபூமியைப
பாா. ஒருதடவை முயனறவைகளும அமபுகளால பிளககபபடட
மேனியையுடையவைகளும மலைகளபோலப பிரகாசிபபவைகளும
கீழே விழுநதிருபபவைகளும அதிகமாகத துடிககினறவைகளும
உயிரைஇழநதவைகளும அதிகமாக அழிககபபடட கவசஙகளும ஆயு
தஙகளுமுளள எலலாபபோாவீராகளுடனுஙகூடியவைகளும வஜரத
தினல தளளபபடடவைகளும கறகள மிருகஙகள மரஙகள இவைக
ளுடைய கூடடஙகளையுடையவைகளுமான பாவதஸமூகஙகளபோல
றவைகளும நனருக அடிககபபடடிருககிற மணிகளுடனும மாவெடடு
களுடனும தோமரஙகளுடனும தவஜஙகளுடனும கூடியவைகளும
பொனமயமான மேலவிரிபபுககளுடன கூடியவைகளும ரததவெள
ளததில மிதககினறவைகளுமான யானைகளாலும, பாணஙகளாலும
விலககித தளளபபடடவைகளும விழுநதவைகளும கதறுகினறவை
களும துனபமுறறவைகளும ரகததததைக ககககினறவைகளும
பரிதாபபபடககூடிய நிலைமையிலிருபபவைகளும பயமடைநதவை
களும புரணடிருககிற விழிகளையுடையவைகளும விழுநதிருககினற
வைகளுமான குதிரைகளாலும, யுததபூமியானது தாககிககபபடத

தறகாவது புததிஉணடாகவிலலை ஆழநததும கரைஇலலாததும தெபப
மிலலாததுமான கடலில கபபல உடைநதிருககையில வியாபாரிகளுக
குத தீவுபோல ஆதாரமான காணன கிரீடியினலகொலலபபடடவுடனே
(ஆபதஸமுததிரததில அமிழகினற கௌரவாகள) கரையை விருமபின
கள அரசரே! ஸூதபுததிரன கொலலபபடடவுடன, விமமததினை
பீடிககபபடட மிருகஙகள போலச சஸதிரஙகளால அதிகமாகக காயப
படுததபபடடவாகளும மிகக பயஙகொணடவாகளும நாதனிலலாதவா
களுமான கௌரவஸேனவீராகள நாதனை விருமபினாகள ஸாயஙகா
லததில ஸவயஸாசியினல ஜயிககபபடட (நாயகள) கொமபொடிநத
விருஷபஙகளபோலவும விஷபபலலுடைநத ஸாபபஙகளபோலவுமசெனற
ரேம மனனரே! ஸூதபுததிரன கொலலபபடடவுடனே, உமமுடைய
புததிராகள, சிறநதவீராகள கொலலபபடடவாகளும பெருமபாலும
அழிககபபடடவாகளும கூரிய பாணஙகளால அறுககபபடடவாகளு
மாகிப பயததினல ஓடினாகள விசேஷமாக நழுவியிருககினற யநதிரங
களுடனும கவசஙகளுடனும கூடியவாகளும பயததினல ஓடுகினறவா
களும மனஉறுதியை இழநதவாகளும ஒருவரைஒருவா அடிககினறவாக

[1] சலயன, காணபாவம 98-ஆம பககம குறிபபிறபாாகக

கக நிலைமையை அடைந்ததாயிற்று ரதங்களாலும யானைகளாலும திரைகளாலும விலக்கித்தள்ளப்பட்டவைகளும அவவிதமாக அடித் த துகைக்கப்பட்டவைகளும குற்றுயிராயிருப்பவைகளும உயிரை ழுந்தவைகளுமான யானைகுதிரைக்கூட்டங்களால பூமியானது றாவைதரணிபோல விளங்கியது அறுக்கப்பட்டிருக்கிற துதிக்கை ளின பின்பாகத்துடனும சரீரத்துடனும கூடியவைகளும அதிக டுக்கமுற்றவைகளும பூமியில விழுந்திருப்பவைகளுமான யானைக ளாடும, எதிரில நிற்கின்ற பகைவர்களால கொல்லப்பட்டவர்களும வசங்களும ஆபரணங்களும ஆடைகளும ஆயுதங்களும சித னவர்களுமான சிறந்த ரதிகர்களோடும, சிறந்த யானை வீரா ளோடும, குதிரைவீரர்களோடும, காலாட்களோடும கூடின பூமி ானது, தணிந்திருக்கிற அகனிகளுடன்கூடியதுபோல இருந்தது ாணங்களால அடிக்கப்பட்டவர்களும மகாபலசாலிகளும ரோஷத தாடு பார்க்கின்றவர்களும நாற்புறங்களிலும விழுந்திருப்பவர்களும ழுதும பராஜனையை இழந்தவர்களும மீணடும தேறுதலடை னறவர்களுமான யுத்தவீரர்களால பூமியானது, குடத்திலடங்கி ருக்கிற அகனிகளால விளங்குவதுபோல விளங்கியது நழுவி ழுந்திருக்கின்றவைகளும மிக்க ஒளிபொருந்தியவைகளுமான தனங்களால பூமியானது, இரவில (நன்ருகப) பிரகாசிக்கின்ற யோதிமணடலங்களால ஆகாயமவிளங்குவதுபோல விளங்கியது.

ம பார்க்கின்றவர்களும பயத்தினுலபீடிக்கப்பட்டவர்களும 'என்னையே பதஸ- நிச்சயமாக எதிர்த்துவருகிருன, விருகோதரன என்னையே திர்த்துவருகிருன' என்று எண்ணிக்கொணடவர்களுமாக விழுந்தார ா, பரபரப்பினுல வாட்டமடைந்தார்கள சில மகாரதர்கள குதிரை ளினமீதும சில மகாரதர்கள யானைகளினமீதும சிலர் தேர்களின தும ஏறிக்கொணடு வேகமுள்ளவர்களாகப பயத்தினுல காலாட்களை ட்டு ஓடினுர்கள ஓடுகின்றவையும பயத்தினுல பீடிக்கப்பட்டவையு ன யானைகளால ரதங்கள பொடிபணணப்பட்டன மஹாரதர்களால திரைவீரர்களும குதிரைக்கூட்டங்களால காலாட்களின கூட்டங்களும பாடி செய்யப்பட்டன அரசரே! ஸூதபுத்திரன கொல்லப்பட்ட டனே, உமமுடைய யுத்தவீரர்கள ஸர்ப்பங்களாலும திருடர்களாலும றைந்தகாட்டில கூட்டத்தைவிட்டுப்பிரிந்த வர்த்தகர்களபோல ஆனா ா வீரர்கள கொல்லப்பட்ட யானைகளபோலவும கை அறுபட்ட னிதர்கள போலவும எல்லாவீரர்களும உலகத்தைப பார்த்தமயமாகப ார்க்கின்றவர்களாகப பயத்தினுல பீடிக்கப்பட்டார்கள பீமஸேன ிடத்திலிருந்துஉணடான பயத்தினுலபீடிக்கப்பட்டு ஓடுகின்ற எல்லா ஸனிகர்களையுமகணடு,பிறகு, துரியோதனன தனனுடைய ஸாரதியைப ார்த்து, 'ஆ ஆ!' என்று கூறி- இந்த வசனத்தை உரைக்கலானுன.

கர்ணார்ஜுனர்களுடைய கைகளால்விடப்பட்ட பாணங்கள் யா
களையும் மனுஷ்யதேகங்களையும் பிளந்து பிராணவாயுக்களை வி
வாக ஓடி மஹாஸர்ப்பங்கள் புற்றில் நுழைவதுபோல் நேரில் சா
ந்து பூமியில் பிரவேசித்தன. தனஞ்சயன் கர்ணன் இவர்களின் யுத்
மார்க்கத்தில் பூமியானது, கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற மனிதர்க
லும் யுத்தத்தில் பாணங்களால்பிளக்கப்பட்டவைகளும் ரத்த
னால் நன்றாகப்பூசப்பட்டவைகளுமான மரித்தயானைகளாலும் நட
முடியாததும் உட்செல்லுதற்கும் அரியதும் ஆகியது பெரியபாண
களால் நாசஞ்செய்யப்பட்டவையும், நன்றாக ஏற்படுத்தப்பட்ட
யும், யானைகளையும் போர்வீரர்களையும் குதிரைகளையும் சிறந்தஆயுத
களையும் த்வஜங்களையுமுடையவையும், பூட்டாமவர்கள் சிதறின
யும், கட்டுக்கள்மிகச்சிதறினவையும், சக்கரங்களும் அச்சுக்களும் நுக
களும் த்ரிவேணுக்களும் அறுக்கப்பட்டவையும், பூட்டாமவர்க
இழந்தவையும், துயரத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவையும், மார்க
திருப்பப்பட்டிருக்கிற ஏர்க்கால்களுடன்கூடியவையும், விசேஷமா
ரதகுபதிகள் ஒடிந்தவையும், ரத்னங்களாலும் கனகத்தினாலும் அல
கரிக்கப்பட்டவையுமான ரதங்களாலும் தேருறுப்புக்களாலும் மூட
பட்டிருக்கிறபூமியானது, சரத்காலத்தில் மேகங்களால் ஆகாய
விளங்குவதுபோல் விளங்கியது வேகமுள்ள குதிரைகளால் ந
றாக இழுக்கப்படுகின்றவையும் தேராளிகள் கொல்லப்பட்டவையு

‘கையில் விற்பிடித்து நிற்கின்ற என்னைப் பார்த்தன் மிஞ்சமாட்டா
எல்லாப்படைகளுக்கும் பின்பக்கத்தில் குதிரைகளை மெள்ள ஓட்டு யு
தனஞ்செயனென்ற கௌந்தேயனைக் கொல்லப்போகிறேன் ஸமயத்தில்
பெருங்கடலானது கரையைக் கடந்து செல்லமாட்டாததுபோல் அ
ஜுனன் என்னை மீறிப்போவதற்கு வல்லமையுள்ளவனாகான் இ
பொழுது, கோவிந்தனுடன் கூடின அர்ஜுனனையும் காவியான் விருே
தரனையும் அவ்வாறே மிகுதியிருக்கிற மற்றச்சத்துருக்களையும் கொல்
போகிறேன் கர்ணன்விஷயத்தில் கடனாளியாகாமையை அடையப்போ
றேன்’ என்றான் சூரர்களுக்கும் மேன்மக்களுக்கும் தகுந்த சூரா
னுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, ஸாரதியானவன் ஸ்வர்ணமயமா
கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகளை மெதுவாக நடத்தினான் பெரியவ
ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் விடுபட்டிருக்கின்ற உ
மைச்சேர்ந்த இருபத்தையாயிரம்காலாட்கள் யுத்தத்தின்பொருட்டு ஸ
ன்னத்தர்களாகவே நின்றார்கள் அவர்களை மிக்க கோபமுள்ள பீமஸே
னும் பார்ஷதனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் சதுரங்கசேனையோடு சூழ்ந்
கொண்டு பாணங்களால் கொன்றார்கள். அவர்கள் பார்ஷதனுட
கூடின பீமஸேனனை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப்போர்புரிந்தார்கள் ம
வர்கள் அந்த யுத்தத்தில் பார்த்தன் த்ருஷ்டத்யும்னன் இவர்க

னகு அமைக்கப்பட்டவையுமான சிறந்த ரதங்கள் மனிதர்களின துமயானைகளினமீதும ரதங்களினமீதும குதிரைவீரர்களினமீதும ரைவாகச சென்றுகொண்டு பலவாறுகச் சுழனறன பொனமய ன பினபுறமுள்ளவைகளும், கோடாலிகளுடனும ஆயுதங்களுட மகூடினவைகளும, கூர்மையுள்ளவைகளுமான சூலங்களும முத் ங்களுடனகூடின உலககைகளும சித்திரமான கத்திகளும [1] பள ளப்பான உறைகளும தங்கப்பட்டத்தால கட்டப்பட்ட யானைகளும பானஞல அலங்கரிக்கப்பட்ட விறகளும ஸவர்ணத்தினுல சித்திரிக பட்ட கட்டுககளுடனகூடின பாணங்களும துவையபபட்ட ரிஷடி ளும தங்கத்தினுல அதிகம பிரகாசிக்கினற ஈட்டிகளும தடிகளும வணணிறமுள்ள சாமரங்களும சங்கங்களும அறுக்கப்பட்டும் றைக்கப்பட்டுமிருப்பனவும காந்தியைஇழந்தனவுமான மாலைகளும மபளவிரிப்புக்களும கொடிகளும கொடித்துணிகளும தலைப ரகைகளும கிரீடங்களின வரிசைகளும வெண்மை நிறமுள்ள குடங்களும் நானகு பக்கத்திலும சிதறிக்கிடக்கினற சாமரங்க ம சிறந்த ஆபரணங்களுள முக்கியமான பதக்கங்களும ஹாரங ளும தலைஅணிகளும சிறந்த தோளவளைகளும பொறகொடிக நட்ன கூடின பொனமயமான கண்டாபரணங்களும வைரத்துட ம்பொனனுடனும சேர்ந்திருக்கிற உத்தமமான மணிகளும பற லவித மங்களகரமான ரதனங்களும ஸுகத்திறகேறற (வீரர்களு டய பெயர்களை எடுத்துரைத்தார்கள அப்பொழுது பீமன எதிரில நிற னற அந்த வீரர்களோடு யுத்தத்தில கோபங்கொணடான அவன ரதத னினறு விரைவாகக கீழே இறங்கி கதாயுதத்தைக கையிறகொணடு ததம செயதான புஜபலத்தை ஆதாரமாகக கொணடவனும தாமததில றுதலுள்ளவனும குந்தியின புதலவனுமான விருகோதரன ரதத ருந்துகொணடு பூமியில இருக்கிற அந்த வீரர்களை எதிர்ததுப போர ரியவிலலை தங்கத்தினுல நான்குபக்கத்திலும மூடப்பட்ட பெரிதான ததயை எடுத்துககொணடு தணடததைக கையிறகொணட யமன பால் உமமைசசேர்ந்தவர்களளைவரையும் கொனறுன காலாட்கள டத தங்களுக்குப்பிரியமான உயிரில பறறைவிட்டு, நெருப்பைநோக்கி டடில்கள ஓடுவதுபோல, யுத்தத்தில பீமனை எதிர்தது ஓடினார்கள கோபமுள்ளவர்களும யுத்தத்தில கெட்ட மதங்கொணடவர்களுமான நதப பதாதிகள, யமனைககணடு பிராணிவர்ககங்கள நாசமடைவது பாலப பீமஸேனனை எதிர்தது உடனே நசிததார்கள மஹாபலசாலி ன பீமன கதையைக கையில ஏந்திக கழுகுபோல ஸஞசரிததுக காணடு உமமைசசேர்ந்த இருபததையாயிரம போர்வீரர்களை நொறுக

1 இது இரணடுமுறை வருகிறது

டைய) சரீரஙகளும சநதிரனுககொபபான முகததுடனகூடி தலைகளும விளஙகின மனததுககு இனபமான வீராகளுடை தேகஙகளையும போகஙகளையும (சதரம சாமரம கிரீடம முதலா விருதுகளையும ஸுகஙகளையும விடடு ,மகிமை பொருநதிய ஸவதாம தில நிலைபெறறுக கொலலபபடடுக கீாததியினுல சிறநத உலகஙக அடைநதாாகள் துாயோதன ! திருமபு அரசனே ! கௌர்வதன அழிபபவனே ! போாவீராகள பாசறைகளை நோககிச செலலடடு நீயும செல பிரபுவே ! இதோ ஸூர்யனும மேறறிசையி இறஙகுகிறுன நரேநதிரனே ! இநதக காயததிலோ நீயே காரணம இருககிருய' எனறுன அரசரே ! சலயன இவவளவுமடடிலும செ லலித துாயோதனனையும திருமபுமபடிசெயது ஓயநதான யுதத தில மிககபறறுளள புததியையுடையவனும 'ஆ ! காணு ! ஆ ! காண எனறு புலமபுகினறவனுமான் அநதத துாயோதனனைத துரோண திரரை முதனமையாககொணட அரசாகளெலலோரும தேறுத அடையுமபடி செயதபிறகு, திவயமாக இருபபதும யசஸினுலஜவ கினறதுமான ஆாஜுனனுடைய ரததைதயும தவஜததையும பாாதத கொணடே (தததமஇருபபிடம) செனருாகள ராஜரே ! மிகபபிரகா கினற பயஙகரமான முகூாததததில, மனிதாகள குதிரைகள யானைக இவாகளின சரீரஙகளிலிருநது உணடான சிவநத ரகதததினுல நனை கபபடடிருபபதும, சிவநதவஸதிரஙகளாலும மாலைகளாலும ஸவாண களுடைய ஸமபநதததினுலும பிரகாசிககினறவளும எலலோரு

கினை ஸதயபராககிரமமுளளவனும மகாபலசாலியுமான பீமன, த்த காலாடகளுடைய படையைககொனறு தருஷடதயுமனனை மு ளிடடுககொணடு அநத யுதததஇல நினருன சிறநத வீாயமுளளவ தனஞசயன தோபபடையை எதிாததான மாதரீபுததிராகளும் மஹா ளுன ஸாதயகியும ஸநதோஷமுளளவாகளாகத துாயோதனனுடை படையைக கொனறுகொணடு வேகததோடு சகுனியை எதிாததாக அவாகள கூாமையுளள அமபுகளால அவனுடைய அனேக குதிரை வீ களைக கொனறு விரைவாகப பகைவாகளை நனருக எதிாதது ஓடி கள அநதச சமயததில பெருமபோா நடநதது பிரபுவே ! தனஞச னும,மூவுலகஙகளிலும பிரஸிததிபெறற காணடீவமெனகிற விலலைஅ யுமபடி செயதுகொணடு, உமமுடைய தேர்பபடையை எதிாததான கி ஷணனை ஸாரதியாகவுடையதும வெளளைககுதிரைகளுடனகூடியது வருகினறதுமான ரததைதயும யுததம்செயகிற வீரனுன ஆாஜுனனை கணடு உமமைசசோநதவாகள பயததினுல விரைவாக ஓடினுாகள ரத களை இழநதவாகளும அமபுகளால பீடிககபபடட இருபததையாயிரம லாடகளுமமரணமடைநதாாகள புருஷஸ்ரேஷடனும பாஞசாலர்களு மஹாரதனும பெரியமனமுளளவனும பெரியவிலலைததரிததவனும தே

குமம இனியவளுமான யுவதியைபபோலிருபபதும, ரகததகிலை நன ருக மூடப்பட்ட உருவமுள்ளதுமான யுததபூமியைககணடு, பாசசி கைககாயகளால (வென று) நாட்டைவிடடு ஓடடபபடட அரசாகள போலக கௌரவாகள நிறகவேஇலலை மன்னரே! அவாகள காண னுடையவததிலை மிககதுனபமடைநதவாகளாகவும 'ஆ! காண! ஆ! காண!' என்று சொலபவாகளாகவும சிவநதசூரியனைபபாத்துக கொணடு சேனைகள தஙகியிருககும இடஙகளைநோககி விரைவாகச சென்றாகள காணடீவததினின்று விடபபடடவைகளும தஙகமய மான கட்டுககளுள்ளவைகளும சாணைககலலில தீடடபபடடவை களும ரகததிலை பூசபபடட இறகுகளுள்ளவைகளுமான அமபுக ளால நிறைககபபடட அஙகஙகளுடன்கூடின காணன, கொலலபபட டும, பிரகாசிககினற கிரணஙகளையுடைய சூரியனபோல விளஙகி ஞன அநதத தேவஸ்ரேஷடாகளுட, 'புததிரனிடததில தயையுள்ள

ஸவியும பகைவாகளுடைய கூட்டததைத தவிககச செயபவனும, பாஞ சால ராஜனுடைய புதலவனுமான தருஷடதயுமனன, அவாகளைக கொன்று பீமஸேனனை முனனிடடுககொணடு விளமபமின்றி எதிரில காணபபடடான புறுவுககு ஸமமான நிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவ னும, 1 கோவிதார மரததைக கொடியாகக கொணடவனுமான தருஷ டதயுமனனை யுததததில கணடு உம்மைச சோநதவாகள பயததிலை ஓடினாகள கீாததியுள்ளவாகளும ஸாதயகியுடன கூடியவாகளுமான மாதரீ புததிராகள, சீககிரமாக அஸதிரஙகளை எயகினற காநதார ராஜ ஞன சகுனியைக காலதாமதமினறி எதிாப்பவாகளாகக காணபபட டாகள பெரியவரே! சேகிதானனும சிகணடியும தரௌபதீ புதகி ராகளும உமமுடைய மிகக பெரிதான சேனையைக கொன்று சஙகங களை அவவாறு ஊதினாகள அவாகளனைவாகளும, புறஙகாடடி ஓடு கினற உமமைச சோநதவாகளைப பாாததது, கோபமுள்ள விருஷபங களை எவவாறு விருஷபஙகள ஜயிததுத துரததுமோ அவவாறு எதிாத துத துரததினாகள அரசரே! பலமுள்ளவனும இடககையாலும அம புகளைப பிரயோகிபபவனுமான பாணடவன, உமது ஸைனயததைச சோநத அநத மிசசச சேனையைககணடு ஸனனததனாக நினறுன குரோ தததையும அடைநதான வீாயசாலியான தனஞசயன மூவுலஙகளிலும பிரஸிததிபெறற காணடீவமெனகிற விலலை அசைததுககொணடு ரதி காகளுடைய படையை எதிாததான, பிறகு, அவாகளினமீது பாண ஸமூகஙகளை விரைவாக இறைததான இருளால மூடபபடடவே, ஒன றுமே காணபபடவிலலை மகாராஜரே! உலகம இருளால மூடபபட டுப பூமி முழுவதும ஒரே புழுதி அடாநதிருககவே, உமமைச சோநத எலலா யுததவீராகளும மிகக பயததிலை ஓடினாகள ஜனநாதரே!

1 காட்டாததி அலலது குராமரம

வனுன ஸூாயபகவான ரகதஜலததிஞல நனைககபபடடிருககிற கா
னுடையதேகததை ரகதமபோலச சிவநதநிறமுளள [1] கராகர
ளாலதொடடு ஸநானமசெயவதறகாக அபபொழுது மேறகு ஸமு
திரததை அடைநதானே' என்று எணணித தததம இருபபிட
தைக குறிததுப புறபபடடாாகள ஆகாயததிலும பூமியிலுமிருந
எல்லாஜனஸமூகமும, ஆசசாயகரமானதும பிராணிகளுககுபபய
தைஉணடுபணணுகிறதுமான சிறநத குருவீராகளானகாஞாஜுனா
ளுடைய யுததததைககணடு, அதனையே நனகு சிநதிததுககொண
ஸுகமாகசசெனருாகள காணனுடைய பாணஙகளால நனரு
நிறைககபபடடவாகளும பகைவாகளைத தவிககச செயபவாகளுமா
கிருஷ்ஞாஜுனாகள இருவரும, இருளை நாசமடையுமபடி செய
கொணடு உதிததிருககினறவாகளும கிரணஸமூகஙகளுளளவாகளு
மாசறறவாகளுமான ஸூாயசநதிராகளபோல விளஙகிஞாகள

சேனையானது நனகு முறிய அடிககபபடடவே, எதிரில வருகின
சததுருககளை உமமுடைய புததிரஞன குருராஜன நனருக எதிாத
அருகில செனருன பரதாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, துாயோதனன
முறகாலததில பலியானவன தேவாகளைச சணடைககு அழைதத
போல எலலாப பாணடவாகளையும போருககு அழைததான பறப
சஸதிரஙகளைத தரிததவாகளும கோபமுளளவாகளும அடிகக
வெருடடுகினறவாகளுமான அவாகள ஒனறுசோநது எதிரில காஜிதது
கொணடு அருகில வேகமாக வநதாாகள பிறகு, கோபங கொண
துாயோதனனும பரபரப்பிலலாதவஞக யுததததில கூரிய பாணங
ளால அவாகளை நூறுநூருகவும ஆயிரமாயிரமாகவும கொனருன அ
தப பாணடவ வீராகளுடைய சேனையானது நாறபுறஙகளிலும போ
புரிநதது அபபொழுது, ஒருவஞக இருநதுகொணடு, ஒனறு சோ
திருககினற எலலாப பாணடவாகளையும யுதததில எதிாததுச சண
செயததாகிய ஆசசாயகரமான உமது புததிரனுடைய பௌருஷததை
கணடோம பிறகு, மஹாபலசாலியான அநதத துாயோதனன த
சேனை அதிக துககததை அடைநதிருககிறதைக கணடான ராஜே
திரரே! பிறகு, புததிநிசசயததையுடையவஞன உமமுடைய புததிர
அநத யுததவீராகளை நிலைபெறச செயது ஸநதோஷிககச செய
கொணடு இநத வசனததை உரைககலாஞன 'பயததிஞல பீடிகக
பபடடவாகளாக நீஙகள செலலககூடிய இடததை நான காணவிலலை
எஙகே செனருலும பாணடவனிடததிலிருநது உஙகளுககு விடுதலை
உணடாகுமா? நீஙகள ஓடுவதஞல யாது பயன? இவாகளுடை
சேனையோ ஸவலபமிருககிறது கிருஷ்ஞாஜுனாகள நனருக
காயபபடுததபபடடிருககிருாகள இபபொழுது எலலோரையும கொ

---

1 கிரணஙகள, கைகள

ந்த அமபுததிரளகளே விலககிவிடடு, மஹாபலசாலிகளும நணபாக
ால சூழபபடடவாகளும நிகரறற பராககிரமமுளளவாகளும ஸுகி
ளும ஸுகததைககொடுபபவாகளுமான அவவிருவாகளும, சிநதிக
ததகாத மகிமையுடனகூடிய விஷ்ணுவும இநதிரனும ஸபையில
ளஙகுவதுபோல விளஙகினாாகள, அபபொழுது, மகாயுததததில
ணனைககொனறு தேவாகளோடும கநதாவாகளோடும மனுஷயாக
ளாடும சாரணாகளோடுமகூடின மஹரிஷிகளாலும யக்ஷாகளாலும
கோரகாகளாலும, 'உததமமான ஜயம மேலமேலும உணடாகுக'
னறு சொலலிப பூஜிககப்படடாாகள, பிறகு, தககபடி அவாகளுக
ப பிரதிமாயாதைசெயது, நிகரிலலாத செயகைகளால புகழபபடு
னறவாகளும ஸுஹருததுககளால சூழபபடடவாகளுமாகிய பலன
னகிற அஸுரனைக கொனறு கேசவரும தேவராஜனும ஸநதோ
ிததததுபோல ஸநதோஷமடைநதாாகள

ப போகிறேன ஜயம நிசசயமாகவனறோ உணடாகும? சிதறினவா
ளும ஓடுகினறவாகளும பாபததைச செயகினறவாகளுமான உங
ளைப பாணடவாகள பினதொடாநது கொலலப போகிறாாகள நமககு
ததததில வதம நனமையைப பயககக கூடியதனறோ? க்ஷததிரிய தா
ததோடு யுததம செயகிறவாகளுககு யுததததில நேருகினற மரண
னது ஸுககரமானது மாணடவன துககததை அறிகிறதிலலே,
ிததும, மோக்ஷததை அடைகிறான வநதிருககிற க்ஷதரியாகளாகிய
ஙகளெலலோரும கேளுஙகள பிராணிகளுடைய உயிரை வாஙகுகிற
மன சூரனையும பயபபடுகிறவனையும கொலலுகிறானாதலால, க்ஷததி
ய விரததததையுடையவனான எனனைபபோனற எநத விவேகிதான
ததம செயயமாடடான? சினமுளளவனும பகைவனுமான பீமஸேன
ுடைய வசததை அடையப போகிறீாகள பாடடனமாாகளால
னுஷடிககபபடடுவநத தாமததை நீஙகள விடுவது தகுதியனறு க்ஷத
ரியனுககு ஓடுவதைவிட அதிக பாபமான அதாமம இலலை யுதத
மனனும தாமததைக காடடிலும மிகச சிறநததும இலலை (இது)
வாககததிறகு வழி கௌரவாகளே! ஓ! யுதத வீராகளே! நீஙகள,
ாமததினறிக கொலலபபடடு இநத நிமிஷததிலேயே மேலான
லககஙகளை அடையுஙகள' எனறு கூறினன உமமுடைய புததிரனான
ன இவவாறு சொலலுமபோது, அதிகமாகக காயபபடுததபபட்ட
மது) போா வீராகள அநத வாககியததைக கவனியாமலே எலலாத
ககுககளிலும ஓடினாாகள அதிக பயமடைநதவனும, மிகக மன
பககமுறறவனும, மதர ராஜனுமான சலயன, உமமுடைய புததிரனான
ாயோதனனால தடுததத திருமபபபடுகினற ஸைனயததைக கணடு,
பபொழுது அவனைப பாாதது இநத வாககியததை உரைததான

நூறுவது அத்யாயம்

(கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றது)

பாணஙகளால கவசம அறுககபபடடவனும இரததததிலை மாபுநனைககபபடடவனுமான ராதேயனை,உயிரபோயிருநதும, காநதி யானது விடவேயிலலை புடமபோடடபபடட தஙகததுககுநிகரான வனும பாலசூரியனுககுஒபபான காநதியுளளவனுமான அநதச சூரனை எலலாபபிராணிகளும உயிரோடிருபபவனைபபோலவே எணணின மஹாராஜரே ! யுததததில கொலலபபடடிருநதும, அவனைக கணடு நானகுபககததிலுமுளள யுததவீரர்கள, ஸிமமததைககணடு மற மிருகஙகள நடுஙகுவதுபோல நடுககமுறறாரகள புருஷஶ்ரேஷட னை காணன, கொலலபபடடிருநதும, பேசுகிறவனபோலக காணப படடான உயிரை இழநதிருநதும, மஹாதமாவான காணனுகக ஒருவிதமான விகாரமும உணடாகவிலலை அரசரே ! அழகான வேஷததைததரிததது அழகிய தலையும கழுததுமுளளதுமான அநத ஸூதபுததிரனுடைய முகமானது பூாணசநதிரனுககு ஒப பான காநதியுடனகூடியதாக இருநதது சிறநத பொனபோனற னும ஜவலிககினற அகனிபோனறவனும புருஷஶ்ரேஷடனுமான அநதககாணன, பாாததனுடைய பாணஙகளாகிற ஜலததினால தணி தான ஜவலிககினற நெருபபானது எவவாறு ஜலததை அடைநது தணியுமோ அவவாறு யுததததில காணனாகிறநெருபபானது, பாாத னுகிற மேகததினால தணிககபபடடது அநதக காணன நலலயுததத னால ஜவலிககினற கீாததியைத தனககுப பூமியில தேடிவைததுவிட டுப புததிரர்களோடுகூடப பாாததனுடைய தேஜஸினால யுததததில தணிநதான அரசரே ! பறபல ஆபரணஙகளை அணிநதவனும புட போடடபபடட தஙகததுககுஒபபான ஒளிபொருநதினவனும ஸூர் குமாரனுமான காணன, எலலாபபாணடவர்களையும பாஞசாலர்களை யும அஸதிரதேஜஸினால நனறுகததவிககசசெயது சரமாரிகளைப பொழிநது பகைவாசேனையைத தபிககசசெயது சிறநத ஒளிபொரு தினவனன சூரியனபோல விளஙகிககொணடு, எலலோரையும வாடடி, துளிாததமரமபோல அடிதது வீழததபபடடான. எவன ' கொடுககககடவேன ' எனறே எபபொழுதும ஸாதுககளுககு கொடுததானோ, யாசிககபபடடால ' இலலை ' எனறு சொனனதில லையோ,அநத ஸதபுருஷனன காணன [1] தவைரதயுததததிலகொலல

[1] இரணடு தேராளிகள ஒருவரையொருவா எதிாபபது

படடான மனனரே! மஹாதமாவான எவனுடைய தனமானது
முழுதும பராமமணுதீனமாக ஆயிறறோ, எவனுககுத தனனுயிரும
பராமமணவிஷயததில கொடுககததகாததாகவிலலையோ, கொடுப-
பவாகளுள பிரியனும விருமபினவறறைக கொடுபபவனுமான அநதக
காணன, பாாததனுடைய அஸதிரததிஞல மிசசமினறி எரிககபபடடு
உததமகதியை அடைநதான எவனை ஆதாரமாககொணடு உமமு-
டையபுததிரன வைரததை உணடுபணணிஞனே அநதக காணன,
உமது புததிராகளுடைய ஜயததிலிருநத ஆசையையும ஸுகததை
யும கவசததையும பறிததுககொணடு ஸவாககமசென்றுன காணன
கொலலபபடடவே, நதிகளும பெருகியோடவிலலை சூாயனும கலஙகின
வஞக அஸதமனததை அடைநதான வெணணிறமுளள கிரக
மும ஜவலிககினறசூரியனுடைய நிறமபோனற நிறமுடையதாயிறறு.
யமனுடைய அநதப புததிரனும வகரமாக உதிததான பிறகு, ஆகாயம
நடுஙகியது பூமியானது காஜிததது. கஞரமாகவும கோரமாகவும
காறறுககள வீசின திசைகள ஜவலிககினறவைகளும புகையுளள
வைகளுமாயின மஹாஸமுததிரஙகள காஜிததன, கலஙகின பெரிய
வரே! கானகஙகளுடனகூடப பெருமலைகளும நடுஙகின பூதகணங
களும அதிகமாகத துனபமடைநதன பிரஜைகளுககு நாதரே! பரு
ஹஸபதியானவா ரோஹிணிநக்ஷததிரததைததடுததுககொணடு சந
திரனுககும சூரியனுககும ஸமமாயினா காணன கொலலபபடட
வுடன, திசைகள பிராணிஸஞசாரமறறவையாயின சநதிரனுட
னும சூரியனுடனுஙகூடின ஆகாயமும பூமியும அசைவுறறன
நெருபபுஜவாலைகளுடனகூடின குறைககொளளியும விழுநதது
ராக்ஷஸாகள மிகக ஸநதோஷமுளளவாகளானாகள, அாஜுனன,
சநதிரனுடைய பிரகாசமபோனற பிரகாசமுளள முகததுடனகூடிய
காணனுடைய தலையைப பாணததால அறுததபொழுது, ஆகா
யததில தேவாகளால உணடுபணணபபடட 'ஆ! ஆ!' எனனும
சபதமானது உடனே தோனறியது வேநதரே! அாஜுனன,
தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும மனிதாகளாலும பூஜிககபபடட
சததுருவான காணனை யுததததில வதஞசெயது முறகாலததில
விருதரனைககொனறு இநதிரன விளஙகினதுபோலச சிறந்த
காநதியிஞல விளஙகினுன மஹேநதிரனுடையவீாயததுககுஒபபான
வீாயததுடனகூடியவாகளும புருஷஸ்ரேஷ்டாகளும யாதவாகளுக
கும பாணடவாகளுககும ஆனநதததை உணடுபணணுகிறவாகளு-
மான அநதக கிருஷ்ணாஜுனாிருவரும கொடிததுணிகளுடனகூடிய

தும பயஙகரமான சததததுடனகூடின கொடியுள்ளதும சஙகுபோல வும ஸபடிகமபோலவும பிரகாசிககின்றதும மஹேநதிரனுடைய வாக னததுககு ஒபபானதும ஸவாணததிலும முததுககளாலும மணிக ளாலும வஜரஙகளாலும பவளஙகளாலும அலஙகரிககபபட்டதும ஒப பறற வேகததுடனகூடியதுமான தேருடன, இரணடுசூரியாகளபோல வும ஜவலிககின்ற இரணடு அகனிகளபோலவும ஸமமானசோக்கை பெறறிருககின்ற விஷணுமஹேநதிராகளபோலவும இருநதுகொணடு யுததரஙகததில பயமறறவாகளாக விளஙகினாகள பிறகு, வானரதவஜ ஞன அநத அாஜுனனும கருடதவஜரான ஸ்ரீவாஸுதேவரும, வில நாணகயிறு கையுறை சககரஙகளினநேமி இவைகளுடைய ஒலி களால சததுருககளைப பலாதகாரமாக ஒளியைஇழநதவாகளாககி அவாகளைப பாணஸமூகஙகளால அழிதது அவாகளுடைய உளளங களைத தவிககசசெயது மிககஒலியுளள சிறநதசஙகஙகளை உரககஊதி னாகள மனிதாகளுள சிறநதவாகளான கிருஷணாஜுனாகள பொனனலஙகாரஙகளால நிரமபினவையும பேரொலியுளளவையும பனிபோல வெணணிறமுளளவையுமான சிறநத இரணடுசஙகஙகளைக கைகளாலபிடிதது மூவுலகஙகளிலும வெறறியை வெளிபபடுததிக கொணடு ஊதினாகள பாஞசஜனயம, தேவதததம எனகிற இரணடு சஙகஙகளுடைய ஒலியும, பூமியையும ஆகாயததையும திக குககளையும நிரபபிறறு ராஜஸரேஷடரே! சூராகளான மாதவா அாஜுனன இருவருடைய சஙகநாததிலும கௌரவாகளனைவரும விசேஷமாக நடுககமுறறாகள அவவிருவரும சஙகததினுடைய ஒலியினால காடுகளையும மலைகளையும நதிகளையும குகைகளையும எதி ரொலியிடுமபடி செயதுகொணடும உமதுபுததிரனுடைய சேனையை மிகக பயமடையுமபடி செயதுகொணடும யுதிஷடிரரைச சநதோஷப படுததுவதறகாகச சென்றாகள பாரதரே! பிறகு, ஊதபபடு கின்ற சஙகஙகளினஒலியைக கேடடவுடனே, கௌரவாகள மதர தேசாதிபதியான சலயனையும பாரதாகளுககு அரசனான துரியோ தனனையும விடடுவிடடு வேகததுடன ஓடிவிடடாகள பிறகு, மேககூடடமபோலச சததமிடுகின்றவையும சரதகாலததில பக லின நடுவை அடைநதிருககின்ற சூரியனுடைய காநதிபோன்ற காநதியுளளவையுமான தனஞசயன காணனஇவாகளின ரதஙகளினால ஆசசாயமடைநதவாகளாகி, அபபொழுது மஹாயுததததில அதிகமாக விளஙகுகின்ற அாஜுனனைப புகழநதுகொணடு சென்றாகள உதிததி ருககிற இரணடு சூரியாகள போன்ற அநதத தனஞசயனையும கேச

வரையும் யுத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடின ஜனங்கள் அதிகமாகக் கொண்டாடினார்கள்.

நூற்றுரோவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை வணங்கியதும், அவர் கிருஷ்ணார் ஜுனர்களைப் புகழ்ந்ததும், யுதிஷ்டிரருக்கும் வாஸு தேவருக்கும் ஸம்பாஷணையும்)

ஸூர்யகுமாரனான கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக எல்லாத் திக்குகளையும் பார்த்துக்கொண்டு ஆயிரமாயிரமாக ஓடினார்கள் ஸ்ரீராமரால் ராவணன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு ராக்ஷஸர்கள் பயந்தோடினதுபோல் உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகத் திசைகளில் ஓடினார்கள் மன்னரே! பாரதரே! பிறகு, அதிகமாகப் பயந்திருக்கின்ற யுத்தவீரர்கள் உம்முடைய புத்திரனால் நாற்புறத்திலும் தடுக்கப்பட்டவர்களாகிப் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் பாரதரே! பிறகு, உமது புத்திரன், அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து, சல்யனுடைய ஸம்மதத்தின்மேல் யுத்தத்தை நிறுத்தினான் பாரதரே! க்ருதவர்மா, யுத்தத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களால் விரைவாகச் சூழப்பட்டவனாக மிகுதியிருக்கின்ற நாராயணர்களோடு சேனை தங்கியிருக்கும் இடத்தை நோக்கியே விரைவாகச் சென்றான் பிறகு, சூரரான அச்வத்தாமா, பாண்டவர்களுடைய ஜயத்தைக்கண்டு அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு பாசறையையே நோக்கிச்சென்றார் அரசரே! பாரதரே! சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபர், பெரியதும் மேகம் போன்றதுமான யானைப்படையுடன் சேனை தங்கியிருக்கும் இடத்தைக் குறித்தே விரைவாகச்சென்றார் அரசரே! சகுனி, ஆயிரம் காந்தாரர்களால் சூழப்பட்டுச் சென்றான் ஸுசர்மாவும், பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவனாகப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றான் அந்தத் துர்யோதனனும் எல்லாச் சோதுக்களும் கவரப்பட்டவனாகவும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவனாகவும் ஞாதிகளுடைய (நாசத்தினால்) சோகத்தை அடைந்தவனாகவும் அடிக்கடி (அந்தக் கஷ்டங்களை) நினைத்துக்கொண்டு சென்றான் ரதிகர்களுள்உத்தமனான சல்யனோ, த்வஜம்அறுக்கப்பட்ட ரதத்துடன் பத்துத்திக்குகளையும் பார்த்துக்கொண்டு பாசறையைக் குறித்தே சென்றான் பிறகு, பரதகுலத்திற்பிறந்த வீரர்களுள் இன்னும் மற்றஅநேகமஹாரதர்கள், பயந்தவர்களாகவும் பயத்தினால் மனம்

தளாநதவாகளாகவும திசைகளில ஓடினாகள கீழே தளளபபடடிருக்கிற காணனைககணடு, கௌரவாகளெலலாரும கணணீா நிறைநதவாகளாகவும பயததினால நடுககமுறறவாகளாகவும துடிககினறவாகளாகவும பயததினால பீடிககபபடடவாகளாகவும வேகமாக ஓடினாகள கௌரவாகளுள உததமரே! சில மகாரதாகள அாஜுனனைப புகழநதாகள சிலா காணனைப புகழநதாகள கௌரவாகள யுததததிலபயநதவாகளாக வேகததுடனசெனறாகள அநதமஹாயுததததில ஆயிரககணககான உமமைசசோநத யுததவீராகளுள யுததததில மனததைச செலுததின புருஷன ஒருவனுமிலலை மஹாராஜரே! காணனகொலலபபடடவுடன, கௌரவாகள, உயிாகளிலும ராஜயஙகளிலும மனைவிகளிடஙகளிலும பொருளகளிலும ஆசையை இழநதவாகளானாகள, பிரபுவே! துககததோடும சோகததோடுஙகூடின உமமுடைய குமாரன, பெரியமுயறசியினால அவாகளை ஒனறுசோததழைதது தநதம இடஙகளில தஙகுமபடி செயவதறகு மனததைச செலுததினன அரசரே! தீனாகளான மகாரதாகள, அவனுடைய ஆஜஞையைத தலையினால ஏறறுககொணடு, மனததில துககமுளளவாகளாகப பயததுடன வாஸஸதானஙகளில அமாநதாகள அவாகள, யுததததில நடநத ஸூதபுததிரனுடைய கோரமான வததைதயும யுததததில அாஜுனனுடைய ஜயததைதயும அடிககடி நினைததுககொணடு அஙகு வஸிததாாகள மஹாவிலலாளிகளும சததுருககளைத தவிககசசெயகினறவாகளும மஹாரதாகளுமான எலலாப பாணடவாகளும சததுருவை ஜயிதது மிகக ஸநதோஷமுளள மனமுடையவாகளாக வீறறிருநதாாகள பிறகு, அவவிடததில ஸநதோஷததுடனிருககினற யுதிஷடிரரை எலலாபபாஞசாலாகளும அடைநது விதிபபடி விருததியடையுமபடி செயதாாகள மஹாகீாததிசாலியான அாஜுனனோ, ரததிலிருநது விரைவாக இறஙகி ஸநதோஷமுளளவனாகத தாமராஜருடைய இரணடு காலகளையும பிடிததுககொணடான மஹாராஜரே! சிறநத பிரதாபமுளள தாமபுததிரா, பரதஶரேஷடனான அவனைத தூககி நிறுததி அவனைக கடடிககொணடு உசசிமோநது தடவிககொடுததாா நகுலனும ஸஹதேவனும பாணடுபுததிரனான வருகோதரனும மஹாராஜரை அபிவாதனமபணணிப பலகுனனைக கடடிககொணடாாகள ஸூதபுததிரன கொலலபபடடவுடனே, தருஷடதயுமனனும சிகணடியும (மறறப) பாணடவரதிகாகளும அரசரை (மஙகளவசனஙகளால) விருததியடையசசெயதாாகள மஹாராஜரே! பிறகு, ஸூதநநதனன கொலலபபடடவுடனே, வாஸுதேவரும ஸாதவததகுலததில தோனறின ஸாதயகியும அரசரை (உதஸாஹததை) விருததியடையுமபடி

செயதாாகள வாஸுதேவரும, குநதிபுததிரரான யுதிஷடிரரைப
பாாதது, நேசததினல இநத வசனததை உரைததாா 'அரசரே!
திகாகளுள சிறநதா திகனும ஸூாயபுததிரனுமான காணன கொல
பபடட பிறகு, ராஜசமூகஙகளுடனகூடின எலலாககெளரவாகளும
இபபொழுது கொலலபபடடுவிடடாாகள இநதிரனுடனகூடின
மூவுலகஙகளும முழுமையும போாபுரிநதாலும காணனஜயிககபபடாத
தகாதவன அவவாறிருநதும, உமமுடையகோபததால அழிககப
படடான' எனருா இவவாறு சொலலககேடட தாமராஜா, ஜனாத
தனரைபபாாதது, 'கோவிநதரே! உமமுடைய அனுககிரஹததினல
திகக புகழுளளவனன காணன கொலலபபடடான, பாணடவாகளும
ஜயததை அடைநதாாகள, பகைவாகளும நாசமசெயயபபடடாாகள
நீா யுததததில எவனிடததிலிருநதும உணடாகிற பயததினினறு
ரகஷிபபதறகு வலலமையுளளவரனறே? நீா இவவுலகததிறகு ரகஷ
கா, எபபொழுதுமே பாணடவாகளுககு ரகஷகா உமமை அடுதது
இநதிரனும தேவலோகததில நிதயமாக ஆனநதததை அடைநது
கொணடிருககிருன நீா உலகததிறகு ரகஷகராயிருபபதுபோலவே
பாணடுபுததிராகளுககும ரகஷகராயிருககிறீா பிரபுவே! எவாகளுககு
உமமிடததில பகதி இருககிறதோ அவாகளுககு ஜயமுணடாவது
ஆசசாயமனறு கோவிநதரே! ஜனாததனரே! முறகாலததில,
தேவாகள, உமமாலும இநதிரனலும எவவாறு ரகஷகருளளவாகளா
னாகளோ அவவாறே ரகஷகரான உமமால யுதததததில நாஙகள ரகஷ
கருளளவாகளாகிறேம மாதவரே! இனறு ஸுகமாசத தூஙகப
போகிறேன நான இரவில நிததிரையைப பெறுவேன உமமுடைய
அனுககிரஹததினல இனறு என்னுடைய பயம போயவிடடது ஸம
சயமிலலை' எனறு மறுமொழியுரைததாா யுதிஷடிரா இவவாறு
உரைககககேடட கேசவா, பாணடவரைபபாாதது, 'அரசரே! சூரா
களான பீமஸேனனமுதலான ஸஹோதராகளும அவவாறே இநதிர
னுடைய வீாயமபோனற வீாயமுளள பாாஷதனை முதனமையாகக
கொணட ஸமபநதிகளுமுளள உமககு ஸநதோஷமுணடாவதறகுக
காரணமான இககாரியததில நாம நிமிததமாததிரமே எபபொழுதுமே
எனனிடததினினறு பிரியததையும ஹிததததையும அடைவதறகு நீா
தகுதியுளளவா நரஸரேஷடரே! நீா இநத வசனததினல என
னுடைய பிரீதிககுவிஷயமாக இருககிறீரனறே' எனறு கூறினா
இவவாறு சொலலககேடட அரசரும புருஷஸரேஷடருமான தாம
ராஜரோ, ஸவாணததால அலஙகரிககபபடடவைகளும தநததகதின

நிறம்போன்ற நிறமுடையவைகளும் கறுத்தவாலுள்ளவைகளுமான குதிரைகள்பூட்டின தமது ரதத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, தமது சேனையினால் சூழப்பட்டு, பலருடைய வருத்தாந்தங்களைப் பாபப் தறகாக யுத்தகளத்தைக்குறித்துச் சென்றார் வீரரே! அந்த மாத வா பாண்டவா இருவரும் பேசிக்கொண்டே சென்றார்கள் அந்த யுதிஷ்டிரர், காண்டீவத்தினால் விடப்பட்ட பாணங்களால் நாற்புறங் களிலும் நன்றாகப் பீடிக்கப்பட்டவனும் யுத்தரங்கத்தில் படுத்திருப் பவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனுமான கர்ணனைக் கண்டார் யுதிஷ்டிரராஜா, புத்திரனோடுகூடக் கொல்லப்பட்டிருக்கும் கர்ணனைக்கண்டு, புருஷ ஶ்ரேஷ்டர்களான மாதவரும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவரையும் புகழ்ந் தார் 'மதுஸூதனரே! பூமிமுழுமைக்கும் இப்பொழுது நான் அரசனானேன் கோவிந்தரே! பாக்யத்தினாலே நீர் ஜயசீலராக இருக் கிறீர் சத்துருவானவன் பாக்கியத்தால் கீழே தள்ளப்பட்டான்' என்று கூறினார் வேந்தரே! கௌரவர்களுட் சிறந்தவரும் தாம ராஜருமான யுதிஷ்டிரர், இவ்வாறு ஜனார்த்தனரையும் அர்ஜுனனையும் பலபடப் புகழ்ந்தார் குருவம்சத்தைத் தாங்குபவரான யுதிஷ்டிரர், பார்த்தனுடைய அம்புகளால் புத்திரனோடுகூடக் கொல்லப்பட்டிருக் கிற கர்ணனைக்கண்டு, தம்மை மறுபடியும் பிறந்தவரைப்போலெண்ணி னார் மஹாரதர்களான மன்னர்கள், குந்திபுத்திரரும் குருஶ்ரேஷ்டரு மான யுதிஷ்டிரரை ஸந்தோஷத்துடன் வந்தடைந்து விருத்தியடை யும்படி செய்தார்கள் அரசரே! உம்முடைய துராலோசனையினால் உண்டானதும் மிகப்பெரிதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியதுமான இந்த அழிவானது இவ்வாறு நேர்ந்துவிட்டது நீர் துரதிருஷ்டத்தால் துயரப்படுகிறீர்" என்று சொன்னான்

பூமிக்குப் பதியும் இந்தக் குருகுலத்திலுதித்தவனும் அரசனு மான திருதராஷ்டிரன், இந்த அப்பிரியமான வார்த்தையைக் கேட்டு அசைவற்று உத்தமமான ஆஸனத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்தான் அவ்வாறே, ஸத்யமான விரதத்தையுடையவளும் திவ்ய திருஷ்டியுள் ளவளுமான காந்தாரீதேவியும் கீழே விழுந்தாள் பிறகு, விதுரரும் ஸஞ்சயனுமாகிய இவ்விருவருமே, பூமியை ரக்ஷிக்கிற அரசனான அந் தத் திருதராஷ்டிரனைக் களைதெளிவித்தார்கள் அவ்வாறே, கௌரவ ஸ்திரீகளும் காந்தாரியைக் களைதெளிவித்தார்கள் அரசரே! பாரதரே! அவ்விருவர்களாலும் தேறுதலடையும்படி செய்யப்பட்ட அந்தத் திருதராஷ்டிரராஜன் தெய்வத்தையும் வரக்கூடியதையும் சிறந்ததையென்று நினைத்தான், பேசாமலுமிருந்தான் ராஜஶ்ரேஷ

ரே! மகாத்மாவான காணன் கொல்லப்பட்டவுடன், ஸஞ்சயன் அர
னுக்கு இவ்வண்ணம் நடந்த விருத்தாந்தத்தை உரைத்து மீண்டும்
ாசறை சென்முன அரசரே! அந்த ஸஞ்சயன், கொல்லப்பட்ட
லயனையும் ராஜாவான தூயோதனனையும் சகுனியையும் ஆயிரக
ணக்கான அனேக ஸைனிகர்களையும், அவ்வாறே ஸௌபதிகத்தில
ரோணபுத்திரரால கொல்லப்பட்ட குதிரைகளுடனும மனிதாக
நடனும யானைகளுடனுமகூடியதும கொல்லப்பட்டதுமான பாண
வசேனையையும், நாறபுறத்திலும கொல்லப்பட்டிருக்கிற எல்லாப
பாாவீராகளையும யுத்தத்திலகணடு, சோகத்தினுல பீடிக்கப்பட்டவ
ுகவும பயத்தினுல சோாவை அடைந்தவனுகவும அஸ்தினுபட்டணத
ுதக குறித்துச சென்முன பிரஜைகளுக்கு நாதரே! மிகுதியான
ந்தயானைகளும குதிரைகளும கொல்லப்படவே, பறபலதேசஙகளில
தானறினவாகளும யுத்தத்தில கொல்லப்பட்டவாகளுமான பாண
வ ஸேனுவீராகளும கௌரவஸேனுவீராகளும அறறு அந்தக குரு
க்ஷத்திரம முழுதுமே சூனயமாயிறறு ஸஞ்சயன், தூயோதன
னுடைய யுத்தவிருத்தாநதம நடந்ததுமுழுமையும நடந்தபடியும
றைபபடியும சொனனுன

மஹாதமாவான தனஞ்சயனுக்கும காணனுக்கும நடந்த இவ
ிதமான மஹாயுத்தத்தை எவன படிப்பனே, எவன நாளதோறும
கேட்பனே அவன நனகு அனுஷடிக்கப்பட்ட யாகத்துக்குரிய பலனை
டைவான ஷாடகுணயஙகளால நிறைந்தவரும சாஸவதமாக
ருப்பவரும வாயுவினுலும சந்திரனுலும சூரியனுலும வணிக்கப்படு
வருமான விஷ்ணுவே யாகரூபமாக இருக்கிமுா ஆதலால,
ஸூயைஇலலாதவனுக ிதனைப படிப்பவனும கேட்பவனுமான
னிதன எலலா உலகஙகளையும ஜயிப்பான, ஸுகியும ஆவான"
என்று கூறினா

பதினேழாவதுநாள யுத்தம முடிந்தது

கா ண பா வ ம முற றி ற று.

